These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

NYPL

J.T.S. LIBRARY Order No. 67-142

FOR: JTSL

TITLE: Rothschild Ms.

Acc. No. 03225 Pp. complete

Date 11/9/67

~~PHOTOSTATS:~~

~~Negatives~~

~~Positives~~

XX MICROFILMS:

XX Negatives

~~Positive~~

~~PHOTOGRAPHS~~

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

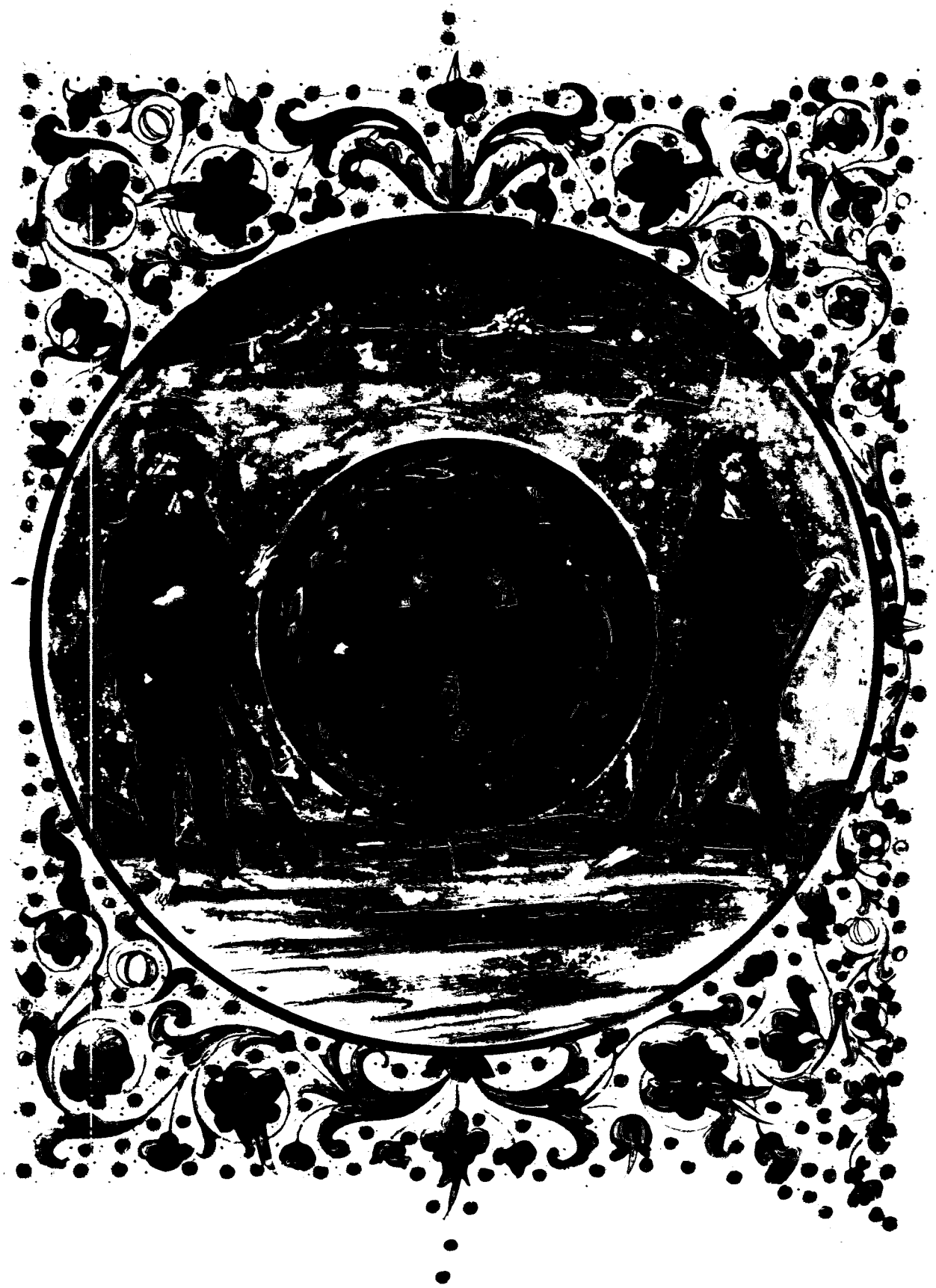

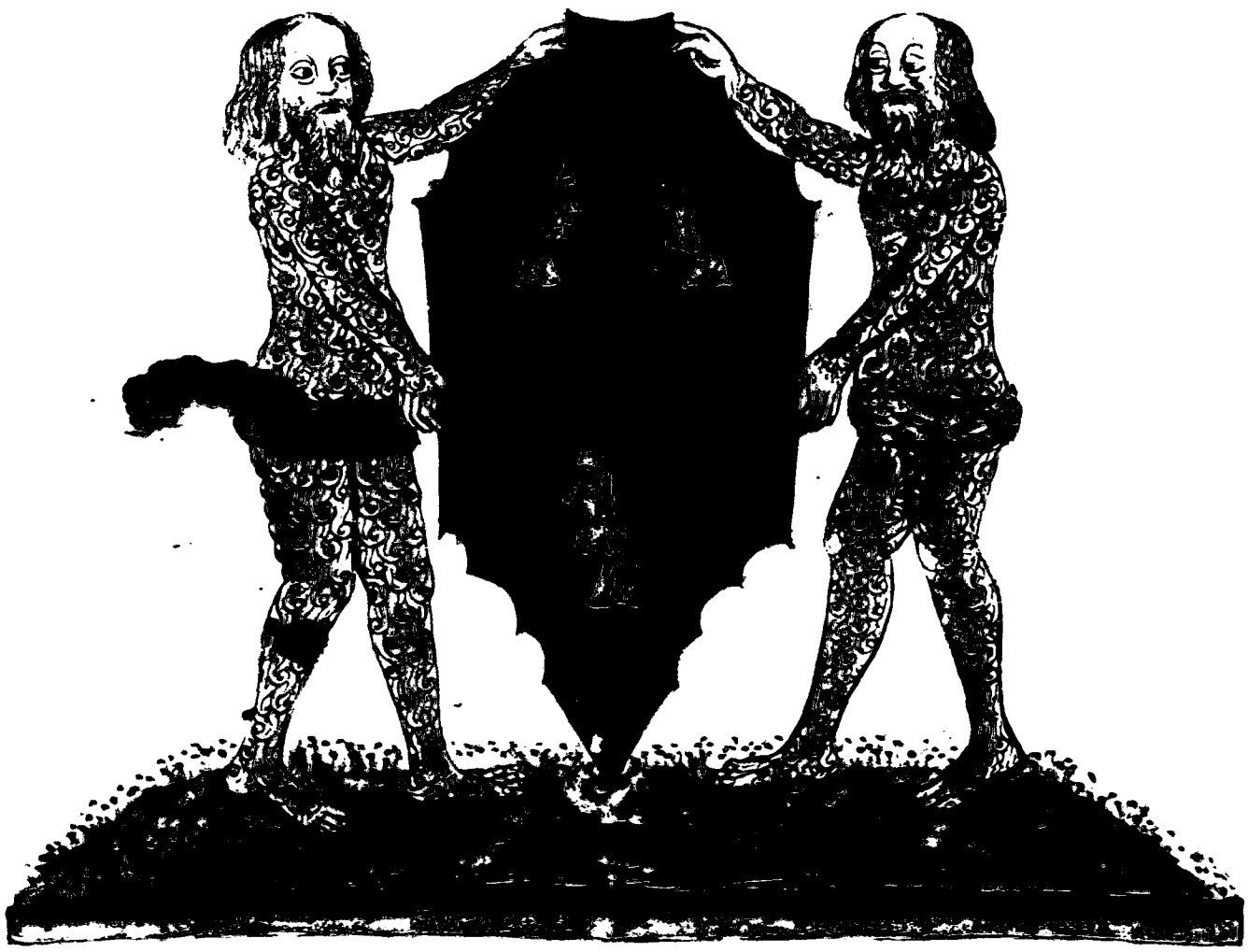

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

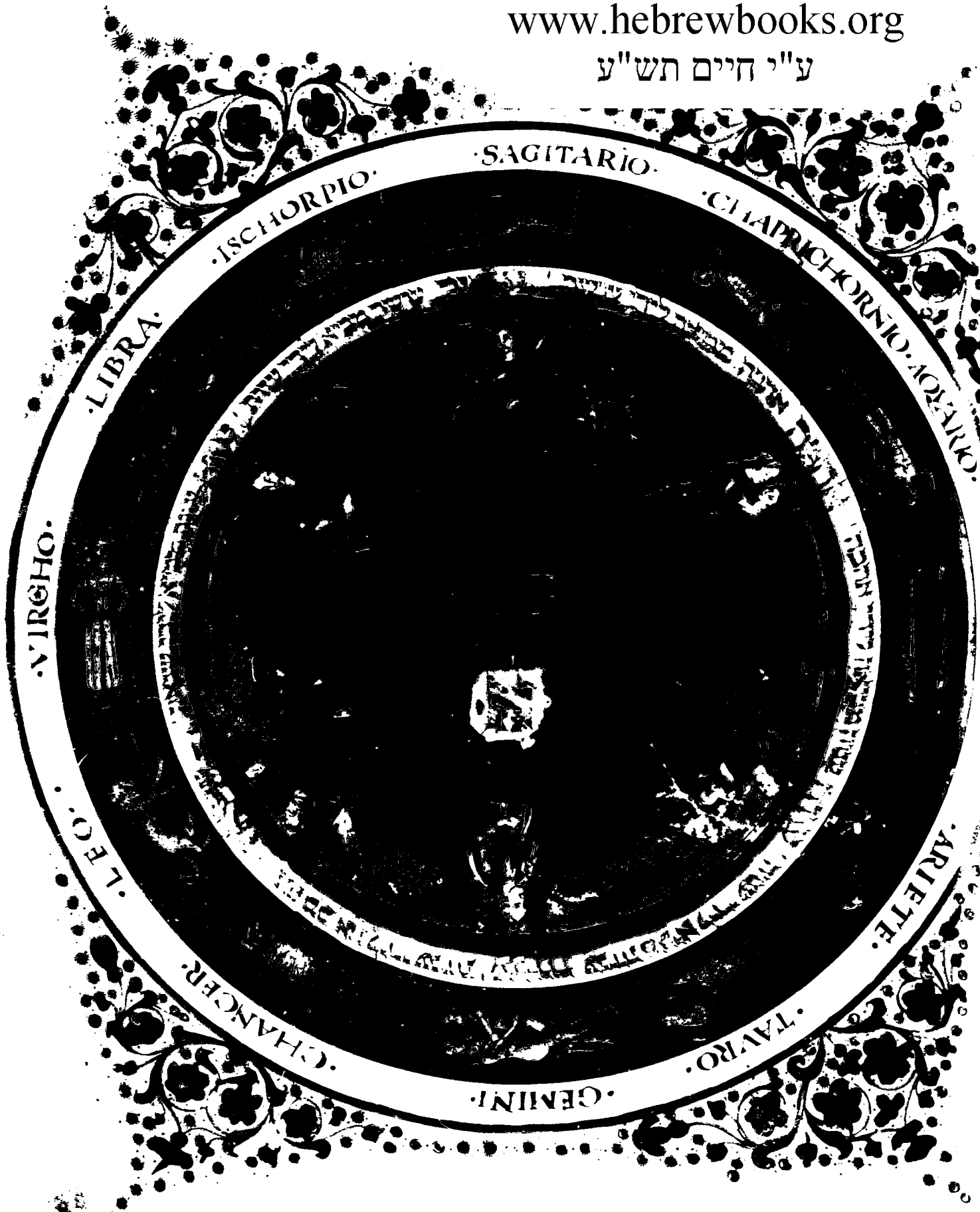

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

כתר מלכות

תהלים

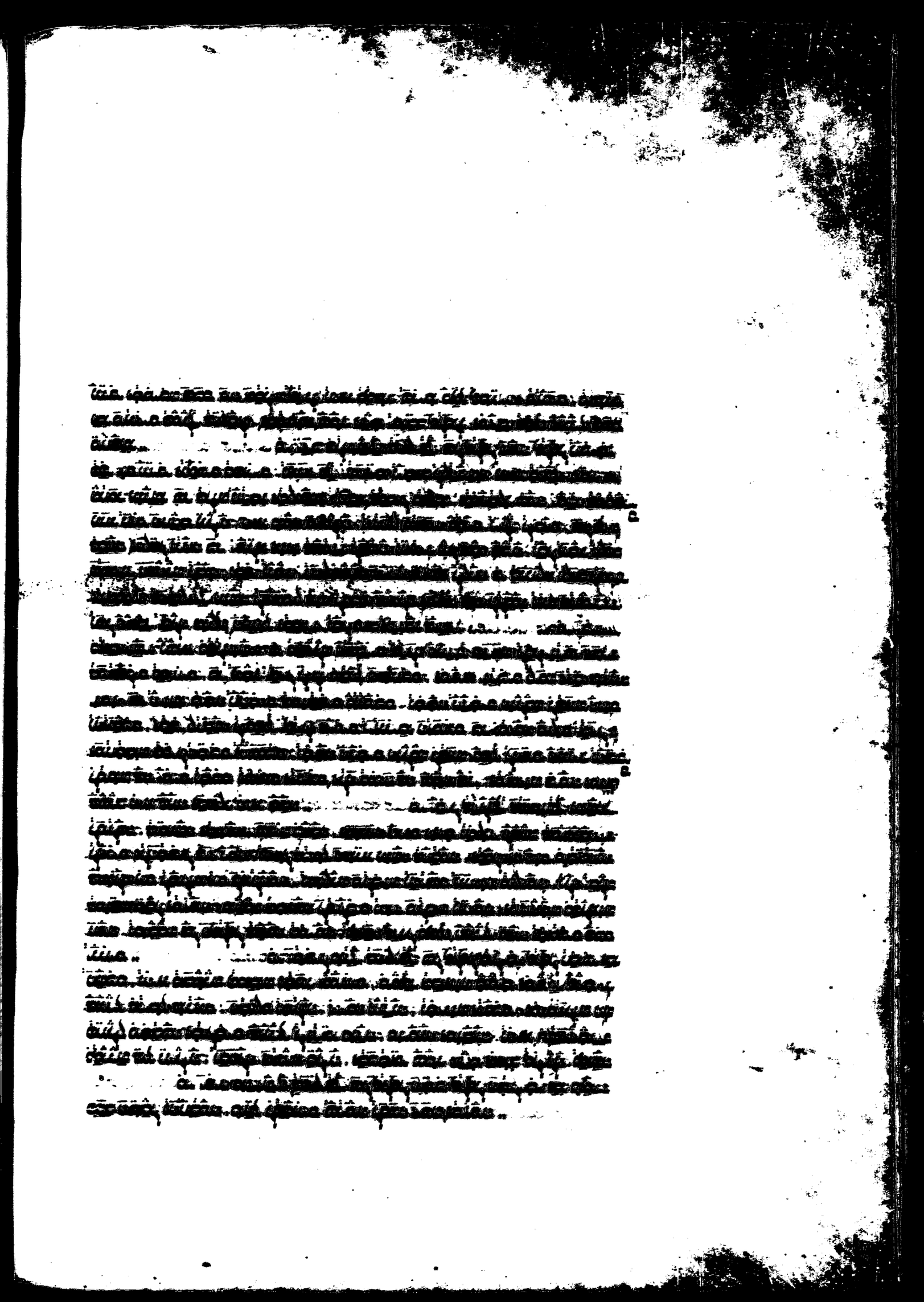

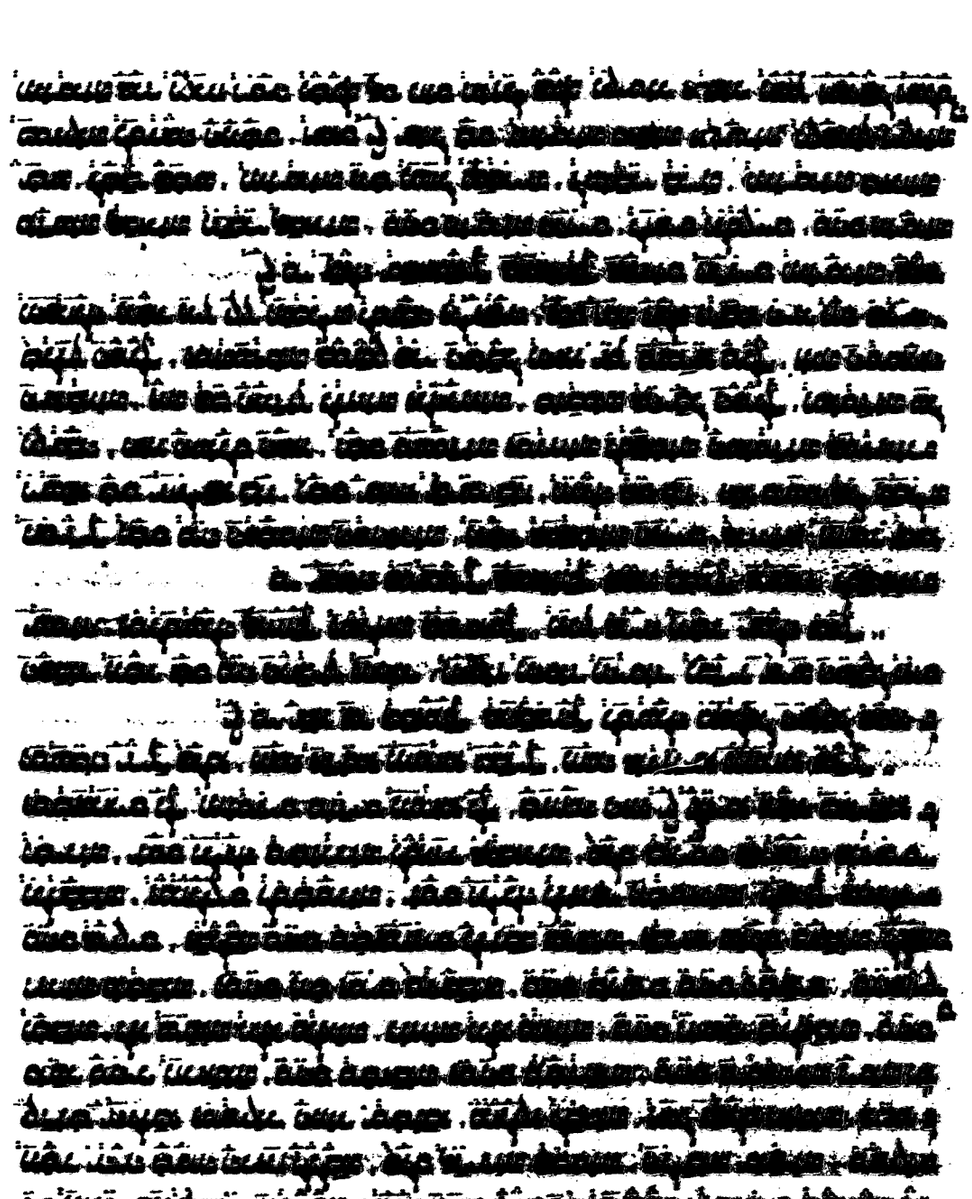

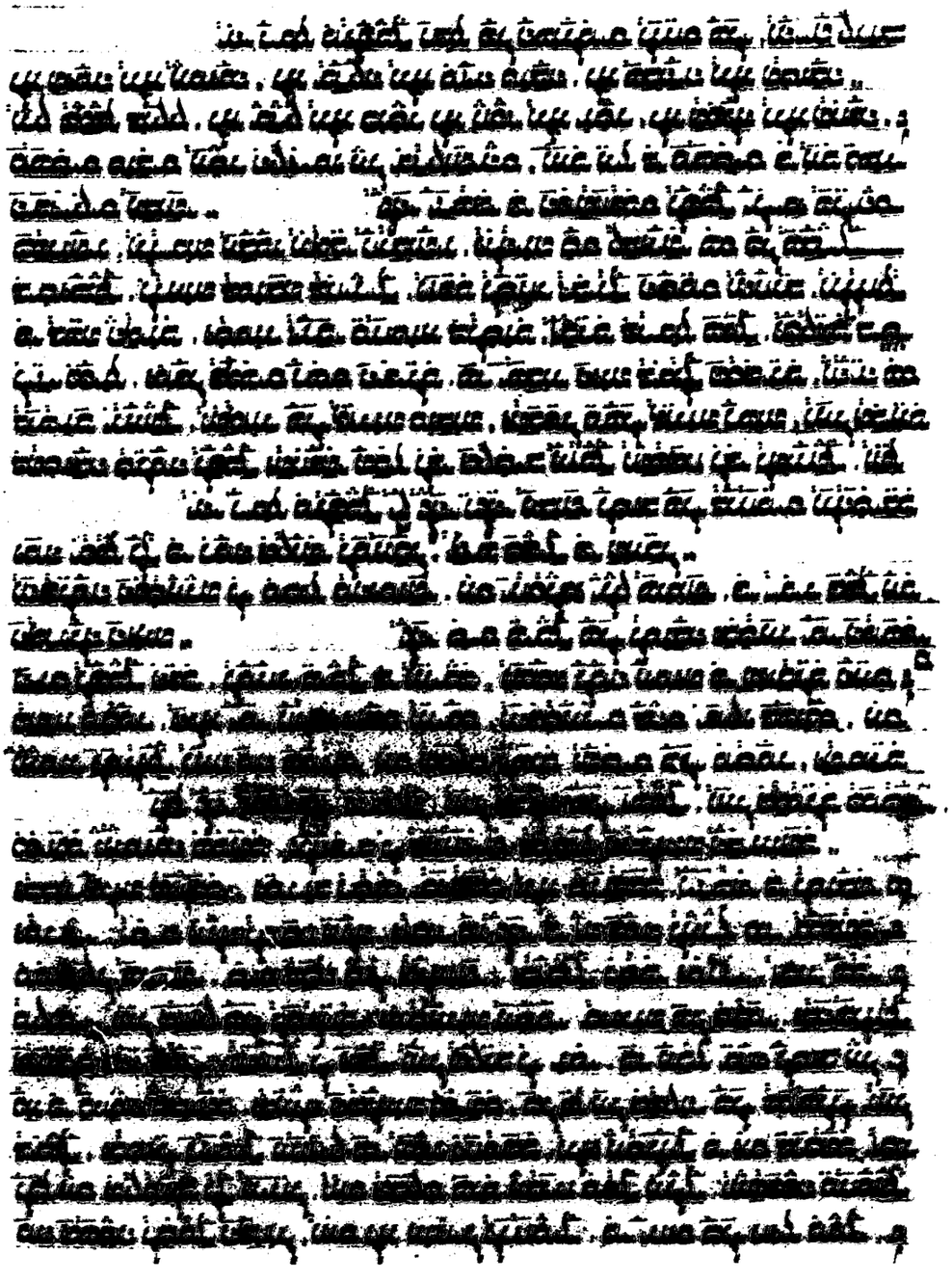

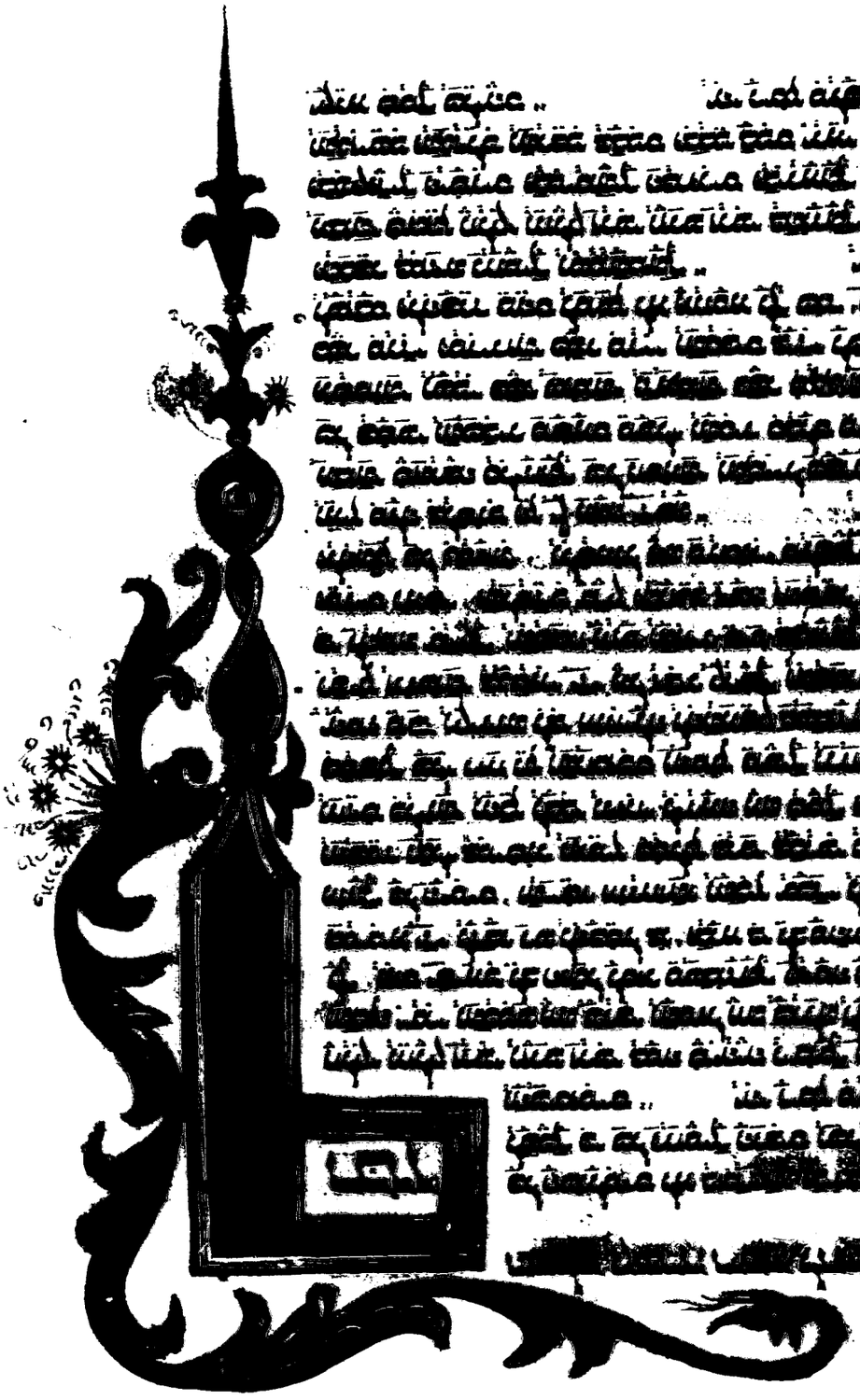

בראשית

ברם

בראי

ר ישמעאל

אלהינו

לבנצח

ישעיה

יחזקאל

דין כוחי עבידית אבון

דין שאלה פשוי בשבת חשנים

דין מדיעה בחורים

סדר קריאת התורה

בָּרְכוּ לְיְיָ אֲבִי וּתְרוּמָתָהּ שַׁבָּת יְהוֹיָרִיב

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בָּאַהֲבָה׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא שְׁנָתֵנוּ זוֹ
וְכָל שְׁנוֹת חַיֵּינוּ וְחַיֵּי כָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם
שְׁנוֹת בְּרָכָה וִישׁוּעָה נֶחָמָה פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה רְוָחָה וְהַצָּלָה
לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה וְלִרְצוֹן וְלִישׁוּעָה וְלִרְוָחָה וְלִסְלִיחָה וְלִכַפָּרָה
וְלִגְאֻלָּה וְלִרְפוּאָה וְלִבְנְיַן בֵּיתֶךָ וְלִבְנְיַן עִירֶךָ וְלִצְמִיחַת קַרְנוֹ
שֶׁל דָּוִד עַבְדֶּךָ וְלִצְמִיחַת קֶרֶן לִישַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קַדְמוֹנִיּוֹת׃ וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ
עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ
לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ וְנֶאֱמַר
וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ׃
וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבֶךָ׃
וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם׃
וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃
הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה
מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶם
וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃
וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃
לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֵיכֶם
לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל צִיצִת הַכָּנָף
פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת
יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר
אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם
קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃ אֱמֶת׃

וְיַצִּיב׃ וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא
וְאַדִּיר וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃

אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ׃ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם
וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת׃ וּדְבָרָיו חַיִּים
וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחְמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים׃ עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ
עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ׃ עַל הָרִאשׁוֹנָה
וְעַל הָאַחֲרוֹנָה דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לָעַד׃ אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר׃
אֱמֶת שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ
גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוּר מָגִנֵּנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ׃ שְׁמֶךָ מֵעוֹלָם
אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ׃ עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן בָּנֵיהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר׃ מוֹשָׁבְךָ כִּסְאֶךָ וּמַלְכוּתְךָ וְצִדְקוֹתֶיךָ עַד אַפְסֵי
אָרֶץ׃ אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ׃
צֶדֶק וּמִשְׁפָּט אַתָּה כוֹנַנְתָּ לְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ אַתָּה הוּא מֶלֶךְ
אֲדוֹן לְכָל הַמַּעֲשִׂים׃ הַגּוֹאֵל לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל׃

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים׃ וּפְרוֹס עָלֵינוּ
סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ׃ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃
וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ׃ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן׃ וְהָסֵר שָׂטָן
מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ׃ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ׃ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ
אָתָּה׃ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה׃ וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַפּוֹרֵס סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם׃

וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃
וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם׃ אָמֵן׃

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר
טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת׃ וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי
בְךָ בָטָחְנוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים׃

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃
וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם׃ אָמֵן׃

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ׃ כִּי לִישׁוּעָתְךָ
קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה׃

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת
תְּפִלָּתֵנוּ׃ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה׃ וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ
רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ׃ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם׃ וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר
בֵּיתֶךָ׃ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן׃ וּתְהִי לְרָצוֹן
תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃
צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר׃ נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ
שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר
וְצָהֳרָיִם׃ הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ
מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃ וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת׃
הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה
לְהוֹדוֹת׃

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל׃
בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ׃ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם׃
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם
בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּבָּנֶה עִירְךָ בְּמֵהֵרָה
בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃ וְשָׁם נַעַבְדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃ וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ
עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ
לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ׃
וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבֶךָ׃
וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ
וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃
וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם׃
וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃
הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה
מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶם
וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃
וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ
בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃
לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֵיכֶם
לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל צִיצִת הַכָּנָף
פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת
יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר
אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם
קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃ אֱמֶת׃

וְיַצִּיב׃ וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא
וְאַדִּיר וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃

אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ׃ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם
וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת׃ וּדְבָרָיו חַיִּים
וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחְמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים׃ עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ
עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ׃ עַל הָרִאשׁוֹנָה
וְעַל הָאַחֲרוֹנָה דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לָעַד׃ אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר׃
אֱמֶת שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ
גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוּר מָגִנֵּנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ׃ שְׁמֶךָ מֵעוֹלָם
אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ׃ עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן בָּנֵיהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר׃ מוֹשָׁבְךָ כִּסְאֶךָ וּמַלְכוּתְךָ וְצִדְקוֹתֶיךָ עַד אַפְסֵי
אָרֶץ׃ אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ׃
צֶדֶק וּמִשְׁפָּט אַתָּה כוֹנַנְתָּ לְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל׃ אַתָּה הוּא מֶלֶךְ
אֲדוֹן לְכָל הַמַּעֲשִׂים׃ הַגּוֹאֵל לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל׃

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים׃ וּפְרוֹס עָלֵינוּ
סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ׃ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃
וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ׃ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן׃ וְהָסֵר שָׂטָן
מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ׃ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ׃ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ
אָתָּה׃ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה׃ וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַפּוֹרֵס סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם׃

וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃
וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם׃ אָמֵן׃

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר
טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת׃ וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי
בְךָ בָטָחְנוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים׃

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ׃
וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם׃ אָמֵן׃

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ׃ כִּי לִישׁוּעָתְךָ
קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה׃

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת
תְּפִלָּתֵנוּ׃ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה׃ וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ
רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ׃ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם׃ וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר
בֵּיתֶךָ׃ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן׃ וּתְהִי לְרָצוֹן
תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃
צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר׃ נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ
שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר
וְצָהֳרָיִם׃ הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ
מֵע

סדר הטבת חלום

שבעה

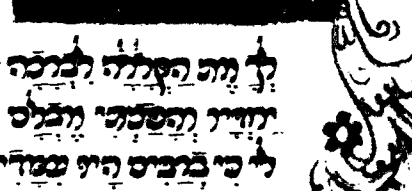

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתהא שנתי זו טובה עלי ועל כל ישראל ואל יבהלוני חלומות רעים ואל יבעתוני מחשבות רעות ותהא שנתי ערבה לפניך ותהי לי למנוחה שלמה ותשכיבני בשלום ותעמידני בבוקר טוב לשמוע ישועתך ולקבל נחמתך ברחמים ובחסדים בשבת ובימים טובים ובכל עת ובכל שעה ובכל רגע ורגע ואל תשכחני מלפניך ואל תזכרני לרעה ולא לחרפה ולא לכליון ולא לנזק ולא לכל דבר רע ואל יעלה ויבא ויגיע ויראה ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום חג המצות הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנינו ורחם עלינו ועל כל אשר לנו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה ומלכותך מלכות כל עולמים ואתה מושל בכל הנבראים כולם ואין לך מלך ואדון מושיע ופודה ומציל ומפרנס ורחום בכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך אלא אתה אלהי הראשונים והאחרונים אלהי כל בריות אדון כל תולדות המהולל ברוב התשבחות המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים ויי לא ינום ולא יישן המעורר ישנים והמקיץ נרדמים והמשיח אלמים והמתיר אסורים והסומך נופלים והזוקף כפופים לך לבדך אנחנו מודים שיחה ומספרים נפלאותיך ומשבחים ומפארים ומרוממים ומעריצים ומקדישים ומנשקים ומברכים ומודים

סדר תפלת מנחה

סדר תפלת ערבית

אמת

סדר קריאת שמע ותפלה

השכיבנו

סדר הבטת שבת

סדר עבודת בתים וחצרות

בעל הבית

בְּאֵי אָמְרוּ אֵיכָן לְהַדְלִיק בְּרֹ שֶׁל שַׁבָּת

דִּין הַדְלָקוֹת הַנֵּרוֹת

תפלת ערבית של שבת

ברוך אתה

אמת

תפלת ערבית שלשת

ואתחנן

ריבלו

יי אלהיך המתהלך לפניך הוא יעשה עמכם ככל אשר עשה לעיניכם במצרים ובמדבר וגו' ואתם דבקים בי' אלהיכם חיים כולכם היום וגו' ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יי אלהי וגו' ושמרתם לעשות כן בארץ וגו' ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים וגו' ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כולכם היום וגו' ראה לימ

ברוך

בלילי

כורי הקודש

סדר שחרית של שבת

מזמור לדוד	כלח	הודו לה' כי טוב
שיר למעלות	כלח	אשרי תמימי דרך
שיר למעלות	כלח	אשרי כל ירא ה'
שיר למעלות	כלח	הנה ברכו את ה'

מזמור לדוד

הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו: הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו: הודו לאדוני האדונים כי לעולם חסדו: לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו: לעושה השמים בתבונה כי לעולם חסדו: לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו: לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו: את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו: את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו: למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו: ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו: ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו: לגוזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו: והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו: ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו: למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו: למכה מלכים גדולים כי לעולם חסדו: ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו: לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו: ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו: ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו: נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו: שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו: ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו: נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו: הודו לאל השמים כי לעולם חסדו:

למנצח

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו: כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותולליו שמחה שירו לנו משיר ציון: איך נשיר את שיר ה' על אדמת נכר: אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני: תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: זכר ה' לבני אדום את יום ירושלם האומרים ערו ערו עד היסוד בה: בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: אשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל הסלע:

לדוד

אודך בכל לבב נגד אלהים אזמרך: אשתחוה אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרת לי ענני ברגע תרהיבני בנפשי עזה: יודוך ה' כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך: וישירו בדרכי ה' כי גדול כבוד ה': כי רם ה' ושפל יראה וגבה מרחוק יכירנו: אם אלך בקרב צרה תחיני על אף אויבי תשלח ידך ותושיעני: ה' יגמר בעדי ה' חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף:

למנצח

ה' חקרתני ותדע אתה ידעת שבתי וקומי בנת לרעי מרחוק: ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה: כי אין מלה בלשוני הן ה' ידעת כלה אחרון וקדם צרתני ותשת עלי כפכה: ידעת מני פלא גבהה לא אוכל לה: אנה אלך מרוחך ואנה מפניך אברח: אם אסק שמים שם אתה אם אצע שאול הנך: אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים: גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך: ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני: גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה: כי אתה קנית כליותי תסכני בבטן אמי: אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד: לא נכחד עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ: גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולו אחד בהם: ולי מה יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם: אספרם מחול ירבון עודי עם אתך: אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני: אשר אמרי למרמה נשוא לשוא עריך: הלא משנאיך ה' אשנא ובתקוממיך אתקוטט: תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי: חקרני אלהים ודע לבבי בחנני ודע שרעפי: וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם:

למנצח

חלצני ה' מאדם רע מאיש חמסים תנצרני: אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות: שננו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתימו סלה: שמרני ה' מידי רשע מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לדחות פעמי: טמנו גאים פח לי ועבותים פרשו רשת ליד מעגל מוקשים שתו לי סלה: אמרתי לה' אלי אתה האזינה ה' קול תחנוני: ה' אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק: אל תתן ה' מאויי רשע זמתו אל תפק ירומו סלה: ראש מסבי עמל שפתימו יכסמו: ישפכו על רשעים גחלים במפלות בם ולא יקומו: איש לשון אל יכון בארץ איש חמס רע יצודנו למדחפות: ידעתי כי יעשה ה' דין עניים משפט אביונים: אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך:

מזמור לדוד

ה' קראתיך חושה לי האזינה לקולי בקראי לך: תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב: שיתה ה' שמרה לפי נצר על דלתות שפתי: אל תט לבי לדבר רע להתעולל עללות באנשי און ולא אלחם בלקחיהם: יכני צדיק חסד ויוכיחני שמן ראש אל ינבל ראשי כי עוד תפלתי ברעותיהם: נשמטו בידי סלעי שפטיהם וישמעו אמרי כי נעמו: כפלח אדם בקע על הארץ נפרשו עצמותינו לפי שאול: כי אליך ה' אדני עיני בך חסיתי אל תערר נפשי: שמרני מידי פח יקשו לי ומוקשות פעלי און: יפלו ברשתיו רשעים יחד אנכי עד אשר אעבור:

משכיל לדוד

בהיותו במערה תפלה: קולי אל ה' אזעק קולי אל ה' אתחנן: אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד: בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח זו אהלך טמנו פח לי: הבט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי: זעקתי אליך ה' אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים: הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני: הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתרו צדיקים כי תגמל עלי:

שיר למעלות

ה' שמעה תפלתי האזינה אל תחנוני באמונתך ענני בצדקתך: ואל תבא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי: כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חיתי הושיבני במחשכים כמתי עולם: ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבבי: זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשי ידיך אשגיח: פרשתי ידי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה: מהר ענני ה' כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני ואמשלה ביורדי בור: השמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי: הצילני מאויבי ה' אליך כסתרתי: למדני לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור: למען שמך ה' תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי: ובחסדך תצמית צוררי ואבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך:

לדוד

ברוך ה' צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה: חסדי ומצודתי משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי דובר עמים תחתי: ה' מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו: אדם להבל דמה ימיו כצל עובר: ה' הט שמיך וירד גע בהרים ויעשנו: הבריק ברק ותפיצם שלח חציך ותהמם: שלח ידיך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר: אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמר לך: הנותן תשועה למלכים פדה את דויד עבדו מחרב רעה: פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: אשר בניהם כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותיהם כזוית מחטבות תבנית היכל: מזנינו מלאים מפיקים מזן אל מזן צאננו מלאות משאים מבלות: אלופינו מסבלים אין פרצה ואין יוצאה ואין צוחה ברחובותינו: אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו:

תהלה לדוד

ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: גדול ה' ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתיך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום ה' ארך אפים וגדול חסד: טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך ה' כל מעשיך וחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך ה' לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר ה' את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

למנצח

יענך ה' ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב: ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך: יזכר כל מנחותיך ועולתך ידשנה סלה: יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא: נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא ה' כל משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע ה' משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה' אלהינו נזכיר: המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: ה' הושיעה המלך יענינו ביום קראנו:

למנצח

במלכך ה' יגיל עוז ובישועתך מה יעלוץ מאד: תאות לבו נתת לו ורצון שפתיו לא מנעת סלה: כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו פז: חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד: גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו: כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניך: כי המלך בטח בה' ובחסד עליון בל ימוט: תמצא ידך לכל אויביך ימינך תמצא שנאיך: תשיתמו כתנור אש לעת פניך ה' באפו יבלעם ותאכלמו אש: פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם: כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו: כי תשיתמו שכם במיתריך תכין על פניהם: רומה ה' בעזך נשירה ונזמרה גבורתך:

למנצח

אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי: אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו: אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו: ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם: כל ראי יליעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש: גל אל ה' יפלטהו יצילהו כי חפץ בו: כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי: עלי הושלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה: אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר: סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני: פצו עלי פיהם אריה טורף ושואג: כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היתה לבי כדונג נמס בתוך מעי: יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות תשפתני: כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: אספרה כל עצמותי המה יביטו יראו בי: יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל: ואתה ה' אל תרחק אילותי לעזרתי חושה: הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי: הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני: אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך:

מזמור לדוד

ה' רעי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני: נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמוני: תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה: אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית ה' לארך ימים:

לדוד

לה' הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד ה' עזוז וגבור ה' גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

לדוד

אליך ה' נפשי אשא: אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי: גם כל קויך לא יבושו יבשו הבוגדים ריקם: דרכיך ה' הודיעני ארחותיך למדני: הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום: זכר רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה: חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך ה': טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך: ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו: כל ארחות ה' חסד ואמת לנוצרים בריתו ועדותיו: למען שמך ה' וסלחת לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ירא ה' יורנו בדרך יבחר: נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ: סוד ה' ליראיו וברית להודיעם: עיני תמיד אל ה' כי הוא יוציא מרשת רגלי: פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני: צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי: ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני: שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך: תם וישר יצרוני כי קויתיך:

לדוד

שפטני ה' כי אני בתמי ובה' בטחתי ולא אמעד: בחנני ה' ונסני צרפה כליותי ולבי: כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך: לא ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא: שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב: ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך ה': להשמיע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך: ה' אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך: אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חייי: אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד: ואני בתמי אלך פדני וחנני:

לדוד

ה' אורי וישעי ממי אירא ה' מעוז חיי ממי אפחד: בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו: אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח: אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו: כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני: ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה לה': שמע ה' קולי אקרא וחנני וענני: לך אמר לבי בקשו פני את פניך ה' אבקש: אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי ואמי עזבוני וה' יאספני: הורני ה' דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי: אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס: לולא האמנתי לראות בטוב ה' בארץ חיים: קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה':

לדוד

אליך ה' אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור: שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך: אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום עם רעיהם ורעה בלבבותם: תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם: כי לא יבינו אל פעלות ה' ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם: ברוך ה' כי שמע קול תחנוני: ה' עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו: ה' עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא: הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם:

מזמור לדוד

הבו לה' בני אלים הבו לה' כבוד ועז: הבו לה' כבוד שמו השתחוו לה' בהדרת קדש: קול ה' על המים אל הכבוד הרעים ה' על מים רבים: קול ה' בכח קול ה' בהדר: קול ה' שבר ארזים וישבר ה' את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים: קול ה' חוצב להבות אש: קול ה' יחיל מדבר יחיל ה' מדבר קדש: קול ה' יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד: ה' למבול ישב וישב ה' מלך לעולם: ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום:

שיר חנכת הבית לדוד

ארוממך ה' כי דליתני ולא שמחת אויבי לי: ה' אלהי שועתי אליך ותרפאני: ה' העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור: זמרו לה' חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו ערב ילין בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם: ה' ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך ה' אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצעי בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך: שמע ה' וחנני ה' היה עזר לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען יזמרך כבוד ולא ידם ה' אלהי לעולם אודך:

למנצח

בך ה' חסיתי אל אבושה לעולם בצדקתך תפלטני: הטה אלי אזנך מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני: כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני: תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי: בידך אפקיד רוחי פדית אותי ה' אל אמת: שנאתי השמרים הבלי שוא ואני אל ה' בטחתי: אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי: ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי: חנני ה' כי צר לי עששה מכעס עיני נפשי וביני: כי כלו ביגון חייי ושנותי באנחה כשל בעוני כחי ועצמותי עששו: מכל צוררי הייתי חרפה ולשכני ומפחד למכריי ראי חוץ נדדו ממני: נשכחתי כמת מלב הייתי כאובד כלי: כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו: ואני עליך בטחתי ה' אמרתי אתה אלהי: בידיך עתותי הצילני מיד אויבי ומרודפי: האירה פניך בעבדך הושיעני בחסדך: ה' אל אבוש כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול: תאלמנה שפתי שקר הדוברות על צדיק עתק בגאוה ובוז: מה רב טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם: תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשונות: ברוך ה' כי הפליא חסדו לי בעיר מצור: ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך: אהבו את ה' כל חסידיו אמונים נצר ה' ומשלם על יתר עושה גאוה: חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים לה':

לדוד

אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: אשרי אדם לא יחשב ה' לו עון ואין ברוחו רמיה: כי החרשתי בלו עצמותי בשאגתי כל היום: כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבוני קיצי סלה: חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי לה' ואתה נשאת עון חטאתי סלה: על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג עדיו לבלום בל קרב אליך: רבים מכאובים לרשע והבוטח בה' חסד יסובבנו: שמחו בה' וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

לדוד

רננו צדיקים בה' לישרים נאוה תהלה: הודו לה' בכנור בנבל עשור זמרו לו: שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: כי ישר דבר ה' וכל מעשהו באמונה: אוהב צדקה ומשפט חסד ה' מלאה הארץ: בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם: כנס כנד מי הים נתן באוצרות תהומות: יראו מה' כל הארץ ממנו יגורו כל יושבי תבל: כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: ה' הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: עצת ה' לעולם תעמוד מחשבות לבו לדר ודר: אשרי הגוי אשר ה' אלהיו העם בחר לנחלה לו: ה' משמים השקיף ראה את כל בני אדם: ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי ארץ: היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח: שקר הסוס לתשועה ובשפע חילו לא ימלט: הנה עין ה' אל יראיו למיחלים לחסדו: להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב: נפשנו חכתה לה' עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך:

לדוד

אברכה את ה' בכל עת תמיד תהלתו בפי: בה' תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו: גדלו לה' אתי ונרוממה שמו יחדו: דרשתי את ה' ועני ומכל מגוריותי הצילני: הביטו אליו ונהרו ופניכם אל יחפרו: זה עני קרא וה' שמע ומכל צרותיו הושיעו: חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם: טעמו וראו כי טוב ה' אשרי הגבר יחסה בו: יראו את ה' קדושיו כי אין מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו ודורשי ה' לא יחסרו כל טוב: לכו בנים שמעו לי יראת ה' אלמדכם: מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב: נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: עיני ה' אל צדיקים ואזניו אל שועתם: פני ה' בעושי רע להכרית מארץ זכרם: צעקו וה' שמע ומכל צרותם הצילם: קרוב ה' לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע: רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו ה': שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו: פודה ה' נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו:

לדוד

ריבה ה' את יריבי לחמי את לוחמי: החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי: והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני: יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור וחפרו חושבי רעתי: יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך ה' דוחה: יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך ה' רודפם: כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם כרו לנפשי: תבואהו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו בשואה יפול בה: ונפשי תגיל בה' תשיש בישועתו: כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו: יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני: משלמים לי רעה תחת טובה שכלה לנפשי: ואני בחלותם לבושי שק ואענה בצום נפשי ותפלתי על חיקי תשוב: כרע כאח לי התהלכתי כאבל קדר שחותי: ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו: בחנפי לעגי מעוג חרק עלי שניהמו: אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירים יחידתי: אודך בקהל רב בעם עצום אהללך: אל ישמחו לי אויבי שקר שונאי חנם יקרצו עין: כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבון: ויפצו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו: ראית ה' אל תחרש אדני אל תרחק ממני: עורה ותקיצה למשפטי אלהי ואדני לריבי: שפטני כצדקך ה' אלהי ואל ישמחו לי: אל יאמרו בלבבם האח נפשנו אל יאמרו בלעניהו: יבשו וכלמו יחדו שמחי לרעתי ילבשו בושת וכלמה המגדילים עלי: ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל ה' החפץ שלום עבדו: ולשוני תהגה צדקתך כל היום תהלתך:

למנצח

נאם פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו: כי חלק אליו בעיניו למצא עונו לשנוא: דברי פיהו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב: און יחשב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב רע לא ימאס: ה' בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים: צדקתך כהרי אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע ה': מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון: ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם: כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: משוך חסדך ליודעיך וצדקתך לישרי לב: אל תבוא רגל גאוה ויד רשעים אל תנדני: שם נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום:

לדוד

אל תתחר במרעים אל תקנא בעושי עולה: כי כחציר מהרה ימלולון וכירק דשא יבולון: בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה: והתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך: גול על ה' דרכך ובטח עליו והוא יעשה: והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים: דום לה' והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עושה מזמות: חדל מאף ועזוב חמה אל תתחר אך להרע: כי מרעים יכרתון ומקוי ה' המה יירשו ארץ: ועוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואינו: וענוים יירשו ארץ והתענגו על רוב שלום: זומם רשע לצדיק וחרק עליו שניו: אדני יהלג לו כי יודע כי יום בא: חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבח ישרי דרך: חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה: טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים: כי זרועות רשעים תשברנה ותומך צדיקים ה': יודע ה' ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה: לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו: כי רשעים יאבדו ואיבי ה' כיקר כרים כלו בעשן כלו: לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן: כי מברכיו ירשו ארץ ומקללו יכרתו: מה' מצעדי גבר כוננו וכדרכו יחפץ: כי יפול לא יוטל כי ה' סומך ידו: נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם: כל היום חונן והוא ומשלים וזרעו לברכה: סור מרע ועשה טוב ושכן לעד: כי ה' אוהב משפט ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו ועזרע רשעים נכרת: צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה: פי צדיק יהגה חכמה ולשונו תדבר משפט: תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשריו: צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו: ה' לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו: קוה אל ה' ושמור דרכו וירוממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה: ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן: ואעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא: שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום: ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה: ותשועת צדיקים מה' מעוזם בעת צרה: ועזרם ה' ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

לדוד

ה' אל בחמתך תוכיחני ואל באפך תיסרני: כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך: אין מתם בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמותי מפני חטאתי: כי עונותי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני: הבאישו נמקו חבורותי מפני אולתי: נעויתי שחותי עד מאד כל היום קודר הלכתי: כי כסלי מלאו נקלה ואין מתם בבשרי: נפוגותי ונדכיתי עד מאד שאגתי מנהמת לבי: אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה: לבבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הוא אין אתי: אהובי ורעי מנגד נגעי יעמדו וקרובי מרחוק עמדו: ויקושו מבקשי נפשי ודורשי רעתי דברו הוות וכל היום מרמות יהגו: ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו: ואהי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות: כי לך ה' הוחלתי אתה תענה אדני אלהי: כי אמרתי פן ישמחו לי בגוד רגלי עלי הגדילו: כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד: כי עוני אגיד אדאג מחטאתי: ואויבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר: ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי טוב: אל תעזבני ה' אלהי אל תרחק ממני: חושה לעזרתי אדני תשועתי:

לדוד

אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעמד רשע נגדי: נאלמתי דומיה השתקתי מטוב וכאבי נעכר: חם לבבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני: הודיעני ה' קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני: הנה טפחות נתתה ימי וחלדי כאין נגדך אך כל הבל כל אדם נצב סלה: אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יצבר ולא ידע מי אספם: ועתה מה קויתי אדני תוחלתי לך היא: מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני: נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית: הסר מעלי נגעך מתגרת ידך אני כלותי: ביוכחות על עון יסרת כמעש עשו מחמד נפשו אך הבל כל אדם סלה: שמעה תפלתי ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי: שעה ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני:

למנצח

קוה קויתי ה' ויט אלי וישמע שועתי: ויעלני מבור שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כונן אשרי: ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים ויראו ויבטחו בה': אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב: רבות עשית אתה ה' אלהי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אין ערוך אגידה ואדברה עצמו מספר: זבח ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת: אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי: להעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי: בשרתי צדק בקהל רב הן שפתי לא אכלא ה' אתה ידעת: צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי לא כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב: אתה ה' לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני: כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני עונותי ולא יכלתי לראות עצמו מספר מראשי ולבבי עזבני: רצה ה' להצילני ה' לעזרתי חושה: יבשו וכלמו יחדו מבקשי נפשי לספותה יסגו אחור וכלמו חפצי רעתי: ישמו על עקב בשתם האמרים לי האח האח: ישישו וישמחו בך כל מבקשיך יאמרו תמיד יגדל ה' אהבי תשועתך: ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר:

משכיל לדוד

אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו ה': ה' ישמרהו ויחייהו אשרי בארץ ואל תתנהו בנפש אויביו: ה' יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: אני אמרתי ה' חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ואם בא לראות שוא דברה לבו יקבץ און לו יצא החוצה ידבר: יחד עלי כל שונאי עלי יחשבו רעתי: דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: ואתה ה' חנני והקימני ואשלמה להם: בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירוע אויבי עלי: ואני בתמתי תמכת בי והצגתני לפניך לעולם: ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם אמן ואמן:

שיר למשכילים לבני קרח

כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים: צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים: היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך: אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני: אלהי עלי נפשי אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער: תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך עלי עברו: יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קודר אלך בלחץ אויב: ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום אי

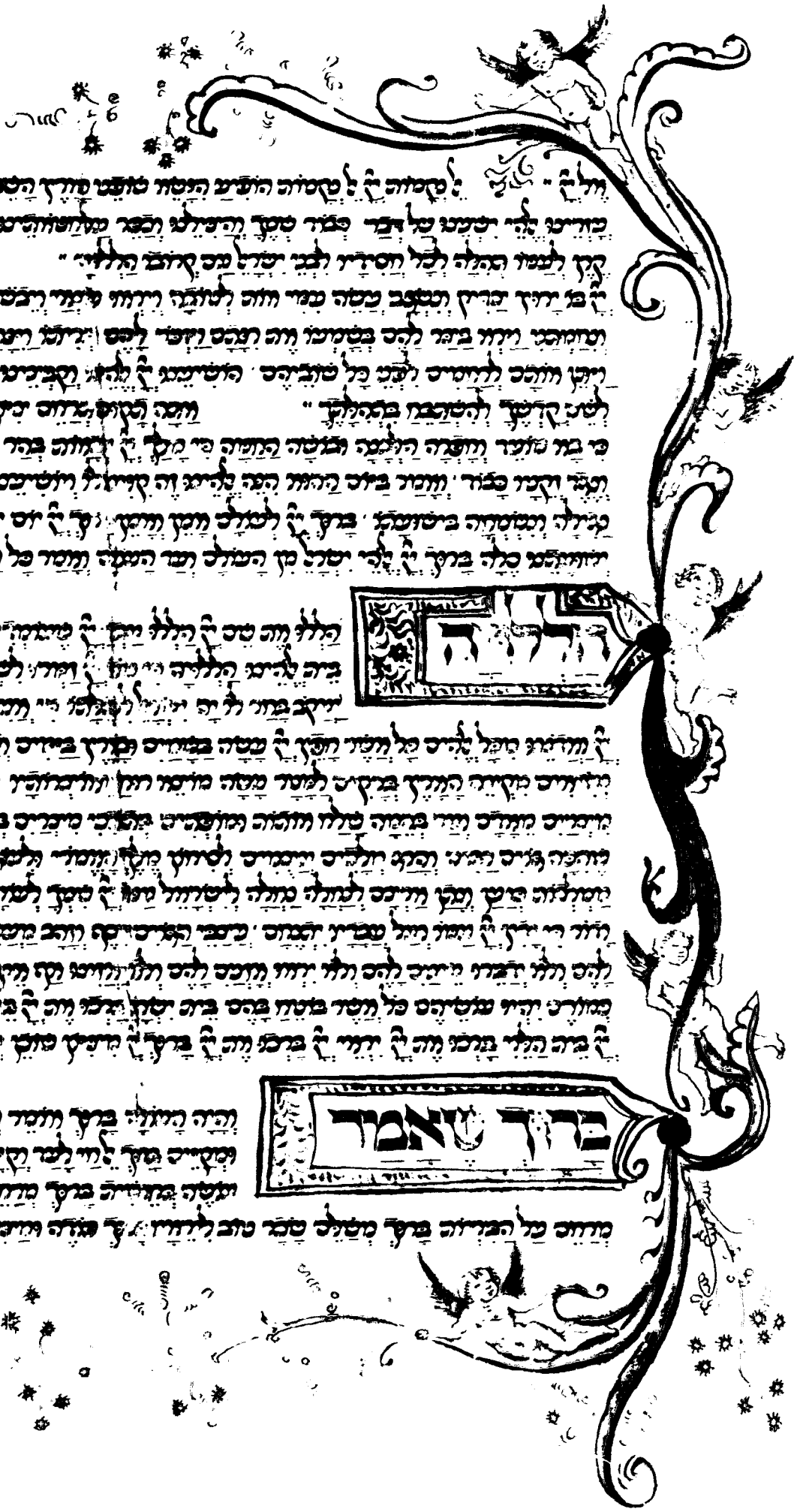

הלל הגדול

ברוך שאמר

בשבת

שבעי

ישבוח

אבות

יהוה צבאות שמו
קדוש ישראל

בי שעשוה

ברוך

אם תשיב

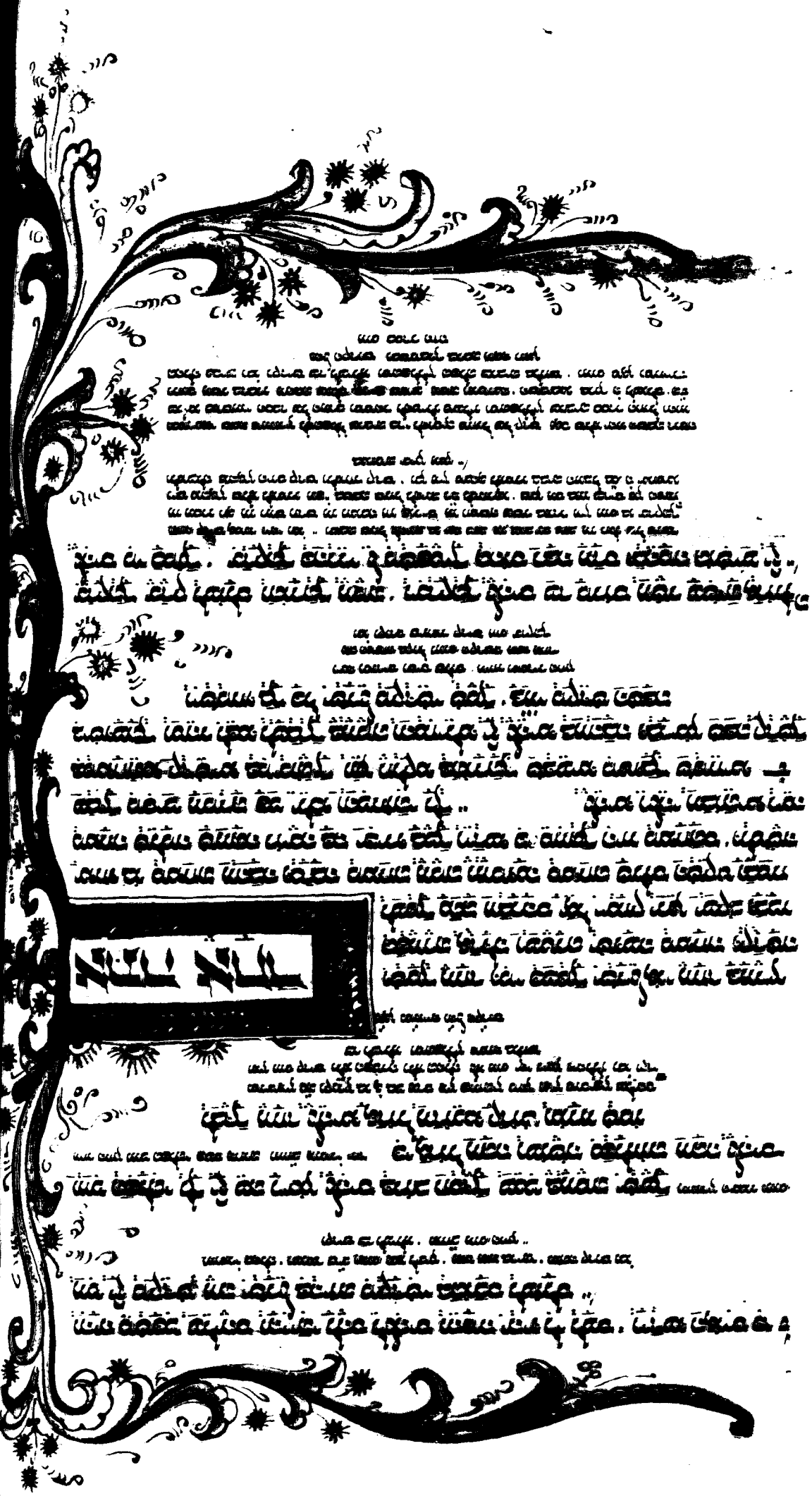

אתה חונן

ריחי נישם

ריתן

בשביח

סדר ההבדלות

ישראל שמואל בן יהוה [illegible] שנת [illegible] לפ"ק

[illegible]

[illegible]

[illegible]

במדבר א׳

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: שְׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת כָּל זָכָר לְגֻלְגְּלֹתָם: מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יוֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאֹתָם אַתָּה וְאַהֲרֹן: וְאִתְּכֶם יִהְיוּ לְאִישׁ לְאִישׁ מַטֶּה לְבֵית אָבֹת הוּא: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעַמְדוּ אִתְּכֶם לִרְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן שְׁדֵיאוּר: לְשִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדָּי: לִיהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב: לְיִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר: לִזְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן חֵלוֹן: לִבְנֵי יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד לִמְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר: לְבִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן גִּדְעוֹנִי: לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּישַׁדָּי: לְאָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן עָכְרָן: לְגָד אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל: לְנַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן עֵינָן: אֵלֶּה קְרוּאֵי הָעֵדָה נְשִׂיאֵי מַטּוֹת אֲבוֹתָם רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשֵׁם: וְאֶת כָּל הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּתְיַלְּדוּ עַל מִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְגֻלְגְּלֹתָם: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַּר סִינָי: וַיִּהְיוּ בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יוֹצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: לִבְנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יוֹצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת: לִבְנֵי גָד תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יוֹצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה גָד חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים: לִבְנֵי יְהוּדָה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יוֹצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יְהוּדָה אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: לִבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יוֹצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: לִבְנֵי זְבוּלֻן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יוֹצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה זְבוּלֻן שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: לִבְנֵי יוֹסֵף לִבְנֵי אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יוֹצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אֶפְרַיִם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: לִבְנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יוֹצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמָאתָיִם: לִבְנֵי בִנְיָמִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יוֹצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה בִנְיָמִן חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: לִבְנֵי דָן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יוֹצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה דָן שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת: לִבְנֵי אָשֵׁר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יוֹצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אָשֵׁר אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: לִבְנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יוֹצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה נַפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: אֵלֶּה הַפְּקוּדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים עָשָׂר אִישׁ אִישׁ אֶחָד לְבֵית אֲבֹתָיו הָיוּ: וַיִּהְיוּ כָּל פְּקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יוֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל: וַיִּהְיוּ כָּל הַפְּקוּדִים שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים:

לשבת יהי

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַיְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

לשבת יהי

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם: לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם: וֵאלֹהֵינוּ בַּשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה: עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן: יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם: כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן: יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים: יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם: לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא כָל יֹרְדֵי דוּמָה: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

לשבת יהי

אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי: כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי: חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְיָ דַּלֹּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב: מָה אָשִׁיב לַיְיָ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְיָ כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי: לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

לשבת יהי

הַלְלוּ אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים: כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ: יְיָ לִי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים: כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם: דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיְיָ עֲזָרָנִי: עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ: זֶה הַשַּׁעַר לַיְיָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה

המבדיל

בין קדש לחול

השמחה

בין אור לחשך

ישראל לעמים

בין יום השביעי

לששת ימי המעשה

בין קדשת שבת

לקדשת יום טוב

הבדלת

קדשת

ברכת

אור

חשך

עמים

ששת ימי המעשה

קדשת יום טוב

ברכת השבת

ישראל

השמחה

הִנֵּה

יְיָ אֵלֵי לִשְׁמֹעַ לִי וְהָיָה יְיָ אֱלֹהַי לִי וְאַתָּה אֶבֶן זוּ אֲשֶׁר שַׂמְתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן לִי עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ: וְהָיָה אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וְשָׁמָרַנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ: וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי וְהָיָה יְיָ לִי לֵאלֹהִים: וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שַׂמְתִּי מַצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן לִי עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ: וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּלֶךְ אַרְצָה בְּנֵי קֶדֶם: וַיַּרְא וְהִנֵּה בְאֵר בַּשָּׂדֶה וְהִנֵּה שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן הַבְּאֵר הַהִוא יַשְׁקוּ הָעֲדָרִים וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה עַל פִּי הַבְּאֵר: וְנֶאֶסְפוּ שָׁמָּה כָּל הָעֲדָרִים וְגָלְלוּ אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֹּאן וְהֵשִׁיבוּ אֶת הָאֶבֶן עַל פִּי הַבְּאֵר לִמְקֹמָהּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אֲחַי מִנַּיִן אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מֵחָרָן אֲנָחְנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲיְדַעְתֶּם אֶת לָבָן בֶּן נָחוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדָעְנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲשָׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם וְהִנֵּה רָחֵל בִּתּוֹ בָּאָה עִם הַצֹּאן: וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא עֵת הֵאָסֵף הַמִּקְנֶה הַשְׁקוּ הַצֹּאן וּלְכוּ רְעוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל הָעֲדָרִים וְגָלְלוּ אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן: עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְרָחֵל בָּאָה עִם הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאָבִיהָ כִּי רֹעָה הִוא: וַיְהִי כִּרְאוֹת יַעֲקֹב אֶת רָחֵל בַּת לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וְאֶת צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיָּגֶל אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיַּשְׁקְ אֶת צֹאן לָבָן אֲחִי אִמּוֹ: וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל וַיִּשָּׂא אֶת קֹלוֹ וַיֵּבְךְּ: וַיַּגֶּד יַעֲקֹב לְרָחֵל כִּי אֲחִי אָבִיהָ הוּא וְכִי בֶן רִבְקָה הוּא וַתָּרָץ וַתַּגֶּד לְאָבִיהָ: וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ לָבָן אֶת שֵׁמַע יַעֲקֹב בֶּן אֲחֹתוֹ וַיָּרָץ לִקְרָאתוֹ וַיְחַבֵּק לוֹ וַיִּשַּׁק לוֹ וַיְבִאֵהוּ אֶל בֵּיתוֹ וַיְסַפֵּר לְלָבָן אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר לָבָן אֵלָיו אַךְ עַצְמִי וּבְשָׂרִי אָתָּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים: וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הֲכִי אָחִי אַתָּה וְעָבַדְתַּנִי חִנָּם הַגִּידָה לִּי מַה מַּשְׂכֻּרְתֶּךָ: וּלְלָבָן שְׁתֵּי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לֵאָה וְשֵׁם הַקְּטַנָּה רָחֵל: וְעֵינֵי לֵאָה רַכּוֹת וְרָחֵל הָיְתָה יְפַת תֹּאַר וְיְפַת מַרְאֶה: וַיֶּאֱהַב יַעֲקֹב אֶת רָחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבָדְךָ שֶׁבַע שָׁנִים בְּרָחֵל בִּתְּךָ הַקְּטַנָּה: וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תִּתִּי אֹתָהּ לָךְ מִתִּתִּי אֹתָהּ לְאִישׁ אַחֵר שְׁבָה עִמָּדִי: וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל שֶׁבַע שָׁנִים וַיִּהְיוּ בְעֵינָיו כְּיָמִים אֲחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל לָבָן הָבָה אֶת אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמָי וְאָבוֹאָה אֵלֶיהָ: וַיֶּאֱסֹף לָבָן אֶת כָּל אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה: וַיְהִי בָּעֶרֶב וַיִּקַּח אֶת לֵאָה בִתּוֹ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו וַיָּבֹא אֵלֶיהָ: וַיִּתֵּן לָבָן לָהּ אֶת זִלְפָּה שִׁפְחָתוֹ לְלֵאָה בִתּוֹ שִׁפְחָה: וַיְהִי בַבֹּקֶר וְהִנֵּה הִוא לֵאָה וַיֹּאמֶר אֶל לָבָן מַה זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְרָחֵל עָבַדְתִּי עִמָּךְ וְלָמָּה רִמִּיתָנִי: וַיֹּאמֶר לָבָן לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ לָתֵת הַצָּעִירָה לִפְנֵי הַבְּכִירָה: מַלֵּא שְׁבֻעַת זֹאת וְנִתְּנָה גַם אֶת הָאַחֶרֶת בַּעֲבֹדָה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד שֶׁבַע שָׁנִים אֲחֵרוֹת: וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן וַיְמַלֵּא שְׁבֻעַת זֹאת וַיִּתֶּן לוֹ אֶת רָחֵל בִּתּוֹ לוֹ לְאִשָּׁה: וַיִּתֵּן לָבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ אֶת בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה: וַיָּבֹא גַּם אֶל רָחֵל וַיֶּאֱהַב גַּם אֶת רָחֵל מִלֵּאָה וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שֶׁבַע שָׁנִים אֲחֵרוֹת: וַיַּרְא יְיָ כִּי שְׂנוּאָה לֵאָה וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָהּ וְרָחֵל עֲקָרָה: וַתַּהַר לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי רָאָה יְיָ בְּעָנְיִי כִּי עַתָּה אֹהֲבֵנִי אִישִׁי: וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר כִּי שָׁמַע יְיָ כִּי שְׂנוּאָה אָנֹכִי וַיִּתֶּן לִי גַּם אֶת זֶה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן: וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר הַפַּעַם יִלָּוֶה אִישִׁי אֵלַי כִּי יָלַדְתִּי לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ לֵוִי: וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר הַפַּעַם אוֹדֶה אֶת יְיָ עַל כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד מִלֶּדֶת: וַתֵּרֶא רָחֵל כִּי לֹא יָלְדָה לְיַעֲקֹב וַתְּקַנֵּא רָחֵל בַּאֲחֹתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל יַעֲקֹב הָבָה לִי בָנִים וְאִם אַיִן מֵתָה אָנֹכִי: וַיִּחַר אַף יַעֲקֹב בְּרָחֵל וַיֹּאמֶר הֲתַחַת אֱלֹהִים אָנֹכִי אֲשֶׁר מָנַע מִמֵּךְ פְּרִי בָטֶן: וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמָתִי בִלְהָה בֹּא אֵלֶיהָ וְתֵלֶד עַל בִּרְכַּי וְאִבָּנֶה גַם אָנֹכִי מִמֶּנָּה: וַתִּתֶּן לוֹ אֶת בִּלְהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ יַעֲקֹב: וַתַּהַר בִּלְהָה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן: וַתֹּאמֶר רָחֵל דָּנַנִי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקֹלִי וַיִּתֶּן לִי בֵּן עַל כֵּן קָרְאָה שְׁמוֹ דָּן: וַתַּהַר עוֹד בִּלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל וַתֵּלֶד בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב: וַתֹּאמֶר רָחֵל נַפְתּוּלֵי אֱלֹהִים נִפְתַּלְתִּי עִם אֲחֹתִי גַּם יָכֹלְתִּי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נַפְתָּלִי: וַתֵּרֶא לֵאָה כִּי עָמְדָה מִלֶּדֶת וַתִּקַּח אֶת זִלְפָּה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֶּן אֹתָהּ לְיַעֲקֹב לוֹ לְאִשָּׁה: וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה לְיַעֲקֹב בֵּן: וַתֹּאמֶר לֵאָה בָּא גָד וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ גָּד: וַתֵּלֶד זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב: וַתֹּאמֶר לֵאָה בְּאֻשְׁרִי כִּי אִשְּׁרוּנִי בָנוֹת וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ אָשֵׁר: וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן בִּימֵי קְצִיר חִטִּים וַיִּמְצָא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה וַיָּבֵא אֹתָם אֶל לֵאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל לֵאָה תְּנִי נָא לִי מִדּוּדָאֵי בְנֵךְ: וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְעַט קָחְתֵּךְ אֶת אִישִׁי וְלָקַחַת גַּם אֶת דּוּדָאֵי בְנִי וַתֹּאמֶר רָחֵל לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת דּוּדָאֵי בְנֵךְ: וַיָּבֹא יַעֲקֹב מִן הַשָּׂדֶה בָּעֶרֶב וַתֵּצֵא לֵאָה לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׂכֹר שְׂכַרְתִּיךָ בְּדוּדָאֵי בְנִי וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ בַּלַּיְלָה הַהוּא: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל לֵאָה וַתַּהַר וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן חֲמִישִׁי: וַתֹּאמֶר לֵאָה נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי אֲשֶׁר נָתַתִּי שִׁפְחָתִי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ יִשָּׂשכָר: וַתַּהַר עוֹד לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן שִׁשִּׁי לְיַעֲקֹב: וַתֹּאמֶר לֵאָה זְבָדַנִי אֱלֹהִים אֹתִי זֶבֶד טוֹב הַפָּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי כִּי יָלַדְתִּי לוֹ שִׁשָּׁה בָנִים וַתִּקְרָא שְׁמוֹ זְבוּלֻן: וְאַחַר יָלְדָה בַּת וַתִּקְרָא אֶת שְׁמָהּ דִּינָה: וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת רָחֵל וַיִּשְׁמַע אֵלֶיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָהּ: וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר אָסַף אֱלֹהִים אֶת חֶרְפָּתִי: וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר יֹסֵף יְיָ לִי בֵּן אַחֵר: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָלְדָה רָחֵל אֶת יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל לָבָן שַׁלְּחֵנִי וְאֵלְכָה אֶל מְקוֹמִי וְאֶל אַרְצִי: תְּנָה אֶת נָשַׁי וְאֶת יְלָדַי אֲשֶׁר עָבַדְתִּי אֹתְךָ בָהֶן וְאֵלֵכָה כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת עֲבֹדָתִי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָבָן אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ נִחַשְׁתִּי וּבֵרַכַנִי יְיָ בִּגְלָלֶךָ: וַיֹּאמֶר נָקְבָה מַשְׂכָּרְתְּךָ עָלַי וְאֶתֵּנָה: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עָבַדְתִּיךָ וְאֵת אֲשֶׁר הָיָה מִקְנְךָ אִתִּי: כִּי מְעַט אֲשֶׁר הָיָה לְךָ לְפָנַי וַיִּפְרֹץ לָרֹב וַיְבָרֶךְ יְיָ אֹתְךָ לְרַגְלִי וְעַתָּה מָתַי אֶעֱשֶׂה גַּם אָנֹכִי לְבֵיתִי: וַיֹּאמֶר מַה אֶתֶּן לָךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא תִתֶּן לִי מְאוּמָה אִם תַּעֲשֶׂה לִּי הַדָּבָר הַזֶּה אָשׁוּבָה אֶרְעֶה צֹאנְךָ אֶשְׁמֹר: אֶעֱבֹר בְּכָל צֹאנְךָ הַיּוֹם הָסֵר מִשָּׁם כָּל שֶׂה נָקֹד וְטָלוּא וְכָל שֶׂה עָקֹד בַּכְּשָׂבִים וְטָלוּא וְנָקֹד בָּעִזִּים וְהָיָה שְׂכָרִי: וְעָנְתָה בִּי צִדְקָתִי לִפְנֵיךָ כֹּל בָּא עַל שְׂכָרִי אֲשֶׁר לֹא נָקֹד וְטָלוּא בָּעִזִּים וְעָקֹד בַּכְּשָׂבִים גָּנוּב הוּא אִתִּי: וַיֹּאמֶר לָבָן הֵן לוּ יְהִי כִּדְבָרֶךָ: וַיָּסַר בַּיּוֹם הַהוּא אֶת הַתְּיָשִׁים הָעֲקֻדִּים וְהַטְלֻאִים וְאֵת כָּל הָעִזִּים הַטְלָאוֹת וְנָקֹד כֹּל אֲשֶׁר לָבָן בּוֹ וְכָל עָקֹד בַּכְּשָׂבִים וַיִּתֵּן בְּיַד בָּנָיו: וַיָּשֶׂם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב רֹעֶה אֶת צֹאן לָבָן הַנּוֹתָרוֹת: וַיִּקַּח לוֹ יַעֲקֹב מַקַּל לִבְנֶה וְלוּז וְעַרְמוֹן וַיְפַצֵּל בָּהֶן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מַחְשֹׂף הַלְּבָן עַל הַמַּקְלוֹת: וַיַּצֵּג אֶת הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר פִּצֵּל בָּרְהָטִים בַּשִּׁקָּתוֹת אֲשֶׁר תָּבֹאנָה הַצֹּאן לִשְׁתּוֹת נֹכַח פְּנֵי הַצֹּאן וַיֵּחַמְנָה בְּבֹאָן לִשְׁתּוֹת: וַיֶּחֱמוּ הַצֹּאן אֶל הַמַּקְלוֹת וַתֵּלַדְנָה הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּטְלֻאִים: וְהַכְּבָשִׂים הִפְרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל עָקֹד וְכָל חוּם בְּצֹאן לָבָן וַיָּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבַדָּם וְלֹא שָׁתָם עַל צֹאן לָבָן: וְהָיָה בְּכֹל יַחֵם הַצֹּאן הַמְקֻשָּׁרוֹת וְשָׂם יַעֲקֹב אֶת הַמַּקְלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן בָּרְהָטִים לְיַחֲמֵן בַּמַּקְלוֹת: וּבְהַעֲטִיף הַצֹּאן לֹא יָשִׂים וְהָיָה הָעֲטֻפִים לְלָבָן וְהַקְשֻׁרִים לְיַעֲקֹב: וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיְהִי לוֹ צֹאן רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת וְעַבָדִים וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים: וַיִּשְׁמַע אֶת דִּבְרֵי בְנֵי לָבָן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֵת כָּל אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ עָשָׂה אֶת כָּל הַכָּבֹד הַזֶּה: וַיַּרְא יַעֲקֹב אֶת פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ אִתּוֹ כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל יַעֲקֹב שׁוּב אֶל אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ: וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרָחֵל וְלֵאָה הַשָּׂדֶה אֶל צֹאנוֹ: וַיֹּאמֶר לָהֶן רֹאֶה אָנֹכִי אֶת פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי אֵינֶנּוּ אִתִּי כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם וֵאלֹהֵי אָבִי הָיָה עִמָּדִי: וְאַתֶּן יְדַעְתֶּן כִּי בְכָל כֹּחִי עָבַדְתִּי אֶת אֲבִיכֶן: וַאֲבִיכֶן הֵתַל בִּי וְהֶחֱלִף אֶת מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים וְלֹא נְתָנוֹ אֱלֹהִים לְהָרַע עִמָּדִי: אִם כֹּה יֹאמַר נְקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל הַצֹּאן נְקֻדִּים וְאִם כֹּה יֹאמַר עֲקֻדִּים יִהְיֶה שְׂכָרֶךָ וְיָלְדוּ כָל הַצֹּאן עֲקֻדִּים: וַיַּצֵּל אֱלֹהִים אֶת מִקְנֵה אֲבִיכֶם וַיִּתֶּן לִי: וַיְהִי בְּעֵת יַחֵם הַצֹּאן וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֶרְאֶה בַּחֲלוֹם וְהִנֵּה הָעֻתְּדִים הָעֹלִים עַל הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים: וַיֹּאמֶר אֵלַי מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם יַעֲקֹב וָאֹמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָּל הָעֻתְּדִים הָעֹלִים עַל הַצֹּאן עֲקֻדִּים נְקֻדִּים וּבְרֻדִּים כִּי רָאִיתִי אֵת כָּל אֲשֶׁר לָבָן עֹשֶׂה לָךְ: אָנֹכִי הָאֵל בֵּית אֵל אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ שָּׁם מַצֵּבָה אֲשֶׁר נָדַרְתָּ לִי שָׁם נֶדֶר עַתָּה קוּם צֵא מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב אֶל אֶרֶץ מוֹלַדְתֶּךָ: וַתַּעַן רָחֵל וְלֵאָה וַתֹּאמַרְנָה לוֹ הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה בְּבֵית אָבִינוּ: הֲלֹא נָכְרִיּוֹת נֶחְשַׁבְנוּ לוֹ כִּי מְכָרָנוּ וַיֹּאכַל גָּם אָכוֹל אֶת כַּסְפֵּנוּ: כִּי כָל הָעשֶׁר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאָבִינוּ לָנוּ הוּא וְלִבָנֵינוּ וְעַתָּה כֹּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלֶיךָ עֲשֵׂה: וַיָּקָם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת בָּנָיו וְאֶת נָשָׁיו עַל הַגְּמַלִּים: וַיִּנְהַג אֶת כָּל מִקְנֵהוּ וְאֶת כָּל רְכֻשׁוֹ אֲשֶׁר רָכָשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפַדַּן אֲרָם לָבוֹא אֶל יִצְחָק אָבִיו אַרְצָה כְּנָעַן: וְלָבָן הָלַךְ לִגְזֹז אֶת צֹאנוֹ וַתִּגְנֹב רָחֵל אֶת הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאָבִיהָ: וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת לֵב לָבָן הָאֲרַמִּי עַל בְּלִי הִגִּיד לוֹ כִּי בֹרֵחַ הוּא: וַיִּבְרַח הוּא וְכָל אֲשֶׁר לוֹ וַיָּקָם וַיַּעֲבֹר אֶת הַנָּהָר וַיָּשֶׂם אֶת פָּנָיו הַר הַגִּלְעָד: וַיֻּגַּד לְלָבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כִּי בָרַח יַעֲקֹב: וַיִּקַּח אֶת אֶחָיו עִמּוֹ וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דֶּרֶךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיַּדְבֵּק אֹתוֹ בְּהַר הַגִּלְעָד: וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל לָבָן הָאֲרַמִּי בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תְּדַבֵּר עִם יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד רָע: וַיַּשֵּׂג לָבָן אֶת יַעֲקֹב וְיַעֲקֹב תָּקַע אֶת אָהֳלוֹ בָּהָר וְלָבָן תָּקַע אֶת אֶחָיו בְּהַר הַגִּלְעָד: וַיֹּאמֶר לָבָן אֶל יַעֲקֹב מַה עָשִׂיתָ וַתִּגְנֹב אֶת לִבִּי וַתְּנַהֵג אֶת בְּנוֹתַי כִּשְׁבוּיוֹת חָרֶב: לָמָּה נִחְבֵּאתָ לִבְרֹחַ וַתִּגְנֹב אֹתִי וְלֹא הִגַּדְתָּ לִי וָאֲשַׁלַּחֲךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁירִים בְּתֹף וּבְכִנּוֹר: וְלֹא נְשַׁקְתַּנִי לְבָנַי וְלִבְנוֹתָי עַתָּה הִסְכַּלְתָּ עָשׂוֹ: יֶשׁ לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע וֵאלֹהֵי אֲבִיכֶם אֶמֶשׁ אָמַר אֵלַי לֵאמֹר הִשָּׁמֶר לְךָ מִדַּבֵּר עִם יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד רָע: וְעַתָּה הָלוֹךְ הָלַכְתָּ כִּי נִכְסֹף נִכְסַפְתָּ לְבֵית אָבִיךָ לָמָּה גָנַבְתָּ אֶת אֱלֹהָי: וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר אֶל לָבָן כִּי יָרֵאתִי כִּי אָמַרְתִּי פֶּן תִּגְזֹל אֶת בְּנוֹתֶיךָ מֵעִמָּדִי: עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחְיֶה נֶגֶד אַחֵינוּ הַכֶּר לְךָ מָה עִמָּדִי וְקַח לָךְ וְלֹא יָדַע יַעֲקֹב כִּי רָחֵל גְּנָבָתַם: וַיָּבֹא לָבָן בְּאֹהֶל יַעֲקֹב וּבְאֹהֶל לֵאָה וּבְאֹהֶל שְׁתֵּי הַשְּׁפָחוֹת וְלֹא מָצָא וַיֵּצֵא מֵאֹהֶל לֵאָה וַיָּבֹא בְּאֹהֶל רָחֵל: וְרָחֵל לָקְחָה אֶת הַתְּרָפִים וַתְּשִׂמֵם בְּכַר הַגָּמָל וַתֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם בָּאֹהֶל וַיְמַשֵּׁשׁ לָבָן אֶת כָּל הָאֹהֶל וְלֹא מָצָא: וַתֹּאמֶר אֶל אָבִיהָ אַל יִחַר בְּעֵינֵי אֲדֹנִי כִּי לֹא אוּכַל לָקוּם מִפָּנֶיךָ כִּי דֶרֶךְ נָשִׁים לִי וַיְחַפֵּשׂ וְלֹא מָצָא אֶת הַתְּרָפִים: וַיִּחַר לְיַעֲקֹב וַיָּרֶב בְּלָבָן וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר אֶל לָבָן מַה פִּשְׁעִי מַה חַטָּאתִי כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרָי: כִּי מִשַּׁשְׁתָּ אֶת כָּל כֵּלַי מָה מָצָאתָ מִכֹּל כְּלֵי בֵיתֶךָ שִׂים כֹּה נֶגֶד אַחַי וְאַחֶיךָ וְיוֹכִיחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ: זֶה עֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי עִמָּךְ רְחֵלֶיךָ וְעִזֶּיךָ לֹא שִׁכֵּלוּ וְאֵילֵי צֹאנְךָ לֹא אָכָלְתִּי: טְרֵפָה לֹא הֵבֵאתִי אֵלֶיךָ אָנֹכִי אֲחַטֶּנָּה מִיָּדִי תְּבַקְשֶׁנָּה גְּנֻבְתִּי הַיּוֹם וּגְנֻבְתִּי הַלָּיְלָה: הָיִיתִי בַיּוֹם אֲכָלַנִי חֹרֶב וְקֶרַח בַּלָּיְלָה וַתִּדַּד שְׁנָתִי מֵעֵינָי: זֶה לִּי עֶשְׂרִים שָׁנָה בְּבֵיתֶךָ עֲבַדְתִּיךָ אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בִּשְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנֶךָ וַתַּחֲלֵף אֶת מַשְׂכֻּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מֹנִים: לוּלֵי אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וּפַחַד יִצְחָק הָיָה לִי כִּי עַתָּה רֵיקָם שִׁלַּחְתָּנִי אֶת עָנְיִי וְאֶת יְגִיעַ כַּפַּי רָאָה אֱלֹהִים וַיּוֹכַח אָמֶשׁ: וַיַּעַן לָבָן וַיֹּאמֶר אֶל יַעֲקֹב הַבָּנוֹת בְּנוֹתַי וְהַבָּנִים בָּנַי וְהַצֹּאן צֹאנִי וְכֹל אֲשֶׁר אַתָּה רֹאֶה לִי הוּא וְלִבְנוֹתַי מָה אֶעֱשֶׂה לָאֵלֶּה הַיּוֹם אוֹ לִבְנֵיהֶן אֲשֶׁר יָלָדוּ: וְעַתָּה לְכָה נִכְרְתָה בְרִית אֲנִי וָאָתָּה וְהָיָה לְעֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ: וַיִּקַּח יַעֲקֹב אֶבֶן וַיָּרִימֵהָ מַצֵּבָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֶחָיו לַקְטוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ גַל וַיֹּאכְלוּ שָׁם עַל הַגָּל: וַיִּקְרָא לוֹ לָבָן יְגַר שָׂהֲדוּתָא וְיַעֲקֹב קָרָא לוֹ גַּלְעֵד: וַיֹּאמֶר לָבָן הַגַּל הַזֶּה עֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל כֵּן קָרָא שְׁמוֹ גַּלְעֵד: וְהַמִּצְפָּה אֲשֶׁר אָמַר יְיָ יִצֹף בֵּינִי וּבֵינֶךָ כִּי נִסָּתֵר אִישׁ מֵרֵעֵהוּ: אִם תְּעַנֶּה אֶת בְּנֹתַי וְאִם תִּקַּח נָשִׁים עַל בְּנֹתַי אֵין אִישׁ עִמָּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים עֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ: וַיֹּאמֶר לָבָן אֶל יַעֲקֹב הִנֵּה הַגַּל הַזֶּה וְהִנֵּה הַמַּצֵּבָה אֲשֶׁר יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ: עֵד הַגַּל הַזֶּה וְעֵדָה הַמַּצֵּבָה אִם אָנִי לֹא אֶעֱבֹר אֵלֶיךָ אֶת הַגַּל הַזֶּה וְאִם אַתָּה לֹא תַעֲבֹר אֵלַי אֶת הַגַּל הַזֶּה וְאֶת הַמַּצֵּבָה הַזֹּאת לְרָעָה: אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי נָחוֹר יִשְׁפְּטוּ בֵּינֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבִיהֶם וַיִּשָּׁבַע יַעֲקֹב בְּפַחַד אָבִיו יִצְחָק: וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח בָּהָר וַיִּקְרָא לְאֶחָיו לֶאֱכֹל לָחֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיָּלִינוּ בָּהָר: וַיַּשְׁכֵּם לָבָן בַּבֹּקֶר וַיְנַשֵּׁק לְבָנָיו וְלִבְנוֹתָיו וַיְבָרֶךְ אוֹתָם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לָבָן לִמְקֹמוֹ: וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם: וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל עֵשָׂו אָחִיו אַרְצָה שֵׂעִיר שְׂדֵה אֱדוֹם: וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לַאדֹנִי לְעֵשָׂו כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם לָבָן גַּרְתִּי וָאֵחַר עַד עָתָּה: וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וָאֶשְׁלְחָה לְהַגִּיד לַאדֹנִי לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֶיךָ: וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל אָחִיךָ אֶל עֵשָׂו וְגַם הֹלֵךְ לִקְרָאתְךָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֶר לוֹ וַיַּחַץ אֶת הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וְאֶת הַצֹּאן וְאֶת הַבָּקָר וְאֶת הַגְּמַלִּים לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת: וַיֹּאמֶר אִם יָבוֹא עֵשָׂו אֶל הַמַּחֲנֶה הָאַחַת וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לִפְלֵיטָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְיָ הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ: קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדֶּךָ כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הָיִיתִי לִשְׁנֵי מַחֲנ

אחינו

הללויה

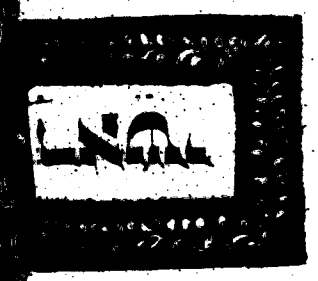

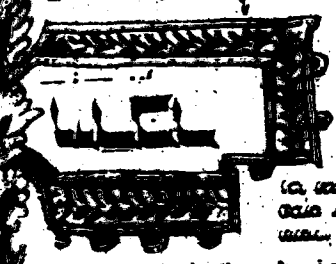

יוצר לשבת וראש חדש

ביום שבת וחדש

אמונך אוד בקדשי

מזמור שיר ליום השבת טוב להודות לה' ולזמר לשמך עליון
להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור
כי שמחתני ה' בפעלך במעשי ידיך ארנן מה גדלו מעשיך ה' מאד עמקו
מחשבותיך איש בער לא ידע וכסיל לא יבין זאת בפרוח רשעים כמו עשב
ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד ואתה מרום לעולם ה' כי הנה אויביך
ה' כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און ותרם כראים קרני בלתי
רענן אני בשמן צפוני עיני בקמים עלי מרעים תשמענה אזני ואזני
בתקומם עלי קמי רע צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה שתולים
בבית ה' בחצרות אלהינו יפרחו עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו
להגיד כי ישר ה' צורי ולא עולתה בו

ביום שבת וחדש

אמונך אוד בקדשי

מזמור שיר ליום השבת טוב להודות לה' ולזמר לשמך עליון
להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור
כי שמחתני ה' בפעלך במעשי ידיך ארנן מה גדלו מעשיך ה' מאד עמקו
מחשבותיך איש בער לא ידע וכסיל לא יבין זאת בפרוח רשעים כמו עשב
ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד ואתה מרום לעולם ה' כי הנה אויביך
ה' כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און ותרם כראים קרני בלתי
רענן אני בשמן צפוני עיני בקמים עלי מרעים תשמענה אזני ואזני
בתקומם עלי קמי רע צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה שתולים
בבית ה' בחצרות אלהינו יפרחו עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו
להגיד כי ישר ה' צורי ולא עולתה בו

מוכה לשבת ראש חדש

הַעֲבוֹדָה לְבֵית בֵּיתֶךָ וּמִשָּׁם יִשְׂרָאֵל תַּעֲלֶה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן לָנוּ

חֶמְדַּת יִשְׂרָאֵל בְּשִׂמְחָתֶךָ וְתַעֲזֹרֵנוּ בְּשִׂמְחַת בֵּיתֶךָ וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים

תָּשׁוּב וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וְתִבְנֶנָּה בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא

דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין " מוֹדִים וְתַחְתֹּם לָהּ

מְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמָיו בְּיָמִים וּבְלֵילוֹת וְכָל נִשְׁמוֹתֵיהֶם בְּיָדֶךָ הֵן

הוּא יָשִׂים עָלֵינוּ וְעַל חַיֵּינוּ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ בְּיָדְךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵיהֶם הַמְּסוּרִים לְךָ

וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ יוֹם יוֹם עִמָּנוּ וְכָל שָׁעָה שֶׁאֲנַחְנוּ מְהַלְּלִים אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ

וְעַל הַכֹּל יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד " עַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ ✡

וְיִתְעַלֶּה זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד " וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיַהַלְלוּ לְשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת

הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב " לְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת

הַמְשֻׁלָּשׁ בְּתִשְׁבָּחוֹת הַמְּהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ מִפִּי כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים הַנִּגָּן בְּכִנּוֹרוֹת

וְנֶבֶל בְּקוֹל שִׁיר וְזִמְרָה הַמְּקֻבָּל בְּכָל דּוֹר וָדוֹר שֶׁיּוֹצִיא מִמֶּנּוּ אֵשׁ וְיִשְׁפֹּט בְּתוֹכוֹ

מְשַׁמְּנִין וְיֵלֵךְ הַמְּהִיר בְּמַלְאָכָתוֹ וְיַעֲמֹד לְשָׁרְתוֹ בְּשִׁירָה וְתִשְׁבָּחָה וְיַקְדִּישׁ וְיַמְלִיךְ

וְיַרְבֶּה וְיַעֲרִיךְ וְיַעֲלֶה וְיַגְבִּיהַּ וְיַנְשֵׂא וְיַהֲדֵר וְיַעֲרֵץ וְיַכְתִּיר וְיַמְלִיךְ וְיַרְבֶּה וְיַעֲרִיךְ וְיַעֲלֶה וְיַגְבִּיהַּ וְיַנְשֵׂא וְיַהֲדֵר וְיַעֲרֵץ וְיַכְתִּיר

וְיַמְלִיךְ וְיַרְבֶּה וְיַעֲרִיךְ וְיַעֲלֶה וְיַגְבִּיהַּ וְיַנְשֵׂא וְיַהֲדֵר וְיַעֲרֵץ וְיַכְתִּיר וְיַמְלִיךְ

סֵדֶר עֵינָן חֲבָבָה

אורך

יוצר לשבת וחגבה

משה רשם ניסוח ומילוי משבצת עשה בלבד
ברוך שאמר לפי הכתוב בו ברוך שאמר לפי הכתוב בו ברוך שאמר לפי הכתוב בו
ברוך שאמר לפי הכתוב בו ברוך שאמר לפי הכתוב בו ברוך שאמר לפי הכתוב בו
ברוך שאמר לפי הכתוב בו ברוך שאמר לפי הכתוב בו ברוך שאמר לפי הכתוב בו
ברוך שאמר לפי הכתוב בו ברוך שאמר לפי הכתוב בו ברוך שאמר לפי הכתוב בו

לְמַעַן יִחוּדָךְ " בְּמַיִם עֲמֻקִּים תַּעֲשֶׂה מִשְׁפָּט בְּיוֹם הַהוּא תְּהֵא מְנוּחָתָם

בְּמַיִם עֲמֻקִּים תַּעֲשֶׂה מִשְׁפָּט בְּיוֹם הַהוּא תְּהֵא מְנוּחָתָם " לְמַעַן יִחוּדָךְ "

ברוך שאמר לפי הכתוב בו ברוך שאמר לפי הכתוב בו ברוך שאמר לפי הכתוב בו

הפט וזכור עד הלילה הראשון שאומר ותהי ביום השלישי ויתפלל שחרית ומנחה

וְנִשְׁמְרוּ מִכָּל הַמִּצְוֹת לָהּ רַבִּי יְהוּדָה בְּרַבִּי אִלְעַאי הָיָה רוֹאֶה הוּא רוֹאֶה בְּחֻלִּין

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְכֵיצַד הָיָה רוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְהַבַּיִת בְּנוּיָה לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ חָרֵב אֵלּוּ הֵן הַמִּצְוֹת שֶׁנִּשְׁמְרוּ מִכָּל הַמִּצְוֹת וְהַבַּיִת חָרֵב לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְכֵיצַד הָיָה רוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְהַבַּיִת בְּנוּיָה לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ חָרֵב אֵלּוּ הֵן הַמִּצְוֹת שֶׁנִּשְׁמְרוּ מִכָּל הַמִּצְוֹת וְהַבַּיִת חָרֵב לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְכֵיצַד הָיָה רוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְהַבַּיִת בְּנוּיָה לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ חָרֵב אֵלּוּ הֵן הַמִּצְוֹת שֶׁנִּשְׁמְרוּ מִכָּל הַמִּצְוֹת וְהַבַּיִת חָרֵב לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְכֵיצַד הָיָה רוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְהַבַּיִת בְּנוּיָה לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ חָרֵב אֵלּוּ הֵן הַמִּצְוֹת שֶׁנִּשְׁמְרוּ מִכָּל הַמִּצְוֹת וְהַבַּיִת חָרֵב לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְכֵיצַד הָיָה רוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְהַבַּיִת בְּנוּיָה לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ חָרֵב אֵלּוּ הֵן הַמִּצְוֹת שֶׁנִּשְׁמְרוּ מִכָּל הַמִּצְוֹת וְהַבַּיִת חָרֵב לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְכֵיצַד הָיָה רוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְהַבַּיִת בְּנוּיָה לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ חָרֵב אֵלּוּ הֵן הַמִּצְוֹת שֶׁנִּשְׁמְרוּ מִכָּל הַמִּצְוֹת וְהַבַּיִת חָרֵב לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְכֵיצַד הָיָה רוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְהַבַּיִת בְּנוּיָה לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ חָרֵב אֵלּוּ הֵן הַמִּצְוֹת שֶׁנִּשְׁמְרוּ מִכָּל הַמִּצְוֹת וְהַבַּיִת חָרֵב לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְכֵיצַד הָיָה רוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְהַבַּיִת בְּנוּיָה לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ חָרֵב אֵלּוּ הֵן הַמִּצְוֹת שֶׁנִּשְׁמְרוּ מִכָּל הַמִּצְוֹת וְהַבַּיִת חָרֵב לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְכֵיצַד הָיָה רוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְהַבַּיִת בְּנוּיָה לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ חָרֵב אֵלּוּ הֵן הַמִּצְוֹת שֶׁנִּשְׁמְרוּ מִכָּל הַמִּצְוֹת וְהַבַּיִת חָרֵב לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְכֵיצַד הָיָה רוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ בְּנוּיָה וְהַבַּיִת בְּנוּיָה לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

וְרוֹאֶה אֶת הַמִּקְדָּשׁ חָרֵב אֵלּוּ הֵן הַמִּצְוֹת שֶׁנִּשְׁמְרוּ מִכָּל הַמִּצְוֹת וְהַבַּיִת חָרֵב לְהִטִּיב שְׂכָרָהּ

עיר הנשים

קריאת יום ראשון של חנוכה

רִיחֲמִי

בְּיוֹם

קריאת יום שני

קריאת יום שלישי

ביום

קריאת יום רביעי

ביום

קריאת יום חמישי

ביום חמישי אמרו הלוים על דוכן שבבית המקדש: לדוד מזמור לה׳ הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר ה׳ ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת ה׳ וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד ה׳ עזוז וגבור ה׳ גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד ה׳ צבאות הוא מלך הכבוד סלה: ביום חמישי אמרו הלוים על דוכן שבבית המקדש: לדוד מזמור לה׳ הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר ה׳ ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת ה׳ וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד ה׳ עזוז וגבור ה׳ גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד ה׳ צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

קריאת יום ששי

ביום ששי אמרו הלוים על דוכן שבבית המקדש: לה׳ הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר ה׳ ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת ה׳ וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד ה׳ עזוז וגבור ה׳ גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד ה׳ צבאות הוא מלך הכבוד סלה: ביום ששי אמרו הלוים על דוכן שבבית המקדש: לה׳ הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר ה׳ ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת ה׳ וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד ה׳ עזוז וגבור ה׳ גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד ה׳ צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

בשבת חמשה וה קרבן מוספין בן דוסתאי : ביום השביעי עשרים

ושבעה כבשים בני שנה חמשה וה קרבן מוסף בן שמעון :

קריאת יום השביעי

ביום השביעי עשרים ושבעה כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם : קרבנכם

שבעה פרים וחד אילים שבעים כבשים בני שנה חמשה עשר מנחתם סלת בלולה

בשמן שלשה עשרונים לפר וחד עשרונים לאיל שבעה עשרונים לכבש חד עשרון

לכבש בכל כבשים שבעה כבשים מנחתם סלת בלולה בשמן חד עשרון לכבש

ושעיר חטאת חד עשרון לכבש : פר חלד בן בקר חד איל חד כבש בן שנה שבעה

תמימים : קרבנכם שעיר עזים חד לחטאת : ולבד השלמים בקר שנים איל חד

כבשים בני שנה חמשה עשר חד עשרון לכבש : ביום השמיני עצרת תהיה לכם

כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם עולה אשה ריח ניחוח לה פר חלד

בן בקר חד איל חד כבשים בני שנה חמשה עשר חד עשרון לכבש : שעיר עזים

חד לחטאת : ולבד השלמים בקר שנים איל חד כבשים בני שנה חמשה עשר חד

עשרון לכבש : שעיר עזים חד לחטאת : ולבד השלמים בקר שנים איל חד כבשים

בני שנה חמשה עשר חד עשרון לכבש : ביום השמיני עצרת תהיה לכם

קריאת יום השביעי

ביום השביעי עשרים ושבעה כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם : קרבנכם

שבעה פרים וחד אילים שבעים כבשים בני שנה חמשה עשר מנחתם סלת בלולה

בשמן שלשה עשרונים לפר וחד עשרונים לאיל שבעה עשרונים לכבש חד עשרון

לכבש בכל כבשים שבעה כבשים מנחתם סלת בלולה בשמן חד עשרון לכבש

ושעיר חטאת חד עשרון לכבש : פר חלד בן בקר חד איל חד כבש בן שנה שבעה

תמימים : קרבנכם שעיר עזים חד לחטאת : ולבד השלמים בקר שנים איל חד

כבשים בני שנה חמשה עשר חד עשרון לכבש : ביום השמיני עצרת תהיה לכם

כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבתם עולה אשה ריח ניחוח לה פר חלד

בן בקר חד איל חד כבשים בני שנה חמשה עשר חד עשרון לכבש : שעיר עזים

חד לחטאת : ולבד השלמים בקר שנים איל חד כבשים בני שנה חמשה עשר חד

עשרון לכבש : ביום השמיני עצרת תהיה לכם

בְּנֵי בָּנִי בֶּן בָּנִי וּבְנֵי בְּנֵי בֶּן בָּנִי : וְכֹל הַנְּפָשׁוֹת הַבָּאוֹת לְיַעֲקֹב מִצְרַיְמָה וְהַיּוֹצְאִים יְרֵכוֹ מִלְּבַד נְשֵׁי בְּנֵי יַעֲקֹב כָּל נְפָשׁוֹת שִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ : וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר יֻלַּד לוֹ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם נֶפֶשׁ שְׁנָיִם כָּל נֶפֶשׁ הַבַּיְתָה לְיַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרַיְמָה שִׁבְעִים : וּבְנֵי אֶפְרַיִם שׁוּתֶלַח וּבֶכֶר וְתַחַן : וּבְנֵי שׁוּתֶלַח עֶרָן וְעֶלְעָד וּבְנֵי עֶלְעָד טַחַת וּבְנֵי טַחַת זָבָד וּבְנֵי זָבָד שׁוּתֶלַח וְעֵזֶר וְלַעְדָה וּבְנֵי עֶזֶר הוּשַׁי וּבְנֵי בְרִיעָה רָפַח וּבְנֵי רָפַח שׁוּתֶלַח בֶּרֶד וּבְנֵי בֶּרֶד תַּחַת וּבְנֵי תַחַת אֶלְעָדָה וּבְנֵי אֶלְעָדָה תַּחַת וּבְנֵי תַחַת זָבָד : וּבְנֵי שׁוּתֶלַח עֶ

וְהִנֵּה מַלְאַךְ יְיָ נִצָּב בְּמַעְגַּל הַגְּפָנִים אֲשֶׁר לְיוֹאָשׁ אֲבִי הָעֶזְרִי וְגִדְעוֹן בְּנוֹ חֹבֵט חִטִּים בַּגַּת לְהָנִיס מִפְּנֵי מִדְיָן: וַיֵּרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְיָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְיָ עִמָּךְ גִּבּוֹר הֶחָיִל: וַיֹּאמֶר אֵלָיו גִּדְעוֹן בִּי אֲדֹנָי וְיֵשׁ יְיָ עִמָּנוּ וְלָמָּה מְצָאַתְנוּ כָּל זֹאת וְאַיֵּה כָּל נִפְלְאֹתָיו אֲשֶׁר סִפְּרוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ לֵאמֹר הֲלֹא מִמִּצְרַיִם הֶעֱלָנוּ יְיָ וְעַתָּה נְטָשָׁנוּ יְיָ וַיִּתְּנֵנוּ בְּכַף מִדְיָן: וַיִּפֶן אֵלָיו יְיָ וַיֹּאמֶר לֵךְ בְּכֹחֲךָ זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל מִכַּף מִדְיָן הֲלֹא שְׁלַחְתִּיךָ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו בִּי אֲדֹנָי בַּמָּה אוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אַלְפִי הַדַּל בִּמְנַשֶּׁה וְאָנֹכִי הַצָּעִיר בְּבֵית אָבִי: וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְיָ כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ וְהִכִּיתָ אֶת מִדְיָן כְּאִישׁ אֶחָד: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְעָשִׂיתָ לִּי אוֹת שַׁאַתָּה מְדַבֵּר עִמִּי אַל תָּז מִזֶּה עַד אֲשׁוּבָה אֵלֶיךָ וְהוֹצֵאתִי מִנְחָתִי וְהִנַּחְתִּי לְפָנֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֵשֵׁב עַד שׁוּבֶךָ: וַיָּבֹא גִּדְעוֹן וְעָשָׂה גְדִי עִזִּים וְאֵיפַת קֶמַח מַצּוֹת הַבָּשָׂר שָׂם בַּסַּל וְהָרֹתֶם שָׂם בַּפָּרוּר וַיּוֹצֵא אֲלֵהֶם תַּחַת הָאֵלָה וַיַּגֶּשׁ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים קַח אֶת הַבָּשָׂר וְאֶת הַמַּצּוֹת וְהַנַּח אֶל הַסֶּלַע הַזֶּה וְאֶת הַמָּרָק שְׁפֹךְ וַיַּעַשׂ כֵּן: וַיִּשְׁלַח מַלְאַךְ יְיָ אֶת קְצֵה הַמַּטֶּה אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַיִּגַּע בַּבָּשָׂר וּבַמַּצּוֹת וַתַּעַל אֵשׁ מִן הַסֶּלַע וַתֹּאכַל אֶת הַבָּשָׂר וְאֶת הַמַּצּוֹת וּמַלְאַךְ יְיָ הָלַךְ לְעֵינָיו: וַיַּרְא גִּדְעוֹן כִּי מַלְאַךְ יְיָ הוּא וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֲהָהּ אֲדֹנָי יְיָ כִּי עַל כֵּן רָאִיתִי מַלְאַךְ יְיָ פָּנִים אֶל פָּנִים: וַיֹּאמֶר לוֹ יְיָ שָׁלוֹם לְךָ אַל תִּירָא לֹא תָמוּת: וַיִּבֶן שָׁם גִּדְעוֹן מִזְבֵּחַ לַיְיָ וַיִּקְרָא לוֹ יְיָ שָׁלוֹם עַד הַיּוֹם הַזֶּה עֹדֶנּוּ בְּעָפְרָה אֲבִי הָעֶזְרִי:

מגלת רות

עין עשרה בשבת

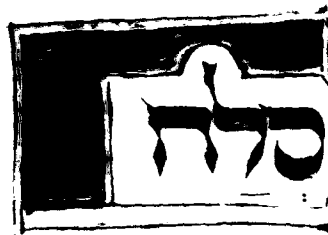

סלח נא לעבדך כי אדני יודע את כל הדברים אשר עשיתי בעיר הזאת ובכל הארץ אשר באתי שמה ועתה

אבותינו

מי רב הוא

רבי יהודה הנשיא אומר איזו היא דרך ישרה שיבחר לו האדם לעצמו כל שהיא תאה לעושיה ומשבחין לו מן האדם ומן המקום שנאמר ויאמר אלי עבדי ישראל אשר בך אתפאר ואומר ה' בהתפאר ישראל אשר יתפאר בו ואומר כי כה אמר ה' בזאת יתפאר המתפאר השכל והידיעה אותי כי אני ה' עושה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם ה' ואומר כה אמר ה' אל יתפאר חכם בחכמתו ואל יתפאר הגבור בגבורתו אל יתפאר עשיר בעשרו כי אם

בשחטאו

למלך

שיר המעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי׃
עזרי מעם יי עשה שמים וארץ׃
אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך׃
הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל׃
יי שומרך יי צלך על יד ימינך׃
יומם השמש לא יככה וירח בלילה׃
יי ישמרך מכל רע ישמר את נפשך׃
יי ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם׃

אריה

למלך

שיר המעלות ממעמקים קראתיך יי׃
אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני׃
אם עונות תשמר יה אדני מי יעמוד׃
כי עמך הסליחה למען תורא׃
קויתי יי קותה נפשי ולדברו הוחלתי׃
נפשי לאדני משומרים לבקר שומרים לבקר׃
יחל ישראל אל יי כי עם יי החסד והרבה עמו פדות׃
והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו׃

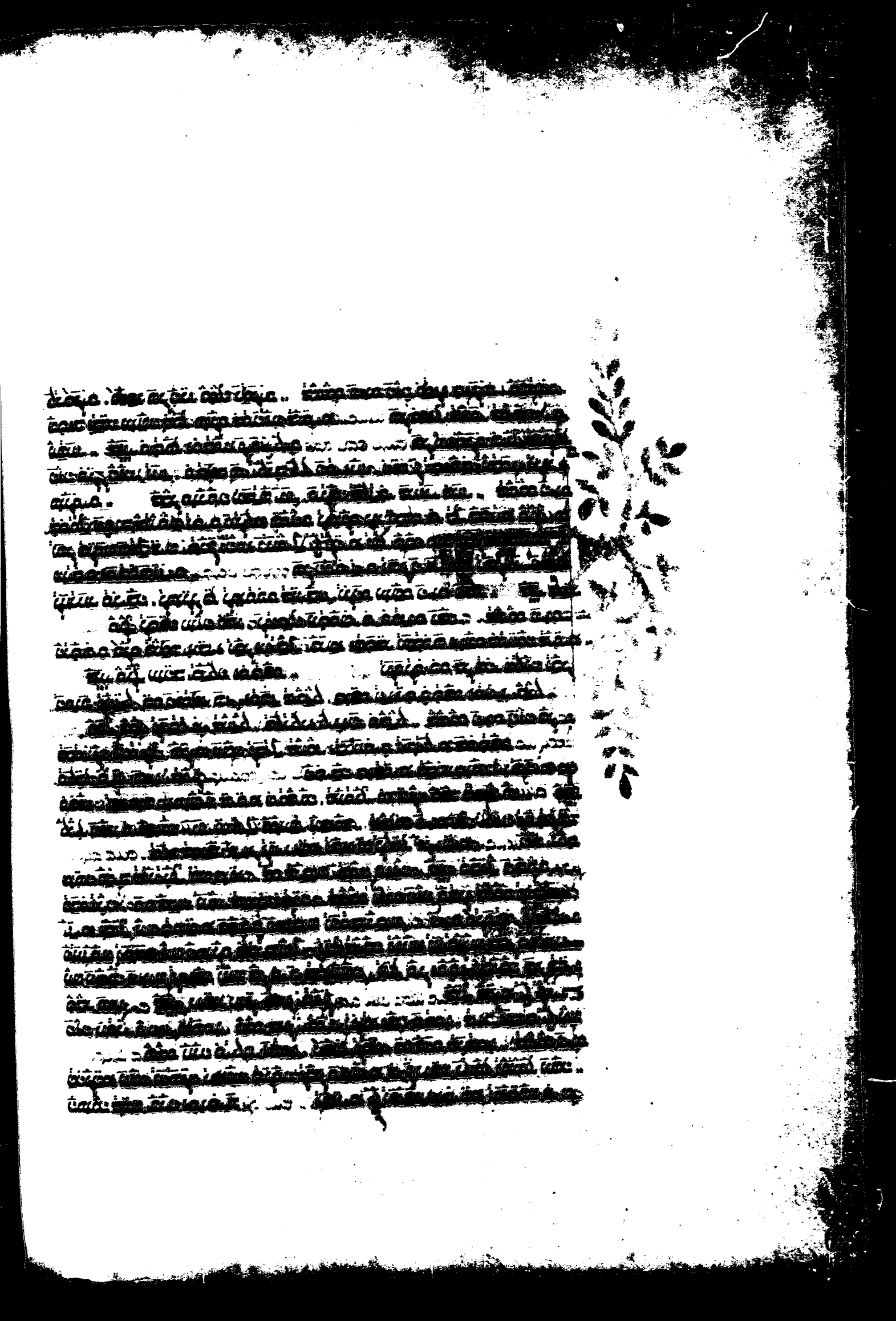

אחרי

רחל

עין תעית צבי

בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לַעֲסֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה. וְהַעֲרֶב נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ לִשְׁמָהּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה

ואמר אמר רב יהודה אמר רב כל המבזה תלמיד חכם אין לו חלק לעולם הבא

מתקיף לה רבא בר שמואל והכתיב (משלי יב) ורקב לעצמותיו אלא אמר רבא בר שמואל כל המבזה תלמיד חכם אין לו חלק לעולם הבא

אמר רבי יוחנן כל המבזה תלמיד חכם אין לו חלק לעולם הבא שנאמר (משלי יג) ורקב לעצמותיו

הושה בישוב לכל תעבית

יומם

סליחות לכל תעבית

אתה

מקורות

זכת

ספר יצירה

חמשה עשר נתיבות חכמה חקוקים וצפונים
במאמר חמשה ספרים ספר ספר וספור
וספר וסיפור ומספר ומספור ומספר
ומספור ומספר ומספור ומספר
ומספור ומספר ומספור ומספר
ומספ

סדר ארבעה פרשיות

לעולם

לעולם לא יגמר הסמיך לבקר ולא בקבריו " ושישי מסטקיקוס ושבת בר ולא מדי הסטיך לבקר
מדי הסטיך לבקר בשבת קדיש פרשה שקלים בר ביום · ולשבת שניה שמואל לו בר קדיש פרשה ראשון טבעת בשבת וחצי
יום ו ולשחר שבת שלישי שהמלך על במדבר משבריזין ולשבת רביעית שהמלך כב במדבר קדיש פרשה שני ולשבת חמישי שבת
במדבר קדיש פרשה החדש · ורבי כתן יהיה טבעת לשחר יום ו ושישן להסטיקוס וכלי " ואל נמש חדש מדי הסטיך לבקר יום ב
וקדישין וקדיש פרשה שקלים בשבת שלפני · ולשבת הבאה שמואל ל במדבר משבריזין · ולשבת שלישי שהמלך לו במדבר שפני
קדיש ומני מפנים יהיה טבעת לשחר יום ו · ולשבת רביעית שהמלך כ במדבר קדיש פרשה · ולשבת חמישי שהמלך לו במדבר קדיש החדש
מלו כתן יהיה טבעת לשבת הבא יום ה " ושישן להסטיקוס בב " ואל נמש חדש מדי הסטיך לבקר יום ב · שיחישין ה
וקדישין פרשה שקלים בשבת שלפני · ולשבת שניה שמואל ב במדבר משבריזין · ולשבת שלישי שהמלך לו במדבר קדיש ומני ·
יהיה טבעת לשבת הבא יום ה " ולשבת רביעית שהמלך ל במדבר משבריזין שמה " ולשבת חמישי שהמלך לו במדבר קדיש החדש
ולשבת שישי יהיה טבעת לשבת הבא יום ה " ושישן להסטיקוס ובי " ריש מתקן לשבת

הללי ולהסטיקוס טישן מדי

כהללי בשבת שחל שמו כפרשתו " ויהי שבשלח " בר כהללי שחל מל ילי מדי הסטיך לבקר ביום ב מי ביום ה
וקדישין וקדיש פרשה שקלים בשבת שלפני · ולשבת שניה שמואל ב במדבר משבריזין · ולשבת שלישי שהמלך לו במדבר קדיש ומני ·
יהיה טבעת לשבת הבא יום ה " ולשבת רביעית שהמלך ל במדבר משבריזין שמה " ולשבת חמישי שהמלך לו במדבר קדיש החדש
ולשבת שישי יהיה טבעת לשבת הבא יום ה " ושישן להסטיקוס ובי " ריש מתקן לשבת

וזה סדר הפרשיות והסטוטות

שיהיה בשבת הפרה וישלח ישמור בשבת שני בשבת הבקרים

סדר הפרשיות והסטוטות

שקלים שקדיש כי שבא · ושמשיכין בשקלים בן שבת שמש שמשו ישמעאל בשבת " פרשה ומני קדיש בר פרשה ומני הם מפני
שמה לך בשבת · והשמשיכין בשבת שחרי ומני מפני שמה לך שבת " פרשה פרה קדיש פרה מדשנה · ושמשיכין ה
בשחרית בן פרה ביום ישמעאל " פרשה החדש קדיש בשבת בר על פרשה החדש הוה לשני · ושמשיכין בשחרית מי
משני ה בשבת שקדיש בשבת לשחרי "

שהמלך בשבת מפרה וישלח ושמור בשבת שני בשבת הבקרים

וזה סדר הפרשיות והסטוטות

שקלים שקדיש כי שבא · ושמשיכין בשקלים בן שבת שמש שמשו ישמעאל בשבת " פרשה ומני קדיש בר פרשה ומני הם מפני
שמה לך בשבת · והשמשיכין בשבת שחרי ומני מפני שמה לך שבת " פרשה פרה קדיש פרה מדשנה · ושמשיכין ה
בשחרית בן פרה ביום ישמעאל " פרשה החדש קדיש בשבת בר על פרשה החדש הוה לשני · ושמשיכין בשחרית מי
משני ה בשבת שקדיש בשבת לשחרי "

אם

בני בשורה לשבת תעודים

אדון

ויאמר אל כל העדה
ועתה קומו ברכו
את יי אלהיכם
מן העולם ועד העולם
ויברכו את שם כבודך
ורם על כל ברכה
ותהלה
אתה הוא יי לבדך
אתה עשית את השמים
שמי השמים וכל צבאם
הארץ וכל אשר עליה
הימים וכל אשר בם
ואתה מחיה את כלם
ומשתחוים לך
צבא השמים
אתה יי האלהים
אשר בחרת באברם
והוצאת אותו מאור כשדים
ושמת שמו אברהם
ומצאת את לבבו נאמן לפניך
וכרות עמו הברית
לתת את ארץ הכנעני
החתי והאמרי והפרזי
והיבוסי והגרגשי
לתת לזרעו
ותקם את דבריך
כי צדיק אתה
ותרא את עני אבותינו במצרים
ואת זעקתם שמעת על ים סוף
ותתן אותות ומופתים
בפרעה ובכל עבדיו
ובכל עם ארצו
כי ידעת כי הזידו עליהם
ותעש שם גדול כהיום הזה
ואת עמך בקעת לפניהם
ויעברו בתוך הים ביבשה
ואת רודפיהם השלכת במצולות
כמו אבן במים עזים
ובעמוד ענן נחית עליהם
ובעמוד אש
להאיר להם את הדרך
ואת הר סיני ירד
ותתן עמהם משפטים
ותורת אמת
ומצות וחקים
ותודיעם את השבת הקדוש
ומצות ומנהגים
ותורה ביד משה עבדך
ותתן להם מן השמים
לרעבם
ומים מן הצור
להוציא לצמאם
ותאמר להם
לבוא ולרשת את הארץ
אשר נשאת את ידך
לתת להם
ואתה אלהינו
לא שכחת את ברית אבותינו
ואת חסדיך
ואת נפלאותיך
אשר עשית עמנו
ועל כל זאת
לא הרעת לנו
ולא כלית אותנו
ולא עזבתנו
כי אל רחום וחנון אתה
ועתה אלהינו
אל תשכח את ברית אבותינו
ואת חסדיך
ואת נפלאותיך
אשר עשית עמנו
ועל כל זאת
לא הרעת לנו
ולא כלית אותנו
ולא עזבתנו
כי אל רחום וחנון אתה
ועתה אלהינו
אל תשכח את ברית אבותינו

מה אמרו לך ומה דברו אליך אל תכחד ממני
יכחידו לך ויאמרו לך דברים אשר שמעו ואשר
דברו אליהם אמור להם כה אמר יי אם כה תאמרו
אלי ואם אמרתי אליכם ולא שמעתם גם אתכם
אשלח ואת כל הדבר אשר אדבר אליכם ולא תשמעו
אלי והיה כל האנשים אשר לא ישמעו אל דברי
אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמם ויאמרו אל
ירמיה הנה אנחנו באים אליך ונתפללה בעדנו
אל יי אלהיך ואל כל השארית הזאת כי נשארנו
מעט מרבים כאשר עיניך רואות אותנו ויגד לנו
יי אלהיך את הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר
נעשה ויאמר אלהם ירמיה שמעתי הנני מתפלל
אל יי אלהיכם כדבריכם והיה כל הדבר אשר
יענה יי אתכם אגיד לכם לא אמנע מכם דבר
ויאמרו אל ירמיה יהי יי בנו לעד אמת ונאמן
אם לא ככל הדבר אשר ישלחך יי אלהיך אלינו
כן נעשה אם טוב ואם רע בקול יי אלהינו אשר
אנחנו שלחים אליו למען אשר יטב לנו כי נשמע
בקול יי אלהינו ויהי מקץ עשרת הימים ויהי דבר
יי אל ירמיה ויקרא אל יוחנן בן קרח ואל כל
שרי החיל אשר אתו ואל כל העם למקטן ועד
גדול ויאמר אליהם כה אמר יי אלהי ישראל אשר
שלחתם אותי להפיל תחנתכם לפניו אם שוב תשבו
בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא אהרוס ונטעתי
אתכם ולא אתוש כי נחמתי אל הרעה אשר עשיתי
לכם אל תיראו מפני מלך בבל אשר אתם יראים
מפניו אל תיראו מפניו נאם יי כי אתכם אני
להושיעכם ולהציל אתכם מידו ונתן לכם רחמים
ורחם אתכם והשיב אתכם על אדמתכם ואם אמרתם
לא נשב בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יי אלהיכם
לאמר כי לא נאבה כי אם בארץ מצרים נבוא אשר
לא נראה שם מלחמה ואת קול שופר לא נשמע ולא
נרעב לחם שם ושם נשב ועתה לכן שמעו שארית
יהודה כה אמר יי צבאות אלהי ישראל אם אתם
שום תשימון פניכם לבוא מצרים ובאתם לגור שם
והיה החרב אשר אתם יראים ממנה תדבק אחריכם
במצרים שם ורעב אשר אתם דאגים ממנו יאחז
אחריכם במצרים שם ושם תמותו וכל האנשים אשר
שמו פניהם לבוא מצרים לגור שם ימותו ברעב
ובחרב ובדבר ושארית לא יהיה להם מפני הרעה
אשר אני מביא עליהם כי כה אמר יי צבאות אלהי
ישראל כאשר נתכה אפי וחמתי על יושבי ירושלם
כן תתך חמתי עליכם כי אתם באתם במצרים
ועתה ידוע תדעו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו
במקום אשר חפצתם לבוא לגור שם ויהי ככלות
ירמיה לדבר אל כל העם את כל דברי יי אלהיהם
אשר שלחו יי אלהיהם אליהם את כל הדברים
האלה ויאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח
וכל האנשים הזדים לאמר אל ירמיה שקר אתה
דבר לא שלחך יי אלהינו לאמר לא תבאו מצרים
לגור שם כי ברוך בן נריה מסית אתך בנו למען
תת אתנו ביד כשדים להמיתנו ולהגלות אתנו
בבלה ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החיל וכל העם
את כל שארית יהודה אשר שבו מכל הגוים אשר
נדחו שם לגור בארץ יהודה את הגברים והנשים
והטף ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח
נבוזראדן רב טבחים את גדליה בן אחיקם בן שפן
ואת ירמיה הנביא ואת ברוך בן נריה ויבאו ארץ
מצרים כי לא שמעו בקול יי ויבאו עד תחפנחס
ויהי דבר יי אל ירמיה בתחפנחס לאמר קח בידך
אבנים גדלות וטמנת אתם במלט במלבן אשר פתח
בית פרעה בתחפנחס לעיני אנשים יהודים ואמרת
אליהם כה אמר יי צבאות אלהי ישראל הנני שולח
ולקחתי את נבוכדראצר מלך בבל עבדי ושמתי את
כסאו על האבנים האלה אשר טמנתי ופרש את
שפרו עליהם ובא והכה את ארץ מצרים אשר למות
למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב והצתי
אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושבם והעטה ארץ
מצרים כאשר יעטה הרעה את בגדו ויצא משם בשלום
ושבר מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי
אלהי מצרים ישרף באש ויהי דבר יי אל ירמיה
לכל היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל
ובתחפנחס ובנף ובארץ פתרוס לאמר כה אמר יי
צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את כל הרעה
אשר הבאתי על ירושלם ועל כל ערי יהודה והנם
חרבה היום הזה ואין יושב בהם מפני רעתם אשר
עשו להכעסני ללכת לקטר ולעבד אלהים אחרים
אשר לא ידעום המה ואתם ואבותיכם ואשלח אליכם
את כל עבדי הנביאים השכם ושלח לאמר אל נא
תעשו את הדבר הזה הרע אשר שנאתי ולא שמעו
ולא הטו את אזנם לשוב מרעתם להקטיר לאלהים
אחרים ותתך חמתי ואפי ותבער בערי יהודה
ובחצות ירושלם ותהיינה לחרבה לשמה כיום הזה
ועתה כה אמר יי אלהי צבאות אלהי ישראל למה
אתם עשים רעה גדולה זאת על נפשותיכם להכרית
לכם איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי
השאיר לכם שארית במעשי ידיכם להקטיר לאלהים
אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים שמה לגור
למען הכרתכם והייתם לקללה ולחרפה בכל גוים
הארץ אשר אתם שמה לגור המעט לכם מבעל פעור
ומחטאתם אשר חטאתם אבותיכם ואת חטאת מלכי
יהודה ואת חטאת נשיו ואת חטאתיכם ואת חטאת
נשיכם אשר עשו בארץ יהודה ובחוצות ירושלם
ולא נדכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלכו
בתורתי ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם
לכן כה אמר יי צבאות אלהי ישראל הנני שם את
פני בכם לרעה ולהכרית את כל יהודה ולקחתי את
שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים
לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב
ימותו ממקטן ועד גדול בחרב וברעב ימותו והיו
לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ופקדתי על יושבי
ארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלם בחרב ברעב
ובדבר ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה
הבאים ארץ מצרים לגור שם ושבו ארץ יהודה אשר
המה נשאים את נפשם לשוב שמה לשבת שם כי לא
ישובו כי אם פלטים ויענו כל האנשים הידעים כי
מקטירות נשיהם לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות
קהל גדול וכל העם הישבים בארץ מצרים בפתרוס
לאמר אל ירמיה הדבר אשר דברו אלינו בשם יי
לא נשמע אליך כי עשה נעשה את כל הדבר אשר
יצא מפינו להקטיר למלכת השמים ולנסך לה נסכים
כאשר עשינו אנחנו ואבותינו מלכינו ושרינו
בערי יהודה ובחוצות ירושלם ונשבע לחם ונהי
טובים ורעה לא ראינו ומאז חדלנו להקטיר למלכת
השמים ולנסך לה נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב
תמנו ותקטר הנשים למלכת השמים ולנסך לה נסכים
הלבלעדי אנשינו עשינו לה כונים לעצבה ולנסך לה
נסכים ויאמר ירמיה אל כל העם על האנשים ועל
הנשים וכל העם הדבר אשר דברו אותו אל ירמיה
לאמר הקטר תקטרון אתם ואתם ונשיכם ודברתם
בפיכם ובידיכם מלאתם לאמר נעשה נעשה את נדרינו
אשר נדרנו להקטיר למלכת השמים ולנסך לה נסכים
הקים תקימון את נדריכם ועשו את נדריכם לכן
שמעו דבר יי כל יהודה הישבים בארץ מצרים הנני
נשבעתי בשמי הגדול אמר יי לא יהיה עוד שמי
נקרא בפי כל איש יהודה אמר חי אדני יי בכל
ארץ מצרים הנני צופה עליהם לרעה ולא לטובה
והיו כל אנשי יהודה אשר בארץ מצרים עד תם
ונדעו דבר מי יקום ממני ומהם לטובה אתה ולא
לרעה והיה לכם האות אשר אפקד עליכם נאם יי
למען תדעו כי קום יקומו דברי עליכם לרעה כה
אמר יי הנני נתן את פרעה חפרע מלך מצרים ביד
איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו
מלך יהודה ביד נבוכדראצר מלך בבל אויבו ומבקש
נפשו אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל בירושלם
ויהי דבר יי אל ירמיה הנביא לאמר אל ברוך בן
נריה כתבת עליו דברים אלה אמרת אוי נא לי כי
יסף יי יגון על מכאובי יגעתי באנחתי ומנוחה לא
מצאתי כה תאמר אליו כה אמר יי הנה אשר בניתי
אני הורס ואת אשר נטעתי אני נותש ואתה בקש
לך גדלות אל תבקש כי הנני מביא רעה על כל
בשר נאם יי ונתתי לך את נפשך לשלל בכל המקומות
אשר תלך שמה ויהי דבר יי אל ירמיה הנביא על
גוים לאמר על מצרים על חיל פרעה נכו אשר היה
על נהר פרת באוכרת אשר היה על נהר פרת בכרכמיש
אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל בשנת ארבע ליהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה ערכו מגן וגשו למלחמה
אשפו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים
מרקו החנית לבשו השריונים מדוע ראיתים חתים
נסוגים אחור וגבוריהם הוכתו ומנוס נסו ולא
הפנו אחור מגור מסביב נאם יי אל יברח הקל ואל
ימלט הגבור בצפון על יד נהר פרת כשלו ונפלו
מי זה כיאור יעלה כנהרות יתגעשו מימיו מצרים
כיאור יעלה וכנהרות יתגעשו מים ויאמר אעלה
אכסה ארץ אאבדה עיר וישביה עלו הסוסים והרכבו
המרכבות ויצאו הגבורים כוש ופוט תפשי מגן
ולודים תפשי דרך קשת נוגשי חיל ההוא לאדני
יי צבאות יום נקם להנקם מצריו וחרבו אכלה
ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני יי צבאות בארץ
צפון על נהר פרת עלי גלעד וקחי בתולת בת מצרים
לשוא הרבית מרפאות אין לך עלה נשמעו גוים
קלונך וצעקתך מלאה הארץ כי גבור בגבור כשלו
שניהם יחדו נפלו את הדבר אשר דבר יי אל ירמיה
הנביא בבוא נבוכדראצר מלך בבל להכות את ארץ
מצרים הגידו במצרים והשמיעו במגדל והשמיעו
בנף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי אכלה
חרב סביבותיך מדוע נסחף אביריך לא עמד כי יי
הדפו ויכשל הרבה בם ויפלו איש אל רעהו ויאמרו
קומו ונשובה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב
היונה קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר
המועד חי אני נאם המלך יי צבאות כי כתבור בהרים
ובכרמל בים יבוא כלי לגלות יושבת בת מצרים כי
נף לשמה תהיה ונצתה מאין יושב עגלה יפה פרה
קרץ מצפון באו גם שכיריה בקרבה כעגלי מרבק גם
המה הפנו יחד נסו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם
עת פקדתם קולה כנחש ילך כי בחיל יהלכו ובגרזנים
באו לה כחטבים יכרתו יערה נאם יי כי לא יחקר
כי רבו מארבה והיו אין מספר נכלמה בת מצרים
נתנה ביד עם צפון אמר יי צבאות אלהי ישראל
הנני פקד אל אמון מנו ועל פרעה ועל מצרים ועל
אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו ונתתים
ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד
עבדיו ואחרי כן תשכן כימי קדם נאם יי ואתה אל
תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך
מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט
ושאנן ואין מחריד ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם
יי כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר
הדחתיך שמה אתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט
ונקה לא אנקך ויהי דבר יי אל ירמיה הנביא על
פלשתים בטרם יכות פרעה את עזה הנה מים עלים
מצפון והיו לנחל שוטף והשיפו על הארץ ועל
מלואה עיר וישבי בם וזעקו האדם ויילל כל יושב
הארץ מקול צפטת עקבי אבירו מרעש מרכבתיו
המון גלגליו לא פנו אבות אל בנים מרפים ידים
מיום הבא לשדד את כל פלשתים להכרית לצור ולצידון
כל עזר שריד כי שדד יי את פלשתים שארית אי
כפתור לא נדמה קרחה עזה אשקלון נדמתה שארית
עמקם עד מתי תתגודדי השריטי לך בבשרך עד מתי
אוי נא לי כי יסף יי יגון על מכאובי יגעתי
באנחתי ומנוחה לא מצאתי כה תאמר אליו כה אמר
יי הנה אשר בניתי אני הורס ואת אשר נטעתי אני
נותש ואתה בקש לך גדלות אל תבקש כי הנני מביא
רעה על כל בשר נאם יי ונתתי לך את נפשך לשלל
בכל המקומות אשר תלך שמה ויהי דבר יי אל
ירמיה הנביא על גוים לאמר על מצרים על חיל
פרעה נכו אשר היה על נהר פרת באוכרת אשר היה
על נהר פרת בכרכמיש אשר הכה נבוכדראצר מלך
בבל בשנת ארבע ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה
ערכו מגן וגשו למלחמה אשפו הסוסים ועלו הפרשים
והתיצבו בכובעים מרקו החנית לבשו השריונים
מדוע ראיתים חתים נסוגים אחור וגבוריהם הוכתו
ומנוס נסו ולא הפנו אחור מגור מסביב נאם יי
אל יברח הקל ואל ימלט הגבור בצפון על יד נהר
פרת כשלו ונפלו מי זה כיאור יעלה כנהרות
יתגעשו מימיו מצרים כיאור יעלה וכנהרות יתגעשו
מים ויאמר אעלה אכסה ארץ אאבדה עיר וישביה
עלו הסוסים והרכבו המרכבות ויצאו הגבורים כוש
ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרך קשת נוגשי חיל
ההוא לאדני יי צבאות יום נקם להנקם מצריו
וחרבו אכלה ושבעה ורותה מדמם כי זבח לאדני יי
צבאות בארץ צפון על נהר פרת עלי גלעד וקחי
בתולת בת מצרים לשוא הרבית מרפאות אין לך עלה
נשמעו גוים קלונך וצעקתך מלאה הארץ כי גבור
בגבור כשלו שניהם יחדו נפלו את הדבר אשר דבר
יי אל ירמיה הנביא בבוא נבוכדראצר מלך בבל
להכות את ארץ מצרים הגידו במצרים והשמיעו
במגדל והשמיעו בנף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן
לך כי אכלה חרב סביבותיך מדוע נסחף אביריך לא
עמד כי יי הדפו ויכשל הרבה בם ויפלו איש אל
רעהו ויאמרו קומו ונשובה אל עמנו ואל ארץ
מולדתנו מפני חרב היונה קראו שם פרעה מלך
מצרים שאון העביר המועד חי אני נאם המלך יי
צבאות כי כתבור בהרים ובכרמל בים יבוא כלי
לגלות יושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה ונצתה
מאין יושב עגלה יפה פרה קרץ מצפון באו גם
שכיריה בקרבה כעגלי מרבק גם המה הפנו יחד נסו
לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם קולה
כנחש ילך כי בחיל יהלכו ובגרזנים באו לה
כחטבים יכרתו יערה נאם יי כי לא יחקר כי רבו
מארבה והיו אין מספר נכלמה בת מצרים נתנה ביד
עם צפון אמר יי צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל
אמון מנו ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל
מלכיה ועל פרעה ועל הבטחים בו ונתתים ביד
מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד עבדיו
ואחרי כן תשכן כימי קדם נאם יי ואתה אל תירא
עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך
מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט
ושאנן ואין מחריד ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם
יי כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר
הדחתיך שמה אתך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט
ונקה לא אנקך ויהי דבר יי אל ירמיה הנביא על
פלשתים בטרם יכות פרעה את עזה הנה מים עלים
מצפון והיו לנחל שוטף והשיפו על הארץ ועל
מלואה עיר וישבי בם וזעקו האדם ויילל כל יושב
הארץ מקול צפטת עקבי אבירו מרעש מרכבתיו
המון גלגליו לא פנו אבות אל בנים מרפים ידים
מיום הבא לשדד את כל פלשתים להכרית לצור ולצידון
כל עזר שריד כי שדד יי את פלשתים שארית אי
כפתור לא נדמה קרחה עזה אשקלון נדמתה שארית
עמקם עד מתי תתגודדי השריטי לך בבשרך עד מתי

עִנְיַן צוֹם אֲסוּרָה

אֲשֻׁרָה

אתה

הוא עשה לנו נסים ונפלאות בים סוף. ראה בעניינו וריב ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך הגדול. ונתן לנו את ארץ הקדושה. ובנה בית מקדשו. ושלח לנו את משיחו. להוציא את בנינו מקצה הארץ. ומכנפות הארץ. ומכל הגלויות. ולהביאם לציון עירך. ולירושלים בית מקדשך. ולהודות לשמך הגדול. ולהתענג בתורתך ובמצותיך. ולעבדך בלבב שלם. על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות.

שבח

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון. קונה שמים וארץ. מגן אברהם ומושיע שרה. חי העולמים. מחיה המתים. שומע תפלה. הגומל חסדים טובים. וקונה הכל. וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם. למען שמו באהבה. מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם ומושיע שרה.

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה. רב להושיע. מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים. ורופא חולים. ומתיר אסורים. ומקיים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות. ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה. ומצמיח ישועה. ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים.

אתה קדוש ושמך קדוש. וקדושים בכל יום יהללוך סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש. אתה חונן לאדם דעת. ומלמד לאנוש בינה. חננו מאתך דעה בינה והשכל. ברוך אתה יי חונן הדעת.

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבנו מלכנו לעבודתך. והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי הרוצה בתשובה.

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו. כי מוחל וסלח אתה. ברוך אתה יי חנון המרבה לסלוח.

ראה נא בעניינו. וריב ריבנו. וגאלנו מהרה למען שמך. כי גואל חזק אתה. ברוך אתה יי גואל ישראל.

רפאנו יי ונרפא. הושיענו ונושעה. כי תהלתנו אתה. והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו. כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל.

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת. ואת כל מיני תבואתה לטובה. ותן ברכה על פני האדמה. ושבענו מטובך. וברך שנתנו כשנים הטובות. ברוך אתה יי מברך השנים.

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא נס לקבץ גליותינו. וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ. ברוך אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל.

השיבה שופטינו כבראשונה. ויועצינו כבתחלה. והסר ממנו יגון ואנחה. ומלוך עלינו אתה יי לבדך בחסד וברחמים. וצדקנו במשפט. ברוך אתה יי מלך אוהב צדקה ומשפט.

ולמלשינים אל תהי תקוה. וכל הרשעה כרגע תאבד. וכל אויבי עמך מהרה יכרתו. ואתה תמלוך בחסד וברחמים. ותכבוש בצדק את העולם. ברוך אתה יי שובר אויבים ומכניע זדים.

על הצדיקים ועל החסידים. ועל זקני עמך בית ישראל. ועל פליטת סופריהם. ועל גרי צדק ועלינו. יהמו נא רחמיך יי אלהינו. ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת. ושים חלקנו עמהם. ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו. ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים.

ולירושלים עירך ברחמים תשוב. ותשכון בתוכה כאשר דברת. ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם. וכסא דוד מהרה לתוכה תכין. ברוך אתה יי בונה ירושלים.

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. וקרנו תרום בישועתך. כי לישועתך קוינו כל היום. ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה.

שמע קולנו יי אלהינו. חוס ורחם עלינו. וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה. ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יי שומע תפלה.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל. ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם. מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת עמך ישראל. ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון.

מודים אנחנו לך. שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי כל בשר יוצרנו. יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש. על שהחייתנו וקימתנו. כן תחיינו ותקימנו. ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך. לשמור חקיך ולעשות רצונך. ולעבדך בלבב שלם. על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות.

אחר

וְהָיָה	וְהָיָה	וְהָיָה	וְהָיָה

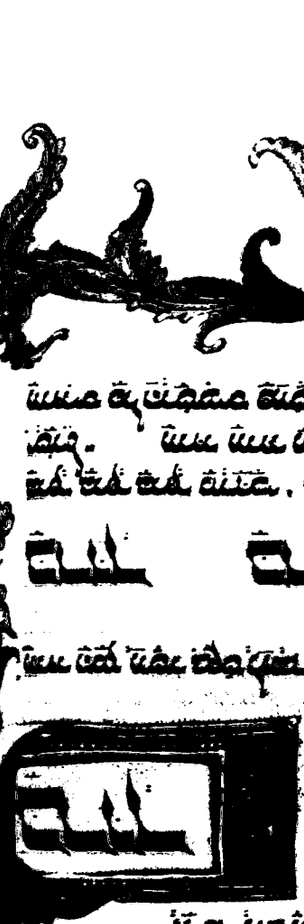

שמחה עשרה לצום אסתר

ברוך

נשלם עניין פורים תהלה למשכיל

ופורים

התחיל ענין פסח בעזרת קיים לנצח

ויצר לשבת התחיל שלפסח

אני

והשיה · ושדי כמוהו לה והשם סרסר · סרוי ההיולה
משב שוכני להיכיוי משכילה בשמן התורי · השטיש לילה ·
ידו שלח מן החור · ויקיבבו לשם ותהרס בחור · וסתכנו בתוכנה
בחרון שיהוה · דמי שהשפוסתי היכיב בסחור · הסו סרסי ביולה מילחמה ·

קדוש ~

על לילי · לשבר שרי · ולא לילה · בכנה לילי ·
רבי בחרשי לילי ולשלי הרשם לשמי · כל השושלי ·
ויקשם בו בחור להשתחלי ויכלי הוה · ושמחו לשושלי ~
ויקח בכנה · ושמו שרים וה שמם · לשושלי
ויהיו ליכלי · לשמש מלכים ויהיה השמש ושרים ~
שוכן שמים · שם לכי מלכי שלי · שישלימם השלכי
ישים שלשה · ולשי שמכלי ויקשתו ובני ברק · לשוללכי ~
כשם ישכם · ושמי חכלי לילי ירושה · ושלוחי ברק
לשם חמר · וירושה ברק ולי ירושה · שלוחי ברק ~
שכן לכוולי · שלה ושמה מה הנשמה · והבקשו הסוללה
טמן לכוי · משובך להשרשה נשמתם שמה · ללשם ולשמה ~
שלוש מה · שמים ויהוה סרסרכי לך · להשוח השוללה
שוכן ושוכני · וכל השוללה ~ שוכך ושוכני · וכל השוללה
שלוך ושוכני · ישבי סרסרמה שלוך ושוכני · ישבי סרסרמה

רשות לשבת הגדול שלמים

בשבת הגדול אם הסמוך הגדול ושם

בך

ואמרו בן בנו של רבי יהושע בן לוי משמו כל המקדש את בתו ואינו יודע בתורה כאלו בועל את אמו שנאמר ויאמר ה' אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ואין עזר אלא אשה שנאמר והאשה אשר הכה ה' את הצלע לבנה ויבן ה' אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויביאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת ויאמר ה' אלהים אל האשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ואמר רבי יהושע בן לוי כל המקדש את בתו ואינו יודע בתורה כאלו בועל את אמו שנאמר ויאמר ה' אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ואין עזר אלא אשה שנאמר והאשה אשר הכה ה' את הצלע לבנה ויבן ה' אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויביאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת ויאמר ה' אלהים אל האשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ואמר רבי יהושע בן לוי כל המקדש את בתו ואינו יודע בתורה כאלו בועל את אמו שנאמר ויאמר ה' אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ואין עזר אלא אשה שנאמר והאשה אשר הכה ה' את הצלע לבנה ויבן ה' אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויביאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת ויאמר ה' אלהים אל האשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל

אז

כלל גדול בשבת הגדול של פסח

עולה ..

ואמרו בן בנו של רבי יהושע בן לוי משמו כל המקדש את בתו ואינו יודע בתורה כאלו בועל את אמו שנאמר ויאמר ה' אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ואין עזר אלא אשה שנאמר והאשה אשר הכה ה' את הצלע לבנה ויבן ה' אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויביאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת ויאמר ה' אלהים אל האשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ואמר רבי יהושע בן לוי כל המקדש את בתו ואינו יודע בתורה כאלו בועל את אמו שנאמר ויאמר ה' אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ואין עזר אלא אשה שנאמר והאשה אשר הכה ה' את הצלע לבנה ויבן ה' אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויביאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת ויאמר ה' אלהים אל האשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל

סדר עניין מסה

מחמשה עשר

וזה סדר בעורי חמץ

אחד

סדר הגעלה

רבריך

לשת מצה

חטים

ויכל טוב

סדרי תבשילין

סדר תפלה של שבת

ביום השבת

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ׃
אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ׃ הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנָי׃
בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי׃ אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ׃
כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וְיִכַּבְּדוּ לִשְׁמֶךָ׃
כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ׃
וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃
פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן אֲמָתֶךָ׃
עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי׃

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ׃
יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ׃

תפלת ערבית של שבת

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ׃ בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים׃

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ׃ תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ׃ עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃ וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה׃ וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים׃ וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ׃ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ׃ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ׃ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן׃ וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ׃ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ׃ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה׃ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה׃ וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד׃

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם׃ בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם׃ כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ׃

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם׃ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ׃ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃

וַיְהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל׃ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר׃

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃

וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר׃ בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃

וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר׃ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

לְדֹר וָדֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ׃ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לָעַד וָעֶד׃ כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַיְהִי בַּחֲצוֹת לַיְלָה׃ וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה׃ חֵן וַחֲסָדִים חָפֹר לְעַמְּךָ׃

מעריב של שבת

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃ וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם׃ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ׃ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם׃ בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם׃ כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ׃

סדר התפלה שלפסח

לא שנו לשבח בפסחים יצחו לו ברכות של ושמח "
ולכל מי שהוא בעיר הזאת ולכל מי ששמחת בבואתה מן בשמחתה ושמח בי
תעמדנו היו ושמח מעונה לו ' בשירוב הזה יחלק ושבח בני העיר הזאת ולכל מי ששמחת בבואתה מן בשמחתה ושמח בי
מבשלים יום מן ושבח יהלל הזה ולשבח מן לשבח נדך מן לשבח יהלל הזה ושיבח יום מן מבשלים
שיבח על ידי שיבח " רזה מישפטנו " שבוא מכה לשבח מן לשבח נדך מן לשבח יהלל הזה ושיבח יום מן מבשלים
תוא לכן על ידי בנה הקרבנות מן של ידי מזה יביום שהם מחר ומיהרו להם ומיהרו כל ידי שלח תכוח שיחבי ושבשלים
אבל ידיך לזכות להם של ידי מחר ' ומיהר מיהם להם על ידי בנו ושהם היקנעם ושל ידי משבח מפני שיהן כידי ' ושבל מיהם
שם מיהם חדוה ונעקן לה בשהבה " ידישחי מיהם לשבח שיחבי ושבחבי מיבלין להיחיים בין שיהשקן בין שיהעקן
ולהתפלל ומשה להקשיב ומחר שיחבי ושבחבי ומיהרו להם ומיהרו כל ידי שלח תכוח שיחבי ושבחבי ומשה
תוא לכן על ידי בנה הקרבנות מן של ידי מזה יביום שהם מחר ומיהרו להם ומיהרו כל ידי שלח תכוח שיחבי ושבחבי ומשה
אבל ידיך לזכות להם של ידי מחר ' ומיהר מיהם להם על ידי בנו ושהם היקנעם ושל ידי משבח מפני שיהן כידי ' ושבל מיהם
שם מיהם חדוה ונעקן לה בשהבה " ידישחי מיהם לשבח שיחבי ושבחבי מיבלין להיחיים בין שיהשקן בין שיהעקן
ולהתפלל ומשה להקשיב ומחר שיחבי ושבחבי ומיהרו להם ומיהרו כל ידי שלח תכוח שיחבי ושבחבי ומשה
מיבלין יום

בראי

לָמָּה יַאמְרוּ עַל מִיכָּהוּ עִירִיב " בְּרִין יְהוּ עֲדֵי לַטּוּ לְבִשְׁוּלִי וּלְחַשְׁוּוֵי
וּלְעַשְׁוּטוֹ וּלְמִיכְשַׁף הַל מַחַן יְיַבְּרִיךְ לַטּוּ מִן יִיטוּ טַבּוּ לְשַׁמְּהוּ לַטּוּ
וּלְכָל בְּנֵי בְּרִיָּה הַשּׁוֹבְתִים עִמְּהוּ בָּעִיר הַזֹּאת מִי בְּהַרְמַנָּה "

וּבְטֵל מִיה הַעִירוּב וּמִיכְשַׁבְּבִים שֶׁיְּהוּ שְׁמוּשׁוּ שֶׁיְּהוּ שְׁמוּשׁ מִיכָּל מִי מִבְּנֵי הַעִירוּב שֶׁי שֶׁלּוֹ וְשָׁם וּבְשֶׁל לְמִיכְשַׁף הַשַּׁבָּת
מִי זֶה כֹּל לוֹ שֶׁיְּהוּ וּמִיכְשַׁבְּבִים לִי מִלְּמוֹדָה וּלְבְשֶׁל לְמִיכְשַׁף הַשַּׁבָּת ' וְשָׁם כְּבִי מִשָּׁם וּבְשֶׁל מִי הַבְּחִיל לְמִיכְשַׁף וּלְבְשֶׁל וּמִיכְשַׁף כֵּן
מִיכָּל מִי מִבְּנֵי מִין מִבְּנֵי כְּלוֹם ' וְכָל הַמִּין בְּמִיכְשַׁבְּבִים לְמִיכְשַׁבְּבִי וּמִיכְשַׁבְּבִי לְמִיכְשַׁבְּבִי שֶׁל מִיכְשַׁבְּבִים בְּמִין שֶׁיְּהוּ
לִי שֶׁנּוּי לְמִיכְשַׁבְּבִים מִיכְשַׁבְּבִי יִיכְשַׁבְּבִי לִי בְּרִיכְשַׁבְּבִי שֶׁל מִיכְשַׁבְּבִים "

אזכרה

ליל

מעריב לילה שני רצה לה׳ בני יצחק פיטאריסי

רש שמעריבים בערבית פסח ומקדי פסחים

ווהו קדים שד לשלוש ומשבחין שבירה

ומה הוה שבח ושורר ושמעון . ומשני לך מיום ולה מצרים .

ולא יבא משחית לבתיכם לנגוף . ומשני לך מיום ולה מצרים .

ומה שאר כל הלילות יש לנו לומר בהם פעם אחת ובלילה הזה שתים

שהוא לשון רבים . ומה שאר כל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין

מסובין הלילה הזה כולנו מסובין . ומה שאר כל הלילות אנו אוכלין

חמץ ומצה הלילה הזה כולו מצה . ומה שאר כל הלילות אנו אוכלין

שאר ירקות הלילה הזה מרור . ומה שאר כל הלילות אנו אוכלין בשר

צלי שלוק ומבושל הלילה הזה כולו צלי . ומה שאר כל הלילות אנו

טובלין פעם אחת הלילה הזה שתי פעמים . ומה שאר כל הלילות אנו

אוכלין בין מבפנים ובין מבחוץ הלילה הזה כולו מבפנים . ומה שאר

כל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסובין הלילה הזה כולנו

מסובין . ומה שאר כל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסובין

הלילה הזה כולנו מסובין . ומה שאר כל הלילות אנו אוכלין בין

יושבין ובין מסובין הלילה הזה כולנו מסובין . ומה שאר כל הלילות

אנו אוכלין בין יושבין ובין מסובין הלילה הזה כולנו מסובין .

ומה שאר כל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסובין הלילה

הזה כולנו מסובין . ומה שאר כל הלילות אנו אוכלין בין יושבין

ובין מסובין הלילה הזה כולנו מסובין . ומה שאר כל הלילות אנו

אוכלין בין יושבין ובין מסובין הלילה הזה כולנו מסובין .

ומה שאר כל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסובין הלילה

הזה כולנו מסובין . ומה שאר כל הלילות אנו אוכלין בין יושבין

ובין מסובין הלילה הזה כולנו מסובין . ומה שאר כל הלילות אנו

אוכלין בין יושבין ובין מסובין הלילה הזה כולנו מסובין .

ומה שאר כל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסובין הלילה

הזה כולנו מסובין . ומה שאר כל הלילות אנו אוכלין בין יושבין

ובין מסובין הלילה הזה כולנו מסובין . ומה שאר כל הלילות אנו

אוכלין בין יושבין ובין מסובין הלילה הזה כולנו מסובין .

ומה שאר כל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסובין הלילה

הזה כולנו מסובין . ומה שאר כל הלילות אנו אוכלין בין יושבין

ובין מסובין הלילה הזה כולנו מסובין . ומה שאר כל הלילות אנו

אוכלין בין יושבין ובין מסובין הלילה הזה כולנו מסובין .

ומה שאר כל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסובין הלילה

הזה כולנו מסובין . ומה שאר כל הלילות אנו אוכלין בין יושבין

ובין מסובין הלילה הזה כולנו מסובין . ומה שאר כל הלילות אנו

אוכלין בין יושבין ובין מסובין הלילה הזה כולנו מסובין .

ומה שאר כל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסובין הלילה

הזה כולנו מסובין . ומה שאר כל הלילות אנו אוכלין בין יושבין

ובין מסובין הלילה הזה כולנו מסובין . ומה שאר כל הלילות אנו

אוכלין בין יושבין ובין מסובין הלילה הזה כולנו מסובין .

לֵיל שִׁמּוּרִים — וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה
לֵיל שִׁמּוּרִים — וַיְהִי בְּעֶשֶׁת הַגְּבוּרוֹת
לֵיל שִׁמּוּרִים — בּוֹ מְחִצְתָּ רָאשֵׁי לְוִיָּתָן
לֵיל שִׁמּוּרִים — גָּבַר יִשְׁמֵי לַבָּהֵן
לֵיל שִׁמּוּרִים — דִּנְתָּ מַלְכֵי בְּלַיְלָה
לֵיל שִׁמּוּרִים — הוֹדַעְתָּ כֹּחַ בְּלֵיל
לֵיל שִׁמּוּרִים — וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה
לֵיל שִׁמּוּרִים — וַיְהִי בְּטוֹב לְוִלְיוֹ
לֵיל שִׁמּוּרִים — זֶה הַלַּיְלָה כֻּלּוֹ
לֵיל שִׁמּוּרִים — חָתַן הוֹפִיעַ כַּבֹּקֶר
לֵיל שִׁמּוּרִים — טֶרֶם הָיָה בֹּקֶר
לֵיל שִׁמּוּרִים — יָאִיר כַּיּוֹם לֵילִי
לֵיל שִׁמּוּרִים — כִּימַת הַסְּבִיבוֹת לֵילָה
לֵיל שִׁמּוּרִים — לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ
לֵיל שִׁמּוּרִים — מְאִירִים כַּיּוֹם לֵילָה
לֵיל שִׁמּוּרִים — נִשְׁמַרְתָּ לְהָאִיר לְיוֹם
לֵיל שִׁמּוּרִים — סְגֻלָּה כְּיוֹם לֵילָה
לֵיל שִׁמּוּרִים — עַל יַד בֹּקֶר תִּמְצָאֵנִי
לֵיל שִׁמּוּרִים — פָּדוּי כַּיּוֹם לֵילָה
לֵיל שִׁמּוּרִים — צַחְתָּ כַּיּוֹם לֵילִי
לֵיל שִׁמּוּרִים — קָרָאתָ כַּיּוֹם לֵילָה
לֵיל שִׁמּוּרִים — רָאָה כַּיּוֹם לֵילָה
לֵיל שִׁמּוּרִים — שַׁחַר וְלַיְלָה שָׁוֶה
לֵיל שִׁמּוּרִים — תָּמִים כַּיּוֹם לֵילָה
לֵיל שִׁמּוּרִים — אָז בְּחֶצְיוֹ לֵילָה
לֵיל שִׁמּוּרִים — בְּלֵיל שִׁמְךָ יוֹם יַגִּידוּן
לֵיל שִׁמּוּרִים — גַּם לַיְלָה לְךָ יָאִיר
לֵיל שִׁמּוּרִים — דַּל כַּיּוֹם לֵילָה
לֵיל שִׁמּוּרִים — הַלַּיְלָה כַּיּוֹם יָאִיר
לֵיל שִׁמּוּרִים — וְלַיְלָה כַּיּוֹם יָאִיר
לֵיל שִׁמּוּרִים — זֶה הַלַּיְלָה לַיהוָה

בְּלֵילֵי חָג הַמַּצּוֹת
בְּלֵילֵי חָג הַמַּצּוֹת
בְּלֵילֵי חָג הַמַּצּוֹת
בְּלֵילֵי חָג הַמַּצּוֹת
בְּלֵילֵי חָג הַמַּצּוֹת
בְּלֵילֵי חָג הַמַּצּוֹת
בְּלֵילֵי חָג הַמַּצּוֹת
בחג״ם
בחג״ם
בחג״ם

מלכות

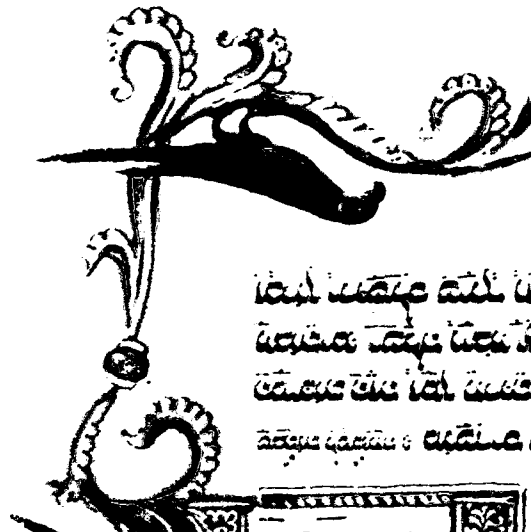

אתה קדשת את יום השביעי למען שמך תכלית מעשה שמים וארץ וברכת מי כמוך ושבחי יוצר בראשית רצית בהם להתענג על מעדני עולם הנחלת לישראל עמך מקור הברכות וקדושת יום מנוחה ברצון הכשרת להם שתהא שבעה ברוחך בעונג ורצון בקדושה ובטהרה

ותודיענו משפטי צדקך ותלמדינו לעשות ברצון חקי רצונך ותתן לנו ה' אלהינו באהבה משפטי צדק ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ותחילנו ומצי ששון ומועדי קדש וחגי נדבה והורישנו קדשת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל וביז קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת והאת יום השביעי הגדול והקדוש במשמיע מי המעשה הבדלת וקדשת ויקדשת את עמך ישראל

ותתן לנו ה' אלהינו בשמחה ובששון את יום השבת הזה ואת יום חג המצות הזה זמן חרותנו באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת וקדשת מכל העמים ושבת ומועדי קדשך באהבה וברצון בשמחה ובששון הנחלתנו ברוך אתה ה' מקדש השבת וישראל והזמנים

קדש יחץ רחץ יחלל בשבת

מי שמברך

בשבתי לקדש בשבתי הבבל הירבה ישתך ושמרה שבתי ולילי ושבתי שבתון משבתו שבתון שבתי

ברכה המחזן מיך לי ישקה לשמה מלוי יח מה רב טוב הסם הסיר בלבי · היה יכול לילך

בשבתי הבבל הירבה " לא כרכה ישמחו מאוהב בריב קדוש בשבתי ושבתי ולילי ושבתי שבתון שבתי

הסרי שלשב רשמחה והן בשמיהן שבתי · ושמרה הלך בריב שבתי שבתון משבתו שבתי שבתי

ושבתי שבתי שבתי · ושבתי שבתי שבתי · ושבתי שבתי שבתי · ושבתי שבתי שבתי · ושבתי שבתי שבתי

קדוש לסוכות שבת וחג הסוכות

קדוש למוצאי שבת וחג הסוכות

וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה לֹא תִזְרָע שָׂדֶךָ וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמֹר׃ אֵת שְׁנַת דְּרוֹרֶךָ תִּשְׁמְטֶנָּה וְנָתַתָּה בְּאוֹצְרֹתֶיךָ וְשָׁמַר עַבְדְּךָ וְאֲמָתְךָ וְשָׂכִירְךָ וְתוֹשָׁבְךָ הַגָּרִים עִמָּךְ׃ וְלִבְהֶמְתְּךָ וְלַחַיָּה אֲשֶׁר בְּאַרְצֶךָ תִּהְיֶה כָּל תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל׃ וְסָפַרְתָּ לְךָ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לְךָ יְמֵי שֶׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה׃ וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפַר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל אַרְצְכֶם׃ וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקָרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל יוֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הִוא תִּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ׃ יוֹבֵל הִוא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת נְזִרֶיהָ׃ כִּי יוֹבֵל הִוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת תְּבוּאָתָהּ׃ בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל אֲחֻזָּתוֹ׃ וְכִי תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל תּוֹנוּ אִישׁ אֶת אָחִיו׃ בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיֹּבֵל תִּקְנֶה מֵעֲמִיתֶךָ בְּמִסְפַּר שְׁנֵי תְבוּאֹת יִמְכֹּר לָךְ׃ לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעֹט הַשָּׁנִים תַּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאֹת הוּא מוֹכֵר לָךְ׃ וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַעֲשִׂיתֶם אֶת חֻקֹּתַי וְאֶת מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וִישַׁבְתֶּם עַל הָאָרֶץ לָבֶטַח׃ וְנָתְנָה הָאָרֶץ פִּרְיָהּ וַאֲכַלְתֶּם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח עָלֶיהָ׃ וְכִי תֹאמְרוּ מַה נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֶאֱסֹף אֶת תְּבוּאָתֵנוּ׃ וְצִוִּיתִי אֶת בִּרְכָתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁית וְעָשָׂת אֶת הַתְּבוּאָה לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים׃ וּזְרַעְתֶּם אֶת הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת וַאֲכַלְתֶּם מִן הַתְּבוּאָה יָשָׁן עַד הַשָּׁנָה הַתְּשִׁעִת עַד בּוֹא תְבוּאָתָהּ תֹּאכְלוּ יָשָׁן׃ וְהָאָרֶץ לֹא תִמָּכֵר לִצְמִתֻת כִּי לִי הָאָרֶץ כִּי גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי׃ וּבְכֹל אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם גְּאֻלָּה תִּתְּנוּ לָאָרֶץ׃ כִּי יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָכַר מֵאֲחֻזָּתוֹ וּבָא גֹאֲלוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו וְגָאַל אֶת מִמְכַּר אָחִיו׃ וְאִישׁ כִּי לֹא יִהְיֶה לוֹ גֹּאֵל וְהִשִּׂגَתْ יָדוֹ וּמָצָא כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ׃ וְחִשַּׁב אֶת שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהֵשִׁיב אֶת הָעֹדֵף לָאִישׁ אֲשֶׁר מָכַר לוֹ וְשָׁב אֶל אֲחֻזָּתוֹ׃ וְאִם לֹא מָצְאָה יָדוֹ דֵּי הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְיָצָא בַּיֹּבֵל וְשָׁב אֶל אֲחֻזָּתוֹ׃ וְאִישׁ כִּי יִמְכֹּר בֵּית מוֹשַׁב עִירֹ וְגָאֹל יִגְאָל עַד שְׁנַת מִמְכַּרְתּוֹ יָמֵי תִהְיֶה גְּאֻלָּתוֹ׃ וְאִם לֹא נִגְאַל עַד מְלֹאת לוֹ שָׁנָה תְמִימָה וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר בָּעִיר אֲשֶׁר לוֹ חֹמָה לַצְּמִתֻת לַקֹּנֶה אֹתוֹ לְדֹרֹתָיו לֹא יֵצֵא בַּיֹּבֵל׃ וּבָתֵּי הַחֲצֵרִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חוֹמָה סָבִיב עַל שְׂדֵה הָאָרֶץ יֵחָשֵׁב גְּאֻלָּה יִהְיֶה לּוֹ וּבַיֹּבֵל יֵצֵא׃ וְעָרֵי הַלְוִיִּם בָּתֵּי עָרֵי אֲחֻזָּתָם גְּאֻלַּת עוֹלָם יִהְיֶה לַלְוִיִּם׃ וַאֲשֶׁר יִקְנֶה מִן הַלְוִיִּם וְיָצָא מִמְכַּר בַּיִת וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ בַּיֹּבֵל כִּי בָתֵּי עָרֵי הַלְוִיִּם הֵם אֲחֻזָּתָם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וּמִגְרַשׁ עָרֵיהֶם לֹא יִמָּכֵר כִּי אֲחֻזַּת עוֹלָם הִוא לָהֶם׃ וְכִי יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהֶחֱזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשָׁב וָחַי עִמָּךְ׃ אַל תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ וְחַי אָחִיךָ עִמָּךְ׃ אֶת כַּסְפְּךָ לֹא תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית לֹא תִתֵּן אָכְלֶךָ׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת לָכֶם אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים׃ וְכִי יָמוּךְ אָחִיךָ עִמָּךְ וְנִמְכַּר לָךְ לֹא תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עָבֶד׃ כְּשָׂכִיר כְּתוֹשָׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ׃ וְיָצָא מֵעִמָּךְ הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל אֲחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשׁוּב׃ כִּי עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יִמָּכְרוּ מִמְכֶּרֶת עָבֶד׃ לֹא תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ׃ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לָךְ מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ עֶבֶד וְאָמָה׃ וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים הַגָּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאַרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לַאֲחֻזָּה׃ וְהִתְנַחַלְתֶּם אֹתָם לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לָרֶשֶׁת אֲחֻזָּה לְעֹלָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאַחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאָחִיו לֹא תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ׃ וְכִי תַשִּׂיג יַד גֵּר וְתוֹשָׁב עִמָּךְ וּמָךְ אָחִיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַּר לְגֵר תּוֹשָׁב עִמָּךְ אוֹ לְעֵקֶר מִשְׁפַּחַת גֵּר׃ אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לּוֹ אֶחָד מֵאֶחָיו יִגְאָלֶנּוּ׃ אוֹ דֹדוֹ אוֹ בֶן דֹּדוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ מִשְּׁאֵר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ הִשִּׂגَتْ יָדוֹ וְנִגְאָל׃ וְחִשַּׁב עִם קֹנֵהוּ מִשְּׁנַת הִמָּכְרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְהָיָה כֶּסֶף מִמְכָּרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שָׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ׃ אִם עוֹד רַבּוֹת בַּשָּׁנִים לְפִיהֶן מִכֶּסֶף גְּאֻלָּתוֹ יָשִׁיב מִמְכַּר קִנְיָנוֹ׃ וְאִם מְעַט נִשְׁאַר בַּשָּׁנִים עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְחִשַּׁב לוֹ כְּפִי שָׁנָיו יָשִׁיב אֶת גְּאֻלָּתוֹ׃ כְּשָׂכִיר שָׁנָה בְשָׁנָה יִהְיֶה לוֹ לֹא יִרְדֶּנּוּ בְּפָרֶךְ לְעֵינֶיךָ׃ וְאִם לֹא יִגָּאֵל בְּאֵלֶּה וְיָצָא בַּשָּׁנָה הַהִוא הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ׃ כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִם וּפֶסֶל וּמַצֵּבָה לֹא תָקִימוּ לָכֶם וְאֶבֶן מַשְׂכִּית לֹא תִתְּנוּ בְּאַרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עָלֶיהָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ וּמִקְדָּשִׁי תִּירָאוּ אֲנִי יְהוָה׃ אִם בְּחֻקֹּתַי תֵּלֵכוּ וְאֶת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם׃ וְנָתַתִּי גִּשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ׃ וְהַשִּׂיג לָכֶם דַּיִשׁ אֶת בָּצִיר וּבָצִיר יַשִּׂיג אֶת זָרַע וַאֲכַלְתֶּם לַחְמְכֶם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח בְּאַרְצְכֶם׃ וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן הָאָרֶץ וְחֶרֶב לֹא תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם׃ וּרְדַפְתֶּם אֶת אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב׃ וְרָדְפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה מִרְבָּבָה יִרְדֹּפוּ וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לְפִי חָרֶב לְפָנֶיכֶם׃ וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבֵּיתִי אֶתְכֶם וַהֲקִמֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם׃ וַאֲכַלְתֶּם יָשָׁן נוֹשָׁן וְיָשָׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ׃ וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ וְהִתְהַלַּכְתִּי בְתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהְיוֹת לָהֶם עֲבָדִים וָאֶשְׁבֹּר מֹטוֹת עֻלְּכֶם וָאוֹלֶךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוּת׃ וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה׃ וְאִם בְּחֻקֹּתַי תִּמְאָסוּ וְאִם אֶת מִשְׁפָּטַי תִּגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָי לְהָפְרְכֶם אֶת בְּרִיתִי׃ אַף אֲנִי אֶעֱשֶׂה זֹּאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בֶּהָלָה אֶת הַשַּׁחֶפֶת וְאֶת הַקַּדַּחַת מְכַלּוֹת עֵינַיִם וּמְדִיבוֹת נָפֶשׁ וְזָרַעְתֶּם לָרִיק זַרְעֲכֶם וְאָכְלוּ אֹיְבֵיכֶם׃ וְנָתַתִּי פָּנַי בָּכֶם וְנִגַּפְתֶּם לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם וְרָדוּ בָכֶם שֹׂנְאֵיכֶם וּנְסְתֶּם וְאֵין רֹדֵף אֶתְכֶם׃ וְאִם עַד אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְיָסַרְתִּי אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם׃ וְשָׁבַרְתִּי אֶת גְּאוֹן עֻזְּכֶם וְנָתַתִּי אֶת שְׁמֵיכֶם כַּבַּרְזֶל וְאֶת אַרְצְכֶם כַּנְּחֹשֶׁת׃ וְכָלְתָה לָרִיק כֹּחֲכֶם וְלֹא תִתֵּן אַרְצְכֶם אֶת יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן אֶת פִּרְיוֹ׃ וְהֲלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי וְלֹא אֹבֶה לִשְׁמֹעַ לָכֶם וְיָסַפְתִּי עֲלֵיכֶם מַכָּה שֶׁבַע כְּחַטֹּאתֵיכֶם׃ וְשִׁלַּחְתִּי בָכֶם אֶת חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁכֵּלָה אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת בְּהֶמְתְּכֶם וּמִעֲטָה אֶתְכֶם וְנֶחֱרְבוּ דַּרְכֵיכֶם׃ וְאִם בְּאֵלֶּה לֹא תִוָּסְרוּ לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי׃ וְהָלַכְתִּי אַף אֲנִי עִמָּכֶם קֶרִי וְהִכֵּיתִי אַף אֲנִי אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם׃ וְהֵבֵאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נֹקֶמֶת נְקַם בְּרִית וְנֶאֱסַפְתֶּם אֶל עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דֶבֶר בְּתוֹכְכֶם וְנִתַּתֶּם בְּיַד אוֹיֵב׃ בְּשִׁבְרִי לָכֶם מַטֵּה לֶחֶם וְאָפוּ עֲשֶׂרֶת נָשִׁים לַחְמְכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד וְהֵשִׁיבוּ לַחְמְכֶם בַּמִּשְׁקָל וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא תִשְׂבָּעוּ׃ וְאִם עַד זֹאת לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי׃ וְהָלַכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמַת קֶרִי וְיִסַּרְתִּי אֶתְכֶם גַּם אֲנִי שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם׃ וַאֲכַלְתֶּם בְּשַׂר בְּנֵיכֶם תֹּאכֵלוּ וּבְשַׂר בְּנֹתֵיכֶם תֹּאכֵלוּ׃ וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת בָּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת חַמָּנֵיכֶם וְנָתַתִּי אֶת פִּגְרֵיכֶם עַל פִּגְרֵי גִלּוּלֵיכֶם וְגָעֲלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ וְנָתַתִּי אֶת עָרֵיכֶם חָרְבָּה וְהַשִּׁמֹתִי אֶת מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא אָרִיחַ בְּרֵיחַ נִיחֹחֲכֶם׃ וְהַשֹּׁמֹתִי אֶת הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֹיְבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ׃ וְאֶתְכֶם אָזָרֶה בַגּוֹיִם וְהַרִיקֹתִי אַחֲרֵיכֶם חָרֶב וְהָיְתָה אַרְצְכֶם שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חָרְבָּה׃ אָז תִּרְצֶה הָאָרֶץ אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ כָּל יְמֵי הָשַׁמָּה וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם אָז תִּשְׁבַּת הָאָרֶץ וְאָז תִּרְצֶה אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ׃ כָּל יְמֵי הָשַׁמָּה תִּשְׁבֹּת אֵת אֲשֶׁר לֹא שָׁבְתָה בְּשַׁבְּתֹתֵיכֶם בְּשִׁבְתְּכֶם עָלֶיהָ׃ וְהַנִּשְׁאָרִים מִכֶּם וְהֵבֵאתִי מֹרֶךְ בִּלְבָבָם בְּאַרְצוֹת אֹיְבֵיהֶם וְרָדַף אוֹתָם קוֹל עָלֶה נִדָּף וְנָסוּ כִּנוּס מִפְּנֵי חָרֶב וְנָפְלוּ וְאֵין רֹדֵף׃ וְכָשְׁלוּ אִישׁ בְּאָחִיו כִּמִפְנֵי חָרֶב וְאֵין רֹדֵף וְלָכֶם אֵין תְּקוּמָה לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם׃ וַאֲבַדְתֶּם בַּגּוֹיִם וְאָכְלָה אֶתְכֶם אֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם׃ וְהַנִּשְׁאָרִים מִכֶּם יִמַּקּוּ בַּעֲוֹנָם בְּאַרְצוֹת אֹיְבֵיכֶם וְאַף בַּעֲוֹנֹת אֲבֹתָם אִתָּם יִמַּקּוּן׃ וְהִתְוַדּוּ אֶת עֲוֹנָם וְאֶת עֲוֹן אֲבֹתָם בְּמַעְלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ בִי וְגַם אֲשֶׁר הָלְכוּ אִתִּי קֶרִי׃ וְגַם אֲנִי אֵלֵךְ אִתָּם בְּקֶרִי וְהֵבֵאתִי אוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם אוֹ אִם יִכָּנַע לְבָבָם הָעָרֵל וְאָז יִרְצוּ אֶת עֲוֹנָם׃ וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר׃ וְהָאָרֶץ תֵּעָזֵב מֵהֶם וְתִרְצֶה אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ בְּהִשָּׁמָה מֵהֶם וְהֵם יִרְצוּ אֶת עֲוֹנָם יַעַן וּבְיַעַן מִשְׁפָּטַי מָאָסוּ וְאֶת חֻקֹּתַי גָּעָלָה נַפְשָׁם׃ וְגַם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃ וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה׃ אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרֹת אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בְּיַד מֹשֶׁה׃

ערך ההכבה

ראשיהן בהסבה שרפ"ל · ושיעור יין · יין · לקידוש · ופוף · ובגילוי סוכ

סדרתן שהחיינו

שהוא סדיסב של שדר השמיני · ומבל פיקודין שהסוכב על מחבדי ושבוע כלפי למעלה · וזו הסבבה ישדן שהוא סדיסב ושדשה של שדר הישבי ודישה משדשה הסבבה · ולפי שדר אלי שיש בחוב סבבה שהוא כשהוא בא לילקוח שמשי יקדים קצה לישיש · וכן הסבבה ישדן סדקדי שדיר הישבים היה קדובה לשדר מים היה סדיסב עליהם שהוא כשהוא ודקה וזה שיעשה להביאה ידו אל פיו ושאדשב לשון ולשון יקדים קצה לישיש · ומשום זה היה סדיסב עליהם שהוא כשהוא ודקה וזה שיעשה להביאה ידו אל פיו ושאדשב לשון ולשון

מי בכלב מיכ שמייב יכול לאכול בידי הישבה אלא שהשמילים שהן שדיכין להסב הסבבה ישדן · לפי שהוא חשובה שהוא שלשב" · בן היגל מביא ושמש סיכל דבי שדיכין הסבבה " הלשדי סיכל דבי ושמה סיכל בכלב סיכן אלא שהשמילים שהן שדיכין להסב הסבבה ישדן · ומיכ משה חשובה היה שדיכה הסבבה · ושיש שהוא בלב הסבבה סיכן לדבי השלשלין

הא לחמא

וְאִם לָאו אֵינִי יוֹדֵעַ מִי יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ וְאֵינִי יוֹדֵעַ מִי יַעֲמֹד לְאַחֲרֶיךָ וְאֵינִי יוֹדֵעַ מִי יַעֲמֹד לְצִדֶּךָ

ואמר לו אדוני המלך אתה נשבעת בה' אלהיך לשפחתך אם שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי תחתי והוא יעשה היום הזה כן אז ענתה בת שבע ותאמר יחי אדוני המלך דוד לעולם ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך יושב עם אבשג השונמית ויקרא המלך דוד לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך ויאמר המלך ויאמר השבע לי בה' אלהיך לשפחתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי תחתי ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך ויאמר להם המלך קחו עמכם את עבדי הכהנים ואת עבדי הנביא ואת עבדי הגבורים ואת שלמה בני על פרדתי והורדתם אותו אל גיחון ומשחו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה ועליתם אחריו ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתי ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה ויאמר בניהו בן יהוידע אל המלך אמן כה יאמר ה' אלהי אדוני המלך כאשר היה ה' עם אדוני המלך כן יהי עם שלמה ולהגדיל את כסאו מכסא אדוני המלך דוד וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי ויעלו את שלמה על פרדת המלך דוד וינהגו אותו אל גיחון ויקח צדוק הכהן את הקרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו בשופר וכל העם אמרו יחי המלך שלמה וכל העם עלו אחריו והעם מחללים בחלילים ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ מקול קולם וישמע אדניהו וכל הקרואים אתו ויכלו לאכל ויאמר יואב למה קול קריה המיה העיר ויהי הוא מדבר והנה יהונתן בן אביתר הכהן בא ויאמר אליו אדניהו בא כי איש חיל אתה ומבשר טובות אתה ויען יהונתן ויאמר אל אדניהו אבל אדוננו המלך דוד המליך את שלמה ואת צדוק הכהן ואת נתן הנביא ואת בניהו בן יהוידע ואת הכרתי ואת הפלתי ויעלו אותו על פרדת המלך דוד וימשחו את שלמה צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגיחון ויעלו משם שמחים ותהם העיר זה הקול אשר שמעתם ואדניהו ישב על כסא המלכות ועוד גם עבדי המלך באו לברך את אדוננו המלך דוד לאמר ייטב אלהיך את שם שלמה מן שמך וגדל את כסאו מכסאך והמלך השתחוה על המטה ויאמר המלך גם כה ברוך ה' אלהי ישראל אשר נתן היום יושב על כסאי וראו עיני גם ויראו כל אחיו אדניהו וכל הקרואים אשר עמו ויחרדו ויקומו וילכו איש לדרכו ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את המלך שלמה והנה החזיק בקרנות המזבח לאמר ישבעה לי היום המלך שלמה כי לא ימית את עבדו בחרב ויאמר שלמה אם יהיה לאיש חיל והשערה ממנו לא תפול ארצה וימת ויקח המלך שלמה ויורידהו מעל המזבח ויבא ויתחוה למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך ויצו המלך את בניהו בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת ויקרב הימים למות דוד ויצו את שלמה בנו לאמר אנכי הולך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש ושמרת את משמרת ה' אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו וערותיו כאשר כתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תפנה שם ולמען יקים ה' את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל גם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה את אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגורו אשר במתניו ובנעליו אשר ברגליו ועשית כחכמתך ולא תורד שיבתו בשלום שאול ובניו עשה חסד ויהיו מאכלי שלחנך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך והנה אתך שמעי בן גרא בן הימיני מבחרים ואנכי נשבעתי לו בה' לאמר אם אמית אותך בחרב ואתה שוב ושמת לי ועתה אל תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו בדם שאול ויקבר דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד וימי אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותכן מלכותו מאד ויבא אדניהו בן חגית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום בואך ויאמר שלום על דבר בא ויאמר דבר אלי ותאמר דבר ויאמר אתה ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שם כל ישראל פני למלוכה ויסב המלוכה ותהי לאחי כי לו היתה מאת ה' ועתה שאלה אחת אנכי שואל מאתך אל תשב את פני ותאמר לו בת שבע דבר ויאמר דבר אל נא אל שלמה המלך כי לא ישב את פניך ואתן לי את אבשג השונמית לאשה ותאמר בת שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר אליו על אדניהו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם כסא לאם המלך ותשב לימינו ותאמר שאלה קטנה אנכי שואלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך ותאמר יתן את אבשג השונמית לאדניהו אחיך לאשה ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שואלת את אבשג השונמית לאדניהו שאלי לו את הממלכה כי הוא אחי הגדול ממני לו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה ויישבע המלך שלמה בה' לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי על נפשו דבר אדניהו את הדבר הזה ועתה חי ה' אשר הכין אותי וישיבני על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניהו וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע וימת ולאביתר הכהן אמר המלך שלמה לך ענתות אל שדותיך כי איש מות אתה כי היום לא אמיתך כי נשאת את ארון ה' אלהים לפני דוד אבי וכי התענית בכל אשר התענה אבי ולאביתר גרש המלך שלמה מהיות כהן לה' למלא את דבר ה' אשר דבר על בית עלי בשלו ויבא השמעה אל יואב כי יואב נטה אחרי אדניהו ואחרי אבשלום לא נטה ויואב נס אל אהל ה' ויחזק בקרנות המזבח ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל אהל ה' והנה אצל המזבח ויבא בניהו בן יהוידע לאמר לך פגע בו ויבא בניהו אל אהל ה' ויאמר לו כה אמר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות ואשיב בניהו את הדבר לאמר כה דבר יואב וכה ענני ויאמר אליו בניהו עשה כאשר דבר ופגע בו וקבר אותו ושב בניהו בן יהוידע וישב על צבא המלך ויואב נתן הנביא ושמעי ורעי ואנשי הגבורים לא הטה המלך שלמה ויפקד את בניהו בן יהוידע תחתיו ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר ויפקד המלך ויקרא לשמעי ויאמר לו בנה לך בית בירושלם ושבת שם ולא תצא משם אנה ואנה והיה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון דע ידוע כי מות תמות דמך יהיה בראשך ויאמר שמעי אל המלך טוב הדבר כאשר דבר אדוני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים ויהי מקצה שלש שנים ויברחו שני עבדי שמעי אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדיך בגת ויקם שמעי וחבש את חמורו וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מגת ויגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלם גתה וישב ויבא ויקרא המלך לשמעי ויאמר לו הלא השבעתיך בה' ואעד בך לאמר ביום צאתך והלכת שמה דע ידוע כי מות תמות ואתה אמרת אלי הטוב הדבר שמעתי ומדוע לא נשמרת את שבועת ה' ואת המצוה אשר צויתיך ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידעה לבבך אשר עשית לדוד אבי וראה ה' את רעתך בראשך ומלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני ה' עד עולם ויצו המלך את בניהו בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת וישב בניהו בן יהוידע וישב על צבא המלך ויואב נתן הנביא ושמעי ורעי ואנשי הגבורים לא הטה המלך שלמה ויפקד את בניהו בן יהוידע תחתיו ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר ויפקד המלך ויקרא לשמעי ויאמר לו בנה לך בית בירושלם ושבת שם ולא תצא משם אנה ואנה והיה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון דע ידוע כי מות תמות דמך יהיה בראשך ויאמר שמעי אל המלך טוב הדבר כאשר דבר אדוני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים ויהי מקצה שלש שנים ויברחו שני עבדי שמעי אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדיך בגת ויקם שמעי וחבש את חמורו וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מגת ויגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלם גתה וישב ויבא ויקרא המלך לשמעי ויאמר לו הלא השבעתיך בה' ואעד בך לאמר ביום צאתך והלכת שמה דע ידוע כי מות תמות ואתה אמרת אלי הטוב הדבר שמעתי ומדוע לא נשמרת את שבועת ה' ואת המצוה אשר צויתיך ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידעה לבבך אשר עשית לדוד אבי וראה ה' את רעתך בראשך ומלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני ה' עד עולם

בפה מעלת טובות למקום
עילינו

על אחת

מצות

וַיְשַׂר אֹתִי וַיֹּאמֶר שִׁית שִׂכְלְךָ לְיָמִין וְשֹׂאָה לְךָ שִׂיר חָדָשׁ עַל גְּאוּלָתֵנוּ וְעַל
פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל ·

וְכֵן לְמוֹצָאֵי שַׁבָּתוֹת וְיוֹמִים טוֹבִים שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּתוֹכָן

לא לנו

ברוך יי לעולם אמן ואמן׃

ברוך יי מציון שוכן ירושלים הללויה׃

ברוך יי אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו׃

ברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן׃

נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל בשר תפאר ותרומם זכרך מלכנו תמיד׃ מן העולם ועד העולם אתה אל וממעל לנו אין מלך גואל ומושיע פודה ומציל ומפרנס ומרחם בכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך אלא אתה׃ אלהי הראשונים והאחרונים אלוה כל הבריות אדון כל המעשים המהולל ברוב התשבחות המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים׃ יי לא ינום ולא יישן׃ המעורר ישנים והמקיץ נרדמים והמשיח אלמים והמתיר אסורים והסומך נופלים והזוקף כפופים׃ לך לבדך אנחנו מודים׃ אלו פינו מלא שירה כמים ולשוננו רנה כהמון גליו ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ועינינו מאירות כשמש וכירח ידינו פרושות כנשרי שמים ורגלינו קלות כאילות אין אנחנו מספיקים להודות לך יי אלהינו ואלהי אבותינו ולברך את שמך על אחת מני אלף אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו׃ ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו׃ בכל צרותם לא צר ומלאך פניו הושיעם׃ בכל עת צרה וצוקה רחמיך הרבים עמדו להם׃ ושופטים אחר שופטים הצלתם׃ בכל דור ודור יש קמים עלינו לכלותנו ואתה מעמידנו מידם׃ אתה הוא לבדך שהקדמת ראשונה ואתה הוא לבדך שתהא אחרון׃ ומלבדך אין לנו מלך גואל ומושיע׃ מי כמוך אלהי הישועות׃ מי כמוך אלהי הנסים׃ מי כמוך אלהי הרחמים׃ מי כמוך אלהי הסליחות׃ מי כמוך אלהי הגאולות׃ מי כמוך אלהי הברכות׃ מי כמוך אלהי הישועות׃ מי כמוך אלהי הנחמות׃ מי כמוך אלהי הצדקות

הַלְלוּיָהּ

אז רבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר בנו ורבי יוסי בן יעקב
ורבי חייא בן אבא ורבי יהודה בן גרים

אמרי

לילה יהי חביב "

שומרים על משכבם לשכב על היחל כל היום לילה
הרי הוא כאיש המצפה לאשתו שתבא לילה
מפני שהיא מפסקת ביום ובלילה יהי חביב "

לילה
מפני שהיא מפסקת ביום ובלילה יהי חביב "

לילה
מפני שהיא מפסקת ביום ובלילה יהי חביב "

לילה
מפני שהיא מפסקת ביום ובלילה יהי חביב "

יהללוך

לילה
מפני שהיא מפסקת ביום ובלילה יהי חביב "

בקר

יהוה שָׁמַיִם פְּלוֹנִי — מַשְׂכִּיל יַחְכִּימֶךָּ

כִּי הַחַיִּים תְּהַלְּלוּךָ — וּבִישֻׁרֵי לֵבָב יְחַוְּדֶךָּ

רשות לשבחים לזוג הממיתות

הכל בהשגחה הנוכחית לפי

מלשון משפטיהן לצד הטבעה ומהנהגתן הטבעית בטעמי מטעמי טבעם ומנהגיהם

טעם להודיעה לך: ומה הוא טעמה? מודעני שיש לימות השמש. ושמש ושמות [illegible]

ראה בעזה

בטעמה יש לומר משום דכתיב [illegible] כך יש לומר ההפרש בין טעם שלישי לרביעי להשיאן ברכה שבתוך

מבעל לאוהבתן כגון שמין שמין תמיד לבעל של הפקר עבד של כותי ומחירן בלבד לפי שבשבת הפקדון הוא רשות שבת מברכת

של הפקר. וקל וחומר הוא מה ברכה ויהי ברכה שלש שגלה לו בתורתה כל שכן שלש ברכות שבעולם. והם והזהרו שהוא של

בקבה כיוצא. ואם ואומר הרי הוא מפקיר בברכה ברוך הבא בשם ה' ברכה ושאר השמחה דברי ושאר ושמח שהוא שמח שהוא שמח שהוא

כל זה מחזקין לכבי: ומין שמיישבין מאחר לשון. ברכה ומאחרון של ומחשבת כשהוא זכות שיבוך של גם שם שהוא לשון שמח שהוא שמח

לשבך ברכה ומחזקה ז"ל הרי"ף שמיא כתם שהוא ומחי: אך ומקום שמיא כתם שהוא בדשמה לשהבה לה שבלה לה ברכה ומחשבה.

שלה שמיישב כין לבבך על כל כתם בשם ברוך הבא בשם ומקום שמיא כתם שהוא מהשמש בזה לשון שהוא שמיא כל ומחי ומחזקי בה לשון שם ואם לשון.

תלמיד בן שיבה בשבת שיבה · לשון ומחי לזה שהיה ישמח שבת ומקום בשבת ומקום שלה ומחי שהוא שמיא שהוא שמח שבת ומקום. ומשם

אבעים

וְהַמָּקוֹם הוּא יְמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּךְ לְטוֹבָה
בְּעֵת שֶׁתִּשְׁאֲלִי אֶת שְׁאֵלָתֵךְ
בֵּן תַּעֲמֹד לָךְ זְכוּת אָבוֹת וְאִמָּהוֹת
בְּעֵת שֶׁתִּתְפַּלְּלִי לִפְנֵי הַמָּקוֹם
הֲרֵי לָךְ נוֹתֵן לָךְ
בְּעֵת שֶׁתִּתְפַּלְּלִי לִפְנֵי הַמָּקוֹם
אַל תַּעֲמֹדִי בִּמְקוֹם הַגְּדוֹלִים
אֶלָּא בִּמְקוֹם הַקְּטַנִּים
שֶׁנֶּאֱמַר ה' רָאָה וַתִּנָּעֵר
וְאֵין נִגְעָרִין אֶלָּא לְקַטַנִּים
שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל גֹּבַהּ גְּבָעוֹת רָמוֹת
וְאֵין רָמוֹת אֶלָּא לְגַבֵּי גְּבָעוֹת
שֶׁנֶּאֱמַר הָרִים גְּבֹהִים לַיְעֵלִים
וְאֵין יְעֵלִים אֶלָּא לְגַבֵּי הָרִים
שֶׁנֶּאֱמַר חַיַּת הַיַּעַר תִּרְבֹּץ שָׁם
וְאֵין חַיַּת הַיַּעַר אֶלָּא לְגַבֵּי בְּהֵמָה
שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֵמָה וְחַיַּת הַשָּׂדֶה
וְאֵין בְּהֵמָה אֶלָּא לְגַבֵּי אָדָם
שֶׁנֶּאֱמַר אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ ה'
וְאֵין אָדָם אֶלָּא לְגַבֵּי הַמָּקוֹם
שֶׁנֶּאֱמַר מָה יָקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים
וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן
אַל תַּעֲמֹדִי בִּמְקוֹם הַגְּדוֹלִים
אֶלָּא בִּמְקוֹם הַקְּטַנִּים
שֶׁנֶּאֱמַר ה' רָאָה וַתִּנָּעֵר
וְאֵין נִגְעָרִין אֶלָּא לְקַטַנִּים
שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל גֹּבַהּ גְּבָעוֹת רָמוֹת
וְאֵין רָמוֹת אֶלָּא לְגַבֵּי גְּבָעוֹת
שֶׁנֶּאֱמַר הָרִים גְּבֹהִים לַיְעֵלִים
וְאֵין יְעֵלִים אֶלָּא לְגַבֵּי הָרִים
שֶׁנֶּאֱמַר חַיַּת הַיַּעַר תִּרְבֹּץ שָׁם
וְאֵין חַיַּת הַיַּעַר אֶלָּא לְגַבֵּי בְּהֵמָה
שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֵמָה וְחַיַּת הַשָּׂדֶה
וְאֵין בְּהֵמָה אֶלָּא לְגַבֵּי אָדָם
שֶׁנֶּאֱמַר אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ ה'
וְאֵין אָדָם אֶלָּא לְגַבֵּי הַמָּקוֹם
שֶׁנֶּאֱמַר מָה יָקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים
וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן

הלך על הכלים
שמר נפשו מכל
מאוס בלב
ומתעב מראיהם
שנאמר ויתעב
ויעש תועבה
ויהי כאשר
ויקח את נשיו
ואת שתי
ויעבר אותם
ואת כל
ויקחם ויעבר
אותם את
ויעבר אותם
ויעבר אותם
ויעבר אותם

נאתה

גן

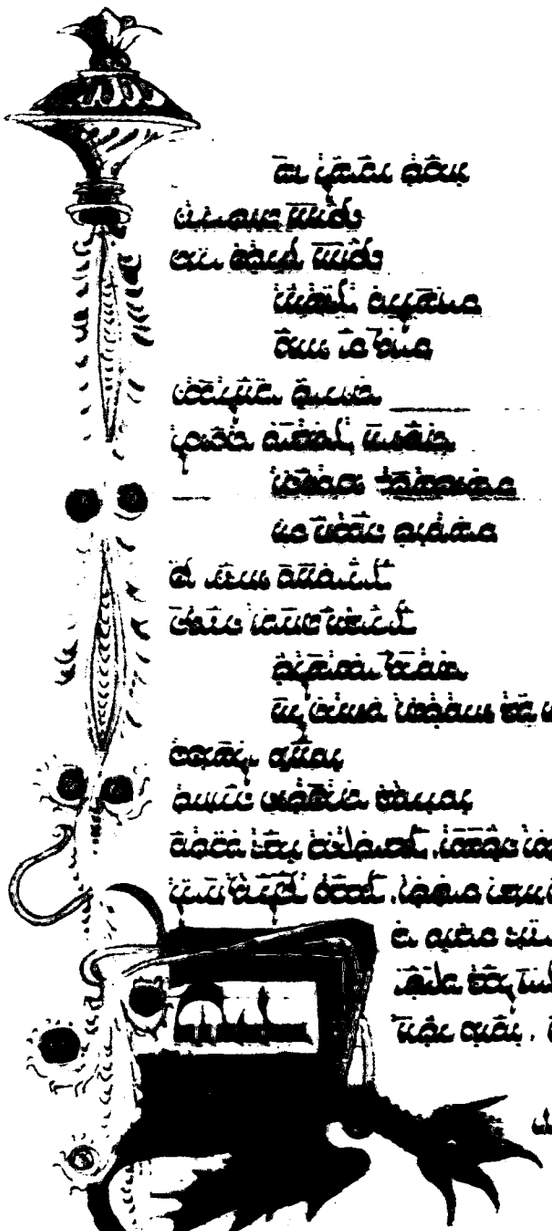

הִנֵּה חוֹפֵשׁ לְעַמּוֹ
אֲשֶׁר בָּחַר לוֹ מִכָּל הָעַמִּים
מִי כָמֹהוּ בָּאֱלֹהִים
מִי כָמֹהוּ נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ
נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא
מִי כָמֹהוּ בָּאֱלֹהִים יְיָ
מִי כָמֹהוּ מְהֻלָּל בְּפִי כָּל חָי
מִי כָמֹהוּ מְשֻׁבָּח בְּפִי כָּל נוֹצָר
מִי כָמֹהוּ מְפֹאָר בְּפִי כָּל יְצוּר
מִי כָמֹהוּ מְרֻבֶּה בְּפִי כָּל בְּרִיָּה
מִי כָמֹהוּ מְרֻמֶּה בְּפִי כָּל מַעֲשֶׂה
מִי כָמֹהוּ מְרֻנָּן בְּפִי כָּל מְחֻלָּל
מִי כָמֹהוּ מְשֻׁלָּשׁ בְּפִי כָּל מְיֻחָד
מִי כָמֹהוּ מְתֻמָּם בְּפִי כָּל מְתֻמָּם

וְהַמְּחַנֶּה אֲשֶׁר־לְפָנָיו וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו
וְכָל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו
וְכָל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו
וְכָל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו
וְכָל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו
וְכָל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו
וְכָל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו
וְכָל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו
וְכָל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו
וְכָל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו
וְכָל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו
וְכָל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו
וְכָל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו
וְכָל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו
וְכָל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו
וְכָל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר עָלָיו

צאינה

כהלן

הַבְּנוֹת וּמִי יִתֵּן הָיָה אִישׁ אֶחָד לְכָל אַחַת מֵהֶן שֶׁיִּהְיֶה לָהּ לְבַעַל וְלֹא תִּהְיֶה לְאַחֵר כִּי אָז לֹא יִהְיוּ לָהֶן קִנְאָה וְתַחֲרוּת זוֹ עִם זוֹ וְלֹא יִהְיוּ לָהֶן צָרוֹת וְיִסּוּרִים כָּל יְמֵי חַיֵּיהֶן וְלֹא יִהְיוּ לָהֶן לְהַכְעִיס אֶת בַּעֲלֵיהֶן וְלֹא יִהְיוּ לָהֶן לְהַרְגִּיז אֶת בַּעֲלֵיהֶן וְלֹא יִהְיוּ לָהֶן לְהַקְנִיט אֶת בַּעֲלֵיהֶן וְלֹא יִהְיוּ לָהֶן לְהַמְרוֹת

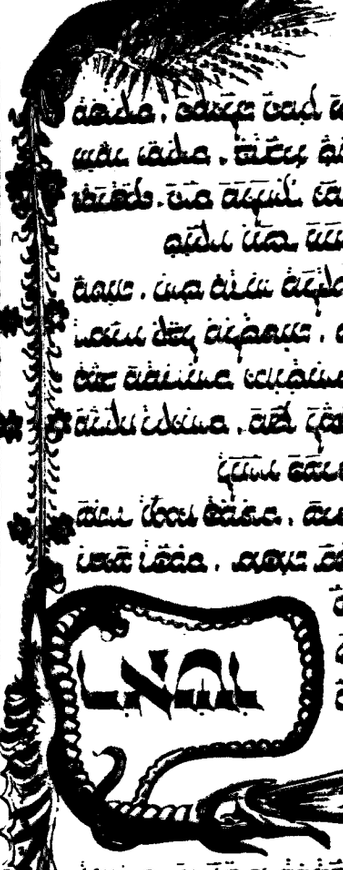

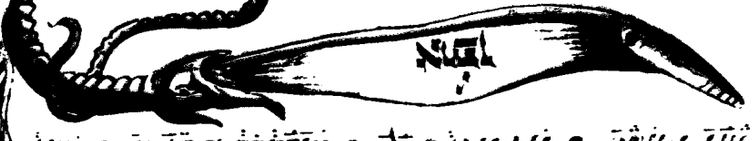

ויאמר ה' אל משה עד אנה ימאסני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי בקרבו: אכנו בדבר ואורישנו ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו: ויאמר משה אל ה' ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו: ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה ה' בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה ה' ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה: והמתת את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר: מבלתי יכולת ה' להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם ויזבחם במדבר: ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: ה' ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד הנה: ויאמר ה' סלחתי כדברך: ואולם חי אני וימלא כבוד ה' את כל הארץ: כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה: ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה: והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף: וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר: עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמע אליהם: אמר אלהם חי אני נאם ה' אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם: בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ פִגְרֵיכֶם וְכָל פְּקֻדֵיכֶם לְכָל מִסְפַּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה אֲשֶׁר הֲלִינוֹתֶם עָלָי: אִם אַתֶּם לֹא תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת יָדִי לְשַׁכֵּן אֶתְכֶם בָּהּ כִּי אִם כָּלֵב בֶּן יְפֻנֶּה וִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן: וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם לָבַז יִהְיֶה וְהֵבֵאתִי אֹתָם וְיָדְעוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר מְאַסְתֶּם בָּהּ: וּפִגְרֵיכֶם אַתֶּם תִּפֹּלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה: וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רֹעִים בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְנָשְׂאוּ אֶת זְנוּתֵיכֶם עַד תֹּם פִּגְרֵיכֶם בַּמִּדְבָּר: בְּמִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר תַּרְתֶּם אֶת הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם יוֹם לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת עֲוֹנֹתֵיכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה וִידַעְתֶּם אֶת תְּנוּאָתִי: אֲנִי ה' דִּבַּרְתִּי אִם לֹא זֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל הָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת הַנּוֹעָדִים עָלָי בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתַּמּוּ וְשָׁם יָמוּתוּ: וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שָׁלַח מֹשֶׁה לָתוּר אֶת הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ וַיַּלִּינוּ עָלָיו אֶת כָּל הָעֵדָה לְהוֹצִיא דִבָּה עַל הָאָרֶץ: וַיָּמֻתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצִאֵי דִבַּת הָאָרֶץ רָעָה בַּמַּגֵּפָה לִפְנֵי ה': וְיְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן וְכָלֵב בֶּן יְפֻנֶּה חָיוּ מִן הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַהֹלְכִים לָתוּר אֶת הָאָרֶץ: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם מְאֹד: וַיַּשְׁכִּמוּ בַבֹּקֶר וַיַּעֲלוּ אֶל רֹאשׁ הָהָר לֵאמֹר הִנֵּנוּ וְעָלִינוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר ה' כִּי חָטָאנוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לָמָּה זֶּה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת פִּי ה' וְהִוא לֹא תִצְלָח: אַל תַּעֲלוּ כִּי אֵין ה' בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם: כִּי הָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם וּנְפַלְתֶּם בֶּחָרֶב כִּי עַל כֵּן שַׁבְתֶּם מֵאַחֲרֵי ה' וְלֹא יִהְיֶה ה' עִמָּכֶם: וַיָּעֲפִלוּ לַעֲלוֹת אֶל רֹאשׁ הָהָר וַאֲרוֹן בְּרִית ה' וּמֹשֶׁה לֹא מָשׁוּ מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה: וַיֵּרֶד הָעֲמָלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בָּהָר הַהוּא וַיַּכּוּם וַיַּכָּתוּם עַד הַחָרְמָה:

וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם: ועשיתם אשה לה' עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במועדיכם לעשות ריח ניחח לה' מן הבקר או מן הצאן: והקריב המקריב קרבנו לה' מנחה סלת עשרון בלול ברבע ההין שמן: ויין לנסך רבע ההין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד: או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים בלולה בשלשית ההין שמן: ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח לה': ובבן תעשה עלה או זבח לפלא נדר או שלמים לה': והקריב על הבן מנחה סלת שלשה עשרנים בלולה בשלשה עשרנים שמן: ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח לה': כה יעשה לשור לאיל ולכבש או לעז: במספר אשר תעשו כמשפט תעשו לאחד במספרם: כל האזרח יעשה כאלה לעשות ריח ניחח לה': וכי יגור אתכם גר או אשר בתוככם והעשה אשה ריח ניחח לה' כאשר תעשו כן יעשה: כל הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם כמוכם כגר יהיה לפני ה': תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם: וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם בבואכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה לה': ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה: מראשית עריסותיכם תתנו לה' תרומה לדרתיכם: וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר ה' אל משה: את כל אשר צוה ה' אליכם ביד משה מן היום אשר צוה ה' והלאה לדרתיכם: והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ואמרו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחח לה' ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד לחטאת: וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה לה' וחטאתם לפני ה' על שגגתם: ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה: ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת: וכפר הכהן על הנפש השגגה בחטאה בשגגה לפני ה' לכפר עליה ונסלח לה: לאזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה: ונפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את ה' הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: כי דבר ה' בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה: ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת: ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה: וינחו אתו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו: ויאמר ה' אל משה מות יומת האיש רגום אתו אבן כל העדה מחוץ למחנה: ויוצא כל העדה אתו אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן וימת כאשר צוה ה' את משה: וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני ה' אלהיכם: ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן: ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קרואי מועד אנשי שם: ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה': וישמע משה ויפל על פניו: וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר והודיע ה' את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו: ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני ה' מחר והיה האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש רב לכם בני לוי: ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי: המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן ה' ולעמד לפני העדה לשרתם: ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהונה: לכן אתה וכל עדתך הנועדים על ה' ואהרן מה הוא כי תלינו עליו: וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: המעט כי העלית אתנו מארץ זבת חלב ודבש להמתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר: אף אל ארץ זבת חלב ודבש לא הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם עיני האנשים ההם תנקר לא נעלה: ויחר למשה מאד ויאמר אל ה' אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעותי את אחד מהם: ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני ה' אתה והם ואהרן מחר: וקחו איש מחתתו ונתתם עליהן קטרת והקרבתם לפני ה' איש מחתתו חמשים ומאתים מחתות אתה ואהרן איש מחתתו: ויקחו איש מחתתו וישימו עליהן אש וישמו עליה קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן: ויקהל עליהם קרח את כל העדה פתח אהל מועד וירא כבוד ה' אל כל העדה: וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר: הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע: ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה תקצף: וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם: ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל: וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו בכל חטאתם: ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם: ויאמר משה בזאת תדעון כי ה' שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי: אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא ה' שלחני: ואם בריאה יברא ה' ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את ה': ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם: ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש: וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל: וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקולם כי אמרו פן תבלענו הארץ: ואש יצאה מאת ה' ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת: ויאמר ה' אל משה לאמר: אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחתות מבין השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו: את מחתות החטאים האלה בנפשותם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני ה' ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל: ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים ויקעו צפוי למזבח: זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא לקטר קטרת לפני ה' ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר ה' אליו ביד משה: ויליני כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את עם ה': ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד ה': ויבא משה ואהרן פני אל אהל מועד: וידבר ה' אל משה לאמר: הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם: ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהר אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני ה' החל הנגף: ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם: ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה: ויהיו המתים במגפה ארבעה עשר אלף ומאתים מלבד המתים על דבר קרח: ויאמר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו: ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבתם: והנחת אתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה: והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עליכם: וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה מטה לנשיא מטה לנשיא לשבטיהם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם: וישם משה את המטות לפני ה' באהל העדות: ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח והציץ ציץ ויגמל שקדים: ויוצא משה את כל המטות מלפני ה' אל כל בני ישראל וירא ויקחו איש מטהו: ויאמר ה' אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל תלונתם מעלי ולא תמות: ויעש משה כאשר צוה ה' אתו כן עשה: ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבד כל הקרב הקרב אל משכן ה' המתים אנחנו לכלות: ויאמר ה' אל אהרן אתה ובניך ובית אבתיך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם: וגם את אחי שבט לוי מטה אבתיך הקרב אתך ויוועדו עליך ושרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדות: ושמרו את משמרתך ואת משמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו וגם הם לא ימותו גם אתם: ונוועדו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם: ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל: ואני הנה לקחתי את אחיכם את הלוים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים לה' לעבד את עבדת אהל מועד: ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת: וידבר ה' אל משה הנה אני נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם: זה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם וכל חטאתם וכל אשמם אשר ישיבו לי קדש קדשים הוא לך ולבניך: בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש הוא לך: וזה לך תרומת מתנתם לכל תנופות בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם כל טהור בביתך יאכל אתו: כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו לה' לך נתתים: בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו לה' לך יהיה כל טהור בביתך יאכל אתו: כל חרם בישראל לך יהיה: כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו לה' מאדם ועד בהמה יהיה לך אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה: ופדויו מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא: אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח לה': ובשרם יהיה לך כחזה התנופה ושוק הימין לך יהיה: כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל לה' נתתי לך ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם ברית מלח עולם הוא לפני ה' לך ולזרעך אתך: וידבר ה' אל אהרן בארצם לא תנחל ובתוכם לא יהיה לך חלק בתוך בני ישראל אני חלקך ונחלתך בתוך בני ישראל: ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה תחת עבדתם אשר המה עבדים את עבדת אהל מועד: ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות: כי אם הלוי יעבד את עבדת אהל מועד והמה ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו תרומת ה' לנחלה נתתי ללוים על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה: וידבר ה' אל משה לאמר: ואל הלוים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת ה' מעשר ממעשר: ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב: כן תרימו גם אתם תרומת ה' מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת ה' לאהרן הכהן: מכל מתנתיכם תרימו את כל תרומת ה' מכל חלבו את מקדשו ממנו: ואמרת אלהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת הגרן וכתבואת היקב: ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם תחת עבדתכם את עבדת אהל מועד: ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו: וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר: זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוצא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשו ואת פרשה ישרף: ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: וכל אשר יגע בה הטמא יטמא עד הערב: ואיש אשר יקח את אפר הפרה וכבס בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: ואיש אשר יטהר את הטמא ישא את חטאתו ונדה לא יכבס בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: ואיש אשר יגע בנפש האדם אשר ימות וכבס בגדיו

כלוך

צאינה

מה תשוחחי עלי דודי כי חולת אהבה אני
הגידו נא לו שקוננתי לפניו ושפכתי שיחי
מי זאת עולה מן המדבר כעמודי עשן
מקוננת ומעוררת עלי אהבתי
לכי לך בת נכר אחרי עקבי הצאן
ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים
אם לא תדעי לך היפה בנשים
צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך
על משכנות הרועים

רות

אנה תלכי ואנה תאהלי
אלי בתי שמעי ואל תטי אזנך
אל תלכי לעדר אחר ואל תעברי משם
כי אם תלכי אלך עמך
ואם תלוני אלין
עמך עמי ואלהיך אלהי
אשר תמותי אמות ושם אקבר
כה יעשה לי יי וכה יוסיף
כי המות יפריד בינך לבין אמך
ואם תלכי אלך עמך
ואם תלוני אלין
עמך עמי ואלהיך אלהי
אשר תמותי אמות ושם אקבר
כה יעשה לי יי וכה יוסיף
כי המות יפריד בינך לבין אמך

יום טוב ראשון

הַגִּידָה לִּי שֶׁאֶהֱבָה נַפְשִׁי מַה־תַּרְעֶה אֵיכָה תַּרְבִּיץ בַּצָּהֳרָיִם כִּי אֶהְיֶה כְּעֹטִיָּה עַל עֶדְרֵי חֲבֵרֶיךָ׃
אִם־לֹא תֵדְעִי לָךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים צְאִי־לָךְ בְּעִקְבֵי הַצֹּאן וּרְעִי אֶת־גְּדִיֹּתַיִךְ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרֹעִים׃
לְסֻסָתִי בְּרִכְבֵי פַרְעֹה דִּמִּיתִיךְ רַעְיָתִי׃
נָאווּ לְחָיַיִךְ בְּתֹרִים צַוָּארֵךְ בַּחֲרוּזִים׃
תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה־לָּךְ עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף׃
עַד־שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ׃
צְרוֹר הַמֹּר דּוֹדִי לִי בֵּין שָׁדַי יָלִין׃
אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר דּוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גֶּדִי׃
הִנֵּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנֵּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים׃
הִנְּךָ יָפֶה דּוֹדִי אַף נָעִים אַף־עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה׃
קֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים רהיטנו [רָהִיטֵנוּ] בְּרוֹתִים׃
אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים׃
כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת׃
כְּתַפּוּחַ בְּעֲצֵי הַיָּעַר כֵּן דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים
בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וְיָשָׁבְתִּי וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי׃
הֱבִיאַנִי בֵּית הַיָּיִן וְדִגְלוֹ עָלַי אַהֲבָה׃
סַמְּכוּנִי בָּאֲשִׁישׁוֹת רפדוני [רַפְּדוּנִי] בַּתַּפּוּחִים כִּי חוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃
שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַ‍ִם בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תָּעִירוּ וְאִם־תְּעוֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃
קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה־זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל־הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל־הַגְּבָעוֹת׃
דְּמֵה־לְךָ דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים הִנֵּה־זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ מַשְׁגִּיחַ מִן־הַחַלֹּנוֹת מֵצִיץ מִן־הַחֲרַכִּים׃
עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי לָךְ׃
כִּי־הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ׃
נִצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ׃
הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ קוּמִי לָךְ רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי לָךְ׃
יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה הַרְאִינִי אֶת־מַרְאַיִךְ הַשְׁמִיעִנִי אֶת־קוֹלֵךְ כִּי קוֹלֵךְ עָרֵב וּמַרְאַיִךְ נָאוֶה׃
אֶחֱזוּ־לָנוּ שׁוּעָלִים שֻׁעָלִים קְטַנִּים מְחַבְּלִים כְּרָמִים וְכַרְמֵינוּ סְמָדַר׃
דּוֹדִי לִי וַאֲנִי לוֹ הָרוֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃
עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים סֹב דְּמֵה־לְךָ דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בָתֶר׃
עַל מִשְׁכָּבִי בַּלֵּילוֹת בִּקַּשְׁתִּי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו׃
אָקוּמָה נָּא וַאֲסוֹבְבָה בָעִיר בַּשְּׁוָקִים וּבָרְחֹבוֹת אֲבַקְשָׁה אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו׃
מָצְאוּנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם׃
כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמָּצָאתִי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֲחַזְתִּיו וְלֹא אַרְפֶּנּוּ עַד־שֶׁהֲבֵאתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי וְאֶל־חֶדֶר הוֹרָתִי׃
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַ‍ִם בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תָּעִירוּ וְאִם־תְּעוֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃
מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר כְּתִימֲרוֹת עָשָׁן מְקֻטֶּרֶת מֹר וּלְבוֹנָה מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל׃
הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל׃
כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חַרְבּוֹ עַל־יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת׃
אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן׃
עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלָ‍ִם׃
צְאֶינָה וְרֶאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה־לּוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ׃
הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד׃
שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן־הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּל אֵין בָּהֶן׃
כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתוֹתַיִךְ וּמִדְבָּרֵךְ נָאוֶה כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃
כְּמִגְדַּל דָּוִיד צַוָּארֵךְ בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו כָּל־שִׁלְטֵי הַגִּבֹּרִים׃
שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הָרוֹעִים בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃
עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֵלֵךְ לִי אֶל־הַר הַמֹּר וְאֶל־גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה׃
כֻּלָּךְ יָפָה רַעְיָתִי וּמוּם אֵין בָּךְ׃
אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי תָּשׁוּרִי מֵרֹאשׁ אֲמָנָה מֵרֹאשׁ שְׂנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְּעֹנוֹת אֲרָיוֹת מֵהָרֵי נְמֵרִים׃
לִבַּבְתִּנִי אֲחֹתִי כַלָּה לִבַּבְתִּנִי בְּאַחַת מֵעֵינַיִךְ בְּאַחַד עֲנָק מִצַּוְּארוֹנַיִךְ׃
מַה־יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַלָּה מַה־טֹּבוּ דֹדַיִךְ מִיַּיִן וְרֵיחַ שְׁמָנַיִךְ מִכָּל־בְּשָׂמִים׃
נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנֵךְ וְרֵיחַ שַׂלְמֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן׃
גַּן נָעוּל אֲחֹתִי כַלָּה גַּל נָעוּל מַעְיָן חָתוּם׃
שְׁלָחַיִךְ פַּרְדֵּס רִמּוֹנִים עִם פְּרִי מְגָדִים כְּפָרִים עִם נְרָדִים׃
נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם קָנֶה וְקִנָּמוֹן עִם כָּל־עֲצֵי לְבוֹנָה מֹר וַאֲהָלוֹת עִם כָּל־רָאשֵׁי בְשָׂמִים׃
מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים מִן־לְבָנוֹן׃
עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו׃
בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם חֲלָבִי אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים׃
אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק פִּתְחִי־לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַּמָּתִי שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא־טָל קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה׃
פָּשַׁטְתִּי אֶת־כֻּתָּנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה רָחַצְתִּי אֶת־רַגְלַי אֵיכָכָה אֲטַנְּפֵם׃
דּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ מִן־הַחֹר וּמֵעַי הָמוּ עָלָיו׃
קַמְתִּי אֲנִי לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי וְיָדַי נָטְפוּ מוֹר וְאֶצְבְּעֹתַי מוֹר עֹבֵר עַל כַּפּוֹת הַמַּנְעוּל׃
פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבָר נַפְשִׁי יָצְאָה בְדַבְּרוֹ בִּקַּשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצָאתִיהוּ קְרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי׃
מָצְאוּנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר הִכּוּנִי פְצָעוּנִי נָשְׂאוּ אֶת־רְדִידִי מֵעָלַי שֹׁמְרֵי הַחֹמוֹת׃
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַ‍ִם אִם־תִּמְצְאוּ דוֹדִי מַה־תַּגִּידוּ לוֹ שֶׁחוֹלַת אַהֲבָה אָנִי׃
מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים מַה־דּוֹדֵךְ מִדּוֹד שֶׁכָּכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃
דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה׃
רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב׃
עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל אֲפִיקֵי מָיִם רֹחֲצוֹת בֶּחָלָב יֹשְׁבוֹת עַל מִלֵּאת׃
לְחָיָיו כַּעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם מִגְדְּלוֹת מֶרְקָחִים שִׂפְתוֹתָיו שׁוֹשַׁנִּים נֹטְפוֹת מוֹר עֹבֵר׃
יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ מֵעָיו עֶשֶׁת שֵׁן מְעֻלֶּפֶת סַפִּירִים׃
שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ מְיֻסָּדִים עַל אַדְנֵי פָז מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן בָּחוּר כָּאֲרָזִים׃
חִכּוֹ מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלָ‍ִם׃
אָנָה הָלַךְ דוֹדֵךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים אָנָה פָנָה דוֹדֵךְ וּנְבַקְשֶׁנּוּ עִמָּךְ׃
דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ לַעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם לִרְעוֹת בַּגַּנִּים וְלִלְקֹט שׁוֹשַׁנִּים׃
אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרוֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃
יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי כְּתִרְצָה נָאוָה כִּירוּשָׁלַ‍ִם אֲיֻמָּה כְּנִדְגָּלוֹת׃
הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִבוּנִי שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד׃
שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים שֶׁעָלוּ מִן־הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּל אֵין בָּהֶן׃
כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ׃
שִׁשִּׁים הַמָּה מְלָכוֹת וּשְׁמֹנִים פִּלַגְשִׁים וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר׃
אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַּמָּתִי אַחַת הִיא לְאִמָּהּ בָּרָה הִיא לְיוֹלַדְתָּהּ רָאוּהָ בָנוֹת וַיְאַשְּׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִלַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ׃
מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ־שָׁחַר יָפָה כַלְּבָנָה בָּרָה כַּחַמָּה אֲיֻמָּה כְּנִדְגָּלוֹת׃
אֶל־גִּנַּת אֱגוֹז יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאִבֵּי הַנָּחַל לִרְאוֹת הֲפָרְחָה הַגֶּפֶן הֵנֵצוּ הָרִמֹּנִים׃
לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי מַרְכְּבוֹת עַמִּי נָדִיב׃
שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנֶחֱזֶה־בָּךְ מַה־תֶּחֱזוּ בַּשּׁוּלַמִּית כִּמְחֹלַת הַמַּחֲנָיִם׃
מַה־יָּפוּ פְעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים בַּת־נָדִיב חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָּן׃
שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר אַל־יֶחְסַר הַמָּזֶג בִּטְנֵךְ עֲרֵמַת חִטִּים סוּגָה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׃
שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה׃
צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן עֵינַיִךְ בְּרֵכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן עַל־שַׁעַר בַּת־רַבִּים אַפֵּךְ כְּמִגְדַּל הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פְּנֵי דַמָּשֶׂק׃
רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אָסוּר בָּרְהָטִים׃
מַה־יָּפִית וּמַה־נָּעַמְתְּ אַהֲבָה בַּתַּעֲנוּגִים׃
זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר וְשָׁדַיִךְ לְאַשְׁכֹּלוֹת׃
אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר אֹחֲזָה בְּסַנְסִנֶּיהָ וְיִהְיוּ נָא שָׁדַיִךְ כְּאַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרֵיחַ אַפֵּךְ כַּתַּפּוּחִים׃
וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב הַהֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמֵישָׁרִים דּוֹבֵב שִׂפְתֵי יְשֵׁנִים׃
אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ׃
לְכָה דוֹדִי נֵצְאָה הַשָּׂדֶה נָלִינָה בַּכְּפָרִים׃
נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים נִרְאֶה אִם־פָּרְחָה הַגֶּפֶן פִּתַּח הַסְּמָדַר הֵנֵצוּ הָרִמּוֹנִים שָׁם אֶתֵּן אֶת־דֹּדַי לָךְ׃
הַדּוּדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ וְעַל־פְּתָחֵינוּ כָּל־מְגָדִים חֲדָשִׁים גַּם־יְשָׁנִים דּוֹדִי צָפַנְתִּי לָךְ׃
מִי יִתֶּנְךָ כְאָח לִי יוֹנֵק שְׁדֵי אִמִּי אֶמְצָאֲךָ בַחוּץ אֶשָּׁקְךָ גַּם לֹא יָבוּזוּ לִי׃
אֶנְהָגְךָ אֲבִיאֲךָ אֶל־בֵּית אִמִּי תְּלַמְּדֵנִי אַשְׁקְךָ מִיַּיִן הָרֶקַח מֵעֲסִיס רִמֹּנִי׃
שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׃
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַ‍ִם מַה־תָּעִירוּ וּמַה־תְּעוֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׃
מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דּוֹדָהּ תַּחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרַרְתִּיךָ שָׁמָּה חִבְּלָתְךָ אִמֶּךָ שָׁמָּה חִבְּלָה יוֹלַדְתֶּךָ׃
שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל־לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל־זְרוֹעֶךָ כִּי־עַזָּה כַמָּוֶת אַהֲבָה קָשָׁה כִשְׁאוֹל קִנְאָה רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵי אֵשׁ שַׁלְהֶבֶתְיָה׃
מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת־הָאַהֲבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ בָּאַהֲבָה בּוֹז יָבוּזוּ לוֹ׃
אָחוֹת לָנוּ קְטַנָּה וְשָׁדַיִם אֵין לָהּ מַה־נַּעֲשֶׂה לַאֲחוֹתֵנוּ בַּיּוֹם שֶׁיְּדֻבַּר־בָּהּ׃
אִם־חוֹמָה הִיא נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת כָּסֶף וְאִם־דֶּלֶת הִיא נָצוּר עָלֶיהָ לוּחַ אָרֶז׃
אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי כַּמִּגְדָּלוֹת אָז הָיִיתִי בְעֵינָיו כְּמוֹצְאֵת שָׁלוֹם׃
כֶּרֶם הָיָה לִשְׁלֹמֹה בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת־הַכֶּרֶם לַנֹּטְרִים אִישׁ יָבִא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כָּסֶף׃
כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנָי אֶלֶף לְךָ שְׁלֹמֹה וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת־פִּרְיוֹ׃
הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעִנִי׃
בְּרַח דּוֹדִי וּדְמֵה־לְךָ לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים עַל הָרֵי בְשָׂמִים׃

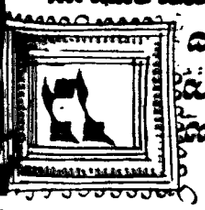

ביום שלישי של פסח

יום רביעי של פסח

יום חמישי של פסח

יום ששי של פסח

יום שביעי של פסח

יום שמיני של פסח

משך הזרא קדש בסמא פעל במדברא שלח בחברא

אך אמתם

מזמה לשני ימים טובים ראשונים של פסח

ברוך

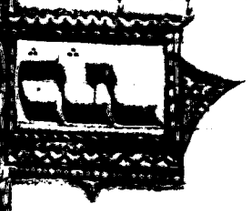

סדר ברכת העמר

שחרית

אחינו

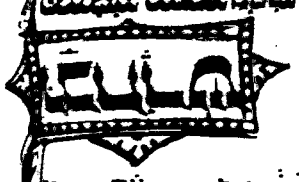

ויקרא יום שני שנת אבוד אי

ויקרא

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְרַב מִכֶּם אָדָם כִּי יַקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַיהוָה מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבָּקָר וּמִן הַצֹּאן תַּקְרִיבוּ אֶת קָרְבַּנְכֶם׃ אִם עֹלָה קָרְבָּנוֹ מִן הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יַקְרִיב אֹתוֹ לִרְצֹנוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃ וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו׃ וְשָׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְהִפְשִׁיט אֶת הָעֹלָה וְנִתַּח אֹתָהּ לִנְתָחֶיהָ׃ וְנָתְנוּ בְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֵצִים עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ׃ וְעָרְכוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנְּתָחִים אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַפָּדֶר עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ׃ וְקִרְבּוֹ וְכְרָעָיו יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְאִם מִן הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ מִן הַכְּשָׂבִים אוֹ מִן הָעִזִּים לְעֹלָה זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ׃ וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְנֵי אַהֲרֹן אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְנִתַּח אֹתוֹ לִנְתָחָיו וְאֶת רֹאשׁוֹ וְאֶת פִּדְרוֹ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֹתָם עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהַקֶּרֶב וְהַכְּרָעַיִם יִרְחַץ בַּמַּיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הִוא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְאִם מִן הָעוֹף עֹלָה קָרְבָּנוֹ לַיהוָה וְהִקְרִיב מִן הַתֹּרִים אוֹ מִן בְּנֵי הַיּוֹנָה אֶת קָרְבָּנוֹ׃ וְהִקְרִיבוֹ הַכֹּהֵן אֶל הַמִּזְבֵּחַ וּמָלַק אֶת רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה וְנִמְצָה דָמוֹ עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ׃ וְנִתַּק אֶת מוֹרַסְתּוֹ בְּנֹצָתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ קֵדְמָה אֶל מְקוֹם הַדֶּשֶׁן׃ וְשִׁסַּע אֹתָהּ בִּכְנָפֶיהָ לֹא יַבְדִּיל וְהִקְטִירוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ עֹלָה הִוא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְאִם נֶפֶשׁ כִּי תַקְרִיב קָרְבַּן מִנְחָה לַיהוָה סֹלֶת יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ וְיָצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לְבֹנָה׃ וְהֵבִיא אֹתָהּ אֶל בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים וְקָמַץ מִשָּׁם מְלֹא קֻמְצוֹ מִסָּלְתָּהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל לְבֹנָתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת אַזְכָּרָתָהּ הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְהַנּוֹתֶרֶת מִן הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וְלִבָנָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה׃ וְכִי תַקְרִב קָרְבַּן מִנְחָה מַאֲפֵה תַנּוּר סֹלֶת חַלֹּת מַצֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן׃ וְאִם מִנְחָה עַל הַמַּחֲבַת קָרְבָּנֶךָ סֹלֶת בְּלוּלַת בַּשֶּׁמֶן מַצָּה תִהְיֶה׃ פָּתוֹת אֹתָהּ פְּתִיתִים וְיָצַקְתָּ עָלֶיהָ שָׁמֶן מִנְחָה הִוא׃ וְאִם מִנְחַת מַרְחֶשֶׁת קָרְבָּנֶךָ סֹלֶת בַּשֶּׁמֶן תֵּעָשֶׂה׃ וְהֵבֵאתָ אֶת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מֵאֵלֶּה לַיהוָה וְהִקְרִיבָהּ אֶל הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁהּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהֵרִים הַכֹּהֵן מִן הַמִּנְחָה אֶת אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְהַנּוֹתֶרֶת מִן הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וְלִבָנָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה׃ כָּל הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא תֵעָשֶׂה חָמֵץ כִּי כָל שְׂאֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ קָרְבַּן רֵאשִׁית תַּקְרִיבוּ אֹתָם לַיהוָה וְאֶל הַמִּזְבֵּחַ לֹא יַעֲלוּ לְרֵיחַ נִיחֹחַ׃ וְכָל קָרְבַּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלַח תִּמְלָח וְלֹא תַשְׁבִּית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתֶךָ עַל כָּל קָרְבָּנְךָ תַּקְרִיב מֶלַח׃ וְאִם תַּקְרִיב מִנְחַת בִּכּוּרִים לַיהוָה אָבִיב קָלוּי בָּאֵשׁ גֶּרֶשׂ כַּרְמֶל תַּקְרִיב אֶת מִנְחַת בִּכּוּרֶיךָ׃ וְנָתַתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְשַׂמְתָּ עָלֶיהָ לְבֹנָה מִנְחָה הִוא׃ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת אַזְכָּרָתָהּ מִגִּרְשָׂהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל לְבֹנָתָהּ אִשֶּׁה לַיהוָה׃

אלו הם הפרשיות לכל ימי החג של פסח

יום ראשון בשבת בא

יום שלישי של חול בפרשת כי תשא

ראמה

הם רבינו של הולך בראשית בהעלותך

קריאת שמע ותפלה של פסח בבתי הנשא

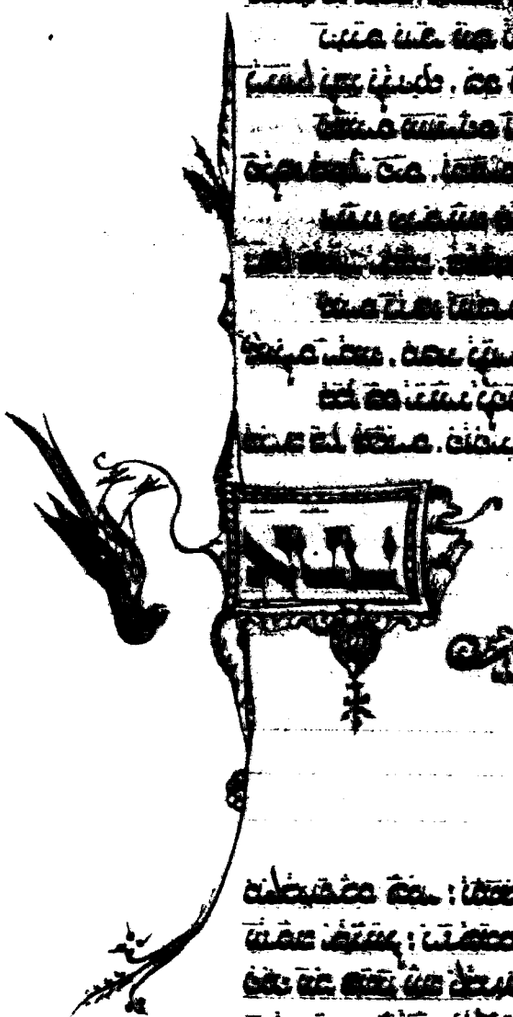

ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה לשמע משפטיך יי׳ . ותשמח ציון בשמחה גדולה
ותגלנה בנות יהודה בשמחה קלה . ותשמח ציון בשמחה של תורה
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של מצות . ותשמח ציון בשמחה של ישראל
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של אומות העולם . ותשמח ציון בשמחה של גרים
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של אהבה ואחוה . ותשמח ציון בשמחה של שלום
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של רעות . ותשמח ציון בשמחה של תשובה
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של מעשים טובים . ותשמח ציון בשמחה של ישיבה
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של ישיבה בשלוה . ותשמח ציון בשמחה של בנין בית המקדש
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של בנין בית המקדש . ותשמח ציון בשמחה של ירושלים
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של ירושלים . ותשמח ציון בשמחה של משיח בן דוד
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של משיח בן דוד . ותשמח ציון בשמחה של אליהו הנביא
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של אליהו הנביא . ותשמח ציון בשמחה של מלכות בית דוד
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של מלכות בית דוד . ותשמח ציון בשמחה של מלכות שמים
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של מלכות שמים . ותשמח ציון בשמחה של עולם הבא
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של עולם הבא . ותשמח ציון בשמחה של תחיית המתים
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של תחיית המתים . ותשמח ציון בשמחה של חיי העולם הבא
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של חיי העולם הבא . ותשמח ציון בשמחה של שבת ומנוחה
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של שבת ומנוחה . ותשמח ציון בשמחה של יום טוב
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של יום טוב . ותשמח ציון בשמחה של ראש חודש
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של ראש חודש . ותשמח ציון בשמחה של חג הפסח
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של חג הפסח . ותשמח ציון בשמחה של חג השבועות
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של חג השבועות . ותשמח ציון בשמחה של חג הסוכות
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של חג הסוכות . ותשמח ציון בשמחה של שמיני עצרת
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של שמיני עצרת . ותשמח ציון בשמחה של שמחת תורה
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של שמחת תורה . ותשמח ציון בשמחה של חנוכה
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של חנוכה . ותשמח ציון בשמחה של פורים
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של פורים . ותשמח ציון בשמחה של ראש השנה
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של ראש השנה . ותשמח ציון בשמחה של יום הכפורים
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של יום הכפורים . ותשמח ציון בשמחה של תשובה
ותגלנה בנות יהודה בשמחה של תשובה . ותשמח ציון בשמחה של מעשים טובים

והעון

אופל

סדר לימים שבינתים של פסחא

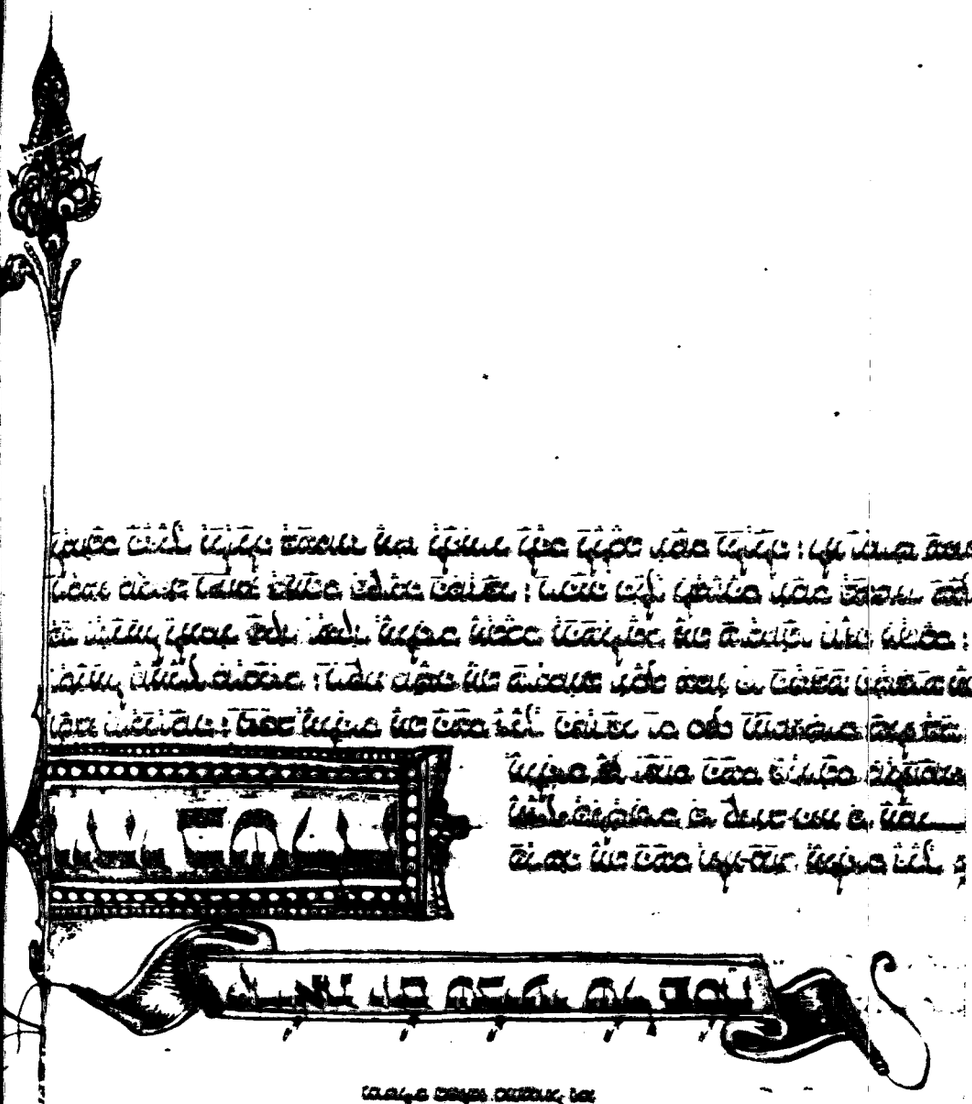

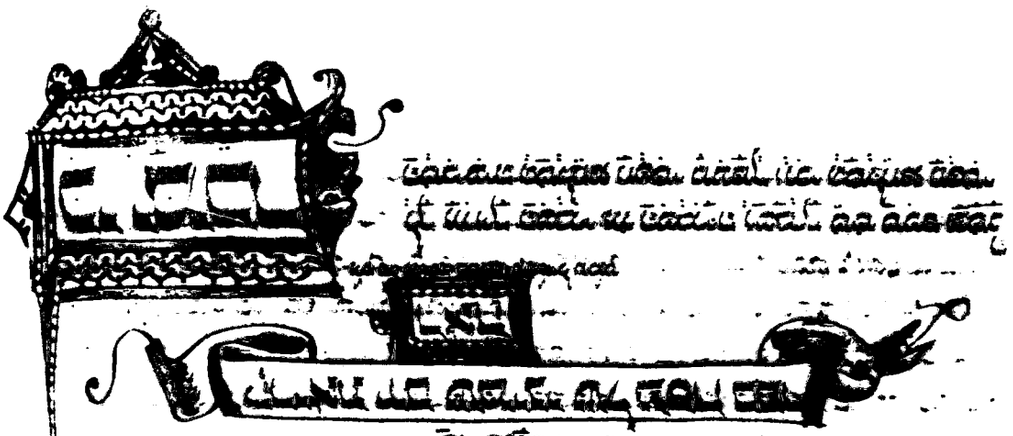

בראשית

שור חיום

תכנם לכל ההפטרות של חג המצות

והיה עלי

מעבר ראשון של יהודה אריה מאיר.

והיה עלי

מעבר שני של יהודה אריה מאיר.

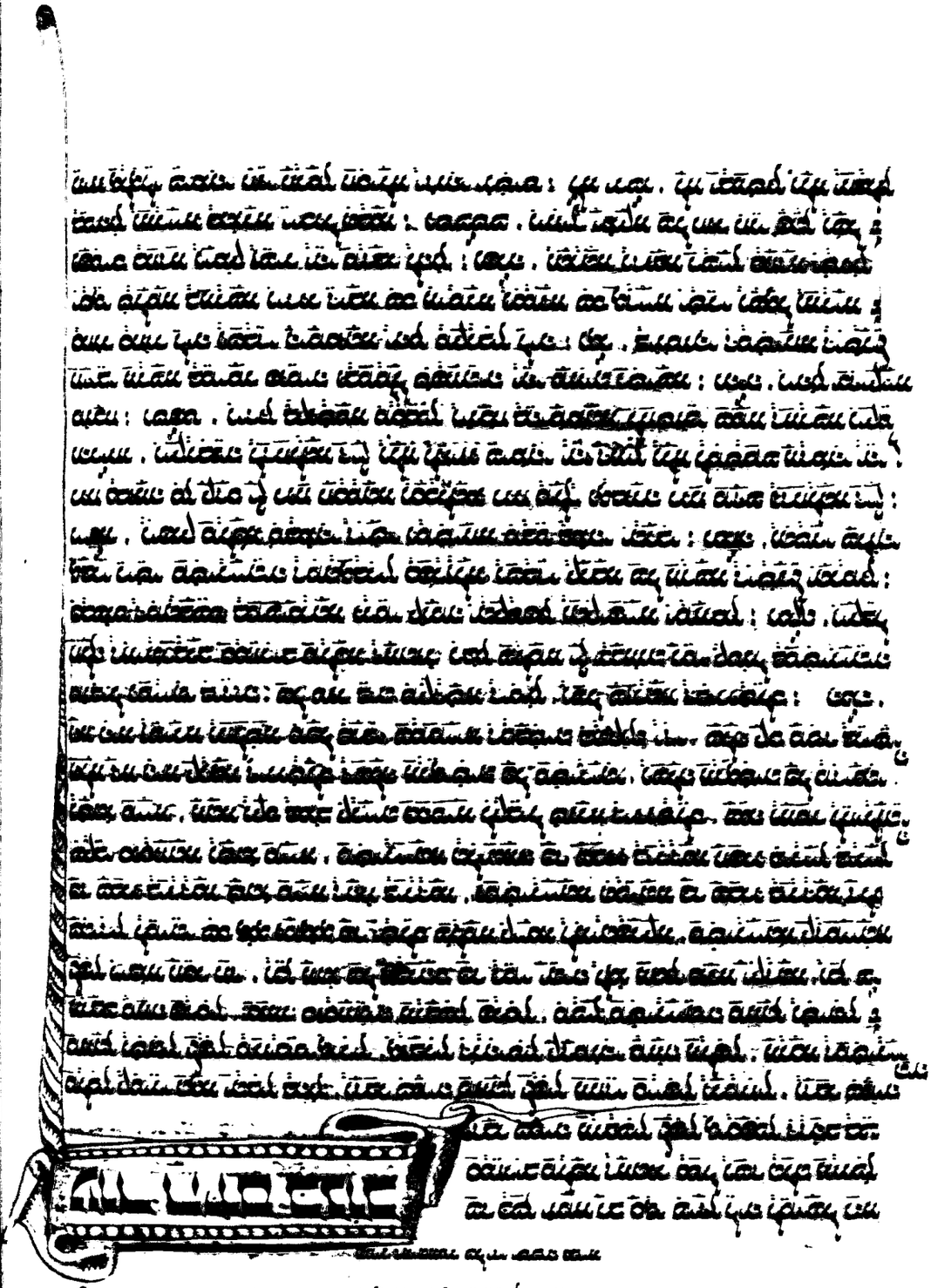

תורה

תורה מכה

עושה שלום לפסח שבעות

ושבת

אתה יי יברך
יי ישמרך יי שלום לך שלום
יי יברך עמו שלום
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך
ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת
חסד וצדקה וברכה ורחמים ושלום ויהי טוב בעיניך לברך את עמך ישראל
בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום

- יהי רצון רפ' עושה שלום רפ'

אחינו

ותן חלקנו בתורתך ושימנו לברכה בתחיית המתים
על ידי משה עבדך ובכתב סופרי קדשך כאמור
יברכך יי וישמרך יאר יי פניו אליך ויחנך
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום "

ברכת כהנים בנוסח הספרדים

ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת
חסד וצדקה וברכה ורחמים ושלום ויהי טוב בעיניך לברך את עמך ישראל
בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום

- יהי רצון רפ' עושה שלום רפ'

אתה יי יברך
יי ישמרך יי שלום לך שלום
יי יברך עמו שלום
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך
ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת
חסד וצדקה וברכה ורחמים ושלום ויהי טוב בעיניך לברך את עמך ישראל
בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום

- יהי רצון רפ' עושה שלום רפ'

שבחות על קריאת התורה שאתם

הַמְּלוּכָה מִמֶּנִּי, הִנֵּה אֲנִי מְמַנֶּה אֶת בִּנְיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע תַּחְתָּיו
עַל הַצָּבָא, וְאֶת צָדוֹק הַכֹּהֵן נָתַתִּי לִמְשֹׁחַ לְנָגִיד עַל יִשְׂרָאֵל
וְעַל יְהוּדָה. וְעַתָּה אִם יִשְׁמַע אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבַר עַבְדּוֹ
וְאֶת דְּבַר נָתָן הַנָּבִיא, וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו
וְהוּא יִמְלֹךְ תַּחְתָּי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי וְיִמְלֹךְ תַּחְתָּי. וַיַּעַן
בַּת שֶׁבַע וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וְהַמֶּלֶךְ נִשְׁבָּע וְאָמַר חַי יְיָ
אֲשֶׁר פָּדָה אֶת נַפְשִׁי מִכָּל צָרָה. כִּי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְךָ בַּיְיָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה בִנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא יֵשֵׁב
עַל כִּסְאִי תַּחְתָּי כִּי כֵן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה. וַתִּקֹּד בַּת שֶׁבַע
אַפַּיִם אָרְצָה וַתִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר יְחִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּוִד
לְעֹלָמִים. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִד קִרְאוּ לִי לְצָדוֹק הַכֹּהֵן וּלְנָתָן
הַנָּבִיא וּלְבְנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע, וַיָּבֹאוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. וַיֹּאמֶר
לָהֶם הַמֶּלֶךְ קְחוּ אִתָּכֶם אֶת עַבְדֵי אֲדֹנֵיכֶם וְהִרְכַּבְתֶּם אֶת
שְׁלֹמֹה בְּנִי עַל פִּרְדָּתִי וְהוֹרַדְתֶּם אֹתוֹ גִּיחוֹנָה. וְיִמְשְׁחוּ שָׁם
צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל, וְתִקְעוּ בַּשּׁוֹפָר
וְאָמַרְתֶּם יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה. וַעֲלִיתֶם אַחֲרָיו וּבָא וְיָשַׁב עַל
כִּסְאִי וְהוּא יִמְלֹךְ תַּחְתָּי, וְאֹתוֹ צִוִּיתִי לִהְיוֹת נָגִיד עַל יִשְׂרָאֵל
וְעַל יְהוּדָה. וַיַּעַן בְּנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אָמֵן
כֹּה יֹאמַר יְיָ אֱלֹהֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ. כַּאֲשֶׁר הָיָה יְיָ עִם אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ כֵּן יִהְיֶה עִם שְׁלֹמֹה וְיַגְדֵּל אֶת כִּסְאוֹ מִכִּסֵּא אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ דָּוִד. וַיֵּרְדוּ צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ בֶּן
יְהוֹיָדָע וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי וַיַּרְכִּבוּ אֶת שְׁלֹמֹה עַל פִּרְדַּת
הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיּוֹלִיכֻהוּ אֶל גִּיחוֹן. וַיִּקַּח צָדוֹק הַכֹּהֵן אֶת קֶרֶן
הַשֶּׁמֶן מִן הָאֹהֶל וַיִּמְשַׁח אֶת שְׁלֹמֹה, וַיִּתְקְעוּ בַּשּׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ
כָּל הָעָם יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה. וַיַּעֲלוּ כָל הָעָם אַחֲרָיו וְהָעָם
מְחַלְלִים בֶּחָלִיל וְשִׂמְחִים שִׂמְחָה גְדוֹלָה וַתִּבָּקַע הָאָרֶץ
בְּקוֹלָם. וַיִּשְׁמַע אֲדֹנִיָּהוּ וְכָל הַקְּרוּאִים אִתּוֹ וְהָאֹכְלִים
עִמּוֹ וְיוֹאָב שְׁמַע אֶת קוֹל הַשּׁוֹפָר וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ קוֹל הָעִיר
הֹמָיָה קוֹלוֹת. עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר וְהִנֵּה יְהוֹנָתָן בֶּן אֶבְיָתָר בָּא
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִיָּהוּ בֹּא כִּי אִישׁ חַיִל אַתָּה וּבְשׂוֹרָה טוֹבָה
תָּבִיא. וַיַּעַן יְהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר אֶל אֲדֹנִיָּהוּ אֲבָל אֲדוֹנֵנוּ הַמֶּלֶךְ
דָּוִד הִמְלִיךְ אֶת שְׁלֹמֹה. וַיִּשְׁלַח עִמּוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת צָדוֹק הַכֹּהֵן
וְאֶת נָתָן הַנָּבִיא וְאֶת בְּנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי
וַיַּרְכִּבוּ אֹתוֹ עַל פִּרְדַּת הַמֶּלֶךְ. וַיִּמְשְׁחוּ צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתָן
הַנָּבִיא אֹתוֹ לְמֶלֶךְ בְּגִיחוֹן וַיַּעֲלוּ מִשָּׁם בְּשִׂמְחָה וַתָּהָם
הָעִיר זֹאת הַקּוֹל אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם. וְגַם שְׁלֹמֹה יָשַׁב עַל כִּסֵּא
הַמְּלוּכָה. וְגַם כֹּה עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ בָּאוּ לְבָרֵךְ אֶת אֲדוֹנֵנוּ הַמֶּלֶךְ
דָּוִד לֵאמֹר יִיטִב אֱלֹהֶיךָ אֶת שֵׁם שְׁלֹמֹה מִשְּׁמֶךָ וְיַגְדֵּל אֶת
כִּסְאוֹ מִכִּסְאֶךָ. וַיִּשְׁתַּחוּ הַמֶּלֶךְ עַל הַמִּטָּה. וְגַם כֹּה אָמַר
הַמֶּלֶךְ בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן הַיּוֹם יוֹשֵׁב עַל כִּסְאִי
וְעֵינַי רֹאוֹת גַּם. וַיִּרְאוּ גַּם כָּל הַקְּרוּאִים אֲשֶׁר אֵת אֲדֹנִיָּהוּ
וַיָּקוּמוּ וַיֵּלְכוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ. וַאֲדֹנִיָּהוּ יָרֵא מִפְּנֵי שְׁלֹמֹה וַיָּקָם
וַיֵּלֶךְ וַיַּחֲזֵק בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. וַיֻּגַּד לִשְׁלֹמֹה לֵאמֹר הִנֵּה
אֲדֹנִיָּהוּ יָרֵא אֶת הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה הֶחֱזִיק בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ
לֵאמֹר יִשָּׁבַע לִי הַיּוֹם הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אִם יָמִית אֶת עַבְדּוֹ
בֶּחָרֶב. וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אִם יִהְיֶה לְאִישׁ חַיִל וְשֵׂעָרָה מִמֶּנּוּ לֹא
תִפֹּל אַרְצָה וְאִם רָעָה תִמָּצֵא בּוֹ וָמֵת. וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
וַיּוֹרִדֻהוּ מֵעַל מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וַיָּבֹא וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁלֹמֹה לֵךְ לְבֵיתֶךָ. וַיַּגֶּד לְבַת שֶׁבַע אֵם שְׁלֹמֹה
הֲשָׁלוֹם בּוֹאֵךְ וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם. וַיֹּאמֶר דָּבָר לִי אֵלַיִךְ וַתֹּאמֶר
דַּבֵּר. וַיֹּאמֶר וְאַתְּ יָדַעְתְּ כִּי לִי הָיְתָה הַמְּלוּכָה וְעָלַי שָׂם כָּל
יִשְׂרָאֵל פָּנָיו לִמְלֹךְ וַתִּסֹּב הַמְּלוּכָה וַתְּהִי לְאָחִי כִּי מֵיְיָ הָיְתָה
לּוֹ. וְעַתָּה שְׁאֵלָה אַחַת אָנֹכִי שֹׁאֵל מֵאִתֵּךְ אַל נָא תָּשִׁיב אֶת
פָּנָי וַתֹּאמֶר לוֹ בַּת שֶׁבַע דַּבֵּר. וַיֹּאמֶר דַּבֶּר נָא אֶל שְׁלֹמֹה
הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא יָשִׁיב אֶת פָּנֶיךָ וְיִתֶּן לִי אֶת אֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית
לְאִשָּׁה. וַתֹּאמֶר בַּת שֶׁבַע טוֹב אֲנִי אֲדַבֵּר עָלֶיךָ אֶל הַמֶּלֶךְ.
וַתָּבֹא בַּת שֶׁבַע אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְדַבֵּר אֵלָיו עַל אֲדֹנִיָּהוּ
וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ לִקְרָאתָהּ וַיִּשְׁתַּחוּ לָהּ וַיֵּשֶׁב עַל כִּסְאוֹ וַיָּשֶׂם כִּסֵּא
לְאֵם הַמֶּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לִימִינוֹ. וַתֹּאמֶר שְׁאֵלָה קְטַנָּה אֲנֹכִי שֹׁאֶלֶת
מֵאִתֶּךָ אַל נָא תָּשֵׁב אֶת פָּנָי וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ שְׁאִי אִמִּי כִּי
אֶשִּׁב אֶת פָּנָיִךְ. וַתֹּאמֶר יִתֶּן אֶת אֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית אֶת אֲדֹנִיָּהוּ
אָחִיךָ לְאִשָּׁה. וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ וְלָמָּה אַתְּ
שֹׁאֶלֶת אֶת אֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית לַאֲדֹנִיָּהוּ שְׁאֲלִי לוֹ אֶת הַמְּלוּכָה
כִּי הוּא אָחִי הַגָּדוֹל מִמֶּנִּי וְלוֹ וּלְאֶבְיָתָר הַכֹּהֵן וּלְיוֹאָב בֶּן
צְרוּיָה. וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּיְיָ לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה לִי אֱלֹהִים
וְכֹה יוֹסִיף כִּי עַל נַפְשׁוֹ דִּבֶּר אֲדֹנִיָּהוּ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה. וְעַתָּה
חַי יְיָ אֲשֶׁר הֵכִין וְהוֹשִׁיבַנִי עַל כִּסֵּא דָוִד אָבִי וַאֲשֶׁר עָשָׂה לִי
בַּיִת כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר כִּי הַיּוֹם יוּמָת אֲדֹנִיָּהוּ. וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה בְּיַד בְּנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע וַיִּפְגַּע בּוֹ וַיָּמֹת. וְלַאֶבְיָתָר
הַכֹּהֵן אָמַר הַמֶּלֶךְ לֵךְ עֲנָתוֹתָה אֶל שָׂדֶיךָ כִּי אִישׁ מָוֶת אָתָּה
וּבַיּוֹם הַהוּא לֹא הֱמִיתוֹ אֶת אֶבְיָתָר מִלִּהְיוֹת כֹּהֵן לַיְיָ לְמַלֹּאת
אֶת דְּבַר יְיָ אֲשֶׁר דִּבֶּר עַל בֵּית עֵלִי בְּשִׁלֹה. וְהַשְּׁמֻעָה הַגִּיעָה
עוֹדֶנּוּ הַיְהוּדִית אֶל יוֹאָב כִּי יוֹאָב נָטָה אַחֲרֵי אֲדֹנִיָּהוּ וְאַחֲרֵי
אַבְשָׁלוֹם לֹא נָטָה וַיָּנָס יוֹאָב אֶל אֹהֶל יְיָ וַיַּחֲזֵק בְּקַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ. וַיֻּגַּד לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כִּי נָס יוֹאָב אֶל אֹהֶל יְיָ וְהִנֵּה
אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶת בְּנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע לֵאמֹר
לֵךְ פְּגַע בּוֹ. וַיָּבֹא בְּנָיָהוּ אֶל אֹהֶל יְיָ וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר
הַמֶּלֶךְ צֵא וַיֹּאמֶר לֹא כִּי פֹה אָמוּת וַיָּשֶׁב בְּנָיָהוּ אֶת הַדָּבָר
אֶל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר כֹּה דִבֶּר יוֹאָב וְכֹה עָנָנִי. וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ
עֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּפְגַע בּוֹ וְקָבַרְתָּ אֹתוֹ וְהָסַרְתָּ אֶת דַּם
חִנָּם אֲשֶׁר שָׁפַךְ יוֹאָב מֵעָלַי וּמֵעַל בֵּית אָבִי. וְיִתֵּן יְיָ אֶת דָּמוֹ
בְּרֹאשׁוֹ כִּי פָגַע בִּשְׁנֵי אֲנָשִׁים צַדִּיקִים וְטוֹבִים מִמֶּנּוּ וַיַּהֲרֹג
אוֹתָם בֶּחָרֶב וְאָבִי דָוִד לֹא יָדָע אֶת אַבְנֵר בֶּן נֵר שַׂר צְבָא
יִשְׂרָאֵל וְאֶת עֲמָשָׂא בֶּן יֶתֶר שַׂר צְבָא יְהוּדָה. וְיָשְׁבוּ דָמָם
בְּרֹאשׁ יוֹאָב וּבְרֹאשׁ זַרְעוֹ לָעַד וּלְדָוִד וּלְזַרְעוֹ וּלְבֵיתוֹ וּלְכִסְאוֹ
יִהְיֶה שָׁלוֹם עַד עוֹלָם מֵעִם יְיָ. וַיַּעַל בְּנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע וַיִּפְגַּע
בּוֹ וַיְמִתֵהוּ וַיִּקָּבֵר בְּבֵיתוֹ בַּמִּדְבָּר. וְאֶת צְבָא יוֹאָב נָתַן
בְּנָיָהוּ תַּחְתָּיו וְאֶת צָדוֹק נָתַן הַמֶּלֶךְ תַּחַת אֶבְיָתָר. וַיִּשְׁלַח
הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי וַיֹּאמֶר לוֹ בְּנֵה לְךָ בַיִת בִּירוּשָׁלַיִם וְשֵׁבְתָּ
שָׁם וְלֹא תֵצֵא מִשָּׁם אָנָה וָאָנָה. וְהָיָה בְּיוֹם צֵאתְךָ וְעָבַרְתָּ אֶת
נַחַל קִדְרוֹן יָדוֹעַ תֵּדַע כִּי מוֹת תָּמוּת דָּמְךָ בְּרֹאשֶׁךָ יִהְיֶה.
וַיֹּאמֶר שִׁמְעִי לַמֶּלֶךְ טוֹב הַדָּבָר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֵּן
יַעֲשֶׂה עַבְדְּךָ וַיֵּשֶׁב שִׁמְעִי בִּירוּשָׁלַיִם יָמִים רַבִּים. וַיְהִי מִקְצֵה
שָׁלֹשׁ שָׁנִים וַיִּבְרְחוּ שְׁנֵי עַבְדֵי שִׁמְעִי אֶל אָכִישׁ בֶּן מַעֲכָה
מֶלֶךְ גַּת וַיַּגִּדוּ לְשִׁמְעִי לֵאמֹר הִנֵּה עֲבָדֶיךָ בְּגַת. וַיָּקָם שִׁמְעִי
וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ וַיֵּלֶךְ גַּתָּה אֶל אָכִישׁ לְבַקֵּשׁ אֶת עֲבָדָיו
וַיֵּלֶךְ שִׁמְעִי וַיָּבֵא אֶת עֲבָדָיו מִגַּת. וַיֻּגַּד לִשְׁלֹמֹה כִּי הָלַךְ
שִׁמְעִי מִירוּשָׁלַיִם גַּתָּה וַיָּשֹׁב. וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי
וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלֹא הִשְׁבַּעְתִּיךָ בַּיְיָ וָאָעִד בְּךָ לֵאמֹר בְּיוֹם צֵאתְךָ
וְהָלַכְתָּ אָנָה וָאָנָה יָדוֹעַ תֵּדַע כִּי מוֹת תָּמוּת וַתֹּאמֶר אֵלַי הַטּוֹב
הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמָעְתִּי. וְלָמָּה לֹא שָׁמַרְתָּ שְׁבוּעַת יְיָ וְאֶת הַמִּצְוָה
אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְשִׁמְעִי אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת כָּל הָרָעָה
אֲשֶׁר יָדְעָה לִבֶּךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְדָוִד אָבִי וְהֵשִׁיב יְיָ אֶת רָעָתְךָ
בְּרֹאשֶׁךָ. וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּרוּךְ וְכִסֵּא דָוִד יִהְיֶה נָכוֹן לִפְנֵי יְיָ
עַד עוֹלָם. וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת בְּנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע וַיֵּצֵא וַיִּפְגַּע בּוֹ
וַיָּמֹת. וְהַמַּמְלָכָה נִכּוֹנָה בְּיַד שְׁלֹמֹה. וַיִּתְחַתֵּן שְׁלֹמֹה אֶת
פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּקַּח אֶת בַּת פַּרְעֹה וַיְבִאֶהָ אֶל עִיר דָּוִד
עַד כַּלֹּתוֹ לִבְנוֹת אֶת בֵּיתוֹ וְאֶת בֵּית יְיָ וְאֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַיִם
סָבִיב. רַק הָעָם מְזַבְּחִים בַּבָּמוֹת כִּי לֹא נִבְנָה בַיִת לְשֵׁם יְיָ עַד
הַיָּמִים הָהֵם. וַיֶּאֱהַב שְׁלֹמֹה אֶת יְיָ לָלֶכֶת בְּחֻקּוֹת דָּוִד אָבִיו
רַק בַּבָּמוֹת הוּא זֹבֵחַ וּמְקַטֵּר. וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ גִּבְעוֹנָה לִזְבֹּחַ שָׁם
כִּי הִיא הַבָּמָה הַגְּדוֹלָה אֶלֶף עֹלוֹת יַעֲלֶה שְׁלֹמֹה עַל הַמִּזְבֵּחַ
הַהוּא. בְּגִבְעוֹן נִרְאָה יְיָ אֶל שְׁלֹמֹה בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
שְׁאַל מָה אֶתֵּן לָךְ. וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה אַתָּה עָשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ דָוִד
אָבִי חֶסֶד גָּדוֹל כַּאֲשֶׁר הָלַךְ לְפָנֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְצֶדֶק וּבְיֹשֶׁר לֵבָב
עִמָּךְ וַתִּשְׁמֹר לוֹ אֶת חֶסֶד הַגָּדוֹל הַזֶּה וַתִּתֶּן לוֹ בֵּן יוֹשֵׁב עַל
כִּסְאוֹ כַּיּוֹם הַזֶּה. וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהַי אַתָּה הִמְלַכְתָּ אֶת עַבְדְּךָ תַּחַת
דָּוִד אָבִי וְאָנֹכִי נַעַר קָטֹן לֹא אֵדַע צֵאת וָבוֹא. וְעַבְדְּךָ בְּתוֹךְ עַמְּךָ
אֲשֶׁר בָּחָרְתָּ עַם רָב אֲשֶׁר לֹא יִמָּנֶה וְלֹא יִסָּפֵר מֵרֹב. וְנָתַתָּה
לְעַבְדְּךָ לֵב שֹׁמֵעַ לִשְׁפֹּט אֶת עַמְּךָ לְהָבִין בֵּין טוֹב לְרָע כִּי מִי
יוּכַל לִשְׁפֹּט אֶת עַמְּךָ הַכָּבֵד הַזֶּה. וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי אֲדֹנָי כִּי
שָׁאַל שְׁלֹמֹה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵלָיו יַעַן אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ
אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא שָׁאַלְתָּ לְךָ יָמִים רַבִּים וְלֹא שָׁאַלְתָּ לְךָ עֹשֶׁר
וְלֹא שָׁאַלְתָּ נֶפֶשׁ אֹיְבֶיךָ וְשָׁאַלְתָּ לְךָ הָבִין לִשְׁמֹעַ מִשְׁפָּט. הִנֵּה
עָשִׂיתִי כִּדְבָרֶיךָ הִנֵּה נָתַתִּי לְךָ לֵב חָכָם וְנָבוֹן אֲשֶׁר כָּמוֹךָ לֹא
הָיָה לְפָנֶיךָ וְאַחֲרֶיךָ לֹא יָקוּם כָּמוֹךָ. וְגַם אֲשֶׁר לֹא שָׁאָלְתָּ נָתַתִּי
לָךְ גַּם עֹשֶׁר גַּם כָּבוֹד אֲשֶׁר לֹא הָיָה אִישׁ כָּמוֹךָ בַּמְּלָכִים כָּל
יָמֶיךָ. וְאִם תֵּלֵךְ בִּדְרָכַי לִשְׁמֹר חֻקַּי וּמִצְוֹתַי כַּאֲשֶׁר הָלַךְ דָּוִד
אָבִיךָ וְהַאֲרַכְתִּי אֶת יָמֶיךָ. וַיִּקַץ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם וַיָּבֹא
יְרוּשָׁלַיִם וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית אֲדֹנָי וַיַּעַל עֹלוֹת וַיַּעַשׂ
שְׁלָמִים וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה לְכָל עֲבָדָיו. אָז תָּבֹאנָה שְׁתַּיִם נָשִׁים
זוֹנוֹת אֶל הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֹדְנָה לְפָנָיו. וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאַחַת בִּי
אֲדֹנִי אֲנִי וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת יֹשְׁבֹת בְּבַיִת אֶחָד וָאֵלֵד עִמָּהּ בַּבָּיִת.
וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי לְלִדְתִּי וַתֵּלֶד גַּם הָאִשָּׁה הַזֹּאת וַנִּהְיֶה
יְחָדָו אֵין זָר אִתָּנוּ בַּבַּיִת כִּי אִם שְׁנֵינוּ בַּבָּיִת. וַיָּמָת בֶּן הָאִשָּׁה
הַזֹּאת לָיְלָה כִּי שָׁכְבָה עָלָיו. וַתָּקָם בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה וַתִּקַּח אֶת בְּנִי
מִצִּדִּי וַאֲמָתְךָ יְשֵׁנָה וַתַּשְׁכִּבֵהוּ בְחֵיקָהּ וְאֶת בְּנָהּ הַמֵּת תַּשְׁכִּבֵהוּ
בְחֵיקִי. וָאָקָם בַּבֹּקֶר לְהֵינִיק אֶת בְּנִי וְהִנֵּה מֵת וָאֶתְבֹּנֵן אֵלָיו
בַּבֹּקֶר וְהִנֵּה לֹא בְנִי אֲשֶׁר יָלָדְתִּי. וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאַחֶרֶת לֹא כִּי
בְנִי הַחַי וּבִנֵךְ הַמֵּת וְזֹאת אֹמֶרֶת לֹא כִּי בִנֵךְ הַמֵּת וּבְנִי הַחָי
וַתְּדַבֵּרְנָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת אֹמֶרֶת זֶה בְנִי הַחַי
וּבִנֵךְ הַמֵּת וְזֹאת אֹמֶרֶת לֹא כִּי בִנֵךְ הַמֵּת וּבְנִי הַחָי. וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ קְחוּ לִי חָרֶב וַיָּבִיאוּ חֶרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
גִּזְרוּ אֶת הַיֶּלֶד הַחַי לִשְׁנָיִם וְתֵנוּ אֶת הַחֵצִי לָזֹאת וְאֶת הַחֵצִי
לָזֹאת. וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר בְּנָהּ הַחַי אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי נִכְמְרוּ
רַחֲמֶיהָ עַל בְּנָהּ וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי תְּנוּ לָהּ אֶת הַיֶּלֶד הַחַי וְהָמֵת
אַל תָּמִיתוּ אֹתוֹ וְזֹאת אֹמֶרֶת גַּם לִי גַּם לָךְ לֹא יִהְיֶה גִּזְרוּ. וַיַּעַן
הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תְּנוּ לָזֹאת אֶת הַיֶּלֶד הַחַי וְהָמֵת אַל תָּמִיתוּ אֹתוֹ
הִוא אִמּוֹ. וַיִּשְׁמְעוּ כָל יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שָׁפַט הַמֶּלֶךְ
וַיִּירְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי חָכְמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת
מִשְׁפָּט. וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה הָיָה מֶלֶךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאֵלֶּה שָׂרֵי
אֲשֶׁר לוֹ עֲזַרְיָה בֶן צָדוֹק הַכֹּהֵן. אֱלִיחֹרֶף וַאֲחִיָּה בְּנֵי שִׁישָׁא
סֹפְרִים יְהוֹשָׁפָט בֶּן אֲחִילוּד הַמַּזְכִּיר. וּבְנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע עַל
הַצָּבָא וְצָדוֹק וְאֶבְיָתָר כֹּהֲנִים. וַעֲזַרְיָהוּ בֶּן נָתָן עַל הַנִּצָּבִים
וְזָבוּד בֶּן נָתָן כֹּהֵן רֵעֶה הַמֶּלֶךְ. וַאֲחִישָׁר עַל הַבָּיִת וַאֲדֹנִירָם בֶּן
עַבְדָּא עַל הַמַּס. וַיְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל רַבִּים כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת
הַיָּם לָרֹב אֹכְלִים וְשֹׁתִים וְשְׂמֵחִים. וְהָיָה שְׁלֹמֹה מוֹשֵׁל בְּכָל
הַמַּמְלָכוֹת מִן הַנָּהָר אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְעַד גְּבוּל מִצְרָיִם מַגִּשִׁים
וְעֹבְדִים אֶת שְׁלֹמֹה כָּל יְמֵי חַיָּיו. וַיְהִי לְשְׁלֹמֹה אַרְבָּעִים אֶלֶף
אֻרְוֹת סוּסִים לְמֶרְכָּבוֹתָיו וּשְׁנֵים עָשָׂר אֶלֶף פָּרָשִׁים. וְהַנִּצָּבִים
הָאֵלֶּה וְכָל הַבָּאִים עַל שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אִישׁ חָדְשׁוֹ לֹא
יַחְסְרוּ דָּבָר. וְשַׂעֹרָה וְתֶבֶן לַסּוּסִים וְלָרָכֶשׁ הֵבִיאוּ אֶל הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁם אִישׁ כְּמִשְׁפָּטוֹ. וַיִּתֵּן אֱלֹהִים חָכְמָה לִשְׁלֹמֹה
וְתְבוּנָה הַרְבֵּה מְאֹד וְרֹחַב לֵבָב כַּחוֹל אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַיָּם. וַתַּעֲבֹר
חָכְמַת שְׁלֹמֹה עַל חָכְמַת כָּל בְּנֵי קֶדֶם וְעַל כָּל חָכְמַת מִצְרָיִם.
וַיֶּחְכַּם מִכָּל הָאָדָם מֵאֵיתָן הָאֶזְרָחִי וְהֵימָן וְכַלְכֹּל וְדַרְדַּע בְּנֵי
מָחוֹל וַיְהִי שְׁמוֹ בְּכָל הַגּוֹיִם סָבִיב. וַיְדַבֵּר שְׁלֹמֹה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
מָשָׁל וַיְהִי שִׁירָיו חֲמִשָּׁה וְאֶלֶף. וַיְדַבֵּר עַל הָעֵצִים מִן הָאֶרֶז אֲשֶׁר
בַּלְּבָנוֹן וְעַד הָאֵזוֹב הַיֹּצֵא בַּקִּיר וַיְדַבֵּר עַל הַבְּהֵמָה וְעַל הָעוֹף
וְעַל הָרֶמֶשׂ וְעַל הַדָּגִים. וַיָּבֹאוּ מִכָּל הָעַמִּים לִשְׁמֹעַ אֶת חָכְמַת
שְׁלֹמֹה מֵאֵת כָּל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת חָכְמָתוֹ. וְחִירָם
מֶלֶךְ צֹר שָׁלַח אֶת עֲבָדָיו אֶל שְׁלֹמֹה כִּי שָׁמַע כִּי אֹתוֹ מָשְׁחוּ
לְמֶלֶךְ תַּחַת אָבִיו כִּי אָהַב חִירָם לְדָוִד כָּל הַיָּמִים. וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה
אֶל חִירָם לֵאמֹר. אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת דָּוִד אָבִי וְלֹא יָכֹל לִבְנוֹת בַּיִת
לְשֵׁם יְיָ אֱלֹהָיו מִפְּנֵי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר סְבָבוּהוּ עַד תֵּת יְיָ אֹתָם
תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלָיו. וְעַתָּה הֵנִיחַ יְיָ אֱלֹהַי לִי מִסָּבִיב אֵין שָׂטָן
וְאֵין פֶּגַע רָע. וְהִנֵּה אֲנִי אֹמֵר לִבְנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְיָ אֱלֹהָי כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְיָ אֶל דָּוִד אָבִי לֵאמֹר בִּנְךָ אֲשֶׁר אֶתֵּן תַּחְתֶּיךָ עַל כִּסְאֶךָ
הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת לִשְׁמִי. וְעַתָּה צַו וְיִכְרְתוּ לִי אֲרָזִים מִן הַלְּבָנוֹן
וְעַבָדַי יִהְיוּ עִם עֲבָדֶיךָ וְשָׂכַר עֲבָדֶיךָ אֶתֵּן לְךָ כְּכֹל אֲשֶׁר תֹּאמַר
כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֵין בָּנוּ אִישׁ יוֹדֵעַ לִכְרֹת עֵצִים כַּצִּדֹנִים.
וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ חִירָם אֶת דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה וַיִּשְׂמַח מְאֹד וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ
הַיּוֹם לַיְיָ אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד בֵּן חָכָם עַל הָעָם הָרַב הַזֶּה. וַיִּשְׁלַח
חִירָם אֶל שְׁלֹמֹה לֵאמֹר שָׁמַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ אֵלַי אֶעֱשֶׂה
אֶת כָּל חֶפְצְךָ בַּעֲצֵי אֶרֶז וּבַעֲצֵי בְרוֹשׁ. עֲבָדַי יוֹרִדוּם מִן הַלְּבָנוֹן
הַיָּמָּה וַאֲנִי אֲשִׂימֵם דַּבָּרוֹת יָם וְשִׁלַּחְתִּים לָךְ וְהַתִּירֹתִים שָׁם
וְאַתָּה תִּשָּׂא וְאֶת חֶפְצִי תַּעֲשֶׂה לָתֵת לֶחֶם לְבֵיתִי. וַיִּתֵּן חִירָם
לִשְׁלֹמֹה עֲצֵי אֶרֶז וַעֲצֵי בְרוֹשׁ כָּל חֶפְצוֹ. וְשְׁלֹמֹה נָתַן לְחִירָם
עֶשְׂרִים אֶלֶף כֹּר חִטִּים מַאֲכָל לְבֵיתוֹ וְעֶשְׂרִים כּוֹר שֶׁמֶן כָּתִית
כָּכָה יִתֵּן שְׁלֹמֹה לְחִירָם שָׁנָה בְשָׁנָה. וַיְיָ נָתַן חָכְמָה לִשְׁלֹמֹה
כַּאֲשֶ

הנהגת הסדר לשחרית בבתי הכנסיות בכל העולם כולו
ברוב ישובי ארץ ישראל הקדושה תובב"א

לא נאמר תחנון בשבת ויו"ט ובראש חודש ובערב ראש השנה ובערב יום הכפורים ובערב פסח ובערב שבועות ובתשעה באב שחל להיות בשבת ובכל יום שמתענין בו תענית ציבור ובכל יום שחל בו ברית מילה ובכל יום שיש בו אבל שמת לו מת בתוך שלשים יום ובכל יום שיש בו חתן בתוך שבעת ימי המשתה ובכל יום שיש בו חתן בתוך שלשים יום ובכל יום שיש בו חתן בתוך שבעת ימי המשתה ובכל יום שיש בו חתן בתוך שלשים יום

אבות

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן
גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל
וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם וְעֶזְרַת שָׂרָה

אתה גבור

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה
רַב לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַטַּל מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד
מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים
וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר
מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דָּמֶה לָּךְ
מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים

אתה קדוש

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם
יְהַלְלוּךָ סֶלָה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ
אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה
חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת

השיבה

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ
וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה

סלח לנו

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ
כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ

ראה

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ
כִּי גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל

רפאנו

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה
וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ
כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

ברך עלינו

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה
וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים

תקע

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ
וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

השיבה

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה
וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט

על הצדיקים

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְעַל פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ
יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב
לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם
וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָטָחְנוּ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים

בנה ירושלים

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָהּ
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם
וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם

את צמח

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ
כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה

שמע קולנו

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה
וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה

רצה

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם
וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ
וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן
וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ
וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן

מודים

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ
לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ
וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ
בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת

שים שלום

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד
בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים
וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם

יהיו לרצון

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי

עושה שלום

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן

לא נאמר תחנון בשבת ויו"ט ובראש חודש ובערב ראש השנה ובערב יום הכפורים ובערב פסח ובערב שבועות ובתשעה באב שחל להיות בשבת ובכל יום שמתענין בו תענית ציבור ובכל יום שחל בו ברית מילה ובכל יום שיש בו אבל שמת לו מת בתוך שלשים יום ובכל יום שיש בו חתן בתוך שבעת ימי המשתה ובכל יום שיש בו חתן בתוך שלשים יום ובכל יום שיש בו חתן בתוך שבעת ימי המשתה ובכל יום שיש בו חתן בתוך שלשים יום

אבות

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן
גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל
וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם וְעֶזְרַת שָׂרָה

אתה גבור

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה
רַב לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַטַּל מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד
מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים
וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר
מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דָּמֶה לָּךְ
מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים

אתה קדוש

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם
יְהַלְלוּךָ סֶלָה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ
אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה
חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת

השיבה

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ
וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה

סלח לנו

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ
כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ

ראה

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ
כִּי גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל

רפאנו

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה
וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ
כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

ברך עלינו

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה
וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים

תקע

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ
וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

השיבה

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה
וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט

על הצדיקים

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְעַל פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ
יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב
לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם
וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָטָחְנוּ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים

בנה ירושלים

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָהּ
כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם
וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם

את צמח

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ
כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה

שמע קולנו

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה
וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה

רצה

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם
וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ
וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן
וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ
וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן

מודים

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ
לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ
וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ
בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת

שים שלום

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד
בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים
וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם

יהיו לרצון

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי

עושה שלום

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן

לא נאמר תחנון בשבת ויו"ט ובראש חודש ובערב ראש השנה ובערב יום הכפורים ובערב פסח ובערב שבועות ובתשעה באב שחל להיות בשבת ובכל יום שמתענין בו תענית ציבור ובכל יום שחל בו ברית מילה ובכל יום שיש בו אבל שמת לו מת בתוך שלשים יום ובכל יום שיש בו חתן בתוך שבעת ימי המשתה ובכל יום שיש בו חתן בתוך שלשים יום ובכל יום שיש בו חתן בתוך שבעת ימי המשתה ובכל יום שיש בו חתן בתוך שלשים יום

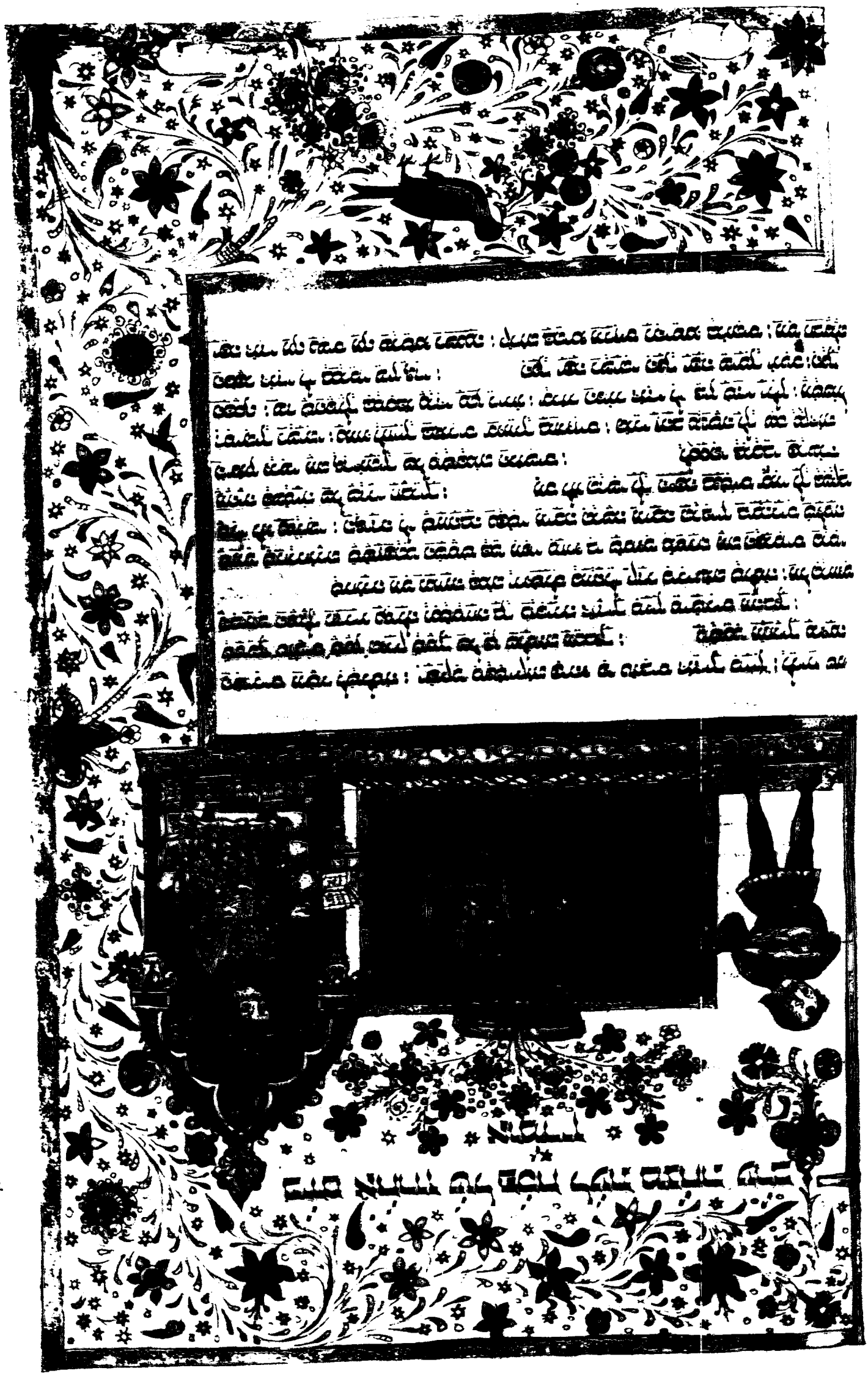

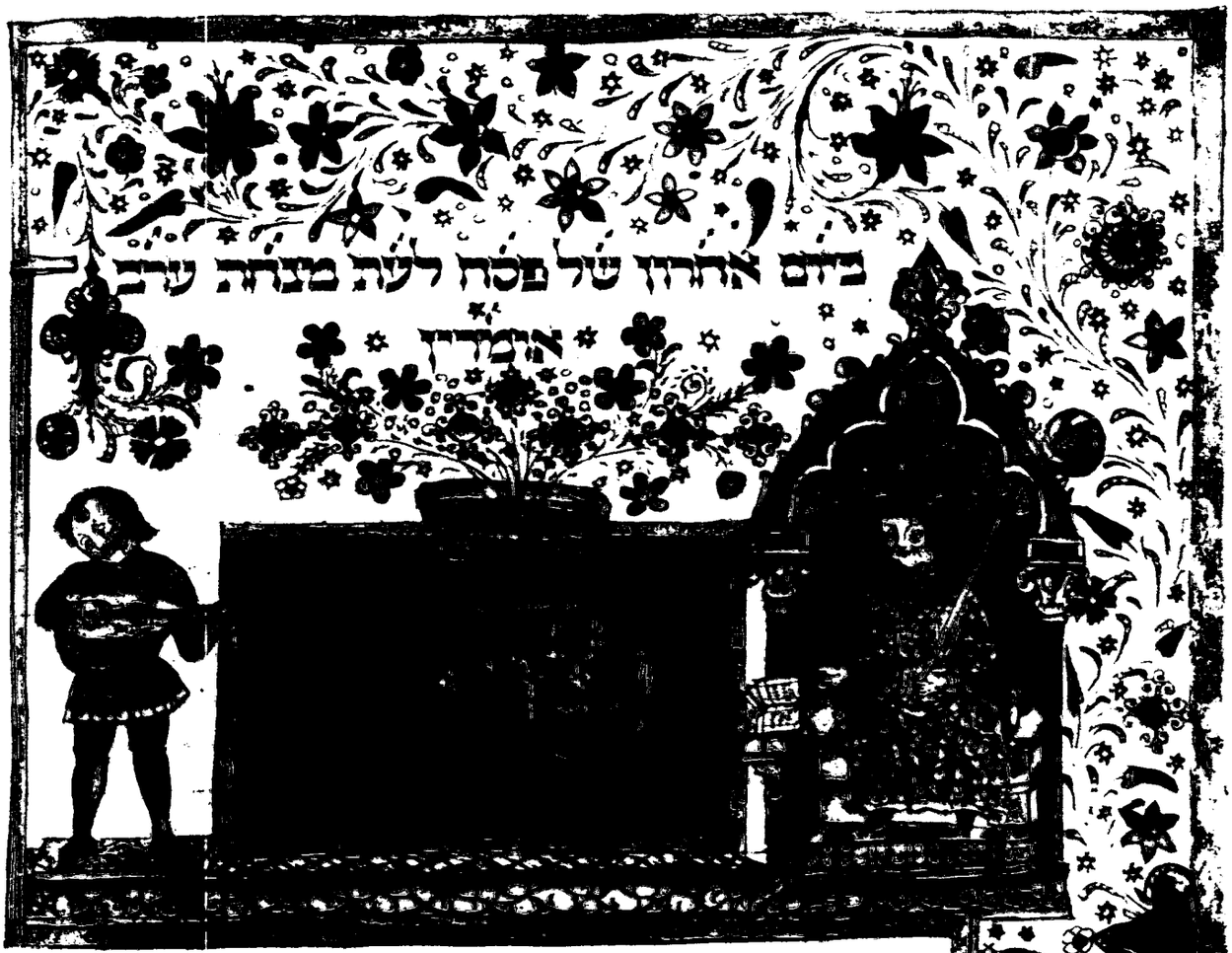
בְּיוֹם אַחֲרוֹן שֶׁל פֶּסַח לְעֵת מִנְחָה עֶרֶב
אוֹמְרִין

הפרק הראשון

בסדר הדינים והחילוקים

רע"א

אמר שמואל בר יהודה ומקשו הגמרא ולא מתני' הרב המובאר ויפה בחילוק הפרט בחילוק זה המחברי עם היותה הסכמה בפרוש הסתירה ותשובה בזה הפרוש הסכמה בפרוש ומה שהקשה הגמרא ולא מתני' הרב המובאר ויפה בחילוק הפרט בחילוק זה המחברי עם היותה הסכמה בפרוש הסתירה ותשובה בזה הפרוש הסכמה בפרוש

הלכות הזן

הלכות המגיש

הלכות המברך

הלכות המזמן

הלכות השבלי

הלכות השבין

הפרק השלישי

בלי נסשב

אמרו חכמים כי יש לנפש בימותם ושלש שהם לנפש בקברה והשלישי הנשמה שבגוף בחייו ובמיתתו ובתחיית המתים ובעולם הבא ואמרו חכמים כי הנפש שהיא לנפש בקברה היא הנפש שנתנה ב

פרק החמישי

136

הפרק הששי

בהשגחת הענין בין הרשע הנשלם ובין הכתוב
הוא יראני והנשיכל בעשור "

אמרו

הנשלמים שהמישל בעשור
ומשם שעשה כמישמים מה
הנכבדים והחשובים הוא שם

מהם והנה מהמורה ואל השפלות הרשעה והנקם ביהם ·
בעבור הוא יראני ויחלקן עליה בשנשלמו מל מי־
שיהיה מלך במורה והכוונה בעשור משפר רשעי
הארצות והנה מיקשה בשמיהם בעתיד · אבל העתיד
הנה בעשר לשפלתן בעתיד והנה שם שהמישל בה
הנכבדים והנשיכלים שהמישל בהם · ואבל הענין
ויחלקן שלם בעשור מן הפרשל בעשר · ואבל מעשר
עשרי שיהיה המישל בעשר מעשר בעשר רבים
השלמה לשפלה משפר בהכרחי להיותר מעשרה לשפל
הוא ומשם שמיהיה מעשר מעשר מהה ·
שלם היה הנכבד רשע בעשר · ובכרי הנה שלשים שה־
ביעשר בהם ומהי בשם רשע מהה רש · ושם בשמיהה
הנכבד בהשפלה הנכבדים הנכבדים מי שהיה יהיה
בשפלה

תורת השבועות

פרק ראשון ממשכת אבות

וַיְהִי כִּי־הָלַךְ מִשָּׁם וַיִּמְצָא אֶת־יְהוֹנָדָב בֶּן־רֵכָב
לִקְרָאתוֹ וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲיָשָׁר לְבָבְךָ כַּאֲשֶׁר
לְבָבִי עִם־לְבָבֶךָ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָדָב יֶשׁ וְאִם־יֵשׁ תְּנָה
יָדֶךָ וַיִּתֶּן יָדוֹ וַיַּעֲלֵהוּ אֵלָיו הַמֶּרְכָּבָה וַיֹּאמֶר לְכָה
אִתִּי וּרְאֵה בְּקִנְאָתִי לַיהוָה וַיַּרְכִּבוּהוּ בְּרִכְבּוֹ וַיָּבֹא
שֹׁמְרוֹנָה וַיַּךְ אֶת־כָּל־הַנִּשְׁאָרִים לְאַחְאָב בְּשֹׁמְרוֹן עַד
הִשְׁמִידוֹ כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלִיָּהוּ וַיִּקְבֹּץ יֵהוּא
אֶת־כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַחְאָב עָבַד אֶת־הַבַּעַל
מְעָט יֵהוּא יַעַבְדֶנּוּ הַרְבֵּה וְעַתָּה קִרְאוּ אֵלַי כָּל־נְבִיאֵי
הַבַּעַל כָּל־עֹבְדָיו וְכָל־כֹּהֲנָיו אִישׁ אַל־יִפָּקֵד כִּי־זֶבַח
גָּדוֹל לִי לַבַּעַל כָּל־אֲשֶׁר יִפָּקֵד לֹא יִחְיֶה וְיֵהוּא עָשָׂה
בְעָקְבָּה לְמַעַן הַאֲבִיד אֶת־עֹבְדֵי הַבָּעַל וַיֹּאמֶר יֵהוּא
קַדְּשׁוּ עֲצָרָה לַבָּעַל וַיִּקְרָא כֵּן וַיֹּאמֶר יֵהוּא בְּכָל־
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְעַתָּה כָּל־נְבִיאֵי הַבַּעַל כָּל־עֹבְדָיו וְכָל־
כֹּהֲנָיו אַל־יֶחְסַר אִישׁ כִּי־זֶבַח גָּדוֹל לִי לְכָל־הַנִּשְׁאָר
אִישׁ וְאִישׁ לֹא יִחְיֶה וְיֵהוּא עָשָׂה בְּעָקְבָּה לְמַעַן אַבֵּד
אֶת־עֹבְדֵי הַבָּעַל וַיֹּאמֶר יֵהוּא לְמְשָׁרֵת הַבַּיִת לְכוּ
בַּקְּרוּ פֶּן־יֶשׁ־פֹּה אִתְּכֶם מֵעַבְדֵי יְהוָה כִּי אִם־עֹבְדֵי
הַבָּעַל לְבַדָּם וַיָּבֹא לַעֲשׂוֹת זִבְחִים וְעֹלוֹת וְיֵהוּא שָׂם
לוֹ בַּחוּץ שְׁמֹנִים אִישׁ וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֲשֶׁר יְמַלֵּט אֶת־
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא בְּיֶדְכֶם נַפְשׁוֹ תַּחַת נַפְשׁוֹ
וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לַעֲשׂוֹת הָעֹלָה וַיֹּאמֶר יֵהוּא לָרָצִים וְלַשָּׁלִשִׁים
בֹּאוּ הַכּוּם אִישׁ אַל־יֵצֵא וַיַּכּוּם לְפִי־חָרֶב וַיַּשְׁלִכוּ הָרָצִים
וְהַשָּׁלִשִׁים וַיֵּלְכוּ עַד־עִיר בֵּית הַבַּעַל וַיּוֹצִיאוּ אֶת־
מַצֵּבַת בֵּית הַבַּעַל וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָהּ וַיְנַתְּצוּ אֶת־מַצֵּבַת
הַבַּעַל וַיִּתְּצוּ אֶת־בֵּית הַבַּעַל וַיְשִׂמֻהוּ לְמוֹצָאוֹת עַד
הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּשְׁמֵד יֵהוּא אֶת־הַבַּעַל מִיִּשְׂרָאֵל וְרַק
מֵחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא
סָר יֵהוּא מֵאַחֲרֵיהֶם עֵגֶל הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּבֵית־אֵל וַאֲשֶׁר
בְּדָן וַיְהוָה אָמַר אֶל־יֵהוּא יַעַן אֲשֶׁר הֱטִיבוֹתָ לַעֲשׂוֹת
הַיָּשָׁר בְּעֵינַי כְּכֹל אֲשֶׁר בִּלְבָבִי עָשִׂיתָ לְבֵית אַחְאָב
בָּנַי רְבִעִים יֵשְׁבוּ לְךָ עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל וַיֵּהוּא לֹא־שָׁמַר
לָלֶכֶת בְּתוֹרַת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־לִבּוֹ לֹא סָר
מֵעַל חַטֹּאות יָרָבְעָם אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בַּיָּמִים
הָהֵם הֵחֵל יְהוָה לְקַצּוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּם חֲזָאֵל בְּכָל־
גְּבוּל יִשְׂרָאֵל מִן־הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה אֵת כָּל־אֶרֶץ הַגִּלְעָד
הַגָּדִי וְהָרְאוּבֵנִי וְהַמְנַשִּׁי מֵעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־נַחַל אַרְנוֹן
וְהַגִּלְעָד וְהַבָּשָׁן וְיֶתֶר דִּבְרֵי יֵהוּא וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה
וְכָל־גְּבוּרָתוֹ הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכַּב יֵהוּא עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
בְשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יְהוֹאָחָז בְּנוֹ תַּחְתָּיו וְהַיָּמִים אֲשֶׁר
מָלַךְ יֵהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה בְּשֹׁמְרוֹן
וַיִּמְלֹךְ יְהוֹאָחָז בֶּן־יֵהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה
וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי חַטֹּאות יָרָבְעָם
אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא סָר מִמֶּנָּה וַיִּחַר אַף־יְהוָה
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וּבְיַד בֶּן־הֲדַד
בֶּן־חֲזָאֵל כָּל־הַיָּמִים וַיְחַל יְהוֹאָחָז אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע
אֵלָיו יְהוָה כִּי רָאָה אֶת־לַחַץ יִשְׂרָאֵל כִּי־לָחַץ אֹתָם מֶלֶךְ
אֲרָם וַיִּתֵּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ וַיֵּצְאוּ מִתַּחַת יַד־אֲרָם
וַיֵּשְׁבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאָהֳלֵיהֶם כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם אַךְ לֹא־
סָרוּ מֵחַטֹּאות בֵּית יָרָבְעָם אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל
בָּהֶם הָלָךְ וְגַם הָאֲשֵׁרָה עָמְדָה בְּשֹׁמְרוֹן כִּי לֹא־הִשְׁאִיר
לִיהוֹאָחָז כִּי אִם־חֲמִשִּׁים פָּרָשִׁים וַעֲשָׂרָה רְכָבִים וּמֶלֶךְ
אֲרָם אִבְּדָם וַיְשִׂמֵם כֶּעָפָר לָדוּשׁ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹאָחָז
וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָחָז עִם־
אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יוֹאָשׁ בְּנוֹ תַּחְתָּיו
בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע לְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹאָחָז
בֶּן־יֵהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וְלֹא סָר מֵחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר
הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּהֶם הָלָךְ וַיִּחַר אַף־יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל
וַיִּתְּנֵם בְּיַד חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וּבְיַד בֶּן־הֲדַד בֶּן־חֲזָאֵל
כָּל־הַיָּמִים וַיְחַל יְהוֹאָחָז אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע אֵלָיו
יְהוָה כִּי רָאָה אֶת־לַחַץ יִשְׂרָאֵל כִּי־לָחַץ אֹתָם מֶלֶךְ אֲרָם
וַיִּתֵּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ וַיֵּצְאוּ מִתַּחַת יַד־אֲרָם
וַיֵּשְׁבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאָהֳלֵיהֶם כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם אַךְ לֹא־
סָרוּ מֵחַטֹּאות בֵּית יָרָבְעָם אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל
בָּהֶם הָלָךְ וְגַם הָאֲשֵׁרָה עָמְדָה בְּשֹׁמְרוֹן כִּי לֹא־הִשְׁאִיר
לִיהוֹאָחָז כִּי אִם־חֲמִשִּׁים פָּרָשִׁים וַעֲשָׂרָה רְכָבִים וּמֶלֶךְ
אֲרָם אִבְּדָם וַיְשִׂמֵם כֶּעָפָר לָדוּשׁ וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹאָחָז
וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָחָז עִם־
אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יוֹאָשׁ בְּנוֹ תַּחְתָּיו
בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וָשֶׁבַע לְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹאָחָז
בֶּן־יֵהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וְלֹא סָר מֵחַטֹּאות יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר
הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּהֶם הָלָךְ וַיִּחַר אַף־יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל
וַיִּתְּנֵם בְּיַד חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וּבְיַד בֶּן־הֲדַד בֶּן־חֲזָאֵל
כָּל־הַיָּמִים וַיְחַל יְהוֹאָחָז אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע אֵלָיו
יְהוָה כִּי רָאָה אֶת־לַחַץ יִשְׂרָאֵל כִּי־לָחַץ אֹתָם מֶלֶךְ אֲרָם
וַיִּתֵּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ וַיֵּצְאוּ מִתַּחַת יַד־אֲרָם
וַיֵּשְׁבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאָהֳלֵיהֶם כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם אַךְ לֹא־

וְנִתְּנוּ הַמִּדְבָּרִי מוֹס הַרְחֵק מִשָּׁם

שיהיה משם הקרבנות ".

דרך בירה המסיבות שהיו לנו וכמה מי זה יפרוש
מלבי ויהיה המשפחה מלאי מסריחים לעזוב משפ יפרוש
לבי. וכל זה משם כי יהיה יחלי ולא לעמוק בו. כמסיבות
משפ ושלא המשיגין בו שיהיה אחד משם שיש בו משפחה
שהוא שהב ריש בו שי משפחתם לבי. ושני למשפחה
מלאי מסריחים ומלאי מסריחים ומלאי מסריחים
לי למשפחה של זה משפחה של המשפחה משפחה
משפחה. וכן מסיבות רשע והמשפחה משפחה ומלאי
לי למשפחה של זה משפחה של המשפחה משפחה ומלאי
משפחה. וכל מסיבות משפחה שהב משפחה משפחה
משפחה. ומלאי משפחה משפחה ומלאי

וַיְבָרֶךְ אֶת־שְׁנֵי מַלְאֲכֵי הַמְּלָכִים ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲשָׁלוֹם אֲבִיכֶם הֲשָׁלוֹם הַנַּעַר הַטֶּה אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם הַעוֹדֶנּוּ חָי ׃ וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם לְעַבְדְּךָ לְאָבִינוּ עוֹדֶנּוּ חָי וַיִּקֹּד וַיִּשְׁתַּחוּ לְמוֹשְׁכוֹת הַמֶּרְכָּבָה אֲשֶׁר שָׁלַח לָהֶם לְהַגִּיד לְאָבִיו ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם אַל־תַּגִּידוּ לְאָבִי אֲשֶׁר שְׁלַחַנִי אֵלָיו וְהִנֵּה הוּא מְכַבֵּד אֶת־הַנַּעַר הַטֶּה אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם הַעוֹדֶנּוּ חָי

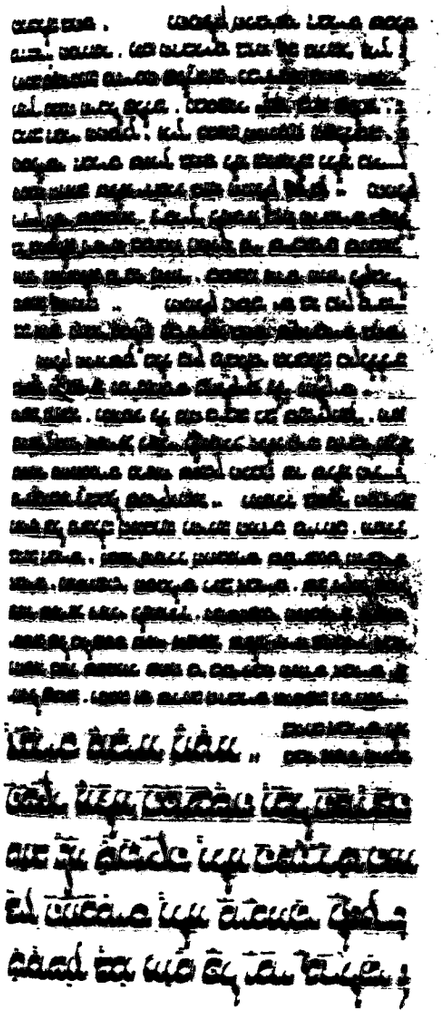

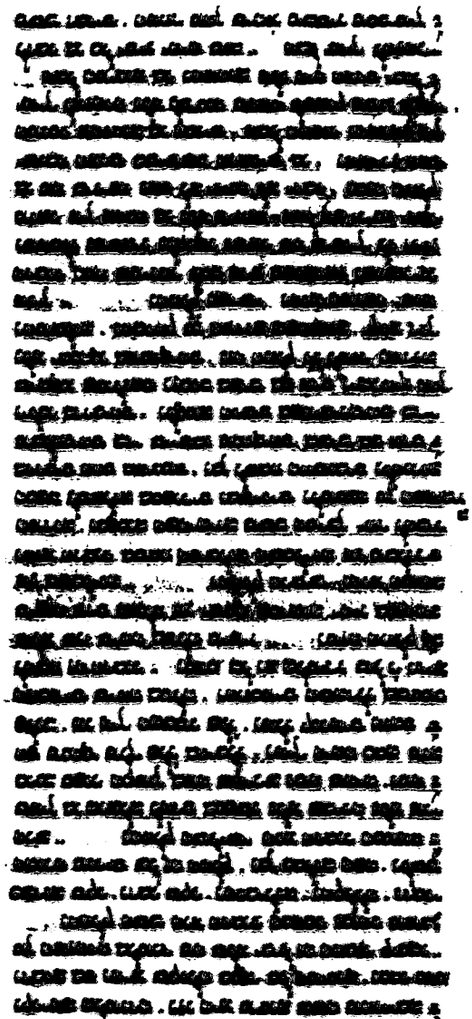

וַיְהִי֙ עַל֙ שְׁמִינִ֔י הָיְתָ֥ה מְשֻׁגָּ֖עַת לְשַׁגֵּ֑עַ
וְהַמְצֹרָ֣ה לֹֽא־כֵ֔ן הָיָ֥ה וַיְהִי֙
מְצֹרָ֣ה אֲלֵ֔הּ מְצֹרָ֖ה הַמְצֹרָ֑ה
שְׁמִינִ֔י וַיְהִי֙ יְהֵ֣א עַתָּ֔ה שֶׁל
מְצֹרָ֔ה וְעַתָּ֖ה שֶׁל מְצֹרָ֑ה יְהֵ֣א
מְחֻשָּׁ֔ב הָעֹשֶׂ֖ה מְצֹרָ֣ה בְּעַצְמָ֑הּ
וְשֶׁכֵּ֣ר מְצֹרָ֔ה בְּעַצְמָ֖הּ מְחֻשָּׁ֑ב
בְּשִׁלְשָׁ֔ה מְצֹרָ֣ה יֵ֔שׁ עַל־כֵּ֖ן
מְצֹרָ֑ה יְהֵ֣א עַתָּ֔ה שֶׁל מְצֹרָ֖ה
וְעַתָּ֑ה שֶׁל מְצֹרָ֔ה יְהֵ֣א מְחֻשָּׁ֔ב
הָעֹשֶׂ֖ה מְצֹרָ֣ה בְּעַצְמָ֑הּ וְשֶׁכֵּ֣ר
מְצֹרָ֔ה בְּעַצְמָ֖הּ מְחֻשָּׁ֑ב בְּשִׁלְשָׁ֔ה
מְצֹרָ֣ה יֵ֔שׁ עַל־כֵּ֖ן מְצֹרָ֑ה יְהֵ֣א
עַתָּ֔ה שֶׁל מְצֹרָ֖ה וְעַתָּ֑ה שֶׁל
מְצֹרָ֔ה יְהֵ֣א מְחֻשָּׁ֔ב הָעֹשֶׂ֖ה
מְצֹרָ֣ה בְּעַצְמָ֑הּ וְשֶׁכֵּ֣ר מְצֹרָ֔ה
בְּעַצְמָ֖הּ מְחֻשָּׁ֑ב בְּשִׁלְשָׁ֔ה מְצֹרָ֣ה
יֵ֔שׁ עַל־כֵּ֖ן מְצֹרָ֑ה יְהֵ֣א עַתָּ֔ה
שֶׁל מְצֹרָ֖ה וְעַתָּ֑ה שֶׁל מְצֹרָ֔ה
יְהֵ֣א מְחֻשָּׁ֔ב הָעֹשֶׂ֖ה מְצֹרָ֣ה
בְּעַצְמָ֑הּ וְשֶׁכֵּ֣ר מְצֹרָ֔ה בְּעַצְמָ֖הּ
מְחֻשָּׁ֑ב בְּשִׁלְשָׁ֔ה מְצֹרָ֣ה יֵ֔שׁ
עַל־כֵּ֖ן מְצֹרָ֑ה יְהֵ֣א עַתָּ֔ה שֶׁל
מְצֹרָ֖ה וְעַתָּ֑ה שֶׁל מְצֹרָ֔

לֹא לְמַדְתִּי חָכְמָה וְלֹא אֵדַע קְדֻשַׁת קְדוֹשִׁים׃

רבי יוחנן בן נורי ואמרי לה
רבי יוחנן בן נורי היה שמו
ומפני מה קורין אותו בן נורי
שהיה מביט בספרים שהיו
כתובים בכתב נורי ומוצא
בהם דברי תורה ודברי חכמה
ומגלה אותם לפני הכל "
ומשיב להם ולא ידעו שהוא
רבי יוחנן בן נורי ואמרי לה
רבי יוחנן בן נורי היה שמו
ומפני מה קורין אותו בן נורי
שהיה מביט בספרים שהיו
כתובים בכתב נורי ומוצא
בהם דברי תורה ודברי חכמה
ומגלה אותם לפני הכל "
ומשיב להם ולא ידעו שהוא

רבי יוחנן בן נורי ואמרי לה
רבי יוחנן בן נורי היה שמו
ומפני מה קורין אותו בן נורי
שהיה מביט בספרים שהיו
כתובים בכתב נורי ומוצא
בהם דברי תורה ודברי חכמה
ומגלה אותם לפני הכל "
ומשיב להם ולא ידעו שהוא

עקביה

בשהן דברי הרה הרי זה משיב
לישב שנתם ובמושב ילידיכם ולא
ישבו " ובל שנתם שישבון איש
בשהן דברי הרה הרי שהרה
שהיה בשהן שנתם חוץ משבעה
ימים . שבע ירושלמי ולי זה השולחן
שלקח . שבע ירושלמי ולי " ואשר לשבי לי
שלקח לשבי לי " ואשר לשבי לי
לישב שנתם ובמושב ילידיכם ולא
ישבו " ובל שנתם שישבון איש
בשהן דברי הרה הרי שהרה
שהיה בשהן שנתם חוץ משבעה
ימים . שבע ירושלמי ולי זה השולחן
שלקח . שבע ירושלמי ולי " ואשר לשבי לי

ר' חנינה בן חכינאי אומר המבטל
מצות הבנין בא ומצא בנין בנוי
מלא בתים הון וכלי מתכות מלא
מזון כל צרכיו ואינו יודע מי בנאו
כך המבטל מצות הבנין בא ומצא
שדות כרמים ובתים מוכנים מלאים
כל טוב ואינו יודע מי עשאן לפיכך
נאמר " ר' שמעון בן יוחאי אומר
בא וראה כמה חביבין מצות על
ישראל כשנכנסו לארץ לא נצטוו
אלא על שתי מצות בלבד מינוי
המלכות והשמדת זרע עמלק וכל
עסקם של ישראל בארץ לא היו
אלא במצות שנאמר " ר' שמעון
בן יוחאי אומר בא וראה כמה
חביבין מצות על ישראל שכל
זמן שהיו עוסקין במצות היו
מתגדלין ומתרבין ומתפרנסין
ומתברכין ומתרוממין ומתנשאין
ומתגברין ומתקדשין ומתטהרין
ומתחבבין ומתקרבין ומתאהבין
ומתרחקין מן הטומאה ומן העבירה
ומן הקלון ומן הבזיון ומן הגנאי
ומן הדופי ומן הלעג ומן הקלס
ומן כל הדברים הרעים שבעולם
ומתרחקין מן הדברים הרעים
שבעולם ומתקדשין ומתטהרין
ומתחבבין ומתקרבין ומתאהבין
ומתרחקין מן הטומאה ומן העבירה
ומן הקלון ומן הבזיון ומן הגנאי
ומן הדופי ומן הלעג ומן הקלס
ומן כל הדברים הרעים שבעולם
ומתרחקין מן הדברים הרעים
שבעולם ומתקדשין ומתטהרין

ר' חנינה בן חכינאי אומר המבטל
מצות הבנין בא ומצא בנין בנוי
מלא בתים הון וכלי מתכות מלא
מזון כל צרכיו ואינו יודע מי בנאו
כך המבטל מצות הבנין בא ומצא
שדות כרמים ובתים מוכנים מלאים
כל טוב ואינו יודע מי עשאן לפיכך
נאמר " ר' שמעון בן יוחאי אומר
בא וראה כמה חביבין מצות על
ישראל כשנכנסו לארץ לא נצטוו
אלא על שתי מצות בלבד מינוי
המלכות והשמדת זרע עמלק וכל
עסקם של ישראל בארץ לא היו
אלא במצות שנאמר " ר' שמעון
בן יוחאי אומר בא וראה כמה
חביבין מצות על ישראל שכל
זמן שהיו עוסקין במצות היו

ר' יוסי בן חלפתא אומר הוה היה

ויהי ביום השמיני ויקרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני ה' ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה ופר ואיל לשלמים לזבח לפני ה' ומנחה בלולה בשמן כי היום ה' נראה אליכם ויקחו את אשר צוה משה אל פני האהל ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני ה' ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו מן הדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ואת החלב והכליות והיותרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה ה' את משה ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה ויזבח את העלה ויקריבו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב ואת העלה הקריבו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח ורחץ הקרב והכרעים ויקטר על העלה על המזבח ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויעשהו חטאת כראשון ויקרב את העלה ויעש כמשפט ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר ויזבח את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויקריבו בני אהרן את הדם אליו ויזרקהו על המזבח סביב ואת החלבים מן השור ומן האיל המכסה והכליות והיותרת על הכבד ויקטרו את החלבים על המזבח ואת הבשר ואת העור שרף באש ויניף אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעלה והשלמים ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם ויראה כבוד ה' אל כל העם ותצא אש מלפני ה' ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם

ר' יוסי הגלילי אומר מה תלמוד לומר ויהי ביום השמיני והלא כבר נאמר ביום השמיני אלא ביום שנשלמה מלאכת המשכן ונתרצה הקב"ה את מעשיו ונתרצו ישראל את מעשיהם ונתרצו ישראל את מעשיהם שנאמר ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן ויהי ביום השמיני ר' יהודה בן בתירא אומר ביום שנשלמה מלאכת המשכן ונתרצה הקב"ה את מעשיו ונתרצו ישראל את מעשיהם שנאמר ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן ויהי ביום השמיני ר' יהודה בן בתירא אומר ביום שנשלמה מלאכת המשכן ונתרצה הקב"ה את מעשיו ונתרצו ישראל את מעשיהם שנאמר ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן ויהי ביום השמיני

ר' יוסי הגלילי אומר מה תלמוד לומר ויהי ביום השמיני והלא כבר נאמר ביום השמיני אלא ביום שנשלמה מלאכת המשכן ונתרצה הקב"ה את מעשיו ונתרצו ישראל את מעשיהם ונתרצו ישראל את מעשיהם שנאמר ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן ויהי ביום השמיני

בן זומא

משנה א

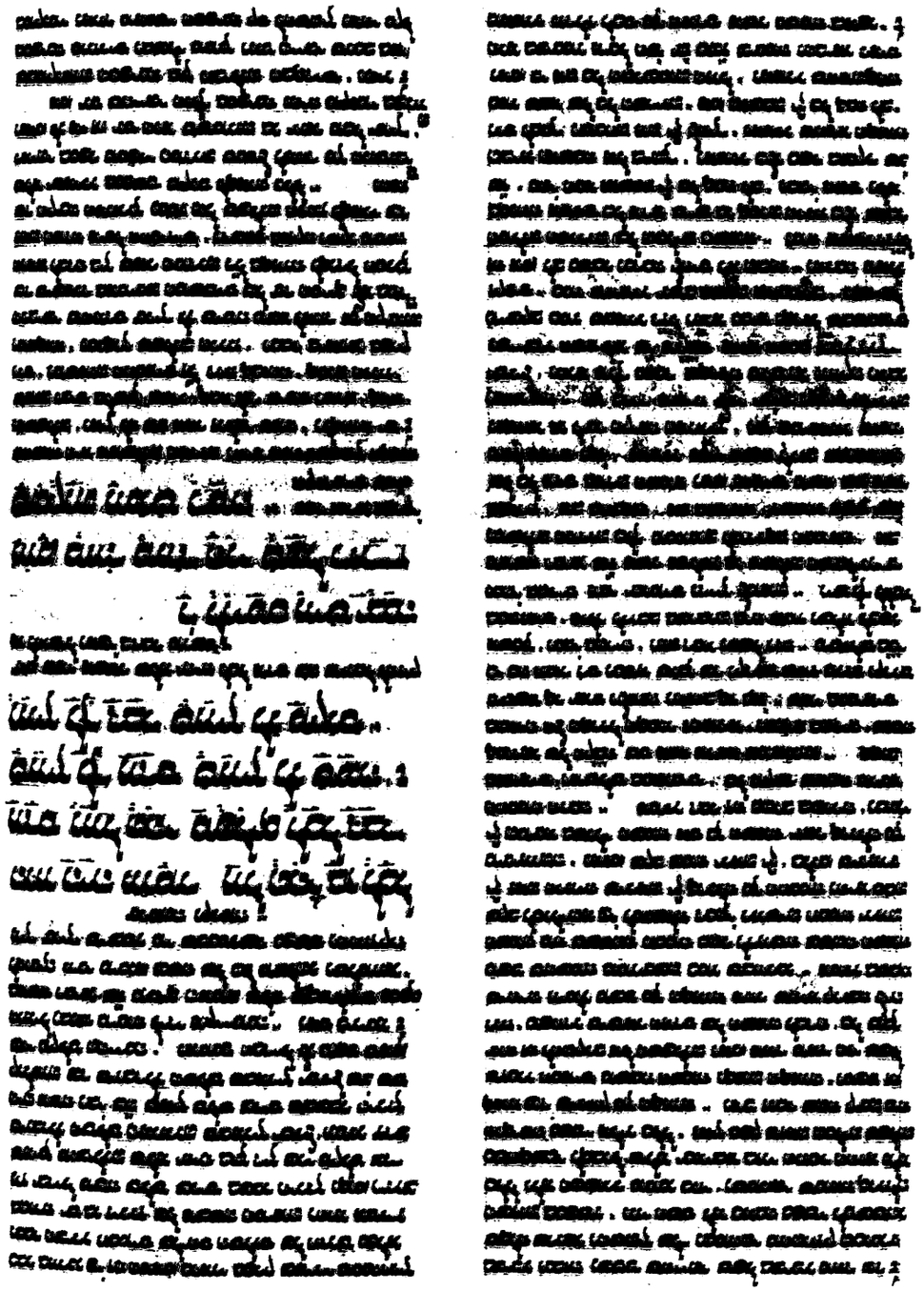

ר' יוחנן בשם ר' יוסי בן זמרא אמר
שלשה דברים נאמרו בשלמה ונתקיימו
בו ואלו הן ויהי כי זקן שלמה נשתטה
ויבן במות לכמוש ולמלכם ויעש כן
לכל נשיו נכריות ויקטרו ויזבחו לאלהיהם
ר' שמואל בר נחמן אמר אף הוא
אמר ויאהב שלמה את ה' ללכת בחקות
דוד אביו רבי יהושע דסכנין בשם
ר' לוי אמר אף הוא אמר ויאהב שלמה
את ה' ללכת בחקות דוד אביו רבי
יהושע דסכנין בשם ר' לוי אמר
אף הוא אמר ויאהב שלמה את ה'
ללכת בחקות דוד אביו רבי יהושע
דסכנין בשם ר' לוי אמר אף הוא
אמר ויאהב שלמה את ה' ללכת בחקות
דוד אביו רבי יהושע דסכנין בשם
ר' לוי אמר אף הוא אמר ויאהב
שלמה את ה' ללכת בחקות דוד אביו
רבי

שֶׁשָּׁה חוֹתָם שֶׁל קְרוֹתָם הָיוּ בְּמִגְלַת
הַמְּגִלָּה אֲשֶׁר הָיָה הַמֶּלֶךְ "

[illegible]

ר׳ אַבָּהוּ חוֹתָם הַקְּבוּרָה הַמְּגוּרָה
וְהַסְּפוּרָה שֶׁיִּשְׂרָאֵל וְחוֹתָם מִן הַחוֹתָם מִן
הַמֶּלֶךְ " [illegible]

[illegible]

ר׳ אַבָּהוּ חוֹתָם הַקְּבוּרָה הַמְּגוּרָה
וְהַסְּפוּרָה שֶׁיִּשְׂרָאֵל וְחוֹתָם מִן הַחוֹתָם מִן
הַמֶּלֶךְ " [illegible]

[illegible]

בֶּן יַעֲקֹבָה וּמִשֶּׁם הַמֶּלֶךְ יָלַד לְיוֹרְדֵי
הַיָּם וּמֶלֶךְ לְמַה הָיָה הַיָּם הַזֶּה
לְיוֹרְדֵי הַסְּפִינָה עַל פְּנֵי הַמַּיִם "

[illegible]

ר׳ יוֹסֵי בֶּן יְהוּדָה אִישׁ כְּפַר הַבָּבְלִי
וּמִשֶּׁם הַמֶּלֶךְ מִן הַיַּלְדוּת לָמָּה הָיָה
הַיָּם וְהַמֶּלֶךְ לְמַה הָיָה הַיָּם
הַיָּם לְיוֹרְדֵי הַסְּפִינָה וְהַמֶּלֶךְ
הָיָה כְּמוֹ שֶׁהָיָה " ר׳ וּמִשֶּׁם וְעַל
הַסְּפִינָה עַל שֵׁם שֶׁהָיָה אִישׁ
יִשְׂרָאֵל חָדָשׁ מִלְּחוֹשֵׁשׁ יִשְׂרָאֵל
חָדָשׁ בֶּן "

[illegible]

בעשרה

מתמרוקה

טבלה ה

השולש

יסה הלחה להמר והלח במתמר

מתר היה יכול להבחוה לא כרי

להשאיר מן הרשעים שמתמרין ?

מה השולש שטבוי בעשרה מתמר

ולילך שכר טוב לצדיקים שעתידי

מה השולש שטבוי בעשרה מ

מתמרוקה " בעשרה מתמרוקה . כשמשיבה מכל

מה שבאי בכשכוכה מתמרוקה .

סוד שבחוכמה נסתרת זה "

השמים "

הוה היה ומסדר היולדים לטובה

והמזמים להחזיקה והחיים לילך

לילך להמרוב והלחדיב שהמתר ב

הוה היבדר הוה המזמה . הוה ?

המבין הוה עד הוה ריין . הוה

בשל דין . הוה שכיד לילך ברוך

הוה שמוך לשבוי לא עזלה ולא

שכחה . ולא בשוחד עמס . ולא

עזה שוחדי . והכל שלו . ויש ש

שהכל בא לפי חשבון . ואל יבוי

ימלך שיש לך בשוחל בה עמס

שעל פרצך ותהה נביא של פרצך

ותהה סולי . ושל פרצך ותהה חי .

ושל פרצך ותהה סה . ושל פרצך

ותהה שהיר לילך ריק וחשבון לשב

סולך מלכי המלכים הקב"ה "

משה הביא הקבה של המיניים
המינים והשנה של היס. משני
כשנה שיים כמשני והמהנינו בס
שניהם יחד בס.

שניהם יחד בס.

שניהם יחד בס - מי שמעני מינהם משם ר' קרשפ - מי
שניהם יחד בס - מי שמעני מינהם משם ר' קרשפ - מי
שניהם יחד בס - מי שמעני מינהם משם ר' קרשפ - מי
שניהם יחד בס - מי שמעני מינהם משם ר' קרשפ - מי

שניהם יחד בס.

שניהם יחד בס - מי שמעני מינהם משם ר' קרשפ - מי
שניהם יחד בס - מי שמעני מינהם משם ר' קרשפ - מי
שניהם יחד בס - מי שמעני מינהם משם ר' קרשפ - מי
שניהם יחד בס - מי שמעני מינהם משם ר' קרשפ - מי

שניהם יחד בס.

שניהם יחד בס - מי שמעני מינהם משם ר' קרשפ - מי
שניהם יחד בס - מי שמעני מינהם משם ר' קרשפ - מי
שניהם יחד בס - מי שמעני מינהם משם ר' קרשפ - מי
שניהם יחד בס - מי שמעני מינהם משם ר' קרשפ - מי

וְהַמְשֻׁחָרִים רְוָחִים, וְלֹא הָיוּ
הַרְוָחִים הַמְכֻוָּנִים, מְמַהֲרִים יְתֵרוֹן
שֶׁעַל הַמְעֹרָב, וְהַשְּׁחִי הַלּוֹחֵם, וּבֹל
הוּא עֲשָׂרָה הַמָּעוֹן, וְלֹא כְּבֵרִים ׃
שֵׁנִי הַמַּשְׂרֵכָה, וְלֹא כְּמִנְיָה הָרִוָּח
הַמְעֹרָבִים, וְלֹא כְּבֵרִים הַמַּשְׂרֵכָה
וְלֹא וְיֵרֵד לְפִי רַבְּהֶן גָּדוֹל בֵּיוֹם
הַכִּפּוּרִים, וְלֹא כְּבֵרִים הַמַּשְׂרֵכָה
וְלֹא נָזוּז וְכוּב בֵּיהֶם הַמַּשְׂרֵכָה
וְלֹא הָיוּ הַמְרֵיחַ בְּשֵׂר הַיָּדַיִם מְשֻׁחָט
וְלֹא הָיוּ הַמְרֵיחַ בְּשֵׂר הַיָּדַיִם הַיָּדַיִם
לְהַשְׁלִישָׁה וְלֹא הָיוּ הַמְרֵיחַ בְּשֵׂר הַיָּדַיִם
הַמְשֻׁחָרִים, וְלֹא הָיוּ הַמְרֵיחַ בְּשֵׂר הַיָּדַיִם
הַמְשֻׁחָרִים, וְלֹא הָיוּ הַמְרֵיחַ בְּשֵׂר הַיָּדַיִם
הַמְשֻׁחָרִים, וְלֹא הָיוּ הַמְרֵיחַ בְּשֵׂר הַיָּדַיִם

משנה ב׳ ... משנה ב׳ ...

רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בְּשֵׂר הַיָּדַיִם
הַמְשֻׁחָרִים, וְלֹא הָיוּ הַמְרֵיחַ בְּשֵׂר הַיָּדַיִם
הַמְשֻׁחָרִים, וְלֹא הָיוּ הַמְרֵיחַ בְּשֵׂר הַיָּדַיִם
הַמְשֻׁחָרִים, וְלֹא הָיוּ הַמְרֵיחַ בְּשֵׂר הַיָּדַיִם
הַמְשֻׁחָרִים, וְלֹא הָיוּ הַמְרֵיחַ בְּשֵׂר הַיָּדַיִם
הַמְשֻׁחָרִים, וְלֹא הָיוּ הַמְרֵיחַ בְּשֵׂר הַיָּדַיִם
הַמְשֻׁחָרִים, וְלֹא הָיוּ הַמְרֵיחַ בְּשֵׂר הַיָּדַיִם

שבת קיט

רש"י

תוספות

וְהַשְׁלִישִׁית בְּשַׁבָּת בְּרֵאשִׁית
וְהָרְבִיעִית בְּשַׁבָּת וַיְהִי אִישׁ
וְהַחֲמִישִׁית בְּשַׁבָּת אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת
וְהַשִּׁשִּׁית בְּשַׁבָּת וַיְהִי כָל הָאָרֶץ
וְהַשְּׁבִיעִית בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַשְּׁמִינִית בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַתְּשִׁיעִית בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהָעֲשִׂירִית בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהָאַחַת עֶשְׂרֵה בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַשְּׁתֵּים עֶשְׂרֵה בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַשְּׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהָאַרְבַּע עֶשְׂרֵה בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַחֲמִשָּׁה עָשָׂר בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַשִּׁשָּׁה עָשָׂר בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַשִּׁבְעָה עָשָׂר בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַשְּׁמוֹנָה עָשָׂר בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַתִּשְׁעָה עָשָׂר בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהָעֶשְׂרִים בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהָאֶחָד וְעֶשְׂרִים בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַשְּׁנַיִם וְעֶשְׂרִים בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַשְּׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהָאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַשִּׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַשִּׁבְעָה וְעֶשְׂרִים בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַשְּׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַתִּשְׁעָה וְעֶשְׂרִים בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַשְּׁלֹשִׁים בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה

וְהַשְּׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהָאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַשִּׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַשִּׁבְעָה וְעֶשְׂרִים בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַשְּׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַתִּשְׁעָה וְעֶשְׂרִים בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה
וְהַשְּׁלֹשִׁים בְּשַׁבָּת וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה

לוֹ הַמֶּלֶךְ וְלוֹ עָשָׂה רַשַּׁי״ מִמְּדְרָשׁ
בְּרֵישׁ, עָשָׂה וְהֵיטִיב הַמֶּלֶךְ שְׁכָרוֹ
הַמֶּלֶךְ וְכִשְׁמוֹ חָסִיד, בְּרֵישׁ עָשָׂה וְהֵיטִיב הַמֶּלֶךְ שְׁכָרוֹ
הַמֶּלֶךְ וְהֵיטִיב עָשָׂה שְׁכַר הַלֵּילֵי
חֻלִּין וְהֵיטִיב לְכֹהֵן הַמּוּרָם
וְהַבְּכוֹר מוּרָם בְּהַלְכוֹת מַתָּנוֹת לְעָנִיִּים

רשי״

הַמְּחַלֵּל וְהוּא שֶׁלֹּא בְּמִדָּתוֹ הוּא מְחַלְּלוֹ. וְלֹא יָדַעְתִּי מַה שִּׁיעוּר לְהַשְׁוִיר הַהַפְסֵד בִּשְׁבִיל

לוֹ יִהְיֶה וְלוֹ יִהְיֶה הַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
מְחוּיָבִים רַשַּׁי״ הַמְּכַל אֵינוֹ לְפִי הַיְרוּשָׁה
לוֹ יִהְיֶה וְלוֹ יִהְיֶה הַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
מְחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
עַל מְחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
עַל מְחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
עַל מְחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים

עַל הַשְּׁמוּעָה בְּשֵׁשׁ מִדּוֹת לְהַקְשׁוֹת כְּלוֹ שְׁמוּרוֹת בְּסִנְהֶדְרִין בְּפֶרֶק הַשְּׁמוּעָה וְהַכְּתוּבִים הַשְּׁוִים בְּנִדּוֹן וְכוּ׳ וְלֹא קְרָאוֹ הַמְּקוֹמוֹת.

לְחַבְּרוֹ וְהוּא חִלֵּק רַשַּׁי״ הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי
לְחַבְּרוֹ חֶסֶד לְשָׁמוֹעַ וְלַעֲשׂוֹת וְהַבְּרִית
לְחַבְּרוֹ חֶסֶד לְשָׁמוֹעַ וְלַעֲשׂוֹת וְהַבְּרִית
לְחַבְּרוֹ חֶסֶד לְשָׁמוֹעַ וְלַעֲשׂוֹת וְהַבְּרִית
לְחַבְּרוֹ חֶסֶד לְשָׁמוֹעַ וְלַעֲשׂוֹת וְהַבְּרִית
לְחַבְּרוֹ חֶסֶד לְשָׁמוֹעַ וְלַעֲשׂוֹת וְהַבְּרִית

רשי״

הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים

הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים

הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים

הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים

הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים
הַמְּכַל מֵיךְ לְפִי הַמְּחוּיָבִים וְהַכֹּל לְפִי הַמְּחוּיָבִים

וְהַמְּצֻוֶּה וְעוֹשֶׂה עָדִיף מֵעוֹשֶׂה שֶׁלֹּא בְמִצְוָה. וְלָכֵן אַף עַל גַּב דְּאִיכָּא מִצְוַת עֲשֵׂה לְהַנִּיחַ לְאֵם הַבָּנִים וְלִשְׁלֹחַ הַבָּנִים, מִכָּל מָקוֹם אִם רָצְתָה הָאֵם לְהַנִּיחַ הַבָּנִים עִמָּהּ וְלֹא לְשַׁלְּחָם, אֵין שׁוֹלְחִין אוֹתָם מֵעִמָּהּ, דְּהָא עָדִיף מִצְוָה הַבָּאָה בְּעֲבֵרָה מִמִּצְוָה גְּרִידָא. וְכֵן נָמֵי אִם רָצְתָה הָאֵם לְשַׁלְּחָם וְלֹא רָצָה הָאָב לְקַבְּלָם, אֵין מְקַבְּלִין אוֹתָם מִמֶּנָּה, דְּהָא עָדִיף מִצְוָה הַבָּאָה בְּעֲבֵרָה מִמִּצְוָה גְּרִידָא. וְכֵן נָמֵי אִם רָצְתָה הָאֵם לְשַׁלְּחָם וְלֹא רָצָה הָאָב לְקַבְּלָם, אֵין מְקַבְּלִין אוֹתָם מִמֶּנָּה, דְּהָא עָדִיף מִצְוָה הַבָּאָה בְּעֲבֵרָה מִמִּצְוָה גְּרִידָא. וְכֵן נָמֵי אִם רָצְתָה הָאֵם לְשַׁלְּחָם וְלֹא רָצָה הָאָב לְקַבְּלָם, אֵין מְקַבְּלִין אוֹתָם מִמֶּנָּה, דְּהָא עָדִיף מִצְוָה הַבָּאָה בְּעֲבֵרָה מִמִּצְוָה גְּרִידָא.

וְאִם הָיוּ הַבָּנִים בְּיַד אֲחֵרִים, כְּגוֹן שֶׁהָיוּ בְּיַד הַמֶּלֶךְ אוֹ בְּיַד הַמְּדִינָה, וְהָאֵם רוֹצָה לְקַבְּלָם וְהָאָב אֵינוֹ רוֹצֶה לְקַבְּלָם, אֵין שׁוֹמְעִין לָאָב וְנוֹתְנִין הַבָּנִים לָאֵם. וְאִם הָיוּ הַבָּנִים בְּיַד הָאֵם וְהָאָב רוֹצֶה לְקַבְּלָם וְהָאֵם אֵינָהּ רוֹצָה לְקַבְּלָם, אֵין שׁוֹמְעִין לָאֵם וְנוֹתְנִין הַבָּנִים לָאָב. וְאִם הָיוּ הַבָּנִים בְּיַד הָאֵם וְהָאָב רוֹצֶה לְקַבְּלָם וְהָאֵם אֵינָהּ רוֹצָה לְקַבְּלָם, אֵין שׁוֹמְעִין לָאֵם וְנוֹתְנִין הַבָּנִים לָאָב. וְאִם הָיוּ הַבָּנִים בְּיַד הָאֵם וְהָאָב רוֹצֶה לְקַבְּלָם וְהָאֵם אֵינָהּ רוֹצָה לְקַבְּלָם, אֵין שׁוֹמְעִין לָאֵם וְנוֹתְנִין הַבָּנִים לָאָב.

וְאִם הָיוּ הַבָּנִים בְּיַד הָאֵם וְהָאָב רוֹצֶה לְקַבְּלָם וְהָאֵם אֵינָהּ רוֹצָה לְקַבְּלָם, אֵין שׁוֹמְעִין לָאֵם וְנוֹתְנִין הַבָּנִים לָאָב. וְאִם הָיוּ הַבָּנִים בְּיַד הָאֵם וְהָאָב רוֹצֶה לְקַבְּלָם וְהָאֵם אֵינָהּ רוֹצָה לְקַבְּלָם, אֵין שׁוֹמְעִין לָאֵם וְנוֹתְנִין הַבָּנִים לָאָב. וְאִם הָיוּ הַבָּנִים בְּיַד הָאֵם וְהָאָב רוֹצֶה לְקַבְּלָם וְהָאֵם אֵינָהּ רוֹצָה לְקַבְּלָם, אֵין שׁוֹמְעִין לָאֵם וְנוֹתְנִין הַבָּנִים לָאָב.

ומבואר שם בגמרא דמאי דאמרינן בעלמא דאין מוחזקין בשל חברו אפילו בשעת הדחק היינו דוקא בשעת הדחק ממש ולא בשעת הדחק שלנו שהוא רק מחמת שאין לנו פנאי לברר הדבר ולכן אין לנו לחוש לזה כלל ומותר לנו לקנות ולהשתמש בכל מה שנמצא בידם ואין לנו לחוש כלל שמא הוא של חברו ואין לנו לחוש לזה אלא בשעת הדחק ממש שאין לו שום דבר אחר ואין לו מה לאכול ולשתות אלא מזה שבידו ואז אין מוחזקין בשל חברו ואין לנו לתת לו אלא מה שיש לו בידו ואין לנו לחוש שמא הוא של חברו וא

פרק ששי

וְכִי מַה בְּצַע לִי כִּי אֶפְגַּע בְּדָמִי
אֶל שַׁחַת וְעוֹד הֲלֹא עָפָר יוֹדֶךָ
הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ. וְכִי מַה בְּצַע לִי כִּי אֶפְגַּע בְּדָמִי
אֶל שַׁחַת וְעוֹד הֲלֹא עָפָר יוֹדֶךָ
הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ.

"מַה בְּצַע לִי כִּי אֶפְגַּע בְּדָמִי"

ואם תאמר מה בצע לי בדמי אם אמות ואם לא אמות הלא בכל מקום אני מת ואין לי הנאה בדבר. ואם תאמר שאני מת ואין לי הנאה בדבר הלא

בְּתוֹרַת מֹשֶׁה וְהַנְּבִיאִים וּבִכְתוּבִים: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם כֹּה הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם עוֹדִי עִמָּכֶם כִּי מָלֵא כָל הַכָּתוּב עָלַי בְּתוֹרַת
מֹשֶׁה וְהַנְּבִיאִים וְתְהִלִּים עַל אוֹדוֹתָי: אָז פָּתַח אֶת לִבָּם לְהָבִין
אֶת הַכְּתוּבִים: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם כֹּה כָתוּב וְכֹה הָיָה לְהָקִים מָשִׁיחַ
וְלָקוּם מִן הַמֵּתִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי: וְלִהָּקֵר בְּשְׁמוֹ תְּשׁוּבָה וּסְלִיחַת
חַטָּאוֹת בְּכָל הָעַמִּים הַחֵל מִירוּשָׁלַיִם: וְאַתֶּם עֵדִים לַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה: וְהִנֵּה אֲנִי שֹׁלֵחַ אֶת הַבְטָחַת אָבִי עֲלֵיכֶם וְאַתֶּם שְׁבוּ
בְּעִיר יְרוּשָׁלַיִם עַד אֲשֶׁר תִּלָּבְשׁוּ כֹּחַ מִמָּרוֹם: וַיּוֹצִיאֵם עַד
בֵּית עַנְיָה וַיִּשָּׂא אֶת יָדָיו וַיְבָרְכֵם: וַיְהִי בְּעוֹדוֹ מְבָרְכָם וַיִּפָּרֵד
מֵעֲלֵיהֶם וַיָּרָם הַשָּׁמָיְמָה: וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וַיָּשׁוּבוּ לִירוּשָׁלַיִם
בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה: וַיִּהְיוּ תָמִיד בַּמִּקְדָּשׁ מְהַלְלִים וּמְבָרְכִים אֶת
הָאֵל אָמֵן:

מעשה השליחים

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הָיְתָה
תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי
הַמָּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר: וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת
הָאוֹר כִּי טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
אֶחָד: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין
מַיִם לָמָיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי כֵן: וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה
הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם
קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ
דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ
עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן: וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ
וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב:
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת
בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת
וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים: וְהָיוּ לִמְאוֹרוֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת
הַגְּדֹלִים אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטֹן
לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים: וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ
הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ: וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין
הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר
יוֹם רְבִיעִי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף
יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ
הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב:
וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיַּמִּים
וְהָעוֹף יָרֹב בָּאָרֶץ: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ אֶרֶץ
לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת
הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי
טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ
בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ
הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם
אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ
בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל
הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְרִי עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה
לְאָכְלָה: וּלְכָל חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי כֵן:
וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי
בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי: וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ
אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:
אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה
אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ וְכָל
עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ
וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה: וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת כָּל
פְּנֵי הָאֲדָמָה: וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עָפָר מִן הָאֲדָמָה
וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה: וַיִּטַּע יְהוָה
אֱלֹהִים גַּן בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר: וַיַּצְמַח
יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ
הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע: וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת
אֶת הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים: שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן
הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב: וְזְהַב הָאָרֶץ
הַהִיא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם: וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא
הַסֹּבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ כּוּשׁ: וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הוּא הַהֹלֵךְ
קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת: וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ: וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל
הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל: וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא
תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת: וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֱלֹהִים לֹא טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ: וַיִּצֶר
יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמָיִם
וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם לִרְאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם
נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ: וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף
הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ: וַיַּפֵּל
יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו
וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה: וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלָע אֲשֶׁר לָקַח
מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל הָאָדָם: וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם
עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה
זֹּאת: עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ
לְבָשָׂר אֶחָד: וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבֹּשָׁשׁוּ:
וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן:
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ הַגָּן נֹאכֵל: וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר
בְּתוֹךְ הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן תְּמֻתוּן:
וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל הָאִשָּׁה לֹא מוֹת תְּמֻתוּן: כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי
בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב
וָרָע: וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה הוּא לָעֵינַיִם
וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם לְאִישָׁהּ
עִמָּהּ וַיֹּאכַל: וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֲרֻמִּים הֵם וַיִּתְפְּרוּ
עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרוֹת: וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים
מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה
אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן: וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אַיֶּכָּה: וַיֹּאמֶר אֶת קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן וָאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי
וָאֵחָבֵא: וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ
לְבִלְתִּי אֲכָל מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ: וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי
הִוא נָתְנָה לִי מִן הָעֵץ וָאֹכֵל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה זֹּאת
עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים
אֶל הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת
הַשָּׂדֶה עַל גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְאֵיבָה אָשִׁית
בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה
תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב: אֶל הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ
בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ: וּלְאָדָם
אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר
לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אָרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל
יְמֵי חַיֶּיךָ: וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה:
בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ
כִּי עָפָר אַתָּה וְאֶל עָפָר תָּשׁוּב: וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי
הִוא הָיְתָה אֵם כָּל חָי: וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת
עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ
לָדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל
וָחַי לְעֹלָם: וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגַּן עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר לֻקַּח מִשָּׁם: וַיְגָרֶשׁ אֶת הָאָדָם וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן עֵדֶן אֶת
הַכְּרֻבִים וְאֵת לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים:

ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה
אומר משום ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה
אומר משום ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה
אומר משום ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה
אומר משום ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה
אומר משום ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה
אומר משום ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה
אומר משום ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה
אומר משום ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה
אומר משום ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה
אומר משום ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה
אומר משום ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה
אומר משום ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה
אומר משום ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה
אומר משום ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה
אומר משום ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה
אומר משום ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה
אומר משום ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה
אומר משום ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה
אומר משום ר׳ יוסי בן חלפתא אומר משום ר׳ אלעזר בן עזריה

יהוה

אמר

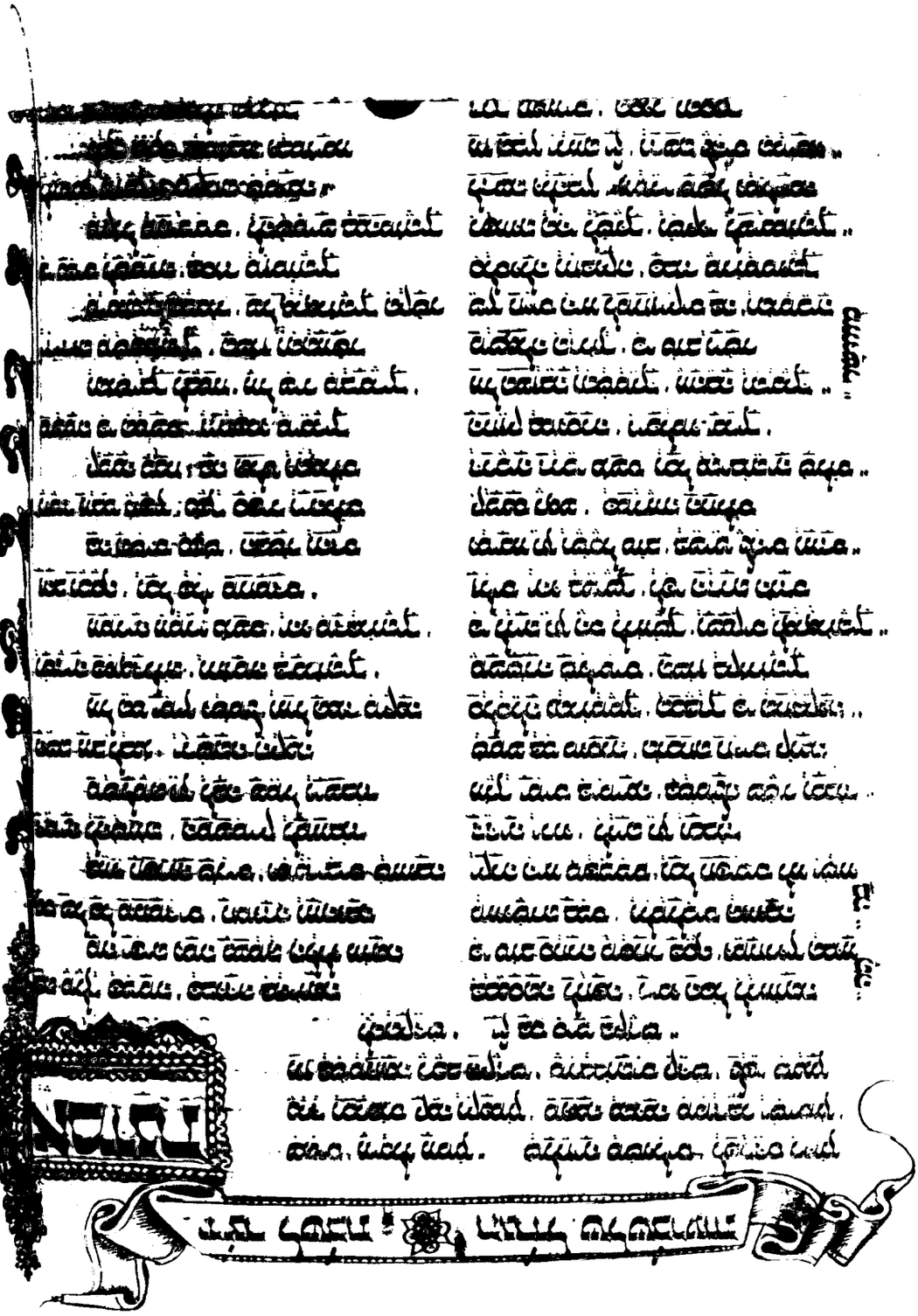

בר גורה

פרשה

אזהרות לר׳ שלמה התיטן ז״ל

שמחה

לבי מכאיב — היה מבוזה מכאיב

ירוץ לא יכשל — הבריות היושבים "

והיה נבזה כאפס — והיה רבה כאפסה

להבין מחשבות " — המשכן המשכיל "

מספר הפשיטה · מיכאיל הלאיכה — מתנשא מרומם לשבת " ·

ומחזיק מרומם · בבית מכון תפארת · — על שפתי מלכה · מלכה מכוסה "

בסתר ומחשכים · מחשבות מעמיקים — בחסדך ובחסדך "

ישיבת הבריות · בחשבון הנפשות — ברוך הגבר "

ומחשבותיו · ומחשבותיו ומחשבותיו — ומחשבותיו ומחשבותיו

ויהי בשמעו את דברי הנביא ויקרע את בגדיו ויתן על ראשו אפר ויתפלל
ויבך לפני ה׳ ויאמר אנה אנכי ה׳ אלהים ומה ביתי כי הגדלתני עד הנה
ותקטן זאת בעיניך ה׳ אלהים ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק ואתה
תורני כתורת האדם ה׳ אלהים ומה יוסיף דויד עוד לדבר אליך ואתה
ידעת את עבדך ה׳ אלהים בעבור דברך וכלבבך עשית את כל הגדולה
הזאת להודיע את עבדך ולמען דברך ה׳ אלהים גדלת כי אין כמוך
ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו ומי כעמך כישראל גוי
אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות
לכם את הגדולה והנוראות לגרש מפני עמך אשר פדית ממצרים גוים
ואלהיו ותכן לך את עמך ישראל לעם עד עולם ואתה ה׳ היית להם
לאלהים ועתה ה׳ אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם
עד עולם ועשה כאשר דברת ויגדל שמך עד עולם ויאמר ה׳ צבאות
אלהי ישראל נבא אל אזני עבדך כי בניתי לך בית על כן מצא עבדך
את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת ועתה ה׳ אתה הוא האלהים
ודברך היה אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת ועתה החל
וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה ברכת ה׳ תברך
ומברכתך תתברך בית עבדך לעולם ויהי אחרי כן ויך דויד את פלשתים
ויכנעם ויקח דויד את מתג האמה מיד פלשתים ויך את מואב ויהי
מואב לדויד עבדים נושאי מנחה ויך דויד את הדדעזר מלך צובה
חמת בלכתו להשיב ידו בנהר פרת ויקח דויד מאתו אלף ושבע מאות
פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דויד את כל הרכב ויותר ממנו
מאה רכב ויבא ארם דמשק לעזר להדדעזר מלך צובה ויך דויד מארם
עשרים ושנים אלף איש רגלי ויתן דויד נצבים בארם דמשק ויהי ארם
לדויד עבדים נושאי מנחה ויושע ה׳ את דויד בכל אשר הלך ויקח דויד
את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלים ומבטח
ומברתי מערי הדדעזר לקח המלך דויד נחשת הרבה מאד ויעש שלמה
את הים ואת העמודים ואת כלי הנחשת ויעש חורם את הסירות ואת
היעים ואת המזרקות ויכל חורם לעשות את כל המלאכה אשר עשה
למלך שלמה בית ה׳ עמודים שנים וגלות הכתרת אשר על ראש שני
העמודים ושבכות שתים לכסות את שתי גלות הכתרת אשר על ראש
העמודים ורמונים ארבע מאות לשבכות שתים שני טורים רמונים
לשבכה האחת לכסות את שתי גלות הכתרת אשר על פני העמודים
ואת המכונות ואת הכיורות ואת הים האחד ואת הבקר שנים עשר
תחתיו ואת הסירות ואת היעים ואת המזלגות וכל כליהם עשה חורם
אביו למלך שלמה לבית ה׳ נחשת מרוקה בכר הירדן יצקם המלך
בככרת האדמה בין סכות ובין צרתן ויניח שלמה את כל הכלים
האלה הרבה מאד כי לא נחקר משקל הנחשת ויעש שלמה את כל
הכלים אשר בית ה׳ את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם
הפנים ואת המנורות וחמשה מזה ומחמשה מזה לפני הדביר פרח
והנרות והמלקחים זהב מכלת זהב והמזמרות והמזרקות והכפות
והמחתות זהב סגור והפתחות זהב לדלתות בית הקדש הפנימי לקדש
הקדשים לדלתות בית ההיכל לשער הבית זהב ויכל כל המלאכה אשר
עשה שלמה את בית ה׳ ויבא שלמה את קדשי דויד אביו את הכסף
ואת הזהב ואת הכלים נתן אוצרות בית ה׳ אז יקהל שלמה את זקני
ישראל את כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך
שלמה בירושלים להעלות את ארון ברית ה׳ מעיר דויד היא ציון
ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בחג בירח האתנים הוא החדש
השביעי ויבאו כל זקני ישראל ויקחו הכהנים את הארון ויעלו את
ארון ה׳ ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל הכהנים
והלוים מעלים ומלך שלמה והעדה הנועדת עליו לפני הארון זובחים
צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב ויבאו הכהנים את ארון ברית
ה׳ אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים
כי הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון
ועל בדיו מלמעלה ויאריכו הבדים ותראינה ראשי הבדים מן הקדש
על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהי שם עד היום הזה אין בארון רק
שני לחות האבן אשר הניח שם משה בחרב אשר כרת ה׳ עם בני
ישראל בצאתם ממצרים ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא את
בית ה׳ ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד ה׳ את
בית ה׳ אז אמר שלמה ה׳ אמר לשכן בערפל ואני בניתי בית זבל לך
מכון לשבתך עולמים ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל
וכל קהל ישראל עומד ויאמר ברוך ה׳ אלהי ישראל אשר דבר בפיו
את דויד אבי ובידותיו מלא לאמר למן היום אשר הוצאתי את עמי
את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית
להיות שמי שם ולא בחרתי באיש לנגיד על עמי ישראל ואבחר
בירושלים להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל ויהי
עם לבב דויד אבי לבנות בית לשם ה׳ אלהי ישראל ויאמר ה׳ אל דויד
אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטבת כי היה עם לבבך
רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היוצא מחלציך הוא יבנה הבית
לשמי ויקם ה׳ את דברו אשר דבר ואקם תחת דויד אבי ואשב על כסא
ישראל כאשר דבר ה׳ ואבן הבית לשם ה׳ אלהי ישראל ואשם שם את
המקום אשר כרת ה׳ עם אבתינו בהוציאו אותם מארץ מצרים ויעמד
לפני מזבח ה׳ נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמים ויאמר ה׳ אלהי
ישראל אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית
והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבבם אשר שמרת לעבדך דויד אבי
את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום הזה ועתה ה׳ אלהי
ישראל שמר לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך
איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת
לפני כאשר הלכת לפני ועתה ה׳ אלהי ישראל יאמן נא דברך אשר
דברת לעבדך דויד אבי כי האמנם ישב אלהים את האדם על הארץ
הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי
ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו ה׳ אלהי לשמע אל הרנה ואל
התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום להיות עיניך פתחות אל הבית
הזה יומם ולילה אל המקום אשר אמרת לשום שמך שם לשמע אל
התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה ושמעת אל תחנת עבדך
ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום
שבתך אל השמים ושמעת וסלחת ואם יחטא איש לרעהו ונשא בו
אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה ואתה תשמע השמים
ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק
צדיק לתת לו כצדקתו בהנגף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך
ושבו אל שמך והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה
ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה
אשר נתת לאבותם בחטוא השמים מטר כי יחטאו לך והתפללו אל
המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי תענם ואתה תשמע
השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרך הטובה
אשר ילכו בה ונתת מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה רעב כי
יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה אויבו צר
לו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל
האדם ולכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית
הזה ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ונתת לאיש ככל דרכיו
אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב כל בני האדם למען
יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתת לאבתינו
וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא כי יבוא מארץ רחוקה למען
שמך כי ישמעון את שמך הגדול ואת ידך החזקה ואת זרועך הנטויה
ובא והתפלל אל הבית הזה ואתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית
ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה
אותך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי
כי תצא עמך למלחמה על אויביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך
דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך ושמעת
השמים את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר
חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם לרחמים לפני שוביהם
ורחמום כי עמך ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל
להיות עיניך פתחות אל תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל לשמע
אליהם בכל אשר יקראו אליך כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי
הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך את אבתינו ממצרים אדני
ה׳ והיה ככלות שלמה להתפלל את כל התפלה והתחנה הזאת אל ה׳
קם מלפני מזבח ה׳ מכרעת על ברכיו ופרש כפיו השמים ויעמד ויברך
את כל קהל ישראל בקול גדול לאמר ברוך ה׳ אשר נתן מנוחה לעמו
ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד
משה עבדו יהי ה׳ אלהינו עמנו כאשר היה עם אבתינו אל יעזבנו ואל
יטשנו להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו
ומשפטיו אשר צוה את אבתינו והיו הדברים האלה אשר התחננתי
לפני ה׳ קרבים אל ה׳ אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט
עמו ישראל דבר יום ביומו למען דעת כל עמי הארץ כי ה׳ הוא האלהים
אין עוד והיה לבבכם שלם עם ה׳ אלהינו ללכת בחקותיו ולשמר
מצותיו כהיום הזה ויזבח המלך שלמה זבח שלמים אשר זבח לה׳
בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו המלך ובני
ישראל את בית ה׳ ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר אשר לפני
בית ה׳ כי עשה שם את העולה ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי
מזבח הנחשת אשר לפני ה׳ קטן מהכיל את העולה ואת המנחה ואת
חלבי השלמים ויעש שלמה בעת ההיא את החג ושבעת ימים כל ישראל
אתו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני ה׳ אלהינו שבעת
ימים וארבעה עשר יום ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך
וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה ה׳ לדויד
עבדו ולישראל עמו ויהי כאשר כלה שלמה לבנות את בית ה׳ ואת בית
המלך ואת כל חשק שלמה אשר חשק לעשות נראה ה׳ אל שלמה
בפעם השנית כאשר נראה אליו בגבעון ויאמר ה׳ אליו שמעתי את
תפלתך ואת תחנתך אשר התחננת לפני הקדשתי את הבית הזה אשר
בנית לשום את שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים ואתה
אם תלך לפני כאשר הלך דויד אביך בתם לבב וביושר לעשות ככל
אשר צויתיך חקי ומשפטי תשמר והקמתי את כסא ממלכתך כאשר
כרתי לדויד אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל ואם שוב
תשובון אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי וחקותי אשר נתתי
לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם והכרתי
אתכם מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי
אשליך מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה בכל העמים והבית הזה
יהיה לעי כל עובר עליו ושרק ואמר על מה עשה ה׳ ככה לארץ הזאת
ולבית הזה ואמרו על אשר עזבו את ה׳ אלהיהם אשר הוציא את אבותם
מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן
הביא עליהם את כל הרעה הזאת ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה
שלמה את שני הבתים את בית ה׳ ואת בית המלך וכל אשר חשק
שלמה לעשות בעזרות ולבנות בתדמר ואת כל ערי המסכנות אשר היו
לשלמה ולבנות את ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חשק שלמה
אשר חשק לבנות בירושלים ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו כל העם הנותר
מן החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל המה
בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל להחרימם
ויעל שלמה את בת פרעה מעיר דויד לבית אשר בנה לה כי אמר לא
תשב אשתי בבית דויד מלך ישראל כי קדש המה אשר באו שמה ארון
ה׳ אז הקריב שלמה עולות לה׳ על מזבח ה׳ אשר בנה לפני האולם
ולהקטיר על המזבח בדבר יום ביומו על פי משה בשבתות וחדשים
ובשלש מועדים בשנה בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ויעמד
כמשפט דויד אביו את מחלקות הכהנים על עבדתם והלוים על
משמרתם לשבח ולכהן נגד הכהנים דבר יום ביומו ושוערים במחלקותם
לשער שער כי כן מצות דויד איש האלהים ולא סרו מעל מצות המלך
אל הכהנים והלוים לכל דבר ואל האוצרות וכל מלאכת שלמה נכונה
עד יום יסוד בית ה׳ ועד כלתו עד אשר שלם בית ה׳ אז הלך שלמה
עציון גבר ואלות על שפת ים סוף בארץ אדום וישלח לו חורם ביד
עבדיו אניות ועבדי ים אנשי דעת וילכו עם עבדי שלמה אל אופירה
ויקחו משם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויבאו אל המלך שלמה
וישמע מלך שבא את שמע שלמה לשם ה׳ ויבא לנסתו בחידות בירושלים
בחיל כבד מאד גמלים נשאים בשמים וזהב הרבה מאד ואבן יקרה
ויבא אל שלמה ויגד לו את כל אשר היה עם לבבו ויגד שלמה את כל
דבריו לא נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לו ויראה מלכת שבא את
כל חכמת שלמה והבית אשר בנה ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד
משרתיו ולבושם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית ה׳ ותהי אין עוד בה
רוח ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך
ועל חכמתך ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה
לא הגד לי חצי הרב חכמתך ותוספת על השמועה אשר שמעתי אשרי
אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך
יהי ה׳ אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל באהבת ה׳ את
ישראל לעולם ויתנך למלך לעשות משפט וצדקה ותתן למלך מאה
ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשם הנמוג
אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה וגם אניות חורם אשר נשאו זהב
מאופיר הביאו מעצי אלמוגים הרבה מאד ויעש המלך מעצי האלמוגים
מסלות לבית ה׳ ולבית המלך כנרות ונבלים למשררים ומלכת שבא
נתנה את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כיד המלך שלמה
ותשב ותלך לארצה היא ועבדיה ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה
בשנה אחת ששת מאות ושש ושישים ככר זהב מלבד אשר היו אנשי
הרכלים סוחרי הרוכל וכל מלכי ערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף
לשלמה ויעש המלך שלמה מאתים צנות זהב שש מאות זהב יעלה על
הצנה האחת ושלש מאות מגנים זהב שלש מנים זהב יתן על המגן
האחד ויתנם המלך בית יער הלבנון ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו
זהב מובחר כסא שש מעלות לכסא וראש עגל לכסא מאחוריו ושתי
ידות מזה ומזה לשבת ושנים עשר אריות עומדים שם על שתי המעלות
משש מזה ומשש מזה לא נעשה כן לכל ממלכות הארץ וכל כלי משקה
המלך שלמה זהב וכל כלי בית היער הלבנון זהב סגור אין כסף לא
נחשב בימי שלמה מאומה כי אניות למלך הולכות תרשיש עם עבדי
חורם אחת לשלש שנים תבוא אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שן
וקופים ותוכיים ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה
וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן
האלהים בלבו והם מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושמלות
נשק ובשמים סוס ופרדה דבר שנה בשנה ויקבץ שלמה רכב ופרשים
ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי
הרכב ועם המלך בירושלים ויתן המלך את הכסף בירושלים כאבנים
ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב ויהי מוצא הסוסים לשלמה
ממצרים וקוה סוחרי המלך יקחו מקוה במחיר ויעלו ויצאו ממצרים
מרכבה בשש מאות כסף וסוס במאה וחמשים וכן לכל מלכי החתים
וארם בידם יוציאו ויהי רחבעם בן שלמה בשכם כי שכם באו כל ישראל
להמליך אותו וירבעם בן נבט שמע והוא עודנו במצרים אשר ברח
מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים וישלחו ויקראו לו וילכו
ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר אביך הקשה את עלנו
ועתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך
ויאמר אליהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך העם ויועץ המלך רחבעם
את הזקנים אשר היו עומדים לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך
אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר ויאמרו אליו לאמר אם היום
תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם אותם ודברת אליהם דברים טובים
והיו לך עבדים כל הימים ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו ויועץ את
הילדים אשר גדלו אתו אשר עמדים לפניו לאמר מה אתם נועצים ונשיב
דבר אל העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מעל העול אשר נתן אביך
עלינו והילדים אשר גדלו אתו ידברו אליו לאמר כה תאמר אל העם
הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו
כה תדבר אליהם קטני עבה ממתני אבי ועתה אבי העמיס עליכם עול
כבד ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשבטים ואני אסר אתכם
בעקרבים וילך ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר
המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי וישב המלך אל העם קשה ויעזב
המלך רחבעם את עצת הזקנים ויעץ אתם כעצת הילדים לאמר אבי
הכביד את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשבטים ואני
אסר אתכם בעקרבים ולא שמע המלך אל העם כי סבה היתה מעם ה׳
למען הקים את דברו אשר דבר ה׳ ביד אחיה השלני אל ירבעם בן נבט
וכל ישראל ראו כי לא שמע המלך להם וישיבו העם את המלך לאמר
מה לנו חלק בדויד ולא נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך
דויד וילך ישראל לאהליו ובני ישראל הישבים בערי יהודה ימלך עליהם
רחבעם ויאמר המלך רחבעם אל אדורם נוגש המס וירגמו בו בני ישראל
אבנים וימת ויתאמץ המלך רחבעם לעלות במרכבה לנוס ירושלים
ויפשעו ישראל בבית דויד עד היום הזה ויהי כשמע כל ישראל כי שב
ירבעם ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אחרי
בית דויד כי אם שבט יהודה לבדו ויבא רחבעם ירושלים ויקהל את כל
בית יהודה ושבט בנימין מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם
עם בית ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם בן שלמה ויהי דבר ה׳
אל שמעיה איש האלהים לאמר אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה
ואל כל בית יהודה ובנימין ואל יתר העם לאמר כה אמר ה׳ לא תעלו
ולא תלחמו עם אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה
הדבר הזה וישמעו את דבר ה׳ וישבו ללכת כדבר ה׳ וירבעם בנה את
שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל וירבעם אמר
בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דויד אם יעלה העם הזה לעשות זבחים
בבית ה׳ בירושלים ושב לב העם הזה אל אדוניהם אל רחבעם מלך
יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך יהודה ויועץ המלך ויעש שני עגלי
זהב ויאמר אליהם רב לכם מעלות ירושלים הנה אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים ויתן את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן
ויהי הדבר הזה לחטאה וילכו העם לפני האחד עד דן ויעש בית במות
וישם כהנים מקצות העם אשר לא מבני לוי ויעש חג בחדש השמיני
בחמשה עשר יום בחדש כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה
בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה ויפקד בבית אל את כהני הבמות
אשר עשה ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש
השמיני בחדש אשר בדא מלבו ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח
להקטיר והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר ה׳ אל בית אל וירבעם
עמד על המזבח להקטיר ויקרא על המזבח בדבר ה׳ ויאמר מזבח מזבח
כה אמר ה׳ הנה בן נולד לבית דויד יאשיהו שמו וזבח את כהני הבמות
המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך ויתן ביום ההוא מופת לאמר
זה המופת אשר דבר ה׳ הנה המזבח נקרע והשפך הדשן אשר עליו
ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל
וישלח ידו מעל המזבח לאמר תפשוהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא
יכל להשיבה אליו ויתן המזבח נקרע והשפך הדשן מן המזבח כמופת
אשר נתן איש האלהים בדבר ה׳ ויען המלך ויאמר אל איש האלהים
חלה נא את פני ה׳ אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש
האלהים את פני ה׳ ותשב יד המלך אליו ויהי כראשונה ויאמר המלך
אל איש האלהים בא אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתנת מלך ויאמר
איש האלהים אל המלך אם תתן לי חצי ביתך לא אבא עמך ולא אוכל
לחם ולא אשתה מים במקום הזה כי כן צוה אלי בדבר ה׳ לאמר לא
תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת ויהי הוא הולך
בדרך אחרת ולא שב בדרך אשר בא בבית אל ונביא זקן אחד יושב
בבית אל ויבא בניו ויספרו לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים
היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרו לאביהם ויאמר
אליהם אביהם איזה דרך הלך ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש
האלהים אשר בא מיהודה ויאמר אל בניו חבשו לי את החמור ויחבשו
לו את החמור וירכב עליו וילך אחרי איש האלהים וימצאהו ישב תחת
האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר בא מיהודה ויאמר אני
ויאמר אליו לך אתי הביתה ולחם ואכל ויאמר לא אוכל לשוב אתך
ולבא אתך ולא אוכל אתך לאכל לחם ולשתות אתך מים במקום הזה
כי אלי נאמר בדבר ה׳ לא תאכל לחם ולא תשתה מים שם לא תשוב
ללכת דרך אשר הלכת ויאמר אליו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי
בדבר ה׳ לאמר השיבהו אתך הביתה ויאכל לחם וישת מים ויכחשהו
וישב עמו ויהי הוא יושב על השלחן ויהי דבר ה׳ אל הנביא אשר השיבו
ויקרא אל איש האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר ה׳ יען כי
מריתה את פי ה׳ ולא שמרת את המצוה אשר צוך ה׳ אלהיך ותשב
ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר אמר אליך לא תאכל לחם ולא
תשת מים לא תבוא נבלתך אל קבר אבתיך ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי
שתותו ויחבש לו את החמור לנביא אשר השיבו וילך וימצא אריה
בדרך ויהרגהו ותהי נבלתו מושלכת בדרך והחמור עמד אצלה והאריה
עמד אצל הנבלה והנה אנשים עברים ויראו את הנבלה מושלכת בדרך
והאריה עמד אצל הנבלה ויבאו ויאמרו בעיר אשר הנביא הזקן יושב
בה וישמע הנביא אשר השיבו מדרך וישב ויאמר איש האלהים הוא אשר
מרה את פי ה׳ ויתנהו ה׳ לאריה וישברהו ויהרגהו כדבר ה׳ אשר דבר
אליו ויאמר אל בניו לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו ויבא וימצא את
נבלתו מושלכת בדרך והחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא אכל
האריה את הנבלה ולא טרף את החמור ויקח הנביא את נבלת איש
האלהים וישאה על החמור וישבה ויבא העיר הזקן לספד ולקברו ויקבר
את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי ויאמר אל בניו לאמר בקברי
אותו קברו את עצמותי אצל עצמותיו כי הדבר אשר קרא בדבר ה׳ על
המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי שמרון בוא יבוא
אחרי הדברים האלה לא שב ירבעם מדרכו הרעה ויעש שוב מקצות
העם כהני במות מי שרצה ימלא את ידו ויהי לכהני במות ובדבר הזה
היה לבית ירבעם לחטאה ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה ובעת
ההיא חלה אביה בן ירבעם ותאמר ירבעם אל אשתו קומי נא והשתנית
את אשתך ולא תודעי כי אשת ירבעם את ותלכי שלה אל אחיה הנביא
הוא דבר עלי להיות למלך על העם הזה ולקחת עמך עשרה לחם ונקדים
ובצפחת דבש ותבא אליו הוא יגיד לך מה יהיה לנער ותעש כן אשת
ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיה לא יוכל כי קמו עיניו
מזקנה כי היה כעת ה׳ אמר אל אחיה והנה אשת ירבעם באה לדרוש
את ה׳ מאתך בעד בנה כי חלה הוא כה ודברת אליה וכהבוא היא
מתנכרת והיה כשמעה את קול רגלי בבואה בפתח ויאמר בא אשת
ירבעם למה זה את מתנכרת לי ואני שלחתי אליך קשה ואחיה אל
תלכי הגידי לה כי בן אנכי אליך ואתה תדברי כה לירבעם כה אמר ה׳
אלהי ישראל יען אשר הרימותיך מתוך העם ואתנך נגיד על עמי
ישראל ואקרע ממלכות מבית דויד ואתנה לך ולא היית כעבדי דויד
אשר שמר מצותי ואשר הלך אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני
ותרע מכל אשר היו לפניך ותלך ותעש לך אלהים אחרים ומסכות
להכעיסני ואתה השלכת אחרי גוית ולכן הנני מביא רעה על בית
ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר עצור ואחרון בישראל ובערתי
אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו והמת לירבעם בעיר יאכלו
הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי ה׳ דבר ואתה קומי לך אל
ביתך וברגלותיך בבוא העיר ומת הנער ויספדו לו כל ישראל וקברו
אתו כי זה לבדו יבא לקבר מבית ירבעם כי נמצא בו דבר טוב אל ה׳
אלהי ישראל בבית ירבעם ה׳ יקים לו מלך היום ומה גם עתה ויך את
בית ירבעם ביום ההוא ומה עתה הלא זאת נגדעה ויתר דברי ירבעם
אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל
והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתים שנה וישכב עם אבתיו ויתר
נדב בנו תחתיו ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה
בהמלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלים העיר אשר בחר ה׳ מכל שבטי
ישראל להשים שמו שם ושם אמו נעמה העמונית ויעש יהודה הרע בעיני
ה׳ ויקנאו אותו במעשיהם אשר עשו מעל לכל אשר עשו אבתיהם
ויבנו גם המה להם במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבוהה ותחת כל
עץ רענן וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבות הגוים אשר הוריש ה׳
מלפני בני ישראל ויהי בשנת חמש לרחבעם המלך עלה שישק מלך
מצרים על ירושלים ויקח את אוצרות בית ה׳ ואת אוצרות בית המלך
את הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב אשר עשה שלמה ויעש תחתם
המלך רחבעם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים שומרים פתח בית
המלך והיה כבוא המלך בית ה׳ ישאום הרצים ונשאום והשיבום אל
תא הרצים ובהנוח רחבעם בבית המלך היתה מלחמה בין רחבעם ובין
ירבעם כל הימים ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים
וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ושם אמו נעמה
העמונית ויתר אביה בנו תחתיו בשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן
נבט מלך אביה על יהודה שלש שנים בירושלים ושם אמו מעכה בת
אבישלום ויהי בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם
עם ה׳ אלהיו כלבב דויד אביו כי אם לדויד נתן ה׳ אלהיו נר בירושלים
להקים את בנו אחריו ואת ירושלים כאשר דבר אל דויד כי דויד עשה
הישר בעיני ה׳ ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה
החתי ויהי מלחמה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו ויתר דברי אביה
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה
ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם ויישכב אביה עם אבתיו ויקברו
אתו בעיר דויד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו שקטה הארץ עשר שנים
ויעש אסא הטוב והישר בעיני ה׳ אלהיו ויסר את מזבחות הנכר ובמות
ושבר את המצבות וגדע את האשרים ויאמר ליהודה לדרוש את ה׳
אלהי אבתיהם לעשות התורה והמצוה ויסר מכל ערי יהודה את הבמות
ואת החמנים ותשקט הממלכה לפניו ויבן ערי מבצר ביהודה כי שקטה
הארץ ואין עמו מלחמה בשנים האלה כי הניח לו ה׳ ויאמר ליהודה
נבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתות ובריח עודנה הארץ
לפנינו כי דרשנו את ה׳ אלהינו דרשנו ויניח לנו מסביב ויבנו ויצלחו
ויהי לאסא חיל נושאי צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבנימין
נושאי מגן ודרך קשת מאתים ושמנים אלף כל אלה גבורי חיל ויצא
עליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עד
מרשה ויצא אסא לקראתו ויערכו מלחמה בגיא צפתה למרשה ויקרא
אסא אל ה׳ אלהיו ויאמר ה׳ אין עמך לעזר בין רב לעצום עזרנו ה׳
אלהינו כי עליך נשענו ובשמך באנו על ההמון הזה ה׳ אלהינו אתה אל
יעצר עמך אנוש ויגף ה׳ את הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו
הכושים ויגפם אסא והעם אשר עמו עד בואם עד גרר ויפלו כושים
לבלתי היות להם מחיה כי נשברו לפני ה׳ ולפני מחניו וישאו שלל
מאד ויכו את כל הערים סביבות גרר כי היה פחד ה׳ עליהם ויבזזו את
כל הערים כי בזה רב היה בהן וגם אהלי מקנה הכו ושבי צאן לקחו
לרב ושבו ירושלים ועזריהו בן עודד היתה עליו רוח אלהים ויצא
לקראת אסא ויאמר אליו שמעו לי אסא וכל יהודה ובנימין ה׳ עמכם
בהיותכם עמו ואם תדרשוהו ימצא לכם ואם תעזבוהו יעזב אתכם
וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן מורה וללא תורה
ובעתים ההמה אין שלום לבא ולצאת כי מהומות רבות על כל יושבי
הארצות ונכתתה גוי בגוי ועיר בעיר כי אלהים הבהילם בכל צרה
ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפעלתכם וכשמע אסא את
הדברים האלה ואת הנבואה עזריהו בן עודד הנביא התחזק ויעבר
השקוצים מכל ארץ יהודה ובנימין ומן הערים אשר לקח מהר אפרים
ויחדש את מזבח ה׳ אשר לפני אולם ה׳ ויקבץ את כל יהודה ובנימין
והגרים עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון כי נפלו עליו לרב מישראל
בראותם כי ה׳ אלהיו עמו ויקבצו ירושלים בחדש השלישי בשנת חמש
עשרה למלכות אסא ויזבחו לה׳ ביום ההוא משללו הבאו שור ושבעת
אלפים צאן ויבאו

... ...
... ...
... ...

בגד

סדר הגדת שבעות

בשעה

מעריב של שבעות

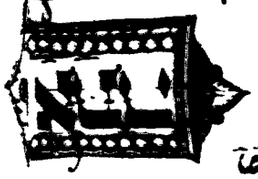

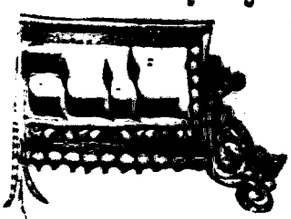

ר

ש

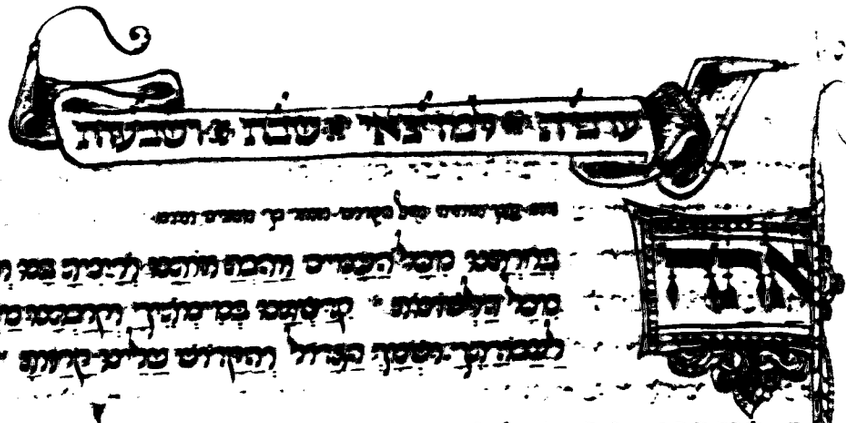

ואתחנן

ויהי עמנו משפטי צדקה ויתלמדינו
לעשות מצות החקים האלה " ויתן לנו
אלהינו משפטים ישרים ותורת אמת
חקים ומצות טובים אשר יעשה אתם
האדם וחי בהם ונתן לנו ומני ששון
ושמחי קדשונו לברכה ותורשנו קדש
שבת ומבוא מועד וחמצת הרגל וביום
קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת
את יום השביעי החגדול והקדוש משש
ימי המעשה הבדלת וקדשת וקדשת
את עמך ישראל בקדשתך "

והתן לנו ה' אלהינו :
במהבה משרים

קדש לשבת בראשית

ויכלו

כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות " פרש"י בראשה
ברא שבעה ימים ואין יום ראשון נקרא ראשון אלא לשבת שכל
שאר הימים נקראים על שם שבת שהוא ראשון לשבת ויום
שני נקרא שני לשבת ויום שלישי נקרא שלישי לשבת וכן
כולם ויום השבת נקרא אחד שהוא יחיד ומיוחד לעצמו
ולא נקרא על שם זולתו ולפי שהוא יחיד ומיוחד לעצמו
נקרא אחד ולא ראשון שאם תקרא לו ראשון הרי אתה
מונה אחרים עמו שיהיו שניים לו ולא יהיה יחיד ומיוחד
לעצמו ולפי שהוא יחיד ומיוחד לעצמו נקרא קדוש שכל
מי שהוא יחיד ומיוחד לעצמו הוא קדוש לו ולא לאחרים
ולפי שהוא יחיד ומיוחד לעצמו נקרא שבת שכל מי שהוא
יחיד ומיוחד לעצמו הוא שבות ומנוחה לו ולא לאחרים
ולפי שהוא יחיד ומיוחד לעצמו נקרא אחד שכל מי שהוא
יחיד ומיוחד לעצמו הוא אחד ולא שנים ולא שלשה ולא
ארבעה ולא חמשה ולא ששה ולא שבעה ולא שמונה ולא
תשעה ולא עשרה ולא אחד עשר ולא שנים עשר ולא שלשה
עשר ולא ארבעה עשר ולא חמשה עשר ולא ששה עשר ולא
שבעה עשר ולא שמונה עשר ולא תשעה עשר ולא עשרים
ולא שלשים ולא ארבעים ולא חמשים ולא ששים ולא
שבעים ולא שמונים ולא תשעים ולא מאה ולא מאתים
ולא שלש מאות ולא ארבע מאות ולא חמש מאות ולא
ששה מאות ולא שבע מאות ולא שמונה מאות ולא תשע
מאות ולא אלף ולא שנים אלף ולא שלשת אלפים ולא
ארבעת אלפים ולא חמשת אלפים ולא ששת אלפים ולא
שבעת אלפים ולא שמונת אלפים ולא תשעת אלפים ולא
עשרת אלפים ולא מאה אלף ולא מאתים אלף ולא שלש
מאות אלף ולא ארבע מאות אלף ולא חמש מאות אלף ולא
ששה מאות אלף ולא שבע מאות אלף ולא שמונה מאות
אלף ולא תשע מאות אלף ולא מליון ולא שנים מליון
ולא שלשה מליון ולא ארבעה מליון ולא חמשה מליון
ולא ששה מליון ולא שבעה מליון ולא שמונה מליון ולא
תשעה מליון ולא עשרה מליון ולא מאה מליון ולא מאתים
מליון ולא שלש מאות מליון ולא ארבע מאות מליון ולא
חמש מאות מליון ולא ששה מאות מליון ולא שבע מאות
מליון ולא שמונה מאות מליון ולא תשע מאות מליון ולא
אלף מליון ולא שנים אלף מליון ולא שלשת אלפים מליון
ולא ארבעת אלפים מליון ולא חמשת אלפים מליון ולא
ששת אלפים מליון ולא שבעת אלפים מליון ולא שמונת
אלפים מליון ולא תשעת אלפים מליון ולא עשרת אלפים
מליון ולא מאה אלף מליון ולא מאתים אלף מליון ולא
שלש מאות אלף מליון ולא ארבע מאות אלף מליון ולא
חמש מאות אלף מליון ולא ששה מאות אלף מליון ולא
שבע מאות אלף מליון ולא שמונה מאות אלף מליון ולא
תשע מאות אלף מליון ולא מליון מליון ולא שנים מליון
מליון ולא שלשה מליון מליון ולא ארבעה מליון מליון
ולא חמשה מליון מליון ולא ששה מליון מליון ולא שבעה
מליון מליון ולא שמונה מליון מליון ולא תשעה מליון
מליון ולא עשרה מליון מליון ולא מאה מליון מליון ולא
מאתים מליון מליון ולא שלש מאות מליון מליון ולא
ארבע מאות מליון מליון ולא חמש מאות מליון מליון
ולא ששה מאות מליון מליון ולא שבע מאות מליון מליון
ולא שמונה מאות מליון מליון ולא תשע מאות מליון
מליון ולא אלף מליון מליון ולא שנים אלף מליון מליון
ולא שלשת אלפים מליון מליון ולא ארבעת אלפים מליון
מליון ולא חמשת אלפים מליון מליון ולא ששת אלפים
מליון מליון ולא שבעת אלפים מליון מליון ולא שמונת
אלפים מליון מליון ולא תשעת אלפים מליון מליון ולא
עשרת אלפים מליון מליון ולא מאה אלף מליון מליון
ולא מאתים אלף מליון מליון ולא שלש מאות אלף מליון
מליון ולא ארבע מאות אלף מליון מליון ולא חמש מאות
אלף מליון מליון ולא ששה מאות אלף מליון מליון ולא
שבע מאות אלף מליון מליון ולא שמונה מאות אלף מליון
מליון ולא תשע מאות אלף מליון מליון ולא מליון מליון
מליון ולא שנים מליון מליון מליון ולא שלשה מליון
מליון מליון ולא ארבעה מליון מליון מליון ולא חמשה
מליון מליון מליון ולא ששה מליון מליון מליון ולא
שבעה מליון מליון מליון ולא שמונה מליון מליון מליון
ולא תשעה מליון מליון מליון ולא עשרה מליון מליון
מליון ולא מאה מליון מליון מליון ולא מאתים מליון
מליון מליון ולא שלש מאות מליון מליון מליון ולא
ארבע מאות מליון מליון מליון ולא חמש מאות מליון
מליון מליון ולא ששה מאות מליון מליון מליון ולא
שבע מאות מליון מליון מליון ולא שמונה מאות מליון
מליון מליון ולא תשע מאות מליון מליון מליון ולא
אלף מליון מליון מליון ולא שנים אלף מליון מליון
מליון ולא שלשת אלפים מליון מליון מליון ולא ארבעת
אלפים מליון מליון מליון ולא חמשת אלפים מליון
מליון מליון ולא ששת אלפים מליון מליון מליון ולא
שבעת אלפים מליון מליון מליון ולא שמונת אלפים
מליון מליון מליון ולא תשעת אלפים מליון מליון
מליון ולא עשרת אלפים מליון מליון מליון ולא מאה
אלף מליון מליון מליון ולא מאתים אלף מליון מליון
מליון ולא שלש מאות אלף מליון מליון מליון ולא
ארבע מאות אלף מליון מליון מליון ולא חמש מאות
אלף מליון מליון מליון ולא ששה מאות אלף מליון
מליון מליון ולא שבע מאות אלף מליון מליון מליון
ולא שמונה מאות אלף מליון מליון מליון ולא תשע
מאות אלף מליון מליון מליון ולא מליון מליון מליון
מליון ולא שנים מליון מליון מליון מליון ולא שלשה
מליון מליון מליון מליון ולא ארבעה מליון מליון
מליון מליון ולא חמשה מליון מליון מליון מליון ולא
ששה מליון מליון מליון מליון ולא שבעה מליון מליון
מליון מליון ולא שמונה מליון מליון מליון מליון ולא
תשעה מליון מליון מליון מליון ולא עשרה מליון מליון
מליון מליון ולא מאה מליון מליון מליון מליון ולא
מאתים מליון מליון מליון מליון ולא שלש מאות מליון
מליון מליון מליון ולא ארבע מאות מליון מליון מליון
מליון ולא חמש מאות מליון מליון מליון מליון ולא
ששה מאות מליון מליון מליון מליון ולא שבע מאות
מליון מליון מליון מליון ולא שמונה מאות מליון מליון
מליון מליון ולא תשע מאות מליון מליון מליון מליון
ולא אלף מליון מליון מליון מליון ולא שנים אלף מליון
מליון מליון מליון ולא שלשת אלפים מליון מליון מליון
מליון ולא ארבעת אלפים מליון מליון מליון מליון ולא
חמשת אלפים מליון מליון מליון מליון ולא ששת אלפים
מליון מליון מליון מליון ולא שבעת אלפים מליון מליון
מליון מליון ולא שמונת אלפים מליון מליון מליון
מליון ולא תשעת אלפים מליון מליון מליון מליון ולא
עשרת אלפים מליון מליון מליון מליון ולא מאה אלף
מליון מליון מליון מליון ולא מאתים אלף מליון מליון
מליון מליון ולא שלש מאות אלף מליון מליון מליון
מליון ולא ארבע מאות אלף מליון מליון מליון מליון
ולא חמש מאות אלף מליון מליון מליון מליון ולא ששה
מאות אלף מליון מליון מליון מליון ולא שבע מאות אלף
מליון מליון מליון מליון ולא שמונה מאות אלף מליון
מליון מליון מליון ולא תשע מאות אלף מליון מליון
מליון מליון ולא מליון מליון מליון מליון מליון ולא
שנים מליון מליון מליון מליון מליון ולא שלשה מליון
מליון מליון מליון מליון ולא ארבעה מליון מליון מליון
מליון מליון ולא חמשה מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מליון מליון מליון מליון מליון ולא שבעה
מליון מליון מליון מליון מליון ולא שמונה מליון מליון
מליון מליון מליון ולא תשעה מליון מליון מליון מליון
מליון ולא עשרה מליון מליון מליון מליון מליון ולא
מאה מליון מליון מליון מליון מליון ולא מאתים מליון
מליון מליון מליון מליון ולא שלש מאות מליון מליון
מליון מליון מליון ולא ארבע מאות מליון מליון מליון
מליון מליון ולא חמש מאות מליון מליון מליון מליון
מליון ולא ששה מאות מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבע מאות מליון מליון מליון מליון מליון ולא
שמונה מאות מליון מליון מליון מליון מליון ולא תשע
מאות מליון מליון מליון מליון מליון ולא אלף מליון
מליון מליון מליון מליון ולא שנים אלף מליון מליון
מליון מליון מליון ולא שלשת אלפים מליון מליון מליון
מליון מליון ולא ארבעת אלפים מליון מליון מליון
מליון מליון ולא חמשת אלפים מליון מליון מליון מליון
מליון ולא ששת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון ולא
שמונת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון ולא
תשעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון ולא עשרת
אלפים מליון מליון מליון מליון מליון ולא מאה אלף
מליון מליון מליון מליון מליון ולא מאתים אלף מליון
מליון מליון מליון מליון ולא שלש מאות אלף מליון
מליון מליון מליון מליון ולא ארבע מאות אלף מליון
מליון מליון מליון מליון ולא חמש מאות אלף מליון
מליון מליון מליון מליון ולא ששה מאות אלף מליון
מליון מליון מליון מליון ולא שבע מאות אלף מליון
מליון מליון מליון מליון ולא שמונה מאות אלף מליון
מליון מליון מליון מליון ולא תשע מאות אלף מליון
מליון מליון מליון מליון ולא מליון מליון מליון
מליון מליון מליון ולא שנים מליון מליון מליון מליון
מליון מליון ולא שלשה מליון מליון מליון מליון מליון
מליון ולא ארבעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמשה מליון מליון מליון מליון מליון מליון ולא
ששה מליון מליון מליון מליון מליון מליון ולא שבעה
מליון מליון מליון מליון מליון מליון ולא שמונה מליון
מליון מליון מליון מליון מליון ולא תשעה מליון מליון
מליון מליון מליון מליון ולא עשרה מליון מליון מליון
מליון מליון מליון ולא מאה מליון מליון מליון מליון
מליון מליון ולא מאתים מליון מליון מליון מליון מליון
מליון ולא שלש מאות מליון מליון מליון מליון מליון
מליון ולא ארבע מאות מליון מליון מליון מליון מליון
מליון ולא חמש מאות מליון מליון מליון מליון מליון
מליון ולא ששה מאות מליון מליון מליון מליון מליון
מליון ולא שבע מאות מליון מליון מליון מליון מליון
מליון ולא שמונה מאות מליון מליון מליון מליון מליון
מליון ולא תשע מאות מליון מליון מליון מליון מליון
מליון ולא אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שנים אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלשת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמשת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא עשרת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאה אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאתים אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלש מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמש מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שנים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלשה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמשה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא עשרה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאתים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלש מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמש מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שנים אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלשת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמשת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא עשרת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאה אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאתים אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלש מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמש מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שנים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלשה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמשה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא עשרה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאתים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלש מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמש מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שנים אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלשת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמשת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא עשרת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאה אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאתים אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלש מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמש מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שנים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלשה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמשה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא עשרה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאתים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלש מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמש מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שנים אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלשת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמשת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא עשרת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאה אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאתים אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלש מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמש מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שנים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלשה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמשה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא עשרה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאתים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלש מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמש מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שנים אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלשת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמשת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא עשרת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאה אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאתים אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלש מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמש מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שנים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלשה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמשה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא עשרה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאתים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלש מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמש מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שנים אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלשת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמשת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא עשרת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאה אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאתים אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלש מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמש מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שנים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלשה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמשה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא עשרה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאתים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלש מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמש מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שנים אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלשת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמשת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא עשרת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאה אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאתים אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלש מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמש מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשע מאות אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שנים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלשה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמשה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשעה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא עשרה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאה מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאתים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלש מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמש מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששה מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונה מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשע מאות מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שנים אלף מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שלשת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ארבעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא חמשת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא ששת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שבעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא שמונת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא תשעת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא עשרת אלפים מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון מליון
ולא מאה אלף מליון מליון מליון מליון מליון מלי

קדיש לתרצאי שבת ושבעה

ויתקדש שמיה רבא בעלמא דהוא עתיד לחדתא
ולאחיאה מתיא ולמבנא קרתא דירושלם בגויה
ולשכללא היכלא בגויה ולמעבד פולחנא דעבודת
כוכבייא ולאעדאה טעותא מן ארעא ולאתבא
פולחנא דשמיא לאתריה וימליך קודשא בריך הוא
בי מלכותיה בחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן

עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו
שתבנה עיר דוד במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך
ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות
ואז ערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם
וכשנים קדמוניות

ואתה קדוש יושב תהלות לישראל ואליך יבא
שלום לשבת תבא ושלום לשבת תלך ותחתום
בשלום ותן שלום לעמך ישראל בכל עת ובכל
זמן ובכל שעה בשלום

ואתה קדוש יושב תהלות לישראל ואליך יבא
שלום לשבת תבא ושלום לשבת תלך ותחתום
בשלום ותן שלום לעמך ישראל בכל עת ובכל
זמן ובכל שעה בשלום

ואתה קדוש יושב תהלות לישראל ואליך יבא
שלום לשבת תבא ושלום לשבת תלך ותחתום
בשלום ותן שלום לעמך ישראל בכל עת ובכל
זמן ובכל שעה בשלום

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו
שתבנה עיר דוד במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך
ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות
ואז ערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם
וכשנים קדמוניות

עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן

ולאחיאה מתיא ולמבנא קרתא דירושלם בגויה
ולשכללא היכלא בגויה ולמעבד פולחנא דעבודת
כוכבייא ולאעדאה טעותא מן ארעא ולאתבא
פולחנא דשמיא לאתריה וימליך קודשא בריך הוא
בי מלכותיה בחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן

ויתקדש שמיה רבא בעלמא דהוא עתיד לחדתא

רשות • לנשמת • השבעות

יום ראשון שלשבועות

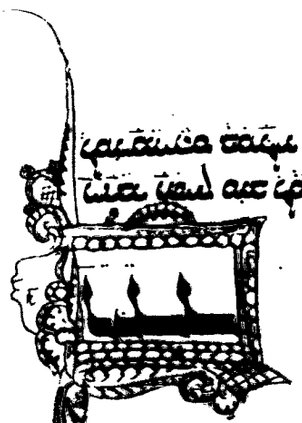

ب

بسم الله الرحمن الرحيم. رب يسر وأعن يا كريم. الحمد لله الذي
أنعم علينا بالإسلام. وجعلنا من أمة سيد الأنام. الذي أسرى به
ربه ليلا من المسجد الحرام إلى المسجد الأقصى. ثم عرج به إلى
السماء. وقربه منه وأدناه. وأراه من آياته الكبرى ما أراه. ثم
رده إلى مكة سالما معافى. وجعله للأنبياء إماما ومقدما. ثم

باب

باب الباء وما يذكر معها

بيت بيد
بيعة بعد بيعة
بيضاء بلا بيلة
بيوت بيوت بيعة
بين بقاء بقيا
بل بعد بقيا
بيع بيت به
بلا بقية بقيا
بيع بيع به
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت

بسم الله الذي بيده ملكوت كل شيء
بعد بعد بعد
بيده بعد بيده .
بعضه بعض بعد
في بعض بعضه .
بعض بعض بعضه
بيده بيده بيده
بيت بيت بيت .
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت .
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت
بيت بيت بيت

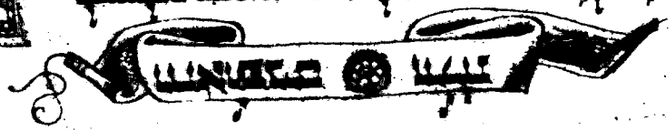

יום שני של שבועות

אחים

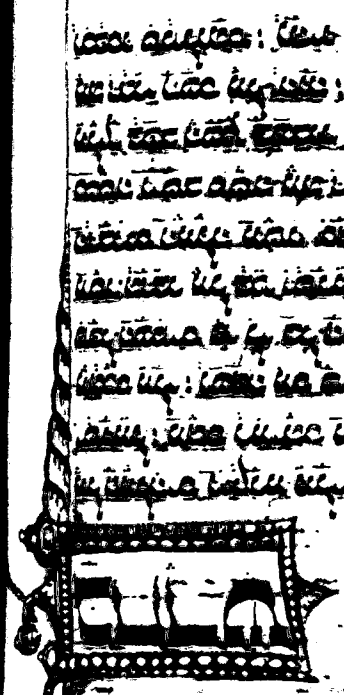

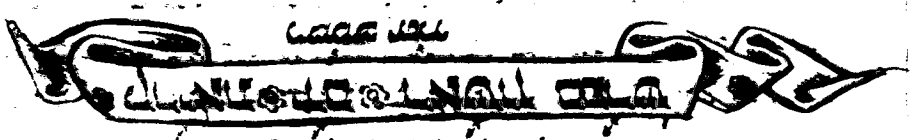

הַכֹּהֵן׃ ס לוֹ תִּהְיֶה׃ ס לוֹ תִּהְיֶה בְּרָכָה׃ ס לוֹ תִּשָּׂא׃ ס לוֹ
עַל הַמִּזְבֵּחַ מִשְׁחַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ׃ ס לוֹ תִּשָּׂא׃ ס לוֹ
הַמִּשְׁפָּט הַזֶּה אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם׃ ס כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי
וְהָיָה מִיּוֹם הִפְקִיד אֹתוֹ עָלָיו וְעָשָׂה בְּכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה׃ כִּי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד
וּבַשְּׁבִיעִית יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם׃ אִם בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא אִם בַּעַל אִשָּׁה
הוּא וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ׃ אִם אֲדֹנָיו יִתֶּן לוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה לוֹ בָּנִים אוֹ
בָּנוֹת הָאִשָּׁה וְיַלְדֶיהָ תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא בְּגַפּוֹ יֵצֵא׃ וְאִם אָמוֹר יֹאמַר
הָעֶבֶד אָהַבְתִּי אֶת אֲדֹנִי אֶת אִשְׁתִּי וְאֶת בָּנָי לֹא אֵצֵא חָפְשִׁי׃ וְהִגִּישׁוֹ
אֲדֹנָיו אֶל הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוֹ אֶל הַדֶּלֶת אוֹ אֶל הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו
אֶת אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם׃ וְאִישׁ כִּי יִמְכֹּר אֶת בִּתּוֹ לְאָמָה לֹא
תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים׃ אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר לוֹ יָעָדָהּ וְהֶפְדָּהּ
לְעַם נָכְרִי לֹא יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ בָּהּ׃ וְאִם לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט
הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה לָהּ׃ אִם אַחֶרֶת יִקַּח לוֹ שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ לֹא יִגְרָע׃
וְאִם שְׁלֹשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ וְיָצְאָה חִנָּם אֵין כָּסֶף׃ מַכֵּה אִישׁ וָמֵת
מוֹת יוּמָת׃ וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אִנָּה לְיָדוֹ וְשַׂמְתִּי לְךָ מָקוֹם אֲשֶׁר
יָנוּס שָׁמָּה׃ וְכִי יָזִד אִישׁ עַל רֵעֵהוּ לְהָרְגוֹ בְּעָרְמָה מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ
לָמוּת׃ וּמַכֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃ וְגֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְּיָדוֹ מוֹת
יוּמָת׃ וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃ וְכִי יְרִיבֻן אֲנָשִׁים וְהִכָּה אִישׁ אֶת
רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב׃ אִם יָקוּם וְהִתְהַלַּךְ
בַּחוּץ עַל מִשְׁעַנְתּוֹ וְנָקָה הַמַּכֶּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרָפֹא יְרַפֵּא׃ וְכִי יַכֶּה
אִישׁ אֶת עַבְדּוֹ אוֹ אֶת אֲמָתוֹ בַּשֵּׁבֶט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקֹם יִנָּקֵם׃ אַךְ אִם
יוֹם אוֹ יוֹמַיִם יַעֲמֹד לֹא יֻקַּם כִּי כַסְפּוֹ הוּא׃ וְכִי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ
אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית
עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בִּפְלִלִים׃ וְאִם אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת
נָפֶשׁ׃ עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רָגֶל׃ כְּוִיָּה תַּחַת
כְּוִיָּה פֶּצַע תַּחַת פָּצַע חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה׃ וְכִי יַכֶּה אִישׁ אֶת עֵין עַבְדּוֹ
אוֹ אֶת עֵין אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת עֵינוֹ׃ וְאִם שֵׁן עַבְדּוֹ
אוֹ שֵׁן אֲמָתוֹ יַפִּיל לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ׃ וְכִי יִגַּח שׁוֹר אֶת אִישׁ
אוֹ אֶת אִשָּׁה וָמֵת סָקוֹל יִסָּקֵל הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל אֶת בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשּׁוֹר
נָקִי׃ וְאִם שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְמֹל שִׁלְשֹׁם וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ
וְהֵמִית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹר יִסָּקֵל וְגַם בְּעָלָיו יוּמָת׃ אִם כֹּפֶר יוּשַׁת
עָלָיו וְנָתַן פִּדְיֹן נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר יוּשַׁת עָלָיו׃ אוֹ בֵן יִגָּח אוֹ בַת יִגָּח
כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יֵעָשֶׂה לוֹ׃ אִם עֶבֶד יִגַּח הַשּׁוֹר אוֹ אָמָה כֶּסֶף שְׁלֹשִׁים
שְׁקָלִים יִתֵּן לַאדֹנָיו וְהַשּׁוֹר יִסָּקֵל׃ וְכִי יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִּי יִכְרֶה אִישׁ
בֹּר וְלֹא יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל שָׁמָּה שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר׃ בַּעַל הַבּוֹר יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב
לִבְעָלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה לוֹ׃ וְכִי יִגֹּף שׁוֹר אִישׁ אֶת שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת וּמָכְרוּ
אֶת הַשּׁוֹר הַחַי וְחָצוּ אֶת כַּסְפּוֹ וְגַם אֶת הַמֵּת יֶחֱצוּן׃ אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר
נַגָּח הוּא מִתְּמֹל שִׁלְשֹׁם וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ בְּעָלָיו שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת
הַשּׁוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה לוֹ׃ כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה
בָקָר יְשַׁלֵּם תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה׃ אִם בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצֵא
הַגַּנָּב וְהֻכָּה וָמֵת אֵין לוֹ דָּמִים׃ אִם זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ שַׁלֵּם
יְשַׁלֵּם אִם אֵין לוֹ וְנִמְכַּר בִּגְנֵבָתוֹ׃ אִם הַגְּנֵבָה תִּמָּצֵא בְיָדוֹ חַיָּה שׁוֹר
אוֹ חֲמוֹר אוֹ שֶׂה שְׁנַיִם יְשַׁלֵּם׃ כִּי יַבְעֶר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ כֶרֶם וְשִׁלַּח אֶת
בְּעִירוֹ וּבִעֵר בִּשְׂדֵה אַחֵר מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם׃ כִּי תֵצֵא
אֵשׁ וּמָצְאָה קִמְצִים וְנֶאֱכַל גָּדִישׁ אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשָּׂדֶה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם
הַמַּבְעִר אֶת הַבְּעֵרָה׃ כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ כֵלִים לִשְׁמֹר וְגֻנַּב
מִבֵּית הָאִישׁ אִם יִמָּצֵא הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם שְׁנָיִם׃ אִם לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְנִקְרַב
בַּעַל הַבַּיִת אֶל הָאֱלֹהִים אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ׃ עַל כָּל דְּבַר
פֶּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׂה עַל כְּסוּת עַל כָּל אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי
הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבוֹא דְּבַר שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם
שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ׃ כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וְכָל בְּהֵמָה
לִשְׁמֹר וּמֵת אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אֵין רֹאֶה׃ שְׁבֻעַת יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם
אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ וְלָקַח בְּעָלָיו לֹא יְשַׁלֵּם׃ וְאִם גָּנֹב
יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו׃ אִם טָרֹף יִטָּרֵף יְבִאֵהוּ עֵד הַטְּרֵפָה לֹא
יְשַׁלֵּם׃ וְכִי יִשְׁאַל אִישׁ מֵעִם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר אוֹ מֵת בְּעָלָיו אֵין עִמּוֹ שַׁלֵּם
יְשַׁלֵּם׃ אִם בְּעָלָיו עִמּוֹ לֹא יְשַׁלֵּם אִם שָׂכִיר הוּא בָּא בִּשְׂכָרוֹ׃ וְכִי יְפַתֶּה
אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֹרָשָׂה וְשָׁכַב עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ לְאִשָּׁה׃
אִם מָאֵן יְמָאֲנ אָבִיהָ לְתִתָּהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקֹל כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת׃ מְכַשֵּׁפָה
לֹא תְחַיֶּה׃ כָּל שֹׁכֵב עִם בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת׃ זֹבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי
לַיהוָה לְבַדּוֹ׃ וְגֵר לֹא תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃
כָּל אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא תְעַנּוּן׃ אִם עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי אִם צָעֹק יִצְעַק
אֵלַי שָׁמֹעַ אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ׃ וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בַּחֶרֶב וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם
אַלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים׃ אִם כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת עַמִּי אֶת הֶעָנִי עִמָּךְ לֹא
תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא תָשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ׃ אִם חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת רֵעֶךָ עַד
בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃ כִּי הִוא כְסֻתָּתוֹ לְבַדָּהּ הִוא שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ בַּמֶּה
יִשְׁכָּב וְהָיָה כִּי יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי חַנּוּן אָנִי׃ אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל
וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא תָאֹר׃ בְּכֹרְךָ תִּתֶּן לִי כֵּן תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת
יָמִים יִהְיֶה עִם אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ לִי׃ וַאֲנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי
וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ׃ לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע
שָׁוְא אַל תָּשֶׁת יָדְךָ עִם רָשָׁע לִהְיוֹת עֵד חָמָס׃ לֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים
לְרָעֹת וְלֹא תַעֲנֶה עַל רִב לִנְטֹת אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטֹּת׃ וְדָל לֹא תֶהְדַּר בְּרִיבוֹ׃
כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אֹיִבְךָ אוֹ חֲמֹרוֹ תֹּעֶה הָשֵׁב תָּשִׁיב לוֹ׃ כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר
שֹׂנַאֲךָ רֹבֵץ תַּחַת מַשָּׂאוֹ וְחָדַלְתָּ מֵעֲזֹב לוֹ עָזֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ׃ לֹא תַטֶּה
מִשְׁפַּט אֶבְיֹנְךָ בְּרִיבוֹ׃ מִדְּבַר שֶׁקֶר תִּרְחָק וְנָקִי וְצַדִּיק אַל תַּהֲרֹג כִּי לֹא
אַצְדִּיק רָשָׁע׃ וְשֹׁחַד לֹא תִקָּח כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים וְיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִם׃
וְגֵר לֹא תִלְחָץ וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת נֶפֶשׁ הַגֵּר כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם׃ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת אַרְצֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ׃ וְהַשְּׁבִיעִת
תִּשְׁמְטֶנָּה וְנָטַשְׁתָּהּ וְאָכְלוּ אֶבְיֹנֵי עַמֶּךָ וְיִתְרָם תֹּאכַל חַיַּת הַשָּׂדֶה כֵּן
תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזֵיתֶךָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
תִּשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרֶךָ וְיִנָּפַשׁ בֶּן אֲמָתְךָ וְהַגֵּר׃ וּבְכֹל אֲשֶׁר
אָמַרְתִּי אֲלֵכֶם תִּשָּׁמֵרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תַזְכִּירוּ לֹא יִשָּׁמַע עַל
פִּיךָ׃ שָׁלוֹשׁ רְגָלִים תָּחֹג לִי בַּשָּׁנָה׃ אֶת חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים
תֹּאכַל מַצּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חodesh הָאָבִיב כִּי בוֹ יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם
וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃ וְחַג הַקָּצִיר בִּכּוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה
וְחַג הָאָסִף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאָסְפְּךָ אֶת מַעֲשֶׂיךָ מִן הַשָּׂדֶה׃ שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים
בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ אֶל פְּנֵי הָאָדוֹן יְהוָה׃ לֹא תִזְבַּח עַל חָמֵץ דַּם
זִבְחִי וְלֹא יָלִין חֵלֶב חַגִּי עַד בֹּקֶר׃ רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃ הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ
לִשְׁמָרְךָ בַּדָּרֶךְ וְלַהֲבִיאֲךָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הֲכִינוֹתִי׃ הִשָּׁמֶר מִפָּנָיו
וּשְׁמַע בְּקֹלוֹ אַל תַּמֵּר בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֲכֶם כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ׃ כִּי אִם
שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקֹלוֹ וְעָשִׂיתָ כָּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאָיַבְתִּי אֶת אֹיְבֶיךָ וְצַרְתִּי
אֶת צֹרְרֶיךָ׃ כִּי יֵלֵךְ מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ וְהֵבִיאֲךָ אֶל הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי
וְהַכְּנַעֲנִי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי וְהִכְחַדְתִּיו׃ לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא
תָעָבְדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיהֶם כִּי הָרֵס תֶּהֶרְסֵם וְשַׁבֵּר תְּשַׁבֵּר מַצֵּבֹתֵיהֶם׃
וַעֲבַדְתֶּם אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ וַהֲסִרֹתִי מַחֲלָה
מִקִּרְבֶּךָ׃ לֹא תִהְיֶה מְשַׁכֶּלֶת וַעֲקָרָה בְּאַרְצֶךָ אֶת מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא׃
אֶת אֵימָתִי אֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ וְהַמֹּתִי אֶת כָּל עָם אֲשֶׁר תָּבוֹא בָהֶם וְנָתַתִּי
אֶת כָּל אֹיְבֶיךָ אֵלֶיךָ עֹרֶף׃ וְשָׁלַחְתִּי אֶת הַצִּרְעָה לְפָנֶיךָ וְגֵרְשָׁה אֶת
הַחִוִּי אֶת הַכְּנַעֲנִי וְאֶת הַחִתִּי מִלִּפָנֶיךָ׃ לֹא אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ בְּשָׁנָה אַחַת
פֶּן תִּהְיֶה הָאָרֶץ שְׁמָמָה וְרָבָּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃ מְעַט מְעַט אֲגָרְשֶׁנּוּ
מִפָּנֶיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְרֶה וְנָחַלְתָּ אֶת הָאָרֶץ׃ וְשַׁתִּי אֶת גְּבֻלְךָ מִיַּם סוּף
וְעַד יָם פְּלִשְׁתִּים וּמִמִּדְבָּר עַד הַנָּהָר כִּי אֶתֵּן בְּיֶדְכֶם אֶת יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
וְגֵרַשְׁתָּם מִפָּנֶיךָ׃ לֹא תִכְרֹת לָהֶם וְלֵאלֹהֵיהֶם בְּרִית׃ לֹא יֵשְׁבוּ בְּאַרְצְךָ
פֶּן יַחֲטִיאוּ אוֹתְךָ לִי כִּי תַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהֶם כִּי יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ׃
וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם אֵת כָּל דִּבְרֵי יְהוָה וְאֵת כָּל הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל
הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה׃ וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה
אֵת כָּל דִּבְרֵי יְהוָה וַיַּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ תַּחַת הָהָר וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
מַצֵּבָה לִשְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁלַח אֶת נַעֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ
עֹלוֹת וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פָּרִים׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיָּשֶׂם
בָּאַגָּנֹת וְחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי
הָעָם וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הַדָּם
וַיִּזְרֹק עַל הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דַם הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם עַל כָּל
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיִּרְאוּ אֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתַחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לִבְנַת הַסַּפִּיר וּכְעֶצֶם
הַשָּׁמַיִם לָטֹהַר׃ וְאֶל אֲצִילֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ וַיֶּחֱזוּ אֶת הָאֱלֹהִים
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הָהָרָה וֶהְיֵה שָׁם וְאֶתְּנָה
לְךָ אֶת לֻחֹת הָאֶבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם׃ וַיָּקָם מֹשֶׁה
וִיהוֹשֻׁעַ מְשָׁרְתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל הַר הָאֱלֹהִים׃ וְאֶל הַזְּקֵנִים אָמַר שְׁבוּ לָנוּ
בָּזֶה עַד אֲשֶׁר נָשׁוּב אֲלֵיכֶם וְהִנֵּה אַהֲרֹן וְחוּר עִמָּכֶם מִי בַּעַל דְּבָרִים יִגַּשׁ
אֲלֵהֶם׃ וַיְכַס הֶעָנָן אֶת הָהָר׃ וַיִּשְׁכֹּן כְּבוֹד יְהוָה עַל הַר סִינַי וַיְכַסֵּהוּ הֶעָנָן
שֵׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הֶעָנָן׃ וּמַרְאֵה כְּבוֹד
יְהוָה כְּאֵשׁ אֹכֶלֶת בְּרֹאשׁ הָהָר לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הֶעָנָן
וַיַּעַל אֶל הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ לִי תְּרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ
אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי׃ וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאִתָּם
זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃ וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃ וְעֹרֹת
אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים׃ שֶׁמֶן לַמָּאוֹר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ אַבְנֵי שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃
וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם׃ כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנִי מַרְאֶה אֹתְךָ אֶת תַּבְנִית
הַמִּשְׁכָּן וְאֶת תַּבְנִית כָּל כֵּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ׃ וְעָשׂוּ אָרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם
וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר
מִבַּיִת וּמִחוּץ תְּצַפֶּנּוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו זֵר זָהָב סָבִיב׃ וְיָצַקְתָּ לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת
זָהָב וְנָתַתָּה עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹ הָאַחַת וּשְׁתֵּי
טַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃ וְעָשִׂיתָ בַדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב׃
וְהֵבֵאתָ אֶת בַּדִּים בַּטַּבָּעוֹת עַל צַלְעוֹת הָאָרוֹן לָשֵׂאת אֶת הָאָרוֹן בָּהֶם׃
בַּדִּים יִהְיוּ הַבַּדִּים בְּטַבָּעוֹת הָאָרוֹן לֹא יָסוּרוּ מִמֶּנּוּ׃ וְנָתַתָּ אֶל הָאָרוֹן
אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃ וְעָשִׂיתָ כַפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ
וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ׃ וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי
קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃ וַעֲשֵׂה כְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן
הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת הַכְּרֻבִים עַל שְׁנֵי קְצוֹתָיו׃ וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם
לְמַעְלָה סֹכְכִים בִּכְנָפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו אֶל הַכַּפֹּרֶת
יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים׃ וְנָתַתָּה אֶת הַכַּפֹּרֶת עַל הָאָרוֹן מִלְמָעְלָה וְאֶל הָאָרוֹן
תִּתֵּן אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃ וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שָׁם וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל
הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת אֵת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּה
אֹתְךָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחַן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה
רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃
וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זֵר זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב׃ וְעָשִׂיתָ
לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וְנָתַתָּה אֶת הַטַּבָּעֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאוֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע
רַגְלָיו׃ לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת תִּהְיֶינָה הַטַּבָּעוֹת בָּתִּים לְבַדֵּי לָשֵׂאת אֶת הַשֻּׁלְחָן׃
וְעָשִׂיתָ אֶת הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא בָהֶם אֶת הַשֻּׁלְחָן׃
וְעָשִׂיתָ אֶת קְעָרֹתָיו וְאֶת כַּפֹּתָיו וְאֶת קְשָׂוָתָיו וְאֶת מְנַקִּיֹתָיו אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֶן
לְבֹנָה תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃ וְנָתַתָּ עַל הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד׃ וְעָשִׂיתָ
מְנוֹרַת זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה תֵּעָשֶׂה הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִעֹלֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ
וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה יִהְיוּ׃ וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה
מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ שְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים
בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר
וָפֶרַח כֵּן לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן הַמְּנוֹרָה׃ וּבַמְּנוֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִים
מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃ וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת
שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים
מִן הַמְּנוֹרָה׃ כַּפְתֹּרֵיהֶם וְקָנֵיהֶם מִמֶּנָּה יִהְיוּ כֻּלָּהּ מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר׃
וְעָשִׂיתָ שִׁבְעָה נֵרֹתֶיהָ וְהֶעֱלָה אֶת נֵרֹתֶיהָ וְהֵאִיר עַל עֵבֶר פָּנֶיהָ׃ וּמַלְקָחֶיהָ
וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר׃ כִּכַּר זָהָב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ אֶת כָּל הַכֵּלִים הָאֵלֶּה׃ וּרְאֵה
וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אַתָּה מָרְאֶה בָּהָר׃ וְאֶת הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֶש

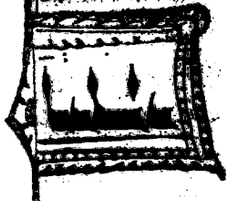

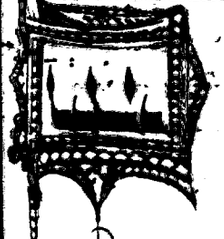

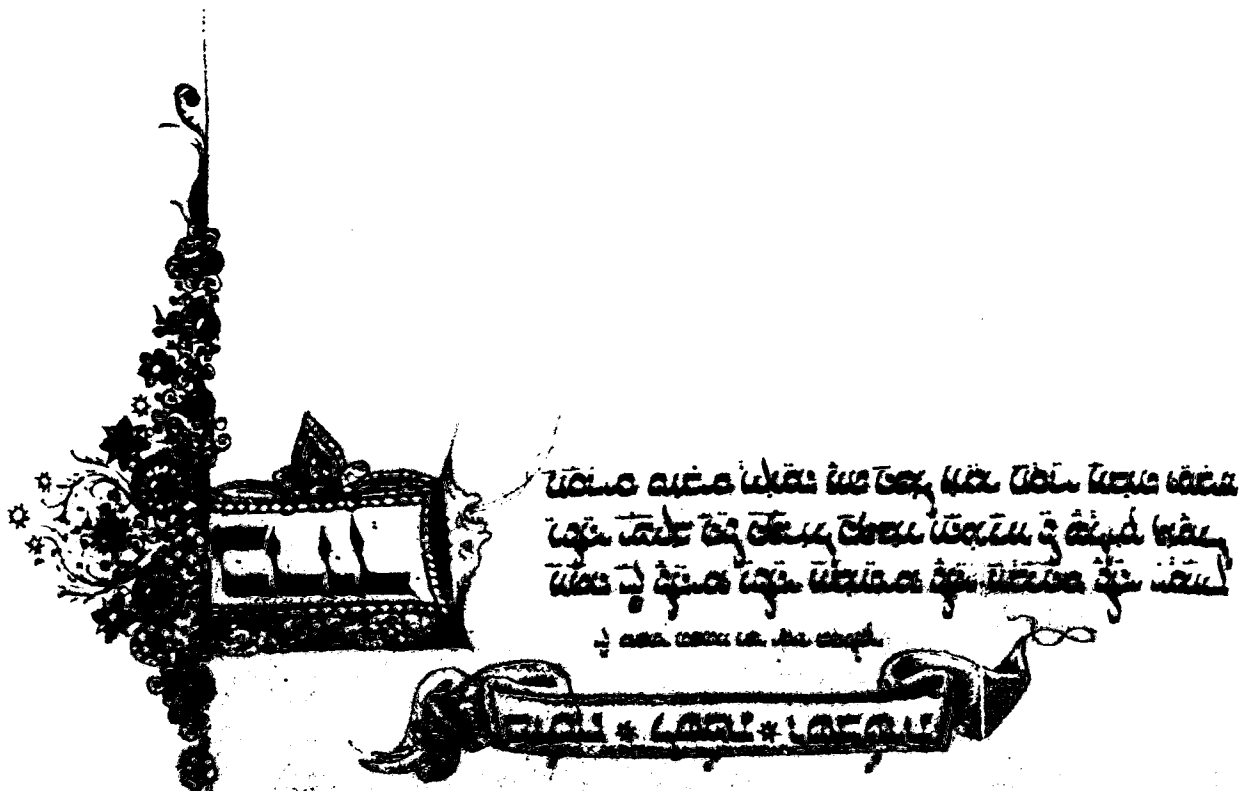

175

אַתָּה הוֹרֵאתָ לָדַעַת

אבינו

שיר ג'

עין ארבעה צמיחה

ושתי הכוסות

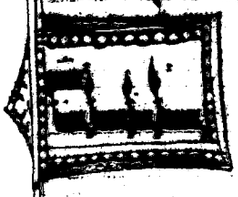

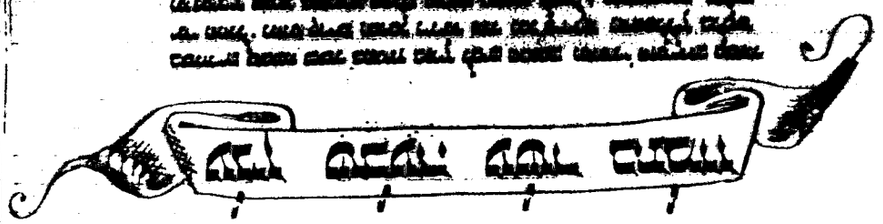

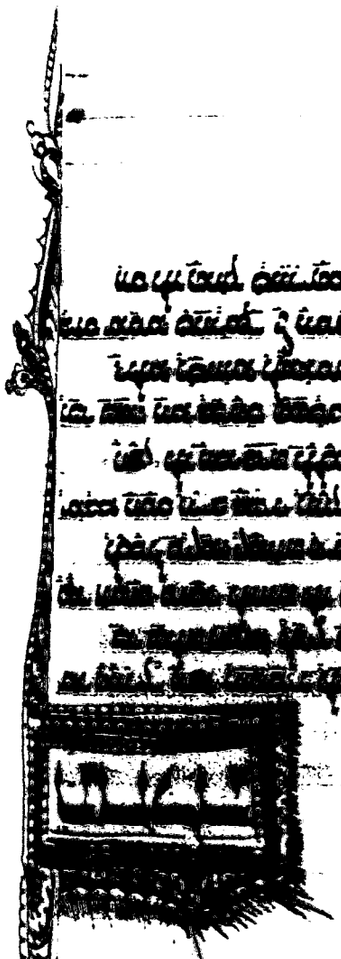

אלה

אהים

ואמר אדני אלהים אתה ידעת
אשר אמר אל עבדיך לאמר
הנני מביא עליכם רוח ואחיתם
וחיתם ונתתי עליכם גדים
והעלתי עליכם בשר וקרמתי
עליכם עור ונתתי בכם רוח
וחיתם וידעתם כי אני יהוה
ואנכי נבאתי כאשר צויתני
ויהי כהנבאי והנה רעש
ותקרבו עצמות עצם אל עצמו
וראיתי והנה עליהם גדים
ובשר עלה ויקרם עליהם עור
מלמעלה ורוח אין בהם
ויאמר אלי הנבא אל הרוח
הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח
כה אמר אדני יהוה מארבע
רוחות באי הרוח ופחי בהרגים
האלה ויחיו ונבאתי כאשר
צוני ותבא בהם הרוח ויחיו
ויעמדו על רגליהם חיל גדול
מאד מאד מאד ותהי עצמות
אלה כל בית ישראל המה
הנה הם אמרים יבשו עצמותינו
ואבדה תקותנו נגזרנו לנו
לכן הנבא ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה הנה אני
פותח את קברותיכם והעליתי
אתכם מקברותיכם עמי והבאתי
אתכם אל אדמת ישראל
וידעתם כי אני יהוה בפתחי
את קברותיכם ובהעלותי אתכם
מקברותיכם עמי ונתתי רוחי
בכם וחיתם והנחתי אתכם
על אדמתכם וידעתם כי אני
יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
ואתה בן אדם קח לך עץ אחד
וכתוב עליו ליהודה ולבני
ישראל חבריו ולקח עץ אחד
וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים
וכל בית ישראל חבריו וקרב
אחד אל אחד לך לעץ אחד
והיו לאחדים בידך ואשר
ידברו אליך בני עמך לאמר
הלוא תגיד לנו מה אלה לך
אמר אליהם כה אמר אדני יהוה
הנני לוקח את עץ יוסף אשר
ביד אפרים ושבטי ישראל
חבריו ונתתי אתם עליו את
עץ יהודה ועשיתי אתם לעץ
אחד והיו אחד בידי והיו
העצים אשר תכתב עליהם
בידם לעיניהם והיו לעץ אחד
וחברתם לאחד והיו בידך
לעיניהם והיו העצים אשר
תכתב עליהם בידם לעיניהם
ואמרת אליהם כה אמר אדני
יהוה הנני לוקח את בני ישראל
מבין הגוים אשר הלכו שם
וקבצתי אתם מסביב ואביאתי
אתם אל אדמתם ועשיתי אתם
לגוי אחד בארץ על ההרים
ישראל ומלך אחד יהיה לכלם
לראש לשנים לא יהיו עוד
שני גוים ולא יחצו עוד לשתי
ממלכות עוד ולא יטמאו עוד
בגלוליהם ובשקוציהם ובכל
פשעיהם והושעתי אתם מכל
מושבתיהם אשר חטאו בהם
וטהרתי אתם והיו לי לעם
ואני אהיה להם לאלהים
ועבדי דוד מלך עליהם ורועה
אחד יהיה לכלם ובמשפטי
ילכו וחקתי ישמרו ועשו אתם
וישבו על הארץ אשר נתתי
לעבדי ליעקב אשר ישבו בה
אבותיכם וישבו עליה המה
ובניהם ובני בניהם עד עולם
ודוד עבדי נשיא להם לעולם
וכרתי להם ברית שלום ברית
עולם תהיה אתם והנתתים
והרבתי אתם ונתתי את מקדשי
בתוכם לעולם והיה משכני
עליהם והייתי להם לאלהים
והם יהיו לי לעם וידעו הגוים
כי אני יהוה מקדש את ישראל
בהיות מקדשי בתוכם לעולם

ואמר אליו אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה
כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך
את יחידך ממני ויאמר אברהם אל אלהים ראה לו השה
לעלה בני ויאמר אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה
אשר יאמר היום בהר יהוה יראה ויקרא מלאך יהוה אל
אברהם שנית מן השמים ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה
כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך
את יחידך כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי
השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער
אויביו והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת
בקולי וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר
שבע וישב אברהם בבאר שבע ויהי אחר הדברים האלה
ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור
אחיך את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם
ואת כסד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל
ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור
אברהם ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח
ואת גחם ואת תחש ואת מעכה ותהי שרה מאת שנה
ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה ותמת שרה
בקריית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם
לספד לשרה ולבכתה ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר
אל בני חת לאמר גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת
קבר עמכם ואקברה מתי מלפני ויענו בני חת את
אברהם לאמר לו אדני שמענו נשיא אלהים אתה בתוכנו
במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא
יכלה ממך מקברו למת ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ
לבני חת וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את
מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר ויתן לי את
מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא
יתננה לי בתוככם לאחזת קבר ועפרון ישב בתוך בני חת
ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי
שער עירו לאמר לא אדני שמעני השדה נתתי לך
והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך
קבר מתך ויקבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה
המכפלה על פני ממרא היא חברון בארץ כנען ויקם
השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני
חת ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל
ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו
שים נא ידך תחת ירכי ואשביעך ביהוה אלהי השמים
ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב בקרבו כי אל ארצי ואל מולדתי תלך
ולקחת אשה לבני ליצחק ויאמר אליו העבד אולי לא
תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השב אשיב
את בנך אל הארץ אשר יצאת משם ויאמר אליו אברהם
השמר לך פן תשיב את בני שמה יהוה אלהי השמים
אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי
ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא
ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם ואם לא
תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את
בני לא תשיב שמה ויאמר העבד אל אברהם אדניו
ויתן העבד ידו תחת ירך אברהם אדניו ויעבד לו על
הדבר הזה ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך
וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר
נחור ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת
ערב לעת צאת השאבות ותאמר יהוה אלהי אדני
אברהם הקרה נא לפני היום והעש חסד עם אדני
אברהם הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר
יצאות לשאב מים והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא
כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אותה הכחת
לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני
אברהם ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת
אשר ילדה למלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על
שכמה ותרד העינה ותטב כדה ותעל ותרץ העבד לקראתה
ותאמר הגמיאני נא מעט מים מכדך ותאמר שתה אדני
ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו ותכל להשקותו
ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת ותמהר
ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב
לכל גמליו והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצלח יהוה
דרכו אם לא והיו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב
בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם
ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו
ללון ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה
לנחור ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום
ללון ויקד האיש וישתחו ליהוה ויאמר ברוך יהוה אלהי
אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי
בדרך נחני בית אחי אדני ותרץ הנערה ותגד לבית אמה
כדברים האלה ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש
החוצה אל העין וגו׳ ויבא האיש הבית ויפתח הגמלים
ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי
האנשים אשר אתו וישם לפניו לאכל ויאמר לא אוכל עד
אם דברתי דברי ויאמר דבר ויאמר עבד אברהם אנכי
ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף
וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים ותלד שרה אשת
אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו
ויגבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב בארצו אם לא אל בית אבי תלך ואל
משפחתי ותקח אשה לבני ואמר אל אדני אולי לא תלך
האשה אחרי ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו
ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני
ממשפחתי ומבית אבי אז תנקה מאלתי כי תבוא אל
משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי ואבוא היום
אל העין ואומרה יהוה אלהי אדני אברהם אם יש נא
מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה הנה אנכי נצב על עין
המים והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי אליה הגמיאני
נא מעט מים מכדך והאמרה אלי גם אתה שתה וגם
לגמליך אשאב היא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני
אני טרם אכלה לדבר על לבי והנה רבקה יצאת וכדה על
שכמה וגו׳ ותאמר אלי שתה וגם גמליך אשקה ואשתחו
ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר נחני בדרך
אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו ועתה אם יש אתכם
עשים חסד ואמת הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על
ימין או על שמאל ויען לבן ובתואל ויאמרו יצא הדבר
מיהוה לא נוכל דבר אליך רע או טוב הנה רבקה לפניך
קח ולך ותהי כדבר יהוה אלהי אדוניך ויהי כאשר שמע
עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה ויוצא עבד
אברהם כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות
נתן לאחיה ולאמה ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר
עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחוני לאדוני ותאמר
קרא לנערה ונשאלה את פיה ויקראו לרבקה ויאמרו אליה
התלכי את האיש הזה ותאמר אלך ותשלחו את רבקה
אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואנשיו ויברכו את
רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש
זרעך את שער שנאיו ותקם רבקה ונעריה ותרכבנה על
הגמלים ותלכנה אחרי האיש וישלח העבד את רבקה
וילך הוא ואברהם ישב בארץ הנגב ויצא יצחק לשוח
בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים
ורבקה משאת עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל
ותאמר אל העבד מי האיש הזה ותאמר אל העבד מי
האיש הזה ותאמר אל העבד מי האיש הזה ותאמר אל
העבד מי האיש הזה ותאמר אל העבד מי האיש הזה

ואל תהי נא כאחד מן הנבלים אשר ידברו אליך כי לא כן דברתי ולא כן עשיתי ולא כן יעשה עבדך אך כאשר דברתי אליך כן עשיתי וכן יעשה עבדך ואל תשת לבך אל דברי הנבלים האלה כי כנבל כן הוא ואל תהי נבל כנבל הזה כי אמת דברתי אליך ואל תשת לבך אל דברי הנבלים האלה כי כנבל כן הוא ואל תהי נבל כנבל הזה כי אמת דברתי אליך

ויאמר דוד אל אביגיל ברוך ה' אלהי ישראל אשר שלחך היום לקראתי וברוך טעמך וברוכה את אשר כלאתני היום מבוא דמים ולהושיע לי ידי ואולם חי ה' אלהי ישראל אשר כלאני מהרעתך כי לולי מהרת ותבואתי לקראתי כי אם נותר היה לנבל עד אור הבקר מחר אם מבקיר במשתין בקיר ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו ויאמר לה לכי לשלום לביתך ראה שמעתי בקולך ואשא פניך

ותבא אביגיל אל נבל והנה משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והוא שכור מאד ולא הגידה לו דבר קטן ועד גדול עד אור הבקר ויהי בבקר ביצא היין מנבל ותגד לו אשתו את הדברים האלה ויפג לבו בקרבו והוא היה לאבן ויהי כעשרת הימים ויגף ה' את נבל וימת

וישלח דוד וידבר לאביגיל לקחתה לו לאשה ויבאו עבדי דוד אל אביגיל הכרמלה וידברו אליה לאמר לאמר דוד שלחנו אלינך לקחתך לו לאשה ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ את עבדי אדני ותמהר אביגיל ותקם ותרכב על החמור ותלכנה נערותיה לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד ותהי לו לאשה

וגם את אחינעם מיזרעאלית ותהיין גם שתיהן לאשה ושאול נתן את מיכל בת לו לדוד לפלטי בן לישי אשר מגלים

ויבאו הזיפים אל שאול הגבעתה לאמר הלא דוד מתחבא בגבעת החכילה על פני הישימון ויקם שאול וירד אל מדבר זיף ועמו שלשת אלפים איש בחורי ישראל לבקש את דוד במדבר זיף ויחן שאול בגבעת החכילה אשר על פני הדרך בישימון ודוד ישב במדבר והנה כי ראה כי בא שאול אחרי במדבר ויקם דוד ויבא אל מקום אשר חנה שם שאול ויראה דוד את המקום אשר שכב שם שאול ואבנר בן נר שר צבאו ושאול שכב בתוך המערכת והעם חנים סביבתיו ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי ואל אבישי בן צרויה אחי יואב לאמר מי ירד אתי אל שאול אל המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך ויבא דוד ואבישי אל העם והנה שאול שכב ישן בתוך המערכת וחניתו תקועה בקרקע מראשותיו ואבנר ועם חנים סביבתיו ויאמר אבישי אל דוד היום הזה סגר אלהים את אויבך בידך ועתה אכנה נא בחנית בארץ פעם אחת ולא אשנה לו ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתהו כי מי שלח ידו במשיח ה' ונקה ויאמר דוד עוד חי ה' כי אם ה' יגפנו או יומו יבא למות או במלחמה ירד ונספה חלילה לי מה' משלח ידי במשיח ה' ועתה קח נא את החנית אשר מראשותיו ואת צפחת המים ונלכה לנו ויקח דוד את החנית ואת צפחת המים מראשותי שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין קם כי כלם ישנים כי תרדמת ה' נפלה עליהם

ויעבר דוד אל עבר הרחוק מרחק רב והמקום בינם ויקרא אל העם ואל אבנר בן נר לאמר ענה אבנר ויאמר מי אתה קורא אל המלך ויאמר דוד הלא אתה איש ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת על אדניך המלך כי בא אחד מן העם להשחית את המלך אדניך הדבר הזה אשר עשית לא טוב חי אתם כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח ה' ועתה ראה איפה חנית המלך ואת צפחת המים אשר מראשותיו ויכר שאול את קול דוד בנו ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך ויאמר למה זה ירדף אדני אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה ברע בידי ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו אם ה' הסיתך בי יריח מנחה ואם בני אדם ארורים הם לפני ה' כי גרשוני היום מהדבק בנחלת ה' לאמר לך עבד אלהים אחרים ועתה אל יפל דמי ארצה מפני ה' כי בא מלך ישראל לבקש את פרעוש כאשר ירדף את הקורא בהרים

ויאמר שאול חטאתי שוב בני דוד כי לא ארע עוד לך על אשר יקרה נפשי היום הזה בעיניך הנה הלכתי נסכל ואשגה מאד ויען דוד ויאמר הנה חנית המלך ויעבר אחד מן הנערים ויקחה ויהי ה' ישיב לאיש את צדקתו ואת אמונתו אשר נתנך ה' היום ביד ולא אבה לשלח יד במשיח ה' והנה כאשר גדלה נפשך היום בעיני כן תגדל נפשי בעיני ה' והצילני מכל צרה ויאמר שאול אל דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכול תוכל ויהי דוד בדרכו וישב שאול למקומו

ויאמר דוד בלבו עתה אספה יום אחד ביד שאול אין לי טוב כי אם מהר המלטתי אל ארץ פלשתים ונואש משאול מבקשני עוד בכל גבול ישראל ונמלטתי מידו ויקם דוד ויעבר הוא והשש מאות אנשים אשר עמו אל אכיש בן מעוך מלך גת ויהי דוד ואנשיו אתו בגת איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי ויגד לשאול כי ברח דוד גתה ולא יוסף עוד לבקשו ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום בעיר מן הערים בשדה ואשבה שם ולמה יגור עבדך בעיר המלוכה אתך ויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג ויהי צקלג לדוד עד היום הזה

ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדי פלשתים ארבעה חדשים ויעל דוד ואנשיו ויפשטו את הגשורי ואת הגזרי ואת העמלקי כי הם יושבים מעולם בארץ בבואך שורה ועד ארץ מצרים ויך דוד את הארץ ולא יחיה איש ושה ובקר וחמור וגמל ובגד ושב ויבא אל אכיש ויאמר אכיש אל דוד אל מי פשטתם היום ויאמר דוד אל נגב יהודה ואל נגב הירחמאלי ואל נגב הקיני ואיש לא יחיה להביא גת לאמר פן יגידו עלינו לאמר כה עשה דוד וכן משפטו כל ימי ישבו בשדי פלשתים ויאמן אכיש בדוד לאמר הבאש באש בעמו בישראל והיה לי עבד עולם

ויהי בימים האלה ויקבצו פלשתים את מחניהם לצבא לצבא ויאמר אכיש אל דוד ידוע תדע כי אתי תצא במחנה אתה ואנשיך ויאמר דוד אל אכיש לכן אתה תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן אשימך שומר ראשי כל הימים

ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל ויקברו אתו בבית ביתו ברמתה ושאול הסיר האבות והידעונים מן הארץ

ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאול את כל ישראל ויחנו בגלבע ויראה שאול את מחנה פלשתים וייראו ויחרד לבו מאד וישאל שאול בה' ולא ענהו גם בחלמות גם באורים גם בנביאים ויאמר שאול אל עבדיו בקשו לי אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דור ויתחפש שאול וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר קסמי נא לי באוב והעלי לי את אשר אומר אליך ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את אשר עשה שאול אשר הכרית את האבות ואת הידעונים מן הארץ ולמה אתה מנקש במות נפשי להמית אותי ויאמר לה שאול חי ה' אם יקרך עון בדבר הזה ותאמר האשה את מי אעלה לך ויאמר העלי לי את שמואל ותרא האשה את שמואל ותזעק בקול גדול ותדבר האשה אל שאול לאמר למה רמיתני ואתה שאול ויאמר אליה המלך אל תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל שאול אלהים ראיתי עלים מן הארץ ויאמר לה מה תארם ותאמר איש זקן עולה ועטה מעיל ויכר שאול כי שמואל הוא ויקד אפים ארצה וישתחו ויאמר שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אותי ויאמר שאול צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלמות ואקרא לך להודיעני מה אעשה ויאמר שמואל למה תשאלני ויהוה סר מעליך ויהי עמך ויעש לו כאשר דבר ביד ויקרע ה' את הממלכה מיד שאול ויתנה לרעך לדוד כאשר לא שמעת בקול ה' ולא עשית חרון אפו בעמלק על כן הדבר הזה עליך היום הזה וגם את ישראל עמך יתן ה' ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמדי ואת מחנה ישראל יתן ה' ביד פלשתים

ושאול מהר ויפל מלא קומתו ארצה וייראו מאד מדברי שמואל וגם כח אין בו כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה ותבא האשה אל שאול וכי ראתה כי נבהל מאד ותאמר אליו הנה שמעה אמתך בקולך ואשם נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אלי ועתה גם אתה שמע נא בקול אמתך ואשימה לפניך פת לחם ואכלה ויאבה ויאכל ויקומו וילכו בלילה ההוא

ופלשתים נלחמים בישראל וינס איש ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע ויקרבו פלשתים אחרי שאול ואחרי בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אבינדב ואת מלכישוע בני שאול ותכבד המלחמה אל שאול ויגיעו המורים אותו באנשי הקשת ויחל מאד מפני המורים ויאמר שאול אל נושא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבאו הערלים האלה ודקרוני בי והתעללו בי ולא אבה נושא כליו כי יראה מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה ויראה נושא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על חרבו

וישלח

לעולם ישא
אם יגבו . יהיה
ואם ישלם . ישלם

נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל בשר תפאר
ותרומם זכרך מלכנו תמיד מן העולם ועד העולם אתה אל
ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע פודה ומציל ומפרנס
ומרחם בכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך אלא אתה מלך
אל הראשונים והאחרונים שאין לנו אלוה אלא אתה
אלוה כל הבריות אדון כל המולדות המהלל ברב
השבחות המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים
ויי לא ינום ולא יישן המעורר ישנים והמקיץ נרדמים
והמשיח אלמים והמתיר אסורים והסומך נופלים
והזוקף כפופים לך לבדך אנחנו מודים שאלו פינו
כמים ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ועינינו מאירות
כשמש וכירח ידינו פרושות כנשרי שחק ורגלינו קלות
כאילות אין אנחנו מספיקים להודות לך יי אלהינו
ואלהי אבותינו ולברך את שמך מלכנו על אחת מני
אלף אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים הנסים והנפלאות
שעשית עם אבותינו ועמנו ממצרים גאלתנו יי אלהינו
ומבית עבדים פדיתנו כל בכוריהם הרגת ובכורך
נאלו וים סוף בקעת זדים וגאיהם טבעת וידידים
העברת ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר על
כן ידידים שבחו ורוממו אל והנו זמירות שירות
ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקים רם
ונשא נדול והדור מבלה עושה גבורות ובורא חדשות
משבח ומפאר בשבחי שירות ותשבחות מנהג עולמו
בחסד ובריותיו ברחמים ויי לא ינום ולא יישן
המעורר ישנים והמקיץ נרדמים והמשיח אלמים
והמתיר אסורים והסומך נופלים והזוקף כפופים
לך לבדך אנחנו מודים אלו פינו כמים ושפתותינו
שבח כמרחבי רקיע ועינינו מאירות כשמש וכירח
ידינו פרושות כנשרי שחק ורגלינו קלות כאילות
אין אנחנו מספיקים להודות לך יי אלהינו ואלהי
אבותינו ולברך את שמך מלכנו על אחת מני אלף

ויהל משה

בשלם סדר יז בתמוז
תרח

מעשה עשרה הרוגי מלכות

עשר גדולות גדר בני גזרת היקרים
ראו הן

יום לשבת ✻ שלפני פרעה"א

ב"ר

ב"ר

ותאמר אדר

לילה

ואתה יהוה לעולם תשב כסאך לדר ודר׃ למה לנצח תשכחנו תעזבנו לאורך ימים׃ השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם׃ כי אם מאוס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד׃ חמתך נשאנו כמו אויב דאגתנו כמו סופה׃ שת עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך׃ כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה׃ ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעופה׃ מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך׃ למנות ימינו כן הודע ונביא לב חכמה׃ שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך׃ שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו׃ שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה׃ יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם׃ ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו׃

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן׃ אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו׃ כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות׃ באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו׃ לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם׃ מדבר באפל יהלך קטב ישוד צהרים׃ יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש׃ רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה׃ כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך׃ לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך׃ כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך׃ על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך׃ על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין׃ כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי׃ יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו׃ ארך ימים אשביעהו ואראהו בישעי׃

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו׃

יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן׃ אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו׃ כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות׃ באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו׃ לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם׃ מדבר באפל יהלך קטב ישוד צהרים׃ יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש׃ רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה׃ כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך׃ לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך׃ כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך׃ על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך׃ על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין׃ כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי׃ יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו׃ ארך ימים אשביעהו ואראהו בישעי׃

193

וַיְהִי בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וְלִבְנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר אֶל־אַהֲרֹן קַח־לְךָ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהַקְרֵב לִפְנֵי יְהוָה׃
וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קְחוּ שְׂעִיר־עִזִּים לְחַטָּאת וְעֵגֶל וָכֶבֶשׂ בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם לְעֹלָה׃
וְשׁוֹר וָאַיִל לִשְׁלָמִים לִזְבֹּחַ לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה אֲלֵיכֶם׃
וַיִּקְחוּ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָּל־הָעֵדָה וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ וְיֵרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קְרַב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת־חַטָּאתְךָ וְאֶת־עֹלָתֶךָ וְכַפֵּר בַּעַדְךָ וּבְעַד בֶּיתֶךָ וְעֲשֵׂה אֶת־הַקָּרְבַּן הָעָם וְכַפֵּר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃
וַיִּקְרַב אַהֲרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת־עֵגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ׃
וַיַּקְרִבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּטְבֹּל אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃
וְאֶת־הַחֵלֶב וְהַכְּלָיֹת וְיֹתֶרֶת מִן־הַכָּבֵד מִן־הַחַטָּאת הִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
וְאֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הָעוֹר שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃
וַיִּשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה וַיַּקְרִבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֵלָיו אֶת־הַדָּם וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
וְאֶת־הָעֹלָה הִקְרִיבוּ אֹתָהּ לְנִתְחֶיהָ וְאֶת־הָרֹאשׁ וַיַּקְטֵר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃
וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַכְּרָעָיִם וְהִקְטִיר עַל־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃
וַיַּקְרֵב אֶת־קָרְבַּן הָעָם וַיִּקַּח אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחָטֵהוּ וַיְחַטְּאֵהוּ כָּרִאשֹׁנָה׃
וַיַּקְרֵב אֶת־הָעֹלָה וַיַּעֲשֶׂהָ כַּמִּשְׁפָּט׃
וַיַּקְרֵב אֶת־הַמִּנְחָה וַיְמַלֵּא כַפּוֹ מִמֶּנָּה וַיַּקְטֵר הַמִּזְבֵּחָה עַל עֹלַת הַבֹּקֶר׃
וַיִּשְׁחַט אֶת־הַשּׁוֹר וְאֶת־הָאַיִל זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעָם וַיַּקְרִבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃
וְאֶת־הַחֲלָבִים מִן־הַשּׁוֹר וּמִן־הָאַיִל הָאַלְיָה וְהַמְכַסֶּה וְהַכְּלָיֹת וְיֹתֶרֶת הַכָּבֵד׃
וַיָּשִׂימוּ אֶת־הַחֲלָבִים עַל־הֶחָזֹת וַיַּקְטֵר הַחֲלָבִים הַמִּזְבֵּחָה׃
וְאֶת־הֶחָזֹת וְאֶת־שׁוֹק הַיָּמִין הֵנִיף אַהֲרֹן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה׃
וַיִּשָּׂא אַהֲרֹן אֶת־יָדָיו אֶל־הָעָם וַיְבָרְכֵם וַיֵּרֶד מֵעֲשׂוֹת הַחַטָּאת וְהָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים׃
וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ וַיְבָרְכוּ אֶת־הָעָם וַיֵּרָא כְּבוֹד יְהוָה אֶל־כָּל־הָעָם׃
וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַחֲלָבִים וַיַּרְא כָּל־הָעָם וַיָּרֹנּוּ וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם׃

שמיני

תזריע מצורע

משנה תשעה באב

בס"ד

אבה

עֲשֵׂי תְרוּמָתֶךָ ס׃ וְחַטָּאתְךָ בְּשָׂרְךָ וְדָמְךָ תַּעֲשֶׂה עַל מִזְבַּח יְיָ אֱלֹהֶיךָ

תְּהִלָּה׃

בשחרית

הַהֲלָכָה

שמחה תשיבה רחשת באב

הפטרה

ואתה בן אדם קח לך לבנה ושים אותה לפניך וחקות עליה עיר את ירושלים וצרת עליה דיק וסלית עליה עיר ושים עליה מחנות והב עליה כרים סביב ואתה קח לך מחבת ברזל ושמת אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכנת את פניך אליה והיתה צורה ואתה בן אדם שכב על צדך השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו ונשאת את עונם מספר הימים אשר תשכב עליו אתה תשא את עונם ואני נתתי לך את שנות עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל ושבת את אלה ונשאת את עון בית יהודה שנית ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתי לך ואתה תכלה לצור אל ירושלים והזרוע נגלה ואתה נבא עליה ואמרת כה אמר אדני יהוה הנה נתתי עליך עבותים ולא תפנה מצדך עד כלותך את ימי מצורך ואתה קח לך חטים ושעורים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם למספר הימים אשר אתה שכב על צדך שלש מאות ותשעים יום תהיה אוכלנו ומאכלך אשר תאכל במשקל עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו ומים במשורה תשתה ששית ההין מעת עד עת תשתה ואכלתו עגות שערים ועגתו לעיני צואת האדם תעגה בם ויאמר יהוה כה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם ואומר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול ויאמר אלי ראה נתתי לך את צאת הבקר תחת צואת האדם ועשית את לחמך עליהם ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלים ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ושתו בשממון למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם והיה אתה בן אדם קח לך חרב חדה קח לך תער מספרת וקחת לך את שערי וחלקת אותם ולקחת לך מאזנים לתכן וחלקת את השערה השלישית באש בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת שלישית ועשית סביב בתוכה ולקחת שלישית והכית בחרב סביב אותה שלישית ואת השלישית תזרה ברוח וחרב אריק אחריהם ולקחת משם מספר וצרת אותם בכנפיך ולקחת משם מהם והשלכת אותם בתוך האש ושרפת אותם באש ומשם תצא אש אל כל בית ישראל

פתיחה

בשנת מות המלך עוזיהו ראיתי את אדני יושב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו ויהי קול הקוראים ויהי הבית מלא עשן ואמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלים ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ושתו בשממון למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם והיה אתה בן אדם קח לך חרב חדה קח לך תער מספרת וקחת לך את שערי וחלקת אותם ולקחת לך מאזנים לתכן וחלקת את השערה השלישית באש בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת שלישית ועשית סביב בתוכה ולקחת שלישית והכית בחרב סביב אותה שלישית ואת השלישית תזרה ברוח וחרב אריק אחריהם ולקחת משם מספר וצרת אותם בכנפיך ולקחת משם מהם והשלכת אותם בתוך האש ושרפת אותם באש ומשם תצא אש אל כל בית ישראל

הפטרה

ואתה בן אדם קח לך לבנה ושים אותה לפניך וחקות עליה עיר את ירושלים וצרת עליה דיק וסלית עליה עיר ושים עליה מחנות והב עליה כרים סביב ואתה קח לך מחבת ברזל ושמת אותה קיר ברזל בינך ובין העיר והכנת את פניך אליה והיתה צורה ואתה בן אדם שכב על צדך השמאלי ושמת את עון בית ישראל עליו ונשאת את עונם מספר הימים אשר תשכב עליו אתה תשא את עונם ואני נתתי לך את שנות עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל ושבת את אלה ונשאת את עון בית יהודה שנית ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתי לך ואתה תכלה לצור אל ירושלים והזרוע נגלה ואתה נבא עליה ואמרת כה אמר אדני יהוה הנה נתתי עליך עבותים ולא תפנה מצדך עד כלותך את ימי מצורך ואתה קח לך חטים ושעורים ופול ועדשים ודחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אחד ועשית אותם לך ללחם למספר הימים אשר אתה שכב על צדך שלש מאות ותשעים יום תהיה אוכלנו ומאכלך אשר תאכל במשקל עשרים שקל ליום מעת עד עת תאכלנו ומים במשורה תשתה ששית ההין מעת עד עת תשתה ואכלתו עגות שערים ועגתו לעיני צואת האדם תעגה בם ויאמר יהוה כה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם ואומר אהה אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול ויאמר אלי ראה נתתי לך את צאת הבקר תחת צואת האדם ועשית את לחמך עליהם ויאמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלים ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ושתו בשממון למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם והיה אתה בן אדם קח לך חרב חדה קח לך תער מספרת וקחת לך את שערי וחלקת אותם ולקחת לך מאזנים לתכן וחלקת את השערה השלישית באש בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת שלישית ועשית סביב בתוכה ולקחת שלישית והכית בחרב סביב אותה שלישית ואת השלישית תזרה ברוח וחרב אריק אחריהם ולקחת משם מספר וצרת אותם בכנפיך ולקחת משם מהם והשלכת אותם בתוך האש ושרפת אותם באש ומשם תצא אש אל כל בית ישראל

פתיחה

בשנת מות המלך עוזיהו ראיתי את אדני יושב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו ויהי קול הקוראים ויהי הבית מלא עשן ואמר אלי בן אדם הנני שבר מטה לחם בירושלים ואכלו לחם במשקל ובדאגה ומים במשורה ושתו בשממון למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם והיה אתה בן אדם קח לך חרב חדה קח לך תער מספרת וקחת לך את שערי וחלקת אותם ולקחת לך מאזנים לתכן וחלקת את השערה השלישית באש בתוך העיר כמלאת ימי המצור ולקחת שלישית ועשית סביב בתוכה ולקחת שלישית והכית בחרב סביב אותה שלישית ואת השלישית תזרה ברוח וחרב אריק אחריהם ולקחת משם מספר וצרת אותם בכנפיך ולקחת משם מהם והשלכת אותם בתוך האש ושרפת אותם באש ומשם תצא אש אל כל בית ישראל

בְּרָכָה וְהַשְׁמָה "

וְהַשְׁמָה לְשׁוֹן בְּרָכָה כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהַשְׁמַנְתָּ אֶת בְּנֵי עֵשָׂו וְכֵן הַשְׁמַנְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל "

מַלְבִּ"ם יִשְׁעְיָה מִשְׁנֵי הַשְׁמַנְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל "

וְכֵן הַשְׁמַנְתִּי אֶת בְּנֵי עֵשָׂו . וְכֵן הַשְׁמַנְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל . מִלְּשׁוֹן בְּרָכָה . וְכֵן הַשְׁמַנְתִּי אֶת בְּנֵי עֵשָׂו . וְכֵן הַשְׁמַנְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם . וְכֵן הָיָה לְהֶם לְעוֹלָם . וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם טוֹב
הָיָה הָעָם . וְהָיָה הָעָם הוֹלֵךְ וְרָב . וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם גָּדוֹל
וְנוֹרָא . וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם קָדוֹשׁ . וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם מְיֻחָד . וְהָיָה לְהֶם
לְשֵׁם מְפֹאָר . וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם מְרֻבֶּה . וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם מְשֻׁבָּח .
וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם מְהֻלָּל . וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם מְקֻדָּשׁ . וְהָיָה לְהֶם
לְשֵׁם מְעֻלֶּה . וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם מְרֻמָּם . וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם מְנֻשָּׂא .
וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם מְנֻצָּח . וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם מְנֻצָּל . וְהָיָה לְהֶם
לְשֵׁם מְנֻצָּר . וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם מְנֻצָּח . וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם מְנֻצָּל .
וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם מְנֻצָּר . וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם מְנֻצָּח . וְהָיָה לְהֶם
לְשֵׁם מְנֻצָּל . וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם מְנֻצָּר . וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם מְנֻצָּח .
וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם מְנֻצָּל . וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם מְנֻצָּר . וְהָיָה לְהֶם
לְשֵׁם מְנֻצָּח . וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם מְנֻצָּל . וְהָיָה לְהֶם לְשֵׁם מְנֻצָּר

מה לאדם ברשות חבירו אסור

לא יטול אדם מחט מחבירו בשבת ואפילו
מחט של בית הפרס שהוא מקום גדול
ואפילו מחט של זהב שאינה ראויה אלא
לנקב בה את הקטן ואפילו מחט שנפלה
לתוך כליו של חבירו ואפילו מחט שנפלה
לתוך כליו של חבירו ואפילו מחט שנפלה
לתוך כליו של חבירו

איכה

וכתיב בי יהוה מה יאמר כי אם דברתי אליו ואמר הנה עמך אנכי ואמר אל משה כה תאמר אל בני ישראל אהיה שלחני אליכם ואמר אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר ואמר אל משה בא ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואמר אל משה ואהרן לכו ואספתם את זקני בני ישראל ואמרתם אליהם יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם יצחק ויעקב נראה אלי לאמר פקד פקדתי אתכם ואת הרואה אתכם במצרים ואמרתי אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש ואמרו לקולך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא בידי חזקה ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ותשימון על בניכם ועל בנותיכם ונצלתם את מצרים ויען משה ואמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה ויאמר יהוה אליו מה זה בידך ויאמר מטה ויאמר השליכהו ארצה ויהי לנחש ויברח משה מפניו ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו ושלח ידו ויחזק בכפו ויהי למטה בכפו למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבותם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויאמר יהוה אליו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו ויהי אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות האחרון והיה אם לא יאמינו גם לשני שתי האותות האלה ולא ישמעו לקולך ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשה ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתות וילך משה וישב אל יתר חותנו ויאמר אליו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום ויאמר יהוה אל משה במדין לך שוב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך ויקח משה את אשת ואת בניו וירכבם על החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרים ראה כל המופתים אשר שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל ואמר אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה אנכי הורג את בנך בכרך ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו ותקח צפורה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו וגו׳ ויאמר משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתות אשר צוהו וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל ויאמר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתות לעיני העם ויאמינו וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו ואחרי כן באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקולו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח ויאמרו אלהי העברים נקרה עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב ויאמר אליהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אותם מסבלתם ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר לא תוספון לתת תבן לעם כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תכלו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן בן לכו אתם קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר ויפוצו העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך נמכים וחטאת עמך ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אומרים נלכה נזבחה ליהוה ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם וכתכן לבנים תתנו ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו ויפגעו את משה ואת אהרן נצב לקראתם בצאתם מאת פרעה ויאמרו אליהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו ויאמר משה אל יהוה למה הרעות לעם הזה למה זה שלחתני ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם וגם הקימתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר גרו בה ואני גם שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי ואמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה ויאמר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה ויאמר יהוה אל משה בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו ויאמר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואנכי ערל שפתים וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים אלה ראשי בית אבותם בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן ובני שמעון ימואל וימין ואהד וימין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחות שמעון ואלה שמות בני לוי לתולדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי מאה שלשים ושבע שנה ובני גרשון לבני ושמעי למשפחתם ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת מאה שלשים ושלש שנה ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחות לוי לתולדתם ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם מאה שלשים ושבע שנה ובני יצהר קרח ונפג וזכרי ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחות הקרחי ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוים למשפחתם הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה והוא אהרן ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתותי ואת מופתי בארץ מצרים ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים וידעו מצרים כי אני יהוה בנטותי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם ויעשו משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר כי ידבר אליכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן עשו איש מטהו ויבלעו מטות אהרן את מטותם ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר והפכו לדם והדגה אשר ביאר תמות ובאש ונלאו מצרים לשתות מים מיאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים ויעשו כן חרטמי מצרים בלהטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה ויפן ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת ויחפרו כל מצרים סביבות היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר ויהי שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני ואם מאן אתה משלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים והיאר ישרץ צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך ואליך ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים ויעשו חרטמים בלהטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר חלו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו ויסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה ויצאו משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות ויכנסו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ ויראה פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנם בכל ארץ מצרים ויעשו כן חרטמים בלהטיהם להוציא את הכנם ולא יכלו והכנם היו באדם ובבהמה ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים היא ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני כי אם אין אתה משלח את עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עומד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ ושמתי פדות בין עמי ובין עמך למחר יהיה האות הזה ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד בית פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו לכת התפללו בעדי ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לבלתי הכביד פרעה את לבו גם הפעם ולא שלח את העם ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בהם הנה יד יהוה היתה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת ויתו כל מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא מת מכל אשר לבני ישראל ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן והזה משה השמים לעיני פרעה והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרחת אבעבעת בכל ארץ מצרים ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמים ויהי שחין פרחת אבעבעת באדם ובבהמה ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל מצרים ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה אל משה ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני כי בפעם הזאת אנכי שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ עודך מסתלל בעמי לבלתי שלחם הנני משחר כעת מחר אשלח ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הבית וירד עליהם הברד וגוועו הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלות וברד והלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים מהיותה לגוי והכה הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר ורק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד ויאמר פרעה אל משה ואל אהרן חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים התפללו אל יהוה ורב מהיות קלות אלהים וברד ואשלחה ולא תספון לעמד עוד ויאמר משה אליו כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקולות יחדלון ולא יהיה עוד הברד למען תדע כי ליהוה הארץ ואתה ועבדיך טרם תיראון מפני יהוה אלהים והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל והכסמת לא נכתו כי אפילות הנה ויעזב משה את פרעה ויצא אל מחוץ לעיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקולות והברד וגשם לא נתך ארצה ויראה פרעה כי חדל המטר והברד והקולות ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתותי אלה בקרבו ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתותי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח את עמי ויעבדני כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל עצכם הצמח לכם מן השדה ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה ויקראו משה ואהרן אל פרעה ויאמר פרעה אל משה ואל אהרן לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי הנלכים ויאמר משה בנעריו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג ליהוה לנו ויאמר אליהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים וינחל בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים ויבהל פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ויעתר אל יהוה ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה וידף אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים ויכבד יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך ויגש משה את ידו השמים ויהי חשך אפל בכל ארץ מצרים שלשת ימים לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד בואנו שמה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר אל תוסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות ויאמר משה כן דברת לא אוסף עוד ראות פניך ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים ומתו כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכר השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה ותהי צעקה גדולה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה ולא תסף עוד וכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה דברו אל כל עדת בני ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית ואם ימעט הבית משה מבית לשה ונלקח הוא ושכנו קרבו אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו ואכלתם אתו מתני חגרים נעלכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר אתם שם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו שבעת ימים אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבעי ביום הראשון מקרא קדש ויום השבעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאתיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחדש בערב שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם והכו הפסח ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף ונגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכר השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם וברכתם גם אתי ויאיצו מצרים בעם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים ויסע העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם על שכמם ויעשו בני ישראל כדבר משה וישאלו מצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף ויגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה ושלשים שנה ויהי מקץ שלשים שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים לילה שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו תושב ושכיר לא יאכל בו בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר חוצה מן הבית ועצם לא תשברו בו וכל עדת ישראל יעשו אתו וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם ויהי כשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה והסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה אתכם ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה ויאמר יהוה אל משה דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר והקרבתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אתם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפון ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו ונודעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה ויט משה את ידו על הים ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויבאו מצרים וירדפו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים במעמד אש וענן ויהם את מחנה מצרים ויסר את אפני מרכבתיו ויהי נהגו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו ויט משה את ידו על הים ויפן הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים ויבאו המים וישבו ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו יהוה איש מלחמה יהוה שמו רכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו אריק חרבי תורישמו ידי ים כסמו צללו כעופרת במים אדירים מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא נטית ימינך תבלעמו ארץ נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך יהוה ימלך לעלם ועד כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו ר

200

ואיך
אשא את רעתי
וזבח אחד
ואשלמה נדרי
לה' נגדה נא לכל עמו
בחצרות בית ה'
בתוכך ירושלים
הללויה
הללו את ה' כל גוים
שבחוהו כל האמים
כי גבר עלינו חסדו
ואמת ה' לעולם
הללויה
הודו לה' כי טוב
כי לעולם חסדו
יאמר נא ישראל
כי לעולם חסדו
יאמרו נא בית אהרן
כי לעולם חסדו
יאמרו נא יראי ה'
כי לעולם חסדו
מן המצר קראתי יה
ענני במרחב יה
ה' לי לא אירא
מה יעשה לי אדם
ה' לי בעזרי
ואני אראה בשנאי
טוב לחסות בה'
מבטח באדם
טוב לחסות בה'
מבטח בנדיבים
כל גוים סבבוני
בשם ה' כי אמילם
סבוני גם סבבוני
בשם ה' כי אמילם
סבוני כדברים
דעכו כאש קוצים
בשם ה' כי אמילם
דחה דחיתני לנפל
וה' עזרני
עזי וזמרת יה
ויהי לי לישועה
קול רנה וישועה
באהלי צדיקים
ימין ה' עשה חיל
ימין ה' רוממה
ימין ה' עשה חיל
לא אמות כי אחיה
וספר מעשי יה
יסר יסרני יה
ולמות לא נתנני
פתחו לי שערי צדק
אבא בם אודה יה
זה השער לה'
צדיקים יבאו בו
אודך כי עניתני
ותהי לי לישועה
אבן מאסו הבונים
היתה לראש פנה
מאת ה' היתה זאת
היא נפלאת בעינינו
זה היום עשה ה'
נגילה ונשמחה בו
אנא ה' הושיעה נא
אנא ה' הושיעה נא
ברוך הבא בשם ה'
ברכנוכם מבית ה'
אל ה' ויאר לנו
אסרו חג בעבתים
עד קרנות המזבח
אל ה' ויאר לנו
אלי אתה ואודך
אלי אתה ואודך
רוממתיך
הודו לה' כי טוב
כי לעולם חסדו
יודוך ה' כל מעשיך
וחסידיך יברכוכה
כבוד מלכותך יאמרו
וגבורתך ידברו
להודיע לבני האדם
גבורותיו
וכבוד הדר מלכותו
מלכותך מלכות כל עולמים
ומשלתך בכל דור ודור
סומך ה' לכל הנופלים
וזוקף לכל הכפופים
עיני כל אליך ישברו
ואתה נותן להם
את אכלם בעתו
פותח את ידך
ומשביע לכל חי רצון
צדיק ה' בכל דרכיו
וחסיד בכל מעשיו
קרוב ה' לכל קוראיו
לכל אשר יקראוהו באמת
רצון יראיו יעשה
ואת שועתם ישמע
ויושיעם
שומר ה' את כל אוהביו
ואת כל הרשעים ישמיד
תהלת ה' ידבר פי
ויברך כל בשר
שם קדשו לעולם ועד
ואנחנו נברך יה
מעתה ועד עולם
הללויה

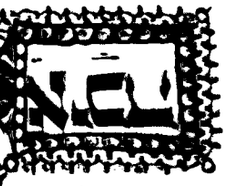

בשמחת עולם יהיה להם לא יכאבו עוד ולא ידאבו
כי כאב הראשון הסתלק ואין עוד כאב ודאבון
ועל כן אמר הנביא ישעיה (ישעיה ס"ה) והיה לפני אקרא ועודם מדברים אני אשמע
כלומר קודם שיקראו אלי אענה להם ועודם מדברים
עדיין לא כלו מלדבר אני אשמע תפלתם
ואמר הנביא ישעיה (ישעיה ס"ה) כי הנה אני בורא שמים חדשים וארץ חדשה
ולא תהיינה הראשונות תעלינה על לב
כלומר שלא יהיה עוד זכר לראשונות
ואמר הנביא ישעיה (ישעיה ס"ה) כי אם שישו וגילו עדי עד אשר אני בורא
כי הנני בורא את ירושלים גילה ועמה משוש
כלומר שישו וגילו עדי עד אשר אני בורא
כי הנני בורא את ירושלים גילה ועמה משוש
ואמר הנביא ישעיה (ישעיה ס"ה) ושמחתי בירושלים וגלתי בעמי
ולא יהיה עוד בה קול בכי וקול זעקה
כלומר שלא יהיה עוד בה קול בכי וקול זעקה
ואמר הנביא ישעיה (ישעיה ס"ה) לא יבנה עוד שם מעט ימים ולא יזקין את ימיו
כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל
כלומר שלא יהיה עוד שם מעט ימים ולא יזקין את ימיו
כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל
ואמר הנביא ישעיה (ישעיה ס"ה) ובנו בתים וישבו
ונטעו כרמים ואכלו את פריים
כלומר שלא יהיה עוד שם מעט ימים ולא יזקין את ימיו
כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל
ואמר הנביא ישעיה (ישעיה ס"ה) לא יבנו ואחר ישב
לא יטעו ואחר יאכל
כלומר שלא יהיה עוד שם מעט ימים ולא יזקין את ימיו
כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל
ואמר הנביא ישעיה (ישעיה ס"ה) כי כימי העץ ימי עמי
ובחירי מעשה ידיהם ישנו
כלומר שלא יהיה עוד שם מעט ימים ולא יזקין את ימיו
כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל
ואמר הנביא ישעיה (ישעיה ס"ה) לא יגעו לריק ולא ילדו לבהלה
כי זרע ברוכי ה' הם וצאצאיהם אתם
כלומר שלא יהיה עוד שם מעט ימים ולא יזקין את ימיו
כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל
ואמר הנביא ישעיה (ישעיה ס"ה) והיה טרם יקראו ואני אענה
עודם מדברים ואני אשמע
כלומר שלא יהיה עוד שם מעט ימים ולא יזקין את ימיו
כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל
ואמר הנביא ישעיה (ישעיה ס"ה) זאב וטלה יחדו ירעו
והאריה כבקר יאכל תבן
כלומר שלא יהיה עוד שם מעט ימים ולא יזקין את ימיו
כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל
ואמר הנביא ישעיה (ישעיה ס"ה) ונחש עפר לחמו
לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי
כלומר שלא יהיה עוד שם מעט ימים ולא יזקין את ימיו
כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל

את אשתו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל אשר לו הוציא יעקב עמו מפדן ארם
על ה׳ פסל מעיר מצרים ואשר לא יקומון עוד ולא יזכר שמם
עוד אשר לא יבוא לשמעה ולא יראה עוד ולא יכיר
שמה עוד אשר לא יבוא לשמעה ולא יראה עוד ולא יכיר
על ה׳ פסל מעיר מצרים ואשר לא יקומון עוד ולא יזכר שמם
את אשתו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל אשר לו הוציא יעקב עמו מפדן ארם

אבה

אבה לשון רצון ורוב המקרא ואבה לא יאבה ויש שהוא לשון קושי כמו ויאבה אביו ויש שהוא לשון מאוס כמו ויאבה לשמוע

אֲבָה אֲבִי אֲבִיהָ אֲבִיהֶם אֲבִיהֶן אֲבִיהֵם אֲבִיהֶן אֲבִיהֵן אֲבִיו אֲבִיהוּ אֲבִיהָ אֲבִיהֶם אֲבִיהֶן אֲבִיהֵם אֲבִיהֶן אֲבִיהֵן אֲבִיכֶם אֲבִיכֶן אֲבִיכֶם אֲבִיכֶן אֲבִינוּ אֲבִיעַד אֲבִיעֶזֶר אֲבִיעֶזְרִי אֲבִיעָם אֲבִיעָמִי אֲבִיעֵנוּ אֲבִיעֵנוּ אֲבִיעֵנוּ

ויאמר אליו אלהי אברהם אבי אל תירא כי אתי אנכי ואברכך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי׃ ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר׃ ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו׃ ויאמר יצחק אליהם מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם׃ ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך׃ אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגעוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה׃ ויעש להם משתה ויאכלו וישתו׃ וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום׃ ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים׃ ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה׃ ועשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בסמת בת אילון החתי׃ ותהיין מרת רוח ליצחק וליעקב׃ ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני׃ ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי׃ ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד׃ ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך נפשי בטרם אמות׃ ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא׃ ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר׃ הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני מותי׃ ועתה בני שמע בקולי לאשר אנכי מצוה אותך׃ לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב׃ והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו׃ ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק׃ אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה׃ ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי ולך קח לי׃ וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו׃ ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדול החמודות אשר אתה בבית והלבישה את יעקב בנה הקטן׃ ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו׃ ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה׃ ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני׃ ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך׃ ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני׃ ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא׃ ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו׃ ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שעירות ויברכהו׃ ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני׃ ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת׃ ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני׃ ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה׃ ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירוש׃ יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור וברכיך ברוך׃ ויהי ככלות יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו׃ ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי וישא בני מציד בנו בעבור תברכני נפשך׃ ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו׃ ויחרד יצחק חרדה גדולה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה׃ כשמע עשו את דברי אביו ויזעק זעקה גדולה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי׃ ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך׃ ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת ברכה לי׃ ויען יצחק ויאמר אל עשו הן גביר שמתיהו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיו ולך אפוא מה אעשה בני׃ ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי ויישא עשו קולו ויבך׃ ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל׃ ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך׃ ויעקב אחיו בברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו קרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי׃ ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדול ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך׃ ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה׃ וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך׃ עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד׃ ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים׃ ויקרא יצחק אל יעקב ויברכהו ויצום ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען׃ קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך׃ ואל שדי יברך אתך ויפרך והרבך ויהי לקהל עמים׃ ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם׃ ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה׃ ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא׃ וחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמים והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו׃ והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך׃ והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך׃ והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך׃ ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי׃ ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים׃ וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה׃ ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה׃ וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש׃ ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים׃ והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך׃ ויעקב נשא רגליו וילך ארצה בני קדם׃ ויראה והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי ממנה יהיו משקים העדרים והאבן גדולה על פי הבאר׃ ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה׃ ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו׃ ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו׃ ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן׃ ויאמר הן עוד היום גדול לא עת הקבץ המקנה השקו הצאן ולכו רעו׃ ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן׃ עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה היא׃ ויהי כראות יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו׃ וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך׃ ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה׃ ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחותו וירץ לקראתו ויחבק לו וישק לו ויבא לו אל ביתו ויגד ללבן את כל הדברים האלה׃ ויאמר לבן אליו אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים׃ ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך׃ ולבן היו שתי בנות שם הגדלה לאה והשם הקטנה רחל׃ ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה׃ ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה׃ ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי׃ ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה׃ ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה׃ ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה׃ ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא עליה׃ ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה׃ ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני׃ ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה׃ מלא שבע זאת ונתנה לך גם את האחרת בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות׃ ויעש יעקב כן וימלא שבעה זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה׃ ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה׃ ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות׃ ויראה יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה׃ ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי׃ ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון׃ ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי׃ ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת׃ ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי׃ ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן׃ ותאמר הנה בלהה שפחתי בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אני ממנה׃ ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב׃ ותהר בלהה ותלד ליעקב בן׃ ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן׃ ותהר עוד בלהה שפחת רחל ותלד בן שני ליעקב׃ ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי׃ ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה את יעקב לאשה׃ ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן׃ ותאמר לאה בגד ותקרא שמו גד׃ ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב׃ ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא שמו אשר׃ וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך׃ ותאמר לה המעט קחתי את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך׃ ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני ויישכב עמה בלילה ההוא׃ וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי׃ ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר׃ ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב׃ ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא שמו זבולן׃ ואחר ילדה בת ותקרא שמה דינה׃ ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה׃ ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי׃ ותקרא שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר׃ ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה למקומי וכארצי׃ תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך׃ ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני יהוה בגללך׃ ויאמר נקבה משכרתך עלי ואתנה׃ ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי׃ כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי׃ ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר׃ אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה עקד בכשבים וטלוא ועקד בעזים והיה שכרי׃ וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים ועקד בכשבים גנוב הוא אתי׃ ויאמר לבן הן לו יהי כדברך׃ ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים את כל העזים הנקדות והטלאות כל אשר לבן בו וכל עקד בכשבים ויתן ביד בניו׃ וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרות׃ ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבן מחשפת על המקלות אשר במקלות׃ ויצג את המקלות אשר פצל בשקתות במרבדים בבתי המים אשר תבאן הצאן לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות׃ ויחמו הצאן אליהן וילדו הצאן עקדים נקדים וטלואים׃ והכבשים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן׃ והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים להחם במקלות׃ ובהעטף הצאן לא ישים ויהי העטפים ללבן והמקשרים ליעקב׃ ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים׃ וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה׃ וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום׃ ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ואל מולדתך ואהיה עמך׃ וישלח יעקב ויקרא לרחל ולאה השדה אל צאנו׃ ויאמר להן אני רואה את פני אביכן כי איננו עמדי כתמול שלשום ואלהי אבי היה עמדי׃ ואתנה יודעות כי בכל כחי עבדתי את אביכן׃ ואביכן התל בי והחליף את משכרתי עשרת מונים ולא נתנו אלהים לו להרע עמדי׃ אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים׃ ויצל אלהים את מקנה אביכן ויתן לי׃ ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני ואראה בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים׃ ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני׃ ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך׃ אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך׃ ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו׃ הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל את כספנו׃ כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה׃ ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים׃ ויעבר את כל מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען׃ ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנוב רחל את התרפים אשר לאביה׃ ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי הגיד לו כי בורח הוא׃ ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד׃ ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב׃ ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד׃ ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע׃ ויגע לבן אל יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר והלבן תקע את אחיו בהר הגלעד׃ ויאמר לבן אל יעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כשבויות חרב׃ למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים בתף ובכנור׃ ולא נשקתני לבני ולבנותי עתה הסכלת עשות׃ יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע׃ ועתה הלוך הלכת כי נכסף נכספת לבית אביך למה גנבת את אלהי׃ ויען יעקב ויאמר אל לבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמדי׃ עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם׃ ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל׃ ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם ויחש לבן את כל האהל ולא מצא׃ ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים׃ ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקתה אחרי׃ כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיך ויוכחו בין שנינו׃ זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי׃ טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה׃ הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני׃ זה לי עשרים בשנה בבתיך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשני בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מונים׃ לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש׃ ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא ולבנותי מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו׃ ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני וביניך׃ ויקח יעקב אבן וירימה מצבה׃ ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל׃ ויקרא לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד׃ ויאמר לבן הגל הזה עד היום ביני וביניך על כן קרא שמו גלעד׃ והמצפה אשר אמר יצר בינותינו ונסתר איש מרעהו׃ אם תענה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני וביניך׃ ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני וביניך׃ עד הגל הזה והמצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואת המצבה הזאת אם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה׃ אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינותינו אלהי אביהם ויעקב נשבע בפחד אביו זבח זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויליני בהר׃ ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים׃ ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים׃ וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום׃ ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה׃ ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך׃ וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו׃ וייראו יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר ואת הגמלים לשני מחנות׃ ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה׃ ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך׃ קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות׃ הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבא והכני אם על בנים׃ ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב׃ וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו׃ עזים מאתים תישים עשרים רחלים מאתים אילים עשרים׃ מיניקות שלשים וגמלים מניקות ובניהם ארבעים פרות עשרים פרים עשרה אתנות עשרים וארבעה עירים עשרה׃ ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר׃ ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאל אתך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך׃ ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו׃ ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו׃ ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחר כן אראה פניו אולי ישא פני׃ ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא בתוך המחנה׃ ויקם בלילה ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק׃ ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו׃ ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר׃ וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו׃ ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני׃ ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב׃ ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל׃ ויאמר יעקב הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם׃ ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי׃ ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו׃ על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה׃ וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות׃ ויעבר את הזלפות ואת ילדיהן ראשונה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים׃ והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו׃ וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו׃ וישא עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך׃ ותגשנה השפחות הנה והילדיהן ותשתחוין׃ ותגש גם לאה וילדיה ותשתחוו ואחר נגש יוסף ורחל ויתשתחוו׃ ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני׃ ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך׃ ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני׃ קח נא את ברכתי אשר הובאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח׃ ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך׃ ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן׃ יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני שעירה׃ ויאמר עשו אעזבה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני׃ וישב עשו ביום ההוא לדרכו שעירה׃ ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות׃ ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר׃ וקנה את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה׃ ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל׃ ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ׃ וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה׃ ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב הנערה׃ ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה׃ ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה וחרש יעקב עד באם׃ ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו׃ ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה׃ וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה׃ והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם׃ ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה׃ ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן׃ הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנערה לאשה׃ ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם׃ ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו׃ אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמול לכם כל זכר׃ ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו ונשבנו אתכם ונהיה לעם אחד׃ ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו׃ וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור׃ ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו׃ ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר׃ האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם׃ אך בזאת יאותו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמולים׃ מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו׃ וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו ויתהלו כל הזכרים כל יצאי שער עירו׃ ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל זכר׃ ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו׃ בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם׃ את צאנם ואת בקרם ואת חמוריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו׃ וכל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו גם את כל אשר בבית׃ ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הכנעני והפרזי ואנכי מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי׃ ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו׃ ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך׃ ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם׃ ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי׃ ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב אתם תחת האלה אשר עם שכם׃ ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב׃ ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא ואל כל העם אשר אתו׃ ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו׃ ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות׃ וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו׃ ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל׃ ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו׃ והארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ׃ ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו׃ ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן׃ ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר שם אתו אלהים בית אל׃ ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה׃ ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן׃ ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין׃ ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם׃ ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קבר רחל עד היום׃ ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר׃ ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו ויישמע ישראל׃ ויהיו בני יעקב שנים עשר׃ בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן׃ בני רחל יוסף ובנימין׃ ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי׃ ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם׃ ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק׃ ויהי ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה׃ ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו׃

וְהַנֵּה הַמַּלְאָךְ . הַמְּלַמֵּד אֶת־הַתִּינוֹק
וְהַנֵּה הַתִּינוֹק . הַלּוֹמֵד אֶת־הַמַּלְאָךְ
וְהַנֵּה הַמַּלְאָךְ . הַמְּלַמֵּד אֶת־הַתִּינוֹק
וְהַנֵּה הַתִּינוֹק . הַלּוֹמֵד אֶת־הַמַּלְאָךְ

וְהַנֵּה הַמַּלְאָךְ . הַמְּלַמֵּד אֶת־הַתִּינוֹק
וְהַנֵּה הַתִּינוֹק . הַלּוֹמֵד אֶת־הַמַּלְאָךְ
וְהַנֵּה הַמַּלְאָךְ . הַמְּלַמֵּד אֶת־הַתִּינוֹק
וְהַנֵּה הַתִּינוֹק . הַלּוֹמֵד אֶת־הַמַּלְאָךְ

וְהַנֵּה הַמַּלְאָךְ . הַמְּלַמֵּד אֶת־הַתִּינוֹק
וְהַנֵּה הַתִּינוֹק . הַלּוֹמֵד אֶת־הַמַּלְאָךְ
וְהַנֵּה הַמַּלְאָךְ . הַמְּלַמֵּד אֶת־הַתִּינוֹק
וְהַנֵּה הַתִּינוֹק . הַלּוֹמֵד אֶת־הַמַּלְאָךְ

וְהַנֵּה הַמַּלְאָךְ . הַמְּלַמֵּד אֶת־הַתִּינוֹק
וְהַנֵּה הַתִּינוֹק . הַלּוֹמֵד אֶת־הַמַּלְאָךְ
וְהַנֵּה הַמַּלְאָךְ . הַמְּלַמֵּד אֶת־הַתִּינוֹק
וְהַנֵּה הַתִּינוֹק . הַלּוֹמֵד אֶת־הַמַּלְאָךְ

וְהַנֵּה הַמַּלְאָךְ . הַמְּלַמֵּד אֶת־הַתִּינוֹק
וְהַנֵּה הַתִּינוֹק . הַלּוֹמֵד אֶת־הַמַּלְאָךְ
וְהַנֵּה הַמַּלְאָךְ . הַמְּלַמֵּד אֶת־הַתִּינוֹק
וְהַנֵּה הַתִּינוֹק . הַלּוֹמֵד אֶת־הַמַּלְאָךְ

וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת

וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת

וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת
וְאִם לֹא הָיָה לוֹ בֵּן וְיֵשׁ לוֹ בַּת

ואיל

מה תשתחוה לה כסיה
מה תשתחוה לה כסיה
מה תשתחוה לה כסיה

אמר

וְהַשְׁלִיכֵנוּ מִמְּקוֹמֵנוּ וְהוֹרִישֵׁנוּ מֵאַרְצֵנוּ וְהַגְלִיתֵנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ

בְּבוֹאִי שִׁיחִי וְנִכְאֹתִי מִלְּמוֹדִים נִקְשְׁתָה בְּחִכְמָה הֵילִילִי
מְעוֹרָה מְהֵרָה לְמַהֵר הֵילִילִי

הֵילִילִי תֶּחֱלָה עַל מַה שֶּׁהָיָה וְנֶהְפַּךְ כִּי הֻשְׁחַתִּי לִי וְלַזּוּלָתִי מְעוֹרָה מְהֵרָה לְמַהֵר הֵילִילִי
הֵילִילִי וְקוֹנְנִי עַל הַשְּׁמָמָה וְהַחֻרְבָּן כִּי לֹא יֵדַע לְמִי הַבְּכִיָּה מְעוֹרָה מְהֵרָה לְמַהֵר הֵילִילִי
הוֹכִיחִי מְבוּכִי וְלֹא בוֹ הַיֵּיטֵב בְּמִשְׁפָּטִים יֵדַע לְבוּכִי מְעוֹרָה מְהֵרָה לְמַהֵר הֵילִילִי
הֵילִילִי וְקוֹנְנִי עַל הַשְּׁמָמָה וְהַחֻרְבָּן כִּי לֹא יֵדַע לְמִי הַבְּכִיָּה מְעוֹרָה מְהֵרָה לְמַהֵר הֵילִילִי
וְלִשְׁמָהּ בְּרֹב תְּפִלָּתִי · עַד הֵיוֹם חֹשֶׁךְ מִשְׁמִיעַ קוֹלִי מְעוֹרָה מְהֵרָה לְמַהֵר הֵילִילִי
מֵילִילִי וְהִלְלִי מִשְׁמוֹר חֲשֹׁכִי · כְּסוּפָה בְּמַעֲרָכָה יְשֵׁלִיכִי מְעוֹרָה מְהֵרָה לְמַהֵר הֵילִילִי
נִשְׁמַע בְּשָׁמַי בְּכִי לְשֵׁלֶךְ · וְיַכְמִירוּ הַשְּׁמֵי מִזְּעַק הַשָּׁלֶךְ מְעוֹרָה מְהֵרָה לְמַהֵר הֵילִילִי
יְיָ נִשְׁמַע תְּחִנָּתִי בְּשֶׁלַח לִי הֵילִילִי פְּתֹחַ · מְעוֹרָה מְהֵרָה לְמַהֵר הֵילִילִי
לִי הִסְתַּיְּמָה · מֵילִילִי מֵיטִיב פְּעֻלִּי מְעוֹרָה מְהֵרָה לְמַהֵר הֵילִילִי
מִכֹּחַ הַבְּכִי מֵילִילִי מְעַט · פְּעֻלִּי יֵשׁ שָׂכָר בְּפָעֳלֵךְ מְעוֹרָה מְהֵרָה לְמַהֵר הֵילִילִי
מִכְּאֵבִי הוּא חֹלִי וְכַמָּה וְכַמָּה לְךָ מִפְּעָלִים מְעוֹרָה מְהֵרָה לְמַהֵר הֵילִילִי
כְּמוֹ אֵבֶל יָחִיד וְעָשׂוֹת לְךָ · וְכַמָּה וְכַמָּה לְךָ מִפְּעָלִים מְעוֹרָה מְהֵרָה לְמַהֵר הֵילִילִי
מִכְּאֵבִי הוּא חֹלִי וְכַמָּה וְכַמָּה לְךָ מִפְּעָלִים מְעוֹרָה מְהֵרָה לְמַהֵר הֵילִילִי
בְּכִי מְמַהֵר לְהַשְׁלִים · בְּעֵת לְהַגִּיד לְבֹקֶר חַסְדֶּךָ מְעוֹרָה מְהֵרָה לְמַהֵר הֵילִילִי
כְּמוֹ אֵבֶל יָחִיד וְעָשׂוֹת לְךָ · וְכַמָּה וְכַמָּה לְךָ מִפְּעָלִים מְעוֹרָה מְהֵרָה לְמַהֵר הֵילִילִי
בְּכִי מְמַהֵר לְהַשְׁלִים · בְּעֵת לְהַגִּיד לְבֹקֶר חַסְדֶּךָ מְעוֹרָה מְהֵרָה לְמַהֵר הֵילִילִי
סְבִיבוֹתַי סְתָם עַל סְתָם · וְכַמָּה וְכַמָּה לְךָ מִפְּעָלִים מְעוֹרָה מְהֵרָה לְמַהֵר הֵילִילִי
מִכְּאֵבִי הוּא חֹלִי וְכַמָּה וְכַמָּה לְךָ מִפְּעָלִים מְעוֹרָה מְהֵרָה לְמַהֵר הֵילִילִי
כְּמוֹ אֵבֶל יָחִיד וְעָשׂוֹת לְךָ ·

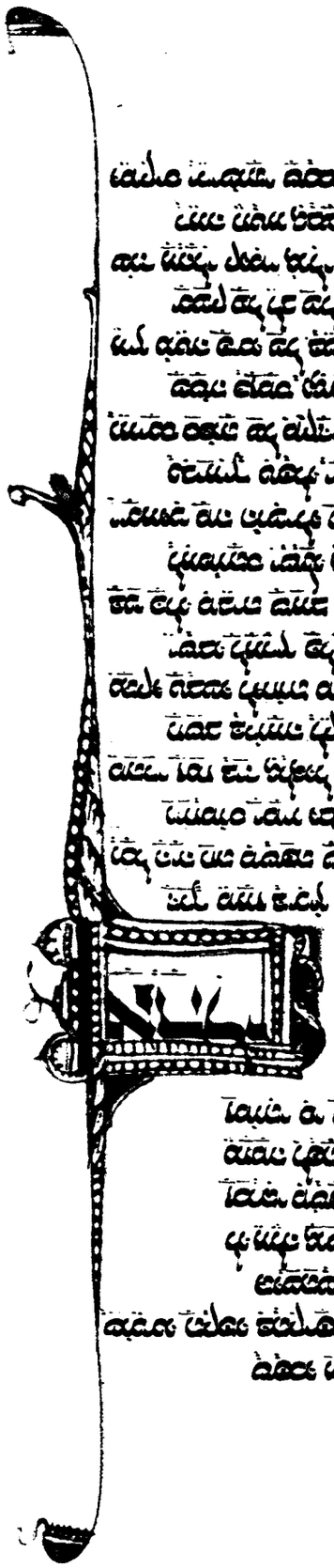

מי. וְכִי מִי יָכוֹל לְהַעֲמִיד אֶת הַדָּבָר
לְפָנֶיךָ אֶלָּא אַתָּה הוּא שֶׁיָּכוֹל
לְהַעֲמִיד אֶת הַדָּבָר לְפָנֶיךָ
מי. כָּל מַה שֶּׁעָשִׂיתָ בָּעוֹלָם
עָשִׂיתָ בִּשְׁבִיל כְּבוֹדְךָ
שֶׁנֶּאֱמַר כֹּל הַנִּקְרָא בִּשְׁמִי
וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף עָשִׂיתִיו
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הָעוֹלָם
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הָעוֹלָם
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַיָּם
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַיָּם
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַיַּבָּשָׁה
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַיַּבָּשָׁה
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַלַּיְלָה
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַלַּיְלָה
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַיּוֹם
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַיּוֹם
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַשָּׁמַיִם
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַמַּיִם
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַמַּיִם
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַתֹּהוּ
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַתֹּהוּ
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַבֹּהוּ
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַבֹּהוּ
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הָאָדָם
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הָאָדָם
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַחַיָּה
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַחַיָּה
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַבְּהֵמָה
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַבְּהֵמָה
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַדָּגִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַדָּגִים
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הָעוֹפוֹת
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הָעוֹפוֹת
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הָרְשָׁעִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הָרְשָׁעִים
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַצַּדִּיקִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַצַּדִּיקִים
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַגַּן עֵדֶן
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַגַּן עֵדֶן
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת גֵּיהִנֹּם
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת גֵּיהִנֹּם
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁעָה
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַשָּׁעָה
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַמַּלְאָכִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַמַּלְאָכִים
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַשָּׂרָפִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַשָּׂרָפִים
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַכִּסֵּא
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַכִּסֵּא
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הָאוֹפַנִּים
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הָאוֹפַנִּים
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַחַיּוֹת
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַחַיּוֹת
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הָרָקִיעַ
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הָרָקִיעַ
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַכּוֹכָבִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַכּוֹכָבִים
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַמַּזָּלוֹת
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַמַּזָּלוֹת
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַחַמָּה
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַחַמָּה
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַלְּבָנָה
וְאַתָּה הוּא שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַלְּבָנָה
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַמַּיִם
שֶׁעַל גַּבֵּי הָרָקִיעַ וְאַתָּה הוּא
שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַמַּיִם שֶׁעַל גַּבֵּי הָרָקִיעַ
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַמַּיִם
שֶׁתַּחַת הָרָקִיעַ וְאַתָּה הוּא
שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַמַּיִם שֶׁתַּחַת הָרָקִיעַ
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַמַּיִם
שֶׁעַל גַּבֵּי הָרָקִיעַ וְאַתָּה הוּא
שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַמַּיִם שֶׁעַל גַּבֵּי הָרָקִיעַ
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַמַּיִם
שֶׁתַּחַת הָרָקִיעַ וְאַתָּה הוּא
שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַמַּיִם שֶׁתַּחַת הָרָקִיעַ
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַמַּיִם
שֶׁעַל גַּבֵּי הָרָקִיעַ וְאַתָּה הוּא
שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַמַּיִם שֶׁעַל גַּבֵּי הָרָקִיעַ
לְתֹהוּ וָבֹהוּ
מי. אַתָּה הוּא שֶׁעָשִׂיתָ אֶת הַמַּיִם
שֶׁתַּחַת הָרָקִיעַ וְאַתָּה הוּא
שֶׁתַּחֲזִיר אֶת הַמַּיִם שֶׁתַּחַת הָרָקִיעַ
לְתֹהוּ וָבֹהוּ

אם

מה	ס	סדרות דעלמא. ומה שהקדים הפסוק ואמר	מה ס
מה	אחוזתו	ב' מיני קניינים הם בקרקעות. חזקה	מה ב
מה	לבתו	ומנכסיו. ואע"ג דלא כתיב בה ירושה	מה ב

אז בחטאינו

אז בחטאינו ..... ג

ARK 5.5

.הַלְּוָיִם מִבְּנֵי קְהָת

"וְאַתֶּם הַכֹּהֲנִים תִּהְיוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד
יוֹם וָלַיְלָה וְשָׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ
וְאֶת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא יֵאָסֵף עוֹד חֵמָה
עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וַאֲנִי הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת אֲחֵיכֶם
הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֶם מַתָּנָה
נְתוּנִים לַה' לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד
וְאַתָּה וּבָנֶיךָ אִתְּךָ תִּשְׁמְרוּ אֶת כְּהֻנַּתְכֶם
לְכָל דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ וּלְמִבַּיִת לַפָּרֹכֶת וַעֲבַדְתֶּם
עֲבֹדַת מַתָּנָה אֶתֵּן אֶת כְּהֻנַּתְכֶם וְהַזָּר
הַקָּרֵב יוּמָת"

וַיְהִי בְּשָׁלְחָם אֶת הָעֵדָה מֵאֵת אֹהֶל מוֹעֵד
וַיִּתְיַצְּבוּ בְּקֹרַח וּבְכָל עֲדָתוֹ וַיֵּרָא כְּבוֹד ה'
אֶל כָּל הָעֵדָה וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן
לֵאמֹר "הִבָּדְלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאֶכְלֶה
אֹתָם כְּרָגַע" וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ
"הָאִישׁ אֶחָד יֶחֱטָא וְעַל כָּל הָעֵדָה תִּקְצֹף"
וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר "אֱמֹר לָעֵדָה
לֵאמֹר הֵעָתְקוּ מִסָּבִיב לְמִשְׁכַּן קֹרַח דָּתָן
וַאֲבִירָם" וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ אֶל דָּתָן וַאֲבִירָם
וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְדַבֵּר אֶל הָעֵדָה
לֵאמֹר "סוּרוּ נָא מֵעַל אָהֳלֵי הָאֲנָשִׁים הָרְשָׁעִים
הָאֵלֶּה וְאַל תִּגְּעוּ בְּכָל אֲשֶׁר לָהֶם פֶּן תִּסָּפּוּ
בְּכָל חַטֹּאתָם" וַיַּעֲלוּ מֵעַל מִשְׁכַּן קֹרַח דָּתָן
וַאֲבִירָם מִסָּבִיב וְדָתָן וַאֲבִירָם יָצְאוּ נִצָּבִים
פֶּתַח אָהֳלֵיהֶם וְנָשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וְטַפָּם
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה "בְּזֹאת תֵּדְעוּן כִּי ה' שְׁלָחַנִי
לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי לֹא מִלִּבִּי
אִם יְמוּתוּן אֵלֶּה כְּמוֹת כָּל הָאָדָם וּפְקֻדַּת כָּל
הָאָדָם יִפָּקֵד עֲלֵיהֶם לֹא ה' שְׁלָחָנִי וְאִם
בְּרִיאָה יִבְרָא ה' וּפָצְתָה הָאֲדָמָה אֶת פִּיהָ
וּבָלְעָה אֹתָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם וְיָרְדוּ חַיִּים
שְׁאֹלָה וִידַעְתֶּם כִּי נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
אֶת ה'" וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אֵת כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַתִּבָּקַע הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם
וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת
בָּתֵּיהֶם וְאֵת כָּל הָאָדָם אֲשֶׁר לְקֹרַח וְאֵת כָּל
הָרְכוּשׁ וַיֵּרְדוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׁאֹלָה
וַתְּכַס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקָּהָל
וְכָל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיהֶם נָסוּ לְקֹלָם
כִּי אָמְרוּ "פֶּן תִּבְלָעֵנוּ הָאָרֶץ" וְאֵשׁ יָצְאָה
מֵאֵת ה' וַתֹּאכַל אֶת הַחֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם אִישׁ
מַקְרִיבֵי הַקְּטֹרֶת

אחה

אחה

אחה

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חיתו הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם הנה ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים

הטה אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי
משלי כב יז

הטה אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי
משלי כב יז

הטה אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי
משלי כב יז

הטה אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי
משלי כב יז

הטה אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי
משלי כב יז

הטה אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי
משלי כב יז

הטה אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי
משלי כב יז

הטה אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי
משלי כב יז

הטה אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי
משלי כב יז

הטה אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי
משלי כב יז

הטה אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי
משלי כב יז

הטה אזנך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעתי
משלי כב יז

"כִּי בְּכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה יַשְׂכִּיל וְלֹא יָקוּם וְלֹא יִתְיַצְּבוּ בָהּ כִּי לֹא מִן הָאָרֶץ נִתְּנָה לָהֶם"

וְהִנֵּה

הַמְשׁוֹרֵר הַנַּ"ל בְּשִׁירָיו הַנִּפְלָאִים הַמְלֵאִים חָכְמָה וְדַעַת וְהַמְּלֻמָּדִים מִכָּל סְפָרֵי הַחָכְמָה וְהַמּוּסָר וְהַמְּלִיצָה וְהַשִּׁיר וְהַמְּשָׁלִים וְהַחִידוֹת וְהַלְּשׁוֹנוֹת הַנֶּחְמָדִים וְהַנְּעִימִים וְהַמְּתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנוֹפֶת צוּפִים וְהַמְּלֻמָּדִים מִכָּל סִפְרֵי הַשִּׁירָה וְהַמְּלִיצָה וְהַמּוּסָר וְהַחָכְמָה וְהַמְּשָׁלִים וְהַחִידוֹת וְהַלְּשׁוֹנוֹת הַנֶּחְמָדִים וְהַנְּעִימִים וְהַמְּתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנוֹפֶת צוּפִים

הַמְּלֻמָּד מִכָּל סִפְרֵי הַשִּׁירָה וְהַמְּלִיצָה וְהַמּוּסָר וְהַחָכְמָה וְהַמְּשָׁלִים וְהַחִידוֹת וְהַלְּשׁוֹנוֹת הַנֶּחְמָדִים וְהַנְּעִימִים וְהַמְּתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנוֹפֶת צוּפִים

הַמְּלֻמָּד מִכָּל סִפְרֵי הַשִּׁירָה וְהַמְּלִיצָה וְהַמּוּסָר וְהַחָכְמָה וְהַמְּשָׁלִים וְהַחִידוֹת וְהַלְּשׁוֹנוֹת הַנֶּחְמָדִים וְהַנְּעִימִים וְהַמְּתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנוֹפֶת צוּפִים

הַמְּלֻמָּד מִכָּל סִפְרֵי הַשִּׁירָה וְהַמְּלִיצָה וְהַמּוּסָר וְהַחָכְמָה וְהַמְּשָׁלִים וְהַחִידוֹת וְהַלְּשׁוֹנוֹת הַנֶּחְמָדִים וְהַנְּעִימִים וְהַמְּתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנוֹפֶת צוּפִים

הַמְּלֻמָּד מִכָּל סִפְרֵי הַשִּׁירָה וְהַמְּלִיצָה וְהַמּוּסָר וְהַחָכְמָה וְהַמְּשָׁלִים וְהַחִידוֹת וְהַלְּשׁוֹנוֹת הַנֶּחְמָדִים וְהַנְּעִימִים וְהַמְּתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנוֹפֶת צוּפִים

הַמְּלֻמָּד מִכָּל סִפְרֵי הַשִּׁירָה וְהַמְּלִיצָה וְהַמּוּסָר וְהַחָכְמָה וְהַמְּשָׁלִים וְהַחִידוֹת וְהַלְּשׁוֹנוֹת הַנֶּחְמָדִים וְהַנְּעִימִים וְהַמְּתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנוֹפֶת צוּפִים

הַמְּלֻמָּד מִכָּל סִפְרֵי הַשִּׁירָה וְהַמְּלִיצָה וְהַמּוּסָר וְהַחָכְמָה וְהַמְּשָׁלִים וְהַחִידוֹת וְהַלְּשׁוֹנוֹת הַנֶּחְמָדִים וְהַנְּעִימִים וְהַמְּתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנוֹפֶת צוּפִים

הַמְּלֻמָּד מִכָּל סִפְרֵי הַשִּׁירָה וְהַמְּלִיצָה וְהַמּוּסָר וְהַחָכְמָה וְהַמְּשָׁלִים וְהַחִידוֹת וְהַלְּשׁוֹנוֹת הַנֶּחְמָדִים וְהַנְּעִימִים וְהַמְּתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנוֹפֶת צוּפִים

בשנת מו לחתם
מאיה ומסרו
ספרכה בשלשה
כרכים ומיום בא
לחתם ועד עתה
שנה אחת .
לחתם ועד עתה
שנה אחת .
לחתם ועד עתה
שנה אחת .

ויהי ביום השמיני ויקרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יי׳ ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה ושור ואיל לזבח לזבח לפני יי׳ ומנחה בלולה בשמן כי היום יי׳ נראה אליכם ויקחו את אשר צוה משה אל פני האהל ותקרב כל העדה ויעמדו לפני יי׳ ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יי׳ תעשו ויראה אליכם כבוד יי׳ ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עולתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יי׳ ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את העגל את חטאת אשר לו ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח והדם יצק אל יסוד המזבח והקטיר המזבחה את החלב והכליות והיותרת מן הכבד מן החטאת כאשר צוה יי׳ את משה והבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה ויזבח את זבח העם ויקרבו בני אהרן אל הדם אליו ויזרקהו על המזבח סביב ואת הבשר ואת הראש הקטיר המזבחה ויקרב את העולה ויקרבו בני אהרן אל המזבח וישחט את העגל ואת הכבש ואת השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויזרקהו על המזבח סביב ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה ומן הכבש ומן העגל ומן השור ומן האיל האליה ומן הכבש ומן העגל ומן השור ומן האיל האליה ומן הכבש ומן העגל ומ

יי מרפאתיהו ונגלה להם שלום ואמת: "
ויאמר הקדוש ברוך הוא
ויאמר ה' אל משה ואל אהרן
ויאמר ה' אל משה ואל אהרן
ויאמר ה' אל משה ואל אהרן

ואמרו חכמים אין מעמידין על הכתוב . ואי אינו מעכב למה נכתב . ומנין ב
הנה
שאין מעכבין את הכתוב . ומנין שאין מעכבין על הכתוב שלשה . ת"ל ויקח
משה את דם הזבחים . ומנין שאין מעכבין על הכתוב שנים . ת"ל ויזרוק
משה את הדם . ומנין שאין מעכבין על הכתוב אחד . ת"ל ויזרוק את הדם .
ומנין שאין מעכבין על הכתוב אפילו כל שהוא . ת"ל ויזרוק משה

שמעתי מפי אבי ז"ל שהיה מנהג בעיר ווירמיזא שבכל יום ויום היו מכריזין בבתי הכנסיות ובבתי המדרשות ובבתי המדרשות ובבתי המדרש

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב

אכן

מנחה לשבת

שבת

ויכלו השמים וגו׳ עד אשר ברא אלהים לעשות׃

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ ויהי ערב ויהי בקר יום הששי

ואומן

ויאמר אליהם
שלום לכם אנשים מבית אחי
ויאמרו שלום לך אחינו יעקב
ויאמר הלכם לשלום
ויאמרו לשלום
ויאמר הלכם לשלום
ויאמרו לשלום
ויאמר הלכם לשלום
ויאמרו לשלום
ויאמר הלכם לשלום
ויאמרו לשלום
ויאמר הלכם לשלום
ויאמרו לשלום
ויאמר הלכם לשלום
ויאמרו לשלום
ויאמר הלכם לשלום
ויאמרו לשלום
ויאמר הלכם לשלום
ויאמרו לשלום
ויאמר הלכם לשלום
ויאמרו לשלום

רחמו

סליחה

בשבת תשובה בשני בשחרית אומרים אותה אחר קדושה דסדרא ובמנחה אחר שמונה עשרה

אבינו מלכנו

חנינו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו

אבינו מלכנו

כלנו כאיש אחד שומרים ברית ואהבה ואל תשיבנו ריקם מלפניך

אבינו מלכנו

זכור כי עפר אנחנו ואל תפן אל רישעתנו ואל תסתר פניך ממנו

אבינו מלכנו

חדש עלינו שנה טובה וברכה ושבענו מטובך והרוה נפשנו כגן רוה

אבינו מלכנו

טהר לבנו לעבדך באמת והושיענו למען שמך ואל תשליכנו מלפניך

אבינו מלכנו

יגון ואנחה ינוסו מעלינו ואל תזכור לנו עונות קדמונים מהר יקדמונו רחמיך

אבינו מלכנו

כלה דבר ומגפה וחרב מעמך ומבני בריתך הסר

אבינו מלכנו

לאויבינו ולאויבי עמך ולכל שונאינו ומבקשי רעתנו עשה נקמה

אבינו מלכנו

מחה ידך ורחמיך על כל מעשיך ושים שלום בכל הארץ ובכל מקום ממשלתך

אבינו מלכנו

נאם ה' הנה ימים באים ונתתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ

אבינו מלכנו

סמוך ידך לכל נופלים ורפא לכל חולים ברך שנתנו כשנים הטובות

אבינו מלכנו

עמוד ברחמים לכל עמך ישראל ותן לכל אחד ואחד כפי צרכיו

אבינו מלכנו

פקוד אותנו בישועתך ותן לנו כל בקשותינו לטובה

אבינו מלכנו

צדקתך צדק לעד ותורתך אמת ואל תשכחנו לנצח

אבינו מלכנו

קבץ נפוצותינו מיד כל העמים ומהר יבנה עירך בקרוב

אבינו מלכנו

רחם על עמך שנקרא בשמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך

אבינו מלכנו

שוש תשיש ותרנן לציון כי בא מושיע לתוכה

אבינו מלכנו

תן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך ושים חלקנו עמהם לעולם ונרנן לשמך באמת

אבינו מלכנו

חנינו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו

אבינו מלכנו

ישׁ בּיקוּבוּה שׁנוּרגין
סדר הטשׁחיטה
באחר הטשׁחיטה

ברכה הראשונה לעשרת ימי תשובה

כי ינקח איש אשה ... כי לא על דבר הערות הדבר כתב
הכתוב על מנת כן נתנה לו אשה לשמח לבו ולהיות עמו
בכל ימי חייו : ומצינו בכל מקום שהתורה מדברת
בלשון לקיחה שהוא לשון קנין שהוא בכסף או בשטר
או בחזקה כמו שאמרו רבותינו ז"ל בקדושין (דף ה'
ע"ב) ובגיטין (דף ע"ז ע"ב) ובבבא מציעא (דף י'
ע"ב) ובכתובות (דף מ"ח ע"ב) ובכל מקום : ואמרו
ז"ל בקדושין (דף ה' ע"ב) אמר רבי יוחנן משום
רבי יוסי בן זמרא מנין שאין האשה נקנית אלא
מדבר שיש לו ערך שנאמר כי יקח איש אשה ואין
לו ערך אינו קונה : ומנין שאין הדבר שיש לו ערך
קונה את האשה אלא מדבר שיש לו ערך לאדם
שנאמר כי יקח איש אשה ואין לו ערך אינו קונה :
ומנין שאין הדבר שיש לו ערך לאדם קונה את
האשה אלא מדבר שיש לו ערך לה שנאמר כי יקח
איש אשה ואין לו ערך אינו קונה : ומנין שאין
הדבר שיש לו ערך לה קונה את האשה אלא מדבר
שיש לו ערך לה ולאדם שנאמר כי יקח איש אשה
ואין לו ערך אינו קונה : ומנין שאין הדבר שיש לו
ערך לה ולאדם קונה את האשה אלא מדבר שיש
לו ערך לה ולאדם ולבעל שנאמר כי יקח איש אשה
ואין לו ערך אינו קונה : ומנין שאין הדבר שיש לו
ערך לה ולאדם ולבעל קונה את האשה אלא מדבר
שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית דין שנאמר
כי יקח איש אשה ואין לו ערך אינו קונה : ומנין
שאין הדבר שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית
דין קונה את האשה אלא מדבר שיש לו ערך לה
ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים שנאמר כי יקח
איש אשה ואין לו ערך אינו קונה : ומנין שאין
הדבר שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית דין
ולעדים קונה את האשה אלא מדבר שיש לו ערך
לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר שנאמר
כי יקח איש אשה ואין לו ערך אינו קונה : ומנין
שאין הדבר שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית
דין ולעדים ולשטר קונה את האשה אלא מדבר
שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים
ולשטר ולמעות שנאמר כי יקח איש אשה ואין לו
ערך אינו קונה : ומנין שאין הדבר שיש לו ערך
לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר ולמעות
קונה את האשה אלא מדבר שיש לו ערך לה ולאדם
ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר ולמעות ולביאה
שנאמר כי יקח איש אשה ואין לו ערך אינו קונה :
ומנין שאין הדבר שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל
ולבית דין ולעדים ולשטר ולמעות ולביאה קונה
את האשה אלא מדבר שיש לו ערך לה ולאדם
ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר ולמעות ולביאה
ולקידושין שנאמר כי יקח איש אשה ואין לו ערך
אינו קונה : ומנין שאין הדבר שיש לו ערך לה
ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר ולמעות
ולביאה ולקידושין קונה את האשה אלא מדבר
שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים
ולשטר ולמעות ולביאה ולקידושין ולכתובה שנאמר
כי יקח איש אשה ואין לו ערך אינו קונה : ומנין
שאין הדבר שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית
דין ולעדים ולשטר ולמעות ולביאה ולקידושין
ולכתובה קונה את האשה אלא מדבר שיש לו ערך
לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר ולמעות
ולביאה ולקידושין ולכתובה ולנישואין שנאמר כי
יקח איש אשה ואין לו ערך אינו קונה : ומנין
שאין הדבר שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית
דין ולעדים ולשטר ולמעות ולביאה ולקידושין
ולכתובה ולנישואין קונה את האשה אלא מדבר
שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים
ולשטר ולמעות ולביאה ולקידושין ולכתובה
ולנישואין ולגירושין שנאמר כי יקח איש אשה
ואין לו ערך אינו קונה : ומנין שאין הדבר שיש לו
ערך לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר
ולמעות ולביאה ולקידושין ולכתובה ולנישואין
ולגירושין קונה את האשה אלא מדבר שיש לו ערך
לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר ולמעות
ולביאה ולקידושין ולכתובה ולנישואין ולגירושין
ולחופה שנאמר כי יקח איש אשה ואין לו ערך
אינו קונה : ומנין שאין הדבר שיש לו ערך לה
ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר ולמעות
ולביאה ולקידושין ולכתובה ולנישואין ולגירושין
ולחופה קונה את האשה אלא מדבר שיש לו ערך
לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר ולמעות
ולביאה ולקידושין ולכתובה ולנישואין ולגירושין
ולחופה ולמזונות שנאמר כי יקח איש אשה ואין
לו ערך אינו קונה : ומנין שאין הדבר שיש לו ערך
לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר ולמעות
ולביאה ולקידושין ולכתובה ולנישואין ולגירושין
ולחופה ולמזונות קונה את האשה אלא מדבר שיש
לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר
ולמעות ולביאה ולקידושין ולכתובה ולנישואין
ולגירושין ולחופה ולמזונות ולכסות שנאמר כי יקח
איש אשה ואין לו ערך אינו קונה : ומנין שאין
הדבר שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית דין
ולעדים ולשטר ולמעות ולביאה ולקידושין
ולכתובה ולנישואין ולגירושין ולחופה ולמזונות
ולכסות קונה את האשה אלא מדבר שיש לו ערך
לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר ולמעות
ולביאה ולקידושין ולכתובה ולנישואין ולגירושין
ולחופה ולמזונות ולכסות ולשמחה שנאמר כי יקח
איש אשה ואין לו ערך אינו קונה : ומנין שאין
הדבר שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית דין
ולעדים ולשטר ולמעות ולביאה ולקידושין
ולכתובה ולנישואין ולגירושין ולחופה ולמזונות
ולכסות ולשמחה קונה את האשה אלא מדבר שיש
לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר
ולמעות ולביאה ולקידושין ולכתובה ולנישואין
ולגירושין ולחופה ולמזונות ולכסות ולשמחה
ולשלום שנאמר כי יקח איש אשה ואין לו ערך
אינו קונה : ומנין שאין הדבר שיש לו ערך לה
ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר ולמעות
ולביאה ולקידושין ולכתובה ולנישואין ולגירושין
ולחופה ולמזונות ולכסות ולשמחה ולשלום קונה
את האשה אלא מדבר שיש לו ערך לה ולאדם
ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר ולמעות ולביאה
ולקידושין ולכתובה ולנישואין ולגירושין ולחופה
ולמזונות ולכסות ולשמחה ולשלום ולאהבה שנאמר
כי יקח איש אשה ואין לו ערך אינו קונה : ומנין
שאין הדבר שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית
דין ולעדים ולשטר ולמעות ולביאה ולקידושין
ולכתובה ולנישואין ולגירושין ולחופה ולמזונות
ולכסות ולשמחה ולשלום ולאהבה קונה את האשה
אלא מדבר שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית
דין ולעדים ולשטר ולמעות ולביאה ולקידושין
ולכתובה ולנישואין ולגירושין ולחופה ולמזונות
ולכסות ולשמחה ולשלום ולאהבה ולרעות שנאמר
כי יקח איש אשה ואין לו ערך אינו קונה : ומנין
שאין הדבר שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית
דין ולעדים ולשטר ולמעות ולביאה ולקידושין
ולכתובה ולנישואין ולגירושין ולחופה ולמזונות
ולכסות ולשמחה ולשלום ולאהבה ולרעות קונה
את האשה אלא מדבר שיש לו ערך לה ולאדם
ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר ולמעות ולביאה
ולקידושין ולכתובה ולנישואין ולגירושין ולחופה
ולמזונות ולכסות ולשמחה ולשלום ולאהבה ולרעות
ולחיים שנאמר כי יקח איש אשה ואין לו ערך
אינו קונה : ומנין שאין הדבר שיש לו ערך לה
ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר ולמעות
ולביאה ולקידושין ולכתובה ולנישואין ולגירושין
ולחופה ולמזונות ולכסות ולשמחה ולשלום ולאהבה
ולרעות ולחיים קונה את האשה אלא מדבר שיש
לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר
ולמעות ולביאה ולקידושין ולכתובה ולנישואין
ולגירושין ולחופה ולמזונות ולכסות ולשמחה
ולשלום ולאהבה ולרעות ולחיים ולמות שנאמר כי
יקח איש אשה ואין לו ערך אינו קונה : ומנין
שאין הדבר שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית
דין ולעדים ולשטר ולמעות ולביאה ולקידושין
ולכתובה ולנישואין ולגירושין ולחופה ולמזונות
ולכסות ולשמחה ולשלום ולאהבה ולרעות ולחיים
ולמות קונה את האשה אלא מדבר שיש לו ערך
לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר ולמעות
ולביאה ולקידושין ולכתובה ולנישואין ולגירושין
ולחופה ולמזונות ולכסות ולשמחה ולשלום ולאהבה
ולרעות ולחיים ולמות ולתחיית המתים שנאמר כי
יקח איש אשה ואין לו ערך אינו קונה : ומנין
שאין הדבר שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית
דין ולעדים ולשטר ולמעות ולביאה ולקידושין
ולכתובה ולנישואין ולגירושין ולחופה ולמזונות
ולכסות ולשמחה ולשלום ולאהבה ולרעות ולחיים
ולמות ולתחיית המתים קונה את האשה אלא מדבר
שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים
ולשטר ולמעות ולביאה ולקידושין ולכתובה
ולנישואין ולגירושין ולחופה ולמזונות ולכסות
ולשמחה ולשלום ולאהבה ולרעות ולחיים ולמות
ולתחיית המתים ולעולם הבא שנאמר כי יקח איש
אשה ואין לו ערך אינו קונה : ומנין שאין הדבר
שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים
ולשטר ולמעות ולביאה ולקידושין ולכתובה
ולנישואין ולגירושין ולחופה ולמזונות ולכסות
ולשמחה ולשלום ולאהבה ולרעות ולחיים ולמות
ולתחיית המתים ולעולם הבא קונה את האשה אלא
מדבר שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית דין
ולעדים ולשטר ולמעות ולביאה ולקידושין
ולכתובה ולנישואין ולגירושין ולחופה ולמזונות
ולכסות ולשמחה ולשלום ולאהבה ולרעות ולחיים
ולמות ולתחיית המתים ולעולם הבא ולגאולה
שנאמר כי יקח איש אשה ואין לו ערך אינו קונה :
ומנין שאין הדבר שיש לו ערך לה ולאדם ולבעל
ולבית דין ולעדים ולשטר ולמעות ולביאה
ולקידושין ולכתובה ולנישואין ולגירושין ולחופה
ולמזונות ולכסות ולשמחה ולשלום ולאהבה ולרעות
ולחיים ולמות ולתחיית המתים ולעולם הבא
ולגאולה קונה את האשה אלא מדבר שיש לו ערך
לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר ולמעות
ולביאה ולקידושין ולכתובה ולנישואין ולגירושין
ולחופה ולמזונות ולכסות ולשמחה ולשלום ולאהבה
ולרעות ולחיים ולמות ולתחיית המתים ולעולם הבא
ולגאולה ולישועה שנאמר כי יקח איש אשה ואין
לו ערך אינו קונה : ומנין שאין הדבר שיש לו ערך
לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר ולמעות
ולביאה ולקידושין ולכתובה ולנישואין ולגירושין
ולחופה ולמזונות ולכסות ולשמחה ולשלום ולאהבה
ולרעות ולחיים ולמות ולתחיית המתים ולעולם הבא
ולגאולה ולישועה קונה את האשה אלא מדבר שיש
לו ערך לה ולאדם ולבעל ולבית דין ולעדים ולשטר
ולמעות ולביאה ולקידושין ולכתובה ולנישואין
ולגירושין ולחופה ולמזונות ולכסות ולשמחה
ולשלום ולאהבה ולרעות ולחיים ולמות ולתחיית
המתים ולעולם הבא ולגאולה ולישועה ולנחמה

" מאמלי מה יבצע מאת בעל חלומות אל יי פתרונו : ולמדנו
מזה שאין לאדם לספר חלומו אלא לאוהב שיודע בו שיאהבנו
ולא ישנאנו ויקנאנו : ואמרו ז"ל חלום שלא נתפרש כמו
שלא נתקיים : ואמרו עוד חלום שלא נתפרש רעות הוא לו
שאם לטובה היה מתפרש לו : ואמרו עוד חלום שלא נתקיים
אינו חלום ואינו פתרון : ואמרו עוד חלום שלא נתפרש
אינו חלום ואינו פתרון

לבנינח

וְהִתְהַלֵּךְ בְּתוֹכָם וְאֶתְכֶם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם׃

ואתכם להיות לכם לאלהים. ואתם תהיו לי לעם. אם תלכו בחקותי ואת מצותי תשמרו ועשיתם אותם. ונתתי גשמיכם בעתם. ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו. ויגיע לכם דיש את בצירה ובצירה יגיע את זרע וגו׳. ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם. ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד. והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבור בארצכם. ורדפתם את אויביכם ונפלו לפניכם לחרב. וחמשה מכם ירדפו מאה ומאה מכם ירדפו רבבה ונפלו אויביכם לפניכם לחרב. ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימותי את בריתי אתכם. ואכלתם ישן נושן ואת הישן מפני החדש תוציאו. ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם. והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם. אני ה׳ אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים ואשבר מוטות עולכם והולך אתכם קוממיות׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר׃

בהר סיני. מה ענין שמיטה אצל הר סיני. אלא מה שמיטה נתנו כל פרטיה וכלליה מהר סיני אף כל מצות נתנו כל פרטיהן וכלליהן מהר סיני. ומה ענין שמיטה אצל הר סיני. אלא מה הר סיני מובטח שנתנה תורה מתוכו אף שמיטה מובטח שנתנה תורה מתוכה

למנצח

יום שביעי

חזרה

כי אברהם היה יחיד, ליראי השם בשכר שמרך הצדק הצדק, ויתרומם ברוממות אלקי
פיהם בידיהם להכות אלו לא היתה . והתנשאתה אלה אהבתיך ושכחתני
בטחתם לחנם אלו לא היתה . ואיה איזה שקרסם בשכר אלקי לא היה
עמהם שהם אומרים לאלקי אלו לא היה עמנו אלא אלקי אברהם
ופחד יצחק היה לנו לעזר ולמגן ולמשען ולמחסה ולמנוס ולמפלט
ולמנוחה ולמרגוע ולשלוה ולשלום ולרוגע ולנחת ולנחלה ולנוה
ולמרעה ולמקלט ולמבטח ולמעוז ולמצודה ולמגדל ולמגן ולמחסן
ולמשגב ולמחסה ולמנוס ולמפלט ולמנוחה ולמרגוע ולשלוה ולשלום
ולרוגע ולנחת ולנחלה ולנוה ולמרעה ולמקלט ולמבטח ולמעוז
ולמצודה ולמגדל ולמגן ולמחסן ולמשגב

שיר

אחינו

תשעית לאברהם בהר המוריה

עניני

תשעה	ליסמין על גבי השושנה	עמוד
תשעה	ליעקב בביתו	עמוד
תשעה	ליוסף בביתו המסורים	עמוד
תשעה	לחבורתו בסיפורים	עמוד
תשעה	למשה על יום מותו	עמוד
תשעה	ליהודה בקהילת השושנה	עמוד
תשעה	ליעקב בן בשורה בשלג בסיפורים והשיר	עמוד
תשעה	לשמחה בשיר	עמוד
תשעה	ליהושע בגלגל	עמוד
תשעה	לשלי ברשת	עמוד
תשעה	לשמואל בסיפורה	עמוד
תשעה	לדוד בשורה	עמוד
תשעה	לשלמה בן בשורה	עמוד
תשעה	לחזקיהו בהר הכרמל	עמוד
תשעה	לחזקיהו בירושלים	עמוד
תשעה	לחזקיהו במלוכה	עמוד

פתיחה	לדעת חכמת הישרים והמוסר	ב
פתיחה	לדעת חכמת הנבואה	ג
פתיחה	לדעת בחינת הנפש	ד
פתיחה	לדעת חכמת הרפואה	ה
פתיחה	לדעת חכמת הפיזיקה	ו
פתיחה	לדעת חכמת המטאפיזיקה	ז
פתיחה	לדעת חכמת המתמטיקה	ח
פתיחה	לדעת חכמת הלוגיקה	ט
פתיחה	לדעת חכמת הדקדוק	י
פתיחה	לדעת חכמת הרטוריקה	יא
פתיחה	לדעת חכמת הפיוט	יב
פתיחה	לדעת חכמת הפיוט	יג

רחבעא

פתיחה	לדעת חכמת הישרים והמוסר	ב
פתיחה	לדעת חכמת הנבואה	ג
פתיחה	לדעת בחינת הנפש	ד
פתיחה	לדעת חכמת הרפואה	ה
פתיחה	לדעת חכמת הפיזיקה	ו
פתיחה	לדעת חכמת המטאפיזיקה	ז
פתיחה	לדעת חכמת המתמטיקה	ח
פתיחה	לדעת חכמת הלוגיקה	ט
פתיחה	לדעת חכמת הדקדוק	י
פתיחה	לדעת חכמת הרטוריקה	יא
פתיחה	לדעת חכמת הפיוט	יב
פתיחה	לדעת חכמת הפיוט	יג

מלבא

רבי קרים

מרח

לך הבטוחי בחורתנו . מי בשיח לשיבים יהיה לי מקשקלך . ויפיה ושפטיך
ערב דבשים . לחי יפיך . לחי שיבים לי להכלימני בשפטיך שר דבשים
ולשונך מתק ערבים . לך יפיך והדרך עלי מתקיך ?
שר ערבים ולשונך מתק ערבים "
ה ולא ידעתי כי ערבים הם שפטיך . כי בחכמה פתח פיך ותורת חסד על
לשונך . הלכות שלשים . לשמוע לבעלי חלומות . ולהבין בהם שלשים
על כל חטאים . לשמוע לבעלי חלומות . ולהבין בהם שלשים . כי כל חטאים
ופשעים . שבעולם . בין בעבירות שבין אדם למקום . בין בעבירות שבין
אדם לחבירו . בין בעבירות שבין אדם לעצמו . אם יעשה אדם תשובה
ויתוודה . ויחזור בו מן העבירה . ויבקש מחילה ממי שחטא לו . אפילו
הכעיס את חבירו כל ימיו . ובשעת פטירתו בקש ממנו מחילה . ונתפייס
לו . מוחלין לו . שנאמר כי לא לרעה לכל האדם נשוא . ואומר ויתפלל
משה אל ה' אל נא רפא נא לה . ואומר ויחל משה את פני ה' אלהיו .
ואומר סלח נא לעון העם הזה . ואומר ויאמר ה' סלחתי כדברך . ואומר
כי אתה אדני טוב וסלחן . ואומר כי עמך הסליחה למען תורא . ואומר
כי עמו פדות . ואומר ורב לסלוח כי לא אדם אנכי . ואומר כי אם לא
מכרו צורם . וה' הסגירם . ואומר כי אם לא ידעתי . ואומר כי אם
בשובה ונחת תושעון . ואומר כי אם בשמי יקראו עמי . ואומר כי אם
לא תשמעו . ואומר כי אם לא תעזבו . ואומר כי אם לא תשמרו . ואומר
כי אם לא תעשו . ואומר כי אם לא תשמעו . ואומר כי אם לא תשמרו
ואומר כי אם לא תעשו . ואומר כי אם לא תשמעו . ואומר כי אם לא
תשמרו ואומר כי אם לא תעשו . ואומר כי אם לא תשמעו . ואומר כי
אם לא תשמרו ואומר כי אם לא תעשו . ואומר כי אם לא תשמעו .
ואומר כי אם לא תשמרו ואומר כי אם לא תעשו . ואומר כי אם לא
תשמעו . ואומר כי אם לא תשמרו ואומר כי אם לא תעשו . ואומר כי
אם לא תשמעו . ואומר כי אם לא תשמרו ואומר כי אם לא תעשו .
ואומר כי אם לא תשמעו . ואומר כי אם לא תשמרו ואומר כי אם לא
תעשו . ואומר כי אם לא תשמעו . ואומר כי אם לא תשמרו ואומר כי

ב

בכל יום שתים עשרה
ישראל. שהוא יום שנתיישבו שרי אומות העולם
פי ויגן שרוך "
ותחתונים · והשרים העליונים בריר עני
שכן פי ויגן שרוך "
ברוך יי לעולם אמן ואמן "
ברוך יי מציון שוכן ירושלים הללויה "
שבחך ישראל יי אלהיך על גבורות מלכותך
ותתן להם את ארץ גוים לנחלה ועמל לאמים

שמע ישראל

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאָהַבְתָּ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבֶךָ׃ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃ אֱמֶת׃

וְיַצִּיב וְקַיָּם וְנָכוֹן וְאָמוּן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃

אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ׃ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וְשִׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת׃ וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחְמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים׃ עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ׃ עַל הָרִאשׁוֹנָה וְעַל הָאַחֲרוֹנָה דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לָעַד׃ אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר׃

אֱמֶת שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוּר מָגֵן וּמוֹשִׁיעֵנוּ׃ אֱמֶת שֶׁאַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ׃ מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ׃ כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם סוּף בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ׃ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר׃ עַל זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִרוֹת שִׁירוֹת תִּשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם׃ רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָתָם אֵלָיו׃ תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבֹרָךְ׃ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם׃

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא׃ שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם יַחְדָּו כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ׃

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל׃

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל׃

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים׃

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט׃

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הָרִשְׁעָה כְּרֶגַע תֹּאבֵד וְכָל אוֹיְבֶיךָ מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר וְתְשַׁבֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים׃

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָטָחְנוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים׃

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם׃

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה׃

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ׃ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר׃ נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם׃ הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ בֶאֱמֶת אֶת שִׁמְךָ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם׃ וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בֶּאֱמֶת כַּכָּתוּב וְאָמַר כָּל עַצְמוֹתַי יְיָ מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ׃

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ׃ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר׃ נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם׃ הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ בֶאֱמֶת אֶת שִׁמְךָ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם׃ וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בֶּאֱמֶת כַּכָּתוּב וְאָמַר כָּל עַצְמוֹתַי יְיָ מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ׃

רוּחַ מִפִּי הַמְּבַשֵּׂר
וְנִשְׁמַת מַלְאָכֶיךָ לְבַשֵּׂר
לְבָבָךְ בְּרֹב שִׂמְחָה
וְנַפְשְׁךָ בְּרֹב גִּיל
וְתִתְעַלֵּס עַל כָּל הַמִּצְוֹת
וְתִתְגַּבֵּר עַל יִצְרְךָ הָרָע
וְתִתְחַזֵּק בְּתוֹרָתוֹ וּבְמִצְוֹתָיו
וְתִתְקַשֵּׁר בְּאַהֲבָתוֹ וּבְיִרְאָתוֹ
וְתִתְדַּבֵּק בְּדַרְכֵי טוּבוֹ וּבְמִדּוֹתָיו
וְתִתְאַוֶּה לְכָל הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר
וְתִתְרַחֵק מִכָּל הַמִּכְשׁוֹלוֹת וְהַמְּנִיעוֹת
וְתִתְנַהֵג בְּכָל הַנְּהָגוֹת הַטּוֹבוֹת וְהַיְשָׁרוֹת
וְתִתְרַחֵק מִכָּל הַנְּהָגוֹת הָרָעוֹת וְהַמְּקֻלְקָלוֹת
וְתִתְנַהֵג בְּכָל הַנְּהָגוֹת הַטּוֹבוֹת וְהַיְשָׁרוֹת
וְתִתְרַחֵק מִכָּל הַנְּהָגוֹת הָרָעוֹת וְהַמְּקֻלְקָלוֹת
וְתִתְנַהֵג בְּכָל הַנְּהָגוֹת הַטּוֹבוֹת וְהַיְשָׁרוֹת
וְתִתְרַחֵק מִכָּל הַנְּהָגוֹת הָרָעוֹת וְהַמְּקֻלְקָלוֹת
וְתִתְנַהֵג בְּכָל הַנְּהָגוֹת הַטּוֹבוֹת וְהַיְשָׁרוֹת
וְתִתְרַחֵק מִכָּל הַנְּהָגוֹת הָרָעוֹת וְהַמְּקֻלְקָלוֹת
וְתִתְנַהֵג בְּכָל הַנְּהָגוֹת הַטּוֹבוֹת וְהַיְשָׁרוֹת
וְתִתְרַחֵק מִכָּל הַנְּהָגוֹת הָרָעוֹת וְהַמְּקֻלְקָלוֹת
וְתִתְנַהֵג בְּכָל הַנְּהָגוֹת הַטּוֹבוֹת וְהַיְשָׁרוֹת
וְתִתְרַחֵק מִכָּל הַנְּהָגוֹת הָרָעוֹת וְהַמְּקֻלְקָלוֹת
וְתִתְנַהֵג בְּכָל הַנְּהָגוֹת הַטּוֹבוֹת וְהַיְשָׁרוֹת
וְתִתְרַחֵק מִכָּל הַנְּהָגוֹת הָרָעוֹת וְהַמְּקֻלְקָלוֹת
וְתִתְנַהֵג בְּכָל הַנְּהָגוֹת הַטּוֹבוֹת וְהַיְשָׁרוֹת
וְתִתְרַחֵק מִכָּל הַנְּהָגוֹת הָרָעוֹת וְהַמְּקֻלְקָלוֹת

אלה

ויהי בשמוע יהושפט את הדברים האלה ויקם ויתהלך בראשונה בדרכי אביו בדרך אסא אביו לא סר ממנה לעשות הישר בעיני יי׳ רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטירים בבמות . ויהי אחרי כן ויבא יהושפט ירושלים וישב בירושלים ויצא שוב בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם אל יי׳ אלהי אבותם . ויפקד שפטים בארץ בכל ערי המבצר אשר ליהודה עיר ועיר . ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עושים כי לא לאדם תשפטו כי אם ליי׳ ועמכם בדבר משפט . ועתה יהי פחד יי׳ עליכם שמרו ועשו כי אין עם יי׳ אלהינו עולה ומשא ומשוא ושחד . וגם בירושלים העמיד יהושפט מן הלוים והכהנים ומראשי האבות למשפט יי׳ ולריב יושבי ירושלים . ויצו אותם לאמר כה תעשון ביראת יי׳ באמונה ובלבב שלם . וכל ריב אשר יבא אל אחיכם היושבים בעריהם בין דם לדם בין תורה למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אותם ולא יאשמו ליי׳ ויהי קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תאשמו . והנה אמריה הכהן הגדול עליכם בכל דברי יי׳ וזבדיה בן ישמעאל הנגיד לבית יהודה בכל דברי המלך והשטרים לפניכם הלוים . חזקו ועשו והי יי׳ עם הטוב .

ויהי אחרי כן ויבאו בני מואב ובני עמון ועמהם מן העמונים אל יהושפט למלחמה . ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר הוא עין גדי . ויירא יהושפט ויתן פניו לדרוש ביי׳ ויקרא צום על כל יהודה . ויקבצו יהודה לבקש מיי׳ גם מכל ערי יהודה באו לבקש את יי׳ . ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלים בבית יי׳ לפני החצר החדשה . ויאמר יי׳ אלהי אבותינו הלא אתה הוא אלהים בשמים ומושל בכל ממלכות הגוים וביד גבורה וכח ואין עמך לעמוד . הלא אתה אלהינו הורשת את יושבי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך לעולם . וישבו בה ויבנו לך בה מקדש לשמך לאמר . אם תבוא עלינו רעה חרב שפט או דבר או רעב נעמדה לפני הבית הזה ובשמך כי שמך בבית הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע . ועתה הנה בני עמון ומואב והר שעיר אשר לא נתת לישראל בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום . והנה הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר הנחלתנו . אלהינו הלא תשפט בם כי אין בנו כח מול ההמון הרב הזה אשר בא עלינו ולא נדע מה נעשה כי עליך עינינו . ויעמד כל יהודה לפני יי׳ גם טפם נשיהם ובניהם .

ויהי רוח יי׳ בתוך הקהל על יחזיאל בן זכריה בן בניה בן יעואל בן מתניה הלוי מן בני אסף . ויאמר הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלים והמלך יהושפט כה אמר יי׳ לכם אל תיראו ואל תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי אם לאלהים . מחר רדו עליהם הנה יעלו במעלה הציץ ומצאתם אותם בסוף הנחל נגד מדבר ירואל . לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את ישועת יי׳ עמכם יהודה וירושלים אל תיראו ואל תחתו מחר צאו לפניהם והי יי׳ עמכם . ויקד יהושפט אפים ארצה וכל יהודה וישבי ירושלים נפלו לפני יי׳ להשתחות ליי׳ . ויקמו הלוים מן בני הקהתים ומן בני הקרחים לשבח ליי׳ אלהי ישראל בקול גדול למעלה . ויאמר יהושפט בבקר ויצאו במדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלים האמינו ביי׳ אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו . ויועץ עם העם ויעמד משוררים ליי׳ ומהללים לתפארת לקדמת החלוצים אומרים הודו ליי׳ כי לעולם חסדו . ובעת החלו ברנה ותהלה נתן יי׳ מארבים על בני עמון מואב והר שעיר הבאים ליהודה ויגפו . ויעמדו בני עמון ומואב על ישבי הר שעיר להחרים ולהשמיד ובכלותם מישבי שעיר עזרו איש ברעהו למשחית . ויהודה באו על המצפה במדבר ויפנו אל ההמון והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליט . ויבא יהושפט ועמו לבזז את שללם וימצאו בתוכם רכוש בהמות ומלבושים וכלי חמדה ויבזזו להם עד בלתי משא ויהיו שלשת ימים בבזה כי רב הבזה . וביום הרביעי נקהלו בעמק ברכה כי שם ברכו את יי׳ על כן קראו שם עמק ברכה עד היום הזה . וישבו כל איש יהודה וירושלים ויהושפט בראשם לשוב לירושלים בשמחה כי שמחם יי׳ משמחת על אויביהם . ויבואו ירושלים בנבלים וכנורות וחצוצרות אל בית יי׳ . ותהי פחדת אלהים על כל ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם יי׳ עם אויבי ישראל . ותשקט ממלכתו ויניח לו אלהיו מסביב .

ויהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו בירושלים ושם אמו עזובה בת שלחי . וילך בדרך אביו אסא לא סר ממנו לעשות הישר בעיני יי׳ . אך הבמות לא הסירו עוד העם לא הכין לבבם אל אלהי אבותיהם . ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרונים הנם כתובים בדברי יהוא בן חנני אשר הועלה על ספר מלכי ישראל . ואחרי כן התחבר יהושפט מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל הוא עשה רשעה . ויחבר אתו אניות ללכת תרשישה ויעשו אניות בעציון גבר . ויתנבא אליעזר בן דודיהו מן מרשה על יהושפט לאמר יען התחברך עם אחזיה פרץ יי׳ את מעשיך וישברו האניות ולא יכלו ללכת תרשישה . ויהושפט שכב עם אבותיו ויקבר עם אבותיו בעיר דוד אבותיו וימלך יהורם בנו תחתיו .

ויהורם בן שלשים ושתים שנה במלכו בירושלים ושמונה שנים מלך בירושלים וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יי׳ . ולא אבה יי׳ להשחית את בית דוד למען הברית אשר כרת לדוד ולתתו לו נר ולבניו כל הימים . בימיו פשעה אדום מתחת יד יהודה ויתמלכו עליהם מלך . ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו ויקם לילה ויך את אדום הסובבים עליו ואת שרי הרכב . ותפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה . אז תפשעה לבנה מתחת ידו כי עזב את יי׳ אלהי אבותיו . גם הוא עשה במות בהרי יהודה ויזן את ישבי ירושלים וידח את יהודה . ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר כה אמר יי׳ אלהי דוד אביך תחת אשר לא הלכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך יהודה . והנה יי׳ נגף מגפה גדולה בעמך ובבניך ובנשיך ובכל רכושך . ואתה בחליים רבים במחלת מעיך עד אשר יצאו מעיך מיום אל יום מחלי חליים . ויעורר יי׳ על יהורם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים . ויעלו ביהודה ויבקעוה ויקחו את כל הרכוש הנמצא בבית המלך וגם בניו ונשיו ולא נותר לו בן כי אם יהואחז קטן בניו . ואחרי כל זאת נגפו יי׳ במעיו במחלה אשר לא רפא . ויהי מימים מיום אל יום כקץ שנתים ויצאו מעיו מחליו וימת במחלים רעים ולא עשו לו עמו שרפה כשרפת אבותיו . בן שלשים ושתים שנה במלכו ושמונה שנים מלך בירושלים וילך להעדר ואין חמדה . ויקברו אותו בעיר דוד אך לא בקברות המלכים .

ואחזיה בן ארבעים ושתים שנה במלכו בירושלים ושם אמו עתליה בת עמרי . גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו יועצתו לרשעה . ויעש הרע בעיני יי׳ כבית אחאב כי המה יועצים לו אחרי מות אביו לשחית . גם בעצתם הלך ויעל עם יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו ארמים את יורם . וישב לרפאות ביזרעאל כי המכות אשר הכוהו בארמה בהלחמו את חזאל מלך ארם . ואחזיה בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא . ומאת יי׳ היתה תבוסת אחזיה לבוא אל יהורם ובבואו ויצא עם יהורם לקראת יהוא בן נמשי אשר משחו יי׳ להכרית את בית אחאב . ויהי כהשפט יהוא את בית אחאב וימצא את שרי יהודה ובני אחי אחזיה משרתים לאחזיה ויהרגם . ויבקש את אחזיה וילכד והוא מתחבא בשמרון ויביאוהו אל יהוא וימיתוהו ויקברוהו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יי׳ בכל לבבו . ולא היה בית אחזיה כח לשמור ממלכה . ועתליה אם אחזיה ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה בית יהודה . ותקח יהושבעת בת יהורם אחות אחזיה את יואש בן אחזיה ותגנבהו מתוך בני המלך המומתים ותתנהו ואת מיניקתו בחדר המטות ותסתירהו מפני עתליה ולא הומת . ויהי עמה בבית יי׳ נסתר שש שנים ועתליה מלכה על הארץ .

ובשנה השביעית התחזק יהוידע ויקח את שרי מאות הכרי והפלטי ואתם אל בית יי׳ ויכרת להם ברית ויקחם אליו בבית יי׳ ויראם את בן המלך . ויצו אותם לאמר זה הדבר אשר תעשו שלש חלקיכם הבאים בשבת לכהנים ולשערים ושלש בבית המלך ושלש בשער יסוד והעם כל בחצרות בית יי׳ . ואל יבא בית יי׳ כי אם הכהנים והמשרתים הלוים המה יבאו כי קדש הם וכל העם ישמרו משמרת יי׳ . והלוים סביב למלך איש נשקו בידו והבא אל הבית יומת והיו עם המלך בצאתו ובבואו . ויעשו הלוים וכל יהודה ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש אנשיו הבאים בשבת עם היוצאים בשבת כי לא שלח את המחלקות . ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את החנית ואת השלטים ואת הצנות אשר היו למלך דוד אשר בבית יי׳ . ויעמידו את כל העם איש נשקו בידו מן הכתף הימנית של הבית אל הכתף השמאלית של הבית אל המזבח ואל הבית סביב למלך . ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות ויתנו אותו למלך ויסכו אותו וימחאו כף ויאמרו יחי המלך . ותשמע עתליה את קול הרצים את העם ותבא אל העם בית יי׳ . ותרא והנה העמד המלך על העמד בבוא השרים והחצוצרות אל המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצוצרות והשרים מחללים בחצוצרות וכל עם הארץ שר בכלי שיר ומנגנים בכלי שיר ומורים להלל . ותקרע עתליה את בגדיה ותקרא קשר קשר על קשר על המלך . ויצו יהוידע הכהן את שרי המאות פקודי החיל ויאמר אליהם הוציאוה אל מבית לשורות והיוצא אחריה הרגו בחרב כי אמר הכהן אל תמיתוה בבית יי׳ . וישימו לה ידים ותבא דרך מבוא סוסי המלך בית המלך ויהרגו אותה שם .

ויכרת יהוידע הברית בינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליי׳ . וילכו כל העם אל בית הבעל ויתצוהו את מזבחותיו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות . וישם הפקדות על בית יי׳ ביד הכהנים הלוים אשר חלק דוד על בית יי׳ להעלות עולות יי׳ כאשר כתוב בתורת משה בשמחה ובשיר על ידי דוד . ויעמד השוערים על שערי בית יי׳ ולא יבא כל טמא בדבר . ויקח את שרי המאות והאדירים ומושלי העם וכל עם הארץ וירדו את המלך מבית יי׳ ויבאו בתוך שער העליון בית המלך וישב על כסא המלכות . וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליה המיתו בחרב בבית המלך .

בן שבע שנים יואש במלכו ושם אמו צבעה מבאר שבע . ויעש יואש הישר בעיני יי׳ כל ימי יהוידע הכהן . ויקח לו יהוידע שתי נשים וילד בנים ובנות . ויהי אחרי כן ויעל יואש את לבו לחדש את בית יי׳ . ויקבץ את הכהנים והלוים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף לחזק את בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמהרו לדבר והלוים לא מהרו . ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת מן הלוים להביא מיהודה ומירושלים את משאת משה עבד יי׳ ועדת ישראל לאהל העדות . כי עתליה האשה המרשעת ובניה פרצו את בית האלהים וגם כל קדשי בית יי׳ עשו לבעלים . ויאמר המלך ויעשו ארון אחד וישימו אותו בשער בית יי׳ מבחוץ . ויעבירו קול ביהודה ובירושלים להביא ליי׳ את משאת משה עבד האלהים על ישראל במדבר . וישמחו כל השרים וכל העם ויביאו ויתנו אל הארון עד כלותם . ויהי בעת הביא הארון אל פקדת המלך על ידי הלוים ובראותם כי רב הכסף ויעל סופר המלך ופקיד כהן הראש ויריקו את הארון ויקחוהו וישיבוהו אל מקומו כעשות יום יום ויאספו כסף לרב . ויתנו את הכסף עושי המלאכה הממונים על בית יי׳ ויחצבו אבנים וחרשים לחדש בית יי׳ וגם לעושי ברזל ונחשת לחזק את בית יי׳ . ויעשו עושי המלאכה ותעל הרפואה בידם ויעמידו את בית האלהים על מכונו ויחזקוהו . וכלות ויביאו לפני המלך ויהוידע את יתר הכסף ויעשו כלים לבית יי׳ כלי שרת והמעלות וכפות וכלי זהב וכסף ויעלו עולות בבית יי׳ תמיד כל ימי יהוידע . ויזקן יהוידע ושבע ימים ומת בן מאה ושלשים שנה במותו . ויקברו אותו בעיר דוד עם המלכים כי עשה טוב בישראל ועם אלהים ובביתו . ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע המלך אליהם . ויעזבו את בית יי׳ אלהי אבותיהם ויעבדו את האשרות ואת העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלים בעשותם את האשם הזה . וישלח בהם נביאים להשיבם אל יי׳ ויעידו בם ולא האזינו . ורוח אלהים לבש את זכריה בן יהוידע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה אמר האלהים למה אתם עברים את מצות יי׳ ולא תצליחו בעזבכם את יי׳ ויעזוב אתכם . ויקשרו עליו קשר ויסקלוהו באבנים בחצר בית יי׳ . ולא זכר יואש המלך את החסד אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את בנו . ובמותו אמר יי׳ יראה וידרוש . ויהי לתשובת השנה עלה עליו חיל ארם ויבא ביהודה וירושלים ויכרתו את כל שרי העם ואת כל שללם שלחו למלך דמשק . ואף כי באו אנשי ארם במספר מתי מעט נתן יי׳ בידם חיל רב מאד כי עזבו את יי׳ אלהי אבותיהם ויעשו שפטים ביואש . וילכו מעליו בחליו כי עזבו את יי׳ אלהי אבותיהם ויעשו שפטים ביואש . ויקשרו עליו עבדיו קשר ויכוהו במטתו וימת ויקברו אותו בעיר דוד ולא קברוהו בקברות המלכים . ואלה הקושרים עליו זבד בן שמעת העמונית ויהוזבד בן שמרית המואבית . ובניו ומשא עליו ורב המשא בית האלהים הנם כתובים על מדרש ספר המלכים וימלך אמציה בנו תחתיו .

בן עשרים וחמש שנה אמציה במלכו בירושלים ושם אמו יהועדן מירושלים . ויעש הישר בעיני יי׳ אך לא בלבב שלם . ויהי כחזקו על ממלכתו ויך את עבדיו המכים את אביו . ואת בניהם לא המית כי כתוב בתורת משה בספר אשר צוה יי׳ לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי איש בחטאו יומת . ויקבץ אמציה את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימין ויפקדם מבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש מאות אלף בחור יוצא צבא אוחזי חנית וצנה . גם את מאה אלף גבורי חיל שכר מישראל בכסף ככר כסף . ויבא איש אלהים אל אמציה לאמר אדוני המלך אל יבא עמך צבא ישראל כי אין יי׳ עם כל בני אפרים . ואם אתה תלך עשה חזק למלחמה יכשילך האלהים לפני האויב כי יש באלהים לעזור ולהכשיל . ויאמר אמציה לאיש האלהים ומה יעשה לככר אשר נתתי למאה הגדוד אשר לישראל . ויאמר איש האלהים יש ליי׳ לתת לך הרבה מזה . ויבדל אמציה את הגדוד אשר בא אליו מאפרים ללכת למקומם וחרה אפם מאד ביהודה וישובו למקומם בחרון אף . ואמציה התחזק וינהג את עמו וילך גיא המלח ויך את בני שעיר עשרת אלפים . ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה ויביאום אל ראש הסלע וישליכום מראש הסלע וכלם נבקעו . ובני הגדוד אשר השיב אמציה מבלתי הלך עמו במלחמה פשטו בערי יהודה משמרון עד בית חורון ויכו בה שלשת אלפים איש ויבזו שלל רב . ויהי אחרי בוא אמציה מהכות את אדומים ויביא את אלהי בני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטיר . ויחר אף יי׳ באמציה וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא הצילו את עמם מידך . ויהי בדברו אליו ויאמר אליו המלך היעצוך למלך הדל מדוע תכה ותמות . ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי יעץ אלהים להשחיתך כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי . ויועץ אמציה מלך יהודה וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים . וישלח יואש מלך ישראל אל אמציה מלך יהודה לאמר החדס אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החדס . כי הכה הכית את אדום ונשא לבבך להתהלל שב עתה בביתך למה תתגרה ברעה ותפול אתה ויהודה עמך . ולא שמע אמציה כי מאת יי׳ היתה למען תתם אותם ביד אויביהם כי דרשו את אלהי אדום . ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציה מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה . ויגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו . ואת אמציה מלך יהודה בן יואש בן אחזיה תפש יואש מלך ישראל בבית שמש ויבא אתו ירושלים ויפרץ בחומת ירושלים משער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה . ואת כל הזהב והכסף וכל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עובד אדום ואת אוצרות בית המלך ואת בני התערבות ויבא שמרונה . ויתר דברי יואש אשר עשה וגבורתו ואשר נלחם את אמציה מלך יהודה הנם כתובים על ספר מלכי ישראל . וישכב יואש עם אבותיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו .

ויקחו כל עם יהודה את עזריה בן שש עשרה שנה ויעמידו אותו למלך תחת אביו אמציה . הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבותיו . בן שש עשרה שנה עזריה במלכו ושם אמו יכליה מירושלים . ויעש הישר בעיני יי׳ ככל אשר עשה אמציה אביו . ויהי בימי דרשו את יי׳ ויבינהו בראות אלהים ויהי בדרשו את יי׳ ויצלח לו האלהים . ויצא ויעש מלחמה בפלשתים ויפרץ בחומת גת ובחומת יבנה ובחומת אשדוד ויבן ערים באשדוד ובפלשתים . ויתן לו יי׳ על פלשתים ועל הערבים היושבים בגור בעלים ועל המעונים . ויתנו המעונים מנחה לעזריה ויצא שמו עד בוא מצרים כי הרבה עד למעלה . ויבן עזריה מגדלים בירושלים על שער הפנה ועל שער הגיא ועל הפנה ויחזקם . ויבן מגדלים במדבר ויחצב בורות רבים כי מקנה רב היה לו בשפלה ובמישור אכרים וכורמים בהרים ובכרמל כי אהב אדמה היה . ויהי לעזריה חיל עושה מלחמה יוצאי צבא לגדודים במספר פקודתם ביד יעואל הסופר ומעשיה הנגיד ביד חנניה מסגני המלך . כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש מאות . ועל ידם חיל צבא שלש מאות אלף וששת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה בכח לעזור למלך על האויב . ויכן להם עזריה לכל הצבא צנות וחנית וכובע ושריון וקשת וקלעי אבנים . ויעש בירושלים חשבונות מחשבי חושב להיות על המגדלות ועל הפנות לירות חצים ואבני סלע וישם שמו עד למרחוק כי נפלא יעזר עד כי חזק . וכחזקתו גבה לבו עד להשחית ויעל מעל ביי׳ אלהיו ויבא אל היכל יי׳ להקטיר על מזבח הקטרת . ויבא אחריו עזריהו הכהן ואתו כהנים לייי׳ בני חיל שמנים . ויעמדו על עזריה המלך ויאמרו לו לא לך עזריה להקטיר ליי׳ כי לכהנים בני אהרן המקדישים להקטיר צא מן המקדש כי מעלת מעלת . ויכעס עזריה והמחתה בידו להקטיר ובכעסו אל הכהנים ויזרח הצרעת במצחו נגד הכהנים בבית יי׳ על מזבח הקטרת . ויפן אליו עזריהו הכהן הגדול וכל הכהנים והנה מצורע הוא במצחו ויבהלו אתו וגם הוא נחפז לצאת כי נגעו יי׳ . ויהי עזריה המלך מצורע עד יום מותו וישב בבית משפחת חפשית מצורע כי נגזר מבית יי׳ . ויותם בנו על בית המלך שפט את עם הארץ . ויתר דברי עזריה הראשנים והאחרונים כתבם ישעיה בן אמוץ הנביא . וישכב עזריה עם אבותיו ויקברו אותו עם אבותיו בשדה הקבורה אשר למלכים כי מצורע הוא ויותם בנו מלך תחתיו .

בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו בירושלים ושם אמו ירושה בת צדוק . ויעש הישר בעיני יי׳ ככל אשר עשה עזריה אביו אך לא בא בהיכל יי׳ . ועוד העם משחיתים . הוא בנה את שער בית יי׳ העליון ובחומת העפל בנה הרבה . ויבן ערים בהר יהודה ובחרשות בנה בירנים ומגדלים . הוא נלחם את מלך בני עמון ויחזק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מאה ככר כסף ועשרת אלפים כרים ועשרת אלפים שעורים . כן יעשה לו בני עמון בשנה השנית והשלישית . ויהי יותם הולך ומתחזק לפני יי׳ אלהיו . ויתר דברי יותם וכל מלחמותיו ודרכיו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה . בן עשרים וחמש שנה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלים . וישכב יותם עם אבותיו ויקברו אותו בעיר דוד וימלך אחז בנו תחתיו .

בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלים ולא עשה הישר בעיני יי׳ כדוד אביו . וילך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים . הוא הקטיר בגיא בן הנם ויבער את בניו באש כתועבות הגוים אשר הוריש יי׳ מפני בני ישראל . ויזבח ויקטר בבמות ובגבעות ותחת כל עץ רענן . ויתנהו יי׳ אלהיו ביד מלך ארם ויכוהו ויגלו בו גלות גדולה ויביאו דמשקה . גם ביד מלך ישראל נתן בו ויכהו מכות רבות . ויהרוג פקח בן רמליהו בחיל גבורים ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד כי עזבו את יי׳ אלהי אבותיהם . וזכרי גבור אפרים המית את מעשיהו בן המלך ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה משנה למלך . ויקחו בני ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים ובנות ויבזזו שלל רב מהם ויביאו שללם שמרונה . ויהי שם נביא ליי׳ עודד שמו ויצא לקראת הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחרון אף יי׳ אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו בהם בחרון אשר הגיע עד השמים . ועתה אתם אמרתם להכניע לכם לעבדים ולשפחות לנשים ולבנות הלא אך אתם חטאים ליי׳ אלהיכם . ועתה שמעו לי ושלחו את השבי אשר שבית מאחיכם כי חרון אף יי׳ עליכם . ויקומו אנשים מראשי בני אפרים עזריה בן יוחנן ברכיה בן משלמות חזקיה בן שלום ועמשא בן חדלי על הבאים מן הצבא . ויאמרו אליהם לא תביאו הנה את השבי כי אשמה עלינו על יי׳ להוסיף על חטאתינו ועל אשמתינו כי אשמתנו גדלה ולחרון אף על ישראל . ויעזבו הנשק והשבי לפני השרים וכל הקהל . ויקומו האנשים הנקבים בשם ויחזיקו בשבי ומכל בגדיהם הלבישו את כל ערומיהם מן השלל ויכסום ויסעדום ויסכום ויובילום כל כושליהם בחמורים ויביאום אל יריחו עיר התמרים אל אחיהם ויבאו שמרונה . ויהי בעת ההיא ויקרא המלך אחז אל מלכי אשור לעזור לו . כי גם אדומים באו ויכו ביהודה ויגלו שבי . ופלשתים פשטו בערי השפלה ובנגב יהודה ויתפשו את בית שמש ואת איילון ואת גדרות ואת שוכו ובנותיה ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ובנותיה וישבו שם . כי הכניע יי׳ את יהודה בגלל אחז מלך ישראל כי פרע ביהודה ומעל מעל ביי׳ . ויבא אליו תגלת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו . כי חלק אחז את בית יי׳ ואת בית המלך ושרים ויתן למלך אשור ולא לעזרו . ובעת צרתו הוסיף מעל ביי׳ המלך אחז הוא . ויזבח לאלהי דמשק המכים אותו ויאמר כי אלהי ארם המה עוזרים לי בם אזבחה ויעזרוני . והמה היו למכשול לו ולכל ישראל . ויאסף אחז את כלי בית האלהים ויקצץ את כלי בית האלהים ויסגר את דלתות בית יי׳ ויעש לו מזבחות בכל פנות בירושלים . ובכל ערי יהודה עשה במות להקטיר לאלהים אחרים ויכעס את יי׳ אלהי אבותיו . ויתר דברי אחז ודרכיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל . וישכב אחז עם אבותיו ויקברו אותו בעיר בירושלים כי לא הביאוהו אל קברות מלכי ישראל וימלך חזקיה בנו תחתיו .

בן עשרים וחמש שנה חזקיה במלכו ושם אמו אבי בת זכריה . ויעש הישר בעיני יי׳ ככל אשר עשה דוד אביו . הוא בחדש הראשון לשנה הראשונה למלכותו פתח את דלתות בית יי׳ ויחזקם . ויבא את הכהנים והלוים ויקבצם אל רחוב המזרח . ויאמר להם שמעוני הלוים התקדשו עתה והקדישו את בית יי׳ אלהי אבותיכם והוציאו את הנדה מן הקדש . כי מעלו אבותינו ויעשו הרע בעיני יי׳ אלהינו ויעזבוהו ויסבו פניהם ממשכן יי׳ ויתנו עורף . גם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות ולא הקטירו קטרת ולא העלו עולה בקדש לאלהי ישראל . ויהי קצף יי׳ על יהודה וירושלים ויתנם לזעוה לשמה ולשרקה כאשר אתם רואים בעיניכם . והנה נפלו אבותינו בחרב והנה בנינו ובנותינו ונשינו בשבי בגלל זאת . ועתה עם לבבי לכרות ברית ליי׳ אלהי ישראל ושב מעלינו חרון אפו . בני עתה אל תשלו כי בכם בחר יי׳ לעמוד לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטירים . ויקומו הלוים מחת בן עמשי ויואל בן עזריה מבני הקהתים ומבני מררי קיש בן עבדי ועזריה בן יהללאל ומבני הגרשוני יואח בן זמה ועדן בן יואח . ומבני אליצפן שמרי ויעואל ומבני אסף זכריה ומתניה . ומבני הימן יחיאל ושמעי ומבני ידותון שמעיה ועזיאל . ויקבצו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות המלך בדברי יי׳ לטהר את בית יי׳ . ויבאו הכהנים אל פנימית בית יי׳ לטהר ויוציאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יי׳ אל חצר בית יי׳ והלוים קבלו להוציא החוצה אל נחל קדרון . ויחלו בראשון לחדש הראשון לקדש ובשמונה לחדש באו לאולם יי׳ ויקדשו את בית יי׳ לימים שמונה ובשישה עשר לחדש הראשון כלו . ויבאו אל חזקיה המלך בפנים ויאמרו טהרנו את כל בית יי׳ ואת מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל כליו . ואת כל הכלים אשר הזנה המלך אחז במלכו בעת מעלו הכינונו והקדשנו והנם לפני מזבח יי׳ . ויקם חזקיה המלך בבקר ויאסף את שרי העיר ויעל לבית יי׳ . ויביאו שבעה פרים ושבעה אילים ושבעה כבשים ושבעה עתודים לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יי׳ . וישחטו את הבקר ויקבלו הכהנים את הדם ויזרקו על המזבח ויעלו את האילים ויזרקו את הדם על המזבח ויעלו את הכבשים ויזרקו את הדם על המזבח . ויקרבו את השעירים לחטאת לפני המלך והקהל וישימו את ידיהם עליהם . ויעלו הכהנים אותם ויחטאו את דמם על המזבח לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטאת . ויעמד הלוים בבית יי׳ בצלצלים בנבלים ובכנורות כמצות דוד וגד חוזה המלך ונתן הנביא כי ביד יי׳ המצוה ביד נביאיו . ויעמדו הלוים בכלי דוד והכהנים בחצוצרות . ויאמר חזקיה להעלות העולה על המזבח ובעת החל העולה החל שיר יי׳ והחצוצרות ועל ידי כלי דוד מלך ישראל . וכל הקהל משתחוים והשיר משורר והחצוצרות מחללות הכל עד כלות העולה . ובכלות להעלות העולה כרעו המלך וכל הנמצאים עמו וישתחוו . ויאמר חזקיה המלך והשרים ללוים לשבח ליי׳ בדברי דוד ואסף החוזה ויהללו עד שמחה ויקדו וישתחוו . ויען חזקיה ויאמר עתה מלאתם ידכם ליי׳ גשו וקרבו זבחים ותודות בית יי׳ ויביאו הקהל זבחים ותודות וכל נדיב לב עולות . ויהי מספר העולות אשר הביא הקהל שבעים פרים מאה אילים מאתים כבשים לעולה לייי׳ הכל . והקדשים שש מאות בקר ושלשת אלפים צאן . כי ישרי לב היו הלוים להתקדש יותר מן הכהנים . וגם העולות ברב עם חלבי השלמים ונסכים לכל העולה . ותכון עבודת בית יי׳ . ויגל חזקיה וכל העם על אשר הכין האלהים לעם כי בהחלה היה הדבר .

ויעש חזקיה לכל ישראל ויהודה ואגרות כתב גם לאפרים ומנשה לבוא לבית יי׳ בירושלים לעשות פסח ליי׳ אלהי ישראל . ויועץ המלך ושריו וכל קהל בירושלים לעשות הפסח בחדש השני . כי לא יכלו לעשותו בעתו כי הכהנים לא התקדשו למספיק והעם לא נאספו לירושלים . וישר הדבר בעיני המלך וכל הקהל . ויכינו להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות פסח ליי׳ אלהי ישראל בירושלים כי לא רבים עשו ככתוב . ויעברו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אל יי׳ אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל הפליטה הנשארת לכם מכף מלכי אשור . ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו בייי׳ אלהי אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם רואים . עתה אל תקשו עורפכם כאבותיכם תנו יד ליי׳ ובואו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את יי׳ אלהיכם וישב ממכם חרון אפו . כי בשובכם אל יי׳ אחיכם ובניכם לרחמים לפני שובי אליו ולהשיב אל הארץ הזאת כי חנון ורחום יי׳ אלהיכם ולא יסיר פניו מכם אם תשובו אליו . ויהיו הרצים עוברים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד זבולון ויהיו מלעגים ומקלסים בהם . אך אנשים מאשר ומנשה ומזבולון נכנעו ויבואו ירושלים . גם ביהודה היתה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים בדבר יי׳ . ויאספו בירושלים עם רב לעשות חג המצות בחדש השני קהל גדול מאד . ויקומו ויסירו את המזבחות אשר בירושלים ואת כל המקטרות הסירו וישליכו אל נחל קדרון . ויזבחו פסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו עולות בית יי׳ . ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האלהים הכהנים זורקים את הדם מיד הלוים . כי רבת בקהל אשר לא התקדשו ולכל אשר לא טהור להקדיש לייי׳ את הפסחים מבלי טהרתם . כי רפאה רבים מאפרים ומנשה ומיששכר ומזבולון לא נטהרו כי אכלו את הפסח לא ככתוב . כי התפלל חזקיה עליהם לאמר יי׳ הטוב יכפר בעד כל הלב הכין לבבו לדרוש את יי׳ אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש . וישמע יי׳ את חזקיה וירפא את העם . ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלים את חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה ויהללו הלוים והכהנים ליי׳ יום יום בכלי עז ליי׳ . וידבר חזקיה על לב כל הלוים המשכילים שכל טוב ליי׳ ויאכלו את המועד שבעת הימים מזבחי השלמים ויתודו ליי׳ אלהי אבותיהם . ויועץ כל הקהל לעשות עוד שבעת ימים ויעשו שבעת ימים בשמחה . כי הרים חזקיה מלך יהודה לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן והשרים הרימו לקהל אלף פרים ועשרת אלפים צאן ויתקדשו הכהנים לרב . וישמחו כל קהל יהודה והכהנים והלוים וכל הקהל הבאים מישראל והגרים הבאים

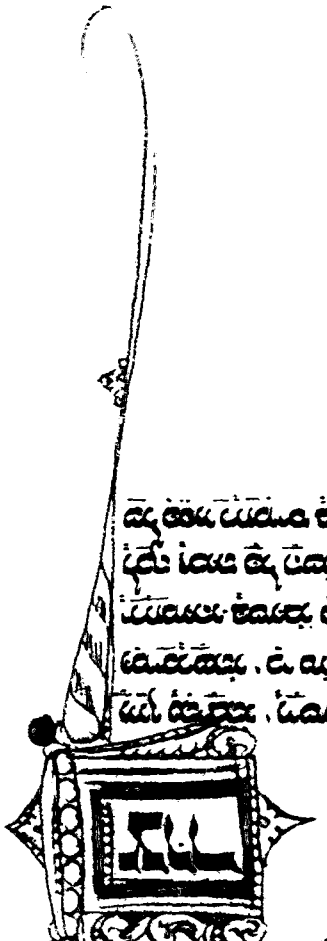

תפלת ערבית לראש השנה

ויבא יהוה את אברהם בכל מה שאמר לו ויאמר יהוה אל אברהם הנה אנכי בא אליך בעת חיה ולשרה בן
ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד
ההרים אשר אמר אליך ויקם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע
עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את
המקום מרחק ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה
אליכם ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם
יחדו ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה
ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים
שם בנה אברהם את המזבח וערך את העצים ועקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים וישלח
אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם
ויאמר הנני ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא
חשכת את בנך את יחידך ממני וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך
אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום
בהר יהוה יראה ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר
עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך כי ברך אברהם ברך אברהם ברכתיך והרבה הרבה את
זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו והתברכו בזרעך כל גוי הארץ
עקב אשר שמעת בקולי וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע
ויהי אחר הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך את עוץ בכרו
ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם ואת כסד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל ובתואל ילד את
רבקה שמנה בנים מלכה ילדה לנחור אחי אברהם ופילגשו ותקרא גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש
ואת מעכה ותהי שרה מאת שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון
בארץ כנען ותבא אברהם לספד לשרה ולבכתה ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר גר
ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מנגדי ותקברה שרה אשתי ויענו בני חת את
אברהם לאמר לו שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו
לא יכלה ממך מקברו למת ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם
לקבר את מתי מלפני שמעוני והפגעו לי בעפרון בן צחר ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה
שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם
באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני
בני עמי נתתיה לך קבר מתך ויען אברהם לפני עם הארץ ויאמר אל עפרון אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף
השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה ויען עפרון את אברהם לאמר לו אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל
כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר ושמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר
באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה
והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער
עירו ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא היא חברון בארץ כנען
ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את
אברהם בכל

ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי ואשבעך ביהוה אלהי השמים
ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו כי אם אל ארצי ואל מולדתי
תלך ולקחת אשה לבני ליצחק ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת
השב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה יהוה
אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את
הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית
מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה ויאמר העבד אל אברהם אדניו ויתן העבד ידו תחת ירך אברהם
אדניו וישבע לו על הדבר הזה ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך
ארם נהרים אל עיר נחור ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות ויאמר
יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעש חסד עם אדני אברהם הנה אנכי נצב על עין המים
ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם
גמליך אשקה אותה הוכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני אברהם והוא טרם כלה לדבר
והנה רבקה יצאת אשר ילדה למלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה והנערה טובת מראה מאד
בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים
מכדך ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד
אם כלו לשתות ותמהר ותערה כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו והאיש משלים
לה מחריש לדעת הצלח יהוה דרכו אם לא ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו
ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון
ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום
ללון ויקד האיש וישתחו ליהוה ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני
אנכי בדרך נחני בית אחי אדני ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן
אל האיש החוצה אל העין וכראת את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר
כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ
ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים ויבא האיש הבית ויפתח החמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ
רגליו ורגלי האנשים אשר אתו וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר ויאמר
עבד אברהם אנכי ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים
וחמרים ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו ויגבע אדני לאמר לא תקח
אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו כי אם אל בית אבי ואל משפחתי תלך ולקחת אשה לבני
ואמר אל אדני אולי לא תלך האשה אחרי ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח
דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי אז תנקה מאלתי כי תבא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית
נקי מאלתי ואבא היום אל העין ואומרה יהוה אלהי אדני אברהם אם יש נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך
עליה הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך
ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הוכיח יהוה לבן אדני ואנכי טרם אכלה
לדבר על לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא ותמהר ותורד
כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשתה וגם הגמלים השקתה ואשאל את הנערה ותאמר בת בתואל
בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה ואקד ואשתחו ליהוה ואברך את יהוה
אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו ועתה אם יש אתכם עשים חסד
ואמת הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל ויען לבן ובתואל ויאמרו יצא הדבר מיהוה
לא נוכל דבר אליך רע או טוב הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי כדבר יהוה אלהיך ויהי כאשר שמע עבד
אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות נתן
לאחיה ולאמה ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקמו בבקר ויאמר שלחני לאדני ותאמר אחיה
ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר תלך ויקם אתה ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח
דרכי שלחוני ואלכה לאדני ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את פיה ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם
האיש הזה ותאמר אלך ותשלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואנשיו ויברכו את רבקה
ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על
הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך והנה יצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב
בארץ הנגב ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים ורבקה שאת עיניה
ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל ותאמר אל העבד מי האיש הזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא
אדני ותקח הצעיף ותתכס ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה ויבא יצחק האהלה שרה אמו
ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו

ואברהם יסף ויקח אשה ושמה קטורה ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח
ויקשן ילד את שבא ודדן ובני דדן היו אשורם ולטושם ולאמים ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה
כל אלה בני קטורה ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת
וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה
וחמש שנים ושבעים שנה ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו ויקברו אתו יצחק
וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא השדה אשר קנה אברהם
מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק
עם באר לחי ראי ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם ואלה
שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם ומשמע ודומה ומשא
חדד ותימא יטור נפיש וקדמה אלה בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם
לאמתם ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו וישכנו
חוילה עד שור אשר על פני מצרים בבאך אשורה על פני כל אחיו נפל ואלה תולדות יצחק בן אברהם
אברהם הוליד את יצחק ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות
לבן הארמי לו לאשה ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו
ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה ויאמר יהוה לה שני גוים
בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר ויהי עת למלדה והנה תומם בבטנה
ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא
שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש
תם יושב אהלים ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן
השדה והוא עיף ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום
ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה ויאמר יעקב
השבעה לי כיום את בכרתך לי וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל
וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך
יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך
גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל והקמתי את השבעה אשר
נשבעתי לאברהם אביך והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך
כל גוי הארץ עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי וישב יצחק בגרר ויאנשו
אנשי המקום לו על אודות אשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא היה לאמר פן יהרגני אנשי המקום על אודות
רבקה כי טובת מראה היא ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה
יצחק מצחק את רבקה אשתו ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא
ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את
אשתך והבאת עלינו אשמה ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת ויזרע
יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה וילך האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל
מאד ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים ואת כל הבארות אשר חפרו עבדי
אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו
מאד וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם ויחפר את באר המים אשר חפרו בימי אברהם אביו כי סתמום
פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להם שמות כשמות אשר קרא להם אביו ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו
שם באר מים חיים ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו
ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא
שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו והפרינו בארץ ויעל משם באר שבע ויראה אליו יהוה בלילה
ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם
עבדי ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלה ויכרו שם עבדי יצחק באר ואבימלך הלך אליו מגרר
ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו ויאמר יצחק אליהם מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם
ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך אם תעשה עמנו רע
כאשר לא נגעוך וכאשר לא עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה ויעש להם משתה
ויאכלו וישתו וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום ויהי ביום ההוא ויבאו
עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר
באר שבע עד היום הזה ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת
אילון החתי ותהיין מרות רוח ליצחק וליעקב

ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני ויאמר
הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד ועשה לי
מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך נפשי בטרם אמות ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו
השדה לצוד ציד להביא ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר
הביא לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני מותי ועתה בני שמע בקולי לאשר אנכי
מצוה אותך לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב
והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו ותאמר רבקה אל יעקב בנה אני אלי קללתך בני רק שמע
בקולי ולך קח לי ויקח וילך ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו ותקח רבקה את בגדי עשו
בנה הגדל החמודת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו
ועל חלקת צואריו ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה ויבא אל אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני מי אתה בני ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה
מצידי בעבור תברכני נפשך ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני
ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו
ויאמר הקול קול יעקב והידים ידי עשו ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערות ויברכהו ויאמר
האתה זה בני עשו ויאמר אני ויאמר הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו
יין וישת ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר
ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש
יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור וברכיך ברוך ויהי
ככלות יצחק לברך את יעקב ויעקב יצא יצא מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו ויעש גם הוא
מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי בציד בנו בעבור תברכני נפשך ויאמר לו יצחק אביו מי אתה
ויאמר אני בנך בכרך עשו ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל
מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה ויעק עשו את קול אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר
לאביו ברכני גם אני אבי ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים
את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת ברכה לי ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו
לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו ולך אפוא מה אעשה בני ויאמר עשו אל אביו הברכה
אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי ויפא עשו קולו ויבך עשו ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני
הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו
מעל צוארך ויעקב עשו את הברכה אשר ברכו אביו בלבבו ויאמר עשו בלבבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה
את יעקב אחי ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו
אחיך מתנחם לך להרגך ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה וישבת עמו ימים אחדים עד
אשר תשוב חמת אחיך ושב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם
שניכם יום אחד ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה
מבנות הארץ למה לי חיים ויצו יצחק את יעקב ויברכהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען קום לך פדנה
ארם הביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך ואל שדי יברך אתך ויפרה והרבך
ויהיה לקהל עמים ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים
לאברהם ויעקב שלח וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו ויעקב שמע אל
אביו ואל אמו וילך פדנה ארם וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה
בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען וילך יעקב אל אביו ואל אמו ויעקב פדנה ארם ויראה
עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם
אחות נבית על נשיו לו לאשה ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח
מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה
מלאכי אלהים עלים וירדים בו והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ
אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו
בך כל משפחת האדמה ובזרעך והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא
אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא
ידעתי ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים וישכם יעקב בבקר
ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם מצבה ויצק שמן על ראשה ויקרא את שם המקום ההוא בית אל
ואולם לוז שם העיר לראשונה ויידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי
הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים והאבן הזאת אשר
שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך ויעקב נשא רגליו וילך ארצה בני קדם
וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי ממנה יהיו משקים את העדרים והאבן
גדולה על פי הבאר ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את
האבן על פי הבאר למקמה ויאמר אליהם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו ויאמר אליהם הידעתם
את לבן בן נחור ויאמרו ידענו ויאמר אליהם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן ויאמר
הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים
וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן ועודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה
היא ויהי כראות יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי
הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא
וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו וישק
לו ויבא לו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש
ימים ויאמר לבן אל יעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך ולבן לאה שתי בנות שם
הגדולה לאה ושם הקטנה רחל ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה ויאהב יעקב את רחל
ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי
ותעבד עמדי שבע שנים ברחל ותהיין בעיני יעקב כימים אחדים באהבתו אתה ויאמר יעקב אל לבן הבה את
אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה ויהי בערב ויקח את לאה בתו
ויבא אתה אליו ויבא עליה ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר
אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת
הצעירה לפני הבכירה מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבודה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות
ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה
לשפחה ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות ויראה יהוה כי
שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה
בעניי כי עתה אהבני אישי ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן גם את זה לי
ותקרא שמו שמעון ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא
שמו לוי ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת ותרא רחל
כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי ויחר אף יעקב
ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי
ואבנה גם אנכי ממנה ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב ותהר בלהה ותלד ליעקב בן
ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן ותהר עוד בלהה שפחת רחל
ותלד ליעקב בן שני ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי ותרא לאה
כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן ותאמר
לאה בגד ותקרא שמו גד ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן שני ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא
שמו אשר וילכו הדודאים בימי קציר חטים וימצא ראובן בשדה וימצא דודאים בשדה ויבא אל לאה אמו
ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני
ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר
אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה ההוא וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב
בן חמישי ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר ותהר עוד לאה
ותלד בן ששי ליעקב ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים
ותקרא שמו זבולן ואחרי כן ילדה בת ותקרא את שמה דינה ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים
ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי ותקרא שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר ויהי כאשר ילדה
רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה למקומי ולארצי תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך
בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני
יהוה בגללך ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך
אתי כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי ויאמר
מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר אעבר בכל
צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה עקד בכשבים וטלוא ועקד בעזים והיתה משכרתי ותענה
בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על משכרתי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים ועקד בכשבים גנוב הוא
אתי ויאמר לבן הן לו יהי כדברך ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים את כל העזים הנקדות
והטלאות כל אשר לבן בו ואת כל העקד בכשבים ויתן ביד בניו וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב
ויעקב רעה את צאן לבן יתר ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבן מחשפת על
המקלות אשר במשקות הצאן אשר תבאן הצאן לשתות נגדן ויחמן בבאן לשתות ויחמו הצאן אליהן וילדו
הצאן עקדים נקדים וטלואים ויעקב כבשים הפריד וייתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן ושת עדרים
לו לבדם ולא שתם על צאן לבן ויהי בכל יחמו הצאן המקשות ושת יעקב את הקשים לעיני הצאן במקלות
והעקדים יחמו בצאן ויהי העקדים לעטף ללבן והקשים ללעקב ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות
ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים ויעקב שמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר
לאבינו עשה את כל הכבוד הזה ויעקב ראה את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום ויאמר יהוה אל
יעקב שוב אל ארץ אבותיך ואל מולדתך ואהיה עמך ויעקב שלח וילך רחל ולאה השדה אל צאנו ויאמר
אליהן אני רואה את פני אביכן כי איננו עמדי כתמול שלשום ואלהי אבי היה עמדי ואתן יודעות כי בכל
כחי עבדתי את אביכן ואביכן התל בי והחליף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים לו להרע עמדי אם
כה יאמר נקדים יהיה שכרך ילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך ילדו כל הצאן עקדים
ויצל אלהים את מקנה אביכן ויתן לי ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על
הצאן עקדים נקדים וברדים ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני ויאמר שא נא עיניך וראה כל
העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך אנכי האל בית אל אשר
משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך ותען רחל ולאה
ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו הלא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל את כספנו
כי כל העשר אשר הצל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה ויקם יעקב
וישא את בניו ואת נש

ערבית למוצאי שבת וראש השנה

ברוך

ברכו את יי המבורך
ברוך יי המבורך לעולם ועד
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים
בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים
ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום
ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור ומעביר יום
ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו
אל חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד ברוך אתה יי
המעריב ערבים

אהבה

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים
ומשפטים אותנו למדת על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו
נשיח בחקיך ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד
כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך
אל תסיר ממנו לעולם ברוך אתה יי אוהב עמו ישראל

קריאת שמע

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ושננתם
לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך
וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך למען תזכרו ועשיתם
את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם אני יי אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יי אלהיכם אמת

ויציב

יציב הוא וקים ונכון הוא וקים וצדיק הוא וקים ואמתי הוא
ואמת הוא וקים ונאמן הוא ונאמן וטוב הוא וכל דבריו
אמת ונכונים ודבר אמת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו
ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו
הגואלנו מכף כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו ומשלם
גמול לכל אויבי נפשנו העושה גדולות עד אין חקר ונפלאות
עד אין מספר השם נתן נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו
המדריכנו על במתי עפר והמנהלנו בנתיבות ים המעביר
ראשונינו כולם במים כעפר המעביר עמו ישראל מתוכם
לחירות עולם ובניו ראו גבורתו שבחו וזמרו נתנו בשמחה
את ידידים קדושה ורוממות לאלהי ישראל ברנה ובזמרות
ישא ויתן ויאמר ברכו את יי המבורך ונענה כולם אחריו
ואומרים ברוך יי המבורך לעולם ועד ומלך ימלוך לעולם
ועד כי הוא לבדו עשה את כל הנפלאות האלה ברוך אתה
יי יוצר את הכל

ברכו

ברכו את יי המבורך
ברוך יי המבורך לעולם ועד
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים
בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים
ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום
ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור ומעביר יום
ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו
אל חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד ברוך אתה יי
המעריב ערבים

אהבה

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים
ומשפטים אותנו למדת על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו
נשיח בחקיך ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד
כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך
אל תסיר ממנו לעולם ברוך אתה יי אוהב עמו ישראל

קריאת שמע

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ושננתם
לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך
וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך למען תזכרו ועשיתם
את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם אני יי אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יי אלהיכם אמת

ויציב

יציב הוא וקים ונכון הוא וקים וצדיק הוא וקים ואמתי הוא
ואמת הוא וקים ונאמן הוא ונאמן וטוב הוא וכל דבריו
אמת ונכונים ודבר אמת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו
ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו
הגואלנו מכף כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו ומשלם
גמול לכל אויבי נפשנו העושה גדולות עד אין חקר ונפלאות
עד אין מספר השם נתן נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו
המדריכנו על במתי עפר והמנהלנו בנתיבות ים המעביר
ראשונינו כולם במים כעפר המעביר עמו ישראל מתוכם
לחירות עולם ובניו ראו גבורתו שבחו וזמרו נתנו בשמחה
את ידידים קדושה ורוממות לאלהי ישראל ברנה ובזמרות
ישא ויתן ויאמר ברכו את יי המבורך ונענה כולם אחריו
ואומרים ברוך יי המבורך לעולם ועד ומלך ימלוך לעולם
ועד כי הוא לבדו עשה את כל הנפלאות האלה ברוך אתה
יי יוצר את הכל

זכור

זכור רחמיך יי ותסדיך כי מעולם המה
אל יעלו עלינו אויבינו לרעה ואל יזכר עלינו עון אבותינו
ואל קנאתך יעלו עלינו רחמיך כי דלונו מאד
חנינו יי חנינו כי רב שבענו מבוז נפשנו
כי רבת לנו השקטה ונפשנו דומיה לך
ועינינו לך תלוכות
כי אתה יי אלהינו ואבותינו
ברוך אתה יי המרחם על עמו ישראל בעת צרתם
תפלתנו בעת הזאת אל תתעלם
כי אתה שומע תפלת כל פה
ברוך אתה יי שומע תפלה

ברכת כהנים

יברכך יי וישמרך
יאר יי פניו אליך ויחנך
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל
ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור
פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה
וברכה ורחמים וחיים ושלום ויהי נעים בעיניך לברך את
עמך בית ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום

בסוף

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי
עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ועל כל יושבי תבל ואמרו אמן

ברוך

ברכו את יי המבורך
ברוך יי המבורך לעולם ועד
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים
בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים
ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום
ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור ומעביר יום
ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו
אל חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד ברוך אתה יי
המעריב ערבים

אהבה

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים
ומשפטים אותנו למדת על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו
נשיח בחקיך ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד
כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך
אל תסיר ממנו לעולם ברוך אתה יי אוהב עמו ישראל

קריאת שמע

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ושננתם
לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך
וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך למען תזכרו ועשיתם
את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם אני יי אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יי אלהיכם אמת

ויציב

יציב הוא וקים ונכון הוא וקים וצדיק הוא וקים ואמתי הוא
ואמת הוא וקים ונאמן הוא ונאמן וטוב הוא וכל דבריו
אמת ונכונים ודבר אמת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו
ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו
הגואלנו מכף כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו ומשלם
גמול לכל אויבי נפשנו העושה גדולות עד אין חקר ונפלאות
עד אין מספר השם נתן נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו
המדריכנו על במתי עפר והמנהלנו בנתיבות ים המעביר
ראשונינו כולם במים כעפר המעביר עמו ישראל מתוכם
לחירות עולם ובניו ראו גבורתו שבחו וזמרו נתנו בשמחה
את ידידים קדושה ורוממות לאלהי ישראל ברנה ובזמרות
ישא ויתן ויאמר ברכו את יי המבורך ונענה כולם אחריו
ואומרים ברוך יי המבורך לעולם ועד ומלך ימלוך לעולם
ועד כי הוא לבדו עשה את כל הנפלאות האלה ברוך אתה
יי יוצר את הכל

זכור

זכור רחמיך יי ותסדיך כי מעולם המה
אל יעלו עלינו אויבינו לרעה ואל יזכר עלינו עון אבותינו
ואל קנאתך יעלו עלינו רחמיך כי דלונו מאד
חנינו יי חנינו כי רב שבענו מבוז נפשנו
כי רבת לנו השקטה ונפשנו דומיה לך
ועינינו לך תלוכות
כי אתה יי אלהינו ואבותינו
ברוך אתה יי המרחם על עמו ישראל בעת צרתם
תפלתנו בעת הזאת אל תתעלם
כי אתה שומע תפלת כל פה
ברוך אתה יי שומע תפלה

ברכת כהנים

יברכך יי וישמרך
יאר יי פניו אליך ויחנך
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל
ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור
פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה
וברכה ורחמים וחיים ושלום ויהי נעים בעיניך לברך את
עמך בית ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום

בסוף

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי
עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ועל כל יושבי תבל ואמרו אמן

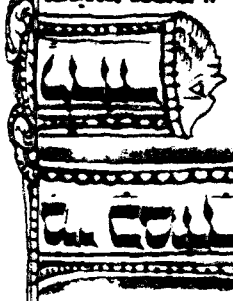

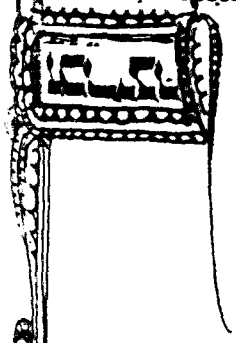

וְתוֹרֵנוּ מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ וְתַלְמְדֵנוּ לַעֲשׂוֹת
מִצְוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ · וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת
טוֹבִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וְחַי בָּהֶם "
וְהִנְחַלְתָּנוּ זְמַנֵּי שָׁשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְיוֹם
נִרְבָּה וְתוֹרִישֵׁנוּ קְרֻשַּׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד
וְחִגִּיגַת הָרֶגֶל · וּבֵין קְרֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְרֻשַּׁת
יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַמְּגֻרָּל
וְהַקְּרוּשׁ מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה הִמְדַּלְתָּ
וְקִרַּשְׁתָּ · וְקִרַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּ
בִּקְרֻשָּׁתֶךָ "

וְתֵן לָנוּ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּתוֹת הַזֶּה וְאֶת יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה שֶׁיּוֹם תְּרוּעָה
קֹדֶשׁ וְכֵן לְיִשְׂרָאֵל מְיֻחָדִים · וְיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה יוֹם סְלִיחָה וּמְחִילָה וְכַפָּרָה
וּמְחִיַּת הַנְּפָשׁוֹת יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְזִכָּרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכָּרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵטָה · לְטוֹבָה לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה וְכָרְצֵ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּרְצוֹנְךָ הוֹשִׁיעֵנוּ בְּרְצוֹנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּרְצוֹנְךָ לְחַיִּים טוֹבִים בְּרַחֲמֶיךָ

קדוש לראש השנה כשחל בשבת

קדש לראש השנה ומוצאי שבת

א

ויהי ערב ויהי בקר יום ראשון. ר' אלעזר אומר מכאן שהיום מתחיל בלילה. ר' יוסי אומר מכאן שהלילה נגמר ביום. ר' יוסי אומר מכאן שהיום מתחיל בלילה. ר' אלעזר

אברע איכה

איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות היתה למס׃
בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה כל רעיה בגדו בה היו לה לאויבים׃
גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח כל רדפיה השיגוה בין המצרים׃
דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד כל שעריה שוממה כהניה נאנחות בתולותיה נוגות והיא מר לה׃
היו צריה לראש איביה שלוו כי יגה יהוה על רב פשעיה עללה טפליה לפני צר׃
ויצא מבת ציון כל הדרה היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודף׃
זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה צרים ראוה משבתה׃
חטא חטאה ירושלם על כן לנידה היתה כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה אף היא נאנחה ותשב אחור׃
טומאתה בכנפיה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עניי כי הגדיל אויב׃
יד צר פרש כל מחמדיה כי ראתה גוים באו מקדשה אשר צויתה לא יבאו בקהל לך׃
כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מחמדיהם באוכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה׃
לא אליכם כל עוברי דרך הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאובי אשר עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו׃
מרום שלח באצמותי ויורדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני שוממה כל היום דוה׃
נשקד על פשעי בידו יסובבו עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני אדני לא אוכל קום׃
סלה כל אבירי מקרבי קרא עלי מועד שבר בחורי גת אדני בתולת בת יהודה׃ פ
עלה עיני ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בניי שוממים כי גבר אויב׃
פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב סביביו היתה ירושלם לנדה ביניהם׃
צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו נא כל עמים וראו מכאובי בתולותי ובחורי הלכו בשבי׃
קראתי למאהביי המה רמוני כהני ורקני בקרית נפחו כי בקשו אכל נפשם להשיב נפשם׃
ראה יהוה כי צר לי מעי דמרמרו כפכה לבי כי מרה מרתי בחוץ שכלה חרב כמות בבית׃
שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל אויבי שמעו רעתי שישו כי אתה עשית והבאת יום קראת ויהיו כמוני׃
תבא כל רעתם לפניך ועולל להם כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחתי ולבי דוי׃

וְהִנֵּה מִלְּפָנֶיךָ יָצָא מַיִם וְיָרַדְתָּ אֶל־הַמַּיִם וְהִנֵּה מִלְּפָנֶיךָ יָצָא מַיִם וְיָרַדְתָּ אֶל־הַמַּיִם
וְהִנֵּה מִלְּפָנֶיךָ יָצָא מַיִם וְיָרַדְתָּ אֶל־הַמַּיִם וְהִנֵּה מִלְּפָנֶיךָ יָצָא מַיִם וְיָרַדְתָּ אֶל־הַמַּיִם
וְהִנֵּה מִלְּפָנֶיךָ יָצָא מַיִם וְיָרַדְתָּ אֶל־הַמַּיִם וְהִנֵּה מִלְּפָנֶיךָ יָצָא מַיִם וְיָרַדְתָּ אֶל־הַמַּיִם

וְהִנֵּה מִלְּפָנֶיךָ יָצָא מַיִם וְיָרַדְתָּ אֶל־הַמַּיִם וְהִנֵּה מִלְּפָנֶיךָ יָצָא מַיִם וְיָרַדְתָּ אֶל־הַמַּיִם

וְהִנֵּה מִלְּפָנֶיךָ יָצָא מַיִם וְיָרַדְתָּ אֶל־הַמַּיִם וְהִנֵּה מִלְּפָנֶיךָ יָצָא מַיִם וְיָרַדְתָּ אֶל־הַמַּיִם

וְהִנֵּה מִלְּפָנֶיךָ יָצָא מַיִם וְיָרַדְתָּ אֶל־הַמַּיִם וְהִנֵּה מִלְּפָנֶיךָ יָצָא מַיִם וְיָרַדְתָּ אֶל־הַמַּיִם

וְהִנֵּה מִלְּפָנֶיךָ יָצָא מַיִם וְיָרַדְתָּ אֶל־הַמַּיִם וְהִנֵּה מִלְּפָנֶיךָ יָצָא מַיִם וְיָרַדְתָּ אֶל־הַמַּיִם

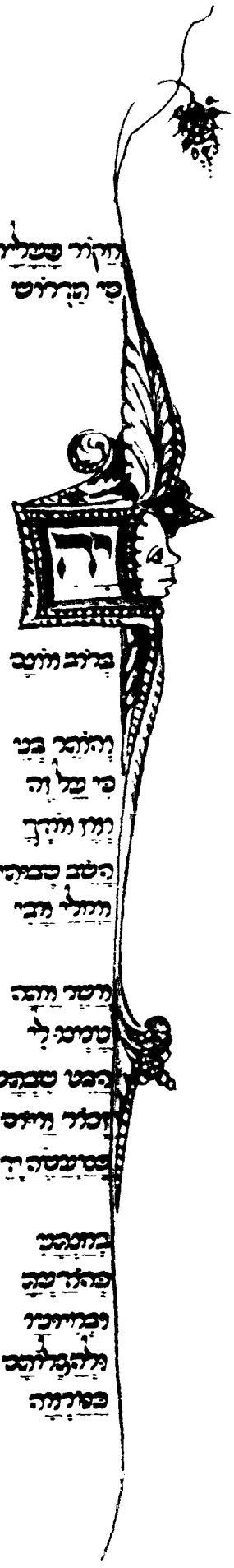

יְהוָה מָה־אָדָם וַתֵּדָעֵהוּ בֶּן־אֱנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבֵהוּ׃
אָדָם לַהֶבֶל נִמְשָׁל יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר׃
בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף
לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃
כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃
שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃
כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה׃
יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃
מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃
לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃
שׁוּבָה יְהוָה עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָדֶיךָ׃
שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וְנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ׃
שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃
יֵרָאֶה אֶל־עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם׃
וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃
אֹמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃
כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃
בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃
לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם׃
מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃
יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃
רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃
כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃
לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ׃
כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃
עַל־כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃
עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃
כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי׃
יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ׃
אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃

סדר לימים ראשון של ראש השנה

(ובשני ליל שני כסדר זה עד לפיוט)

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתחדש עלינו שנה טובה ומבורכת
שנה שנזכה בה לחיים טובים ולשלום
שנה שנזכה בה לברכה ולישועה
שנה שנזכה בה לפרנסה ולכלכלה
שנה שנזכה בה לבריאות ולרפואה
שנה שנזכה בה לגאולה ולסליחה
שנה שנזכה בה לנחמה ולשמחה
שנה שנזכה בה לתשובה ולמחילה
שנה שנזכה בה לכפרה ולעתיד לבא
שנה שנזכה בה לשלום ולרעות
שנה שנזכה בה לשלום ולרעות
שנה שנזכה בה לשלום ולרעות

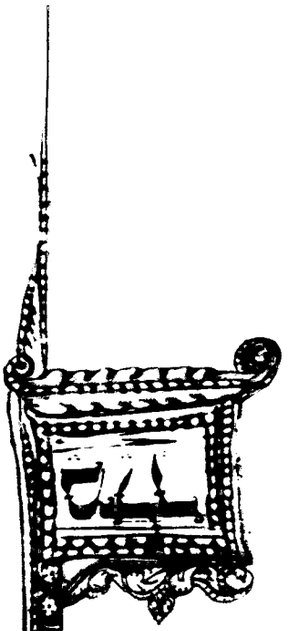

ﻣﻦ ﺍﻟﻠﻪ .. ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ .. ﺍﻟﺮﺣﻴﻢ .. ﻗﻞ ﻫﻮ ﺍﻟﻠﻪ .. ﺃﺣﺪ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺼﻤﺪ .. ﻟﻢ ﻳﻠﺪ ﻭﻟﻢ ﻳﻮﻟﺪ .. ﻭﻟﻢ ﻳﻜﻦ ﻟﻪ ﻛﻔﻮﺍ ﺃﺣﺪ .. ﺑﺴﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺮﺣﻤﻦ ﺍﻟﺮﺣﻴﻢ

ﺍﻟﻠﻪ ..

ﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﺬﻱ ﺧﻠﻖ ﺳﺒﻊ ﺳﻤﻮﺍﺕ ﻭﻣﻦ ﺍﻷﺭﺽ ﻣﺜﻠﻬﻦ
ﻳﺘﻨﺰﻝ ﺍﻷﻣﺮ ﺑﻴﻨﻬﻦ ﻟﺘﻌﻠﻤﻮﺍ ﺃﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻋﻠﻰ ﻛﻞ ﺷﻲﺀ ﻗﺪﻳﺮ ﻭﺃﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻗﺪ ﺃﺣﺎﻁ ﺑﻜﻞ ﺷﻲﺀ ﻋﻠﻤﺎ
ﺍﻟﻠﻪ ﻻ ﺇﻟﻪ ﺇﻻ ﻫﻮ ﺍﻟﺤﻲ ﺍﻟﻘﻴﻮﻡ ﻻ ﺗﺄﺧﺬﻩ ﺳﻨﺔ ﻭﻻ ﻧﻮﻡ ﻟﻪ ﻣﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﻣﺎ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ
ﻣﻦ ﺫﺍ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺸﻔﻊ ﻋﻨﺪﻩ ﺇﻻ ﺑﺈﺫﻧﻪ ﻳﻌﻠﻢ ﻣﺎ ﺑﻴﻦ ﺃﻳﺪﻳﻬﻢ ﻭﻣﺎ ﺧﻠﻔﻬﻢ ﻭﻻ ﻳﺤﻴﻄﻮﻥ ﺑﺸﻲﺀ ﻣﻦ
ﻋﻠﻤﻪ ﺇﻻ ﺑﻤﺎ ﺷﺎﺀ ﻭﺳﻊ ﻛﺮﺳﻴﻪ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﻻ ﻳﺌﻮﺩﻩ ﺣﻔﻈﻬﻤﺎ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻌﻠﻲ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ
ﻻ ﺇﻛﺮﺍﻩ ﻓﻲ ﺍﻟﺪﻳﻦ ﻗﺪ ﺗﺒﻴﻦ ﺍﻟﺮﺷﺪ ﻣﻦ ﺍﻟﻐﻲ ﻓﻤﻦ ﻳﻜﻔﺮ ﺑﺎﻟﻄﺎﻏﻮﺕ ﻭﻳﺆﻣﻦ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻓﻘﺪ
ﺍﺳﺘﻤﺴﻚ ﺑﺎﻟﻌﺮﻭﺓ ﺍﻟﻮﺛﻘﻰ ﻻ ﺍﻧﻔﺼﺎﻡ ﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺳﻤﻴﻊ ﻋﻠﻴﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻟﻲ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻳﺨﺮﺟﻬﻢ
ﻣﻦ ﺍﻟﻈﻠﻤﺎﺕ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻨﻮﺭ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﺃﻭﻟﻴﺎﺅﻫﻢ ﺍﻟﻄﺎﻏﻮﺕ ﻳﺨﺮﺟﻮﻧﻬﻢ ﻣﻦ ﺍﻟﻨﻮﺭ ﺇﻟﻰ
ﺍﻟﻈﻠﻤﺎﺕ ﺃﻭﻟﺌﻚ ﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻫﻢ ﻓﻴﻬﺎ ﺧﺎﻟﺪﻭﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻻ ﺇﻟﻪ ﺇﻻ ﻫﻮ ﺍﻟﺤﻲ ﺍﻟﻘﻴﻮﻡ ﻻ ﺗﺄﺧﺬﻩ
ﺳﻨﺔ ﻭﻻ ﻧﻮﻡ ﻟﻪ ﻣﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﻣﺎ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﻣﻦ ﺫﺍ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺸﻔﻊ ﻋﻨﺪﻩ ﺇﻻ ﺑﺈﺫﻧﻪ ﻳﻌﻠﻢ
ﻣﺎ ﺑﻴﻦ ﺃﻳﺪﻳﻬﻢ ﻭﻣﺎ ﺧﻠﻔﻬﻢ ﻭﻻ ﻳﺤﻴﻄﻮﻥ ﺑﺸﻲﺀ ﻣﻦ ﻋﻠﻤﻪ ﺇﻻ ﺑﻤﺎ ﺷﺎﺀ ﻭﺳﻊ ﻛﺮﺳﻴﻪ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ
ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﻻ ﻳﺌﻮﺩﻩ ﺣﻔﻈﻬﻤﺎ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻌﻠﻲ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ ﻻ ﺇﻛﺮﺍﻩ ﻓﻲ ﺍﻟﺪﻳﻦ ﻗﺪ ﺗﺒﻴﻦ ﺍﻟﺮﺷﺪ ﻣﻦ
ﺍﻟﻐﻲ ﻓﻤﻦ ﻳﻜﻔﺮ ﺑﺎﻟﻄﺎﻏﻮﺕ ﻭﻳﺆﻣﻦ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻓﻘﺪ ﺍﺳﺘﻤﺴﻚ ﺑﺎﻟﻌﺮﻭﺓ ﺍﻟﻮﺛﻘﻰ ﻻ ﺍﻧﻔﺼﺎﻡ ﻟﻬﺎ
ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺳﻤﻴﻊ ﻋﻠﻴﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻟﻲ ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻳﺨﺮﺟﻬﻢ ﻣﻦ ﺍﻟﻈﻠﻤﺎﺕ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻨﻮﺭ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ
ﺃﻭﻟﻴﺎﺅﻫﻢ ﺍﻟﻄﺎﻏﻮﺕ ﻳﺨﺮﺟﻮﻧﻬﻢ ﻣﻦ ﺍﻟﻨﻮﺭ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻈﻠﻤﺎﺕ ﺃﻭﻟﺌﻚ ﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻫﻢ ﻓﻴﻬﺎ
ﺧﺎﻟﺪﻭﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻻ ﺇﻟﻪ ﺇﻻ ﻫﻮ ﺍﻟﺤﻲ ﺍﻟﻘﻴﻮﻡ ﻻ ﺗﺄﺧﺬﻩ ﺳﻨﺔ ﻭﻻ ﻧﻮﻡ ﻟﻪ ﻣﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ
ﻭﻣﺎ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﻣﻦ ﺫﺍ ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺸﻔﻊ ﻋﻨﺪﻩ ﺇﻻ ﺑﺈﺫﻧﻪ ﻳﻌﻠﻢ ﻣﺎ ﺑﻴﻦ ﺃﻳﺪﻳﻬﻢ ﻭﻣﺎ ﺧﻠﻔﻬﻢ
ﻭﻻ ﻳﺤﻴﻄﻮﻥ ﺑﺸﻲﺀ ﻣﻦ ﻋﻠﻤﻪ ﺇﻻ ﺑﻤﺎ ﺷﺎﺀ ﻭﺳﻊ ﻛﺮﺳﻴﻪ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﻻ ﻳﺌﻮﺩﻩ ﺣﻔﻈﻬﻤﺎ
ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻌﻠﻲ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ ﻻ ﺇﻛﺮﺍﻩ ﻓﻲ ﺍﻟﺪﻳﻦ ﻗﺪ ﺗﺒﻴﻦ ﺍﻟﺮﺷﺪ ﻣﻦ ﺍﻟﻐﻲ ﻓﻤﻦ ﻳﻜﻔﺮ ﺑﺎﻟﻄﺎﻏﻮﺕ
ﻭﻳﺆﻣﻦ ﺑﺎﻟﻠﻪ ﻓﻘﺪ ﺍﺳﺘﻤﺴﻚ ﺑﺎﻟﻌﺮﻭﺓ ﺍﻟﻮﺛﻘﻰ ﻻ ﺍﻧﻔﺼﺎﻡ ﻟﻬﺎ ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺳﻤﻴﻊ ﻋﻠﻴﻢ ﺍﻟﻠﻪ ﻭﻟﻲ
ﺍﻟﺬﻳﻦ ﺁﻣﻨﻮﺍ ﻳﺨﺮﺟﻬﻢ ﻣﻦ ﺍﻟﻈﻠﻤﺎﺕ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻨﻮﺭ ﻭﺍﻟﺬﻳﻦ ﻛﻔﺮﻭﺍ ﺃﻭﻟﻴﺎﺅﻫﻢ ﺍﻟﻄﺎﻏﻮﺕ
ﻳﺨﺮﺟﻮﻧﻬﻢ ﻣﻦ ﺍﻟﻨﻮﺭ ﺇﻟﻰ ﺍﻟﻈﻠﻤﺎﺕ ﺃﻭﻟﺌﻚ ﺃﺻﺤﺎﺏ ﺍﻟﻨﺎﺭ ﻫﻢ ﻓﻴﻬﺎ ﺧﺎﻟﺪﻭﻥ ﺍﻟﻠﻪ ﻻ ﺇﻟﻪ
ﺇﻻ ﻫﻮ ﺍﻟﺤﻲ ﺍﻟﻘﻴﻮﻡ ﻻ ﺗﺄﺧﺬﻩ ﺳﻨﺔ ﻭﻻ ﻧﻮﻡ ﻟﻪ ﻣﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﻣﺎ ﻓﻲ ﺍﻷﺭﺽ ﻣﻦ ﺫﺍ
ﺍﻟﺬﻱ ﻳﺸﻔﻊ ﻋﻨﺪﻩ ﺇﻻ ﺑﺈﺫﻧﻪ ﻳﻌﻠﻢ ﻣﺎ ﺑﻴﻦ ﺃﻳﺪﻳﻬﻢ ﻭﻣﺎ ﺧﻠﻔﻬﻢ ﻭﻻ ﻳﺤﻴﻄﻮﻥ ﺑﺸﻲﺀ ﻣﻦ
ﻋﻠﻤﻪ ﺇﻻ ﺑﻤﺎ ﺷﺎﺀ ﻭﺳﻊ ﻛﺮﺳﻴﻪ ﺍﻟﺴﻤﻮﺍﺕ ﻭﺍﻷﺭﺽ ﻭﻻ ﻳﺌﻮﺩﻩ ﺣﻔﻈﻬﻤﺎ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻌﻠﻲ
ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ

הבאר אתן

אתן לך הבאר אשר חפרו שרים כרוה נדיבי העם במחוקק במשעניהם ומן מדבר מתנה ומן מתנה נחליאל ומן נחליאל במות ומן במות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימון

ברכה

ברוך אתה בבואך וברוך אתה בצאתך ברוך אתה בבואך בלילה וברוך אתה בצאתך בלילה ברוך אתה בבואך בחשך וברוך אתה בצאתך בחשך ברוך אתה בבואך בשנתך וברוך אתה בצאתך בשנתך ברוך אתה בבואך בחלומך וברוך אתה בצאתך בחלומך ברוך אתה בבואך בהקיצך וברוך אתה בצאתך בהקיצך ברוך אתה בבואך בקומך וברוך אתה בצאתך בקומך ברוך אתה בבואך בהליכתך וברוך אתה בצאתך בהליכתך ברוך אתה בבואך בעמדך וברוך אתה בצאתך בעמדך ברוך אתה בבואך בישיבתך וברוך אתה בצאתך בישיבתך ברוך אתה בבואך בשכבך וברוך אתה בצאתך בשכבך ברוך אתה בבואך בעירך וברוך אתה בצאתך בעירך ברוך אתה בבואך בשדך וברוך אתה בצאתך בשדך ברוך אתה בבואך בבקרך וברוך אתה בצאתך בבקרך ברוך אתה בבואך בצאנך וברוך אתה בצאתך בצאנך ברוך אתה בבואך בעדרך וברוך אתה בצאתך בעדרך ברוך אתה בבואך בכלך וברוך אתה בצאתך בכלך ברוך אתה בבואך בכל אשר לך וברוך אתה בצאתך בכל אשר לך ברוך אתה בבואך בכל אשר תפנה אליו וברוך אתה בצאתך בכל אשר תפנה אליו ברוך אתה בבואך בכל אשר תשלח ידך בו וברוך אתה בצאתך בכל אשר תשלח ידך בו ברוך אתה בבואך בכל אשר תעשה בו וברוך אתה בצאתך בכל אשר תעשה בו ברוך אתה בבואך בכל אשר תחפוץ בו וברוך אתה בצאתך בכל אשר תחפוץ בו ברוך אתה בבואך בכל אשר תחשוב בו וברוך אתה בצאתך בכל אשר תחשוב בו ברוך אתה בבואך בכל אשר תדבר בו וברוך אתה בצאתך בכל אשר תדבר בו ברוך אתה בבואך בכל אשר תשמע בו וברוך אתה בצאתך בכל אשר תשמע בו ברוך אתה בבואך בכל אשר תראה בו וברוך אתה בצאתך בכל אשר תראה בו ברוך אתה בבואך בכל אשר תקנה בו וברוך אתה בצאתך בכל אשר תקנה בו ברוך אתה בבואך בכל אשר תמכור בו וברוך אתה בצאתך בכל אשר תמכור בו ברוך אתה בבואך בכל אשר תלמד בו וברוך אתה בצאתך בכל אשר תלמד בו ברוך אתה בבואך בכל אשר תלמד בו וברוך אתה בצאתך בכל אשר תלמד בו ברוך אתה בבואך בכל אשר תלמד בו וברוך אתה בצאתך בכל אשר תלמד בו

בשורה

בשורה טובה אני מבשר לך היום כי נולד לך בן זכר ויקרא שמו בישראל בן פורת ועל כל בנות צעדה תרוץ הנערה ותגד לאמה ותבשר את אביה ואת אחיה ואת כל אשר לה ותאמר בשורה טובה בשרתני בשורה טובה בשרתני בשורה טובה בשרתני

והאותיות אלה

מלך

ישראל

ישראל

רשות ✲ לברכה

מי שאין לו אשה יאמר

הַמַּלְבִּישׁ עֲנִיִּים וְהַמְכַסֶּה עֲרֻמִּים הוּא יְכַסֶּה אֶת הַחֲסֵרָה הַזֹּאת וְלֹא תֵבוֹשׁ וְלֹא תִכָּלֵם לְעוֹלָם וָעֶד

מי שיש לו אשה יאמר

הַמַּלְבִּישׁ עֲנִיִּים וְהַמְכַסֶּה עֲרֻמִּים הוּא יְכַסֶּה אֶת הַחֲסֵרָה הַזֹּאת וְלֹא תֵבוֹשׁ וְלֹא תִכָּלֵם לְעוֹלָם וָעֶד

ההתעוררות

הפלה שחרית של ראש השנה

אתה

השלך יהוה "

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה . מלך עוזר ומושיע ומגן . ברוך אתה יהוה מגן אברהם ועזרת שרה . ברוך אתה יהוה המחיה המתים . אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע . מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה . ונאמן אתה להחיות מתים . ברוך אתה יהוה מחיה המתים "

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה . ברוך אתה יהוה האל הקדוש . אתה חוננתנו לדעתך בינה ותבונה מאתך חננתנו לדעת תורתך ותלמדנו לעשות חקי רצונך ולעבדך בלבב שלם על שלא עשנו כגוי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה ולא שם חלקנו כהמון כל המונם . ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא . שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו אין עוד אמת מלכנו אפס זולתו ככתוב בתורתך וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד . ועל כן נקוה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון . לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפולו ולכבוד שמך יקר יתנו וכולם יקבלו עליהם את עול מלכותך ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד . כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד כאמור בתורתך יהוה ימלך לעלם ועד . ונאמר והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד . ובדברי קדשך כתוב לאמר כי יהוה ימלך לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה . ואתה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה . ברוך אתה יהוה האל הקדוש "

אתה חוננתנו לדעתך בינה ותבונה מאתך חננתנו לדעת תורתך ותלמדנו לעשות חקי רצונך ולעבדך בלבב שלם על שלא עשנו כגוי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה ולא שם חלקנו כהמון כל המונם . ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא . שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו אין עוד אמת מלכנו אפס זולתו ככתוב בתורתך וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד . ועל כן נקוה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון . לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפולו ולכבוד שמך יקר יתנו וכולם יקבלו עליהם את עול מלכותך ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד . כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד כאמור בתורתך יהוה ימלך לעלם ועד . ונאמר והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד . ובדברי קדשך כתוב לאמר כי יהוה ימלך לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה . ואתה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה . ברוך אתה יהוה האל הקדוש "

ואתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה חננתנו מאתך דעה בינה והשכל . ברוך אתה יהוה חונן הדעת . והשיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך . ברוך אתה יהוה הרוצה בתשובה . סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו כי מוחל וסלח אתה . ברוך אתה יהוה חנון המרבה לסלוח "

ראה בענינו והרב את ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך כי גואל חזק אתה . ברוך אתה יהוה גואל ישראל "

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה . ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו ישראל "

ברך עלינו יהוה אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן ברכה על פני האדמה ושבענו מטובך וברך שנתנו כשנים הטובות . כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים . ברוך אתה יהוה מברך השנים "

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ גליותינו וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ . ברוך אתה יהוה מקבץ נדחי עמו ישראל "

השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך עלינו אתה יהוה לבדך בחסד וברחמים וצדקנו במשפט . ברוך אתה יהוה מלך אוהב צדקה ומשפט "

ולמלשינים אל תהי תקוה וכל הרשעה כרגע תאבד וכל אויבי עמך מהרה יכרתו ותמגר ותשבר ותכלה ותכניע מהרה בימינו . ברוך אתה יהוה שובר אויבים ומכניע זדים "

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך בית ישראל ועל פליטת סופריהם ועל גרי צדק ועלינו יהמו רחמיך יהוה אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים חלקנו עמהם ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו . ברוך אתה יהוה משען ומבטח לצדיקים "

ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכון בתוכה כאשר דברת ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם וכסא דוד מהרה לתוכה תכין . ברוך אתה יהוה בונה ירושלים "

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום . ברוך אתה יהוה מצמיח קרן ישועה "

שמע קולנו יהוה אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים . ברוך אתה יהוה שומע תפלה "

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך . ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון "

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישעינו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים . הטוב כי לא כלו רחמיך ומעולם קוינו לך . ועל כל זאת יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה . ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות "

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום . ואתה מלך מושיע ומגן לכל חוסים בשמך . ברוך אתה יהוה מגן אברהם ועזרת שרה "

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי . עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען קדשתך עשה למען תורתך . למען ידידיך הושיעה ימינך וענני .

אבני מלבני

יהי לרצון מלפניך ומלפני אבינו שבשמים

בנה ביתך במהרה "

בנה ביתך במהרה בנה ביתך במהרה בנה ביתך במהרה

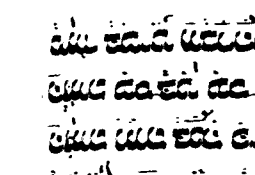

בראשית א׳ ב׳ ג׳ ד׳ ה׳ ו׳ ז׳ ח׳ ט׳ י׳ יא׳ יב׳ יג׳ יד׳ טו׳ טז׳ יז׳ יח׳ יט׳ כ׳ כא׳ כב׳ כג׳ כד׳ כה׳ כו׳ כז׳ כח׳ כט׳ ל׳ לא׳ לב׳ לג׳ לד׳ לה׳ לו׳ לז׳ לח׳ לט׳ מ׳ מא׳ מב׳ מג׳ מד׳ מה׳ מו׳ מז׳ מח׳ מט׳ נ׳ נא׳ נב׳ נג׳ נד׳ נה׳ נו׳ נז׳ נח׳ נט׳ ס׳ סא׳ סב׳ סג׳ סד׳ סה׳ סו׳ סז׳ סח׳ סט׳ ע׳ עא׳ עב׳ עג׳ עד׳ עה׳ עו׳ עז׳ עח׳ עט׳ פ׳ פא׳ פב׳ פג׳ פד׳ פה׳ פו׳ פז׳ פח׳ פט׳ צ׳ צא׳ צב׳ צג׳ צד׳ צה׳ צו׳ צז׳ צח׳ צט׳ ק׳ קא׳ קב׳ קג׳ קד׳ קה׳ קו׳ קז׳ קח׳ קט׳ ר׳ רא׳ רב׳ רג׳ רד׳ רה׳ רו׳ רז׳ רח׳ רט׳ ש׳ שא׳ שב׳ שג׳ שד׳ שה׳ שו׳ שז׳ שח׳ שט׳ ת׳ תא׳ תב׳ תג׳ תד׳ תה׳ תו׳ תז׳ תח׳ תט׳ תי׳ תיא׳ תיב׳ תיג׳ תיד׳ תטו׳ תטז׳ תיז׳ תיח׳ תיט׳ תכ׳ תכא׳ תכב׳ תכג׳ תכד׳ תכה׳ תכו׳ תכז׳ תכח׳ תכט׳ תל׳ תלא׳ תלב׳ תלג׳ תלד׳ תלה׳ תלו׳ תלז׳ תלח׳ תלט׳ תמ׳ תמא׳ תמב׳ תמג׳ תמד׳ תמה׳ תמו׳ תמז׳ תמח׳ תמט׳ תנ׳ תנא׳ תנב׳ תנג׳ תנד׳ תנה׳ תנו׳ תנז׳ תנח׳ תנט׳ תס׳ תסא׳ תסב׳ תסג׳ תסד׳ תסה׳ תסו׳ תסז׳ תסח׳ תסט׳ תע׳ תעא׳ תעב׳ תעג׳ תעד׳ תעה׳ תעו׳ תעז׳ תעח׳ תעט׳ תפ׳ תפא׳ תפב׳ תפג׳ תפד׳ תפה׳ תפו׳ תפז׳ תפח׳ תפט׳ תצ׳ תצא׳ תצב׳ תצג׳ תצד׳ תצה׳ תצו׳ תצז׳ תצח׳ תצט׳ תק׳ תקא׳ תקב׳ תקג׳ תקד׳ תקה׳ תקו׳ תקז׳ תקח׳ תקט׳ תר׳ תרא׳ תרב׳ תרג׳ תרד׳ תרה׳ תרו׳ תרז׳ תרח׳ תרט׳ תש׳ תשא׳ תשב׳ תשג׳ תשד׳ תשה׳ תשו׳ תשז׳ תשח׳ תשט׳ תת׳ תתא׳ תתב׳ תתג׳ תתד׳ תתה׳ תתו׳ תתז׳ תתח׳ תתט׳ תתי׳ תתיא׳ תתיב׳ תתיג׳ תתיד׳ תתטו׳ תתטז׳ תתיז׳ תתיח׳ תתיט׳ תתכ׳ תתכא׳ תתכב׳ תתכג׳ תתכד׳ תתכה׳ תתכו׳ תתכז׳ תתכח׳ תתכט׳ תתל׳ תתלא׳ תתלב׳ תתלג׳ תתלד׳ תתלה׳ תתלו׳ תתלז׳ תתלח׳ תתלט׳ תתמ׳ תתמא׳ תתמב׳ תתמג׳ תתמד׳ תתמה׳ תתמו׳ תתמז׳ תתמח׳ תתמט׳ תתנ׳ תתנא׳ תתנב׳ תתנג׳ תתנד׳ תתנה׳ תתנו׳ תתנז׳ תתנח׳ תתנט׳ תתס׳ תתסא׳ תתסב׳ תתסג׳ תתסד׳ תתסה׳ תתסו׳ תתסז׳ תתסח׳ תתסט׳ תתע׳ תתעא׳ תתעב׳ תתעג׳ תתעד׳ תתעה׳ תתעו׳ תתעז׳ תתעח׳ תתעט׳ תתפ׳ תתפא׳ תתפב׳ תתפג׳ תתפד׳ תתפה׳ תתפו׳ תתפז׳ תתפח׳ תתפט׳ תתצ׳ תתצא׳ תתצב׳ תתצג׳ תתצד׳ תתצה׳ תתצו׳ תתצז׳ תתצח׳ תתצט׳ תתק׳ תתקא׳ תתקב׳ תתקג׳ תתקד׳ תתקה׳ תתקו׳ תתקז׳ תתקח׳ תתקט׳ תתר׳ תתרא׳ תתרב׳ תתרג׳ תתרד׳ תתרה׳ תתרו׳ תתרז׳ תתרח׳ תתרט׳ תתש׳ תתשא׳ תתשב׳ תתשג׳ תתשד׳ תתשה׳ תתשו׳ תתשז׳ תתשח׳ תתשט׳ תתת׳ תתתא׳ תתתב׳ תתתג׳ תתתד׳ תתתה׳ תתתו׳ תתתז׳ תתתח׳ תתתט׳ תתתי׳ תתתיא׳ תתתיב׳ תתתיג׳ תתתיד׳ תתתטו׳ תתתטז׳ תתתיז׳ תתתיח׳ תתתיט׳ תתתכ׳ תתתכא׳ תתתכב׳ תתתכג׳ תתתכד׳ תתתכה׳ תתתכו׳ תתתכז׳ תתתכח׳ תתתכט׳ תתתל׳ תתתלא׳ תתתלב׳ תתתלג׳ תתתלד׳ תתתלה׳ תתתלו׳ תתתלז׳ תתתלח׳ תתתלט׳ תתתמ׳ תתתמא׳ תתתמב׳ תתתמג׳ תתתמד׳ תתתמה׳ תתתמו׳ תתתמז׳ תתתמח׳ תתתמט׳ תתתנ׳ תתתנא׳ תתתנב׳ תתתנג׳ תתתנד׳ תתתנה׳ תתתנו׳ תתתנז׳ תתתנח׳ תתתנט׳ תתתס׳ תתתסא׳ תתתסב׳ תתתסג׳ תתתסד׳ תתתסה׳ תתתסו׳ תתתסז׳ תתתסח׳ תתתסט׳ תתתע׳ תתתעא׳ תתתעב׳ תתתעג׳ תתתעד׳ תתתעה׳ תתתעו׳ תתתעז׳ תתתעח׳ תתתעט׳ תתתפ׳ תתתפא׳ תתתפב׳ תתתפג׳ תתתפד׳ תתתפה׳ תתתפו׳ תתתפז׳ תתתפח׳ תתתפט׳ תתתצ׳ תתתצא׳ תתתצב׳ תתתצג׳ תתתצד׳ תתתצה׳ תתתצו׳ תתתצז׳ תתתצח׳ תתתצט׳ תתתק׳ תתתקא׳ תתתקב׳ תתתקג׳ תתתקד׳ תתתקה׳ תתתקו׳ תתתקז׳ תתתקח׳ תתתקט׳ תתתר׳ תתתרא׳ תתתרב׳ תתתרג׳ תתתרד׳ תתתרה׳ תתתרו׳ תתתרז׳ תתתרח׳ תתתרט׳ תתתש׳ תתתשא׳ תתתשב׳ תתתשג׳ תתתשד׳ תתתשה׳ תתתשו׳ תתתשז׳ תתתשח׳ תתתשט׳ תתתת׳ תתתתא׳ תתתתב׳ תתתתג׳ תתתתד׳ תתתתה׳ תתתתו׳ תתתתז׳ תתתתח׳ תתתתט׳ תתתתי׳ תתתתיא׳ תתתתיב׳ תתתתיג׳ תתתתיד׳ תתתתטו׳ תתתתטז׳ תתתתיז׳ תתתתיח׳ תתתתיט׳ תתתתכ׳ תתתתכא׳ תתתתכב׳ תתתתכג׳ תתתתכד׳ תתתתכה׳ תתתתכו׳ תתתתכז׳ תתתתכח׳ תתתתכט׳ תתתתל׳ תתתתלא׳ תתתתלב׳ תתתתלג׳ תתתתלד׳ תתתתלה׳ תתתתלו׳ תתתתלז׳ תתתתלח׳ תתתתלט׳ תתתתמ׳ תתתתמא׳ תתתתמב׳ תתתתמג׳ תתתתמד׳ תתתתמה׳ תתתתמו׳ תתתתמז׳ תתתתמח׳ תתתתמט׳ תתתתנ׳ תתתתנא׳ תתתתנב׳ תתתתנג׳ תתתתנד׳ תתתתנה׳ תתתתנו׳ תתתתנז׳ תתתתנח׳ תתתתנט׳ תתתתס׳ תתתתסא׳ תתתתסב׳ תתתתסג׳ תתתתסד׳ תתתתסה׳ תתתתסו׳ תתתתסז׳ תתתתסח׳ תתתתסט׳ תתתתע׳ תתתתעא׳ תתתתעב׳ תתתתעג׳ תתתתעד׳ תתתתעה׳ תתתתעו׳ תתתתעז׳ תתתתעח׳ תתתתעט׳ תתתתפ׳ תתתתפא׳ תתתתפב׳ תתתתפג׳ תתתתפד׳ תתתתפה׳ תתתתפו׳ תתתתפז׳ תתתתפח׳ תתתתפט׳ תתתתצ׳ תתתתצא׳ תתתתצב׳ תתתתצג׳ תתתתצד׳ תתתתצה׳ תתתתצו׳ תתתתצז׳ תתתתצח׳ תתתתצט׳ תתתתק׳ תתתתקא׳ תתתתקב׳ תתתתקג׳ תתתתקד׳ תתתתקה׳ תתתתקו׳ תתתתקז׳ תתתתקח׳ תתתתקט׳ תתתתר׳ תתתתרא׳ תתתתרב׳ תתתתרג׳ תתתתרד׳ תתתתרה׳ תתתתרו׳ תתתתרז׳ תתתתרח׳ תתתתרט׳ תתתתש׳ תתתתשא׳ תתתתשב׳ תתתתשג׳ תתתתשד׳ תתתתשה׳ תתתתשו׳ תתתתשז׳ תתתתשח׳ תתתתשט׳ תתתתת׳ תתתתתא׳ תתתתתב׳ תתתתתג׳ תתתתתד׳ תתתתתה׳ תתתתתו׳ תתתתתז׳ תתתתתח׳ תתתתתט׳ תתתתתי׳ תתתתתיא׳ תתתתתיב׳ תתתתתיג׳ תתתתתיד׳ תתתתתטו׳ תתתתתטז׳ תתתתתיז׳ תתתתתיח׳ תתתתתיט׳ תתתתתכ׳ תתתתתכא׳ תתתתתכב׳ תתתתתכג׳ תתתתתכד׳ תתתתתכה׳ תתתתתכו׳ תתתתתכז׳ תתתתתכח׳ תתתתתכט׳ תתתתתל׳ תתתתתלא׳ תתתתתלב׳ תתתתתלג׳ תתתתתלד׳ תתתתתלה׳ תתתתתלו׳ תתתתתלז׳ תתתתתלח׳ תתתתתלט׳ תתתתתמ׳ תתתתתמא׳ תתתתתמב׳ תתתתתמג׳ תתתתתמד׳ תתתתתמה׳ תתתתתמו׳ תתתתתמז׳ תתתתתמח׳ תתתתתמט׳ תתתתתנ׳ תתתתתנא׳ תתתתתנב׳ תתתתתנג׳ תתתתתנד׳ תתתתתנה׳ תתתתתנו׳ תתתתתנז׳ תתתתתנח׳ תתתתתנט׳ תתתתתס׳ תתתתתסא׳ תתתתתסב׳ תתתתתסג׳ תתתתתסד׳ תתתתתסה׳ תתתתתסו׳ תתתתתסז׳ תתתתתסח׳ תתתתתסט׳ תתתתתע׳ תתתתתעא׳ תתתתתעב׳ תתתתתעג׳ תתתתתעד׳ תתתתתעה׳ תתתתתעו׳ תתתתתעז׳ תתתתתעח׳ תתתתתעט׳ תתתתתפ׳ תתתתתפא׳ תתתתתפב׳ תתתתתפג׳ תתתתתפד׳ תתתתתפה׳ תתתתתפו׳ תתתתתפז׳ תתתתתפח׳ תתתתתפט׳ תתתתתצ׳ תתתתתצא׳ תתתתתצב׳ תתתתתצג׳ תתתתתצד׳ תתתתתצה׳ תתתתתצו׳ תתתתתצז׳ תתתתתצח׳ תתתתתצט׳ תתתתתק׳ תתתתתקא׳ תתתתתקב׳ תתתתתקג׳ תתתתתקד׳ תתתתתקה׳ תתתתתקו׳ תתתתתקז׳ תתתתתקח׳ תתתתתקט׳ תתתתתר׳ תתתתתרא׳ תתתתתרב׳ תתתתתרג׳ תתתתתרד׳ תתתתתרה׳ תתתתתרו׳ תתתתתרז׳ תתתתתרח׳ תתתתתרט׳ תתתתתש׳ תתתתתשא׳ תתתתתשב׳ תתתתתשג׳ תתתתתשד׳ תתתתתשה׳ תתתתתשו׳ תתתתתשז׳ תתתתתשח׳ תתתתתשט׳ תתתתתת׳ תתתתתתא׳ תתתתתתב׳ תתתתתתג׳ תתתתתתד׳ תתתתתתה׳ תתתתתתו׳ תתתתתתז׳ תתתתתתח׳ תתתתתתט׳ תתתתתתי׳ תתתתתתיא׳ תתתתתתיב׳ תתתתתתיג׳ תתתתתתיד׳ תתתתתתטו׳ תתתתתתטז׳ תתתתתתיז׳ תתתתתתיח׳ תתתתתתיט׳ תתתתתתכ׳ תתתתתתכא׳ תתתתתתכב׳ תתתתתתכג׳ תתתתתתכד׳ תתתתתתכה׳ תתתתתתכו׳ תתתתתתכז׳ תתתתתתכח׳ תתתתתתכט׳ תתתתתתל׳ תתתתתתלא׳ תתתתתתלב׳ תתתתתתלג׳ תתתתתתלד׳ תתתתתתלה׳ תתתתתתלו׳ תתתתתתלז׳ תתתתתתלח׳ תתתתתתלט׳ תתתתתתמ׳ תתתתתתמא׳ תתתתתתמב׳ תתתתתתמג׳ תתתתתתמד׳ תתתתתתמה׳ תתתתתתמו׳ תתתתתתמז׳ תתתתתתמח׳ תתתתתתמט׳ תתתתתתנ׳ תתתתתתנא׳ תתתתתתנב׳ תתתתתתנג׳ תתתתתתנד׳ תתתתתתנה׳ תתתתתתנו׳ תתתתתתנז׳ תתתתתתנח׳ תתתתתתנט׳ תתתתתתס׳ תתתתתתסא׳ תתתתתתסב׳ תתתתתתסג׳ תתתתתתסד׳ תתתתתתסה׳ תתתתתתסו׳ תתתתתתסז׳ תתתתתתסח׳ תתתתתתסט׳ תתתתתתע׳ תתתתתתעא׳ תתתתתתעב׳ תתתתתתעג׳ תתתתתתעד׳ תתתתתתעה׳ תתתתתתעו׳ תתתתתתעז׳ תתתתתתעח׳ תתתתתתעט׳ תתתתתתפ׳ תתתתתתפא׳ תתתתתתפב׳ תתתתתתפג׳ תתתתתתפד׳ תתתתתתפה׳ תתתתתתפו׳ תתתתתתפז׳ תתתתתתפח׳ תתתתתתפט׳ תתתתתתצ׳ תתתתתתצא׳ תתתתתתצב׳ תתתתתתצג׳ תתתתתתצד׳ תתתתתתצה׳ תתתתתתצו׳ תתתתתתצז׳ תתתתתתצח׳ תתתתתתצט׳ תתתתתתק׳ תתתתתתקא׳ תתתתתתקב׳ תתתתתתקג׳ תתתתתתקד׳ תתתתתתקה׳ תתתתתתקו׳ תתתתתתקז׳ תתתתתתקח׳ תתתתתתקט׳ תתתתתתר׳ תתתתתתרא׳ תתתתתתרב׳ תתתתתתרג׳ תתתתתתרד׳ תתתתתתרה׳ תתתתתתרו׳ תתתתתתרז׳ תתתתתתרח׳ תתתתתתרט׳ תתתתתתש׳ תתתתתתשא׳ תתתתתתשב׳ תתתתתתשג׳ תתתתתתשד׳ תתתתתתשה׳ תתתתתתשו׳ תתתתתתשז׳ תתתתתתשח׳ תתתתתתשט׳ תתתתתתת׳ תתתתתתתא׳ תתתתתתתב׳ תתתתתתתג׳ תתתתתתתד׳ תתתתתתתה׳ תתתתתתתו׳ תתתתתתתז׳ תתתתתתתח׳ תתתתתתתט׳ תתתתתתתי׳ תתתתתתתיא׳ תתתתתתתיב׳ תתתתתתתיג׳ תתתתתתתיד׳ תתתתתתתטו׳ תתתתתתתטז׳ תתתתתתתיז׳ תתתתתתתיח׳ תתתתתתתיט׳ תתתתתתתכ׳ תתתתתתתכא׳ תתתתתתתכב׳ תתתתתתתכג׳ תתתתתתתכד׳ תתתתתתתכה׳ תתתתתתתכו׳ תתתתתתתכז׳ תתתתתתתכח׳ תתתתתתתכט׳ תתתתתתתל׳ תתתתתתתלא׳ תתתתתתתלב׳ תתתתתתתלג׳ תתתתתתתלד׳ תתתתתתתלה׳ תתתתתתתלו׳ תתתתתתתלז׳ תתתתתתתלח׳ תתתתתתתלט׳ תתתתתתתמ׳ תתתתתתתמא׳ תתתתתתתמב׳ תתתתתתתמג׳ תתתתתתתמד׳ תתתתתתתמה׳ תתתתתתתמו׳ תתתתתתתמז׳ תתתתתתתמח׳ תתתתתתתמט׳ תתתתתתתנ׳ תתתתתתתנא׳ תתתתתתתנב׳ תתתתתתתנג׳ תתתתתתתנד׳ תתתתתתתנה׳ תתתתתתתנו׳ תתתתתתתנז׳ תתתתתתתנח׳ תתתתתתתנט׳ תתתתתתתס׳ תתתתתתתסא׳ תתתתתתתסב׳ תתתתתתתסג׳ תתתתתתתסד׳ תתתתתתתסה׳ תתתתתתתסו׳ תתתתתתתסז׳ תתתתתתתסח׳ תתתתתתתסט׳ תתתתתתתע׳ תתתתתתתעא׳ תתתתתתתעב׳ תתתתתתתעג׳ תתתתתתתעד׳ תתתתתתתעה׳ תתתתתתתעו׳ תתתתתתתעז׳ תתתתתתתעח׳ תתתתתתתעט׳ תתתתתתתפ׳ תתתתתתתפא׳ תתתתתתתפב׳ תתתתתתתפג׳ תתתתתתתפד׳ תתתתתתתפה׳ תתתתתתתפו׳ תתתתתתתפז׳ תתתתתתתפח׳ תתתתתתתפט׳ תתתתתתתצ׳ תתתתתתתצא׳ תתתתתתתצב׳ תתתתתתתצג׳ תתתתתתתצד׳ תתתתתתתצה׳ תתתתתתתצו׳ תתתתתתתצז׳ תתתתתתתצח׳ תתתתתתתצט׳ תתתתתתתק׳ תתתתתתתקא׳ תתתתתתתקב׳ תתתתתתתקג׳ תתתתתתתקד׳ תתתתתתתקה׳ תתתתתתתקו׳ תתתתתתתקז׳ תתתתתתתקח׳ תתתתתתתקט׳ תתתתתתתר׳ תתתתתתתרא׳ תתתתתתתרב׳ תתתתתתתרג׳ תתתתתתתרד׳ תתתתתתתרה׳ תתתתתתתרו׳ תתתתתתתרז׳ תתתתתתתרח׳ תתתתתתתרט׳ תתתתתתתש׳ תתתתתתתשא׳ תתתתתתתשב׳ תתתתתתתשג׳ תתתתתתתשד׳ תתתתתתתשה׳ תתתתתתתשו׳ תתתתתתתשז׳ תתתתתתתשח׳ תתתתתתתשט׳ תתתתתתתת׳ תתתתתתתתא׳ תתתתתתתתב׳ תתתתתתתתג׳ תתתתתתתתד׳ תתתתתתתתה׳ תתתתתתתתו׳ תתתתתתתתז׳ תתתתתתתתח׳ תתתתתתתתט׳ תתתתתתתתי׳ תתתתתתתתיא׳ תתתתתתתתיב׳ תתתתתתתתיג׳ תתתתתתתתיד׳ תתתתתתתתטו׳ תתתתתתתתטז׳ תתתתתתתתיז׳ תתתתתתתתיח׳ תתתתתתתתיט׳ תתתתתתתתכ׳ תתתתתתתתכא׳ תתתתתתתתכב׳ תתתתתתתתכג׳ תתתתתתתתכד׳ תתתתתתתתכה׳ תתתתתתתתכו׳ תתתתתתתתכז׳ תתתתתתתתכח׳ תתתתתתתתכט׳ תתתתתתתתל׳ תתתתתתתתלא׳ תתתתתתתתלב׳ תתתתתתתתלג׳ תתתתתתתתלד׳ תתתתתתתתלה׳ תתתתתתתתלו׳ תתתתתתתתלז׳ תתתתתתתתלח׳ תתתתתתתתלט׳ תתתתתתתתמ׳ תתתתתתתתמא׳ תתתתתתתתמב׳ תתתתתתתתמג׳ תתתתתתתתמד׳ תתתתתתתתמה׳ תתתתתתתתמו׳ תתתתתתתתמז׳ תתתתתתתתמח׳ תתתתתתתתמט׳ תתתתתתתתנ׳ תתתתתתתתנא׳ תתתתתתתתנב׳ תתתתתתתתנג׳ תתתתתתתתנד׳ תתתתתתתתנה׳ תתתתתתתתנו׳ תתתתתתתתנז׳ תתתתתתתתנח׳ תתתתתתתתנט׳ תתתתתתתתס׳ תתתתתתתתסא׳ תתתתתתתתסב׳ תתתתתתתתסג׳ תתתתתתתתסד׳ תתתתתתתתסה׳ תתתתתתתתסו׳ תתתתתתתתסז׳ תתתתתתתתסח׳ תתתתתתתתסט׳ תתתתתתתתע׳ תתתתתתתתעא׳ תתתתתתתתעב׳ תתתתתתתתעג׳ תתתתתתתתעד׳ תתתתתתתתעה׳ תתתתתתתתעו׳ תתתתתתתתעז׳ תתתתתתתתעח׳ תתתתתתתתעט׳ תתתתתתתתפ׳ תתתתתתתתפא׳ תתתתתתתתפב׳ תתתתתתתתפג׳ תתתתתתתתפד׳ תתתתתתתתפה׳ תתתתתתתתפו׳ תתתתתתתתפז׳ תתתתתתתתפח׳ תתתתתתתתפט׳ תתתתתתתתצ׳ תתתתתתתתצא׳ תתתתתתתתצב׳ תתתתתתתתצג׳ תתתתתתתתצד׳ תתתתתתתתצה׳ תתתתתתתתצו׳ תתתתתתתתצז׳ תתתתתתתתצח׳ תתתתתתתתצט׳ תתתתתתתתק׳ תתתתתתתתקא׳ תתתתתתתתקב׳ תתתתתתתתקג׳ תתתתתתתתקד׳ תתתתתתתתקה׳ תתתתתתתתקו׳ תתתתתתתתקז׳ תתתתתתתתקח׳ תתתתתתתתקט׳ תתתתתתתתר׳ תתתתתתתתרא׳ תתתתתתתתרב׳ תתתתתתתתרג׳ תתתתתתתתרד׳ תתתתתתתתרה׳ תתתתתתתתרו׳ תתתתתתתתרז׳ תתתתתתתתרח׳ תתתתתתתתרט׳ תתתתתתתתש׳ תתתתתתתתשא׳ תתתתתתתתשב׳ תתתתתתתתשג׳ תתתתתתתתשד׳ תתתתתתתתשה׳ תתתתתתתתשו׳ תתתתתתתתשז׳ תתתתתתתתשח׳ תתתתתתתתשט׳ תתתתתתתתת׳ תתתתתתתתתא׳ תתתתתתתתתב׳ תתתתתתתתתג׳ תתתתתתתתתד׳ תתתתתתתתתה׳ תתתתתתתתתו׳ תתתתתתתתתז׳ תתתתתתתתתח׳ תתתתתתתתתט׳ תתתתתתתתתי׳ תתתתתתתתתיא׳ תתתתתתתתתיב׳ תתתתתתתתתיג׳ תתתתתתתתתיד׳ תתתתתתתתתטו׳ תתתתתתתתתטז׳ תתתתתתתתתיז׳ תתתתתתתתתיח׳ תתתתתתתתתיט׳ תתתתתתתתתכ׳ תתתתתתתתתכא׳ תתתתתתתתתכב׳ תתתתתתתתתכג׳ תתתתתתתתתכד׳ תתתתתתתתתכה׳ תתתתתתתתתכו׳ תתתתתתתתתכז׳ תתתתתתתתתכח׳ תתתתתתתתתכט׳ תתתתתתתתתל׳ תתתתתתתתתלא׳ תתתתתתתתתלב׳ תתתתתתתתתלג׳ תתתתתתתתתלד׳ תתתתתתתתתלה׳ תתתתתתתתתלו׳ תתתתתתתתתלז׳ תתתתתתתתתלח׳ תתתתתתתתתלט׳ תתתתתתתתתמ׳ תתתתתתתתתמא׳ תתתתתתתתתמב׳ תתתתתתתתתמג׳ תתתתתתתתתמד׳ תתתתתתתתתמה׳ תתתתתתתתתמו׳ תתתתתתתתתמז׳ תתתתתתתתתמח׳ תתתתתתתתתמט׳ תתתתתתתתתנ׳ תתתתתתתתתנא׳ תתתתתתתתתנב׳ תתתתתתתתתנג׳ תתתתתתתתתנד׳ תתתתתתתתתנה׳ תתתתתתתתתנו׳ תתתתתתתתתנז׳ תתתתתתתתתנח׳ תתתתתתתתתנט׳ תתתתתתתתתס׳ תתתתתתתתתסא׳ תתתתתתתתתסב׳ תתתתתתתתתסג׳ תתתתתתתתתסד׳ תתתתתתתתתסה׳ תתתתתתתתתסו׳ תתתתתתתתתסז׳ תתתתתתתתתסח׳ תתתתתתתתתסט׳ תתתתתתתתתע׳ תתתתתתתתתעא׳ תתתתתתתתתעב׳ תתתתתתתתתעג׳ תתתתתתתתתעד׳ תתתתתתתתתעה׳ תתתתתתתתתעו׳ תתתתתתתתתעז׳ תתתתתתתתתעח׳ תתתתתתתתתעט׳ תתתתתתתתתפ׳ תתתתתתתתתפא׳ תתתתתתתתתפב׳ תתתתתתתתתפג׳ תתתתתתתתתפד׳ תתתתתתתתתפה׳ תתתתתתתתתפו׳ תתתתתתתתתפז׳ תתתתתתתתתפח׳ תתתתתתתתתפט׳ תתתתתתתתתצ׳ תתתתתתתתתצא׳ תתתתתתתתתצב׳ תתתתתתתתתצג׳ תתתתתתתתתצד׳ תתתתתתתתתצה׳ תתתתתתתתתצו׳ תתתתתתתתתצז׳ תתתתתתתתתצח׳ תתתתתתתתתצט׳ תתתתתתתתתק׳ תתתתתתתתתקא׳ תתתתתתתתתקב׳ תתתתתתתתתקג׳ תתתתתתתתתקד׳ תתתתתתתתתקה׳ תתתתתתתתתקו׳ תתתתתתתתתקז׳ תתתתתתתתתקח׳ תתתתתתתתתקט׳ תתתתתתתתתר׳ תתתתתתתתתרא׳ תתתתתתתתתרב׳ תתתתתתתתתרג׳ תתתתתתתתתרד׳ תתתתתתתתתרה׳ תתתתתתתתתרו׳ תתתתתתתתתרז׳ תתתתתתתתתרח׳ תתתתתתתתתרט׳ תתתתתתתתתש׳ תתתתתתתתתשא׳ תתתתתתתתתשב׳ תתתתתתתתתשג׳ תתתתתתתתתשד׳ תתתתתתתתתשה׳ תתתתתתתתתשו׳ תתתתתתתתתשז׳ תתתתתתתתתשח׳ תתתתתתתתתשט׳ תתתתתתתתתת׳ תתתתתתתתתתא׳ תתתתתתתתתתב׳ תתתתתתתתתתג׳ תתתתתתתתתתד׳ תתתתתתתתתתה׳ תתתתתתתתתתו׳ תתתתתתתתתתז׳ תתתתתתתתתתח׳ תתתתתתתתתתט׳ תתתתתתתתתתי׳ תתתתתתתתתתיא׳ תתתתתתתתתתיב׳ תתתתתתתתתתיג׳ תתתתתתתתתתיד׳ תתתתתתתתתתטו׳ תתתתתתתתתתטז׳ תתתתתתתתתתיז׳ תתתתתתתתתתיח׳ תתתתתתתתתתיט׳ תתתתתתתתתתכ׳ תתתתתתתתתתכא׳ תתתתתתתתתתכב׳ תתתתתתתתתתכג׳ תתתתתתתתתתכד׳ תתתתתתתתתתכה׳ תתתתתתתתתתכו׳ תתתתתתתתתתכז׳ תתתתתתתתתתכח׳ תתתתתתתתתתכט׳ תתתתתתתתתתל׳ תתתתתתתתתתלא׳ תתתתתתתתתתלב׳ תתתתתתתתתתלג׳ תתתתתתתתתתלד׳ תתתתתתתתתתלה׳ תתתתתתתתתתלו׳ תתתתתתתתתתלז׳ תתתתתתתתתתלח׳ תתתתתתתתתתלט׳ תתתתתתתתתתמ׳ תתתתתתתתתתמא׳ תתתתתתתתתתמב׳ תתתתתתתתתתמג׳ תתתתתתתתתתמד׳ תתתתתתתתתתמה׳ תתתתתתתתתתמו׳ תתתתתתתתתתמז׳ תתתתתתתתתתמח׳ תתתתתתתתתתמט׳ תתתתתתתתתתנ׳ תתתתתתתתתתנא׳ תתתתתתתתתתנב׳ תתתתתתתתתתנג׳ תתתתתתתתתתנד׳ תתתתתתתתתתנה׳ תתתתתתתתתתנו׳ תתתתתתתתתתנז׳ תתתתתתתתתתנח׳ תתתתתתתתתתנט׳ תתתתתתתתתתס׳ תתתתתתתתתתסא׳ תתתתתתתתתתסב׳ תתתתתתתתתתסג׳ תתתתתתתתתתסד׳ תתתתתתתתתתסה׳ תתתתתתתתתתסו׳ תתתתתתתתתתסז׳ תתתתתתתתתתסח׳ תתתתתתתתתתסט׳ תתתתתתתתתתע׳ תתתתתתתתתתעא׳ תתתתתתתתתתעב׳ תתתתתתתתתתעג׳ תתתתתתתתתתעד׳ תתתתתתתתתתעה׳ תתתתתתתתתתעו׳ תתתתתתתתתתעז׳ תתתתתתתתתתעח׳ תתתתתתתתתתעט׳ תתתתתתתתתתפ׳ תתתתתתתתתתפא׳ תתתתתתתתתתפב׳ תתתתתתתתתתפג׳ תתתתתתתתתתפד׳ תתתתתתתתתתפה׳ תתתתתתתתתתפו׳ תתתתתתתתתתפז׳ תתתתתתתתתתפח׳ תתתתתתתתתתפט׳ תתתתתתתתתתצ׳ תתתתתתתתתתצא׳ תתתתתתתתתתצב׳ תתתתתתתתתתצג׳ תתתתתתתתתתצד׳ תתתתתתתתתתצה׳ תתתתתתתתתתצו׳ תתתתתתתתתתצז׳ תתתתתתתתתתצח׳ תתתתתתתתתתצט׳ תתתתתתתתתתק׳ תתתתתתתתתתקא׳ תתתתתתתתתתקב׳ תתתתתתתתתתקג׳ תתתתתתתתתתקד׳ תתתתתתתתתתקה׳ תתתתתתתתתתקו׳ תתתתתתתתתתקז׳ תתתתתתתתתתקח׳ תתתתתתתתתתקט׳ תתתתתתתתתתר׳ תתתתתתתתתתרא׳ תתתתתתתתתתרב׳ תתתתתתתתתתרג׳ תתתתתתתתתתרד׳ תתתתתתתתתתרה׳ תתתתתתתתתתרו׳ תתתתתתתתתתרז׳ תתתתתתתתתתרח׳ תתתתתתתתתתרט׳ תתתתתתתתתתש׳ תתתתתתתתתתשא׳ תתתתתתתתתתשב׳ תתתתתתתתתתשג׳ תתתתתתתתתתשד׳ תתתתתתתתתתשה׳ תתתתתתתתתתשו׳ תתתתתתתתתתשז׳ תתתתתתתתתתשח׳ תתתתתתתתתתשט׳ תתתתתתתתתתת׳ תתתתתתתתתתתא׳ תתתתתתתתתתתב׳ תתתתתתתתתתתג׳ תתתתתתתתתתתד׳ תתתתתתתתתתתה׳ תתתתתתתתתתתו׳ תתתתתתתתתתתז׳ תתתתתתתתתתתח׳ תתתתתתתתתתתט׳ תתתתתתתתתתתי׳ תתתתתתתתתתתיא׳ תתתתתתתתתתתיב׳ תתתתתתתתתתתיג׳ תתתתתתתתתתתיד׳ תתתתתתתתתתתטו׳ תתתתתתתתתתתטז׳ תתתתתתתתתתתיז׳ תתתתתתתתתתתיח׳ תתתתתתתתתתתיט׳ תתתתתתתתתתתכ׳ תתתתתתתתתתתכא׳ תתתתתתתתתתתכב׳ תתתתתתתתתתתכג׳ תתתתתתתתתתתכד׳ תתתתתתתתתתתכה׳ תתתתתתתתתתתכו׳ תתתתתתתתתתתכז׳ תתתתתתתתתתתכח׳ תתתתתתתתתתתכט׳ תתתתתתתתתתתל׳ תתתתתתתתתתתלא׳ תתתתתתתתתתתלב׳ תתתתתתתתתתתלג׳ תתתתתתתתתתתלד׳ תתתתתתתתתתתלה׳ תתתתתתתתתתתלו׳ תתתתתתתתתתתלז׳ תתתתתתתתתתתלח׳ תתתתתתתתתתתלט׳ תתתתתתתתתתתמ׳ תתתתתתתתתתתמא׳ תתתתתתתתתתתמב׳ תתתתתתתתתתתמג׳ תתתתתתתתתתתמד׳ תתתתתתתתתתתמה׳ תתתתתתתתתתתמו׳ תתתתתתתתתתתמז׳ תתתתתתתתתתתמח׳ תתתתתתתתתתתמט׳ תתתתתתתתתתתנ׳ תתתתתתתתתתתנא׳ תתתתתתתתתתתנב׳ תתתתתתתתתתתנג׳ תתתתתתתתתתתנד׳ תתתתתתתתתתתנה׳ תתתתתתתתתתתנו׳ תתתתתתתתתתתנז׳ תתתתתתתתתתתנח׳ תתתתתתתתתתתנט׳ תתתתתתתתתתתס׳ תתתתתתתתתתתסא׳ תתתתתתתתתתתסב׳ תתתתתתתתתתתסג׳ תתתתתתתתתתתסד׳ תתתתתתתתתתתסה׳ תתתתתתתתתתתסו׳ תתתתתתתתתתתסז׳ תתתתתתתתתתתסח׳ תתתתתתתתתתתסט׳ תתתתתתתתתתתע׳ תתתתתתתתתתתעא׳ תתתתתתתתתתתעב׳ תתתתתתתתתתתעג׳ תתתתתתתתתתתעד׳ תתתתתתתתתתתעה׳ תתתתתתתתתתתעו׳ תתתתתתתתתתתעז׳ תתתתתתתתתתתעח׳ תתתתתתתתתתתעט׳ תתתתתתתתתתתפ׳ תתתתתתתתתתתפא׳ תתתתתתתתתתתפב׳ תתתתתתתתתתתפג׳ תתתתתתתתתתתפד׳ תתתתתתתתתתתפה׳ תתתתתתתתתתתפו׳ תתתתתתתתתתתפז׳ תתתתתתתתתתתפח׳ תתתתתתתתתתתפט׳ תתתתתתתתתתתצ׳ תתתתתתתתתתתצא׳ תתתתתתתתתתתצב׳ תתתתתתתתתתתצג׳ תתתתתתתתתתתצד׳ תתתתתתתתתתתצה׳ תתתתתתתתתתתצו׳ תתתתתתתתתתתצז׳ תתתתתתתתתתתצח׳ תתתתתתתתתתתצט׳ תתתתתתתתתתתק׳ תתתתתתתתתתתקא׳ תתתתתתתתתתתקב׳ תתתתתתתתתתתקג׳ תתתתתתתתתתתקד׳ תתתתתתתתתתתקה׳ תתתתתתתתתתתקו׳ תתתתתתתתתתתקז׳ תתתתתתתתתתתקח׳ תתתתתתתתתתתקט׳ תתתתתתתתתתתר׳ תתתתתתתתתתתרא׳ תתתתתתתתתתתרב׳ תתתתתתתתתתתרג

ויהי בשמעו את דברי הנערים אשר דברו אל המלך ויחר אפו
ותהי עליו משתה כאשר היה כבוא הנערים ויאמר אל אחשורוש
המלך אסתר המלכה עוד שאלתך ומה בקשתך ותנתן לך
ועד חצי המלכות ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן
בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי
ועמי בבקשתי כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרג ולאבד
ואלו לעבדים ולשפחות נתכרנו החרטמים לא הייתי מחריש
כי אין הצר שוה בנזק המלך ויאמר אחשורוש המלך ויאמר
לאסתר המלכה מי הוא זה ואיה הוא זה אשר מלאו לבו
לעשות כן לאסתר ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע
הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה ויקם המלך בחמתו
מעל משתה היין אל גנת הבירן והמן עמד לבקש על נפש
אסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך
ויהי המלך שב מגנת הבירן אל בית משתה היין והמן נפל
על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את
המלכה עמדי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו
ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ
אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית
המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלוהו עליו ויתלו את
המן על העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה :

ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית
המן צורר היהודים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר
מה הוא לה ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן
ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן :
ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך
ותתחנן לו ותבקש מלפניו להעביר את רעת המן האגגי
ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים : ויושט המלך לאסתר
את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך ותאמר
אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו ונכון הדבר לפני
המלך וטוב אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת
המן בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר
בכל מדינות המלך כי איכה אוכל וראיתי ברעה אשר יבוא
על עמי ואיכה אוכל וראיתי באבדן מולדתי : ויאמר המלך
אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן
נתתי לאסתר ואותו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודים :
ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך
והחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך
ונחתם בטבעת המלך אין להשיב : ויקראו ספרי המלך
בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלושה ועשרים
בו וייכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים
והפחות והשרים אשר מהודו ועד כוש מאה עשרים ושבע
מדינה למדינה וכתבה כלשונה ליהודים וכדתם ולעם וכלשונם
ליהודים : וייכתב בשם המלך אחשורוש ונחתם בטבעת
המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי רכש
אחשתרנים בני הרמכים : אשר נתן המלך ליהודים אשר
בכל עיר ועיר להקהל ולעמוד על נפשם להשמיד להרג
ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אותם וטפם ונשיהם
לבוז שללם : ובמדינות כל המקום אשר דבר המלך ואשר
מאמרו שם נתן להיות היהודים עתידים ליום הזה להנקם
מאויביהם : הרצים יצאו דחופים ומבהלים בדבר המלך
והדת נתנה בשושן הבירה ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש
מלכות תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריך בוץ וארגמן
והשושן פוקת שמחה וששון ליהודים ולקרה ויקר : ובכל
מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ואשר
מאמרו שם שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים
מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים עליהם :

בחדש השנים עשר הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו
אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו אויבי
היהודים לשלוט בהם והפוך הוא אשר ישלטו היהודים בשנאיהם :
נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח
יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על
כל העמים : וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות
ועושי המלאכה ומנהלי המלך מהדרים את היהודים כי נפל
פחד מרדכי עליהם : כי גדול מרדכי בבית המלך והולכו
שמעו בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך והגדל : ויכו
היהודים בכל אויביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם
כרצונם : ובשושן הבירה הרגו היהודים וישחיתו חמש מאות
איש : ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא : ואת פורתא
ואת אדליא ואת אריסי : ואת פרמשתא ואת ארידתא ואת
ויזתא : עשרת בני המן בן המדתא צורר היהודים הרגו
ובבזה לא שלחו את ידם : ביום ההוא בא מספר ההרוגים
בשושן הבירה לפני המלך : ויאמר המלך לאסתר המלכה
בשושן הבירה הרגו היהודים וישחיתו חמש מאות איש
ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו יהודים
ומה שאלתך ותנתן לך ומה בקשתך עוד ותעש : ותאמר
אסתר אם על המלך טוב יתן גם מחר ליהודים אשר בשושן
לעשות כדת היום הזה ואת עשרת בני המן יתלו על העץ :
ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני
המן תלו : ויקהלו היהודים אשר בשושן גם ביום הארבעה
עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא
שלחו את ידם : והיהודים אשר בשאר מדינות המלך נקהלו
ועמד על נפשם ונוח מאויביהם והרג בשנאיהם חמשה ושבעים
אלף ובבזה לא שלחו את ידם : ביום שלושה עשר לחדש
אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה :
והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר
בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה :
על כן היהודים הפרזים הישבים בערי הפרזות עושים את
יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח
מנות איש לרעהו : ומרדכי כתב את הדברים האלה וישלח
ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש
הקרובים והרחוקים : לקים עליהם לעשות את יום ארבעה
עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה :
כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם וחודש אשר נהפך
להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה
ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים :
וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי
אליהם : כי המן בן המדתא האגגי צורר כל היהודים חשב
על היהודים לאבדם ויפל פור הוא הגורל להמם ולאבדם :
ובבואה לפני המלך אמר עם הספר המחשבה הרעה אשר
חשב על היהודים תשוב בראשו ותלו אותו ואת בניו על
העץ : על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על
כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על כדבר הזה ומה
הגיע אליהם : קימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל
כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עושים את שני הימים
האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה : והימים האלה נזכרים
ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר
ועיר והימים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא
יסוף מזרעם : ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל והמרדכי
היהודי את כל תוקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית :
וישלח ספרים אל כל היהודים אל מאה עשרים ושבע מדינות
ממלכת אחשורוש דברי שלום ואמת : לקים את ימי הפורים
האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר
המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצומות
וזעקתם : ומאמר אסתר קים דברי הפורים האלה וייכתב
בספר :

ויעש המלך אחשורוש מס על הארץ ואיי הים : וכל מעשה
תקפו וגבורתו ופרשת גדולת מרדכי אשר גדלו המלך הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס : כי
מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי
לרוב אחיו דרש טוב לעמו ודובר שלום לכל זרעו :

ספר איוב

איש היה בארץ עוץ איוב שמו והיה האיש ההוא תם וישר
ויריא אלהים וסר מרע : ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות :
ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושלושת אלפי גמלים וחמש
מאות צמד בקר וחמש מאות אתון ועבדה רבה מאד והיה
האיש ההוא גדול מכל בני קדם : והלכו בניו ועשו משתה
בית איש יומו ושלחו וקראו לשלוש אחיותיהם לאכל ולשתות
עמהם : והיה כי הקיפו ימי המשתה ויישלח איוב ויקדשם
והשכים בבקר והעלה עולות מספר כולם כי אמר איוב אולי
חטאו בני וברכו אלהים בלבבם כה יעשה איוב כל הימים :
ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם
השטן בתוכם : ויאמר יהוה אל השטן מאין תבוא ויען השטן
את יהוה ויאמר משוט בארץ והתהלך בה : ויאמר יהוה אל
השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמהו בארץ איש
תם וישר ירא אלהים וסר מרע : ויען השטן את יהוה ויאמר
החנם ירא איוב אלהים : הלא אתה שכת בעדו ובעד ביתו
ובעד כל אשר לו מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ
בארץ : ואולם שלח נא ידך וגע בכל אשר לו אם לא על
פניך יברכך : ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו על
ידך רק אליו אל תשלח ידך ויצא השטן מלפני יהוה :
ויהי היום ובניו ובנותיו אכלים ושתים יין בבית אחיהם
הבכור : ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר היו חרשות
והאתונות רעות על ידיהן : ותפל שבא ותקחם ואת הנערים
הכו לפי חרב ואמלט רק אני לבדי להגיד לך : עודנו זה
מדבר והוא בא ויאמר אש אלהים נפלה מן השמים ותבער
בצאן ובנערים ותאכלם ואמלט רק אני לבדי להגיד לך :
עודנו זה מדבר והוא בא ויאמר כשדים שמו שלושה ראשים
ויפשטו על הגמלים ויקחום ואת הנערים הכו לפי חרב
ואמלט רק אני לבדי להגיד לך : עודנו זה מדבר והוא בא
ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור :
והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ותגע בארבע פנות הבית
ותפל על הנערים וימותו ואמלט רק אני לבדי להגיד לך :
ויקם איוב ויקרע את מעילו ויגז את ראשו ויפל ארצה
וישתחו : ויאמר ערום יצאתי מבטן אמי וערום אשוב שמה
יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה מברך : בכל זאת לא
חטא איוב ולא נתן תפלה לאלהים :

ויהי היום ובאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם
השטן בתוכם להתיצב על יהוה : ויאמר יהוה אל השטן
מאין תבוא ויען השטן את יהוה ויאמר משוט בארץ והתהלך
בה : ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי
אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע ועודנו
מחזיק בתומתו ותסיתני בו לבלעו חנם : ויען השטן את
יהוה ויאמר עור בעד עורו וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו :
אולם שלח נא ידך וגע בעצמו ובבשרו אם לא על פניך
יברכך : ויאמר יהוה אל השטן הנה בידך רק את נפשו
שמר : ויצא השטן מלפני יהוה ויך את איוב בשחין רע
מכף רגלו ועד קדקדו : ויקח לו חרש להתגרד בו והוא
ישב בתוך האפר : ותאמר לו אשתו עודך מחזיק בתומתך
ברך אלהים ומות : ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי
גם את הטוב נקבל מן האלהים ואת הרעה לא נקבל בכל
זאת לא חטא איוב בשפתיו :

וישמעו שלושת רעי איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו
ויבאו איש ממקומו אליפז התימני ובלדד השוחי וצופר
הנעמתי ויוועדו יחדו לבוא לנוד לו ולנחמו : וישאו את
עיניהם מרחוק ולא הכירוהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש
מעילו וייזרקו עפר על ראשיהם השמימה : וישבו אתו
לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו כי ראו כי
גדל הכאב מאד : אחרי כן פתח איוב את פיו ויקלל את
יומו : ויען איוב ויאמר : יאבד יום אולד בו והלילה אמר
הרה גבר : היום ההוא יהי חשך אל ידרשהו אלוה ממעל
ואל תופע עליו נהורה : יגאלוהו חשך וצלמות תשכן עליו
ענן יבעתוהו כמרירי יום : הלילה ההוא יקחהו ערפל אל
יחד בימי שנה במספר ירחים אל יבוא : הנה הלילה ההוא
יהי גלמוד אל תבוא רנה בו : יקבהו אוררי יום העתידים
עורר לויתן : יחשכו כוכבי נשפו יקו לאור ואין ואל יראה
עפעפי שחר : כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני :
למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואגוע : מדוע קדמוני
ברכים ומה שדים כי אינק : כי עתה שכבתי ואשקוט ישנתי
אז ינוח לי : עם מלכים ויועצי ארץ הבונים חרבות למו :
או עם שרים זהב להם הממלאים בתיהם כסף : או כנפל
טמון לא אהיה כעוללים בל ראו אור : שם רשעים חדלו
רגז ושם ינוחו יגיעי כח : יחדו אסירים שאננו בל שמעו
קול נוגש : קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו :
למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש : המחכים למות ואין
והחפרהו מטמונים : השמחים אל גיל ישישו כי ימצאו קבר :
לגבר אשר דרכו נסתרה ויסך אלוה בעדו : כי לפני לחמי
אנחתי תבוא ויתכו כמים שאגותי : כי פחד פחדתי ויאתני
ואשר יגורתי יבוא לי : לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי
ויבוא רגז : ויען אליפז התימני ויאמר : אם ינסה דבר
אליך תלאה ומי יוכל מלין : הנה יסרת רבים וידים רפות
חזקת : כושל יקימון אמריך וברכים מוטות אמצת : כי
עתה יבוא אליך ותלא תגע בך ותבהל : הלא יראתך כסלתך
תקותך ותם דרכיך : זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים
נכחדו : כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרוהו :
מנשמת אל יאבדו ומרוח אפו יכלו : שאגת אריה וקול
שחל ושני כפירים נתעקרו : לביש אבד מטרף ובני לביא
יתפרדו : ואלי דבר יגנב אזני קח שמץ ממנו : בשעפים
מחזיונות לילה בנפל תרדמה על אנשים : פחד קראני ורעדה
ויפחידו כל עצמותי : ורוח על פני יחליף תסער שערת
בשרי : עמד ולא אכיר מראהו תמונה לנגד עיני דמה
אשמע : האנוש מאלוה יצדק אם מעושהו יטהר גבר : הן
בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה : אף כי יושבי
בתי חומר אשר יסודם בעפר ידכאום כעש : מבקר ועד ערב
יכתתו מבלי משים לנצח יאבדו : הלא נסע יתרם בם ימתו
ולא בחכמה : קרא נא היש עונך ואל מי מקדושים תפנה :
כי כעס יהרג אויל וקנאה תמית פתי : אני ראיתי אויל
משריש וואקוב נוהו פתאם : רחקו בנו מישע ויידכאו בשער
ואין מציל : אשר קציריו רעב יאכל ומצנים יקחהו ושאף
צמים חילם : כי לא מעפר יצא און ומאדמה לא יצמח עמל :
כי אדם לעמל יולד ובני רשף יגביהו עוף : אני לו אדרוש
ואל אלוה אשים דברי : עושה גדלות עד אין חקר ונפלאות
עד אין מספר : נותן מטר על פני ארץ ושולח מים על פני
חוצות : לשום שפלים למרום ואבלים שגבו ישגבו : מפר
מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תושיה : לכד חכמים
בערמתם ועצת נפתלים נבהלה : יומם יפגשון חושך וכלילה
ימששו בצהרים : ויושע מחרב מפיהם ומיד חזק : ותהי
לדל תקוה ועולה קפצה פיה : הן אשרי אנוש יוכיחנו אלוה
ומוסר שדי אל תמאס : כי הוא יכאיב ויחבש יחץ והידיו
תרפאנה : בשש צרות יציל ובשבעה לא יגע בך רע : בראב
יפדך ממות ובמלחמה מידי חרב : משוט לשון תחבא ולא
תירא משוד כי יבוא : לשוד ורעב תשחק ומחית הארץ לא
תירא : כי עם אבני השדי ברית ואבני השדי שלמו עמך :
וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא : וידעת כי
רב זרעך וצאצאיך כעשב הארץ : תבוא בכלה כעלות גדיש
בעתו : הן זאת חקרנוה כן היא שמענה ואתה דע לך :
ויען איוב ויאמר : לו יישקל כעסי ואידי יחד במאזנים
ישאו : כי עתה מחול ימים יכבד על כן לשוני בלעה :
כי חצי שדי בי חמתם שותה רוחי בעותי אלוה יערכוני :
הינהק פרא על דשא אם יגעה שור על בוסו : אם יאכל
תפל מבלי מלח אם יש טעם ברירת חלמות : מה מאנה
נפשי לגעת בהן המה כדוי לחמי : מי יתן תבוא שאלתי
ותקותי יתן אלוה : ויואל אלוה וידכאני יניף ידו ויבצעני :
ותהי עוד נחמתי ואעלזה בחילה בלתי חמל כי לא כחדתי
אמרי קדוש : מה כחי כי איחל ומה קצי כי אאריך נפשי :
הכוח אבנים כוחי אם בשרי נחושה : הלא אין עזרתי בי
ותושיה נדחה ממני : למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזב :
אחי בגדו כנחל כאפיק נחלים יעברו : הקודרים מקרח עלימו
שלג : בעת יזרמו נכחדו בחום נדעכו ממקומם : פנו ארחות
דרכם יעלו בתהו ויאבדו : הביטו אורחות תימא הליכות
שבא קוו למו : בושו כי בטחו עד הגיעו שם חפרו : כי
עתה הייתם לו תראו חת ותיראו : הכי אמרתי הבו לי ומשחדכם
הון הצילוני : ומיד צר פדוני ומכף עריצים תגאלוני :
הורוני ואני אחריש ומה שגיתי בינו לי : מה אמרי ישר
מה יוכיח הוכח מכם : הלהוכיח מלין תחשבו ולרוח לאמיר
נואש : אף על יתום תפילו ותכרו על רעכם : ועתה הואילו
פנו אלי ואם על פניכם אכזב : שובו נא אל תהי עולה
שובו עוד צדקי בה : הישנה על לשוני אם חכו יבין הוות :
הלא צבא לאנוש עלי ארץ וכימי שכיר ימיו : כעבד ישאף
צל וכשכיר יקוה פעלו : כן הנחלתי לי ירחי שוא ולילות
עמל מנו לי : אם שכבתי ואמרתי מתי אקום ומדד ערב
ושבעתי נדדים עד נשף : לבשה בשרי רמה וגוש עפר עורי
רגע ומאס : וימי קלו מנרת ויכלו בלי תקוה : זכר כי רוח
חיי לא תשוב עיני לראות טוב : לא תשורני עין ראי עיניך
בי ואינני : כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה : לא
ישוב עוד לביתו ולא יכירנו עוד מקומו : גם אני לא אחשך
פי אדבר בצר רוחי אשיחה במר נפשי : הים אני אם תנין
כי תשים עלי משמר : כי אמרתי תנחמני ערשי ישא בשיחי
משכבי : ותבעתני בחלמות ומחזיונות תבהלני : ותבחר
מחנק נפשי מות מעצבותי : מאסתי לא לעולם אחיה חדל
מעלי כי הבל ימי : מה אנוש כי תגדלנו וכי תשית אליו
לבך : ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו : עד מתי לא
תשעה ממני עזוב תניחני עד בלעי ריקי : חטאתי מה אפעל
לך נוצר האדם למה שמתני למפגע לך ואהי עלי משא :
ולמה לא תשא פשעי ותעביר את עוני כי עתה לעפר אשכב
ושחרתני ואינני : ויען בלדד השוחי ויאמר : עד אנה
תמלל הבלים ורוח כביר אמרי פיך : הלעות משפט אל
ואם צדקו פעלו שדי : אם בניך חטאו לו וישלחם ביד
פשעם : אם אתה תשחר אל אל ואל שדי תתחנן : אם זך
וישר אתה כי עתה יעיר עליך ושלם נוה צדקך : והיה
מצערך מעט ואחריתך ישגה מאד : כי שאל נא לדור ראשון
וכון לחקר אבותם : כי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו
עלי ארץ : הלא המה יורוך יאמרו לך ומלבם יוציאו אמרים :
הגאה גמא בלי בוץ ישגה אחו בלי מים : עודנו בטרם
יקצר לפני כל חציר יבש : כן ארחות כל שכחי אל ותקות
חנף תאבד : אשר יכעס עליו כסלו ומבטחו בית עכביש :
יסמך על ביתו ולא יעמד יחזיק בו ולא יקום : רטב הוא
לפני שמש ועל גנתו יונקתו תצא : על גל שרשיו תסובכנה
בית אבנים יחזה : אם יבלענו ממקומו וכחש בו לא ראיתיך :
הן זה משוש דרכו ומעפר אחרים יצמחו : הן אל לא ימאס
תם ולא יחזיק ביד מרעים : עד ימלא שחוק פיך ושפתיך
תרועה : שונאיך ילבשו בושת ואהל רשעים אינם : ויען
איוב ויאמר : אמנם כן ידעתי כי מה יצדק אנוש עם אל :
אם חפץ לריב אתו לא יענה אחת מאלף : חכם לב ואמיץ
כח מי הקשה אליו וישלם : המעתיק הרים ולא ידעו אשר
הפכם באפו : המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון :
האומר לחרס הזרח ולא יזרח ובעד כוכבים יחתום : הנוטה
שמים לבדו ודורך על במתי ים : עושה עש כסיל וכימה
וחדרי תימן : עושה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין
מספר : הן יחלף עלי ולא אראה ויחלוף ולא אבין לו :
הן יחתף מי ישיבנו מי יאמר אליו מה תעשה : אל לא
ישיב אפו תחתיו שחחו עזרי רהב : אף כי אענה אתו אבחר
מלי עמו : אשר אף צדיק לא אענה למשפטי אתחנן : אם
קראתי ויענני לא אאמין כי יקשיב לקולי : אשר בשערה
ישופני והרבה פצעי חנם : לא נתנני הבל כי אם מלאני
מרורות : אם לכח הנה חזק ואם למשפט מי יועידני : אם
אצדק פי ירשיעני תם אני ויעקשני : תם אני לא אדע נפשי
אמאס בחיי : אחת היא על כן אמרתי תם ורשע הוא מכלה :
אם מות יבהל פתאם למסת נקיים יליגון : ארץ נתנה ביד
רשע פני שפטיה יכסה אם לא אפוא מי הוא : וימי קלו
מרץ ולא ראו טוב : עברו כאניות גומא כנשר טס אל אכל :
אם אמרתי אשכחה שיחי אעזבה פני ואתלוצצה : יגרתי
מכל עצבותי ידעתי כי לא תנקני : אנכי אשרתי ריב עלי
אחיה : אם אתרחץ במי שלג וזכיתי בבר כפי : אז בשחת
תטבלני ותעבוני שלמותי : כי לא איש כמוני אענה נבוא
יחד במשפט : אין בינינו מוכיח ישת ידו על שנינו : יסר
מעלי שבטו ואימתו אל תבעתני : ואדברה ולא אירא כי לא
כן אנכי עמדי : נפשי קצה בחיי אעזבה עלי שיחי אדברה
במר נפשי : אמר אל אל תרשיעני הודיעני על מה תריבני :
הטוב לך כי תעשק כי תמאס יגיע כפיך ועל עצת רשעים
הופעת : העיני בשר לך אם כראות אנוש תראה : כימי
אנוש ימיך אם כשנותיך ישנותיך : כי תבקש לעוני ועל
חטאתי תדרוש : על דעתך כי לא ארשיע ומידך אין מציל :
ידיך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני : זכר נא כי כחמר
עשיתני ואל עפר תשיבני : הלא כחלב תניקני וכגבינה
תקפיאני : עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תסוככני :
חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך שמרה רוחי : ואלה צפנת
בלבך ידעתי כי זאת עמך : אם חטאתי ושמרתני ומעוני לא
תנקני : אם רשעתי אוי לי ואם צדקתי לא אשא ראשי
שבעת קלון וראה עניי : ואם יגאה תצודני פלא עלי תשוב
תתחדש עדיך עלי : תעיד נגדי ותרב כעסך עלי חליפות
צבא עמדי : למה מרחם הוצאתני גוע ועין לא תראני :
כאשר לא הייתי אהיה הובל מבטן לקבר אובל : הלא מעט
ימי יחדל ויבהל ממני ואבליגה מעט : בטרם אלך ולא
אשוב אל ארץ חשך וצלמות : ארץ עיפתה כמו אפלה צלמות
ולא סדרים ותאיר כאפלה : ויען איוב השוחי ויאמר :
הלאין קץ לדברי רוח ומה יאיצך כי תענה : האלוה עות
ישכיל ואם מעות פעלו שדי : אם צדקת מה תתן לו או מה
מידך יקח : לרשעך איש כמוך ולצדקתך בן אדם : הדעת
תדע כי מעולם נתן אדם על הארץ : כי מעט רשעים עלצת
וכגיל חנף רגע : אם יעלה שאתו השמים וראשו לעב יגיע :
לנצח כגללו יאבד רואיו יאמרו איה הוא : כחלום יעוף
ולא ימצא וידוד כחזיון לילה : עין שזפתהו לא תוסף
ולא תשורנו עוד עינו : בניו ירצו דלים וידיו תשבנה
אונו : עצמותיו מלאו עלומו ועמו על עפר תשכב : כי
יאכל רע בפיו יחביאנו תחת לשונו : יחמלנו ולא יעזבנו
ועוד בין חכיו יכלאנו : תהפך כמו לחמו מרורת פתנים
בקרבו : חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורשנו אל : ראש פתנים
יינק תהרגהו אפעה לשון : אל יחזה בפלגי נהרות נחלי
חמאה וחלב : משיב יגיע ולא יבלענו כחיל מסחרתו ולא
ישיש : כי רוצץ דלים עזב בית חמס ולא יבנהו : כי לא
ידע שלוה בבטנו בחמודו לא ימלט : אין שריד לאכלו על
כן לא יחיל טובו : בשפע יכפיו צר יבוא עליו כל יגון :
יהי למלא בטנו ישלח בו חרון אפו וימטר עליו בלחמו :
יברח ממי נשק ויחלפהו מי קשת : ישלף ויצא מגוה ברק
יבוא עליו אימות : כל חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא
נפוחה ירע שריד באהלו : יגלו שמים עונו וארץ תקום
עליו : גלי ביתו יסחפו נגרות ביום אפו : זה חלק אדם
רשע ונחלת אמרי אל מאת יהוה : ויען איוב ויאמר :
שמעו שמוע מלתי והיה זאת תנחומותיכם : שאוני ואנכי
אדברה ואחרי דברי התלוצץ : האלי שיחי אוכיח ולמה זה
לא תקצר רוחי : פנו אלי ושומו ושימו יד על פה : אף
כי אני אזכרה ונבהלתי ואחזת פלצות בשרי : למה זה
רשעים חיו עתקו גם גברו חיל : זרעם נכון לפניהם עמם
ועיניהם ראו נגדם : בתיהם שלום מפחד ושבט אל אין
עליהם : שורו עבר ולא יגיע תפיל ולא תשכל עגלתו :
ישלחו כצאן עולליהם וילדיהם יריקדון : ישאו לתף וכנור
וישמחו לקול עוגב : יכלו בטוב ימיהם ורגעם בשאול
יפולו : האומרים לאל סור ודעת דרכיך לא חפצנו : מה
שדי כי נעבדנו ומה נועיל כי נפגענו : הן לא בידם טובם
עצת רשעים רחקה ממני : כמה נר רשעים ידעך ויבא עליהם
אידם חבלים יחלק באפו : יהיו כתבן לפני רוח וכמוץ
גנבתו סופה : אלוה יצפן לבניו יגמל אליו ויודע : עיניו
תראנה כידו ומחמת שדי תשתה : כי מה חפצו בביתו
אחריו ומספר חדשיו נחתך : הלאל יורה דעה והוא רמים
ישפוט : זה מת בעצם תמו כולו שאנן ושלו : שדיו מלאו
חלב ומח עצמותיו ישקה : וזה מת בנפש מרה ולא אכל
בטוב : יחדו על עפר ישכבון ורמה תכסה עליהם : הן
ידעתי מחשבותיכם ומזמות תעוללו עלי : כי תאמרו איה
כי בית נדיב ואיה אהל משכנות רשעים : הלא שאלתם
עוברי דרך ואת אתותם לא תנכרו : כי ליום אידים יחשך
רע ליום עברות יובלו : מי יגיד על פניו דרכו ומה עשה
לו ישלם : והוא אל קברות יובל ועל גדיש ישקוד : מתקו
לו רגבי נחל ואחריו כל אדם ימשך ולפניו אין ספר : ואיך
תנחמוני להבל ומתשובותיכם נשאר מעל : ויען אליפז
התימני ויאמר : הלאל יסכן גבר כי יסכן עליו משכיל :
החפץ לשדי כי תצדק או בצע כי תתם דרכיך : המיראתך
יוכיחך יבוא עמך במשפט : הלא רעתך רבה ואין קץ
לעונותיך : כי חבלת אחיך חנם ובגדי ערומים תפשיט :
לא מים עיף תשקה ומרעב תמנע לחם : ואיש זרוע לו
הארץ ונשוא פנים ישב בה : אלמנות שלחת ריקם וזרועות
יתומים ידכא : על כן סביבותיך פחים ויבהלך פחד פתאם :
או חשך לא תראה ושפע מים תכסך : הלא אלוה גבה שמים
וראה ראש כוכבים כי רמו : ואמרת מה ידע אל היכמו
יפלס ערפל : עבי סתרים לא יראה וחוג שמים יתהלך :
הארח עולם תשמר אשר דרכו מתי און : אשר קמו לפני
עת ונהר יוצק יסודם : האמרים לאל סור לנו ומה יפעל
שדי בעדנו : והוא מלא בתיהם טוב ועצת רשעים רחקה
ממני : יראו צדיקים וישמחו וינקי ילעגו למו : אם לא
נכחד קימנו ויתרם אכלה אש : הסכן נא עמו ושלם בזאת
תבוא לך טוב : קח נא מפיו תורה ושים אמריו על לבך :
אם תשוב עד שדי תבנה תרחיק עולה מאהליך : ושית על
עפר בצור ואופיר כאבני נחלים : ויהי שדי בצריך וכסף
תועפות לך : כי אז על שדי תתענג ותשא אל פנים אליך :
תעתר אליו ויישמע לך ונדריך תשלם : ותגזר אומר ויקם
לך ועל דרכיך נגה אור : כי השפילו וותאמר גאון ושח עין
יושיע : ימלט אי נקי וינקה בבר כפיך : ויען איוב ויאמר :
גם היום מרי שיחי יכבד יגוני על אנחתי : מי יתן ידעתי
ואמצאהו אבוא עד תכונו : אערכה לפניו משפט ופי אמלא
תוכחות : אדעה מלים יענני ואבין מה יאמר לי : הברב
כחו יריב עמדי אך הוא ישם בי : שם ישר עמו ואפלטה
לנצח משפטי : הן קדם אלך ואינני ואחור ולא אבין לו :
שמאל בעשותו ולא אחזה יעטף ימין ולא יראה : כי יודע
דרך עמדי בחנני כזהב אצא : באשרו רגלי בשביליו דרכו
שמרתי ולא אטיתי : ממצות שפתיו לא אשתמט חקתי
צפנתי כמעני : ואיך הוא באחד ומי ישיבנו ונפשו אותה
תעשה : כי יתמם חקי עמדי וכאלה רבות עמו : על כן
מפניו אבהל אשים לבי ואיראנו : ואל הרך עשה לבבי
ואל שדי הבהילני : כי לא נצמתי מפני חשך ומפני אפלה
כסתה פני : מדוע משדי לא נצפנו ויודעיו לא יחזו ימיו :
יסיגו גבול יגזלו עדר וירעו : יסיגו חמור אלמנות ויחבלו
שור אלמנה : להטות אביונים מדרך יחד ענוי ארץ יחבאו :
הן כפרא במדבר יצאו לפעלם שחרים לטרף ערבה לחם
להם לנערים : בשדה יקצרו ומכרם רשע יבצרו : ערומים
ילינו מבלי לבוש ואין כסות בקר : מהרי הרים רטובים
יבללו ומבלי מחסה חבקו צור : יגזלו יתום מחלב ועל עני
יחבלו : בלי לבוש ילכו ורעבים נשאו עמיר : בין מעטפותם
יעצרו בקבם יצמאו : מעיר מתים יאנחו ונפש חללים
תשוע ואלוה לתפלה לא ישים : המה היו מורדי אור לא
ידעו דרכיה ולא יאחזו נתיבותיה : לאור יקום רוצח יהרג
עני ואביון ובלילה כגנב יהי : ועין נואף שמרה נשף לאמר
לא תשורני עין ושתר פנים ישים : בחשך יחתרו בתים
יומם חתמו לא ידעו אור : כי יחדו בוקר צלמות כי מכיר
בלהות צלמות : קל הוא על פני מים תאור חלקתם בארץ
קללה יפנה דרך כרמים : צייה וחום גזלו מי שאול חטאו :
רחם ישכחהו רמה ימתקו בו עוד לא יזכר ותשבר כעץ
עולה : רעה לוקח עקרה ולא תלד ולאלמנה לא תיטיב :
ואבירים במשכו בכחו יקום לא יאמין בחיים : נתן לו
לבטח ויסמך והעיניו על דרכיהם : רמו מעט ואינם ונמכו
כל כאסף יקפאון וכראשי שבלים ימלו : ואם לא אפוא מי
יאשיעני להאפס למלתי לאמרתי : ויען בלדד השוחי ויאמר :
משל ויראה עמו עשה שלום במרומיו : היש מספר לגדודיו
ועל מי לא יקום אורו : ומה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה
יליד אשה : הן עד ירח ולא יאיר וכוכבים לא זכו בעיניו :
אף כי מאוס ונלעג אנוש שותה כמים עולה : הן בקדושיו
לא יאמין ושמים לא זכו בעיניו : אף כי נתעב ונאלח אנוש
שותה כמים עולה : ויען איוב ויאמר : אף כי עזרת לא
כח הושעת זרוע לא עז : אף כי יעצת לא חכמה ותושיה
לרב הודעת : אף כי אל מים תחלת ושוכניהם מתחת יחוללו :
ערום שאול נגדו ולא כסות לאבדון : נוטה צפון על תהו
תולה ארץ על בלימה : צרר מים בעביו ולא נבקע ענן
תחתם : אחז פני כסא פרש עליו ענן : חק חוג על פני
מים עד תכלית אור וחשך : עמודי שמים ירופפו ויתמהו
מגערתו : ברוחו שפר שמים חוללה ידו נחש בריח :

בְּחֹרֵי אַרְצוֹ מַכָּה בְּכֹר אוֹנוֹ׃ ב וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְאֵין בְּשִׁבְטֵיהֶם כּוֹשֵׁל׃
מִצְרַיִם בְּצֵאתָם וַיִּשְׂמַח בְּצֵאתָם כִּי נָפְלָה פַחְדָּם עֲלֵיהֶם׃ ג פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ
וְאֵשׁ לְהָאִיר לָיְלָה׃ ד שָׁאַל וַיָּבֵא שְׂלָו וְלֶחֶם שָׁמַיִם יַשְׂבִּיעֵם׃ ה פָּתַח צוּר
וַיָּזוּבוּ מָיִם הָלְכוּ בַּצִּיּוֹת נָהָר׃ ו כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ׃
ז וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשָׂשׂוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו׃ ח וַיִּתֵּן לָהֶם אַרְצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל
לְאֻמִּים יִירָשׁוּ׃ ט בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ הַלְלוּיָהּ׃

קה א הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃ ב שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ
שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו׃ ג הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ׃ ד דִּרְשׁוּ
יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃ ה זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מוֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי
פִיהוּ׃ ו זֶרַע אַבְרָהָם עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃ ז הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו׃ ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר׃ ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת
אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק׃ י וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃
יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם׃ יב בִּהְיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט
וְגָרִים בָּהּ׃ יג וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר׃ יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים׃ טו אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל
תָּרֵעוּ׃ טז וַיִּקְרָא רָעָב עַל הָאָרֶץ כָּל מַטֵּה לֶחֶם שָׁבָר׃ יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ
לְעֶבֶד נִמְכַּר יוֹסֵף׃ יח עִנּוּ בַכֶּבֶל רַגְלוֹ בַּרְזֶל בָּאָה נַפְשׁוֹ׃ יט עַד עֵת בֹּא דְבָרוֹ
אִמְרַת יְיָ צְרָפָתְהוּ׃ כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיַּתִּירֵהוּ מֹשֵׁל עַמִּים וַיְפַתְּחֵהוּ׃ כא שָׂמוֹ
אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמֹשֵׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ׃ כב לֶאְסֹר שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ וְזִקְנָיו יְחַכֵּם׃ כג וַיָּבֹא
יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם וְיַעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם׃ כד וַיֶּפֶר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעַצְמֵהוּ
מִצָּרָיו׃ כה הָפַךְ לִבָּם לִשְׂנֹא עַמּוֹ לְהִתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו׃ כו שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ
אַהֲרֹן בָּחַר בּוֹ׃ כז שָׂמוּ בָהֶם דִּבְרֵי אֹתוֹתָיו וּמוֹפְתִים בְּאֶרֶץ חָם׃ כח שָׁלַח חֹשֶׁךְ
וַיַּחְשִׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ׃ כט הָפַךְ אֶת מֵימֵיהֶם לְדָם וַיָּמֶת אֶת דְּגָתָם׃ ל שָׁרַץ
אַרְצָם צְפַרְדְּעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם׃ לא אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב כִּנִּים בְּכָל גְּבוּלָם׃
לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד אֵשׁ לֶהָבוֹת בְּאַרְצָם׃ לג וַיַּךְ גַּפְנָם וּתְאֵנָתָם וַיְשַׁבֵּר עֵץ
גְּבוּלָם׃ לד אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וְיֶלֶק וְאֵין מִסְפָּר׃ לה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאַרְצָם
וַיֹּאכַל פְּרִי אַדְמָתָם׃ לו וַיַּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאַרְצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם׃ לז וַיּוֹצִיאֵם
בְּכֶסֶף וְאֵין בְּשִׁבְטֵיהֶם כּוֹשֵׁל׃ לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פַּחְדָּם
עֲלֵיהֶם׃ לט פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לָיְלָה׃ מ שָׁאַל וַיָּבֵא שְׂלָו וְלֶחֶם שָׁמַיִם
יַשְׂבִּיעֵם׃ מא פָּתַח צוּר וַיָּזוּבוּ מָיִם הָלְכוּ בַּצִּיּוֹת נָהָר׃ מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ
אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ׃ מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשָׂשׂוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו׃ מד וַיִּתֵּן לָהֶם
אַרְצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ׃ מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ
הַלְלוּיָהּ׃

קו א הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ ב מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְיָ יַשְׁמִיעַ כָּל
תְּהִלָּתוֹ׃ ג אַשְׁרֵי שֹׁמְרֵי מִשְׁפָּט עֹשֵׂה צְדָקָה בְכָל עֵת׃ ד זָכְרֵנִי יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ
פָּקְדֵנִי בִּישׁוּעָתֶךָ׃ ה לִרְאוֹת בְּטוּבַת בְּחִירֶיךָ לִשְׂמֹחַ בְּשִׂמְחַת גּוֹיֶךָ לְהִתְהַלֵּל
עִם נַחֲלָתֶךָ׃ ו חָטָאנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ הֶעֱוִינוּ הִרְשָׁעְנוּ׃ ז אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם לֹא
הִשְׂכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ לֹא זָכְרוּ אֶת רֹב חֲסָדֶיךָ וַיַּמְרוּ עַל יָם בְּיַם סוּף׃ ח וַיּוֹשִׁיעֵם
לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת גְּבוּרָתוֹ׃ ט וַיִּגְעַר בְּיַם סוּף וַיֶּחֱרָב וַיּוֹלִיכֵם בִּתְהוֹמוֹת
כַּמִּדְבָּר׃ י וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׂוֹנֵא וַיִּגְאָלֵם מִיַּד אוֹיֵב׃ יא וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד
מֵהֶם לֹא נוֹתָר׃ יב וַיַּאֲמִינוּ בִּדְבָרָיו יָשִׁירוּ תְהִלָּתוֹ׃ יג מִהֲרוּ שָׁכְחוּ מַעֲשָׂיו לֹא
חִכּוּ לַעֲצָתוֹ׃ יד וַיִּתְאַוּוּ תַּאֲוָה בַּמִּדְבָּר וַיְנַסּוּ אֵל בִּישִׁימוֹן׃ טו וַיִּתֵּן לָהֶם
שֶׁאֱלָתָם וַיְשַׁלַּח רָזוֹן בְּנַפְשָׁם׃ טז וַיְקַנְאוּ לְמֹשֶׁה בַּמַּחֲנֶה לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יְיָ׃
יז תִּפְתַּח אֶרֶץ וַתִּבְלַע דָּתָן וַתְּכַס עַל עֲדַת אֲבִירָם׃ יח וַתִּבְעַר אֵשׁ בַּעֲדָתָם
לֶהָבָה תְּלַהֵט רְשָׁעִים׃ יט יַעֲשׂוּ עֵגֶל בְּחוֹרֵב וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַסֵּכָה׃ כ וַיָּמִירוּ אֶת
כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אוֹכֵל עֵשֶׂב׃ כא שָׁכְחוּ אֵל מוֹשִׁיעָם עֹשֶׂה גְדֹלוֹת בְּמִצְרָיִם׃
כב נִפְלָאוֹת בְּאֶרֶץ חָם נוֹרָאוֹת עַל יַם סוּף׃ כג וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידָם לוּלֵי מֹשֶׁה בְּחִירוֹ
עָמַד בַּפֶּרֶץ לְפָנָיו לְהָשִׁיב חֲמָתוֹ מֵהַשְׁחִית׃ כד וַיִּמְאֲסוּ בְּאֶרֶץ חֶמְדָּה לֹא
הֶאֱמִינוּ לִדְבָרוֹ׃ כה וַיֵּרָגְנוּ בְּאָהֳלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְיָ׃ כו וַיִּשָּׂא יָדוֹ לָהֶם
לְהַפִּיל אוֹתָם בַּמִּדְבָּר׃ כז וּלְהַפִּיל זַרְעָם בַּגּוֹיִם וּלְזָרוֹתָם בָּאֲרָצוֹת׃ כח וַיִּצָּמְדוּ
לְבַעַל פְּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים׃ כט וַיַּכְעִיסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתִּפְרָץ בָּהֶם מַגֵּפָה׃
ל וַיַּעֲמֹד פִּינְחָס וַיְפַלֵּל וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה׃ לא וַתֵּחָשֶׁב לוֹ לִצְדָקָה לְדֹר וָדֹר עַד
עוֹלָם׃ לב וַיַּקְצִיפוּ עַל מֵי מְרִיבָה וַיֵּרַע לְמֹשֶׁה בַּעֲבוּרָם׃ לג כִּי הִמְרוּ אֶת רוּחוֹ
וַיְבַטֵּא בִּשְׂפָתָיו׃ לד לֹא הִשְׁמִידוּ אֶת הָעַמִּים אֲשֶׁר אָמַר יְיָ לָהֶם׃ לה וַיִּתְעָרְבוּ
בַּגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם׃ לו וַיַּעַבְדוּ אֶת עֲצַבֵּיהֶם וַיִּהְיוּ לָהֶם לְמוֹקֵשׁ׃ לז וַיִּזְבְּחוּ
אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנוֹתֵיהֶם לַשֵּׁדִים׃ לח וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דַּם בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם
אֲשֶׁר זָבְחוּ לַעֲצַבֵּי כְנָעַן וַתֶּחֱנַף הָאָרֶץ בַּדָּמִים׃ לט וַיִּטַּמְּאוּ בְמַעֲשֵׂיהֶם
וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם׃ מ וַיִּחַר אַף יְיָ בְּעַמּוֹ וַיְתָעֵב אֶת נַחֲלָתוֹ׃ מא וַיִּתְּנֵם בְּיַד גּוֹיִם
וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם שֹׂנְאֵיהֶם׃ מב וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם וַיִּכָּנְעוּ תַּחַת יָדָם׃ מג פְּעָמִים
רַבּוֹת יַצִּילֵם וְהֵם יַמְרוּ בַּעֲצָתָם וַיָּמֹכוּ בַּעֲוֹנָם׃ מד וַיַּרְא בְּצָרָתָם בְּשָׁמְעוֹ אֶת
רִנָּתָם׃ מה וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָיו׃ מו וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים
לִפְנֵי כָּל שׁוֹבֵיהֶם׃ מז הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ
לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ׃ מח בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר
כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ׃

ברוך

בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ

ואת הארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

תשובה

אהבה

ויהי ערב ויהי בקר יום ראשון ויהי ערב ויהי בקר יום שני ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ויהי ערב ויהי בקר יום ששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות ויהי ערב ויהי בקר יום ה

" ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר "

ראשונה שנאמר " ויקרא אל משה וידבר ה' אליו " ואין קריאה אלא לשון חיבה שנאמר " ויקרא אל האיש אשר לו העגל " ואין קריאה אלא לשון חיבה שנאמר " ויקרא אל שמואל שמואל " ואין קריאה אלא לשון חיבה שנאמר " ויקרא אל שמואל בחלום " ואין קריאה אלא לשון חיבה שנאמר " ויקרא אל משה ויאמר ה' אליו

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים. ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך. ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה. ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן. ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני. ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן. ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב. ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב. ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי. ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים. והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן. ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים. ויתן אותם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ. ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך. וירא אלהים כי טוב. ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי. ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים. ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרומשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב. ויברך אותם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ. ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי. ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן. ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב. ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרומש על הארץ. ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם. ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרומשת על הארץ. ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה. ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן. וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות. אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יי אלהים ארץ ושמים. וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יי אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה. ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה. ויצר יי אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה. ויטע יי אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר. ויצמח יי אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע. ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם שם הזהב. וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם. ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש. ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת. ויקח יי אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה. ויצו יי אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל. ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות. ויאמר יי אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו. ויצר יי אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו. ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו. ויפל יי אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה. ויבן יי אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם. ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת. על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד. והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו.

מרגלית

מרגלית

לעולם

לעולם

מרגלית הים ויגר שהדות

מרגליות הים ויגר שהדות

סדר יום הכפורים

ערבית

אדון

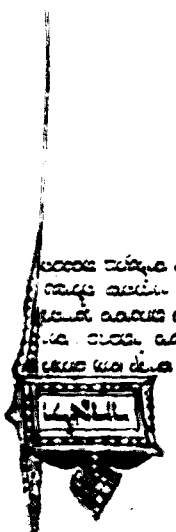

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
		[illegible]			
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

השכיבנו

השכיבנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ופרוס עלינו סוכת שלומך וטובנו מלפניך והושיענו למען שמך והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר והגה ושלום ואל תשלט שטן במעשה ידינו והגן בעדנו והסר שטן מלפנינו ואחרינו ובצל כנפיך תסתירנו כי אל שומרנו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום אתה ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם ופרוס עלינו סוכת שלומך ברוך אתה יי השכיב עמנו ישראל לשלום אמן

אתה

אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו אל חי וקים תמיד ימלוך עליהם לעולם ועד ברוך אתה יי המעריב ערבים

ישמחו

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי כולם ישבעו ויתענגו מטובך והשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים הוא זכר למעשה בראשית

השכיבנו

השכיבנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ופרוס עלינו סוכת שלומך וטובנו מלפניך והושיענו למען שמך והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר והגה ושלום ואל תשלט שטן במעשה ידינו והגן בעדנו והסר שטן מלפנינו ואחרינו ובצל כנפיך תסתירנו כי אל שומרנו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום אתה ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם ופרוס עלינו סוכת שלומך ברוך אתה יי השכיב עמנו ישראל לשלום אמן

אתה

אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו אל חי וקים תמיד ימלוך עליהם לעולם ועד ברוך אתה יי המעריב ערבים

ישמחו

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי כולם ישבעו ויתענגו מטובך והשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים הוא זכר למעשה בראשית

וְאָמַר לָהּ מַלְאַךְ יְיָ הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן וְקָרָאת שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל כִּי שָׁמַע יְיָ אֶל עָנְיֵךְ׃ (בראשית ט"ז י"א)

רבי

אחינו

מה	על	מה	תמונה
מה	על	מה	תלונה
מה	על	מה	תחנה־אחרונה
מה	על	מה	תורה
מה	על	מה	תחנה־ראשונה
מה	על	מה	תפלת־המוסף
מה	על	מה	תפלת־מנחה
מה	על	מה	תפלת־ערבית
מה	על	מה	תפלת־שחרית
מה	על	מה	תרגום־אונקלוס
מה	על	מה	יד־החזקה
מה	על	מה	יום־הכפורים
מה	על	מה	יום־טוב
מה	על	מה	יין־נסך
מה	על	מה	כוס־של־ברכה
מה	על	מה	כתובת
מה	על	מה	לחם־משנה
מה	על	מה	מגלת־אסתר
מה	על	מה	מגלת־רות
מה	על	מה	מדרש־רבה
מה	על	מה	מזמור־שיר־ליום־השבת
מה	על	מה	מחיה־המתים
מה	על	מה	מילה
מה	על	מה	מנחה
מה	על	מה	מקוה
מה	על	מה	מקוה־טהרה
מה	על	מה	מקוה־מים
מה	על	מה	מקוה־מים־שאובין
מה	על	מה	מקוה־מים־שאובין־ומים־שאינן־שאובין
מה	על	מה	מקוה־מים־שאינן־שאובין
מה	על	מה	מקוה־שאינו־כשר
מה	על	מה	מקוה־שכשר
מה	על	מה	מקוה־שנפסל
מה	על	מה	מקוה־שנפסל־ונתכשר
מה	על	מה	מקוה־שנתכשר
מה	על	מה	מקוה־שנתכשר־ונפסל
מה	על	מה	מקוה־שנתכשר־ונפסל־ונתכשר
מה	על	מה	מקוה־שנתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל
מה	על	מה	מקוה־שנתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר
מה	על	מה	מקוה־שנתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל
מה	על	מה	מקוה־שנתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר
מה	על	מה	מקוה־שנתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל
מה	על	מה	מקוה־שנתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר
מה	על	מה	מקוה־שנתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל
מה	על	מה	מקוה־שנתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר
מה	על	מה	מקוה־שנתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל
מה	על	מה	מקוה־שנתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר
מה	על	מה	מקוה־שנתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל
מה	על	מה	מקוה־שנתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר
מה	על	מה	מקוה־שנתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל
מה	על	מה	מקוה־שנתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר
מה	על	מה	מקוה־שנתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל
מה	על	מה	מקוה־שנתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר־ונפסל־ונתכשר

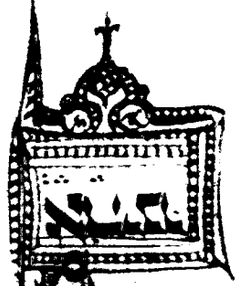

ⲡⲓⲥⲁⲗⲙ ⲛ̀ⲧⲉ ⲇⲁⲩⲓⲇ ⲡⲓⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲉⲧⲟⲩⲁⲁⲃ ⲉⲃⲟⲗ ⲙ̀ⲡⲉⲛⲥⲁ
ⲛ̀ⲛⲓⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲟⲥ ⲛⲓⲃ ⲉⲧⲣⲉⲛⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲡⲓⲥⲁⲗⲙ ⲛ̀ⲧⲉ ⲇⲁⲩⲓⲇ

ⲡⲓⲥⲁⲗⲙ ⲙ̀ⲡⲉ ⲛ̀ⲁⲓⲱⲛ ⲁ̀ⲙⲏⲛ ⲁ̀ⲗⲗⲏⲗⲟⲩⲓⲁ ⲡⲓⲥⲁⲗⲙ ⲙ̀ⲡⲉ ⲛ̀ⲁⲓⲱⲛ ⲁ̀ⲙⲏⲛ ⲁ̀ⲗⲗⲏⲗⲟⲩⲓⲁ

[illegible]

ואמר יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ויאמר תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עושה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עושה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן אותם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרומשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך אותם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרומש על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה ברא אותם ויברך אותם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרומשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חיתו הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ויאמר תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עושה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עושה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן אותם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרומשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך אותם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרומש על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה ברא אותם ויברך אותם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרומשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חיתו הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

" ואם רב הוא יסקל אל תסקל אחד מהם ואחר כך יסקל השני כי רבים הם ואי אפשר שיסקלו כולם בבת אחת

שרא

וכו' אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק
ואמרי לה משום רבי שמעון בן יוחי
אמר קרא ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה יי' ויפצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך
ובנוחה יאמר שובה יי' רבבות אלפי ישראל
ויאמר יי' למשה עד מתי ימאסו בי
ואמרי לה עד מתי ינאצוני
ואמרי לה עד מתי יכעיסוני
ואמרי לה עד מתי יחרפוני
ואמרי לה עד מתי יכחישוני
ואמרי לה עד מתי יכפרו בי
ואמרי לה עד מתי יכזבו בי
ואמרי לה עד מתי יכלו בי
ואמרי לה עד מתי יכלימוני
ואמרי לה עד מתי יכלו בי
ואמרי לה עד מתי יכלו בי
ואמרי לה עד מתי יכלו בי

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי
בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר
שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
כָּל־זָכָר לְגֻלְגְּלֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כָּל־יוֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם
לְצִבְאֹתָם אַתָּה וְאַהֲרֹן
וְאִתְּכֶם יִהְיוּ לְאִישׁ לְאִישׁ מַטֶּה לְבֵית אָבֹת הוּא
וְאִישׁ רָאשׁ לְבֵית אֲבֹתָם הֵם
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעַמְדוּ אִתְּכֶם
לִרְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר
לְשִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי
לִיהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב
לְיִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר
לִזְבֻלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלוֹן
לִבְנֵי יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד
לִמְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר
לְבִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעוֹנִי
לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי
לְאָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן
לְגָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל
לְנַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן
אֵלֶּה קְרוּאֵי הָעֵדָה נְשִׂיאֵי מַטּוֹת אֲבוֹתָם
רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם
וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשֵׁמוֹת
וְאֶת־כָּל־הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
וַיִּתְיַלְּדוּ עַל־מִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל־זָכָר כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
וַיִּתְפָּקְדֵם בְּמִדְבַּר סִינָי
וַיִּהְיוּ בְּנֵי־רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתָם
לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת
לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל־זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כָּל־יוֹצֵא צָבָא
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
לִבְנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל־זָכָר
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יוֹצֵא צָבָא
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן
שְׁנַיִם וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת
לִבְנֵי גָד תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כָּל־יוֹצֵא צָבָא
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה גָד חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
לִבְנֵי יְהוּדָה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כָּל־יוֹצֵא צָבָא
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יְהוּדָה שִׁשָּׁה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת
לִבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כָּל־יוֹצֵא צָבָא
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר
אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת
לִבְנֵי זְבֻלֻן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כָּל־יוֹצֵא צָבָא
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה זְבֻלֻן
שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת
לִבְנֵי יוֹסֵף לִבְנֵי אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כָּל־יוֹצֵא צָבָא
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אֶפְרַיִם
אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
לִבְנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כָּל־יוֹצֵא צָבָא
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה
שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמָאתָיִם
לִבְנֵי בִנְיָמִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כָּל־יוֹצֵא צָבָא
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה בִנְיָמִן
חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת
לִבְנֵי דָן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כָּל־יוֹצֵא צָבָא
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה דָן
שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת
לִבְנֵי אָשֵׁר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כָּל־יוֹצֵא צָבָא
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אָשֵׁר
אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
לִבְנֵי נַפְתָּלִי תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם
בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
כָּל־יוֹצֵא צָבָא
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה נַפְתָּלִי
שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת
אֵלֶּה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים עָשָׂר אִישׁ אִישׁ אֶחָד לְבֵית אֲבֹתָיו הָיוּ
וַיִּהְיוּ כָּל־פְּקוּדֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יוֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל
וַיִּהְיוּ כָּל־הַפְּקוּדִים שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
וְהַלְוִיִּם לְמַטֵּה אֲבֹתָם לֹא הָתְפָּקְדוּ בְּתוֹכָם
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר
רַק אֶת־מַטֵּה לֵוִי לֹא תִפְקֹד וְאֶת־רֹאשָׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאַתָּה הַפְקֵד אֶת־הַלְוִיִּם עַל־מִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְעַל־כָּל־כֵּלָיו וְעַל כָּל־אֲשֶׁר לוֹ
הֵם יִשְׂאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְהֵם יְשָׁרְתֻהוּ
וְסָבִיב לַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ
וּבִנְסֹעַ אֶת־הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וּבְהָקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן יָקִימוּ הַלְוִיִּם
וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת
וְנָשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל־מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל־דִּגְלוֹ לְצִבְאֹתָם
וְהַלְוִיִּם יַחֲנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְלֹא יִהְיֶה קֶצֶף עַל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְשָׁמְרוּ הַלְוִיִּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדֻת
וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ

פתיחה לפיוט

פתיחה לפיוט

פתיחה לפיוט

פתיחה לפיוט

לרפואת
כבוד מו"ר הרה"ג ר' [illegible] שליט"א בן [illegible]
ולרפואת אחותו [illegible] בת [illegible]
להצלחת
[illegible]

נשמת

נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל בשר תפאר ותרומם זכרך מלכנו תמיד מן העולם ועד העולם אתה אל ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע פודה ומציל ומרחם בכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך אלא אתה מלך האל הראשונים והאחרונים אלוה כל הבריות אדון כל המולדות המהולל ברוב התשבחות המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים ויי לא ינום ולא יישן המעורר ישנים והמקיץ נרדמים והמדבר ומקיים והנותן לחיות לכל מפעלותיו ומאמרותיו שאומרים לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו רצון שתחיינו ותרפאינו ותגאלינו ותרחם עלינו בעת צרתנו ואין לנו מלך עוזר ומושיע אלא אתה אלהי הבכורות ומחיה המתים ומשפיל גבוהים ומגביה שפלים ומוציא אסירים ופודה עניים ועונה לנחבאים ומרחם על כל מעשי ידיו ומלך שהוא מתעלה ומתנשא על כל העולמים אלהי השבחות אדון הנפלאות המחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית שנאמר לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו ואומר לעושה מאורות גדולים כי לעולם חסדו אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו מהרה לאורו ברוך אתה יי יוצר המאורות

שבח

שבח פי ומגיד תהלתך יי אלהינו ואלהי אבותינו שירות ותשבחות לדוד עבדך ולשלמה בנך ולכל נביאיך ולאסף החוזה ולהימן ולידותון המיוחדים ולשאר כל הנביאים אשר הודו ושיבחו ופארו ורוממו ונתנו מוראות לשמך ולכל בריותיך שאומרים לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו רצון שתחיינו ותרפאינו ותגאלינו ותרחם עלינו בעת צרתנו ואין לנו מלך עוזר ומושיע אלא אתה אלהי הבכורות ומחיה המתים ומשפיל גבוהים ומגביה שפלים ומוציא אסירים ופודה עניים ועונה לנחבאים ומרחם על כל מעשי ידיו ומלך שהוא מתעלה ומתנשא על כל העולמים אלהי השבחות אדון הנפלאות המחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית שנאמר לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו ואומר לעושה מאורות גדולים כי לעולם חסדו אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו מהרה לאורו ברוך אתה יי יוצר המאורות

יוצר

יוצר אור ובורא חשך עושה שלום ובורא את הכל הכל יודוך סלה ויברכו את שמך בפי כל חי ויפארו ויעריצו את זכרך מלכנו תמיד מן העולם ועד העולם מבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע פודה ומציל ומרחם בכל עת צרה וצוקה אין לנו מלך אלא אתה מלך האל הראשונים והאחרונים אלוה כל הבריות אדון כל המולדות המהולל ברוב התשבחות המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים ויי לא ינום ולא יישן המעורר ישנים והמקיץ נרדמים והמדבר ומקיים והנותן לחיות לכל מפעלותיו ומאמרותיו שאומרים לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו רצון שתחיינו ותרפאינו ותגאלינו ותרחם עלינו בעת צרתנו ואין לנו מלך עוזר ומושיע אלא אתה אלהי הבכורות ומחיה המתים ומשפיל גבוהים ומגביה שפלים ומוציא אסירים ופודה עניים ועונה לנחבאים ומרחם על כל מעשי ידיו ומלך שהוא מתעלה ומתנשא על כל העולמים אלהי השבחות אדון הנפלאות המחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית שנאמר לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו ואומר לעושה מאורות גדולים כי לעולם חסדו אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו מהרה לאורו ברוך אתה יי יוצר המאורות

ספרא דצניעותא · ואיהי אתכסיא
ואתגליא · ואיהי אתכסיא
ואתגליא · ואיהי אתכסיא
ואתגלי

קדש

ורחץ ברוך

כרפס

ואומרים אותו בלחש . ומברכין עליו בורא פרי האדמה . ואחר כך אוכלין אותו בלא ברכה . ומברכין אחריו ברכת המזון בכוס שלישי .

יחץ

מגיד

רחצה

מוציא מצה

מרור

כורך

שלחן עורך

צפון

ברך

הלל

נרצה

אמרת

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על

ויתן אל אלעזר הכהן והוציא אתו אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשו תשרף ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב וכבס בגדיו ורחץ במים ואחרי כן יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב

ואיש טהור אסף את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה למטה עדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא ואסף האיש את אפר הפרה וכבס בגדיו וטמא הכהן עד הערב והיתה להם ולגר הגר בתוכם לחקת עולם

הנה תורה זאת אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על

ויתן אל אלעזר הכהן והוציא אתו אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשו תשרף ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב וכבס בגדיו ורחץ במים ואחרי כן יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב

ואיש טהור אסף את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה למטה עדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא ואסף האיש את אפר הפרה וכבס בגדיו וטמא הכהן עד הערב והיתה להם ולגר הגר בתוכם לחקת עולם

הנה תורה זאת אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על

ויתן אל אלעזר הכהן והוציא אתו אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה על פרשו תשרף ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב וכבס בגדיו ורחץ במים ואחרי כן יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב

ואיש טהור אסף את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה למטה עדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא ואסף האיש את אפר הפרה וכבס בגדיו וטמא הכהן עד הערב והיתה להם ולגר הגר בתוכם לחקת עולם

מה	אל	מה	בשמחה	אל	מה
מה	אל	מה	יי הכל־שלום	אל	מה
מה	אל	מה	הם ירוממוני	אל	מה
מה	אל	מה	ירננו חסידים	אל	מה
מה	אל	מה	ברוך שהכל נהיה	אל	מה
מה	אל	מה	ברוך אתה	אל	מה
מה	אל	מה	ברוך אתה	אל	מה
מה	אל	מה	ברוך את

קדושתא רצופא רבה

מוצאי

מוצאי שבתות בהרגיעם · לילה לבקר ירונן
מוצאי חגים · לילה לבקר ירונן
מוצאי שמחת · לילה לבקר ירונן
מוצאי שבתות · לילה לבקר ירונן
מוצאי שבתות · לילה לבקר ירונן
מוצאי שבתות

בראשית

ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וגו' ואברם נפל על פניו ויאמר אלהים אליו אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך ואברהם אמר אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך ויאמר אלהים אבל שרה אשתך יולדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקימותי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו ואברהם אמר אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך ויאמר אלהים אבל שרה אשתך יולדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקימותי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו

ואברהם אמר אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך ויאמר אלהים אבל שרה אשתך יולדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקימותי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו

ואברהם אמר אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך ויאמר אלהים אבל שרה אשתך יולדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקימותי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו

ואברהם אמר אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך ויאמר אלהים אבל שרה אשתך יולדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקימותי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו

ואברהם אמר אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך ויאמר אלהים אבל שרה אשתך יולדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקימותי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו

ואברהם אמר אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך ויאמר אלהים אבל שרה אשתך יולדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקימותי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו

ואברהם אמר אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך ויאמר אלהים אבל שרה אשתך יולדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקימותי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו

ואברהם אמר אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך ויאמר אלהים אבל שרה אשתך יולדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקימותי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו

ואברהם אמר אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך ויאמר אלהים אבל שרה אשתך יולדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקימותי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו

ואברהם אמר אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך ויאמר אלהים אבל שרה אשתך יולדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקימותי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו

אנוש

ואמר אנוש אל מי תשא עיניך ואל מי תשא נפשך
ואל מי תפתח פיך ואל מי תרים קולך
ותשא תהלות אל מי אם לא אל חי
שהוא ברא את העולם ונתן נשמה לעמו
ורוח למדבר שהוא נותן נשמה לעם עליו
ורוח למתהלכים בו ואם יעצור את רוחו
ואם יאסוף אליו את נשמתו
כל בשר יגוע יחדו ואדם לעפר ישוב
ואם כן אל מי תשא עיניך ואל מי תשא נפשך
ואל מי תפתח פיך ואל מי תרים קולך
ותשא תהלות אל מי אם לא אל חי
שהוא ברא את העולם ונתן נשמה לעמו
ורוח למדבר שהוא נותן נשמה לעם עליו
ורוח למתהלכים בו ואם יעצור את רוחו
ואם יאסוף אליו את נשמתו
כל בשר יגוע יחדו ואדם לעפר ישוב
ואם כן אל מי תשא עיניך ואל מי תשא נפשך
ואל מי תפתח פיך ואל מי תרים קולך
ותשא תהלות אל מי אם לא אל חי
שהוא ברא את העולם ונתן נשמה לעמו
ורוח למדבר שהוא נותן נשמה לעם עליו
ורוח למתהלכים בו ואם יעצור את רוחו
ואם יאסוף אליו את נשמתו
כל בשר יגוע יחדו ואדם לעפר ישוב
ואם כן אל מי תשא עיניך ואל מי תשא נפשך
ואל מי תפתח פיך ואל מי תרים קולך
ותשא תהלות אל מי אם לא אל חי
שהוא ברא את העולם ונתן נשמה לעמו
ורוח למדבר שהוא נותן נשמה לעם עליו
ורוח למתהלכים בו ואם יעצור את רוחו
ואם יאסוף אליו את נשמתו
כל בשר יגוע יחדו ואדם לעפר ישוב

מי נמוך ... 1

צפיה ... 2

שיר ליום ב' בשבת

לדוד מזמור לה' הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד ה' עזוז וגבור ה' גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

שיר ליום ג' בשבת

נגדו כל מקוה מים וצור חלמיש למעינו מים: אך בחוריך יבחר ויתן בכליותיו: אל תשמח ישראל אל גיל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות דגן: רעי לא יבינו כי רוח תעתעם מתחת אלהיהם: הבה אקחה יין ונסבא ונשתכרה חמר וכמו היום הזה יהי יתר מזה מאד: כי לא אלהים חפץ רשע אתה לא יגורך רע: לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און: תאבד דוברי כזב איש דמים ומרמה יתעב ה': ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך: ה' נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפניך דרכך: כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם החליקו: הרשיעם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך: ויעלצו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עליהם ויגילו בך אהבי שמך: כי אתה תברך צדיק ה' כצנה רצון תעטרנו:

שיר ליום ד' בשבת

אל נקמות ה' אל נקמות הופיע: הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים: עד רשעים ה' עד רשעים יעלזו: יביעו ידברו עתק יאמרו כל פעלי און: עמך ה' ידכאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: בינו בוערים בעם וכסילים מתי תשכילו: הנוטע אזן הלא ישמע אם יוצר עין הלא יביט: היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת: ה' ידע מחשבות אדם כי המה הבל: אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: כי לא יטוש ה' עמו ונחלתו לא יעזב: כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב:

שיר ליום ה' בשבת

הבו לה' בני אלים הבו לה' כבוד ועז: הבו לה' כבוד שמו השתחוו לה' בהדרת קדש: קול ה' על המים אל הכבוד הרעים ה' על מים רבים: קול ה' בכח קול ה' בהדר: קול ה' שבר ארזים וישבר ה' את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים: קול ה' חוצב להבות אש: קול ה' יחיל מדבר יחיל ה' מדבר קדש: קול ה' יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד: ה' למבול ישב וישב ה' מלך לעולם: ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום:

שיר ליום ו' בשבת

מזמור שיר חנוכת הבית לדוד: ארוממך ה' כי דליתני ולא שמחת אויבי לי: ה' אלהי שועתי אליך ותרפאני: ה' העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור: זמרו לה' חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו בקר ילין בכי ולרנה רוע: ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם: ה' ברצונך העמדתה להררי עוז הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך ה' אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצעי בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך: שמע ה' וחנני ה' היה עוזר לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען יזמרך כבוד ולא ידום ה' אלהי לעולם אודך:

שיר ליום ז' בשבת

לדוד מזמור לה' הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד ה' עזוז וגבור ה' גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

שיר ליום א' בשבת

נגדו כל מקוה מים וצור חלמיש למעינו מים: אך בחוריך יבחר ויתן בכליותיו: אל תשמח ישראל אל גיל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גרנות דגן: רעי לא יבינו כי רוח תעתעם מתחת אלהיהם: הבה אקחה יין ונסבא ונשתכרה חמר וכמו היום הזה יהי יתר מזה מאד: כי לא אלהים חפץ רשע אתה לא יגורך רע: לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פעלי און: תאבד דוברי כזב איש דמים ומרמה יתעב ה': ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך: ה' נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפניך דרכך: כי אין בפיהו נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם החליקו: הרשיעם אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בך: ויעלצו כל חוסי בך לעולם ירננו ותסך עליהם ויגילו בך אהבי שמך: כי אתה תברך צדיק ה' כצנה רצון תעטרנו:

שיר ליום ב' בשבת

לדוד מזמור לה' הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת ה' וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד ה' עזוז וגבור ה' גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

וְכָכָה עָלָיו עָלָה וְכָכָה

בְּרָכָה עַל רֹאשׁוֹ וְשִׁירָה
וְתִפְאֶרֶת עַל מִצְחוֹ
וְנִצָּחוֹן עַל כְּתֵפָיו
וְחֵן וְחֶסֶד עַל יְמִינוֹ
וְאַהֲבָה וְרַחֲמִים עַל שְׂמֹאלוֹ
וְחַיִּים עַל כָּל גְּוִיָּתוֹ
וְהוֹד עַל פָּנָיו
וְהָדָר עַל קוֹמָתוֹ
וְהוֹד וְהַדָּר עַל כָּל מַרְאֵהוּ
וְכָבוֹד עַל כָּל מַחֲנֵהוּ
וְיִרְאָה וְאֵימָה עַל כָּל סְבִיבָיו
וְהַמְלָכָה עַל כָּל מַמְלַכְתּוֹ
וְהַשְׁלֵם עַל כָּל מַעֲשָׂיו
וְהַצְלָחָה עַל כָּל מִפְעָלָיו
וְהַשְׁלֵם עַל כָּל מַעֲשָׂיו
וְהַצְלָחָה עַל כָּל מִפְעָלָיו
וְהַשְׁלֵם עַל כָּל מַעֲשָׂיו
וְהַצְלָחָה עַל כָּל מִפְעָלָיו
וְהַשְׁלֵם עַל כָּל מַעֲשָׂיו
וְהַצְלָחָה עַל כָּל מִפְעָלָיו
וְהַשְׁלֵם עַל כָּל מַעֲשָׂיו
וְהַצְלָחָה עַל כָּל מִפְעָלָיו
וְהַשְׁלֵם עַל כָּל מַעֲשָׂיו
וְהַצְלָחָה עַל כָּל מִפְעָלָיו
וְהַשְׁלֵם עַל כָּל מַעֲשָׂיו
וְהַצְלָחָה עַל כָּל מִפְעָלָיו

אשה

אברה

ויאמר אברהם אל אלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת שמו יצחק והקימתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ ואת ישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאים יולד והתיו לגוי גדול׃ ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל יליד ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו׃ וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ וכל אנשי ביתו יליד בית וקנין כסף מאת בן נכר נמלו אתו׃

משה

ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם׃ ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר׃ לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת הערוי לכם במצרים׃ ואמר אעלה אתכם מענות מצרים אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש׃ ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו׃ ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה׃ ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם׃ ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם׃ ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על בניכם ועל בנתיכם ונצלתם את מצרים׃ ויען משה ואמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה׃ ויאמר יהוה אליו מה זה בידך ויאמר מטה׃ ויאמר השליכהו ארצה ויהי לנחש ויברח משה מפניו׃ ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו ויהי למטה בכפו׃ למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב׃ ויאמר יהוה עוד אליו הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצא והנה ידו מצרעת כשלג׃ ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצא מחיקו והנה שבה כבשרו׃ והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול האות האחרון׃ והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת מים מיאר והצקת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשה׃ ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי׃ ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה׃ ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר׃ ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח׃ ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו׃ ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון׃ ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים׃ ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתות׃

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירְאוּ כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבִלְתִּי תֶחֱטָאוּ׃

וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים׃ פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם׃

לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וֵאלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם׃

מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה־לִּי וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלָמֶיךָ אֶת־צֹאנְךָ וְאֶת־בְּקָרֶךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ׃

וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶה אֹתָם גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ׃

וְלֹא־תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו׃ פ

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם׃

כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבַשְּׁבִיעִת יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם׃

אִם־בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא אִם־בַּעַל אִשְׁתּוֹ הוּא וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ׃

אִם־אֲדֹנָיו יִתֶּן־לוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה־לּוֹ בָּנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וִילָדֶיהָ תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא בְּגַפּוֹ יֵצֵא׃

וְאִם־אָמֹר יֹאמַר הָעֶבֶד אָהַבְתִּי אֶת־אֲדֹנִי אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בָּנָי לֹא אֵצֵא חָפְשִׁי׃

וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוֹ אֶל־הַדֶּלֶת אוֹ אֶל־הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת־אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם׃

וְכִי־יִמְכֹּר אִישׁ אֶת־בִּתּוֹ לְאָמָה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים׃

אִם־רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר לוֹ יָעָדָהּ וְהֶפְדָּהּ לְעַם נָכְרִי לֹא־יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ בְּבִגְדוֹ־בָהּ׃

וְאִם־לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ׃

אִם־אַחֶרֶת יִקַּח־לוֹ שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ לֹא יִגְרָע׃

וְאִם־שָׁלֹשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ וְיָצְאָה חִנָּם אֵין כָּסֶף׃ פ

מַכֵּה אִישׁ וָמֵת מוֹת יוּמָת׃

וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אִנָּה לְיָדוֹ וְשַׂמְתִּי לְךָ מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃

וְכִי־יָזִד אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לְהָרְגוֹ בְּעָרְמָה מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ לָמוּת׃

וּמַכֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃

וְגֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת׃

וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת׃

וְכִי־יְרִיבֻן אֲנָשִׁים וְהִכָּה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב׃

אִם־יָקוּם וְהִתְהַלַּךְ בַּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ וְנָקָה הַמַּכֶּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרָפֹא יְרַפֵּא׃

וְכִי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עֶבְדּוֹ אוֹ אֶת־אֲמָתוֹ בַּשֵּׁבֶט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקֹם יִנָּקֵם׃

אַךְ אִם־יוֹם אוֹ יוֹמַיִם יַעֲמֹד לֹא יֻקַּם כִּי כַסְפּוֹ הוּא׃

וְכִי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בִּפְלִלִים׃

וְאִם־אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ׃

עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רָגֶל׃

כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה פֶּצַע תַּחַת פָּצַע חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה׃

וְכִי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עֵין עַבְדּוֹ אוֹ אֶת־עֵין אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת עֵינוֹ׃

וְאִם־שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ שֵׁן אֲמָתוֹ יַפִּיל לַחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ׃ פ

וְכִי־יִגַּח שׁוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה וָמֵת סָקוֹל יִסָּקֵל הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל אֶת־בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי׃

וְאִם־שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְמֹל שִׁלְשֹׁם וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ וְהֵמִית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹר יִסָּקֵל וְגַם־בְּעָלָיו יוּמָת׃

אִם־כֹּפֶר יוּשַׁת עָלָיו וְנָתַן פִּדְיֹן נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־יוּשַׁת עָלָיו׃

אוֹ־בֵן יִגָּח אוֹ־בַת יִגָּח כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יֵעָשֶׂה לּוֹ׃

אִם־עֶבֶד יִגַּח הַשּׁוֹר אוֹ אָמָה כֶּסֶף שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן לַאדֹנָיו וְהַשּׁוֹר יִסָּקֵל׃ פ

וְכִי־יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִּי־יִכְרֶה אִישׁ בֹּר וְלֹא יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל־שָׁמָּה שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר׃

בַּעַל הַבּוֹר יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב לִבְעָלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה־לּוֹ׃

וְכִי־יִגֹּף שׁוֹר אִישׁ אֶת־שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת וּמָכְרוּ אֶת־הַשּׁוֹר הַחַי וְחָצוּ אֶת־כַּסְפּוֹ וְגַם־הַמֵּת יֶחֱצוּן׃

אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְּמֹל שִׁלְשֹׁם וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ בְּעָלָיו שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה־לּוֹ׃ פ

כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה בָקָר יְשַׁלֵּם תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע־צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה׃

אִם־בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְהֻכָּה וָמֵת אֵין לוֹ דָּמִים׃

אִם־זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם אִם־אֵין לוֹ וְנִמְכַּר בִּגְנֵבָתוֹ׃

אִם־הַגְּנֵבָה תִּמָּצֵא בְיָדוֹ חַיָּה שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר אוֹ שֶׂה שְׁנַיִם יְשַׁלֵּם׃ פ

כִּי יַבְעֶר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ כֶרֶם וְשִׁלַּח אֶת־בְּעִירוֹ וּבִעֵר בִּשְׂדֵה אַחֵר מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם׃

כִּי־תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קִמֹּשׁ וְנֶאֱכַל גָּדִישׁ אוֹ הַשָּׂדֶה שָׁלֵם יְשַׁלֵּם הַמַּבְעִר אֶת־הַבְּעֵרָה׃

כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ כֵלִים לִשְׁמֹר וְנִגְנַב מִבֵּית הָאִישׁ אִם־יִמָּצֵא הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם שְׁנָיִם׃

אִם־לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְנִקְרַב בַּעַל הַבַּיִת אֶל־הָאֱלֹהִים אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ׃

עַל־כָּל־דְּבַר־פֶּשַׁע עַל־שׁוֹר עַל־חֲמוֹר עַל־שֶׂה עַל־כְּסוּת עַל כָּל־אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבֹא דְּבַר שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ׃

כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וְכָל־בְּהֵמָה לִשְׁמֹר וּמֵת אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אֵין רֹאֶה׃

שְׁבֻעַת יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ וְלָקַח בְּעָלָיו לֹא יְשַׁלֵּם׃

וְאִם־גָּנֹב יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו׃

אִם־טָרֹף יִטָּרֵף יְבִאֵהוּ עֵד הַטְּרֵפָה לֹא יְשַׁלֵּם׃ פ

וְכִי־יִשְׁאַל אִישׁ מֵעִם רֵעֵהוּ וְנִשְׁבַּר אוֹ מֵת בְּעָלָיו אֵין עִמּוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם׃

אִם־בְּעָלָיו עִמּוֹ לֹא יְשַׁלֵּם אִם־שָׂכִיר הוּא בָּא בִּשְׂכָרוֹ׃

וְכִי־יְפַתֶּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־אֹרָשָׂה וְשָׁכַב עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ לְאִשָּׁה׃

אִם־מָאֵן יְמָאֲנ֣וּ אָבִיהָ לָתֵת אֹתָהּ אֵלָיו כֶּסֶף יִשְׁקֹל כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת׃ פ

מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה׃

כָּל־שֹׁכֵב עִם־בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת׃

הַזֹּבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי לַיהוָה לְבַדּוֹ׃ פ

וְגֵר לֹא תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי־גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

כָּל־אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא תְעַנּוּן׃

אִם־עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי אִם־צָעֹק יִצְעַק אֵלַי שָׁמֹעַ אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ׃

וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בַּחֶרֶב וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים׃

אִם־כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת־עַמִּי אֶת־הֶעָנִי עִמָּךְ לֹא־תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא־תָשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ׃

אִם־חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת רֵעֶךָ עַד־בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃

כִּי הִוא כְסֻתָּתוֹ לְבַדָּהּ הִוא שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ בַּמֶּה יִשְׁכָּב וְהָיָה כִּי־יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי־חַנּוּן אָנִי׃

אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא תָאֹר׃

מְלֵאָתְךָ וְדִמְעֲךָ לֹא תְאַחֵר בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּתֶּן־לִי׃

כֵּן תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם־אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ־לִי׃

וְאַנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ׃ פ

לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע שָׁוְא אַל־תָּשֶׁת יָדְךָ עִם־רָשָׁע לִהְיוֹת עֵד חָמָס׃

לֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים לְרָעֹת וְלֹא־תַעֲנֶה עַל־רִב לִנְטֹת אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטֹּת׃

וְדָל לֹא תֶהְדַּר בְּרִיבוֹ׃

כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אֹיִבְךָ אוֹ חֲמֹרוֹ תֹּעֶה הָשֵׁב תָּשִׁיב לוֹ׃

כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׂנַאֲךָ רֹבֵץ תַּחַת מַשָּׂאוֹ וְחָדַלְתָּ מֵעֲזֹב לוֹ עָזֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ׃

לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט אֶבְיֹנְךָ בְּרִיבוֹ׃

מִדְּבַר־שֶׁקֶר תִּרְחָק וְנָקִי וְצַדִּיק אַל־תַּהֲרֹג כִּי לֹא אַצְדִּיק רָשָׁע׃

וְשֹׁחַד לֹא תִקָּח כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים וְיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִם׃

וְגֵר לֹא תִלְחָץ וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת־נֶפֶשׁ הַגֵּר כִּי־גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת־אַרְצֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃

וַהַשְּׁבִיעִת תִּשְׁמְטֶנָּה וְנָטַשְׁתָּהּ וְאָכְלוּ אֶבְיֹנֵי עַמֶּךָ וְיִתְרָם תֹּאכַל חַיַּת הַשָּׂדֶה כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזֵיתֶךָ׃

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרֶךָ וְיִנָּפֵשׁ בֶּן־אֲמָתְךָ וְהַגֵּר׃

וּבְכֹל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲלֵכֶם תִּשָּׁמֵרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תַזְכִּירוּ לֹא יִשָּׁמַע עַל־פִּיךָ׃ פ

שָׁלוֹשׁ רְגָלִים תָּחֹג לִי בַּשָּׁנָה׃

אֶת־חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חodesh הָאָבִיב כִּי בוֹ יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם׃

וְחַג הַקָּצִיר בִּכּוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאָסִף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאָסְפְּךָ אֶת־מַעֲשֶׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה׃

שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶל־פְּנֵי הָאָדוֹן יְהוָה׃

לֹא־תִזְבַּח עַל־חָמֵץ דַּם זִבְחִי וְלֹא־יָלִין חֵלֶב חַגִּי עַד־בֹּקֶר׃

רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ׃ פ

הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לִשְׁמָרְךָ בַּדָּרֶךְ וְלַהֲבִיאֲךָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הֲכִנֹתִי׃

הִשָּׁמֶר מִפָּנָיו וּשְׁמַע בְּקֹלוֹ אַל־תַּמֵּר בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֲכֶם כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ׃

כִּי אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקֹלוֹ וְעָשִׂיתָ כָּל־אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאָיַבְתִּי אֶת־אֹיְבֶיךָ וְצַרְתִּי אֶת־צֹרְרֶיךָ׃

וְהָלַךְ מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ וְהֵבִיאֲךָ אֶל־הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַכְּנַעֲנִי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי וְהִכְחַדְתִּיו׃

לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיהֶם כִּי הָרֵס תֶּהֶרְסֵם וְשַׁבֵּר תְּשַׁבֵּר מַצֵּבֹתֵיהֶם׃

וַעֲבַדְתֶּם אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת־לַחְמְךָ וְאֶת־מֵימֶיךָ וַהֲסִרֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ׃

לֹא תִהְיֶה מְשַׁכֵּלָה וַעֲקָרָה בְּאַרְצֶךָ אֶת מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא׃

אֶת־אֵימָתִי אֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ וְהַמֹּתִי אֶת כָּל־הָעָם אֲשֶׁר תָּבוֹא בָהֶם וְנָתַתִּי אֶת כָּל־אֹיְבֶיךָ אֵלֶיךָ עֹרֶף׃

וְשָׁלַחְתִּי אֶת־הַצִּרְעָה לְפָנֶיךָ וְגֵרְשָׁה אֶת־הַחִוִּי אֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַחִתִּי מִלִּפָנֶיךָ׃

לֹא אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ בִּשְׁנָה אַחַת פֶּן־תִּהְיֶה הָאָרֶץ שְׁמָמָה וְלֹא תִרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה׃

מְעַט מְעַט אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְרֶה וְנָחַלְתָּ אֶת־הָאָרֶץ׃

וְשַׁתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ מִיַּם סוּף וְעַד־יָם פְּלִשְׁתִּים וּמִמִּדְבָּר עַד־הַנָּהָר כִּי אֶתֵּן בְּיָדְכֶם אֶת־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְגֵרַשְׁתָּם מִפָּנֶיךָ׃

לֹא־תִכְרֹת לָהֶם וְלֵאלֹהֵיהֶם בְּרִית׃

לֹא יֵשְׁבוּ בְּאַרְצְךָ פֶּן־יַחֲטִיאוּ אוֹתְךָ לִי כִּי תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ׃ פ

וְאֶל־מֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֶל־יְהוָה אַתָּה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרָחֹק׃

וְנִגַּשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל־יְהוָה וְהֵמָּה לֹא יִגָּשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ׃

וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה וְאֵת כָּל־הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל־הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה׃

וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה וַיַּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ תַּחַת הָהָר וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מַצֵּבָה לִשְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃

וַיִּשְׁלַח אֶת־נַעֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פָּרִים׃

וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיָּשֶׂם בָּאַגָּנֹת וַחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃

וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע׃

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּזְרֹק עַל־הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דַם־הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם עַל כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃

וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃

וַיִּרְאוּ אֵת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתַחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לִבְנַת הַסַּפִּיר וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לָטֹהַר׃

וְאֶל־אֲצִילֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ וַיֶּחֱזוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃ פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הָהָרָה וֶהְיֵה־שָׁם וְאֶתְּנָה לְךָ אֶת־לֻחֹת הָאֶבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם׃

וַיָּקָם מֹשֶׁה וִיהוֹשֻׁעַ מְשָׁרְתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הַר הָאֱלֹהִים׃

וְאֶל־הַזְּקֵנִים אָמַר שְׁבוּ־לָנוּ בָזֶה עַד אֲשֶׁר נָשׁוּב אֲלֵיכֶם וְהִנֵּה אַהֲרֹן וְחוּר עִמָּכֶם מִי בַּעַל דְּבָרִים יִגַּשׁ אֲלֵהֶם׃

וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָהָר וַיְכַס הֶעָנָן אֶת־הָהָר׃

וַיִּשְׁכֹּן כְּבוֹד־יְהוָה עַל־הַר סִינַי וַיְכַסֵּהוּ הֶעָנָן שֵׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הֶעָנָן׃

וּמַרְאֵה כְבוֹד־יְהוָה כְּאֵשׁ אֹכֶלֶת בְּרֹאשׁ הָהָר לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃

וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הֶעָנָן וַיַּעַל אֶל־הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה׃ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃

דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ־לִי תְּרוּמָה מֵאֵת כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ תִּקְחוּ אֶת־תְּרוּמָתִי׃

וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאִתָּם זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃

וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃

וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים׃

שֶׁמֶן לַמָּאוֹר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃

אַבְנֵי־שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃

וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם׃

כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנִי מַרְאֶה אֹתְךָ אֶת־תַּבְנִית הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־תַּבְנִית כָּל־כֵּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ׃

וְעָשׂוּ אָרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃

וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ תְּצַפֶּנּוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו זֵר זָהָב סָבִיב׃

וְיָצַקְתָּ לוֹ אַרְבַּע טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּה עַל־אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל־צַלְעוֹ הָאַחַת וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל־צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃

וְעָשִׂיתָ בַדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב׃

וְהֵבֵאתָ אֶת־הַבַּדִּים בְּטַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹת הָאָרוֹן לָשֵׂאת אֶת־הָאָרוֹן בָּהֶם׃

בַּדִּים יִהְיוּ הַבַּדִּים בְּטַבָּעוֹת הָאָרוֹן לֹא יָסוּרוּ מִמֶּנּוּ׃

וְנָתַתָּ אֶל־הָאָרוֹן אֶת־הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃

וְעָשִׂיתָ כַפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ׃

וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃

וְעָשִׂיתָ כְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וְכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן־הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת־הַכְּרֻבִים עַל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו׃

וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים בִּכְנָפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים׃

וְנָתַתָּ אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאָרוֹן מִלְמָעְלָה וְאֶל־הָאָרוֹן תִּתֵּן אֶת־הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ׃

וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שָׁם וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֹתְךָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחַן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃

וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃

וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זֵר זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב׃

וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּה אֶת־הַטַּבָּעוֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאוֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃

לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת תִּהְיֶינָה הַטַּבָּעוֹת בָּתִּים לְבַדֵּי לָשֵׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃

וְעָשִׂיתָ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא בָהֶם אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃

וְעָשִׂיתָ אֶת־קְעָרֹתָיו וְאֶת־כַּפֹּתָיו וְאֶת־מְנַקִּיֹתָיו וְאֶת־קְשָׂוֹתָיו אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֶן זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם׃

וְנָתַתָּ עַל־הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד׃

וְעָשִׂיתָ מְנוֹרַת זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה תֵּעָשֶׂה הַמְּ

וַיֹּאמֶר לוֹ אַבְרָהָם הַשְׁמֶר לְךָ פֶּן תָּשִׁיב אֶת בְּנִי שָׁמָּה׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְיָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לָקָחַנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי
וַאֲשֶׁר דִּבֶּר לִי וַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִי לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת
הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ לְפָנֶיךָ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי מִשָּׁם׃
וְאִם לֹא תֹאבֶה הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרֶיךָ וְנִקֵּיתָ מִשְּׁבֻעָתִי זֹאת רַק אֶת בְּנִי
לֹא תָשִׁיב שָׁמָּה׃
וַיָּשֶׂם הָעֶבֶד אֶת יָדָיו תַּחַת יְרֵךְ אַבְרָהָם אֲדֹנָיו וַיִּשָּׁבַע לוֹ עַל הַדָּבָר הַזֶּה׃
וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גְמַלִּים מִגְּמַלֵּי אֲדֹנָיו וַיֵּלֶךְ וְכָל טוּב אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ
וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל אֲרַם נַהֲרַיִם אֶל עִיר נָחוֹר׃
וַיַּבְרֵךְ הַגְמַלִּים מִחוּץ לָעִיר אֶל בְּאֵר הַמָּיִם לְעֵת עֶרֶב לְעֵת צֵאת הַשֹּׁאֲבוֹת
וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם הַקְרֶה נָא לְפָנַי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה חֶסֶד עִם אֲדֹנִי
אַבְרָהָם׃
הִנֵּה אָנֹכִי נִצָּב עַל עֵין הַמָּיִם וּבְנוֹת אַנְשֵׁי הָעִיר יֹצְאוֹת לִשְׁאֹב מָיִם׃
וְהָיָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיהָ הַטִּי נָא כַדֵּךְ וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם
גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הוֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם
גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הוֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם
וְהָיָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיהָ הַטִּי נָא כַדֵּךְ וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם
גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הוֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם
גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הוֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם
וְהָיָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיהָ הַטִּי נָא כַדֵּךְ וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם
גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הוֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם
גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הוֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם
וְהָיָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיהָ הַטִּי נָא כַדֵּךְ וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם
גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הוֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם
גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הוֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם
וְהָיָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיהָ הַטִּי נָא כַדֵּךְ וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם
גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הוֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם
גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הוֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם
וְהָיָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיהָ הַטִּי נָא כַדֵּךְ וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם
גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הוֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם
גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הוֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם

הלכות שבועות	פרק ראשון	דף א
	פרק שני	דף ב
	פרק שלישי	דף ג
	פרק רביעי	דף ד
	פרק חמישי	דף ה
	פרק ששי	דף ו
	פרק שביעי	דף ז
	פרק שמיני	דף ח
	פרק תשיעי	דף ט
	פרק עשירי	דף י
	פרק אחד עשר	דף יא
הלכות שגגות	פרק ראשון	דף יב
	פרק שני	דף יג
	פרק שלישי	דף יד
	פרק רביעי	דף טו
	פרק חמישי	דף טז
	פרק ששי	דף יז
	פרק שביעי	דף יח
	פרק שמיני	דף יט
	פרק תשיעי	דף כ
	פרק עשירי	דף כא
	פרק אחד עשר	דף כב
	פרק שנים עשר	דף כג
הלכות מעילה	פרק ראשון	דף כד
	פרק שני	דף כה
	פרק שלישי	דף כו
	פרק רביעי	דף כז
	פרק חמישי	דף כח
	פרק ששי	דף כט
	פרק שביעי	דף ל
	פרק שמיני	דף לא
	פרק תשיעי	דף לב
	פרק עשירי	דף לג
הלכות תמורה	פרק ראשון	דף לד
	פרק שני	דף לה
	פרק שלישי	דף לו
	פרק רביעי	דף לז
	פרק חמישי	דף לח
	פרק ששי	דף לט
	פרק שביעי	דף מ
	פרק שמיני	דף מא
	פרק תשיעי	דף מב
	פרק עשירי	דף מג
	פרק אחד עשר	דף מד
הלכות ערכין	פרק ראשון	דף מה
	פרק שני	דף מו
	פרק שלישי	דף מז
	פרק רביעי	דף מח
	פרק חמישי	דף מט
	פרק ששי	דף נ
	פרק שביעי	דף נא
	פרק שמיני	דף נב
	פרק תשיעי	דף נג
הלכות חרמין	פרק ראשון	דף נד
	פרק שני	דף נה
	פרק שלישי	דף נו
	פרק רביעי	דף נז
	פרק חמישי	דף נח
	פרק ששי	דף נט
	פרק שביעי	דף ס
	פרק שמיני	דף סא
	פרק תשיעי	דף סב
	פרק עשירי	דף סג
	פרק אחד עשר	דף סד
הלכות מכירה	פרק ראשון	דף סה
	פרק שני	דף סו
	פרק שלישי	דף סז
	פרק רביעי	דף סח
	פרק חמישי	דף סט
	פרק ששי	דף ע
	פרק שביעי	דף עא
	פרק שמיני	דף עב
	פרק תשיעי	דף עג
	פרק עשירי	דף עד
	פרק אחד עשר	דף עה
	פרק שנים עשר	דף עו
	פרק שלשה עשר	דף עז
	פרק ארבעה עשר	דף עח
	פרק חמשה עשר	דף עט
	פרק ששה עשר	דף פ
	פרק שבעה עשר	דף פא
	פרק שמונה עשר	דף פב
	פרק תשעה עשר	דף פג
	פרק עשרים	דף פד
	פרק עשרים ואחד	דף פה
	פרק עשרים ושנים	דף פו
	פרק עשרים ושלשה	דף פז
	פרק עשרים וארבעה	דף פח
	פרק עשרים וחמשה	דף פט
	פרק עשרים וששה	דף צ
	פרק עשרים ושבעה	דף צא
	פרק עשרים ושמונה	דף צב
	פרק עשרים ותשעה	דף צג
	פרק שלשים	דף צד
	פרק שלשים ואחד	דף צה
	פרק שלשים ושנים	דף צו
	פרק שלשים ושלשה	דף צז
	פרק שלשים וארבעה	דף צח
	פרק שלשים וחמשה	דף צט
	פרק שלשים וששה	דף ק
	פרק שלשים ושבעה	דף קא
	פרק שלשים ושמונה	דף קב
	פרק שלשים ותשעה	דף קג
	פרק ארבעים	דף קד
	פרק ארבעים ואחד	דף קה
	פרק ארבעים ושנים	דף קו
	פרק ארבעים ושלשה	דף קז
	פרק ארבעים וארבעה	דף קח
	פרק ארבעים וחמשה	דף קט
	פרק ארבעים וששה	דף קי
	פרק ארבעים ושבעה	דף קיא
	פרק ארבעים ושמונה	דף קיב
	פרק ארבעים ותשעה	דף קיג
	פרק חמשים	דף קיד
	פרק חמשים ואחד	דף קטו
	פרק חמשים ושנים	דף קטז
	פרק חמשים ושלשה	דף קיז
	פרק חמשים וארבעה	דף קיח
	פרק חמשים וחמשה	דף קיט
	פרק חמשים וששה	דף קכ
	פרק חמשים ושבעה	דף קכא
	פרק חמשים ושמונה	דף קכב
	פרק חמשים ותשעה	דף קכג
	פרק ששים	דף קכד
	פרק ששים ואחד	דף קכה
	פרק ששים ושנים	דף קכו
	פרק ששים ושלשה	דף קכז
	פרק ששים וארבעה	דף קכח
	פרק ששים וחמשה	דף קכט
	פרק ששים וששה	דף קל
	פרק ששים ושבעה	דף קלא
	פרק ששים ושמונה	דף קלב
	פרק ששים ותשעה	דף קלג
	פרק שבעים	דף קלד
	פרק שבעים ואחד	דף קלה
	פרק שבעים ושנים	דף קלו
	פרק שבעים ושלשה	דף קלז
	פרק שבעים וארבעה	דף קלח
	פרק שבעים וחמשה	דף קלט
	פרק שבעים וששה	דף קמ
	פרק שבעים ושבעה	דף קמא
	פרק שבעים ושמונה	דף קמב
	פרק שבעים ותשעה	דף קמג
	פרק שמונים	דף קמד
	פרק שמונים ואחד	דף קמה
	פרק שמונים ושנים	דף קמו
	פרק שמונים ושלשה	דף קמז
	פרק שמונים וארבעה	דף קמח
	פרק שמונים וחמשה	דף קמט
	פרק שמונים וששה	דף קנ
	פרק שמונים ושבעה	דף קנא
	פרק שמונים ושמונה	דף קנב
	פרק שמונים ותשעה	דף קנג
	פרק תשעים	דף קנד
	פרק תשעים ואחד	דף קנה
	פרק תשעים ושנים	דף קנו
	פרק תשעים ושלשה	דף קנז
	פרק תשעים וארבעה	דף קנח
	פרק תשעים וחמשה	דף קנט
	פרק תשעים וששה	דף קס
	פרק תשעים ושבעה	דף קסא
	פרק תשעים ושמונה	דף קסב
	פרק תשעים ותשעה	דף קסג
	פרק מאה	דף קסד
	פרק מאה ואחד	דף קסה
	פרק מאה ושנים	דף קסו
	פרק מאה ושלשה	דף קסז
	פרק מאה וארבעה	דף קסח
	פרק מאה וחמשה	דף קסט
	פרק מאה וששה	דף קע
	פרק מאה ושבעה	דף קעא
	פרק מאה ושמונה	דף קעב
	פרק מאה ותשעה	דף קעג
	פרק מאתים	דף קעד
	פרק מאתים ואחד	דף קעה
	פרק מאתים ושנים	דף קעו
	פרק מאתים ושלשה	דף קעז
	פרק מאתים וארבעה	דף קעח
	פרק מאתים וחמשה	דף קעט
	פרק מאתים וששה	דף קפ
	פרק מאתים ושבעה	דף קפא
	פרק מאתים ושמונה	דף קפב
	פרק מאתים ותשעה	דף קפג
	פרק שלשים	דף קפד
	פרק שלשים ואחד	דף קפה
	פרק שלשים ושנים	דף קפו
	פרק שלשים ושלשה	דף קפז
	פרק שלשים וארבעה	דף קפח
	פרק שלשים וחמשה	דף קפט
	פרק שלשים וששה	דף קצ
	פרק שלשים ושבעה	דף קצא
	פרק שלשים ושמונה	דף קצב
	פרק שלשים ותשעה	דף קצג
	פרק ארבעים	דף קצד
	פרק ארבעים ואחד	דף קצה
	פרק ארבעים ושנים	דף קצו
	פרק ארבעים ושלשה	דף קצז
	פרק ארבעים וארבעה	דף קצח
	פרק ארבעים וחמשה	דף קצט
	פרק ארבעים וששה	דף קצי
	פרק ארבעים ושבעה	דף קציא
	פרק ארבעים ושמונה	דף קציב
	פרק ארבעים ותשעה	דף קציג
	פרק חמשים	דף קציד
	פרק חמשים ואחד	דף קציה
	פרק חמשים ושנים	דף קציו
	פרק חמשים ושלשה	דף קציז
	פרק חמשים וארבעה	דף קציח
	פרק חמשים וחמשה	דף קציט
	פרק חמשים וששה	דף קכ
	פרק חמשים ושבעה	דף קכא
	פרק חמשים ושמונה	דף קכב
	פרק חמשים ותשעה	דף קכג
	פרק ששים	דף קכד
	פרק ששים ואחד	דף קכה
	פרק ששים ושנים	דף קכו
	פרק ששים ושלשה	דף קכז
	פרק ששים וארבעה	דף קכח
	פרק ששים וחמשה	דף קכט
	פרק ששים וששה	דף קל
	פרק ששים ושבעה	דף קלא
	פרק ששים ושמונה	דף קלב
	פרק ששים ותשעה	דף קלג
	פרק שבעים	דף קלד
	פרק שבעים ואחד	דף קלה
	פרק שבעים ושנים	דף קלו
	פרק שבעים ושלשה	דף קלז
	פרק שבעים וארבעה	דף קלח
	פרק שבעים וחמשה	דף קלט
	פרק שבעים וששה	דף קמ
	פרק שבעים ושבעה	דף קמא
	פרק שבעים ושמונה	דף קמב
	פרק שבעים ותשעה	דף קמג
	פרק שמונים	דף קמד
	פרק שמונים ואחד	דף קמה
	פרק שמונים ושנים	דף קמו
	פרק שמונים ושלשה	דף קמז
	פרק שמונים וארבעה	דף קמח
	פרק שמונים וחמשה	דף קמט
	פרק שמונים וששה	דף קנ
	פרק שמונים ושבעה	דף קנא
	פרק שמונים ושמונה	דף קנב
	פרק שמונים ותשעה	דף קנג
	פרק תשעים	דף קנד
	פרק תשעים ואחד	דף קנה
	פרק תשעים ושנים	דף קנו
	פרק תשעים ושלשה	דף קנז
	פרק תשעים וארבעה	דף קנח
	פרק תשעים וחמשה	דף קנט
	פרק תשעים וששה	דף קס
	פרק תשעים ושבעה	דף קסא
	פרק תשעים ושמונה	דף קסב
	פרק תשעים ותשעה	דף קסג
	פרק מאה	דף קסד
	פרק מאה ואחד	דף קסה
	פרק מאה ושנים	דף קסו
	פרק מאה ושלשה	דף קסז
	פרק מאה וארבעה	דף קסח
	פרק מאה וחמשה	דף קסט
	פרק מאה וששה	דף קע
	פרק מאה ושבעה	דף קעא
	פרק מאה ושמונה	דף קעב
	פרק מאה ותשעה	דף קעג
	פרק מאתים	דף קעד
	פרק מאתים ואחד	דף קעה
	פרק מאתים ושנים	דף קעו
	פרק מאתים ושלשה	דף קעז
	פרק מאתים וארבעה	דף קעח
	פרק מאתים וחמשה	דף קעט
	פרק מאתים וששה	דף קפ
	פרק מאתים ושבעה	דף קפא
	פרק מאתים ושמונה	דף קפב
	פרק מאתים ותשעה	דף קפג
	פרק שלשים	דף קפד
	פרק שלשים ואחד	דף קפה
	פרק שלשים ושנים	דף קפו
	פרק שלשים ושלשה	דף קפז
	פרק שלשים וארבעה	דף קפח
	פרק שלשים וחמשה	דף קפט
	פרק שלשים וששה	דף קצ
	פרק שלשים ושבעה	דף קצא
	פרק שלשים ושמונה	דף קצב
	פרק שלשים ותשעה	דף קצג
	פרק ארבעים	דף קצד
	פרק ארבעים ואחד	דף קצה
	פרק ארבעים ושנים	דף קצו
	פרק ארבעים ושלשה	דף קצז
	פרק ארבעים וארבעה	דף קצח
	פרק ארבעים וחמשה	דף קצט
	פרק ארבעים וששה	דף קצי
	פרק ארבעים ושבעה	דף קציא
	פרק ארבעים ושמונה	דף קציב
	פרק ארבעים ותשעה	דף קציג
	פרק חמשים	דף קציד
	פרק חמשים ואחד	דף קציה
	פרק חמשים ושנים	דף קציו
	פרק חמשים ושלשה	דף קציז
	פרק חמשים וארבעה	דף קציח
	פרק חמשים וחמשה	דף קציט

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה את המשכן ואת אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו את הארון ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת הסך את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים ואת המנורה למאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו ואת מסכי החצר את עמדיו ואת אדניו ואת מסך שער החצר את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרים את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן את כל אשר צוה יהוה את משה ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה כל חכם לב בנשים טוו בידיהן ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים ואת הנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים כל איש ואשה אשר הביא לב אתם נדבה ליהוה כל הזכר לכל מלאכת העבדה אשר עשו יהוה ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה כל איש אשר מצא אתו אבן טוב אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה את המשכן ואת אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו את הארון ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת הסך את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים ואת המנורה למאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו ואת מסכי החצר את עמדיו ואת אדניו ואת מסך שער החצר את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרים את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן את כל אשר צוה יהוה את משה ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה כל חכם לב בנשים טוו בידיהן ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים ואת הנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים כל איש ואשה אשר הביא לב אתם נדבה ליהוה כל הזכר לכל מלאכת העבדה אשר עשו יהוה ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה כל איש אשר מצא אתו אבן טוב

ב

מִי־אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי־חָפֵץ חֶסֶד הוּא׃ יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת־יָם כָּל־חַטֹּאתָם׃ תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם׃

ג

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃ בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ׃ בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ׃ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן׃ יְהִי חֶסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃ שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃ הוֹדוּ לַיְיָ כִּנּוֹרוֹת בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ׃ שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃ כִּי יָשָׁר דְּבַר יְיָ וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ׃ בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם׃ כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃ יִירְאוּ מֵיְיָ כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃ יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃ יְיָ מִשָּׁמַיִם הִבִּיט רָאָה אֶת כָּל־בְּנֵי הָאָדָם׃ מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃ הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃ אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִמָּלֵט בְּרֹב כֹּחַ׃ שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃ הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃ נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיְיָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃ כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָּטָחְנוּ׃ יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

ד

הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃

ה

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃

ו

לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר שִׁיר׃ אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃ לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃ יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה׃ יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ׃ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ׃

ז

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת׃ אֲרוֹמִמְךָ יְיָ כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי׃ יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃ יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי מִיָּרְדִי־בוֹר׃ זַמְּרוּ לַיְיָ חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃ כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם׃ יְיָ בִּרְצוֹנְךָ הָעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל׃ אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃ מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל־שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ׃ שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה עֹזֵר לִי׃ הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃ לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃

ח

לַמְנַצֵּחַ עַל־הַגִּתִּית לְדָוִד׃ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל־הַשָּׁמָיִם׃ מִפִּי עוֹלְלִים וְיוֹנְקִים יִסַּדְתָּ עֹז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃ כִּי אֶרְאֶה שָׁמֶיךָ מַעֲשֵׂי אֶצְבְּעֹתֶיךָ יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנָנְתָּה׃ מָה־אֱנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן־אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ׃ וַתְּחַסְּרֵהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ׃ תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שַׁתָּה תַּחַת רַגְלָיו׃ צֹאן וּבָקָר כֻּלָּם וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדָי׃ צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם עֹבֵר אָרְחוֹת יַמִּים׃ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה־אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ׃

ט

לַמְנַצֵּחַ עַל־מוּת לַבֵּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃ אוֹדֶה יְיָ בְּכָל־לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ אֶשְׂמְחָה וְאֶעֶלְזָה בָּךְ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ בְּשׁוּב אוֹיְבַי אָחוֹר יִכָּשְׁלוּ וְיֹאבְדוּ מִפָּנֶיךָ׃ כִּי עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יָשַׁבְתָּ לְכִסֵּא שׁוֹפֵט צֶדֶק׃ גָּעַרְתָּ גּוֹיִם אִבַּדְתָּ רָשָׁע שְׁמָם מָחִיתָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ הָאוֹיֵב תַּמּוּ חֳרָבוֹת לָנֶצַח וְעָרִים נָתַשְׁתָּ אָבַד זִכְרָם הֵמָּה׃ וַיְיָ לְעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כִּסְאוֹ׃ וְהוּא יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֻמִּים בְּמֵישָׁרִים׃ וַיְהִי יְיָ מִשְׂגָּב לַדָּךְ מִשְׂגָּב לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃ וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ׃ זַמְּרוּ לַיְיָ יוֹשֵׁב צִיּוֹן הַגִּידוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃ כִּי דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנִיִּים׃ חָנְנֵנִי יְיָ רְאֵה עָנְיִי מִמְרוֹמְמִי מִשְּׁעָרֵי מָוֶת׃ לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל־תְּהִלָּתֶיךָ בְּשַׁעֲרֵי בַת־צִיּוֹן אָגִילָה בִּישׁוּעָתֶךָ׃ טָבְעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרֶשֶׁת־זוּ טָמָנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם׃ נוֹדַע יְיָ מִשְׁפָּט פָּעַל בְּמוֹקְשׁ כַּפָּיו נִהְיוֹן רָשָׁע׃ יָשׁוּבוּ רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה כָּל־גּוֹיִם שְׁכֵחֵי אֱלֹהִים׃ כִּי לֹא לָנֶצַח יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת עֲנִיִּים תֹּאבַד לָעַד׃ קוּמָה יְיָ אַל־יָעֹז אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל־פָּנֶיךָ׃ שִׁיתָה יְיָ מוֹרָה לָהֶם יֵדְעוּ גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶלָה׃ לָמָּה יְיָ תַּעֲמֹד בְּרָחֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃ בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ בְּמֹזְמוֹת זוּ חָשָׁבוּ׃ כִּי הִלֵּל רָשָׁע עַל־תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ בֵּרַךְ נִאֵץ יְיָ׃ רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל־יִדְרֹשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל־מְזִמֹּתָיו׃ יָחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל־עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ כָּל־צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם׃ אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל־אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא בְרָע׃ אָלָה פִיהוּ מָלֵא וּמִרְמוֹת וְתוֹךְ לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן׃ יֹשֵׁב בְּמַאְרַב־צְדָקִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נְקִי עֵינָיו לְחֵלְכָה צָפֻנוּ׃ יֶאֱרֹב בַּמִּסְתָּר כְּאַרְיֵה בְסֻכּוֹ יֶאֱרֹב לַחֲטֹף עָנִי לַחֲטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ׃ דָּכָא יָשַׁח וְנָפָל בְּעָצְמוֹתָיו חֵלְכָה עָצוּמִים׃ אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל־רָאָה נֶצַח׃ קוּמָה יְיָ אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל־תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים׃ עַל־מָה נִאֵץ רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ׃ רָאִיתָה כִּי־אַתָּה עָמָל וְכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֵלֶךְ יָתוֹם אַתָּה הָיִיתָ עֹזֵר׃ שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וְרָע תִּדְרֹשׁ רִשְׁעוֹ בַּל־תִּמְצָא׃ יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃ תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְיָ תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ׃ לִשְׁפֹּט יָתוֹם וְדַךְ לְבִלְתִּי יוֹסִיף עוֹד לַעֲרִיץ מֵאֱנוֹשׁ עַל־אָרֶץ׃

י

לָמָּה יְיָ תַּעֲמֹד בְּרָחֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת בַּצָּרָה׃ בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ בְּמֹזְמוֹת זוּ חָשָׁבוּ׃ כִּי הִלֵּל רָשָׁע עַל־תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ וּבֹצֵעַ בֵּרַךְ נִאֵץ יְיָ׃ רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל־יִדְרֹשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל־מְזִמֹּתָיו׃ יָחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל־עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ כָּל־צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם׃ אָמַר בְּלִבּוֹ בַּל־אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא בְרָע׃ אָלָה פִיהוּ מָלֵא וּמִרְמוֹת וְתוֹךְ לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן׃ יֹשֵׁב בְּמַאְרַב־צְדָקִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נְקִי עֵינָיו לְחֵלְכָה צָפֻנוּ׃ יֶאֱרֹב בַּמִּסְתָּר כְּאַרְיֵה בְסֻכּוֹ יֶאֱרֹב לַחֲטֹף עָנִי לַחֲטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ בְּרִשְׁתּוֹ׃ דָּכָא יָשַׁח וְנָפָל בְּעָצְמוֹתָיו חֵלְכָה עָצוּמִים׃ אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל־רָאָה נֶצַח׃ קוּמָה יְיָ אֵל נְשָׂא יָדֶךָ אַל־תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים׃ עַל־מָה נִאֵץ רָשָׁע אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ׃ רָאִיתָה כִּי־אַתָּה עָמָל וְכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֵלֶךְ יָתוֹם אַתָּה הָיִיתָ עֹזֵר׃ שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וְרָע תִּדְרֹשׁ רִשְׁעוֹ בַּל־תִּמְצָא׃ יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ׃ תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְיָ תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ׃ לִשְׁפֹּט יָתוֹם וְדַךְ לְבִלְתִּי יוֹסִיף עוֹד לַעֲרִיץ מֵאֱנוֹשׁ עַל־אָרֶץ׃

יא

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד בַּיְיָ חָסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי נוּדִי הַרְכֶם צִפּוֹר׃ כִּי הִנֵּה הָרְשָׁעִים יִדְרְכוּן קֶשֶׁת כּוֹנְנוּ חִצָּם עַל־יֶתֶר לִירוֹת בְּמוֹ־אֹפֶל לְיִשְׁרֵי־לֵב׃ כִּי הָרְסוּן יְסוֹדוֹת צַדִּיק מָה פָּעָל׃ יְיָ בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ יְיָ בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ עֵינָיו יֶחֱזוּ עַפְעַפָּיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי אָדָם׃ יְיָ צַדִּיק יִבְחָן וְרָשָׁע וְאֹהֵב חָמָס שָׂנְאָה נַפְשׁוֹ׃ יַמְטֵר עַל־רְשָׁעִים פַּחִים אֵשׁ וְגָפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת מְנָת כּוֹסָם׃ כִּי צַדִּיק יְיָ צְדָקוֹת אָהֵב יָשָׁר יֶחֱזוּ פָנִים׃

יב

לַמְנַצֵּחַ עַל־הַשְּׁמִינִית לְדָוִד׃ הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי גָמַר חָסִיד כִּי־פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם׃ שָׁוְא יְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ שִׂפַת חֲלָקוֹת בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּרוּ׃ יַכְרֵת יְיָ כָּל־שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת׃ אֲשֶׁר אָמְרוּ לִלְשֹׁנֵנוּ נַגְבִּיר שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ מִי אָדוֹן לָנוּ׃ מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְיָ אָשִׁית בְּיֶשַׁע יָפִיחַ לוֹ׃ אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת כֶּסֶף צָרוּף בַּלּוּל לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם׃ אַתָּה יְיָ תִּשְׁמְרֵם תִּצְּרֶנּוּ מִן־הַדּוֹר זוּ לְעוֹלָם׃ סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן כְּרֻם זְלֻלוֹת לִבְנֵי אָדָם׃

יג

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד עַד־אָנָה יְיָ תִּשְׁכָּחֵנִי נֶצַח עַד־אָנָה תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃ עַד־אָנָה אָשִׁית עֵצוֹת בְּנַפְשִׁי יָגוֹן בִּלְבָבִי יוֹמָם עַד־אָנָה יָרוּם אֹיְבִי עָלָי׃ הַבִּיטָה עֲנֵנִי יְיָ אֱלֹהָי הָאִירָה עֵינַי פֶּן־אִישַׁן הַמָּוֶת׃ פֶּן־יֹאמַר אוֹיְבִי יְכָלְתִּיו צָרַי יָגִילוּ כִּי אֶמּוֹט׃ וַאֲנִי בְחַסְדְּךָ בָטָחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ׃ אָשִׁירָה לַיְיָ כִּי גָמַל עָלָי׃

יד

לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד אָמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עֲלִילָה אֵין עֹשֵׂה־טוֹב׃ יְיָ מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל־בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת־אֱלֹהִים׃ כֻּלּוֹ סָר יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה־טוֹב אֵין גַּם־אֶחָד׃ הֲלֹא יָדְעוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם יְיָ לֹא קָרָאוּ׃ שָׁם פָּחֲדוּ פָחַד כִּי־אֱלֹהִים בְּדוֹר צַדִּיק׃ עֲצַת עָנִי תָּבִישׁוּ כִּי יְיָ מַחְסֵהוּ׃ מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְיָ שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל׃

טו

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד יְיָ מִי־יָגוּר בְּאָהֳלֶךָ מִי יִשְׁכֹּן בְּהַר קָדְשֶׁךָ׃ הוֹלֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק וְדֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ׃ לֹא־רָגַל עַל־לְשֹׁנוֹ לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה וְחֶרְפָּה לֹא נָשָׂא עַל־קְרֹבוֹ׃ נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֶת־יִרְאֵי יְיָ יְכַבֵּד נִשְׁבַּע לְהָרַע וְלֹא יָמִר׃ כַּסְפּוֹ לֹא־נָתַן בְּנֶשֶׁךְ וְשֹׁחַד עַל־נָקִי לֹא לָקָח עֹשֵׂה אֵלֶּה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם׃

טז

מִכְתָּם לְדָוִד שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ׃ אָמַרְתְּ לַיְיָ אֲדֹנָי אָתָּה טוֹבָתִי בַּל־עָלֶיךָ׃ לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ הֵמָּה וְאַדִּירֵי כָּל־חֶפְצִי בָם׃ יִרְבּוּ עַצְּבוֹתָם אַחֵר מָהָרוּ בַּל־אַסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם מִדָּם וּבַל־אֶשָּׂא אֶת־שְׁמוֹתָם עַל־שְׂפָתָי׃ יְיָ מְנָת חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי׃ חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעִימִים אַף נַחֲלַת שָׁפְרָה עָלָי׃ אֲבָרֵךְ אֶת־יְיָ אֲשֶׁר יְעָצָנִי אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי׃ שִׁוִּיתִי יְיָ לְנֶגְדִּי תָּמִיד כִּי מִימִינִי בַּל־אֶמּוֹט׃ לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח׃ כִּי לֹא־תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא־תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת׃ תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת־פָּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח׃

יז

תְּפִלָּה לְדָוִד שִׁמְעָה יְיָ צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תְּפִלָּתִי בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה׃ מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים׃ בָּחַנְתָּ לִבִּי פָקַדְתָּ לַיְלָה צְרַפְתַּנִי בַּל־תִּמְצָא זָמַמְתִּי בַּל־יַעֲבַר פִּי׃ לְפָעֳלוֹת אָדָם בִּדְבַר שְׂפָתֶיךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי אָרְחוֹת פָּרִיצ׃ תָּמֹךְ אֲשֻׁרַי בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ בַּל־נָמוֹטוּ פְּעָמָי׃ אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃ הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִתְקוֹמְמִים בִּימִינֶךָ׃ שְׁמוֹר כְּאִישׁוֹן בַּת־עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי׃ מִפְּנֵי רְשָׁעִים זָדוּ שׁוֹדְדֵי נַפְשִׁי אֹיְבַי בְּנֶפֶשׁ יַקִּיפוּ עָלָי׃ חֶלְבָּמוֹ סָגָרוּ פִּימוֹ דִּבְּרוּ בְגַאֲוָה׃ אַשֻּׁרֵינוּ עַתָּה סְבָבוּנוּ עֵינָם יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת בָּאָרֶץ׃ דִּמְיוֹנוֹ כְּאַרְיֵה יִכְסַף לִטְרֹף וּכְכְפִיר יוֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים׃ קוּמָה יְיָ קַדְּמָה פָנָיו הַכְרִיעֵהוּ פַּלְּטָה נַפְשִׁי מֵרָשָׁע חַרְבֶּךָ׃ מִמְתִים יָדְךָ מִמְּתִים מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים וּצְפוּנְךָ תְּמַלֵּא בִטְנָם יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעֹלְלֵיהֶם׃ אֲנִי בְצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ׃

יח

לַמְנַצֵּחַ לְעַבְדּ יְיָ לְדָוִד אֲשֶׁר דִּבֶּר לַיְיָ אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הִצִּיל יְיָ אֹתוֹ מִכַּף כָּל־אוֹיְבָיו וּמִיַּד שָׁאוּל׃ וַיֹּאמַר אֶרְחָמְךָ יְיָ חִזְקִי׃ יְיָ סַלְעִי וּמְצוּדָתִי וּמְפַלְטִי אֵלִי צוּרִי אֶחֱסֶה בּוֹ מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי׃ מְהֻלָּל אֶקְרָא יְיָ וּמִן־אוֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ׃ אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וְנַחֲלֵי בְלִיָּעַל יְבַעֲתוּנִי׃ חֶבְלֵי שְׁאוֹל סַבּוּנִי קִדְּמוּנִי מֹקְשֵׁי מָוֶת׃ בַּצָּרָה לִי אֶקְרָא יְיָ וְאֶל־אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ וַיִּשְׁמַע מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי בְּאָזְנָיו׃ וַתִּגְעַשׁ וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי חָרָה לוֹ׃ עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל גֶּחָלִים בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ׃ וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו׃ וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוּב וַיָּעָף וַיֵּדָא עַל־כַּנְפֵי רוּחַ׃ וַיָּשֶׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ סְבִיבוֹתָיו סֻכָּתוֹ חֶשְׁכַת־מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים׃ מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ עָבָיו עָבְרוּ בָּרָד וְגַחֲלֵי אֵשׁ׃ וַיַּרְעֶם בַּשָּׁמַיִם יְיָ וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ בָּרָד וְגַחֲלֵי אֵשׁ׃ וַיִּשְׁלַח חִצָּיו וַיְפִיצֵם וּבְרָקִים רָב וַיְהֻמֵּם׃ וַיֵּרָאוּ אֲפִיקֵי מָיִם וַיִּגָּלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל מִגַּעֲרָתְךָ יְיָ מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֶּיךָ׃ יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים׃ יַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבִי עָז מִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ מִמֶּנִּי׃ יְקַדְּמוּנִי בְּיוֹם אֵידִי וַיְהִי יְיָ לְמִשְׁעָן לִי׃ וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב יְחַלְּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי׃ יִגְמְלֵנִי יְיָ כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי׃ כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְיָ וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃ כִּי כָל־מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי וְחֻקָּתָיו לֹא־אָסִיר מִמֶּנִּי׃ וָאֱהִי תָמִים עִמּוֹ וָאֶשְׁתַּמֵּר מֵעֲוֹנִי׃ וַיָּשֶׁב יְיָ לִי כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי לְנֶגֶד עֵינָיו׃ עִם־חָסִיד תִּתָּם חָסִיד וְעִם־גִּבּוֹר תָּמִים תִּתָּם׃ עִם־נָבָר תִּתָּרָר וְעִם־עִקֵּשׁ תִּפְתָּל׃ כִּי אַתָּה תּוֹשִׁיעַ עַם עָנִי וְעֵינַיִם רָמוֹת תַּשְׁפִּיל׃ כִּי אַתָּה תָּאִיר נֵרִי יְיָ אֱלֹהַי יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי׃ כִּי בְךָ אָרוּץ גְּדוּד וּבֵאלֹהַי אֲדַלֶּג־שׁוּר׃ הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ׃ כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְיָ וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ׃ הָאֵל מָעוּזִּי חָיִל וַיִּתֵּר תָּמִים דַּרְכִּי׃ מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל־בָּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי׃ מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחֲתָה קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרוֹעֹתָי׃ וַתִּתֶּן לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וִימִינְךָ תִּסְעָדֵנִי וְעַנְוָתְךָ תַּרְבֵּנִי׃ תַּרְחִיב צַעֲדִי תַּחְתָּי וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃ אֶרְדֹּף אוֹיְבַי וְאַשִּׂיגֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד כַּלּוֹתָם׃ אֶמְחָצֵם וְלֹא יוּכְלוּ קוּם יִפְּלוּ תַּחַת רַגְלָי׃ וַתְּאַזְּרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּי׃ וְאוֹיְבַי נָתַתָּה לִּי עֹרֶף וּמְשַׂנְאַי אַצְמִיתֵם׃ יְשַׁוְּעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ אֶל־יְיָ וְלֹא עָנָם

קמוץ			
קמוץ			
קמוץ			

בְּרִי יַעֲרֹךְ שָׁוְא עֵצָה הֵפֵרוּ מַחְשְׁבוֹת וְלֹא תָקוּם: כִּי עִמָּנוּ אֵל וַאֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְלוֹ הַיְשׁוּעָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַמַּלְכוּת: אָמֵן וְאָמֵן:

וְכֵן יְהִי רָצוֹן שֶׁכָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת רָעוֹת שֶׁחוֹשְׁבִים עָלַי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהָפֵר עֲצָתָם וְלַהֲשִׁיב גְּמוּלָם בְּרֹאשָׁם וְיִתְלוּ אוֹתָם עַל הָעֵץ וְיִהְיוּ לְקִלְלָה וְלִכְלִמָּה לְכָל הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם לְדוֹרוֹת עַד עוֹלָם וְעֶד

א ברוב
ויקרא
כהר

וה תמה הוה יהי לה ליהוה יהי יהוה
יהוה יהוה יהי יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה

הברוך

האחוז

לדוד ורחב

אתה בחרתנו

אהבה

בבבא מציעא פרק שלישי דף לה עמוד ב

ואמר " ואם מתוך שהוא מתיירא ממנו הוא מכבדו כי הוא לו כאב ומורא רבו עליו כמורא המלך
עליו ומה הוא מורא המלך עליו שאינו יכול לדבר עמו אלא מתוך שתיקה כך מורא רבו עליו
שאינו יכול לדבר עמו אלא מתוך שתיקה " ומנין שאם ראה בו דבר ערוה שאינו מסתכל בו
ת"ל ערות אביך לא תגלה . ומנין שאם ראה בו דבר שאינו הגון שאינו מוחה בו ת"ל ערות
אביך לא תגלה . ומנין שאם ראה בו דבר שאינו הגון שאינו מוחה בו ת"ל ערות אביך לא
תגלה . ומנין שאם ראה בו דבר שאינו הגון שאינו מוחה בו ת"ל ערות אביך לא תגלה .
ומנין שאם ראה בו דבר שאינו הגון שאינו מוחה בו ת"ל ערות אביך לא תגלה . ומנין
שאם ראה בו דבר שאינו הגון שאינו מוחה בו ת"ל ערות אביך לא תגלה . ומנין שאם
ראה בו דבר שאינו הגון שאינו מוחה בו ת"ל ערות אביך לא תגלה . ומנין שאם ראה
בו דבר שאינו הגון שאינו מוחה בו ת"ל ערות אביך לא תגלה . ומנין שאם ראה בו דבר
שאינו הגון שאינו מוחה בו ת"ל ערות אביך לא תגלה . ומנין שאם ראה בו דבר שאינו
הגון שאינו מוחה בו ת"ל ערות אביך לא תגלה . ומנין שאם ראה בו דבר שאינו הגון
שאינו מוחה בו ת"ל ערות אביך לא תגלה . ומנין שאם ראה בו דבר שאינו הגון שאינו
מוחה בו ת"ל ערות אביך לא תגלה . ומנין שאם ראה בו דבר שאינו הגון שאינו מוחה
בו ת"ל ערות אביך לא תגלה . ומנין שאם ראה בו דבר שאינו הגון שאינו מוחה בו
ת"ל ערות אביך לא תגלה . ומנין שאם ראה בו דבר שאינו הגון שאינו מוחה בו ת"ל
ערות אביך לא תגלה . ומנין שאם ראה בו דבר שאינו הגון שאינו מוחה בו ת"ל ערות
אביך לא תגלה . ומנין שאם ראה בו דבר שאינו הגון שאינו מוחה בו ת"ל ערות אביך

אמלה הבלה
אמלה הבלה
אמלה הבלה

מטה ידידות תשחרנו ... תכסיהו חמה ותבריחהו
תחלתך תורך ותלמידיך ... תכריחהו תלמידיו ותבריחהו
שם סתר תחת כנפיך ... תסתירהו תחת כנפיה ותבריחהו
ברכה תברכהו ... תשמרהו תברכהו ותבריחהו
בשמים לעולם ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו
שלח נא לעזרו ... תשלח לו משם עזרו
בשמים לעולם ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו
בעד ידידיך ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו
בעד ידידיך ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו
בעד ידידיך ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו
בעד ידידיך ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו
בעד ידידיך ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו
בעד ידידיך ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו
בעד ידידיך ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו
בעד ידידיך ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו
בעד ידידיך ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו
בעד ידידיך ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו
בעד ידידיך ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו
בעד ידידיך ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו
בעד ידידיך ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו
בעד ידידיך ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו
בעד ידידיך ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו
בעד ידידיך ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו
בעד ידידיך ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו
בעד ידידיך ... תשמרהו תשמרהו ותבריחהו

בְּיוֹם שַׁבָּת מִשְׁנֶה לֶחֶם

בְּיוֹם שַׁבָּת מִשְׁנֶה לֶחֶם
וְיַיִן עַל זֹאת תַּקְרִיבוּ
בְּתוֹךְ תְּמִידַת הַיּוֹם תַּעֲשׂוּ
וְנִסְכּוֹ עַל מִשְׁנֵה הַכְּבָשִׂים
עוֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ
עַל עוֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
רְצֵה מְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ
מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ
וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת
וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ
וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת
וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים

בְּיוֹם שַׁבָּת מִשְׁנֶה לֶחֶם
וְיַיִן עַל זֹאת תַּקְרִיבוּ
בְּתוֹךְ תְּמִידַת הַיּוֹם תַּעֲשׂוּ
וְנִסְכּוֹ עַל מִשְׁנֵה הַכְּבָשִׂים
עוֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ
עַל עוֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
רְצֵה מְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ
מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ
וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת
וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ
וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת
וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים

בְּיוֹם שַׁבָּת מִשְׁנֶה לֶחֶם
וְיַיִן עַל זֹאת תַּקְרִיבוּ
בְּתוֹךְ תְּמִידַת הַיּוֹם תַּעֲשׂוּ
וְנִסְכּוֹ עַל מִשְׁנֵה הַכְּבָשִׂים
עוֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ
עַל עוֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
רְצֵה מְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ
מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ
וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת
וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ
וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת
וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים

וּבְכָל־מַחֲשַׁבְתֵּי אֲבִינָה׃ וְאֵלֶּה רִנְנֵי־שִׁיר׃
כִּי אֵין מִלָּה בִּלְשׁוֹנִי׃ וְהִנֵּה יְהוָה יָדַעְתָּ כֻּלָּהּ׃
אָחוֹר וָקֶדֶם צַרְתָּנִי׃ וַתָּשֶׁת עָלַי כַּפֶּכָה׃
מִמֶּנִּי נִפְלְאָה דַעַת׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
אָשִׂיחָה וְלֹא אֶסְפֹּר׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
אֶל־מִי אֵלֵךְ מֵרוּחֶךָ׃ וּמִפָּנֶיךָ אָנָה אֶבְרָחָה׃
אִם־אֶסַּק שָׁמַיִם שָׁם אָתָּה׃ וְאַתָּה בְּתוֹכָם׃
אִם־אֶשְׁכַּב בִּשְׁאוֹל הִנֶּךָּ׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
אִם־אֶשָּׂא אֲבִרְתֵי שָׁחַר׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
אֶשְׁכְּנָה בְּאַחֲרִית יָם׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
גַּם־שָׁם יָדְךָ תַנְחֵנִי׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
וְתֹאחֲזֵנִי יְמִינֶךָ׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
אִם־אֹמַר אַךְ חֹשֶׁךְ יְשׁוּפֵנִי׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
וְלַיְלָה אוֹר בַּעֲדֵנִי׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
גַּם־חֹשֶׁךְ לֹא־יַחְשִׁיךְ מִמֶּךָּ׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
וְלַיְלָה כַּיּוֹם יָאִיר׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
כְּחֶשְׁכָּהּ כְּאוֹרָהּ׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
כִּי אַתָּה קָנִיתָ כִלְיוֹתָי׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
תְּסֻכֵּנִי בְּבֶטֶן אִמִּי׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
אוֹדְךָ עַל כִּי נוֹרָאוֹת נִפְלֵיתִי׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
נִפְלָאִים מַעֲשֶׂיךָ׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
וְנַפְשִׁי יֹדַעַת מְאֹד׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
לֹא־נִכְחַד עֶצְמִי מִמֶּךָּ׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בַּסָּתֶר׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
רֻקַּמְתִּי בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
גָּלְמִי רָאוּ עֵינֶיךָ׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
וְעַל־סִפְרְךָ כֻּלָּם יִכָּתֵבוּ׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
יָמִים יֻצָּרוּ וְלוֹ אֶחָד בָּהֶם׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
וְלִי מַה־יָּקָרוּ רֵעֶיךָ אֵל׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
מַה־עָצְמוּ רָאשֵׁיהֶם׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
אֶסְפְּרֵם מֵחוֹל׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃
הֲקִיצוֹתִי וְעוֹדִי עִמָּךְ׃ וְאֵלֶּה תְּהִלּוֹתֵי׃

וכמו השתא

עלה נימוקי

וכמו השתא

עלה נימוקי

וכמו השתא

עלה נימוקי

וכמו השתא

עלה נימוקי

שיר

לדוד בטרם יי
יי אורי וישעי ממי אירא
יי מעוז חיי ממי אפחד
בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי
צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו
אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי
אם קמה בי מלחמה בזאת אני בוטח
אחת שאלתי מאת יי אותה אבקש
שבתי בבית יי כל ימי חיי
לחזות בנעם יי ולבקר בהיכלו
כי יצפנני בסכה ביום רעה
יסתירני בסתר אהלו
בצור ירוממני
ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי
ואזבחה באהלו זבחי תרועה
אשירה ואזמרה ליי
שמע יי קולי אקרא וחנני
ועניני אמר לך בעדי פני בקשו
את פניך יי אבקש
אל תסתר פניך ממני
אל תט באף עבדך עזרתי היית
אל תטשני ואל תעזבני
אלהי ישעי
כי אבי ואמי עזבוני
ויי יאספני
הורני יי דרכך
ונחני בארח מישור
לשוררי
אל תתנני בנפש צרי
כי קמו בי עדי שקר
ויפח חמס
לולא האמנתי לראות בטוב יי
בארץ חיים
קוה אל יי
חזק ויאמץ לבך
וקוה אל יי

ציצית

ברכות קריאת שמע

ברוך ה' המבורך לעולם ועד.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך עושה שלום ובורא את הכל. הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ ה' כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ. תִּתְבָּרַךְ ה' אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה ה' יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת.

אהבה רבה אהבתנו ה' אלהינו חמלה גדולה וחסון יתירה חמלת עלינו. אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך וילמדם חקי חיים כן תחננו ותלמדנו. אבינו האב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד ולדרוש ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך ולא נבוש לעולם ועד. כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך. והבא שלום לארבע כנפות הארץ ותוליכנו קוממיות לארצנו. כי אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבת אותנו לשמך הגדול סלה באמת לשם יחוד. ברוך אתה ה' הבוחר בעמו ישראל באהבה.

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך. ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך. וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך. וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך. למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם. אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני ה' אלהיכם. אמת

ויציב מכון ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא ה' אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו. הפודנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו ומשלם גמול לכל אויבי נפשנו. העושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר. השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו. המדריכנו על במתי ארץ. הדרכתנו בנתיבות צדק למענו. הושיבנו בצל כנפיו ונשאנו על במתי עולם. הראנו בישועתו. ויעבר ה' את כל חרון אפו. ויכלה את כל עברתו. ויעמד את כל מחשבותיו. ויקים את כל דבריו. ויעשה את כל רצונו. ויגמור את כל משאלותינו. ויתן לנו את כל אשר שאלנו. ויתן לנו את כל אשר נדרנו. ויתן לנו את כל אשר נשבענו. ויתן לנו את כל אשר נתנדבנו. ויתן לנו את כל אשר נתנדבנו. ויתן לנו את כל אשר נתנדבנו.

ברכות קריאת שמע

ברוך ה' המבורך לעולם ועד.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך עושה שלום ובורא את הכל. הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ ה' כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ. תִּתְבָּרַךְ ה' אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה ה' יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת.

אהבה רבה אהבתנו ה' אלהינו חמלה גדולה וחסון יתירה חמלת עלינו. אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך וילמדם חקי חיים כן תחננו ותלמדנו. אבינו האב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד ולדרוש ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך ולא נבוש לעולם ועד. כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך. והבא שלום לארבע כנפות הארץ ותוליכנו קוממיות לארצנו. כי אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבת אותנו לשמך הגדול סלה באמת לשם יחוד. ברוך אתה ה' הבוחר בעמו ישראל באהבה.

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך. והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך. ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך. וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך. וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך. למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים לאלהיכם. אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני ה' אלהיכם. אמת

ויציב מכון ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא ה' אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו. הפודנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו ומשלם גמול לכל אויבי נפשנו. העושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר. השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו. המדריכנו על במתי ארץ. הדרכתנו בנתיבות צדק למענו. הושיבנו בצל כנפיו ונשאנו על במתי עולם. הראנו בישועתו. ויעבר ה' את כל חרון אפו. ויכלה את כל עברתו. ויעמד את כל מחשבותיו. ויקים את כל דבריו. ויעשה את כל רצונו. ויגמור את כל משאלותינו. ויתן לנו את כל אשר שאלנו. ויתן לנו את כל אשר נדרנו. ויתן לנו את כל אשר נשבענו. ויתן לנו את כל אשר נתנדבנו. ויתן לנו את כל אשר נתנדבנו. ויתן לנו את כל אשר נתנדבנו.

מַלְכוּתוֹ יִשְׁתַּחֲוֶה מַלְכֵי וְכָל־גּוֹיִם יַעַבְדוּהוּ׃
כִּי־מַלֵּט אֶבְיוֹן מְשַׁוַּע וְעָנִי וְאֵין עֹזֵר לוֹ׃
יָחֹס עַל־דַּל וְאֶבְיוֹן וְנַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים יוֹשִׁיעַ׃
מִתּוֹךְ וּמֵחָמָס יִגְאַל נַפְשָׁם וְיָקַר דָּמָם בְּעֵינָיו׃
וְיִחְיֶה וְיִתֶּן־לוֹ מִזְּהַב שְׁבָא וְיִתְפַּלֵּל בַּעֲדוֹ תָּמִיד כָּל־הַיּוֹם יְבָרְכֶנְהוּ׃
יְהִי פְּסַת־בָּר בָּאָרֶץ בְּרֹאשׁ הָרִים יִרְעַשׁ כַּלְּבָנוֹן פִּרְיוֹ וְיָצִיצוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ׃
יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ וְיִתְבָּרְכוּ בוֹ כֹּל גּוֹיֵי אֶרֶץ יְאַשְּׁרוּהוּ׃
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ׃
וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן׃
כָּלוּ תְפִלּוֹת דָּוִד בֶּן־יִשָׁי׃

מַלְכוּתוֹ יִשְׁתַּחֲוֶה מַלְכֵי וְכָל־גּוֹיִם יַעַבְדוּהוּ׃
כִּי־מַלֵּט אֶבְיוֹן מְשַׁוַּע וְעָנִי וְאֵין עֹזֵר לוֹ׃
יָחֹס עַל־דַּל וְאֶבְיוֹן וְנַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים יוֹשִׁיעַ׃
מִתּוֹךְ וּמֵחָמָס יִגְאַל נַפְשָׁם וְיָקַר דָּמָם בְּעֵינָיו׃
וְיִחְיֶה וְיִתֶּן־לוֹ מִזְּהַב שְׁבָא וְיִתְפַּלֵּל בַּעֲדוֹ תָּמִיד כָּל־הַיּוֹם יְבָרְכֶנְהוּ׃
יְהִי פְּסַת־בָּר בָּאָרֶץ בְּרֹאשׁ הָרִים יִרְעַשׁ כַּלְּבָנוֹן פִּרְיוֹ וְיָצִיצוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ׃
יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ וְיִתְבָּרְכוּ בוֹ כֹּל גּוֹיֵי אֶרֶץ יְאַשְּׁרוּהוּ׃
בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ׃
וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן׃
כָּלוּ תְפִלּוֹת דָּוִד בֶּן־יִשָׁי׃

אֵלִי
אֵלִי אֵלִי לְךָ נָאֶה שִׁיר

שלומי

לך מלך

שמעו ישמח לבב מבקשי ה׳ דרשו ה׳ ועזו בקשו פניו תמיד
הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו הללוהו בגבורתיו
הללוהו כרב קדשו הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור
הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב הללוהו בצלצלי שמע
הללוהו בצלצלי תרועה כל הנשמה תהלל יה הללויה

ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים
ובארץ כי לך נאה ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל
וזמרה עז וממשלה נצח גדולה וגבורה תהלה ותפארת קדושה
ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם אתה אל מלך גבור
בתשבחות מהלל בשירות ומזמר נותן נפלאות על עמו ישראל
בחמלה בחסד ברחמים ובטובה גדולה מעולם לא נמצא כמוך
אלהינו ואין זולתך אדוננו ומי דומה לך מלכנו ומי כמוך גואלנו
מי יערך אליך ומי יוכל לשוות עמך מי יתן לך עד ומי יתנך
לך שותף ומי יכוננך ביום צר ומצוקה ומי יעמיד לך לעמוד
בפרץ ולהודות לשמך ולומר נודה לך ונספר תהלתך על חיינו
המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפלאותיך
וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו
רחמיך ומעולם קוינו לך הרחמן כי לא תמו חסדיך ומן
העולם שברנו לך על כן אבר תפיץ בנו ורוח נשמה כל
יפארו ויעריצו ויקדישו ויתנו כבוד ויעלו ויקבלו את שמך
המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ כי לך נאה ה׳ אלהינו
ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עז וממשלה נצח
גדולה וגבורה תהלה ותפארת קדושה ומלכות ברכות
והודאות מעתה ועד עולם ברוך אתה ה׳ אל מלך גדול
בתשבחות אל ההודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה
מלך אל חי העולמים

ברוך אתה ה׳ אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצוה לנו לעסק בדברי תורה ועל כן ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו
אנא ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו יערב נא לפניך דברי תורתך
בפינו ובפי כל עמך בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי
צאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כולנו יודעי שמך ולומדי
תורתך לשמה ברוך אתה ה׳ המלמד תורה לעמו ישראל

ברוך אתה ה׳ אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים
ונתן לנו את תורתו ברוך אתה ה׳ נותן התורה

ברוך אתה ה׳ אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת
וחיי עולם נטע בתוכנ

ראשון

אמור לי ילדי
מה תרצה ממני
אמור לי ילדי
מה תרצה ממני
אם תרצה לשמוע שיר
אשיר לך שיר
אם תרצה לשמוע סיפור
אספר לך סיפור
אם תרצה לשחק
אשחק אתך
אם תרצה לרוץ
אתחרה אתך
אם תרצה לקפוץ
אקפוץ אתך
אם תרצה לרקוד
אלמד אותך
אם תרצה לצחוק
אצחיק אותך
אם תרצה לבכות
אבכה אתך
אם תרצה לשתוק
אשתוק אתך
אם תרצה ללכת
אלך אתך
אם תרצה לשבת
אשב אתך
אם תרצה לישון
אשכב אתך
אמור לי ילדי
מה תרצה ממני
אמור לי ילדי
מה תרצה ממני
אם תרצה לשמוע שיר
אשיר לך שיר
אם תרצה לשמוע סיפור
אספר לך סיפור
אם תרצה לשחק
אשחק אתך
אם תרצה לרוץ
אתחרה אתך
אם תרצה לקפוץ
אקפוץ אתך
אם תרצה לרקוד
אלמד אותך
אם תרצה לצחוק
אצחיק אותך
אם תרצה לבכות
אבכה אתך
אם תרצה לשתוק
אשתוק אתך
אם תרצה ללכת
אלך אתך
אם תרצה לשבת
אשב אתך
אם תרצה לישון
אשכב אתך
אמור לי ילדי
מה תרצה ממני
אמור לי ילדי
מה תרצה ממני

296

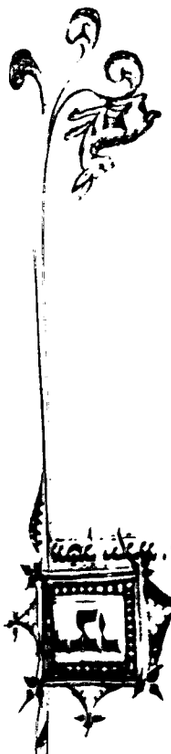

בראשית פרק ב

ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃ ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר׃ ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש׃ ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃ ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃ ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם׃ ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃

בראשית פרק ג

והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל׃ ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון׃ ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון׃ כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל׃ ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות׃ וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה׃ ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא׃ ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת׃ ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך׃ ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך׃ ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך׃ וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה׃ בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב׃ ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי׃ ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם׃ ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם׃ ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים׃

בראשית פרק ד

והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה׃ ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה׃ ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה׃ והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו׃ ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו׃ ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך׃ הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו׃ ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו׃ ויאמר יהוה אל קין איה הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי׃ ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה׃ ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך׃ כי תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ׃ ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא׃ הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני׃ ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם ויתן יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו׃ ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן׃ וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך׃ ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך׃ ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה׃ ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה׃ ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב׃ וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה׃ ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי׃ כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה׃ וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת את הבל כי הרגו קין׃ ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה׃

בראשית פרק ה

זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו׃ זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם׃ ויחי אדם שלשים שנה ומאתים שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת׃ ויהי ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה ומת׃ ויחי שת חמש שנים ומאה שנה ויולד את אנוש׃ ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי שת אשר חי שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה ושלשים שנה ומת׃ ויחי אנוש תשעים שנה ומאה שנה ויולד את קינן׃ ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה ומת׃ ויחי קינן שבעים שנה ומאה שנה ויולד את מהללאל׃ ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי קינן עשר שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה ומת׃ ויחי מהללאל חמש וששים שנה ומאה שנה ויולד את ירד׃ ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה ומת׃ ויחי ירד שתים וששים שנה ומאה שנה ויולד את חנוך׃ ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה ומת׃ ויחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח׃ ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה׃ ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים׃ ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאה שנה ויולד את למך׃ ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה ומת׃ ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאה שנה ויולד בן׃ ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה׃ ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה ומת׃ ויחי נח חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת׃

בראשית פרק ו

ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם׃ ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃ ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה׃ הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם׃ וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום׃ וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו׃ ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃ ונח מצא חן בעיני יהוה׃ אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח׃ ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת׃ ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃ וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ׃ ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׃ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה׃ כי אני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ והקימתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃ ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃

בראשית פרק ז

ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהורה הוא שנים איש ואשתו׃ גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ׃ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃ ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃ מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה׃ שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׃ ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ׃ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃ הם וכל החית למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃ והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו׃ ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ׃ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים׃ והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים׃ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם׃ כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה׃ ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום׃

בראשית פרק ח

ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים׃ ויסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים׃ וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום׃ ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט׃ והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים׃ ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה׃ וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ׃ וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה׃ ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה׃ ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה מן התבה׃ ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ׃ ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד׃ ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה׃ ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׃ וידבר אלהים אל נח לאמר׃ צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך׃ כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ׃ ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו׃ כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה׃ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח׃ וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי׃ עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו׃

בראשית פרק ט

ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ׃ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל׃ אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם׃ שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם׃ ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה׃ ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר׃ ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם׃ ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃ והקימתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ׃ ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם׃ את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ׃ והיה בעננו על הארץ וראתה הקשת בענן׃ וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש בשר ולא יהיו המים למבול לשחת כל בשר׃ והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש בשר אשר על הארץ׃ ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקימתי בין כל בשר אשר על הארץ׃ ויהי בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען׃ שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ׃ ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה׃ וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ ויקח שם ויפת את הבגד וישימו על שכמם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם׃ ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן׃ ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃ ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו׃ יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו׃ ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה׃ ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה ויכל׃

בראשית פרק י

ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולד להם בנים אחרי המבול׃ בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃ ובני גמר אשכנז ריפת ותוגרמה׃ ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים׃ מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש לשונו למשפחתם בגוייהם׃ ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃ ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃ וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ׃ הוא היה גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה׃ ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃ מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח׃ ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה׃ ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים׃ ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים׃ וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת׃ ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי׃ ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני׃ ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני׃ ויהי גבול הכנעני מצידן בואכה גרר עד עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע׃ אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם׃ ולשם גם הוא ילד אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול׃ בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃ ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃ וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר׃ ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח׃ ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה׃ ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא׃ ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן׃ ויהי מושבם ממישא בלכתך סנאר הר קדם׃ אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם׃ אלה משפחת בני נח לתולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול׃

בראשית פרק יא

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃ ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם׃ ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר׃ ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ׃ וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם׃ ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃ הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃ ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ וחדלו לבנת העיר׃ על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ׃ אלה תולדת שם שם בן מאת שנה והוליד את ארפכשד שנתים אחר המבול׃ ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש שנים וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ וארפכשד חי חמש ושלשים שנה והוליד את שלח׃ ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויחי שלח שלשים שנה והוליד את עבר׃ ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויחי עבר ארבע ושלשים שנה והוליד את פלג׃ ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויחי פלג שלשים שנה והוליד את רעו׃ ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ויחי רעו שתים ושלשים שנה והוליד את שרוג׃ ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ויחי שרוג שלשים שנה והוליד את נחור׃ ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ויחי נחור תשע ועשרים שנה והוליד את תרח׃ ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאה שנה ויולד בנים ובנות׃ ויחי תרח שבעים שנה והוליד את אברם את נחור ואת הרן׃ ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט׃ וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים׃ ויקחו אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה׃ ותהי שרי עקרה אין לה ולד׃ ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם׃ ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן׃

בראשית פרק יב

ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך׃ ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃ ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃ וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן׃ ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען׃ ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃ ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃ ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃ והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃ אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃ ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד׃ וירא אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃ ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃ ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃ למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו׃

בראשית פרק יג

ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה׃ ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ וילך למסעיו מהנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי׃ למקום אשר עשה שם מזבח בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃ ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃ הלוא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה׃ וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער׃ ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃ אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם׃ ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃ ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה׃ כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם׃ ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה׃ קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃ ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃

בראשית פרק יד

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃ כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח׃ שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃ ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר ואשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים׃ ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר׃ וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצן תמר׃ ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃ את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃ עמק השדים באת באר באת באר ומלכי סדם ועמרה נפלו שמה והנשארים הרה נסו׃ וילקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃ וילקחו את לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילך והוא יושב בסדם׃ ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן׃ ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃ וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם׃ ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃ ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃ ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃ וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל׃ ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך׃ וישא אברם את ידו אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃ אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃ בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃

בראשית פרק טו

אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃ והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃ ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל׃ ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו והציפור לא בתר׃ וירד העיט על הפגרים ויבתרם אברם׃ ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃ ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃ ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃ ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת׃ את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני׃ ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים׃ ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגש

ש

שאין לו שום דבר בעולם
שאין לו שום דבר בעולם
שאין לו שום דבר בעולם

שמע קול תחנוני בשמעי לי
אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי הקשיבה
ותשמע תפלתי עד אנה אשא נפשי עצבות
תגון ידי עלי מרחוק אם תשמר עונות
יה אדני מי יעמד כי עמך הסליחה
למען תורא כי אנכי יהוה קויתיך נפשי
קויתי לדברו הוחלתי נפשי לאדני
משומרים לבקר אשמרה לי אם לי אתה
שמע קול תחנוני בשמעי לי
כי הוא רב המשפחות
ישראל על יהוה
כי עמו הרבות
והוא יפדה את ישראל
מכל עונותיו
כי הוא יפדה את עמו
ותשב ידו עלי
ותשב ידו עלי
שמע קול תחנוני בשמעי לי
אתה כי עמך הסליחה
למען תורא
תמכה נפשי בדברו
נפשי לאדני
משומרים לבקר
אשמרה לי אם לי אתה
שמע קול תחנוני בשמעי לי
אתה כי עמך הסליחה
למען תורא
תמכה נפשי בדברו
נפשי לאדני
משומרים לבקר
אשמרה לי אם לי אתה
שמע קול תחנוני בשמעי לי

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ׃

לְרוֹמְמֵנִי לְמַשְׂמֵנִי
אֵלוּ וּוֹנִי בְּעֵרְמוֹנִי
סְלוּ פַּסְּעִי רָשׁוּם רָשָׁעִי
וּמִי וּוֹנִי עָשִׁי הִשְׁעִי
מַה בְּשֶׁשׁ הַרֵם מַה בְּשֶׁשׁ
לְךָ הַמְעֻנָּג לְךָ מַעֲנָג

רְדִידִי

בְּנוּ לִי עֲלֵיכֶם וּוּעוּ
בְּכֵן הֵיכָן בְּחוּרֵי
יַה לִי מְהוּר מְחוֹל
וְהַמְחוֹל עֲלֵי מְחוֹלָה
בְּנוּ לִי עֲלֵיכֶם וּוּעוּ
בְּכֵן הֵיכָן בְּחוּרֵי
מְשׁוּשִׁי וּמְשַׂחְתִּי
הֲלֹא מְחוֹל לְיוֹנָתִי
בְּנוּ לִי עֲלֵיכֶם וּוּעוּ
בְּכֵן הֵיכָן בְּחוּרֵי
וְהָאֵל הַשָּׁלוֹם
הַשָּׁלוֹם עַל מִי יָפִיחַ
הֵיךְ לִי מָה וְהָבִי
וְהָבִי כִּי נָאֲתָה
יֵשׁ לִי מָה וְהָבִי
וְהָבִי כִּי נָאֲתָה
בְּנוּ לִי עֲלֵיכֶם וּוּעוּ
בְּכֵן הֵיכָן בְּחוּרֵי
מְשׁוּשִׁי וּמְשַׂחְתִּי
הֲלֹא מְחוֹל לְיוֹנָתִי
בְּנוּ לִי עֲלֵיכֶם וּוּעוּ
בְּכֵן הֵיכָן בְּחוּרֵי
וְהָאֵל הַשָּׁלוֹם
הַשָּׁלוֹם עַל מִי יָפִיחַ
בְּנוּ לִי עֲלֵיכֶם וּוּעוּ
בְּכֵן הֵיכָן בְּחוּרֵי
וְהָבִי כִּי נָאֲתָה
יֵשׁ לִי מָה וְהָבִי
וְהָבִי כִּי נָאֲתָה
בְּנוּ לִי עֲלֵיכֶם וּוּעוּ
בְּכֵן הֵיכָן בְּחוּרֵי
וְהָאֵל הַשָּׁלוֹם
הַשָּׁלוֹם עַל מִי יָפִיחַ
בְּנוּ לִי עֲלֵיכֶם וּוּעוּ
בְּכֵן הֵיכָן בְּחוּרֵי
מְשׁוּשִׁי וּמְשַׂחְתִּי
הֲלֹא מְחוֹל לְיוֹנָתִי

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי ויאמרו לאמר אשירה ליי כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים
עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנהו ייי איש מלחמה ייי שמו מרכבות פרעה
וחילו יריה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סופ תהומות יכסימו ירדו במצולות כמו אבן ימינך ייי נאדרי
בכח ימינך ייי תרעץ אויב וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש וברוח אפיך נערמו נצבו
כמו נד נזלים קפאו תהומות בלב ים אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו
ידי נשפת ברוחך כסמו צללו כעופרת במים אדירים מי כמכה באלים ייי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת
עשה פלא נטית ימינך תבלעמו ארץ נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך שמעו עמים ירגזון
חיל אחז יושבי פלשת אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען תפל עליהמו אימתה
ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ייי עד יעבר עם זו קנית תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך
פעלת ייי מקדש אדני כוננו ידיך ייי ימלך לעלם ועד כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויישב ייי עליהמ
את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים
אחריה בתפים ובמחלות ותען להמ מרים שירו ליי כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים ויסע משה את ישראל
מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים
ממרה כי מרים המה על כן קרא שמה מרה ויילנו העם על משה לאמר מה נשתה ויצעק אל ייי ויורהו ייי עץ
ויטל אל המים ויתקו המים ושם שם לו חק ומשפט ושם נסהו ויאמר אם שמוע תשמע לקול ייי אלהיך והישר
בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ייי רפאך
ויבאו אילמה ושם שנים עשר עינות מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני
ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים ויילנו כל עדת
בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר ויאמרו אלהמ בני ישראל מי יתן מותנו ביד ייי בארץ מצרים בשבתנו
על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוציאתמ אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה בדבר ויאמר ייי אל משה
הנני ממטיר לכמ לחם מן השמים וייצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא ויהי ביום
הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר יילקטו יום יום ויאמר משה אליהמ איש אל יותר ממנו עד
בקר ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהמ משה וילקטו אותו בבקר
בבקר איש כאכלו ויחם השמש ונמס ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה
ויגידו למשה ויאמר אליהמ הוא אשר דבר ייי שבתון שבת קדש ליי מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו
בשלו ואת כל העודף הניחו לכמ למשמרת עד בקר וינחו אותו עד בקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה
בו ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליי היום לא תמצאהו בשדה ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת
לא יהיה בו ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו ויאמר ייי אל משה עד אנה מאנתמ לנצר מצותי
ותורותי ראו כי ייי נתן לכמ השבת על כן הוא נותן לכמ ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש
ממקומו ביום השביעי וישבתו העם ביום השביעי ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן ויהי כצפיחית
בדבש וטעמו כלשון הרקיק אשר צוה ייי מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכמ למען יראו את הלחם אשר האכלתי
אתכמ במדבר בהוציאי אתכמ מארץ מצרים ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן ושים
אותו לפני ייי למשמרת לדרתיכמ כאשר צוה ייי את משה ויניחהו אהרן לפני העדות למשמרת ובני ישראל אכלו
את המן ארבעים שנה עד באמ אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באמ אל קצה ארץ כנען והעמר עשרית האיפה הוא
ויסעו כל עדת בני ישראל מדבר סין למסעיהמ על פי ייי ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם ויריב העם עם משה
ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להמ משה מה תריבון עמדי מה תנסון את ייי ויצמא שם העם אל משה ויאמר
למה זה העליתנו ממצרים להמית אותי ואת בני ואת מקני בצמא ויצעק משה אל ייי לאמר מה אעשה לעם הזה
עוד מעט וסקלוני ויאמר ייי אל משה עבור לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח
בידך והלכת הנני עומד לפניך שם על הצור בחורב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם וישת משה לעיני
זקני ישראל ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסותמ את ייי לאמר היש ייי בקרבנו אם אין
ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב
על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש
הגבעה והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו
תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש ויחלש יהושע את
עמלק ואת עמו לפי חרב ויאמר ייי אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק
מתחת השמים ויבן משה מזבח ויקרא שמו ייי נסי ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליי בעמלק מדר דר ויישמע
יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא ייי את ישראל ממצרים ויקח
יתרו חתן משה את צפורה אשת משה אחר שלוחיה ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ
נכריה ושם האחד אליעזר כי ויאמר אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל
משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה
ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבא אהלה ויספר משה לחתנו את כל אשר
עשה ייי לפרעה ולמצרים על אודות ישראל את כל התלאה אשר מצאתמ בדרך ויצלמ ייי ויחד יתרו על כל הטובה
אשר עשה ייי לישראל אשר הצילו מיד מצרים ויאמר יתרו ברוך ייי אשר הציל אתכמ מיד מצרים ומיד פרעה אשר
הציל את העם מתחת יד מצרים עתה ידעתי כי גדול ייי מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהמ ויקח יתרו חתן
משה עולה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים ויהי ממחרת וישב
משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה
הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב ויאמר משה אל חתנו
כי יבא אלי העם לדרש אלהים בא להמ דבר והשפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורותיו
ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד מממ הדבר
לא תוכל עשהו לבדך ועתה שמע בקולי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את
הדברים אל האלהים והזהרתה אתהמ את החקים ואת התורות והודעת להמ את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר
יעשון ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהמ שרי אלפים שרי מאות
שרי חמשים ושרי עשרות ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו
המה והקל מעליך ונשאו אתך אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא
גם ישלם ויעש משה ככל אשר אמר חתנו ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אותמ ראשים על העם שרי אלפים
שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה כל הדבר הקטן
ישפטו המה ויישלח משה את חתנו וילך להו אל ארצו בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה
באו מדבר סיני ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר ומשה עלה אל האלהים
ויקרא אליו ייי מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל אתם ראיתמ אשר עשיתי למצרים ואשא
אתכמ על כנפי נשרים ואבא אתכמ אלי ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתמ את בריתי והייתמ לי סגלה מכל
העמים כי לי כל הארץ ואתמ תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל ויבא משה
ויקרא לזקני העם וישם לפניהמ את כל הדברים האלה אשר צוהו ייי ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר ייי
נעשה ויישב משה את דברי העם אל ייי ויאמר ייי אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי
עמך ויאמינו לך גם בך לעלם ויגד משה את דברי העם אל ייי ויאמר ייי אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר
וכבסו שמלתם והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד ייי לעיני כל העם על הר סיני והגבלת את העם
סביב לאמר השמרו לכמ עלות בהר ונגע בקצהו כל הנוגע בהר מות יומת לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה
יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר ויקדש משה את העם ויכבסו שמלתם ויאמר אל העם
היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר
וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית
ההר והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו ייי באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד ויהי קול השופר
הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול ויבא ייי על הר סיני אל ראש ההר ויקרא ייי למשה אל ראש
ההר ויעל משה ויאמר ייי אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל ייי לראות ונפל ממנו רב וגם הכהנים הנגשים אל
ייי יתקדשו פן יפרץ בהמ ייי ויאמר משה אל ייי לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל
את ההר וקדשתו ויאמר אליו ייי לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל ייי פן יפרץ
בהמ ויירד משה אל העם ויאמר אליהמ ויאמר ייי את כל הדברים האלה לאמר אנכי ייי אלהיך אשר הוצאתיך
מארץ מצרים מבית עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל
ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ לא תשתחוה להמ ולא תעבדמ כי אנכי ייי אלהיך אל קנא פוקד עון
אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי לא תשא את שם ייי אלהיך
לשוא כי לא ינקה ייי את אשר ישא את שמו לשוא זכור את יום השבת לקדשו ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך
ויום השביעי שבת ליי אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך כי
ששת ימים עשה ייי את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך ייי את יום
השבת ויקדשהו כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר ייי אלהיך נתן לך לא תרצח לא תנאף
לא תגנוב לא תענה ברעך עד שקר לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר
לרעך וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינועו ויעמדו מרחק
ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו ייי פן נמות ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור
נסות אתכמ בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכמ לבלתי תחטאו ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל
אשר שם האלהים ויאמר ייי אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתמ כי מן השמים דברתי עמכמ לא תעשון
אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכמ ומזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך
ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית
כי חרבך הנפת עליה ותחללה ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו ואלה המשפטים אשר תשים
לפניהמ כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם בגפו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו
עמו אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו ואם אמר יאמר
העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה
ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם ואיש כי ימכר את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים אם רעה בעיני אדניה
אשר לו יעדה ופדה לעם לא ימשל למכרה בבגדו בה ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה אם אחרת יקח לו
שארה כסותה ועונתה לא יגרע ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף ומכה איש ומת מות יומת ואשר
לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה ואיש כי יזד על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי
תקחנו למות ומכה אביו ואמו מות יומת וגונב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת ומקלל אביו ואמו מות יומת
וכי יריבון אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו
ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם אך אם
יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה והיו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש
כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש ועין תחת עין שן תחת שן יד תחת
יד רגל תחת רגל כויה תחת כוי פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו
ושחתה לחפשה ישלחנו תחת עינו ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי תחת שנו וכי יגח שור את איש או את
אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי ואם שור נגח הוא מתמל ובעליו הועד והלא ישמרנו
וקבר את בעליו ואם אשה תמות כי יפקד איש וענשו כאשר יית עליו בעל האשה ונתן בפללים ואם אסון יהיה
ונתת נפש תחת נפש וכי יגח שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון
ואם נודע כי שור נגח הוא מתמל ובעליו לא שמרנו השלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו כי יגנוב איש שור
או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה אם במחתרת ימצא הגנב והוכה ומת אין
לו דמים אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין יימכר בגנבתו אם המצא תמצא בידו מחור ועד שה
עד חמור עד שה חיים שנים ישלם לבעליו כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב
שדהו ומיטב כרמו ישלם ואם כל בער אש ומצאה קצים ואכלה גדיש או השדה הכלה ישלם המבעיר את הבערה כי
יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל
הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה
אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהמ אשר ירשיעון אלהים יישלם שנים לרעהו כי יתן איש אל רעהו
חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה שבועת ייי תהיה בין שניהמ אם לא שלח
ידו במלאכת רעהו ולקח מעמו ושלם ישלם אם גנוב יגנב מעמו ישלם לבעליו אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא
ישלם ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו
אם פתה יפתה איש על בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף
ישקול כמהר הבתולות וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה אם מאן ימאן אביה
לתתה לו כסף ישקול כמהר הבתולות וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה אם
מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקול כמהר הבתולות וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה
לו לאשה אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקול כמהר הבתולות וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה
מהר ימהרנה לו לאשה אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקול כמהר הבתולות וכי יפתה איש בתולה אשר לא
ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקול כמהר הבתולות וכי יפתה איש
בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקול כמהר הבתולות
וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקול
כמהר הבתולות וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה אם מאן ימאן אביה לתתה
לו כסף ישקול כמהר הבתולות וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה אם מאן
ימאן אביה לתתה לו כסף ישקול כמהר הבתולות וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו
לאשה אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקול כמהר הבתולות וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה
מהר ימהרנה לו לאשה אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקול כמהר הבתולות וכי יפתה איש בתולה אשר לא
ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקול כמהר הבתולות וכי יפתה איש
בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקול כמהר הבתולות

אהבי

בחסדך עלי עמוד ברחמיך עלי חוסה
ועזרני כי אליך עיני תמיד
אל תעזבני ואל תרחיקני ממך
ואל תסתר פניך ממני
אל תשכח נפשי לנצח
ואל תשכח חסדיך מלבבי
היה לבבי תמים בחקיך
למען לא אבוש
אז אביטה אל כל מצותיך
אודך בישר לבב
בלמדי משפטי צדקך
אשמרה חקיך
אל תעזבני עד מאד
אל תרחק ממני רעה
אל תרחק ממני יגון
אל תרחק ממני אנחה
אל תרחק ממני בכי
אל תרחק ממני תוגה
אל תרחק ממני דאגה
אל תרחק ממני עצבות
אל תרחק ממני מרה שחורה
אל תרחק ממני מחשבות רעות
אל תרחק ממני מחשבות זרות
אל תרחק ממני מחשבות בלתי טהורות
אל תרחק ממני מחשבות בלתי קדושות
אל תרחק ממני מחשבות בלתי נקיות
אל תרחק ממני מחשבות בלתי ישרות
אל תרחק ממני מחשבות בלתי נאמנות
אל תרחק ממני מחשבות בלתי אמתיות
אל תרחק ממני מחשבות בלתי צדיקות
אל תרחק ממני מחשבות בלתי טובות
אל תרחק ממני מחשבות בלתי נכונות
אל תרחק ממני מחשבות בלתי ראויות
אל תרחק ממני מחשבות בלתי מתאימות
אל תרחק ממני מחשבות בלתי מתקבלות
אל תרחק ממני מחשבות בלתי מקובלות
אל תרחק ממני מחשבות בלתי מוסכמות
אל תרחק ממני מחשבות בלתי מוסכמות
אל תרחק ממני מחשבות בלתי מוסכמות
אל תרחק ממני מחשבות בלתי מוסכמות
אל תרחק ממני מחשבות בלתי מוסכמות
אל תרחק ממני מחשבות בלתי מוסכמות

אברש

ויהי כאשר כלו כל הגוים לנפל את יעקב ונפלו גם הם ונחלו ולא היה מי שיקום
כי אם יעקב לבדו ויקם ויעמד על רגליו ויאמר אל בניו ואל כל ביתו
קומו ונעלה בית אל ונעשה שם מזבח לאל הנראה אלי בצר לי ויהי עמדי
בדרך אשר הלכתי ויאמרו אליו הנה אלהי הנכר אשר בתוכנו הסירו
והטהרו והחליפו שמלותיכם ונקומה ונעלה בית אל ויתנו אל יעקב
את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמנם יעקב
תחת האלה אשר עם שכם ויסעו ויבאו בית אל ויעש שם מזבח ויקרא
למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני עשו אחיו
ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא
שמו אלון בכות ויראו בני יעקב את אשר עשו לאלהי הנכר ויחרד
פחד אלהים על כל הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב
ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא ואנשי המקום
ההוא אמרו אליו הגד נא לנו מי אתה ומאין באת ויאמר אליהם
אני יעקב עבד אברהם ויאמרו אליו ומה שמך ויאמר אליהם שמי
ישראל ויאמרו אליו ומה שם אביך ויאמר אליהם שם אבי יצחק
ויאמרו אליו ומה שם אבי אביך ויאמר אליהם שם אבי אברהם
ויאמרו אליו ומה שם אחיך ויאמר אליהם שם אחי עשו ויאמרו אליו
ומה שם אחי אמך ויאמר אליהם שם אחי אמי בלהה ויאמרו אליו
ומה שם אחות אביך ויאמר אליהם שם אחות אבי דינה ויאמרו אליו
ומה שם אחות אמך ויאמר אליהם שם אחות אמי זלפה ויאמרו אליו
ומה שם בת אחיך ויאמר אליהם שם בת אחי שרה ויאמרו אליו
ומה שם בת אחות אביך ויאמר אליהם שם בת אחות אבי מלכה
ויאמרו אליו ומה שם בת אחות אמך ויאמר אליהם שם בת אחות אמי
אסנת ויאמרו אליו ומה שם בת אחות אחיך ויאמר אליהם שם בת
אחות אחי עדינה ויאמרו אליו ומה שם בת אחות אחות אביך
ויאמר אליהם שם בת אחות אחות אבי אהלה ויאמרו אליו ומה שם
בת אחות אחות אמך ויאמר אליהם שם בת אחות אחות אמי
אהליבמה ויאמרו אליו ומה שם בת אחות אחות אחיך ויאמר אליהם
שם בת אחות אחות אחי אהלי בנה ויאמרו אליו ומה שם בת אחות
אחות אחות אביך ויאמר אליהם שם בת אחות אחות אחות אבי
אהלי בנה ויאמרו אליו ומה שם בת אחות אחות אחות אמך
ויאמר אליהם שם בת אחות אחות אחות אמי אהליבמה ויאמרו אליו
ומה שם בת אחות אחות אחות אחיך ויאמר אליהם שם בת אחות
אחות אחות אחי אהלי בנה ויאמרו אליו ומה שם בת אחות אחות
אחות אחות אביך ויאמר אליהם שם בת אחות אחות אחות אחות
אבי אהלי בנה ויאמרו אליו ומה שם בת אחות אחות אחות אחות
אמך ויאמר אליהם שם בת אחות אחות אחות אחות אמי אהליבמה
ויאמרו אליו ומה שם בת אחות אחות אחות אחות אחיך ויאמר
אליהם שם בת אחות אחות אחות אחות אחי אהלי בנה ויאמרו
אליו ומה שם בת אחות אחות אחות אחות אחות אביך ויאמר
אליהם שם בת אחות אחות אחות אחות אחות אבי אהלי בנה
ויאמרו אליו ומה שם בת אחות אחות אחות אחות אחות אמך
ויאמר אליהם שם בת אחות אחות אחות אחות אחות אמי אהליבמה
ויאמרו אליו ומה שם בת אחות אחות אחות אחות אחות אחיך
ויאמר אליהם שם בת אחות אחות אחות אחות אחות אחי אהלי בנה
ויאמרו אליו ומה שם בת אחות אחות אחות אחות אחות אחות
אביך ויאמר אליהם שם בת אחות אחות אחות אחות אחות אחות
אבי אהלי בנה ויאמרו אליו ומה שם בת אחות אחות אחות אחות
אחות אמך ויאמר אליהם שם בת אחות אחות אחות אחות אחות
אמי אהליבמה ויאמרו אליו ומה שם בת אחות אחות אחות אחות
אחות אחיך ויאמר אליהם שם בת אחות אחות אחות אחות אחות
אחי אהלי בנה ויאמרו אליו ומה שם בת אחות אחות אחות אחות
אחות אחות אביך ויאמר אליהם שם בת אחות אחות אחות אחות
אחות אחות אבי אהלי בנה ויאמרו אליו ומה שם בת אחות אחות
אחות אחות אחות אמך ויאמר אליהם שם בת אחות אחות אחות
אחות אחות אמי אהליבמה ויאמרו אליו ומה שם בת אחות אחות
אחות אחות אחות אחיך ויאמר אליהם שם בת אחות אחות אחות
אחות אחות אחי אהלי בנה ויאמרו אליו ומה שם בת אחות אחות
אחות אחות אחות אביך ויאמר אליהם שם בת

ಅಂಗಾಲಿಗೆ ಅಂಟಿದ ಮಣ್ಣು ಕೆಸರಾಗಿ ಹರಿಯಿತು
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ಮಳೆ ಸುರಿಯಿತು
ಮಳೆಯ ಮಂಜು
ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡಿತು
ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಲಾಗದೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆವು
ಕಿಟಕಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಹೊರಗೆ ನೋಡಿದೆವು
ಮಳೆಯ ಮಂಜು
ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬೀಸಿತು ಗಾಳಿ
ಮಳೆಯ ಮಂಜು
ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬೀಸಿತು ಗಾಳಿ
ಮಳೆಯ ಮಂಜು
ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬೀಸಿತು ಗಾಳಿ

ಮಳೆಯ ಮಂಜು ಬಂದಾಗ
ನಾನು ಮನೆಯ ಒಳಗೆ
ಕಿಟಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಹೊರಗೆ ನೋಡಿದೆನು ಆಗ
ಮಳೆಯ ಮಂಜು
ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬೀಸಿತು ಗಾಳಿ
ಮಳೆಯ ಮಂಜು
ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬೀಸಿತು ಗಾಳಿ
ಮಳೆಯ ಮಂಜು
ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬೀಸಿತು ಗಾಳಿ

ಮಳೆಯ ಮಂಜು ಬಂದಾಗ
ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡಿತು
ಮಳೆಯ ಮಂಜು ಬಂದಾಗ
ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡಿತು
ಮಳೆಯ ಮಂಜು
ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬೀಸಿತು ಗಾಳಿ
ಮಳೆಯ ಮಂಜು
ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬೀಸಿತು ಗಾಳಿ

הַמְשׁוֹרֵר הַמְשׁוֹרֵר הַמְשׁוֹרֵר

אֵת

הַשְׁפֵּ֣ל שִׂיחָ֣ה וְהִתְרוֹמַ֑מְתָּ הַנִּכְלָ֥ל לְמִי֮ מִי יִשְׁלַ֪ח לָמִי֫
שִׂיחָ֥ךְ בְּחֻבְּרֵ֑ךְ וְאֵ֥ין זֶ֝֗ה מַרְגִּ֣יעַ לָ֑ךְ הֵ֤ן הָרוּחַ֙ תִּשָּׂ֣א אֶת־כֻּלָּ֔ם יִשָּׂ֥א הֶ֖בֶל
יִשְׁכַּ֥ב וְקָ֖ם יְחַד֑וֹ בְּהַשְׁאִ֣יל בְּנֵ֥י מָ֝וֶ֗ת הֵבָ֣ה הִתְאַוּ֣וּ לִ֑י
הֲיוֹדְעִ֥ים נְדִיבֵ֑י בְּחֻבְּרֵ֥י יְחַ֝֗ד לְמִשְׁפַּ֣ט נִטְמְרָ֣ה יְהוֹ֑
בֵּ֤ן כִּֽי־שָׁפַ֣ל עָ֭מֶל וְלִכְאֹ֣ב נִכְאֹ֑ב וְלִשְׁפַּ֥ט נִרְפָּ֝֗אִים וְתַחְנוּנִֽי׃
לְמִ֤י יִ֭שְׂרָאֵל אַתָּ֣ה וְאֵ֣ין לָ֑ךְ וְאֵ֥ין אֱ֝לֹהִ֗ים זוּלָתֶ֥ךָ לֹ֣א תַעֲנֶֽה׃
בְּרֹ֤אשׁ גְּ֭בָעוֹת אֶשָּׂ֣א עֵינַ֑י וְכֹ֤ל מַה־יָּ֣פֶה מְ֭יֻחָדֶיךָ לֹ֣א תַרְאֶֽה׃
לְמִ֤י יִ֭שְׂרָאֵל אַתָּ֣ה וְאֵ֣ין לָ֑ךְ וְאֵ֥ין אֱ֝לֹהִ֗ים זוּלָתֶ֥ךָ לֹ֣א תַעֲנֶֽה׃
בְּרֹ֤אשׁ גְּ֭בָעוֹת אֶשָּׂ֣א עֵינַ֑י וְכֹ֤ל מַה־יָּ֣פֶה מְ֭יֻחָדֶיךָ לֹ֣א תַרְאֶֽה׃
הֵ֤ן הָרוּחַ֙ תִּשָּׂ֣א אֶת־כֻּלָּ֔ם יִשָּׂ֥א הֶ֖בֶל
יִשְׁכַּ֥ב וְקָ֖ם יְחַד֑וֹ בְּהַשְׁאִ֣יל בְּנֵ֥י מָ֝וֶ֗ת הֵבָ֣ה הִתְאַוּ֣וּ לִ֑י
הֲיוֹדְעִ֥ים נְדִיבֵ֑י בְּחֻבְּרֵ֥י יְחַ֝֗ד לְמִשְׁפַּ֣ט נִטְמְרָ֣ה יְהוֹ֑
בֵּ֤ן כִּֽי־שָׁפַ֣ל עָ֭מֶל וְלִכְאֹ֣ב נִכְאֹ֑ב וְלִשְׁפַּ֥ט נִרְפָּ֝֗אִים וְתַחְנוּנִֽי׃
לְמִ֤י יִ֭שְׂרָאֵל אַתָּ֣ה וְאֵ֣ין לָ֑ךְ וְאֵ֥ין אֱ֝לֹהִ֗ים זוּלָתֶ֥ךָ לֹ֣א תַעֲנֶֽה׃
בְּרֹ֤אשׁ גְּ֭בָעוֹת אֶשָּׂ֣א עֵינַ֑י וְכֹ֤ל מַה־יָּ֣פֶה מְ֭יֻחָדֶיךָ לֹ֣א תַרְאֶֽה׃

אחרה

בחבורו לשבו מלך בית ישראל ומלך בית יהודה ... ויהי כשמעו

מה יעלה לאיש בעבודתו
לולי הבטיח ה' לעזוב
שמר לילה כי תשכב עליך
מה יתן לך ומה יוסיף לך
אשר חרב לשונך
ישן ישה לרעך
בוא אל מלך אל תבוא
ישכיל לקרב כמוהו
בחשבי סוד ישרה נפשה
ולולי ישרה נפשה
ותהי בי במשפטיה
ותבי ותשפטי ותעמלי
שפתי לך סומכה
לולי תורתך שעשועי
ירא
ראי ורועה לבי בזכרי נוגה אפי
לילה יהיה לבוש מעדי
ל מלך
החסול של עפרך
לילה יחיד ורנתן
לילה אשר עשה עפרה
לילה שמיר בלילה
שמתיה לי מדורתה
רם מעבר בושתה
הנה לילה יפה
ולולי תורתך שעשועי
הנה לילה לשמירה
ולולי יכולתי לכבלו
ולולי תורתך שעשועי
אז לילה לא בעירה
לילה שלי שלי
מה לשמך נוה
ולולי תורתך שעשועי
אז לילה נתנני מעבדי
ולולי תורתך שעשועי
אז לילה לא בעירה
מדי עלותך לשחק בעבדיך
מה תשנה ותהיה
לולי עבדך הגה בחקיך
מה יתן לך ומה יוסיף לך
ומה בן בסבים שיר לאך
הנה מטה מטה
והיה לוולה של ירך
לשחר לילה מי זה
והמכתב מכתב מלכים

312

שמע בקול דברי הנביא
כי לא אמרתי אליך
הלכה ושבת ולא אכל לחם
ולא שתה מים במקום הזה
כי אתה לא שמעת
לקול ה' ולא שמרת
את המצוה אשר צוך ה'
ותשב ותאכל לחם
ותשת מים במקום
אשר אמר אליך
אכול לחם ושתה מים
לא יבוא נבלתך
לקבר אבתיך
ויהי אחרי אכלו לחם
ושתותו ויחבש לו
את החמור לנביא
אשר השיב
ויהי הלך וימצאהו
אריה בדרך
ויהי נבלתו מושלכת
בגד והאריה עמד
אצל הנבלה
לא אכל את הנבלה
ולא טרף את החמור
והנה אנשים עברים
וירא את הנבלה
מושלכת בדרך
והאריה עמד
אצל הנבלה
ויבאו ויאמרו
בעיר אשר
הנביא הזקן
ישב בה
וישמעו בניו
ויגידו לאביהם
לאמר
את הדרך
אשר הלך
איה הלך
ויראו בניו
את הדרך
אשר הלך
הנביא אשר
בא מיהודה
ויאמר אל בניו
חבשו לי
את החמור
ויחבשו לו
ויעל עליו
הנביא וילך
אחרי הנבלה
והנה מושלכת
בדרך והחמור
והאריה עמדים
אצל הנבלה
לא אכל האריה
את הנבלה
ולא טרף
את החמור
ישא הנביא
את נבלת
איש האלהים
ויניחה
על החמור
וישבהו
אליו העירה
הזקן
לספוד
ולקבר
ויבא
בעירו
לספוד
ולקבר
ויקבר
את נבלתו
בקברו
ויספדו
לו הוי
אחי
ויאמר
אל בניו
לאמר
אחי
אתם
אחרי מותי
וקברתם
אותי
בקבר
אשר
נקבר
איש
האלהים
בו
קברו
את עצמותיו
כי
לא
יבוא
נבלתך
לקבר
אבתיך
כי
הוי
אחי
כי
הוי
אחי

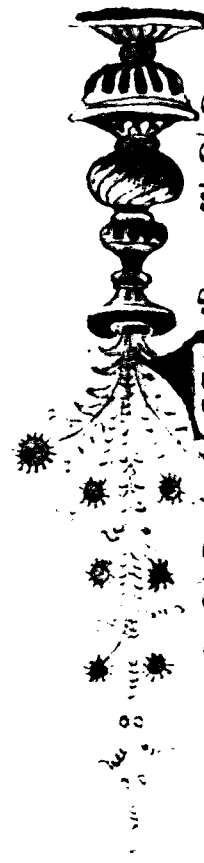

א

אבי על הבנים
אב רחום ומלא רחמים
אב שומר ברית וחסד
אב תמים דרכיו

אבינו מלכנו
אבינו מלכנו אל תשיבנו ריקם
אבינו מלכנו אל תשכחנו
אבינו מלכנו אל תשליכנו

אבינו מלכנו
אבינו מלכנו בטל גזרות קשות
אבינו מלכנו בטל מחשבות
אבינו מלכנו בטל מעלינו

אבינו מלכנו
אבינו מלכנו בטל מעלינו
אבינו מלכנו בטל מעלינו

אמרתי

הַמְתֵּן לִי עַד אֶהְיֶה לָךְ
שֶׁתִּשְׁתֹּק וְלֹא תְדַבֵּר
בְּשָׁעָה שֶׁאֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ
אֵינִי יָכוֹל לְדַבֵּר
הַמְתֵּן לִי עַד אֶהְיֶה לָךְ
שֶׁתִּשְׁתֹּק וְלֹא תְדַבֵּר
בְּשָׁעָה שֶׁאֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ
אֵינִי יָכוֹל לְדַבֵּר
הַמְתֵּן לִי עַד אֶהְיֶה לָךְ
שֶׁתִּשְׁתֹּק וְלֹא תְדַבֵּר
בְּשָׁעָה שֶׁאֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ
אֵינִי יָכוֹל לְדַבֵּר
הַמְתֵּן לִי עַד אֶהְיֶה לָךְ
שֶׁתִּשְׁתֹּק וְלֹא תְדַבֵּר
בְּשָׁעָה שֶׁאֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ
אֵינִי יָכוֹל לְדַבֵּר
הַמְתֵּן לִי עַד אֶהְיֶה לָךְ
שֶׁתִּשְׁתֹּק וְלֹא תְדַבֵּר
בְּשָׁעָה שֶׁאֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ
אֵינִי יָכוֹל לְדַבֵּר
הַמְתֵּן לִי עַד אֶהְיֶה לָךְ
שֶׁתִּשְׁתֹּק וְלֹא תְדַבֵּר
בְּשָׁעָה שֶׁאֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ
אֵינִי יָכוֹל לְדַבֵּר
הַמְתֵּן לִי עַד אֶהְיֶה לָךְ
שֶׁתִּשְׁתֹּק וְלֹא תְדַבֵּר
בְּשָׁעָה שֶׁאֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ
אֵינִי יָכוֹל לְדַבֵּר

הַ כִּיבַּת כֹּל	בְּלֵב הַבַּשְׁמֶלְת	כִּי אֵשׁ אוֹכְלָה הִיא
הַ לְהַבְתָּהּ כֹּל	כִּי מְסַלֶּלֶת הִיא	הַ כִּיבַּת כֹּל
הַ נִּיצוֹתֶיהָ כֹּל	כִּי מְסַלֶּלֶת הִיא	הַ לְהַבְתָּהּ כֹּל
הַ שְׁבָבֶיהָ כֹּל	כִּי מְסַלֶּלֶת הִיא	הַ נִּיצוֹתֶיהָ כֹּל
הַ שְׁלְהֶבֶתְיָהּ כֹּל	כִּי מְסַלֶּלֶת הִיא	הַ שְׁבָבֶיהָ כֹּל
הַ תְּנוּרָהּ כֹּל	כִּי מְסַלֶּלֶת הִיא	הַ שְׁלְהֶבֶתְיָהּ כֹּל
הַ תְּמוּרָהּ כֹּל	כִּי מְסַלֶּלֶת הִיא	הַ תְּנוּרָהּ כֹּל
הַ תַּבְלִיתָהּ כֹּל	כִּי מְסַלֶּלֶת הִיא	הַ תְּמוּרָהּ כֹּל
הַ תְּבוּאָתָהּ כֹּל	כִּי מְסַלֶּלֶת הִיא	הַ תַּבְלִיתָהּ כֹּל
הַ תְּקוּנָתָהּ כֹּל	כִּי מְסַלֶּלֶת הִיא	הַ תְּבוּאָתָהּ כֹּל
הַ תַּחְתִּיתָהּ כֹּל	כִּי מְסַלֶּלֶת הִיא	הַ תְּקוּנָתָהּ כֹּל
הַ תְּחִלָּתָהּ כֹּל	כִּי מְסַלֶּלֶת הִיא	הַ תַּחְתִּיתָהּ כֹּל
הַ תַּכְלִיתָהּ כֹּל	כִּי מְסַלֶּלֶת הִיא	הַ תְּחִלָּתָהּ כֹּל
הַ תְּשׁוּבָתָהּ כֹּל	כִּי מְסַלֶּלֶת הִיא	הַ תַּכְלִיתָהּ כֹּל
הַ תְּמוּנָתָהּ כֹּל	כִּי מְסַלֶּלֶת הִיא	הַ תְּשׁוּבָתָהּ כֹּל
הַ תְּכוּנָתָהּ כֹּל	כִּי מְסַלֶּלֶת הִיא	הַ תְּמוּנָתָהּ כֹּל
הַ תְּכוּנָתָהּ כֹּל	כִּי מְסַלֶּלֶת הִיא	הַ תְּכוּנָתָהּ כֹּל

כִּי מְסַלֶּלֶת הִיא

פסוקי דשחרית

יוֹם

וַיְהִי בְּשַׁחֲרִית עֲשׂוֹת יְהוֹשֻׁעַ לְהַבְדִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל מִן הַמִּלְחָמָה לְשׁוּב אִישׁ אֶל מְקוֹמוֹ וְאִישׁ אֶל עִירוֹ וְאִישׁ אֶל מִשְׁפָּחָתוֹ לִישֹׁב בְּתוֹכָם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְהוּא יוֹם הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ לְפָנֵי יְיָ לְכָל מִי שֶׁהוּא מִזַּרְעוֹ שֶׁל אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְהוּא יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ בֵּית הַקְּבָרוֹת וְלֹא יָכוֹל לִכָּנֵס לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלִשְׁמֹעַ קְרִיאַת הַתּוֹרָה וְהַנְּבִיאִים וְהַכְּתוּבִים וְלִתְפִלָּה וְלִתְפִלַּת מוּסָף וְלִתְפִלַּת מִנְחָה וְלִתְפִלַּת נְעִילָה וְלִתְפִלַּת עַרְבִית וְלִתְפִלַּת מוֹצָאֵי שַׁבָּת וְלִתְפִלַּת מוֹצָאֵי יוֹם הַכִּפּוּרִים וְלִתְפִלַּת מוֹצָאֵי פֶּסַח וְלִתְפִלַּת מוֹצָאֵי חַג הַשָּׁבוּעוֹת וְלִתְפִלַּת מוֹצָאֵי חַג הַסֻּכּוֹת וְלִתְפִלַּת מוֹצָאֵי שִׁמְחַת תּוֹרָה וְלִתְפִלַּת מוֹצָאֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְלִתְפִלַּת מוֹצָאֵי יוֹם הַזִּכָּרוֹן וְלִתְפִלַּת מוֹצָאֵי יוֹם הַכִּפּוּרִים וְלִתְפִלַּת מוֹצָאֵי יוֹם הַכִּפּוּרִים וְלִתְפִלַּת מוֹצָאֵי יוֹם הַכִּפּוּרִים

שים

אחינו

כי אתה

רצה

לנו יי אלהינו הטוב ומטיב ברכה ישועה ותחיה וחסד וצדקה
ורחמים וחיים ושלום וכל
טוב בכל עת ובכל שעה בשלמך
בספר חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וישועה ונחמה לנו ולכל
נזכר ונכתב לפניך אנו וכל עמך ישראל לחיים ולשלום " ברוך אתה יי המברך את
עמו ישראל בשלום "

אביני מלבני חטאנו לפניך

אבינו	מלכנו	חיינו למען למך ולמען תהי
אבינו	מלכנו	עשה עמנו למען שמך
אבינו	מלכנו	בשל מקדש ועזוב חשוח
אבינו	מלכנו	חמש עליונו בשלוחה נעבוה
אבינו	מלכנו	חמש עליונו שנה טבה
אבינו	מלכנו	בשל מחשבות שוא עליונו
אבינו	מלכנו	הפר עצת ועבינו
אבינו	מלכנו	שלח רפואה שלמה לחולי עמך
אבינו	מלכנו	כתוב מחילה לכל עונותינו
אבינו	מלכנו	מלא הבי ויחוב ישבי ומשחית ומכה מבני עמך
אבינו	מלכנו	זכור כי בשר ומבינו
אבינו	מלכנו	חתם ליטם ויוכיח
אבינו	מלכנו	מחול שטי ועבירותינו
אבינו	מלכנו	סלח ומחול לכל עונותינו
אבינו	מלכנו	מחה והשבי שטרי ומשחיתינו מנגד עיניך
אבינו	מלכנו	החזירנו בתשובה שלמה לפניך
אבינו	מלכנו	אל תשיבנו ריקם מלפניך
אבינו	מלכנו	יכתבנו בספר טוב לפניך
אבינו	מלכנו	כתבנו בספר החיים
אבינו	מלכנו	כתבנו בספר וכיות
אבינו	מלכנו	כתבנו בספר ישועה ונחמה

בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אליהם: אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרות באדרעי: בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר: יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה: פנו לכם ובאו לכם הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת: ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: ואמר אליכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם: יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב: יהוה אלהי אבתיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם: איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם: הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות: ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות ושטרים לשבטיכם: ואצו את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו: לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי ושמעתיו: ואצוה את כל הדברים אשר תעשון: ונסע מחרב וילכו את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע: ואמר אליכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא ואל תחת: ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישיבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן: וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד לשבט: ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכול ויתרו אתה: ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישיבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ולא אביתם לעלות ותמרו את פי יהוה אלהיכם: ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו: אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצורות בשמים וגם בני ענקים ראינו שם: ואמר אליכם לא ערצון ולא תיראון מהם: יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם לעיניכם במצרים: ובמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד בואכם עד המקום הזה: ובדבר הזה אינכם מאמינם ביהוה אלהיכם: ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחניתכם באש לילה לראתכם בה את הדרך אשר תלכו בה ובענן יומם: וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר: אם יראה אחד האנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבתיכם: זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי יהוה: וגם יהוה התאנף בי למענכם לאמר גם אתה לא תבא שמה: יהושע בן נון העמד הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחילנה את ישראל: וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתננה והם ירשוה: ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף: ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלות ההרה: ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם: ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה: ויצא האמרי היושב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברות ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה: ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם: וישבתם בקדש ימים רבים כימי השבתכם:

בעשרה

ואמר

תפלת מנחה

אתה

אתה הבחרתנו מכל העמים אהבת את ישראל מכל האומות ודגלת בלשונם ואתה קרבתנו לשמך הגדול סלה באמת להודות לך ולייחדך ולאהבה את שמך הבוחר בעמו ישראל האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ מגן אברהם אתה הוא צורו של יצחק ופדות יעקב מלך עוזר ומושיע ומגן בכל דור ודור הללויה הללו עבדי יי הללו את שם יי יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם מן מזרח שמש עד מבואו מהולל שם יי רם על כל גוים יי על השמים כבודו מי כיי אלהינו המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה הללו את יי כי טוב זמרו לאלהינו כי נעים נאוה תהלה הללויה בונה ירושלים יי נדחי ישראל יכנוס הרופא לשבורי הלב ומחבש לעצבותם הנותן מספר לכוכבים לכולם שמות לגדול אדוננו ורב כוח לתבונתו אין מספר מעודד ענוים יי משפיל רשעים עד ארצה הקדימו בעננה לפני אלהי ישראל הנותן לבהמה לחמה לבני עורבים אשר יקראו הנותן לירא שלגו כצמר כפור כאפר יפזר משליך קרחו כפתים לפני קרתו יעמוד ישלח דברו וימסם יניע רוחו יזלו מים הגד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויה הללו את יי מן השמים הללוהו במרומים הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים יהללו את שם יי כי הוא צוה ונבראו הוא העמידם לעד ולעולם לא יעבור נתן חק ולא יחלוף הללויה הללו את יי מן הארץ תנינים וכל תהומות אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עושה דברו ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים חיה וכל בהמה רמש וצפור כנף מלכי ארץ וכל לאומים שרים וכל שופטי ארץ בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו הללוהו בגבורותיו הללוהו כרב קדש גדלו הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה כל הנשמה תהלל יה הללויה הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו הודו לאדוני האדונים כי לעולם חסדו לעושה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו לעושה השמים בתבונה כי לעולם חסדו לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו לגוזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו למכה מלכים גדולים כי לעולם חסדו ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו ונתן ארצם לנחלה נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו הודו לאל השמים כי לעולם חסדו

להודו

להודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו הודו לאדוני האדונים כי לעולם חסדו לעושה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו לעושה השמים בתבונה כי לעולם חסדו לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו לגוזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו למכה מלכים גדולים כי לעולם חסדו ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו ונתן ארצם לנחלה נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו הודו לאל השמים כי לעולם חסדו

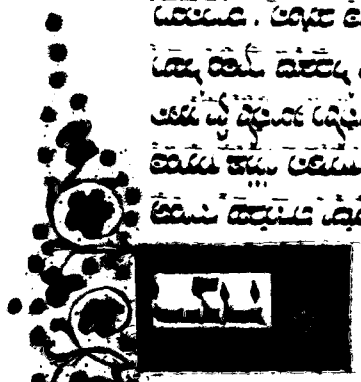

עמ	של	שמחתה		עמ	של	שמחתה	
עמ	של	בשלוי		עמ	של	שמחתה	
עמ	של	שמחתה		עמ	של	שמחתה	
עמ	של	לחמו		עמ	של	שמחתה	
עמ	של	שמחתה		עמ	של	שמחתה	
עמ	של	שמחתה		עמ	של	שמחתה	
עמ	של	שמחתה		עמ	של	שמחתה	
עמ	של	שמחתה		עמ	של	שמחתה	
עמ	של	שמחתה		עמ	של	שמחתה	
עמ	של	שמחתה		עמ	של	שמחתה	

" ... וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עַל יִשְׂרָאֵל ... "

עמ שם עמ שם
עמ שם עמ שם
עמ שם עמ שם

322

וְהַמָּה לְמַעְלָה מִן הַכֹּל וְהַכֹּל לְמַטָּה מֵהֶם
וְהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּמִשְׁפָּט וְהַכֹּל נִתָּן בְּמִשְׁקָל
וְהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּמִשְׁפָּט וְהַכֹּל נִתָּן בְּמִשְׁקָל
וְהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּמִשְׁפָּט וְהַכֹּל נִתָּן בְּמִשְׁקָל
וְהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּמִשְׁפָּט וְהַכֹּל נִתָּן בְּמִשְׁקָל
וְהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּמִשְׁפָּט וְהַכֹּל נִתָּן בְּמִשְׁקָל
וְהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּמִשְׁפָּט וְהַכֹּל נִתָּן בְּמִשְׁקָל
וְהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּמִשְׁפָּט וְהַכֹּל נִתָּן בְּמִשְׁקָל
וְהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּמִשְׁפָּט וְהַכֹּל נִתָּן בְּמִשְׁקָל

הַמָּה רַבּוֹתֵינוּ אוֹמְרִים הַמָּה לְמַעְלָה מִן הַכֹּל
וְהַכֹּל לְמַטָּה מֵהֶם

"בְּרִיבִי"

מִפְּנֵי מָה נִקְרָא שְׁמוֹ "בְּרִיבִי" וְכוּ' מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְרַבֶּה בְּכָל מִינֵי שִׂמְחָה וְכוּ'

וּבְרִיבִי לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ אֵין לְךָ מִדָּה טוֹבָה יוֹתֵר מִמֶּנּוּ
וְכוּ'

מִפְּנֵי מָה נִקְרָא שְׁמוֹ "בְּרִיבִי" וְכוּ' מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְרַבֶּה בְּכָל מִינֵי שִׂמְחָה וְכוּ'
לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ אֵין לְךָ מִדָּה טוֹבָה יוֹתֵר מִמֶּנּוּ
וְכוּ'

"מִפְּנֵי מָה נִקְרָא שְׁמוֹ "בְּרִיבִי" וְכוּ' מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְרַבֶּה בְּכָל מִינֵי שִׂמְחָה וְכוּ'"
לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ אֵין לְךָ מִדָּה טוֹבָה יוֹתֵר מִמֶּנּוּ
וְכוּ'

מִפְּנֵי מָה נִקְרָא שְׁמוֹ "בְּרִיבִי" וְכוּ' מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְרַבֶּה בְּכָל מִינֵי שִׂמְחָה וְכוּ'
לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ אֵין לְךָ מִדָּה טוֹבָה יוֹתֵר מִמֶּנּוּ
וְכוּ'

מִפְּנֵי מָה נִקְרָא שְׁמוֹ "בְּרִיבִי" וְכוּ' מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְרַבֶּה בְּכָל מִינֵי שִׂמְחָה וְכוּ'
לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ אֵין לְךָ מִדָּה טוֹבָה יוֹתֵר מִמֶּנּוּ
וְכוּ'

אהלה

בשביל מה עשה לי אבא את הבית הזה
בשביל מה קנה לי אמא את הבגדים האלה
בשביל מה נתן לי אלהים את הנשמה הזאת
בשביל מה נתן לי אלהים את הגוף הזה

מי כמוך

מי כמוך אלהי הנשמה שנתת בי טהורה היא
אתה בראתה אתה יצרתה אתה נפחתה בי
וכל זמן שהנשמה בקרבי אודך ה׳ אלהי ואלהי אבותי
ריבון כל המעשים אדון כל הנשמות
ברוך אתה ה׳ המחיה מתים ברחמים רבים

מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתי
בחמלה רבה אמונתך
מודים אנחנו לך שאתה הוא ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש
על שהחייתנו וקימתנו
כן תחיינו ותקימנו ותאסוף גליותינו
לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך
ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך
ברוך אל ההודאות

אלהי נשמה שנתת בי טהורה היא
אתה בראתה אתה יצרתה אתה נפחתה בי
כל זמן הנשמה בקרבי מודה אני לפניך
ה׳ אלהי ואלהי אבותי
ריבון כל המעשים אדון כל הנשמות
ברוך אתה ה׳ המחזיר נשמות לפגרים מתים
מי יתן ואדע היכן אמצאך
ואערוך לפניך את הקטורת הסמים
מי יתן ואבוא אל מקומך
ואעשה את רצונך כאיש לבב
ואודך בתוך עדת ישראל

יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
בְּיָם מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי
יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי

יָיָ לָךְ מִלֹּא חֹפְנַיִם הַמַּיִם לְבָבִי

צמודה

בְּרוּכִים הַמָּקוֹם בָּרוּךְ הוּא · בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל · בָּרוּךְ הוּא · כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בָנִים דִּבְּרָה תּוֹרָה · אֶחָד חָכָם · וְאֶחָד רָשָׁע · וְאֶחָד תָּם · וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל ·

כְּנֶגֶד חָכָם מָה הוּא אוֹמֵר ·

חָכָם מַה הוּא אוֹמֵר · מָה הָעֵדוֹת · וְהַחֻקִּים · וְהַמִּשְׁפָּטִים · אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם · וְאַף אַתָּה אֱמָר לוֹ כְּהִלְכוֹת הַפֶּסַח · אֵין מַפְטִירִין אַחַר הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמָן ·

כְּנֶגֶד רָשָׁע מָה הוּא אוֹמֵר ·

רָשָׁע מַה הוּא אוֹמֵר · מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם · לָכֶם · וְלֹא לוֹ · וּלְפִי שֶׁהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן הַכְּלָל כָּפַר בְּעִקָּר · וְאַף אַתָּה הַקְהֵה אֶת שִׁנָּיו · וֶאֱמָר לוֹ · בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם · לִי · וְלֹא לוֹ · אִלּוּ הָיָה שָׁם לֹא הָיָה נִגְאָל ·

כְּנֶגֶד תָּם מָה הוּא אוֹמֵר ·

תָּם מַה הוּא אוֹמֵר · מָה זֹּאת · וְאָמַרְתָּ אֵלָיו · בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם · מִבֵּית עֲבָדִים ·

וְשֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל אַתְּ פְּתַח לוֹ ·

שֶׁנֶּאֱמַר · וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא · לֵאמֹר · בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם · לִי · וְלֹא לוֹ · אִלּוּ הָיָה שָׁם לֹא הָיָה נִגְאָל ·

כְּנֶגֶד חָכָם מָה הוּא אוֹמֵר ·

חָכָם מַה הוּא אוֹמֵר · מָה הָעֵדוֹת · וְהַחֻקִּים · וְהַמִּשְׁפָּטִים · אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם · וְאַף אַתָּה אֱמָר לוֹ כְּהִלְכוֹת הַפֶּסַח · אֵין מַפְטִירִין אַחַר הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמָן ·

כְּנֶגֶד רָשָׁע מָה הוּא אוֹמֵר ·

רָשָׁע מַה הוּא אוֹמֵר · מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם · לָכֶם · וְלֹא לוֹ · וּלְפִי שֶׁהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן הַכְּלָל כָּפַר בְּעִקָּר · וְאַף אַתָּה הַקְהֵה אֶת שִׁנָּיו · וֶאֱמָר לוֹ · בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם · לִי · וְלֹא לוֹ · אִלּוּ הָיָה שָׁם לֹא הָיָה נִגְאָל ·

כְּנֶגֶד תָּם מָה הוּא אוֹמֵר ·

תָּם מַה הוּא אוֹמֵר · מָה זֹּאת · וְאָמַרְתָּ אֵלָיו · בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם · מִבֵּית עֲבָדִים ·

וְשֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל אַתְּ פְּתַח לוֹ ·

שֶׁנֶּאֱמַר · וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא · לֵאמֹר · בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם · לִי · וְלֹא לוֹ · אִלּוּ הָיָה שָׁם לֹא הָיָה נִגְאָל ·

המלאכים

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה
אשרי העם שכך לו אשרי העם שיי אלהיו

תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד
בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד
גדול יי ומהלל מאד ולגדולתו אין חקר
דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו
הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה
ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה
זכר רב טובך יביעו ועל צדקתך ירננו
חנון ורחום יי ארך אפים וגדול חסד
טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו
יודוך יי כל מעשיך וחסידיך יברכוכה
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו
להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו
מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור
סומך יי לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים
עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו
פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון
צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו
קרוב יי לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת
רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם
שומר יי את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד
תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה

אשרי

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה
אשרי העם שכך לו אשרי העם שיי אלהיו
תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד
בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד
גדול יי ומהלל מאד ולגדולתו אין חקר
דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו
הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה
ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה
זכר רב טובך יביעו ועל צדקתך ירננו
חנון ורחום יי ארך אפים וגדול חסד
טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו
יודוך יי כל מעשיך וחסידיך יברכוכה
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו
להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו
מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור
סומך יי לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים
עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו
פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון
צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו
קרוב יי לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת
רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם
שומר יי את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד
תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה

אחד

וַיְהִי בִּימֵי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַמֹּלֵךְ מֵהֹדּוּ וְעַד כּוּשׁ עַל שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה. וַיְהִי בִּימֵי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ שֶׁמָּלַךְ עַל שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה. וַיְהִי בִּימֵי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ שֶׁהָיָה תַּקִּיף בְּיוֹתֵר מִכָּל הַמְּלָכִים שֶׁהָיוּ לְפָנָיו. וַיְהִי בִּימֵי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ שֶׁהָיָה מוֹשֵׁל בְּכָל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ

בהר

בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה: שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה שָׂדְךָ לֹא תִזְרָע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמֹר: אֶת סְפִיחַ קְצִירֲךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת עִנְּבֵי נְזִירֶךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ: וְהָיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לְאָכְלָה לְךָ וּלְעַבְדְּךָ וְלַאֲמָתֶךָ וְלִשְׂכִירְךָ וּלְתוֹשָׁבְךָ הַגָּרִים עִמָּךְ: וְלִבְהֶמְתְּךָ וְלַחַיָּה אֲשֶׁר בְּאַרְצֶךָ תִּהְיֶה כָּל תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל: וְסָפַרְתָּ לְךָ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לְךָ יְמֵי שֶׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה: וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפַר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל אַרְצְכֶם: וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקָרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל יוֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הִוא תִּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ: יוֹבֵל שָׁנָה הַחֲמִשִּׁת הַשָּׁנִים תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת נְזִירֶיהָ: כִּי יוֹבֵל הִוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל אֲחֻזָּתוֹ: וְכִי תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל תּוֹנוּ אִישׁ אֶת אָחִיו: בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיֹּבֵל תִּקְנֶה מֵאֵת עֲמִיתֶךָ בְּמִסְפַּר שְׁנֵי תְבוּאֹת יִמְכֹּר לָךְ: לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעֹט הַשָּׁנִים תַּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאֹת הוּא מוֹכֵר לָךְ: וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַעֲשִׂיתֶם אֶת חֻקֹּתַי וְאֶת מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וִישַׁבְתֶּם עַל הָאָרֶץ לָבֶטַח: וְנָתְנָה הָאָרֶץ פִּרְיָהּ וַאֲכַלְתֶּם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח עָלֶיהָ: וְכִי תֹאמְרוּ מַה נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֶאֱסֹף אֶת תְּבוּאָתֵנוּ: וְצִוִּיתִי אֶת בִּרְכָתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁת וְעָשָׂת אֶת הַתְּבוּאָה לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים: וּזְרַעְתֶּם אֶת הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת וַאֲכַלְתֶּם מִן הַתְּבוּאָה יָשָׁן עַד הַשָּׁנָה הַתְּשִׁעִת עַד בּוֹא תְבוּאָתָהּ תֹּאכְלוּ יָשָׁן: וְהָאָרֶץ לֹא תִמָּכֵר לִצְמִתֻת כִּי לִי הָאָרֶץ כִּי גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי: וּבְכֹל אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם גְּאֻלָּה תִּתְּנוּ לָאָרֶץ: כִּי יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהֶחֱזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשָׁב וָחַי עִמָּךְ: אַל תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ וְחַי אָחִיךָ עִמָּךְ: אֶת כַּסְפְּךָ לֹא תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית לֹא תִתֵּן אָכְלֶךָ: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת לָכֶם אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: כִּי יָמוּךְ אָחִיךָ עִמָּךְ וְנִמְכַּר לָךְ לֹא תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עָבֶד: כְּשָׂכִיר כְּתוֹשָׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ: וְיָצָא מֵעִמָּךְ הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל אֻחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשׁוּב: כִּי עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יִמָּכְרוּ מִמְכֶּרֶת עָבֶד: לֹא תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ: וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לָךְ מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ עֶבֶד וְאָמָה: וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים הַגָּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאַרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לַאֲחֻזָּה: וְהִתְנַחַלְתֶּם אֹתָם לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לָרֶשֶׁת אֲחֻזָּה לְעֹלָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאַחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאָחִיו לֹא תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ: וְכִי תַשִּׂיג יַד גֵּר וְתוֹשָׁב עִמָּךְ וּמָךְ אָחִיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַּר לְגֵר תּוֹשָׁב עִמָּךְ אוֹ לְעֵקֶר מִשְׁפַּחַת גֵּר: אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לוֹ אֶחָד מֵאֶחָיו יִגְאָלֶנּוּ: אוֹ דֹדוֹ אוֹ בֶן דֹּדוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ מִשְּׁאֵר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ הָשִׂגָה יָדוֹ וְנִגְאָל: וְחִשַּׁב עִם קֹנֵהוּ מִשְּׁנַת הִמָּכְרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְהָיָה כֶּסֶף מִמְכָּרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שָׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ: אִם עוֹד רַבּוֹת בַּשָּׁנִים לְפִיהֶן מִכֶּסֶף גְּאֻלָּתוֹ יָשִׁיב מִמְכַּר קִנְיָנוֹ: וְאִם מְעַט נִשְׁאַר בַּשָּׁנִים עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְחִשַּׁב לוֹ כְּפִי שָׁנָיו כִּשְׂכִיר שָׂנָה בְשָׂנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא יִרְדֶּנּוּ בְּפָרֶךְ לְעֵינֶיךָ: וְאִם לֹא יִגָּאֵל בָּאֵלֶּה וְיָצָא בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ: כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

השכבה

לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִם וּפֶסֶל וּמַצֵּבָה לֹא תָקִימוּ לָכֶם וְאֶבֶן מַשְׂכִּית לֹא תִתְּנוּ בְּאַרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עָלֶיהָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ וּמִקְדָּשִׁי תִּירָאוּ אֲנִי יְהוָה: אִם בְּחֻקֹּתַי תֵּלֵכוּ וְאֶת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם: וְנָתַתִּי גִּשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ: וְהַשִּׂיג לָכֶם דַּיִשׁ אֶת בָּצִיר וּבָצִיר יַשִּׂיג אֶת זָרַע וַאֲכַלְתֶּם לַחְמְכֶם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח בְּאַרְצְכֶם: וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וְשָׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן הָאָרֶץ וְחֶרֶב לֹא תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם: וּרְדַפְתֶּם אֶת אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב: וְרָדְפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה מֵכֶם רִבָּבָה יִרְדֹּפוּ וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לְפָנֶיכֶם לֶחָרֶב: וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבֵּיתִי אֶתְכֶם וַהֲקִמֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם: וַאֲכַלְתֶּם יָשָׁן נוֹשָׁן וְיָשָׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ: וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם: וְהִתְהַלַּכְתִּי בְתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהְיוֹת לָהֶם עֲבָדִים וָאֶשְׁבֹּר מֹטוֹת עֻלְּכֶם וָאוֹלֶךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוּת: וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה: וְאִם בְּחֻקֹּתַי תִּמְאָסוּ וְאִם אֶת מִשְׁפָּטַי תִּגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָי לְהָפְרְכֶם אֶת בְּרִיתִי: אַף אֲנִי אֶעֱשֶׂה זֹּאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בֶּהָלָה אֶת הַשַּׁחֶפֶת וְאֶת הַקַּדַּחַת מְכַלוֹת עֵינַיִם וּמְדִיבוֹת נָפֶשׁ וְזָרַעְתֶּם לָרִיק זַרְעֲכֶם וְאָכְלוּ אֹיְבֵיכֶם: וְנָתַתִּי פָּנַי בָּכֶם וְנִגַּפְתֶּם לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם וְרָדוּ בָכֶם שֹׂנְאֵיכֶם וּנְסְתֶּם וְאֵין רֹדֵף אֲלֵיכֶם: וְאִם עַד אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְיִסַּרְתִּי אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם: וְשָׁבַרְתִּי אֶת גְּאוֹן עֻזְּכֶם וְנָתַתִּי אֶת שְׁמֵיכֶם כַּבַּרְזֶל וְאֶת אַרְצְכֶם כַּנְּחֹשֶׁת: וְכָלְתָה לָרִיק כֹּחֲכֶם וְלֹא תִתֵּן אַרְצְכֶם אֶת יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן אֶת פִּרְיוֹ: וְאִם תֵּלְכוּ עִמִּי קֶרִי וְלֹא אֹבֶה לִשְׁמֹעַ לָכֶם וְיָסַפְתִּי עֲלֵיכֶם מַכָּה שֶׁבַע כְּחַטֹּאתֵיכֶם: וְשִׁלַּחְתִּי בָכֶם אֶת חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁכֵּלָה אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת בְּהֶמְתְּכֶם וּמִעֲטָה אֶתְכֶם וְנֶחֱרְבוּ דַּרְכֵיכֶם: וְאִם בְּאֵלֶּה לֹא תִוָּסְרוּ לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי: וְהָלַכְתִּי אַף אֲנִי עִמָּכֶם קֶרִי וְהִכֵּיתִי אֶתְכֶם גַּם אֲנִי שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם: וְהֵבֵאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נֹקֶמֶת נְקַם בְּרִית וְנֶאֱסַפְתֶּם אֶל עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דֶבֶר בְּתוֹכְכֶם וְנִתַּתֶּם בְּיַד אוֹיֵב: בְּשִׁבְרִי לָכֶם מַטֵּה לֶחֶם וְאָפוּ עֲשֶׂרֶת נָשִׁים לַחְמְכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד וְהֵשִׁיבוּ לַחְמְכֶם בַּמִּשְׁקָל וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא תִשְׂבָּעוּ: וְאִם עַד זֹאת לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי: וְהָלַכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמַת קֶרִי וְיִסַּרְתִּי אֶתְכֶם גַּם אֲנִי שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם: וַאֲכַלְתֶּם בְּשַׂר בְּנֵיכֶם תֹּאכֵלוּ וּבְשַׂר בְּנֹתֵיכֶם תֹּאכֵלוּ: וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת בָּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת חַמָּנֵיכֶם וְנָתַתִּי אֶת פִּגְרֵיכֶם עַל פִּגְרֵי גִלּוּלֵיכֶם וְגָעֲלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם: וְנָתַתִּי אֶת עָרֵיכֶם חָרְבָּה וְהַשִּׁמֹתִי אֶת מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא אָרִיחַ בְּרֵיחַ נִיחֹחֲכֶם: וְהַשַּׁמֹּתִי אֶת הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֹיְבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ: וְאֶתְכֶם אָזָרֶה בַגּוֹיִם וְהַרִיקֹתִי אַחֲרֵיכֶם חָרֶב וְהָיְתָה אַרְצְכֶם שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חָרְבָּה: אָז תִּרְצֶה הָאָרֶץ אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ כָּל יְמֵי הָשַּׁמָּה וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם אָז תִּשְׁבַּת הָאָרֶץ וְהִרְצְתָה אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ: כָּל יְמֵי הָשַּׁמָּה תִּשְׁבֹּת אֵת אֲשֶׁר לֹא שָׁבְתָה בְּשַׁבְּתֹתֵיכֶם בְּשִׁבְתְּכֶם עָלֶיהָ: וְהַנִּשְׁאָרִים מִכֶּם וְהֵבֵאתִי מֹרֶךְ בִּלְבָבָם בְּאַרְצוֹת אֹיְבֵיהֶם וְרָדַף אוֹתָם קוֹל עָלֶה נִדָּף וְנָסוּ כִּנוּס מִפְּנֵי חָרֶב וְנָפְלוּ וְאֵין רֹדֵף: וְכָשְׁלוּ אִישׁ בְּאָחִיו כִּמִפְנֵי חָרֶב וְאֵין רֹדֵף וְלָכֶם אֵין תְּקוּמָה לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם: וַאֲבַדְתֶּם בַּגּוֹיִם וְאָכְלָה אֶתְכֶם אֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם: וְהַנִּשְׁאָרִים מִכֶּם יִמַּקּוּ בַּעֲוֹנָם בְּאַרְצוֹת אֹיְבֵיכֶם וְגַם בַּעֲוֹנֹת אֲבֹתָם אִתָּם כַּאֲשֶׁר: וְהִתְוַדּוּ אֶת עֲוֹנָם וְאֶת עֲוֹן אֲבֹתָם בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ בִי וְגַם אֲשֶׁר הָלְכוּ אִתִּי קֶרִי: וְגַם אֲנִי אֵלֵךְ אִתָּם בְּקֶרִי וְהֵבֵאתִי אוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם אוֹ אָז יִכָּנַע לְבָבָם הֶעָרֵל וְאָז יִרְצּוּ אֶת עֲוֹנָם: וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וְהָאָרֶץ תֵּעָזֵב מֵהֶם וְתִרְצֶה אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ בְּהִשָּׁמָה מֵהֶם וְהֵם יִרְצוּ אֶת עֲוֹנָם יַעַן וּבְיַעַן מִשְׁפָּטַי מָאָסוּ וְאֶת חֻקֹּתַי גָּעָלָה נַפְשָׁם: וְגַם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה: אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרֹת אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בְּיַד מֹשֶׁה:

חמול

חמול עלינו אלהינו ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים כי אנחנו עמך ואתה אלהינו ואבינו אנחנו בניך ואתה אבינו אנחנו עבדיך ואתה אדוננו אנחנו קהלך ואתה חלקנו אנחנו נחלתך ואתה גורלנו אנחנו צאנך ואתה רועינו אנחנו כרמך ואתה נוטרנו אנחנו פעלך ואתה יוצרנו אנחנו אהובך ואתה דודנו אנחנו סגולתך ואתה אלהינו אנחנו עמך ואתה מלכנ

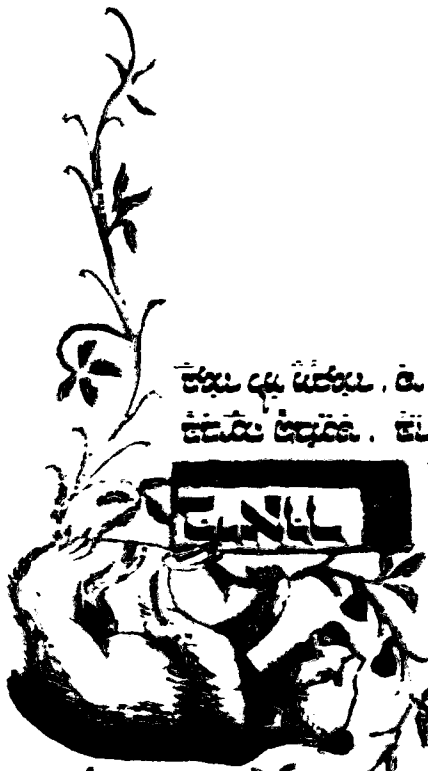

אורח חיים

סליחות לשחרית

סדר העבודה

וְאֵין לְהַרְחִיק מִמֶּנּוּ כְּלָל. אֲפִלּוּ מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ אִשָּׁה וּבָנִים וּבָנוֹת
וְכָל בֵּיתוֹ מְלֵאִים מִמֶּנּוּ. וְהוּא יוֹשֵׁב בְּבֵיתוֹ בְּלֹא

שלמה ישראל . ועוד שם
שמואל ישראל
נתן ישראל
אליהו ישראל
יעקב ישראל
אשר ישראל
נפתלי ישראל
שמעון ישראל
מרדכי ישראל
יהודה ישראל
בנימין ישראל
יוסף ישראל
דן ישראל
נפתלי ישראל
גד ישראל
אשר ישראל
זבולון ישראל
יששכר ישראל
ראובן ישראל
שמעון ישראל
לוי ישראל
יהודה ישראל
דן ישראל
נפתלי ישראל
גד ישראל
אשר ישראל
יוסף ישראל
בנימין ישראל

שלמה ישראל . ועוד שם
שמואל ישראל
נתן ישראל
אליהו ישראל
יעקב ישראל
אשר ישראל
נפתלי ישראל
שמעון ישראל
מרדכי ישראל
יהודה ישראל
בנימין ישראל
יוסף ישראל
דן ישראל
נפתלי ישראל
גד ישראל
אשר ישראל
זבולון ישראל
יששכר ישראל
ראובן ישראל
שמעון ישראל
לוי ישראל
יהודה ישראל
דן ישראל
נפתלי ישראל
גד ישראל
אשר ישראל
יוסף ישראל
בנימין ישראל

ובו

שלש מלות בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ
שבע מלות והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום
שבע מלות ורוח אלהים מרחפת על פני המים
שבע מלות ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור
שבע מלות וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים
שבע מלות בין האור ובין החשך ויקרא אלהים לאור יום
שבע מלות ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום
שבע מלות אחד ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים
שבע מלות ויהי מבדיל בין מים למים ויעש אלהים את
שבע מלות הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע
שבע מלות ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן ויקרא
שבע מלות אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום
שבע מלות שני ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים
שבע מלות אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא
שבע מלות אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים
שבע מלות וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ
שבע מלות דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו
שבע מלות אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ
שבע מלות דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי
שבע מלות אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב
שבע מלות ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי

ובו

שבע מלות ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים
שבע מלות להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת
שבע מלות ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת
שבע מלות ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן
שבע מלות ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את
שבע מלות המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור
שבע מלות הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים
שבע מלות ויתן אותם אלהים ברקיע השמים להאיר
שבע מלות על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין
שבע מלות האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב
שבע מלות ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי

ובו

שבע מלות ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה
שבע מלות ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים
שבע מלות ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל
שבע מלות נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם
שבע מלות ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב
שבע מלות ויברך אותם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו
שבע מלות את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב
שבע מלות ויהי בקר יום חמישי

ובו

שבע מלות ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה
שבע מלות בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן
שבע מלות ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת
שבע מלות הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה
שבע מלות למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים
שבע מלות נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת
שבע מלות הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ
שבע מלות ובכל הרמש הרמש על הארץ ויברא אלהים
שבע מלות את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו
שבע מלות זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים
שבע מלות ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את
שבע מלות הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף
שבע מלות השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר
שבע מלות אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע
שבע מלות זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ
שבע מלות אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה
שבע מלות ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל
שבע מלות רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל
שבע מלות ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים את
שבע מלות כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב
שבע מלות ויהי בקר יום הששי

יום טוב

מקום גוף מי . נתן נתנה
מלמדי מיד . מלאה מלאתי
מלמדת מלמדתי . נלמדה נלמדתי
מלך גדול . מגיפתי מגיפתו
מיד מיד . מלמדתי מלמדתו
מלמדי מלמדתי מלמדתי
מלמדת מלמדתי מלמדתי
מלמדת מלמדתי מלמדתי
מלמדת

"

ר"ל ואחרי שהוא מצוה לכל ישראל ולא נתנה בירושלים

ואחרי

"

ר"ל אחרי שכתוב בו שיהיה מקריב בכל מקום שירצה ולא נתנה בירושלים

מה

"

ר"ל מה שכתוב בו שיהיה מקריב בכל מקום שירצה ולא נתנה בירושלים

רעל

"

ר"ל שכתוב בו שיהיה מקריב בכל מקום שירצה ולא נתנה בירושלים

הברזה

בבבה שהוא הבילוקה לפחות בבילוקה .

פה שבבהוא בילוקה פה בבילוקה שבילוקה בבה ש בבבה בילוקה בבילוקה בבילוקה בב

אשיה

ארחינו

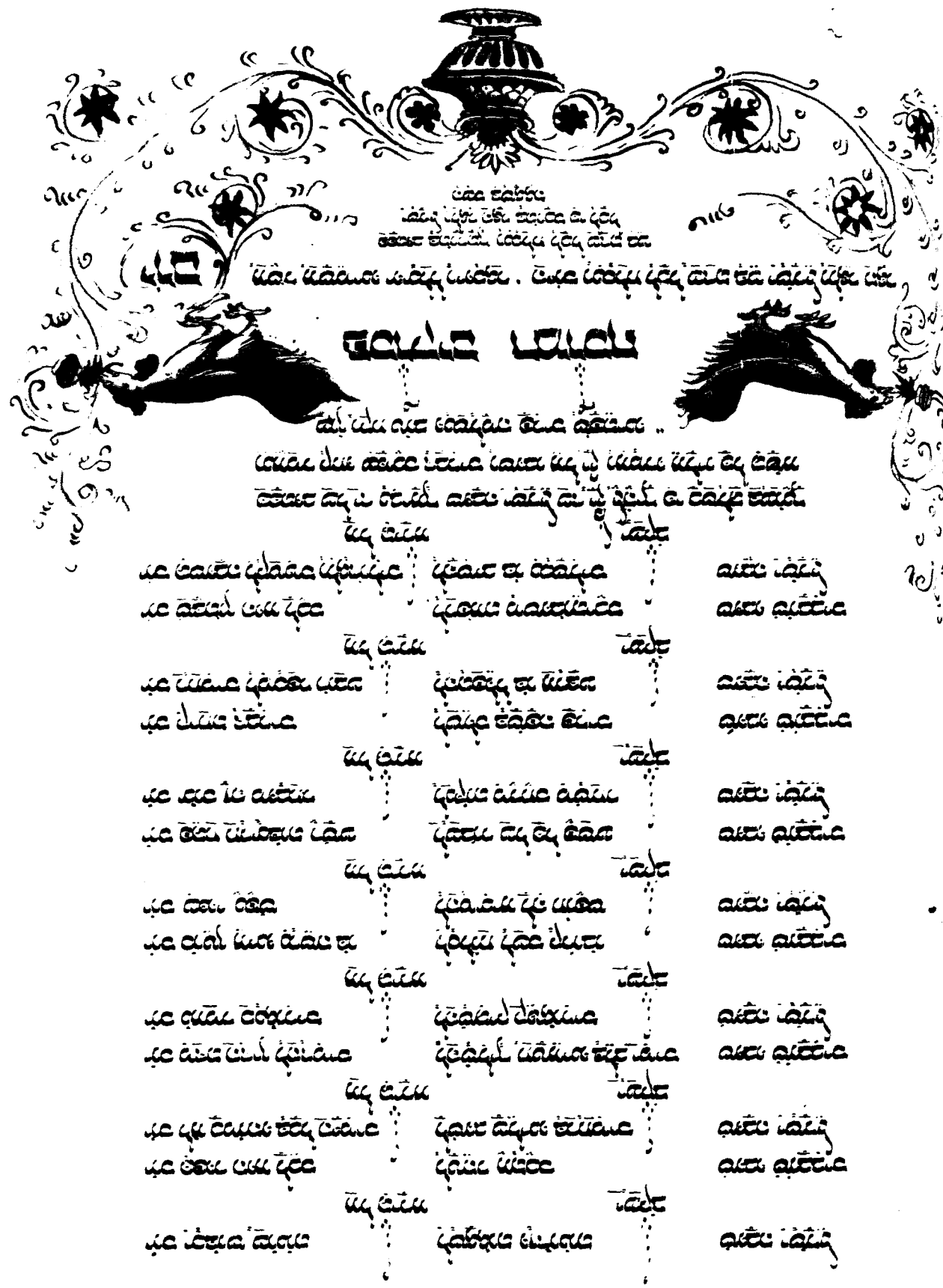

וְלֹא־יָכְלוּ לְהָקִים אֶת־בְּרִיתוֹ כַּאֲשֶׁר הִתְעַנָּה בָּהֶם׃

וַיִּשְׁכַּח אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר כָּרַת אִתָּם וַיִּירָא אֱלֹהִים וַיִּתְגָּרֶה בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיב לוֹ׃

וַיִּזְכֹּר כִּי־בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב׃

וַיִּשְׁכַּח אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר כָּרַת אִתָּם וַיִּירָא אֱלֹהִים וַיִּתְגָּרֶה בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיב לוֹ׃

וַיִּזְכֹּר כִּי־בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב׃

וַיִּשְׁכַּח אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר כָּרַת אִתָּם וַיִּירָא אֱלֹהִים וַיִּתְגָּרֶה בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיב לוֹ׃

וַיִּזְכֹּר כִּי־בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב׃

וַיִּשְׁכַּח אֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר כָּרַת אִתָּם וַיִּירָא אֱלֹהִים וַיִּתְגָּרֶה בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיב לוֹ׃

וַיִּזְכֹּר כִּי־בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב׃

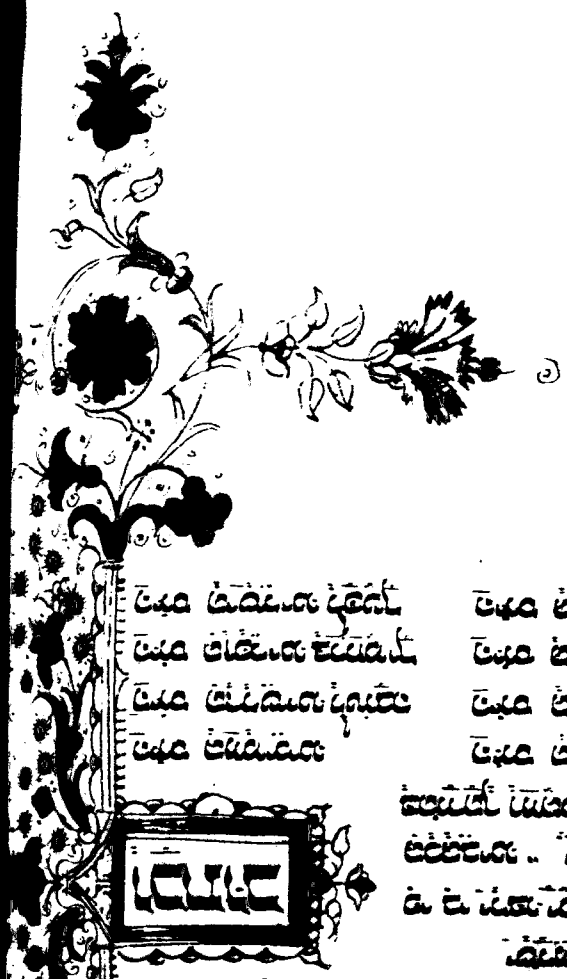

ובשלח פרעה

תהלים

ויאמר יהוה אל ירמיה מה אתה רואה ואמר מקל שקד אנכי רואה׃ ב
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותם׃ ג
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ ד
ויאמר יהוה אלי מפני צפונה תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ ה
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ ו
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ ז
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ ח
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ ט
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ י
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ יא
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ יב
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ יג
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ יד
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ טו
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ טז
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ יז
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ יח
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ יט
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ כ
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ כא
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ כב
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ כג
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ כד
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ כה
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ כו
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ כז
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ כח
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ כט
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ ל
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ לא
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ לב
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ לג
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ לד
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ לה
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ לו
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ לז
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ לח
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ לט
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ מ
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ מא
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ מב
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ מג
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ מד
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ מה
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ מו
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ מז
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ מח
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ מט
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ נ
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ נא
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ נב
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ נג
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ נד
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ נה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ נו
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ נז
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ נח
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ נט
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ ס
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ סא
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ סב
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ סג
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ סד
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ סה
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ סו
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ סז
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ סח
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ סט
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ ע
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ עא
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ עב
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ עג
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ עד
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ עה
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ עו
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ עז
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ עח
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ עט
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ פ
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ פא
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ פב
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ פג
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ פד
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ פה
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ פו
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ פז
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ פח
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ פט
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ צ
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ צא
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ צב
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ צג
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ צד
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ צה
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ צו
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ צז
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ צח
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ צט
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ ק
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ קא
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ קב
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ קג
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ קד
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ קה
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ קו
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ קז
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ קח
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ קט
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ קי
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ קיא
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ קיב
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ קיג
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ קיד
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ קטו
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ קטז
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ קיז
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ קיח
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ קיט
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ קכ
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ קכא
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ קכב
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ קכג
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ קכד
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ קכה
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ קכו
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ קכז
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ קכח
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ קכט
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ קל
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ קלא
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ קלב
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ קלג
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ קלד
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ קלה
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ קלו
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ קלז
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ קלח
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ קלט
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ קמ
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ קמא
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ קמב
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ קמג
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ קמד
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ קמה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ קמו
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ קמז
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ קמח
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ קמט
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ קנ
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ קנא
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ קנב
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ קנג
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ קנד
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ קנה
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ קנו
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ קנז
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ קנח
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ קנט
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ קס
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ קסא
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ קסב
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ קסג
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ קסד
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ קסה
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ קסו
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ קסז
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ קסח
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ קסט
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ קע
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ קעא
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ קעב
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ קעג
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ קעד
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ קעה
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ קעו
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ קעז
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ קעח
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ קעט
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ קפ
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ קפא
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ קפב
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ קפג
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ קפד
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ קפה
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ קפו
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ קפז
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ קפח
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ קפט
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ קצ
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ קצא
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ קצב
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ קצג
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ קצד
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ קצה
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ קצו
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ קצז
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ קצח
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ קצט
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ ר
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ רא
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ רב
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ רג
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ רד
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ רה
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ רו
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ רז
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ רח
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ רט
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ רי
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ ריא
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ ריב
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ ריג
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ ריד
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ רטו
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ ריז
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ ריח
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ ריט
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ רכ
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ רכא
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ רכב
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ רכג
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ רכד
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ רכה
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ רכו
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ רכז
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ רכח
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ רכט
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ רל
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ רלא
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ רלב
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ רלג
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ רלד
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ רלה
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ רלו
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ רלז
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ רלח
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ רלט
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ רמ
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ רמא
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ רמב
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ רמג
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ רמד
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ רמה
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ רמו
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ רמז
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ רמח
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ רמט
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ רנ
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ רנא
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ רנב
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ רנג
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ רנד
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ רנה
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃ רנו
ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה רואה ואמר סיר נפוח אנכי רואה ופניו מפני צפונה׃ רנז
ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ׃ רנח
כי הנני קורא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה׃ רנט
ודברתי משפטי אתם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם׃ רס
ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי מצוה אתך אל תחת מפניהם פן אחתך לפניהם׃ רסא
ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל וחומות נחושה על כל הארץ לכל מלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ רסב
ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתי אני נאם יהוה להצילך׃ רסג
ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה רואה ירמיה ואמר מקל לוז אנכי רואה׃ רסד
ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי שוקד אני על דברי לעשותו׃

ברוך

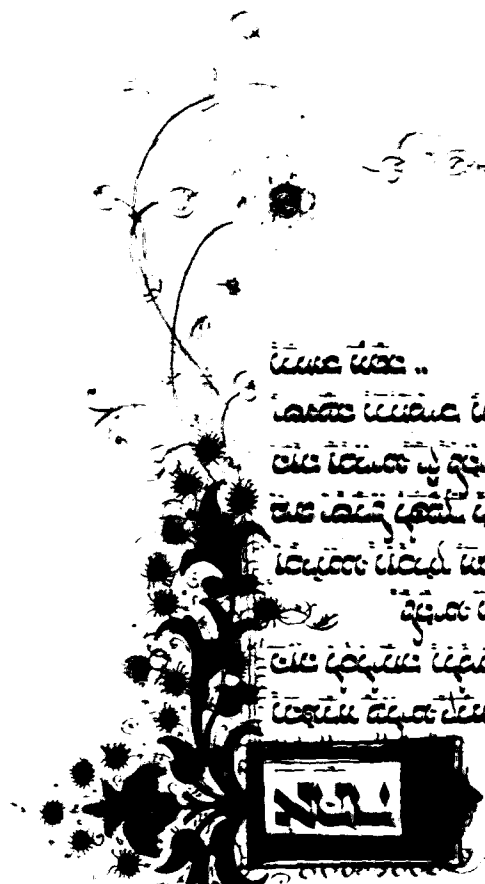

ויהי

ויהי בימי אחשורוש וגו' ויהי בימי אחשורוש וגו' ויהי בימי אחשורוש וגו'

אורך

סליחות בני אשכנז ליום ב' עשרת ימי תשובה

סליחות בני אשכנז ליום ב' עשרת ימי תשובה

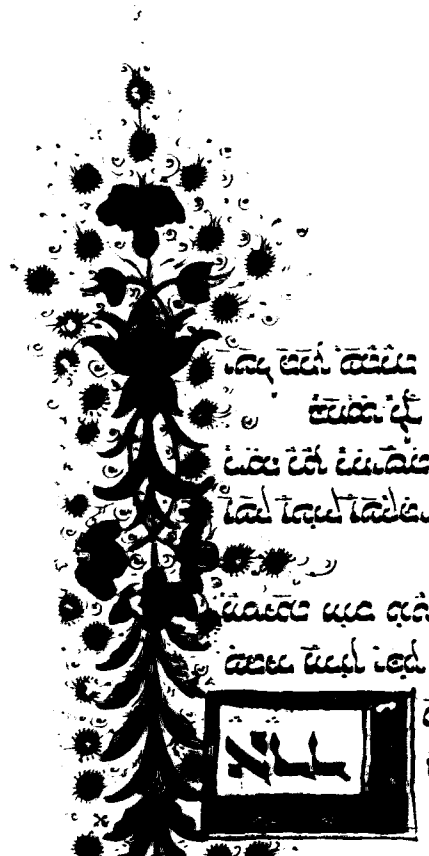

בבא קמא פרק

מתני׳ שור שנגח את הפרה ומתה אם ברשות הניזק פטור ואם ברשות הרבים חייב ואם ברשות שניהם חייב ואם ברשות הרועה אם רועה שומר חנם הוא פטור ואם רועה שומר שכר הוא חייב ואם ברשות עצמו אם רועה שומר חנם הוא חייב ואם רועה שומר שכר הוא פטור ואם ברשות אחר אם רועה שומר חנם הוא חייב ואם רועה שומר שכר הוא פטור ואם ברשות אחר בשכר אם רועה שומר חנם הוא פטור ואם רועה שומר שכר הוא חייב ואם ברשות אחר בשכר ונגח בשכר אם רועה שומר חנם הוא חייב ואם רועה שומר שכר הוא חייב ואם ברשות אחר בשכר ונגח בחנם אם רועה שומר חנם הוא פטור ואם רועה שומר שכר הוא חייב ואם ברשות אחר בחנם ונגח בחנם אם רועה שומר חנם הוא פטור ואם רועה שומר שכר הוא פטור ואם ברשות אחר בחנם ונגח בשכר

ויאמר אליו אלהים אנכי אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשמך שם ויאמר יעקב אל לבן הגידה נא לי למה זה שאלת לשמי ויברך אתו שם ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל ויאמר יעקב הודיעה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע באיש ירכו בגיד הנשה ויעקב נשא עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחלק את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות ויעמד את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים ויעבר הוא לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו ויעש לו ולמקנהו סכת על כן קרא שם המקום סכות ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל

ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות ויראה אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו ויאמר אליו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל ויאמר אליו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים יהיה ממך וגם מלכים מחלציך יצאו והארץ אשר נתתי לאברהם ולישחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר שם אלהים בית אל ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המיילדת אל תיראי כי גם זה לך בן ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואמו קרא לו בנימין ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קבר רחל עד היום הזה ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל עדר ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פלגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן בני רחל יוסף ובנימין ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע אשר שם אברהם וישחק גרו ויהיו ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו

ואלה תולדות עשו הוא אדום עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת את רעואל ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו כי היה רכושם רב מלשבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אותם מפני מקנהם ויושב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר ואלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו ויהי בן אליפז תימן אומר צפו ואומר געתם וקנז ותמנע ועמלק ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה ואלה היו בני עדה אשת עשו ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד ליעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה אלופי בני עשו בכור אליפז בן עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה ואלה בני רעואל בן עשו אשת עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו אלה בני עשו ואלופם והוא אדום אלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום ויהי בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ואלה בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר בבעותו את אתנות צבעון אביו ואלה בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה אחות לוטן ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן אלה בני אצר בלהן וזעוון ועקן אלה בני דישן עוץ וארן אלה אלופי החרי לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלופתם בארץ שעיר ואלה מלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך למלכו לבני ישראל ויהי בלע בן בעור ושם עירו דנהבה ויהי בלע בן בעור ויהי בן אליפז תימן אומר צפו ואומר געתם וקנז ותמנע ועמלק ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה ואלה היו בני עדה אשת עשו ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד ליעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו כי היה רכושם רב מלשבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אותם מפני מקנהם ויושב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר ואלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו

ואמר ר' יוחנן משום ר' יוסי בן זמרא מנין שאין מעמידין את הקטן בראש הצבור שנאמר ויהי בשנה השלישית לשלמה וגו' ואין עצרת אלא לשון כנוס שנאמר עצרת תהיה לי ואין מלך אלא לשון עצה שנאמר ועצת ה' היא תקום ואין שלמה אלא לשון שלום שנאמר ואתה תבא אל אבותיך בשלום ואין בשנה אלא לשון חכמה שנאמר ובשנה אשר מת המלך עוזיהו ואין השלישית אלא לשון שלישי שנאמר ושלישים יהיו על ידו ואין לשלמה אלא לשון שלום שנאמר ואתה תבא אל אבותיך בשלום ואין ויהי אלא לשון שמחה שנאמר ויהי בשלח פרעה את העם ואין בראש אלא לשון ראשון שנאמר ראשית גוים עמלק ואין הצבור אלא לשון כנוס שנאמר ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ואין הקטן אלא לשון קטנות שנאמר ויקטן מנשה ואין מעמידין אלא לשון עמידה שנאמר ויעמד הכהן הגדול ואין את אלא לשון זמן שנאמר ואת הנפש אשר תעשה ביד רמה ואין הקטן אלא לשון קטנות שנאמר ויקטן מנשה ואין בראש אלא לשון ראשון שנאמר ראשית גוים עמלק ואין הצבור אלא לשון כנוס שנאמר ויקהל משה את כל עדת בני ישראל

הכבוד לה' על כל חסדיו ועל כל מעשיו ועל כל מה שהוא עושה עמנו ועם כל הנבראים. יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתהא אהבתך מונחת בלבנו ושלא נבוא לידי חטא ועון ולא לידי בזיון וקלון ולא לידי כשלון ולא לידי בושה וכלימה ולא לידי יסורים ומכאובים ולא לידי פגע רע ומחלה ולא לידי מיתה ואבדן ולא לידי מכה ופצע ולא לידי מחלוקת ומריבה ולא לידי מחשבות רעות ומחשבות הרהורים ומחשבות שוא ולא לידי מחשבות שיש בהם משום פגם ולא לידי מחשבות שיש בהם משום חסרון ולא לידי מחשבות שיש בהם משום בלבול ולא לידי מחשבות שיש בהם משום ספק ולא לידי מחשבות שיש בהם משום כפירה ולא לידי מחשבות שיש בהם משום אפיקורסות ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי עבירה ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי עון ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי חטא ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי תשובה ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי גאולה ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי תפלה ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי תורה ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי מצות ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי גמילות חסדים ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי יראת שמים ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי אהבת ה' ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי דבקות בה' ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי ביטחון בה' ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי תמימות עם ה' ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי אמונה בה' ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי קדושה ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי טהרה ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי פרישות ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי ענוה ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי שפלות ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי כניעה ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי הכנעה ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי בושה ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי כלימה ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי יסורים ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי מכאובים ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי פגע רע ומחלה ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי מיתה ואבדן ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי מכה ופצע ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי מחלוקת ומריבה ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי מחשבות רעות ומחשבות הרהורים ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהורי מחשבות שוא ולא לידי מחשבות שיש בהם משום הרהור

ויהי

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר אלהים אל אברהם ויאמר הנני׃ ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃ וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים׃ ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק׃ ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו׃ ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה׃ ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו׃ ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים׃ וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו׃ ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני׃ וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחד אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך׃ את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם׃ ואת כשד וחזו ופלדש וידלף ובתואל׃ ובתואל ילד את רבקה שמנה בנים אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם׃ ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה׃

ותהי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה׃ ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃ ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר׃ גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני׃ ויענו בני חת את אברהם לאמר לו׃ שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקברו למת׃ ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת׃ וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר׃ ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר׃ ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר׃ לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך׃ וישתחו אברהם לפני עם הארץ׃ וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה׃ ויען עפרון את אברהם לאמר לו׃ אדני שמע אלי ארץ ארבע מאות שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר׃ וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר׃ ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב׃ לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו׃ ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא היא חברון בארץ כנען׃ ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת׃

ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל׃ ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי׃ ואשבעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃ כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃ ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת הההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם׃ ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה׃ יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם׃ ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה׃ וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה׃ ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור׃ ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות׃ ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעש חסד עם אדני אברהם׃ הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים׃ והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הוכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני׃ והוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה׃ והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל׃ וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך׃ ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו׃ ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת׃ ותמהר ותערה כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו׃ והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא׃ ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם׃ ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון׃ ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור׃ ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון׃ ויקד האיש וישתחו ליהוה׃ ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני׃ ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה׃ ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין׃ והיה כראות את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין׃ ויאמר בא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים׃ ויבא האיש הבית ויפתח החמרים וייתן תבן ומספוא לחמרים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו׃ וישם לפניו לאכל ויאמר לא אוכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר׃ ויאמר עבד אברהם אנכי׃ ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל וייתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים׃ ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו׃ ויגדל אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו׃ אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני׃ ואמר אל אדני אולי לא תלך האשה אחרי׃ ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי׃ אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי׃ ואבוא היום על העין ואומרה יהוה אלהי אדני אברהם אם יש נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה׃ הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך׃ ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב היא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדוני׃ אני טרם אכלה לדבר על לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא׃ ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה׃ ואשתה וגם הגמלים השקתה ואשאל את הנערה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה׃ ואקד ואשתחו ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אח אדני לבנו׃ ועתה אם יש אתכם עשים חסד ואמת הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל׃ ויען לבן ובתואל ויאמרו יצא הדבר מיהוה לא נוכל דבר אליך רע או טוב׃ הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשת בן אדוניך כאשר דבר יהוה׃ ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה׃ ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאחיה ולאמה׃ ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקמו בבקר ויאמר שלחוני לאדני׃ ותאמר אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר תלך׃ ויאמר אליהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני׃ ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את פיה׃ ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך׃ וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואנשיו׃ ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו׃ ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך׃ ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב׃ ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים׃ ורבקה נשא את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל׃ ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס׃ ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה׃ ויבא יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו׃

ואברהם לקח אשה ושמה קטורה׃ ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח׃ ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורים ולטושים ולאמים׃ ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה׃ ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק׃ ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם׃

ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאה שנה ושבעים שנה וחמש שנים׃ ויגוע ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ותאסף אל עמיו׃ ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא׃ השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו׃ ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי׃

ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם׃ ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם׃ ומשמע ודומה ומשא׃ חדד ותימא יטור נפיש וקדמה׃ אלה בני ישמעאל ואלה שמותם בחצרתם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם׃ ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע ויאסף אל עמיו׃ וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בבאך אשורה נגד כל אחיו נפל׃

ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק׃ ויצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה׃ ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו׃ ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה׃ ויאמר יהוה לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר׃ ומלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה׃ ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו׃ ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם׃ ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים׃ ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב׃ ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף׃ ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום׃ ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי׃ ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה׃ ויאמר יעקב השבעה לי כיום את לו וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב׃ ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה׃

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה׃ וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך׃ גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך׃ והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ׃ עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי׃ וישב יצחק בגרר׃ וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה הוא׃ ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו׃ ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה׃ ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשמה׃ ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנוגע באיש הזה ובאשתו מות יומת׃ ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה׃ ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד׃ ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים׃ ואת כל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר׃ ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד׃ וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם׃ וישב יצחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן אביו׃ ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים׃ ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו׃ ויחפרו באר אחרת וירבו גם עליה ויקרא שמה שטנה׃ ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו והפרינו בארץ׃ ויעל משם באר שבע׃ וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי׃ ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלה ויכרו שם עבדי יצחק באר׃ ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו׃ ויאמר אליהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחו מאתכם׃ ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו בינך ונכרתה ברית עמך׃ אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגעוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה׃ ויעש להם משתה ויאכלו וישתו׃ וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום׃ ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגידו לו על אודות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים׃ ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה׃ ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון החתי׃ ותהיין מרות רוח ליצחק וליעקב׃

ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני׃ ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי׃ ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי ציד׃ ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי ובא לי ואברכך נפשי בטרם אמות׃ ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא׃ ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר׃ הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני יהוה לפני מותי׃ ועתה בני שמע בקולי לאשר אנכי מצוה אותך׃ לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב׃ והבאת לאביך ואכל בעבור אשר יברכך לפני מותו׃ ותאמר רבק

וְאֵין לָנוּ בְּעֵת הַזֹּאת נָשִׂיא וְלֹא נָבִיא וְלֹא מַגִּיד וְלֹא מְנַחֵשׁ וְלֹא קָטֹרֶת וְלֹא מָקוֹם לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ וְלִמְצֹא רַחֲמִים

וְאֵין לָנוּ בְּעֵת הַזֹּאת מִזְבֵּחַ וְלֹא כֹהֵן מְכַפֵּר וְלֹא שֻׁלְחָן וְלֹא לֶחֶם וְלֹא בִּכּוּרִים וְלֹא מִנְחָה וְלֹא נִסּוּךְ וְלֹא קָרְבָּן

וְאֵין לָנוּ בְּעֵת הַזֹּאת מִקְדָּשׁ וְלֹא כְּלִי שָׁרֵת וְלֹא בַּת קוֹל וְלֹא אוּרִים וְלֹא תֻמִּים וְלֹא סַנְהֶדְרִין וְלֹא מְקוֹם לְהַכְרִיעַ

וְאֵין לָנוּ בְּעֵת הַזֹּאת מְקוֹם לְהַכְרִיעַ וְלֹא מְקוֹם לְהַכְרִיז וְלֹא מְקוֹם לְהַכְרִיז וְלֹא מְקוֹם לְהַכְרִיז וְלֹא מְקוֹם לְהַכְרִיז

וְאֵין לָנוּ בְּעֵת הַזֹּאת מְקוֹם לְהַכְרִיז

ومن الناس من . يحب فعل الخير لذاته
ولا يبتغي به جزاء ولا شكورا ولا
ثناء ولا

ولا يريد به

ولا رياء

ومنهم من يحب الخير ويعمله
ويأمر به ويحث عليه
ويعين عليه بماله
ولا يحب أن يعلم أحد
ولا يريد

ومنهم من يحب الخير ويعمله
ويأمر به ويحث عليه
ويعين عليه بماله
ويحب أن يعلم الناس
ولا يريد

ومنهم من يحب الخير ويعمله
ويأمر به ويحث عليه
ويعين عليه بماله
ويحب أن يعلم الناس
ويريد

ومنهم من يحب الخير ويعمله
ويأمر به ويحث عليه
ويعين عليه بماله
ويحب أن يعلم الناس
ويريد

ومنهم من يحب الخير ويعمله
ويأمر به ويحث عليه
ويعين عليه بماله
ويحب أن يعلم الناس
ويريد

ومنهم من يحب الخير ويعمله
ويأمر به ويحث عليه
ويعين عليه بماله
ويحب أن يعلم الناس
ويريد

ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהלנו ותסמוך לנו על כל מהוסרותינו
ותסלח לנו על כל חטאותינו ותמחול לנו על כל עוונותינו ותכפר לנו על כל פשעינו
ותסבול לנו על כל חובותינו ותעביר מלפנינו כל מיני בטלן ובטלה כל מיני חרון
ועברה כל מיני קטרוג ומקטרגים כל מיני רוע גזירה כל מיני מחשבה רעה
ומעשה רע כל מיני מכה רעה כל מיני מגפה רעה כל מיני פגע רע כל מיני
מחלה רעה כל מיני חולי רע כל מיני בלי רעה כל מיני בלוי
רע כל מיני ברעה ובמרמה רע כל מיני בהתהות הלב רע כל מיני בחירי פה
רע כל מיני בוידוי רע כל מיני במוץ יד רע כל מיני בעמידות שפתים
רע כל מיני בריכוי רגל רע כל מיני בירידות רע כל מיני בלוי ידיעים
רע כל מיני בכחש ובכזב רע כל מיני בלשון הרע רע כל מיני במירמות העיון
רע כל מיני בנטית חמת רעה רע כל מיני בשיחת שפתותיהם רע כל מיני בעיניים רמות
רע כל מיני בקלות ראש רע כל מיני בזעירי עלים רע כל מיני בקפיצת יד
רע כל מיני בחמתון לבב רע כל מיני בשחוק רע כל מיני בתמהון לבב
על חטאים שאנו חייבים עליהם משם
רע שמץ מעשה רע שמץ עלה רע שמץ פרח
רע שמץ מיהה רע שמץ פרח רע שמץ קרבן
ותעמוד בידה בידם ותסיים שמסיים בידם בית הדין סקילה שריפה הרג וחנק
ומיהו בית דין שיש בידם להמית ולא המיתו מיתה שהיו חייבין בה
ואפילו בדבר שאין בית דין שלנו ממיתין בו אלא בית דין של ארבעים חסר אחת
ומיהו בית דין שיש בידם להמית ולא המיתו מיתה שהיו חייבין בה
ואפילו בדבר שאין בית דין שלנו ממיתין בו אלא בית דין של ארבעים חסר אחת
ומיהו בית דין שיש בידם להמית ולא המיתו מיתה שהיו חייבין בה
ואפילו בדבר שאין בית דין שלנו ממיתין בו אלא בית דין של ארבעים חסר אחת

הַמְשַׁמֵּחַ לֵב אָדָם מִי הוּא כִּי אִם מֶלֶךְ הַמְשַׁמֵּחַ בְּמִצְוֹתָיו וּבְמִשְׁפָּטָיו
הַמְשַׁמֵּחַ לֵב אָדָם מִי הוּא כִּי אִם מֶלֶךְ הַמְשַׁמֵּחַ בְּמִצְוֹתָיו וּבְמִשְׁפָּטָיו

אתה

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

ויתן לנו

וַיִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִסְלִיחָה וְלִמְחִילָה וְלִכַּפָּרָה וְלִמְחוֹל בּוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

אלהינו

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים׃

יעלה

יַעֲלֶה וְיָבוֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה׃

ובנה

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנָהּ וְנֹאכַל מִפִּרְיָהּ וְנִשְׂבַּע מִטּוּבָהּ וְנִבָרֶכְךָ עָלֶיהָ בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה׃ [וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה שַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנָהּ וְטַהֲרֵנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת כִּי אַתָּה סְלַחְתָּ לְעַמְּךָ וְכִפַּרְתָּ לְכָל חֲטָאֵיהֶם סֶלָה׃] וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַנֶּחָמוֹת וּבוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם בְּרַחֲמָיו אָמֵן׃

רצה

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

מודים

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃

ועל כלם

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

שים שלום

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃

יהיו לרצון

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בְּמַלְכוּתְךָ בְּמַלְכוּת שַׁדַּי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל יְדֵי נְבִיאֶךָ בְּסוֹד עֲדַת מַטָּה וּמַעֲמָד שֶׁבְּכָל יוֹם תָּמִיד הֵם אוֹמְרִים לְפָנֶיךָ׃ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ וְנֶאֱמַר וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר׃ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים׃ בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ׃ וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר׃ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃ לְדֹר וָדֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לָעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

אתה

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

ויתן לנו

וַיִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִסְלִיחָה וְלִמְחִילָה וְלִכַּפָּרָה וְלִמְחוֹל בּוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

אלהינו

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפּוּרִים׃

יעלה

יַעֲלֶה וְיָבוֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה׃

ובנה

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנָהּ וְנֹאכַל מִפִּרְיָהּ וְנִשְׂבַּע מִטּוּבָהּ וְנִבָרֶכְךָ עָלֶיהָ בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה׃ [וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה שַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנָהּ וְטַהֲרֵנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת כִּי אַתָּה סְלַחְתָּ לְעַמְּךָ וְכִפַּרְתָּ לְכָל חֲטָאֵיהֶם סֶלָה׃] וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַנֶּחָמוֹת וּבוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם בְּרַחֲמָיו אָמֵן׃

רצה

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

מודים

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃

ועל כלם

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

שים שלום

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃

יהיו לרצון

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

פסוקים

וְאִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ וְיָלְדָה זָכָר וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי נִדַּת דְּוֹתָהּ יִטְמָא׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשַׂר עָרְלָתוֹ׃ וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בִּדְמֵי טָהֳרָהּ בְּכָל קֹדֶשׁ לֹא תִגָּע וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבוֹא עַד מְלֹאת יְמֵי טָהֳרָהּ׃ וְאִם נְקֵבָה תֵלֵד וְטָמְאָה שְׁבֻעַיִם כְּנִדָּתָהּ וְשִׁשִּׁים יוֹם וְשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל דְּמֵי טָהֳרָהּ׃

וְכִי תָבוֹא אֶל בֵּית אֲחֻזָּתְכֶם וְנָתַתִּי נֶגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזָּתְכֶם׃ וּבָא אֲשֶׁר לוֹ הַבַּיִת וְהִגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר כְּנֶגַע נִרְאָה לִי בַּבָּיִת׃ וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּפִנּוּ אֶת הַבַּיִת בְּטֶרֶם יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת הַנֶּגַע וְלֹא יִטַּמֵּא כָּל אֲשֶׁר בַּבָּיִת וְאַחַר כֵּן יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת הַבָּיִת׃ וְרָאָה אֶת הַנֶּגַע וְהִנֵּה הַנֶּגַע בְּקִירוֹת הַבַּיִת שְׁקַעֻרֹרֹת יְרַקְרַקֹּת אוֹ אֲדַמְדַּמֹּת וּמַרְאֵיהֶן שָׁפֵל מִן הַקִּיר׃ וְיָצָא הַכֹּהֵן מִן הַבַּיִת אֶל פֶּתַח הַבָּיִת וְהִסְגִּיר אֶת הַבַּיִת שִׁבְעַת יָמִים׃ וְשָׁב הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה אִם פָּשָׂה הַנֶּגַע בְּקִירוֹת הַבָּיִת׃ וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְחִלְּצוּ אֶת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בָּהֵן הַנָּגַע וְהִשְׁלִכוּ אֹתָם אֶל מִחוּץ לָעִיר אֶל מָקוֹם טָמֵא׃ וְאֶת הַבַּיִת יַקְצִעַ מִבַּיִת סָבִיב וְשָׁפְכוּ אֶת הֶעָפָר אֲשֶׁר קָצָעוּ אֶל מִחוּץ לָעִיר אֶל מָקוֹם טָמֵא׃ וְלָקְחוּ אֲבָנִים אֲחֵרוֹת וְהֵבִיאוּ אֶל תַּחַת הָאֲבָנִים וְעָפָר אַחֵר יָקַח וְטָח אֶת הַבָּיִת׃ וְאִם יָשׁוּב הַנֶּגַע וּפָרַח בַּבַּיִת אַחֲרֵי חִלַּץ אֶת הָאֲבָנִים וְאַחֲרֵי הַקְצוֹת אֶת הַבַּיִת וְאַחֲרֵי הִטָּחַ׃ וּבָא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה פָּשָׂה הַנֶּגַע בַּבַּיִת צָרַעַת מַמְאֶרֶת הִוא בַּבַּיִת טָמֵא הוּא׃ וְנָתַץ אֶת הַבַּיִת אֶת אֲבָנָיו וְאֶת עֵצָיו וְאֵת כָּל עֲפַר הַבָּיִת וְהוֹצִיא אֶל מִחוּץ לָעִיר אֶל מָקוֹם טָמֵא׃ וְהַבָּא אֶל הַבַּיִת כָּל יְמֵי הִסְגִּיר אֹתוֹ יִטְמָא עַד הָעָרֶב׃ וְהַשֹּׁכֵב בַּבַּיִת יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְהָאֹכֵל בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת בְּגָדָיו׃ וְאִם בֹּא יָבֹא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה לֹא פָשָׂה הַנֶּגַע בַּבַּיִת אַחֲרֵי הִטַּח הַבַּיִת וְטִהַר הַכֹּהֵן אֶת הַבַּיִת כִּי נִרְפָּא הַנָּגַע׃ וְלָקַח לְחַטֵּא אֶת הַבַּיִת שְׁתֵּי צִפֳּרִים וְעֵץ אֶרֶז וּשְׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֹב׃ וְשָׁחַט אֶת הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל כְּלִי חֶרֶשׂ עַל מַיִם חַיִּים׃ וְלָקַח אֶת עֵץ הָאֶרֶז וְאֶת הָאֵזֹב וְאֶת שְׁנִי הַתּוֹלַעַת וְאֶת הַצִּפֹּר הַחַיָּה וְטָבַל אֹתָם בְּדַם הַצִּפֹּר הַשְּׁחוּטָה וּבַמַּיִם הַחַיִּים וְהִזָּה אֶל הַבַּיִת שֶׁבַע פְּעָמִים׃ וְחִטָּא אֶת הַבַּיִת בְּדַם הַצִּפּוֹר וּבַמַּיִם הַחַיִּים וּבַצִּפֹּר הַחַיָּה וּבְעֵץ הָאֶרֶז וּבָאֵזֹב וּבִשְׁנִי הַתּוֹלָעַת׃ וְשִׁלַּח אֶת הַצִּפֹּר הַחַיָּה אֶל מִחוּץ לָעִיר עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְכִפֶּר עַל הַבַּיִת וְטָהֵר׃ זֹאת הַתּוֹרָה לְכֹל נֶגַע הַצָּרָעַת וְלַנָּתֶק׃ וּלְצָרַעַת הַבָּגֶד וּלְצָרַעַת הַבָּיִת׃ וּלְשְׂאֵת וְלִסְפַחַת וְלַבֶּהָרֶת׃ לְהוֹרֹת בְּיוֹם הַטָּמֵא וּבְיוֹם הַטָּהֹר זֹאת תּוֹרַת הַצָּרָעַת׃

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ דַּבְּרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה זָב מִבְּשָׂרוֹ זוֹבוֹ טָמֵא הוּא׃ וְזֹאת תִּהְיֶה טֻמְאָתוֹ בְּזוֹבוֹ רָר בְּשָׂרוֹ מִזּוֹבוֹ אֶת טֻמְאָתוֹ הִוא׃ כָּל הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו הַזָּב וְכָל הַכְּלִי אֲשֶׁר יֵשֵׁב עָלָיו יִטְמָא׃ וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּמִשְׁכָּבוֹ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃ וְהַיֹּשֵׁב עַל הַכְּלִי אֲשֶׁר יֵשֵׁב עָלָיו הַזָּב יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃ וְהַנֹּגֵעַ בְּבָשַׂר הַזָּב וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃ וְאִם יָרֹק הַזָּב בַּטָּהוֹר וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃ וְהָרֹכֵב עַל הַמֶּרְכָּבָה אֲשֶׁר יִרְכַּב עָלֶיהָ הַזָּב וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃ וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה תַּחְתָּיו יְטַמָּא עַד הָעָרֶב וְהַנֹּשֵׂא אוֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃ וְכֹל אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ הַזָּב וְיָדָיו לֹא שָׁטַף בַּמַּיִם וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃ וְהַכְּלִי חֶרֶשׂ אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ הַזָּב יִשָּׁבֵר וְכָל כְּלִי עֵץ יִשָּׁטֵף בַּמָּיִם׃ וְטָהֵר הַזָּב מִזּוֹבוֹ וְסָפַר לוֹ שִׁבְעַת יָמִים לְטָהֳרָתוֹ וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בְּמַיִם חַיִּים וְטָהֵר׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח לוֹ שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וּבָא לִפְנֵי יְהוָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַן אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן׃ וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֹתָם אֶחָד חַטָּאת וְהָאֶחָד עֹלָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזּוֹבוֹ׃ וְאִישׁ כִּי תֵצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת זָרַע וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת כָּל בְּשָׂרוֹ וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃ וְכָל בֶּגֶד וְכָל עוֹר אֲשֶׁר יִהְיֶה עָלָיו שִׁכְבַת זָרַע וְכֻבַּס בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת זָרַע וְרָחֲצוּ בַמַּיִם וְטָמְאוּ עַד הָעָרֶב׃ וְאִשָּׁה כִּי תִהְיֶה זָבָה דָּם יִהְיֶה זוֹבָהּ בִּבְשָׂרָהּ שִׁבְעַת יָמִים תִּהְיֶה בְנִדָּתָהּ וְכָל הַנֹּגֵעַ בָּהּ יִטְמָא עַד הָעָרֶב׃ וְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו בְּנִדָּתָהּ יִטְמָא וְכֹל אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עָלָיו יִטְמָא׃ וְכָל הַנֹּגֵעַ בְּמִשְׁכָּבָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃ וְהַנֹּגֵעַ בְּכָל הַכֵּלִים אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עֲלֵיהֶם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃ וְאִם הוּא עַל הַמִּשְׁכָּב הוּא אֲשֶׁר הִיא יֹשֶׁבֶת עָלָיו בְּנִגְעוֹ בּוֹ יִטְמָא עַד הָעָרֶב׃ וְאִם שָׁכֹב יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ וּתְהִי נִדָּתָהּ עָלָיו וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים וְכָל הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו יִטְמָא׃ וְאִשָּׁה כִּי יָזוּב זוֹב דָּמָהּ יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֶת נִדָּתָהּ אוֹ כִי תָזוּב עַל נִדָּתָהּ כָּל יְמֵי זוֹב טֻמְאָתָהּ כִּימֵי נִדָּתָהּ תִּהְיֶה טְמֵאָה הִוא׃ כָּל הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב כָּל יְמֵי זוֹבָהּ לָהּ כְּמִשְׁכַּב נִדָּתָהּ יִהְיֶה לָּהּ וְכָל הַכְּלִי אֲשֶׁר תֵּשֵׁב עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה כְּטֻמְאַת נִדָּתָהּ׃ וְכָל הַנֹּגֵעַ בָּם יִטְמָא וְכִבֶּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד הָעָרֶב׃ וְאִם טָהֲרָה מִזּוֹבָהּ וְסָפְרָה לָּהּ שִׁבְעַת יָמִים וְאַחַר תִּטְהָר׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּקַּח לָהּ שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וְהֵבִיאָה אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת הָאֶחָד חַטָּאת וְאֶת הָאֶחָד עֹלָה וְכִפֶּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזּוֹב טֻמְאָתָהּ׃ וְהִזַּרְתֶּם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִטֻּמְאָתָם וְלֹא יָמֻתוּ בְּטֻמְאָתָם בְּטַמְּאָם אֶת מִשְׁכָּנִי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם׃ זֹאת תּוֹרַת הַזָּב וַאֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת זָרַע לְטָמְאָה בָהּ׃ וְהַדָּוָה בְנִדָּתָהּ וְהַזָּב אֶת זוֹבוֹ לַזָּכָר וְלַנְּקֵבָה וּלְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם טְמֵאָה׃

בְּיוֹם הַהוּא תִּהְיֶה לַיהוָה קֹדֶשׁ לְתֵאָה לְמִקְנֵה וְלִמְכִירָה וְלִמְכֹּר בְּבֵית יְהוָה צְבָאוֹת כַּמִּזְרָקוֹת לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהָיָה כָּל־סִיר בִּירוּשָׁלַ֨יִם וּבִיהוּדָה לַיהוָה צְבָאוֹת וּבָאוּ כָּל־הַזֹּבְחִים וְלָקְחוּ מֵהֶם וּבִשְּׁלוּ בָהֶם וְלֹא־יִהְיֶה כְנַעֲנִי עוֹד בְּבֵית יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא׃

רְבִיעִי

הַיֵּשׁ עוֹד אֵל מִלְּבַדִּי וְאֵין צוּר בַּל יָדָעְתִּי׃ יוֹצְרֵי כָל־תֹּהוּ וְחֹמְדֵיהֶם בַּל יוֹעִילוּ וְעֵדֵיהֶם הֵם לֹא יִרְאוּ וְלֹא יֵדָעוּ לְמַעַן יֵבֹשׁוּ׃ מִי יָצַר אֵל וּפֶסֶל נָסַךְ לְבִלְתִּי הוֹעִיל׃ הֵן כָּל־חֲבֵרָיו יֵבֹשׁוּ וְהֶחָרָשִׁים מֵאָדָם הֵמָּה יִתְקַבְּצוּ כֻלָּם יַעַמְדוּ יִפָּחֲדוּ יֵבֹשׁוּ יָחַד׃ חָרָשׁ בַּרְזֶל מַעֲצָד וּפָעַל בַּפֶּחָמִים וּבַמַּקָּבוֹת יִצְּרֵהוּ וַיִּפְעָלֵהוּ בִּזְרוֹעַ כֹּחוֹ גַּם יִרְעַב וְאֵין כֹּחַ לֹא שָׁתָה מַיִם וַיִּיעָף׃ חָרָשׁ עֵץ נָטָה קָו תָּאַר אֹתוֹ בַּשֶּׂרֶד וְעִצְּבֵהוּ בַּמַּעְגֹלוֹת וְתָאָרֵהוּ בַּמְּחוּגָה וַיַּעֲשֵׂהוּ כְּתֹאַר אִישׁ כִּתְפֶּרֶת אָדָם לָשֶׁבֶת בַּיִת׃ לִכְרֹת לִי אֲרָזִים וַיִּקַּח תִּרְזָה וְאַלּוֹן וּבָלוּט וַיְאַמֵּץ לוֹ בְּעֵצֵי הַיָּעַר נָטַע אֹרֶן וְגֶשֶׁם יְגַדֵּל׃ וְהָיָה לָאָדָם לִבְעֹר וַיִּקַּח מֵהֶם וַיָּחָם אַף־יִסָּק וַיֹּאָף אַף־יִפְעָל אֵל וַיִּשְׁתָּחוּ עָשָׂהוּ פֶסֶל וַיִּסְגָּד־לוֹ׃ חֶצְיוֹ שָׂרַף בָּאֵשׁ עַל־חֶצְיוֹ בָּשָׂר יֹאכֵל יִצְלֶה צָלִי וְיִשְׂבָּע אַף יָחֹם וְיֹאמַר הֶאָח חַמּוֹתִי רָאִיתִי אוּר׃ וְיֶתְרוֹ לְאֵל עָשָׂה לְפִסְלוֹ יִסְגֹּד־לוֹ וְיִשְׁתָּחוּ וְיִתְפַּלֵּל אֵלָיו וְיֹאמַר הַצִּילֵנִי כִּי אֵלִי אָתָּה׃ לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ כִּי טָח מֵרְאוֹת עֵינֵיהֶם מֵהַשְׂכִּיל לִבָּם׃ וְלֹא יָשִׁיב אֶל־לִבּוֹ וְלֹא־דַעַת וְלֹא־תְבוּנָה לֵאמֹר חֶצְיוֹ שָׂרַפְתִּי בָאֵשׁ וְגַם אָפִיתִי עַל־גֶּחָלָיו לֶחֶם אֶצְלֶה בָשָׂר וְאֹכֵל וְיִתְרוֹ לְתוֹעֵבָה אֶעֱשֶׂה לְבֹל עֵץ אֶסְגֹּד׃ מִדַּע אָכַל אֵפֶר לֵב הוֹתָל הִטָּהוּ וְלֹא יַצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ וְלֹא יֹאמַר הֲלֹא שֶׁקֶר בִּימִינִי׃ זְכָר־אֵלֶּה יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל כִּי עַבְדִּי אָתָּה יְצַרְתִּיךָ עֶבֶד לִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל לֹא תִנָּשֶׁנִּי׃ מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃ רַנְּנוּ שָׁמַיִם כִּי עָשָׂה יְהוָה הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אָרֶץ פִּצְחוּ רִנָּה הָרִים יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ כִּי גָאַל יְהוָה יַעֲקֹב וּבְיִשְׂרָאֵל יִתְפָּאָר׃ כֹּה אָמַר יְהוָה גֹּאֲלֶךָ וְיֹצֶרְךָ מִבֶּטֶן אָנֹכִי יְהוָה עֹשֶׂה כֹל נֹטֶה שָׁמַיִם לְבַדִּי רֹקַע הָאָרֶץ מִי אִתִּי׃ מֵפֵר אֹתוֹת בַּדִּים וְקֹסְמִים יְהוֹלֵל מֵשִׁיב חֲכָמִים אָחוֹר וְדַעְתָּם יְסַכֵּל׃ מֵקִים דְּבַר עַבְדּוֹ וַעֲצַת מַלְאָכָיו יַשְׁלִים הָאֹמֵר לִירוּשָׁלַ֨יִם תּוּשָׁב וְלָעָרֵי יְהוּדָה תִּבָּנֶינָה וְחָרְבוֹתֶיהָ אֲקוֹמֵם׃ הָאֹמֵר לִמְצוֹלָה חָרְבִי וְאֹבְשִׁי יְבֵשִׁי׃ הָאֹמֵר לְכוֹרֶשׁ רֹעִי וְכָל־חֶפְצִי יַשְׁלִם וְלֵאמֹר לִירוּשָׁלַ֨יִם תִּבָּנֶה וְהֵיכָל תִּוָּסֵד׃ כֹּה אָמַר יְהוָה לִמְשִׁיחוֹ לְכוֹרֶשׁ אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּי בִימִינוֹ לְרַד לְפָנָיו גּוֹיִם וּמָתְנֵי מְלָכִים אֲפַתֵּחַ לִפְתֹּחַ לְפָנָיו דְּלָתַיִם וּשְׁעָרִים לֹא יִסָּגֵרוּ׃ אֲנִי לְפָנֶיךָ אֵלֵךְ וְהָרִים אַשְׁוֶה אֲדַלְּתוֹת נְחוֹשֶׁת אֲשַׁבֵּר וּבְרִיחֵי בַרְזֶל אֲגַדֵּעַ׃ וְנָתַתִּי לְךָ אוֹצְרוֹת חֹשֶׁךְ וּמַטְמוֹנֵי מִסְתָּרִים לְמַעַן תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה הַקּוֹרֵא בִשְׁמְךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ לְמַעַן עַבְדִּי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל בְּחִירִי וָאֶקְרָא לְךָ בִשְׁמֶךָ אֲכַנֶּךָּ וְלֹא יְדַעְתָּנִי׃ אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד זוּלָתִי אֵין אֱלֹהִים אֲאַזֶּרְךָ וְלֹא יְדַעְתָּנִי׃ לְמַעַן יֵדְעוּ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ וּמִמַּעֲרָבָיו כִּי אֶפֶס בִּלְעָדָי אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד׃ יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא רָע אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה כָל־אֵלֶּה׃

הַרְנִינוּ שָׁמַיִם מִמַּעַל וְשִׁחֲקִים יִזְּלוּ צֶדֶק תִּפָּתַח אֶרֶץ וְתִפְרֶא יֶשַׁע וְצֶדֶק תַּצְמִיחַ יַחַד אֲנִי יְהוָה בְּרָאתִיו׃ הוֹי רָב אֶת־יֹצְרוֹ חֶרֶשׂ מַפָּצֵי אֲדָמָה הַיֹּאמֶר חֹמֶר לְיוֹצְרוֹ מַה־תַּעֲשֶׂה וּפָעָלְךָ אֵין יָדַיִם לוֹ׃ הוֹי אֹמֵר לְאָב מַה־תּוֹלִיד וְלָאִשָּׁה מַה־חָּלְתָּ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְיֹצְרוֹ הֲאוֹתִיּוֹת תִּשְׁאָלֻנִי עַל־בָּנַי וְעַל־פֹּעַל יָדַי תְּצַוּוּנִי׃ אֲנִי עָשִׂיתִי אֶרֶץ וְאָדָם עָלֶיהָ בָּרָאתִי אֲנִי יָדַי נָטוּ שָׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם צִוִּיתִי׃ אֲנִי הֵעִירֹתִיהוּ בְצֶדֶק וְכָל־דְּרָכָיו אִישָׁר הוּא יִבְנֶה עִירִי וְגָלוּתִי יְשַׁלַּח לֹא בְמָחִיר וְלֹא בְשֹׁחַד אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ כֹּה אָמַר יְהוָה יְגִיעַ מִצְרַיִם וְסַחְרַת כּוּשׁ וּסְבָאִים אַנְשֵׁי מִדָּה עָלַיִךְ יַעֲבֹרוּ וְלָךְ יִהְיוּ אַחֲרַיִךְ בְּזִקִים יַעֲבֹרוּ וְלָךְ יִשְׁתַּחֲווּ אֵלַיִךְ יִתְפַּלָּלוּ אַךְ בָּךְ אֵל וְאֵין עוֹד אֶפֶס אֱלֹהִים׃ אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ׃ בֹּשׁוּ וְגַם־נִכְלְמוּ כֻלָּם יַחְדָּו הָלְכוּ בְכְלִמָּה חָרָשֵׁי צִירִים׃ יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיהוָה תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא תֵבֹשׁוּ וְלֹא תִכָּלְמוּ עֲדֵי נֵצַח׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה בּוֹרֵא שָׁמַיִם הוּא הָאֱלֹהִים יֹצֵר הָאָרֶץ וְעֹשֵׂהוּ הוּא כֹנְנָהּ לֹא תֹהוּ בְרָאָהּ לָשֶׁבֶת נָצָר אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד׃ לֹא בַסֵּתֶר דִּבַּרְתִּי בִּמְקוֹם אֶרֶץ חֹשֶׁךְ לֹא אָמַרְתִּי לְזֶרַע יַעֲקֹב בְּתֹהוּ בַקֵּשׁוּנִי אֲנִי יְהוָה דֹּבֵר צֶדֶק מַגִּיד מֵישָׁרִים׃ הִקָּבְצוּ וָבֹאוּ נִגְּשׁוּ יַחְדָּו פְּלֵטֵי הַגּוֹיִם לֹא יָדְעוּ הָרִים עֵץ פִּסְלָם וּמִתְפַּלְלִים אֶל־אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ׃ הַגִּידוּ וְקָרְבוּ אַף יִוָּעֲצוּ יַחַד מִי הִשְׁמִיעַ זֹאת מֵאָז מִקֶּדֶם הֲלֹא אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד אֱלֹהַּ צַדִּיק וּמוֹשִׁיעַ אֵין זוּלָתִי׃ פְּנוּ אֵלַי וְהִוָּשְׁעוּ כָּל־אַפְסֵי אָרֶץ כִּי אֲנִי אֵל וְאֵין עוֹד׃ נִשְׁבַּעְתִּי יָצָא מִפִּי צֶדֶק דָּבָר וְלֹא יָשׁוּב כִּי לִי תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן׃ אַךְ בַּיהוָה יֹאמַר לִי צְדָקוֹת וָעֹז עָדָיו יָבֹאוּ וְיֵבֹשׁוּ כָּל־הַנֶּחֱרִים בּוֹ׃ בַּיהוָה יִצְדְּקוּ וְיִתְהַלְלוּ כָּל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל׃

הָקְהֲלוּ וּבֹאוּ נִגְּשׁוּ יַחְדָּו פְּלֵטֵי הַגּוֹיִם לֹא יָדְעוּ הָרִים עֵץ פִּסְלָם וּמִתְפַּלְלִים אֶל־אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ׃ הַגִּידוּ וְקָרְבוּ אַף יִוָּעֲצוּ יַחַד מִי הִשְׁמִיעַ זֹאת מֵאָז מִקֶּדֶם הֲלֹא אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד אֱלֹהַּ צַדִּיק וּמוֹשִׁיעַ אֵין זוּלָתִי׃ פְּנוּ אֵלַי וְהִוָּשְׁעוּ כָּל־אַפְסֵי אָרֶץ כִּי אֲנִי אֵל וְאֵין עוֹד׃ נִשְׁבַּעְתִּי יָצָא מִפִּי צֶדֶק דָּבָר וְלֹא יָשׁוּב כִּי לִי תִכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן׃ אַךְ בַּיהוָה יֹאמַר לִי צְדָקוֹת וָעֹז עָדָיו יָבֹאוּ וְיֵבֹשׁוּ כָּל־הַנֶּחֱרִים בּוֹ׃ בַּיהוָה יִצְדְּקוּ וְיִתְהַלְלוּ כָּל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל׃

חֲמִישִׁי

בֵּל כָּרַע נְבוֹ קָרַס הָיוּ צִלְמֵיהֶם לַחַיָּה וְלַבְּהֵמָה נְשֻׂאֹתֵיכֶם עֲמוּסִים מַעֲמָסָה לָעֵיף׃ קָרְסוּ כָרְעוּ יָחַד לֹא יָכְלוּ מָלָט לָהֶם וְנַפְשָׁם בַּשֶּׁבִי תֵּלַכְנָה׃ שִׁמְעוּ אֵלַי בֵּית יַעֲקֹב וְכָל־שְׁאֵרִית בֵּית יִשְׂרָאֵל הַסְּבָלִים מִנִּי בָטֶן הַנְּשׂוּאִים מִנִּי רָחַם׃ וְעַד־זִקְנָה אֲנִי הוּא וְעַד־שֵׂיבָה אֲנִי אֶסְבֹּל אֲנִי עָשִׂיתִי וַאֲנִי אֶשָּׂא וַאֲנִי אֶסְבֹּל וַאֲמַלֵּט׃ אֶל־מִי תְדַמְּיוּנִי וְתַשְׁוּנִי וְתַעֲרִכוּנִי וְנִדְמֶה׃ הַזָּרִים יָרִיקוּ כִיס מִן־זָהָב וְכֶסֶף בַּמֹּאזְנַיִם יִשְׁקֹלוּ שָׂכְרוּ צוֹרֵף וְיַעֲשֵׂהוּ אֱלוֹהַּ יִכְרְעוּ אַף יִשְׁתָּחֲווּ׃ יִשָּׂאוּהוּ עַל־כָּתֵף יִסְבְּלוּהוּ וְהִנִּיחוּהוּ תַּחְתָּיו וַיַּעֲמֹד מִמְּקוֹמוֹ לֹא יָזוּז אַף כִּי יִזְעַק אֵלָיו לֹא יַעֲנֶה מִצָּרָה לֹא יוֹשִׁיעַ לוֹ׃ זִכְרוּ־זֹאת וְהִתְאַשָּׁשׁוּ הָשִׁיבוּ פוֹשְׁעִים עַל־לֵב׃ זִכְרוּ רִאשֹׁנוֹת מֵעוֹלָם כִּי אֲנִי אֵל וְאֵין עוֹד אֱלֹהִים וְאֵין כָּמוֹנִי׃ מַגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית וּמִקֶּדֶם אֲשֶׁר לֹא נַעֲשׂוּ לֵאמֹר עֲצָתִי תָקוּם וְכָל־חֶפְצִי אֶעֱשֶׂה׃ קֹרֵא מִמִּזְרַח עַיִט מֵאֶרֶץ מֶרְחָק אִישׁ עֲצָתִי אַף דִּבַּרְתִּי אַף אֲבִיאֶנָּהּ יָצַרְתִּי אַף אֶעֱשֶׂנָּה׃ שִׁמְעוּ אֵלַי אַבִּירֵי לֵב הָרְחוֹקִים מִצְדָקָה׃ הִקְרַבְתִּי צִדְקִי לֹא רָחֹק וּתְשׁוּעָתִי לֹא תְאַחֵר וְנָתַתִּי בְצִיּוֹן תְּשׁוּעָה לְיִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתִּי׃

שִׁשִּׁי

רְדִי וְשִׁבִי עַל־עָפָר בְּתוּלַת בַּת־בָּבֶל שְׁבִי אֶרֶץ אֵין כִּסֵּא לַבַּת־כַּשְׂדִּים כִּי לֹא תוֹסִיפִי יִקָּרֵא־לָךְ רַכָּה וַעֲנוּגָה׃ קְחִי רֵחַיִם וְטַחֲנִי קָמַח גַּלִּי צַמָּתֵךְ חֶשְׂפִּי שֹׁבֶל גַּלִּי שׁוֹק עִבְרִי נְהָרוֹת׃ תִּגָּל עֶרְוָתֵךְ וְגַם תֵּרָאֶה חֶרְפָּתֵךְ נָקָם אֶקָּח וְלֹא אֶפְגַּע אָדָם׃ גֹּאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ שְׁבִי דוּמִּי בַחֹשֶׁךְ בַּת־כַּשְׂדִּים כִּי לֹא תוֹסִיפִי יִקָּרֵא־לָךְ גְּבֶרֶת מַמְלָכוֹת׃ קָצַפְתִּי עַמִּי חִלַּלְתִּי נַחֲלָתִי וָאֶתְּנֵם בְּיָדֵךְ לֹא־שַׂמְתְּ לָהֶם רַחֲמִים עַל־זָקֵן הִכְבַּדְתְּ עֻלֵּךְ מְאֹד׃ וַתֹּאמְרִי לְעוֹלָם אֶהְיֶה גְּבֶרֶת עַד־בְּלִי שַׂמְתְּ אֵלֶּה עַל־לִבֵּךְ לֹא זָכַרְתְּ אַחֲרִיתָהּ׃ וְעַתָּה שִׁמְעִי־זֹאת עֲדִינָה הַיּוֹשֶׁבֶת לָבֶטַח הָאֹמֶרֶת בְּלִבָּהּ אֲנִי וְאֶפְסִי עוֹד לֹא־אֵשֵׁב אַלְמָנָה וְלֹא־אֵדַע שִׁכֻּל׃ וְתָבֹאנָה לָךְ שְׁתֵּי אֵלֶּה פִּתְאֹם בְּיוֹם אֶחָד שִׁכֻּל וְאַלְמְנוּת בְּתָמָּם יָבֹאוּ עָלַיִךְ בְּרֹב חֲבָרַיִךְ בְּעֹצֶם חֲבָרַיִךְ מְאֹד׃ וַתִּבְטְחִי בְרָעָתֵךְ אָמַרְתְּ אֵין רֹאָנִי חָכְמָתֵךְ וְדַעְתֵּךְ הִיא שׁוֹבְבָתֶךָ וַתֹּאמְרִי בְלִבֵּךְ אֲנִי וְאֶפְסִי עוֹד׃ וּבָאָה עָלַיִךְ רָעָה לֹא תֵדְעִי שַׁחְרָהּ וְתִפֹּל עָלַיִךְ הוֹוָה לֹא תוּכְלִי כָפְרָהּ וּתְבוֹא עָלַיִךְ פִּתְאֹם שׁוֹאָה לֹא תֵדָעִי׃ עִמְדִי־נָא בְלָחָשַׁיִךְ וּבְרֹב כְּשָׁפַיִךְ אֲשֶׁר יָגַעַתְּ מִנְּעוּרָיִךְ אוּלַי תּוּכְלִי הוֹעִיל אוּלַי תַּעֲרִיצִי׃ נָלְאִית בְּרֹב עֲצָתָיִךְ יַעַמְדוּ־נָא וְיוֹשִׁיעוּךְ הַבֹּתְרֵי שָׁמַיִם הַחֹזִים בַּכּוֹכָבִים הַמֹּדִעִים לַחֳדָשִׁים מִמָּה יָבֹאוּ עָלָיִךְ׃ הִנֵּה הָיוּ כְקַשׁ אֵשׁ שָׂרְפָתַם לֹא יַצִּילוּ אֶת־נַפְשָׁם מִיַּד לַהַט לֹא־אֹר לִצְלוֹת לִפְנֵיהֶם׃ כֵּן הָיוּ לָךְ אֲשֶׁר יָגַעַתְּ סֹחֲרַיִךְ מִנְּעוּרָיִךְ אִישׁ לְעִבְרָתוֹ תָּעוּ אֵין מוֹשִׁיעַ לָךְ׃

שִׁמְעוּ־זֹאת בֵּית יַעֲקֹב הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל וּמִמֵּי יְהוּדָה יָצָאוּ הַנִּשְׁבָּעִים בְּשֵׁם יְהוָה וּבֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַזְכִּירוּ לֹא בֶאֱמֶת וְלֹא בִצְדָקָה׃ כִּי מֵעִיר הַקֹּדֶשׁ נִקְרָאוּ וְעַל־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נִסְמָכוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃ הָרִאשֹׁנוֹת מֵאָז הִגַּדְתִּי וּמִפִּי יָצְאוּ וַאַשְׁמִיעֵם פִּתְאֹם עָשִׂיתִי וַתָּבֹאנָה׃ מִבְּלִי דָעְתָּ וְגַם מִבְּלִי שָׁמַעְתָּ מִבְּלִי אָז נִפְתַּח אָזְנֶךָ כִּי יָדַעְתִּי בָגוֹד תִּבְגֹּד וּפֹשֵׁעַ מִבֶּטֶן קָרָאתָ לָךְ׃ בַּעֲבוּר שְׁמִי אַאֲרִיךְ אַפִּי וּתְהִלָּתִי אֶחֱטָם־לָךְ לְבִלְתִּי הַכְרִיתֶךָ׃ הִנֵּה צְרַפְתִּיךָ וְלֹא בְכֶסֶף בְּחַרְתִּיךָ בְּכוּר עֹנִי׃ לְמַעֲנִי לְמַעֲנִי אֶעֱשֶׂה כִּי אֵיךְ יֵחָל וְכָבוֹדִי לְאַחֵר לֹא אֶתֵּן׃ שִׁמְעָה אֵלַי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל מְקֹרָאִי אֲנִי־הוּא אֲנִי רִאשׁוֹן אַף אֲנִי אַחֲרוֹן׃ אַף יָדִי יָסְדָה אֶרֶץ וִימִינִי טִפְּחָה שָׁמָיִם אֲנִי קֹרֵא אֵלֵימוֹ יַעַמְדוּ יַחְדָּו׃ הִקָּבְצוּ כֻלְּכֶם וּשְׁמָעוּ מִי בָהֶם הִגִּיד אֵלֶּה אֲהֵבוֹ יַעֲשֶׂה חֶפְצוֹ בְּבָבֶל וּזְרוֹעַ כַּשְׂדִּים׃ אֲנִי אֲנִי דִבַּרְתִּי אַף קְרָאתִיו הֲבֵאתִיו וְהִצְלִיחַ דַּרְכּוֹ׃ קִרְבוּ אֵלַי שִׁמְעוּ־זֹאת לֹא מֵרֹאשׁ בַּסֵּתֶר דִּבַּרְתִּי מֵעֵת הִוָּדְעָהּ שָׁם הָיִיתִי וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוִה שְׁלָחַנִי וְרוּחוֹ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה גֹּאֲלֵךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְלַמֶּדְךָ לְהוֹעִיל מַדְרִיכְךָ בְּדֶרֶךְ תֵּלֵךְ׃ לוּ הִקְשַׁבְתָּ לְמִצְוֹתָי וַיְהִי כַנָּהָר שְׁלוֹמֶךָ וְצִדְקָתְךָ כְּגַלֵּי הַיָּם׃ וַיְהִי כַחוֹל זַרְעֶךָ וְצֶאֱצָאֵי מֵעֶיךָ כְּמֹרֶשָׁיו לֹא יִכָּרֵת וְלֹא יִשָּׁמֵד שְׁמוֹ מִלְּפָנָי׃ צְאוּ מִבָּבֶל בִּרְחוּ מִכַּשְׂדִּים בְּקוֹל רִנָּה הַגִּידוּ הַשְׁמִיעוּ זֹאת הוֹצִיאוּהָ עַד־קְצֵה הָאָרֶץ אִמְרוּ גָּאַל יְהוָה עַבְדּוֹ יַעֲקֹב׃ וְלֹא צָמְאוּ בַּחֳרָבוֹת הוֹלִיכָם מוֹצִיא לָהֶם מַיִם מִצּוּר יָבָקַע וַיִּזָּב מָיִם וַיִּשְׁקְ֖ם׃ אֵין שָׁלוֹם אָמַר יְהוָה לָרְשָׁעִים׃

שְׁבִיעִי

הַקְשִׁיבוּ אֵלַי אִיִּים וְהַאֲזִינוּ לְאֻמִּים מִמֶּרְחָק יְהוָה מִבֶּטֶן אִמִּי הִזְכִּיר שְׁמִי׃ וַיָּשֶׂם פִּי כְּחֶרֶב חַדָּה בְּצֵל יָדוֹ חִבְּאָנִי וַיְשִׂמֵנִי לְחֵץ בָּרוּר בְּאַשְׁפָּתוֹ הִסְתִּירָנִי׃ וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי־אָתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאָר׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי לָרִיק יָגַעְתִּי לְתֹהוּ וְהֶבֶל כִּלֵּיתִי כֹּחִי לָכֵן מִשְׁפָּטִי אֶת־יְהוָה וּפָעֳלִי אֶת־אֱלֹהָי׃ וְעַתָּה אָמַר יְהוָה יֹצְרִי מִבֶּטֶן לְעֶבֶד לוֹ לְשׁוֹבֵב יַעֲקֹב אֵלָיו וְיִשְׂרָאֵל לֹא יֵאָסֵף וְאֶכָּבֵד בְּעֵינֵי יְהוָה וֵאלֹהַי הָיָה עֻזִּי׃ וַיֹּאמֶר נָקֵל מִהְיוֹתְךָ לִי עֶבֶד לְהָקִים אֶת־שִׁבְטֵי יַעֲקֹב וְנֹצְרֵי יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב נָתַתִּיךָ לְאוֹר גּוֹיִם לִהְיוֹת יְשׁוּעָתִי עַד־קְצֵה הָאָרֶץ׃ כֹּה אָמַר גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁוֹ לִבְזֵה נֶפֶשׁ לְמֻתָעַב גּוֹי לְעֶבֶד מֹשְׁלִים מְלָכִים יִרְאוּ וְקָמוּ שָׂרִים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְמַעַן יְהוָה אֲשֶׁר נֶאֱמָן אֵל יִשְׂרָאֵל וַיִּבְחָרֶךָּ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה בְּעֵת רָצוֹן עֲנִיתִיךָ וּבְיוֹם יְשׁוּעָה עֲזַרְתִּיךָ וְאֶצָּרְךָ וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית עָם לְהָקִים אֶרֶץ לְהַנְחִיל נְחָלוֹת שֹׁמֵמוֹת׃ לֵאמֹר לָאסוּרִים צֵאוּ לַאֲשֶׁר בַּחֹשֶׁךְ הִגָּלוּ עַל־דְּרָכִים יִרְעוּ וּבְכָל־שְׁפָיִים מַרְעִיתָם׃ לֹא יִרְעָבוּ וְלֹא יִצְמָאוּ וְלֹא־יַכֵּם שָׁרָב וְשֶׁמֶשׁ כִּי מְרַחֲמָם יַנְהִגֵם וְעַל־מַבּוּעֵי מַיִם יְנַהֲלֵם׃ וְשַׂמְתִּי כָל־הָרַי לְדָרֶךְ וּמְסִלֹּתַי יָרוּמוּ׃ הִנֵּה אֵלֶּה מֵרָחוֹק יָבוֹאוּ וְהִנֵּה אֵלֶּה מִצָּפוֹן וּמִיָּם וְאֵלֶּה מֵאֶרֶץ סִינִים׃ רָנּוּ שָׁמַיִם וְגִילִי אֶרֶץ וּפִצְחוּ הָרִים רִנָּה כִּי נִחַם יְהוָה עַמּוֹ וַעֲנִיָּיו יְרַחֵם׃ וַתֹּאמֶר צִיּוֹן עֲזָבַנִי יְהוָה וַאדֹנָי שְׁכֵחָנִי׃ הֲתִשְׁכַּח אִשָּׁה עוּלָהּ מֵרַחֵם בֶּן־בִּטְנָהּ גַּם אֵלֶּה תִּשְׁכַּחְנָה וְאָנֹכִי לֹא אֶשְׁכָּחֵךְ׃ הֵן עַל־כַּפַּיִם חֲקַקְתִּיךְ חוֹמֹתַיִךְ נֶגְדִּי תָמִיד׃ מִהֲרוּ בָנַיִךְ מְהָרְסַיִךְ וּמֹחֲרָבַיִךְ מִמֵּךְ יֵצֵאוּ׃ שְׂאִי סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָאוּ לָךְ חַי־אָנִי נְאֻם יְהוָה כִּי כֻלָּם כָּעֶדִי תִלְבָּשִׁי וְתִקְשְׁרִי כַּכַּלָּה׃ כִּי חָרְבֹתַיִךְ וְשִׁמֵּמוֹתַיִךְ וְאֶרֶץ הֲרִסֻתֵךְ כִּי עַתָּה תֵּצְרִי מִיּוֹשֵׁב וְרָחֲקוּ בֹּלְעָיִךְ׃ עוֹד יֹאמְרוּ בְאָזְנַיִךְ בְּנֵי שִׁכֻּלַיִךְ צַר־לִי הַמָּקוֹם גְּשָׁה־לִּי לְמִי אָשׁוּב׃ וְאָמַרְתְּ בְּלִבֵּךְ מִי יָלַד לִי אֵת אֵלֶּה וַאֲנִי שַׁכּוּלָה וּגְלוּיָה וְאֵלֶּה מִי גִדֵּל הֵן אֲנִי נוֹתַרְתִּי לְבָדָד אֵלֶּה אַיֵּה הֵמָּה׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה אֶל־גּוֹיִם אֶשָּׂא יָדִי וְאֶל־עַמִּים אָרִים נִסִּי וְהֵבִיאוּ בָנַיִךְ בְּחֹצֶן וּבְנוֹתַיִךְ עַל־כָּתֵף תִּנָּשֶׂאנָה׃ וְהָיוּ מְלָכִים אֹמְנָיִךְ וְשָׂרוֹתֵיהֶם מֵינִקוֹתָיִךְ אַפַּיִם אָרְצָה יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ וְעָפָר רַגְלַיִךְ יְלַחֵכוּ וְיָדַעַתְּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר לֹא יֵבֹשׁוּ קֹוָיָי׃ הֲיֻקַּח מִגִּבּוֹר מַלְקוֹחַ וְאִם־שְׁבִי צַדִּיק יִמָּלֵט׃ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה גַּם שְׁבִי גִבּוֹר יֻקָּח וּמַלְקוֹחַ עָרִיץ יִמָּלֵט וְאֶת־רִיבֵךְ אָנֹכִי אָרִיב וְאֶת־בָּנַיִךְ אָנֹכִי אוֹשִׁיעַ׃ וְהַאֲכַלְתִּי אֶת־מוֹנַיִךְ אֶת־בְּשָׂרָם וְכָעֲסִיס דָּמָם יִשְׁכָּרוּן וְיָדְעוּ כָל־בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאָלֵךְ אֲבִיר יַעֲקֹב׃

כֹּה אָמַר יְהוָה אֵי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוּת אִמְּכֶם אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּיהָ אוֹ מִי מִנּוֹשַׁי אֲשֶׁר מְכַרְתִּי אֶתְכֶם לוֹ הֵן בַּעֲוֹנֹתֵיכֶם נִמְכַּרְתֶּם וּבְפִשְׁעֵיכֶם שֻׁלְּחָה אִמְּכֶם׃ מַדּוּעַ בָּאתִי וְאֵין אִישׁ קָרָאתִי וְאֵין עוֹנֶה הֲקָצוֹר קָצְרָה יָדִי מִפְּדוֹת וְאִם־אֵין בִּי כֹּחַ לְהַצִּיל הֵן בְּגַעֲרָתִי אַחֲרִיב יָם אָשִׂים נְהָרוֹת מִדְבָּר תִּבְאַשׁ דְּגָתָם מֵאֵין מַיִם וְתָמֹת בַּצִּיָּה׃ אַלְבִּישׁ שָׁמַיִם קַדְרוּת וְשַׂק אָשִׂים כְּסוּתָם׃ אֲדֹנָי יְהוִה נָתַן לִי לְשׁוֹן לִמּוּדִים לָדַעַת לְעוּת יָעֵף דָּבָר יָעִיר בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר יָעִיר לִי אָזֶן לִשְׁמֹעַ כַּלִּמּוּדִים׃ אֲדֹנָי יְהוִה פָּתַח לִי אָזְנָיִם וְאָנֹכִי לֹא מָרִיתִי אָחוֹר לֹא נָסוֹגְתִּי׃ גֵּוִי נָתַתִּי לְמַכִּים וּלְחָיַי לְנֹתְפֵי מָרָט פָּנַי לֹא הִסְתַּרְתִּי מִכְּלִמּוֹת וְרֹק׃ וַאדֹנָי יְהוִה יַעְזָר־לִי עַל־כֵּן לֹא נִכְלָמְתִּי עַל־כֵּן שַׂמְתִּי פָנַי כַּחַלָּמִישׁ וָאֵדַע כִּי לֹא אֵבוֹשׁ׃ קָרוֹב מַצְדִּיקִי מִי יָרִיב אִתִּי נַעַמְדָה יָחַד מִי בַּעַל מִשְׁפָּטִי יִגַּשׁ אֵלָי׃ הֵן אֲדֹנָי יְהוִה יַעְזָר־לִי מִי הוּא יַרְשִׁיעֵנִי הֵן כֻּלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ עָשׁ יֹאכְלֵם׃ מִי בָכֶם יָרֵא יְהוָה שֹׁמֵעַ בְּקוֹל עַבְדּוֹ אֲשֶׁר הָלַךְ חֲשֵׁכִים וְאֵין נֹגַהּ לוֹ יִבְטַח בְּשֵׁם יְהוָה וְיִשָּׁעֵן בֵּאלֹהָיו׃ הֵן כֻּלְּכֶם קֹדְחֵי אֵשׁ מְאַזְּרֵי זִקִּים לְכוּ בְּאוּר אִשְׁכֶּם וּבְזִקִּים אֲשֶׁר בְּעַרְתֶּם מִיָּדִי זֹאת הָיְתָה לָכֶם לְמ

תפלת נעילה

פותחין בהתלה ועומד החזן ואומר קדיש כל הכינוי
ומתפללין נעילה בלחש

בא

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא בית המקדש נבנה במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות

תסדי ומכתם נרוך לבני בניהם למשך שמיך בחצרות קדשך

ואבינו מלכנו
ואבינו מלכנו
ואבינו מלכנו

רחם

רחם

יצחק

אתה נותן יד לפושעים וימינך פרושה
לקבל שבים ותלמדינו יי אלהינו לחזור
לפניך על כל עונותינו למען תקבלינו ב
בתשובה שלמה לפניך באשים ובניחוחי
למען הברך ורבר פה בעבור אמרת אין
קץ לאשי חובותינו ואין מספר לניחוחי
אשמותינו · אתה יודע שאחריתנו רמה
ותולעה לפיכך הרבית סליחתנו · מה אנו
מה חיינו מה חסדנו מה צדקנו מה כחנו
מה גבורתנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותי
הלא כל הגבורים כאין נגדך ואנשי השם

כלא היו וחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי
השכל הלא כל מעשינו תהו ובהו וימי
חיינו הבל לפניך שכן בתוב בספרי קדשך
ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל
הבל " אתה הבדלת אנוש מראש ותצרנו
לעמוד לפניך כי מי יאמר לך מה תפעל
ומה יתאונן אדם חי גבר על חטאיו "
ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה
את יום הכפורים הזה קדש סליחה ומחילה
וכפרה על כל עונותינו למען נזכה למעש
ידינו ובו נשוב לעשות רצונך בלבב שלם
כדבר שנאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
מכל חטאתיכם קדוש " ונאמר יעזוב רשע דרכו
ואיש און מחשבותיו וישוב אל יי וירחמ
ואל אלהינו כי ירבה לסלוח " ואתה אלוה

סליחות חנון ורחום אתה אפים ורב חסד
ואמת ומרבה לחשיב רוצה אתה מתשוב
רשעים ואין אתה חפץ במיתתן כדבר
שנאמר חי אדני יי׳ אם אחפוץ מות רשע נאם
יי׳ אלהים הלא בשובו מדרכיו וחיה ״ונא
אמור אליהם חי אני נאם יי׳ אלהים אם
אחפוץ במות הרשע כי אם בשוב רשע
מדרכו וחיה ״ שובו שובו מדרכיכם
הרעים ולמה תמותו בית ישראל ״ונאמר
כי לא אחפוץ במות המת נאם יי׳ אלהים
והשיבו וחיו ״

ברוך

משתי מכסיס ומבוגעס
משתח פי בהתגנעס

יהי לרצון מפניך יי׳ וכו׳ שתשים שלום וכו׳ ומתוך
שבילה בקול ובנעימה

יחבק ״ הל הקדוש הנעבוד והיומים על פליקן קהל שמיים ומדין
מלחמי בעמך ישראל
לחלוק פיי שוכן מעונים ״

ומומי רשעה לקדושת שבילה

ואב

ידיעתו ... שמעון בשם שמואל בר יצחק אמר ...

שמעת מינה ... "

וכריבון

... ורחמני ... בשביל ... לי ... שיעשו רצונך ... כשם ... בשמים ... שיעשו רצונו ... מלפניך ... שיעשו רצונם ... מלפניו ... "

... בשביל ... שיעשו רצונך ... כשם ... בשמים ... שיעשו רצונו ... מלפניך ... שיעשו רצונם ... מלפניו ... "

מעריב

פסח מה טהר מה הייתה מה נהפכה הלילה הזה
תהיה מה נאמרה ליום כי ליל שמורים הוא
לה' להוציאם מארץ מצרים הלילה הזה לה' שמורה
לכל בני ישראל לדורותם

אזהרות

בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים שנאמר והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים לי ולא לאחרים לי ולא לעבדים לי ולא לשפחות אלא לי ולא עוד אלא אף הקב"ה גאל עמו עמהם שנאמר ואותנו הוציא משם למען הביא אותנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו

שערי

לפיכך אנחנו חייבים להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו הוציאנו מעבדות לחירות מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב ומאפלה לאור גדול ומשעבוד לגאולה ונאמר לפניו הללויה

הללו עבדי ה' הללו את שם ה' יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם
ממזרח שמש עד מבואו מהולל שם ה' רם על כל גוים ה' על השמים כבודו
מי כה' אלהינו המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ
מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו
מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה

שערי

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לועז היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו
הים ראה וינס הירדן יסב לאחור ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן
מפני אדון חולי ארץ מפני אלוה יעקב ההופכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים
לא לנו ה' לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך
למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה
עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו
אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהגו
בגרונם לא יעשו כמוהם כל אשר בטח בהם
ישראל בטח בה' עזרם ומגנם הוא
בית אהרן בטחו בה' עזרם ומגנם הוא
יראי ה' בטחו בה' עזרם ומגנם הוא
ה' זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן
יברך יראי ה' הקטנים עם הגדלים
יסף ה' עליכם עליכם ועל בניכם
ברוכים אתם לה' עושה שמים וארץ
השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם
לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה

מעריב

הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו
יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו
יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו
יאמרו נא יראי ה' כי לעולם חסדו
מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה
ה' לי לא אירא מה יעשה לי אדם
ה' לי בעזרי ואני אראה בשונאי
טוב לחסות בה' מבטח באדם
טוב לחסות בה' מבטח בנדיבים
כל גוים סבבוני בשם ה' כי אמילם
סבוני גם סבבוני בשם ה' כי אמילם
סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם ה' כי אמילם
דחה דחיתני לנפל וה' עזרני
עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה
קול רנה וישועה באהלי צדיקים
ימין ה' עשה חיל ימין ה' רוממה
ימין ה' עשה חיל
לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה
יסר יסרני יה ולמות לא נתנני
פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה
זה השער לה' צדיקים יבאו בו
אודך כי עניתני ותהי לי לישועה
אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה
מאת ה' היתה זאת היא נפלאת בעינינו
זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו
אנא ה' הושיעה נא אנא ה' הושיעה נא
אנא ה' הצליחה נא אנא ה' הצליחה נא
ברוך הבא בשם ה' ברכנוכם מבית ה'
אל ה' ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח
אלי אתה ואודך אלי ארוממך
הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו
יודוך ה' אלהיך כל מעשיך וחסידיך צדיקים עושי רצונך
וכל עמך בית ישראל ברנה יודו ויברכו ויקלסו ויפארו וירוממו
ויעריצו ויקדישו ויתנו מלכות לשמך מלכנו
כי לך טוב ולשמך נאה לזמר כי מעולם ועד עולם אתה אל
ברוך אתה ה' מלך מהולל בתשבחות עבד נפלאות בכל דור ודור
שבחי עמו בפי כל חי תפארת ורנת עבדיו ושירי דוד עבדך
בשירי תהלה נגדלך ונשבחך ונפארך ונזכיר שמך ונאמר
אשרי מי שזכה לכל זה

שערי

אשרי העם שכך לו אשרי העם שה' אלהיו
אשרי העם שה' לו לעם נחלה
אשרי הגבר ירא את ה' במצותיו חפץ מאד
אשרי הגבר ישמח בתורתך ובמצותיך יגיל
אשרי תמימי דרך הולכים בתורת ה'
אשרי נוצרי עדותיו בכל לב יבקשוהו
אשרי הגבר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד
ובמושב לצים לא ישב כי אם בתורת ה' חפצו
ובתורתו יהגה יומם ולילה
אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו ולא פנה אל רהבים
ושטי כזב
אשרי הגבר אשר לא יחשוב ה' לו עון ואין ברוחו רמיה
אשרי הגבר אשר יראה את ה' בחכמה יתהלך
אשרי הגבר אשר לא ילך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא יעמוד
ובמושב לצים לא ישב
אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו ולא פנה אל רהבים
ושטי כזב
אשרי הגבר אשר לא יחשוב ה' לו עון ואין ברוחו רמיה
אשרי הגבר אשר יראה את ה' בחכמה יתהלך
אשרי הגבר אשר לא ילך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא יעמוד
ובמושב לצים לא ישב

אתה בחרתנו מכל העמים ואהבת אותנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת.

ויתן לנו יי אלהינו בשמחה ובשמחה בקול ששון וקול שמחה את יום [השבת הזה ואת יום] חג המצות הזה זמן חרותנו (באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת וקדשת מכל העמים ושבת [ומועדי קדשך] באהבה וברצון בשמחה ובששון הנחלתנו. ברוך אתה יי מקדש [השבת וישראל והזמנים.

רצה רצה יי אלהינו במנוחתנו קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו בשמחה ובשון את [שבת קדשך ו]מועדי קדשך וישמחו בך ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי מקדש [השבת וישראל והזמנים.

עלינו עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדולה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם. ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

ברוך הוא יי מלך העולם שבחו ברוך הוא יי מלך העולם שבחו ברוך הוא יי מלך העולם שבחו ברוך הוא יי מלך העולם שבחו

קדיש יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא דהוא עתיד להתחדש ולאחיא מתיא ולמבנא קרתא דירושלם ולשכללא היכלא בגוה ולמעקר פולחנא נוכראה ולמיתב פולחנא דשמיא לארעא ויתמלך קודשא בריך הוא במלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן.

יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך ישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן.

תהל על ישראל עמך שים לעולם כי אתה הוא מלך אדון לכל הברכות וחלק לנו טוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.

ברך ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום ובכל עת ובכל שעה תברך את עמך ישראל בשלומך.

שים שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום ובכל עת ובכל שעה תברך את עמך ישראל בשלומך.

עושה עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ועל כל יושבי תבל ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.

אז אז ערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות.

יהי יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.

אדון אדון עולם אשר מלך בטרם כל יצור נברא לעת נעשה בחפצו כל אז מלך שמו נקרא ואחרי כלות הכל לבדו ימלוך נורא והוא היה והוא הוה והוא יהיה בתפארה ואין שני לו להמשיל לו להחביר לו בלי ראשית בלי תכלית ולו העוז והמשרה והוא אלי וחי גואלי וצור חבלי בעת צרה ומנוסי ומנת כוסי ביום אקרא ואעירה רוחי בידו אפקיד בעת אישן ואעירה ועם רוחי גויתי יי לי ולא אירא.

ישמח ישמח משה במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת לו כליל תפארת נתת לו בעמדו לפניך על הר סיני ומשאות שני לוחות אבנים הוריד בידו ובהם כתוב שמירת שבת וכן כתוב בתורתך ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם בינו ובין בני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש.

כתר כתר יתנו לך יי אלהינו מלכות שמים בינה עתים ודעת ותבונה ומדע וגבורה וחסד וצדקה וחיים וענוה וקנין טוב ויראת אלהים ואהבת אמת וצדק וטוב ורחמים ונדבה ויושר וכבוד ומנוחה ותאוה ישרה וכל חמדת ימים טובים ושבתות וקדושה ומנוחה שאתה רוצה בהם יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.

אַתָּה נוֹתֵן יָד לִפְרוֹשׂ וְיַד יְמִינְךָ תְּרוֹמֵם לְקַבֵּל
שָׁבִים וְתַלְמִידֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲחִיכֶם לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ
עַל כָּל עוֹנוֹתֵינוּ לְשַׁעֵן וְתַקְבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ כְּתִפְלַת
שְׁלֹמֹה לְפָנֶיךָ בְּאִשִּׁים וּכְנִידוּחִים לְשַׁעֵן וְכֵן
וְדִבֶּר פֶּה בְּעִבּוּר אֲמִירַת אֵין קֵץ לְאַשְׁרֵי הוֹסִיף
וְאֵין מִסְפָּר לְיִהוּדֵי אַשְׁמוֹתֵינוּ אַתָּה יוֹדֵעַ
שֶׁאַחֲרֵיתֵנוּ רַמָּה וְתוֹלַעַת לְפִיכָךְ וְקַדִּישׁ

סליחתנו מה אנו מה חיינו מה חסדינו מה
צדקנו מה כחנו מה גבורתנו לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים כאין נגדך
והאנשי השם כלא היו והחכמים ככלי מרי
והנבונים כבלי השכל הלא כל מעשינו תהו
וחי ימי חיינו הבל לפניך שמפיחות בהמה
קדשך ומחסר מאדם מן המיתה אין כי הכל
הבל אמה הבדלת אנוש מראש ותכירהו
לעמוד לפניך כי מי יאמר לך מה תפעל
ומה יתאונן אדם עם יעבר על השאוב ועתה
לנו יי אלהינו במה נדבר ומה נצטדק
המפקידים חזרה קץ סליחה וחסד לנפשות
על כל עוונותינו למען נחדל מעשק ידינו
ונשוב לעשות רצונך בלבב שלם כאשר
שנאמ הרשעו יי בהמצאו קראוהו בחזותו

קרוב " ונאמר יעזוב רשע דרכו ואיש און מ
מחשבותיו וישוב אל יי וירחמהו ואל אלהינ
כי ירבה לסלוח " ואתה אלוה סליחות חנון
ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת ומרפ
להטיב רצה אתה בתשובת רשעים ואין את
חפץ במיתתן כרכר שנאמר החפרין אחפוץ
מות רשע נאם יי אלהים הלא בשובו מדרכו
וחיה " ונאמר אמור אליהם חי אני נאם יי
אלהים אם אחפוץ במות הרשע כי אם בשוב
רשע מדרכו וחיה " שובו שובו מדרכיכם
הרעים ולמה תמותו בית ישראל " ונאמר כי
לא אחפוץ במות המת נאם יי אלהים והשיב
וחיו "

אבן מקשקשה מקשקש ועמוס וחזל המוקשה טרם נכילה שערי
מבן שחציה קדש עיט בהר יחל טרף בעו שמש
מבן ישראל כיום פימי קדש כי פתה יום "

שמחה תמיד סמוך
ישראל ברחמיו
שמח יוצר בשבתו
שמחם בהר סיני
ברחמיו נהיו
חומת ירושלים
ותמלוכתם תחזור
זוכה לראות
חמדת ימיהם
ושבעת ימי המשתה
ישמחו במלכותך
ישמחו בך כמקבלי
ישמחו במלכותך
ישמחו בך כמקבלי
ישמחו במלכותך
ישמחו בך כמקבלי

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חיתו הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב וזהב הארץ ההוא שם הבדלח ואבן השהם הנה ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם ויגרשהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים

הגדה

מגיד רחץ כרפס יחץ

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות

שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה הלילה הזה כולו מצה

שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות הלילה הזה מרור

שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת הלילה הזה שתי פעמים

שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסובין כולנו מסובין

שבכל הלילות אנו אוכלין בשר צלי שלוק ומבושל הלילה הזה כולו צלי

שבכל הלילות אנו אוכלין וטועמין פעם אחת הלילה הזה שתי פעמים

שבכל הלילות אנו אוכלין בין מצה ובין מרור הלילה הזה כולו מצה כולו מרור

שבכל הלילות אנו אוכלין בשר בחלב שלוק ומבושל הלילה הזה כולו שלוק כולו מבושל

פטרם

בטרם

בְּטֶרֶם הַבְּרִיאָה בְּאֵפֶס
יְצִירָה הָיְתָה לְמַחְשָׁבָה
שְׁמוֹ הָיָה לְבַדּוֹ

אֵין מִלִּים לְתָאֵר
אֵין מִלִּים לְהַגִּיד
אֵין מִלִּים לְהַבִּיעַ
אֵין מִלִּים לְהַסְבִּיר
אֵין מִלִּים לְשַׁבֵּחַ
אֵין מִלִּים לְפָאֵר
אֵין מִלִּים לְרוֹמֵם
אֵין מִלִּים לְהַלֵּל
אֵין מִלִּים לְהוֹדוֹת
אֵין מִלִּים לְהַמְלִיךְ
אֵין מִלִּים לְקַדֵּשׁ
אֵין מִלִּים לְהַעֲרִיץ
אֵין מִלִּים לְהַגְדִּיל
אֵין מִלִּים לְהַנְעִים
אֵין מִלִּים לְהַרְנִין
אֵין מִלִּים לְהַזְכִּיר
אֵין מִלִּים לְהַשְׁמִיעַ
אֵין מִלִּים לְהַרְהֵר
אֵין מִלִּים לְהַגִּיעַ
אֵין מִלִּים לְהַתְחִיל
אֵין מִלִּים לְסַיֵּם
אֵין מִלִּים לְכַלּוֹת
אֵין מִלִּים לְהַשְׁלִים
אֵין מִלִּים לְהַתְמִיד
אֵין מִלִּים לְהַמְשִׁיךְ
אֵין מִלִּים לְהַפְסִיק
אֵין מִלִּים לְהַרְצִיף
אֵין מִלִּים לְהַפְרִיד
אֵין מִלִּים לְחַבֵּר
אֵין מִלִּים לְהַקִּיף
אֵין מִלִּים לְהַכִּיל
אֵין מִלִּים לְהַגְבִּיל
אֵין מִלִּים לְהַעֲרִיךְ
אֵין מִלִּים לְהַשְׁוֹת
אֵין מִלִּים לְהַדְמוֹת
אֵין מִלִּים לְהַקְבִּיל
אֵין מִלִּים לְהַשְׁוֹות
אֵין מִלִּים לְהַמְשִׁיל
אֵין מִלִּים לְהַרְאוֹת
אֵין מִלִּים לְהַצְבִּיעַ
אֵין מִלִּים לְהַסְמִיךְ
אֵין מִלִּים לְהַנְחוֹת
אֵין מִלִּים לְהַדְרִיךְ
אֵין מִלִּים לְהַכְוִין
אֵין מִלִּים לְהַכְשִׁיר
אֵין מִלִּים לְהַתְאִים
אֵין מִלִּים לְהַלְבִּישׁ
אֵין מִלִּים לְהַצְנִיעַ
אֵין מִלִּים לְהַסְתִּיר
אֵין מִלִּים לְהַעֲלִים
אֵין מִלִּים לְהַחְבִּיא
אֵין מִלִּים לְהַצְפִּין
אֵין מִלִּים לְהַטְמִין
אֵין מִלִּים לְהַגְנִיז
אֵין מִלִּים לְהַשְׁמִיד
אֵין מִלִּים לְהַכְחִיד
אֵין מִלִּים לְהַעֲלִים
אֵין מִלִּים לְהַשְׁכִּיחַ
אֵין מִלִּים לְהַזְכִּיר
אֵין מִלִּים לְהַנְצִיחַ
אֵין מִלִּים לְהַאֲרִיךְ
אֵין מִלִּים לְהַקְצִיר
אֵין מִלִּים לְהַרְחִיב
אֵין מִלִּים לְהַצְמִיחַ
אֵין מִלִּים לְהַפְרִיחַ
אֵין מִלִּים לְהַנְבִּיט
אֵין מִלִּים לְהַשְׁרִישׁ
אֵין מִלִּים לְהַתְחִיל
אֵין מִלִּים לְהַמְשִׁיךְ
אֵין מִלִּים לְהַגְמִיר

وَهُوَ يَكْتُبُ عَلَى الْوَرَقِ بِالْحِبْرِ
وَيَمْسَحُ بِالْمِمْحَاةِ وَيَكْتُبُ بِالْقَلَمِ
وَيَقْرَأُ بِالْعَيْنِ وَيَنْظُرُ بِالْبَصَرِ
وَيَسْمَعُ بِالْأُذُنِ وَيَتَكَلَّمُ بِالْفَمِ
وَيَمْشِي بِالرِّجْلِ وَيَبْطِشُ بِالْيَدِ
وَيَعْمَلُ بِالْأَصَابِعِ وَيَأْكُلُ بِالْأَسْنَانِ
وَيَشَمُّ بِالْأَنْفِ وَيَذُوقُ بِاللِّسَانِ
وَيَتَنَفَّسُ بِالرِّئَةِ وَيَهْضِمُ بِالْمَعِدَةِ
وَيَتَغَوَّطُ بِالْمِقْعَدَةِ وَيَبُولُ بِالْإِحْلِيلِ
وَيَجْمَعُ بِالذَّكَرِ وَيَحْبَلُ بِالرَّحِمِ
وَيَلِدُ بِالْفَرْجِ وَيَرْضَعُ بِالثَّدْيِ
وَيَحْنُو بِالْقَلْبِ وَيَغْضَبُ بِالْكَبِدِ
وَيَجْبُنُ بِالطِّحَالِ وَيَضْحَكُ بِالرِّئَةِ
وَيَتَكَلَّمُ بِاللِّسَانِ وَيَتَفَكَّرُ بِالدِّمَاغِ
وَيَعْقِلُ بِالْقَلْبِ وَيَشْتَهِي بِالْكَبِدِ
وَيَغْتَاظُ بِالْمَرَارَةِ وَيَحْسُدُ بِالْكُلْيَةِ
وَيَتَنَعَّمُ بِالْمَثَانَةِ وَيَتَأَلَّمُ بِالْعُرُوقِ
وَيَتَحَرَّكُ بِالْعَصَبِ وَيَسْتَرِيحُ بِالْعِظَامِ
وَيَتَّكِئُ بِالْأَلْيَةِ وَيَقُومُ بِالْفَخِذِ
وَيَسْعَى بِالسَّاقِ وَيَقِفُ بِالْقَدَمِ
وَيَسْتَقِرُّ بِالْأَخْمَصِ وَيَمْشِي بِالْكَعْبِ
وَيَرْكُضُ بِالْعَقِبِ وَيَسْبَحُ بِالْأَصَابِعِ
وَيَتَعَلَّقُ بِالظُّفُرِ وَيَتَزَيَّنُ بِالشَّعْرِ
وَيَتَجَمَّلُ بِالْحَاجِبِ وَيَتَحَسَّنُ بِالْعَيْنِ
وَيَتَبَرَّجُ بِالْخَدِّ وَيَتَعَطَّرُ بِالْأَنْفِ
وَيَتَكَلَّمُ بِالْفَمِ وَيَتَبَسَّمُ بِالشَّفَةِ
وَيَتَحَسَّنُ بِالْأَسْنَانِ وَيَتَلَذَّذُ بِاللِّسَانِ
وَيَتَنَعَّمُ بِالْحَلْقِ وَيَتَنَفَّسُ بِالرِّئَةِ
وَيَتَّكِئُ بِالْمَنْكِبِ وَيَتَعَانَقُ بِالذِّرَاعِ
وَيَتَصَافَحُ بِالْيَدِ وَيَتَعَامَلُ بِالْأَصَابِعِ
وَيَتَحَسَّنُ بِالْخِنْصَرِ وَيَتَزَيَّنُ بِالْخَاتَمِ
وَيَتَحَلَّى بِالْبِنْصَرِ وَيَتَعَلَّمُ بِالسَّبَّابَةِ
وَيَتَكَلَّمُ بِالْإِبْهَامِ وَيَتَحَسَّنُ بِالْكَفِّ
وَيَتَّكِئُ بِالْمِرْفَقِ وَيَتَعَانَقُ بِالذِّرَاعِ
وَيَتَصَافَحُ بِالْيَدِ وَيَتَعَامَلُ بِالْأَصَابِعِ
وَيَتَحَسَّنُ بِالْخِنْصَرِ وَيَتَزَيَّنُ بِالْخَاتَمِ
وَيَتَحَلَّى بِالْبِنْصَرِ وَيَتَعَلَّمُ بِالسَّبَّابَةِ
وَيَتَكَلَّمُ بِالْإِبْهَامِ وَيَتَحَسَّنُ بِالْكَفِّ
وَيَتَّكِئُ بِالْمِرْفَقِ وَيَتَعَانَقُ بِالذِّرَاعِ

الأعضاء

قال الله تعالى: ﴿وَفِي أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾
وَيَتَصَافَحُ بِالْيَدِ وَيَتَعَامَلُ بِالْأَصَابِعِ
وَيَتَحَسَّنُ بِالْخِنْصَرِ وَيَتَزَيَّنُ بِالْخَاتَمِ
وَيَتَحَلَّى بِالْبِنْصَرِ وَيَتَعَلَّمُ بِالسَّبَّابَةِ
وَيَتَكَلَّمُ بِالْإِبْهَامِ وَيَتَحَسَّنُ بِالْكَفِّ
وَيَتَّكِئُ بِالْمِرْفَقِ وَيَتَعَانَقُ بِالذِّرَاعِ
وَيَتَصَافَحُ بِالْيَدِ وَيَتَعَامَلُ بِالْأَصَابِعِ
وَيَتَحَسَّنُ بِالْخِنْصَرِ وَيَتَزَيَّنُ بِالْخَاتَمِ
وَيَتَحَلَّى بِالْبِنْصَرِ وَيَتَعَلَّمُ بِالسَّبَّابَةِ
وَيَتَكَلَّمُ بِالْإِبْهَامِ وَيَتَحَسَّنُ بِالْكَفِّ
وَيَتَّكِئُ بِالْمِرْفَقِ وَيَتَعَانَقُ بِالذِّرَاعِ

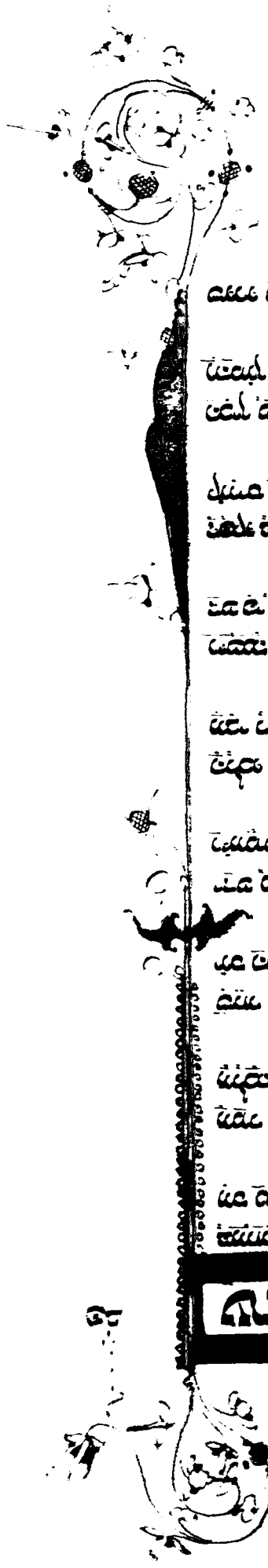

בשחטאו

עיין בסליחות לעיל

לעיל ד

בְּשָׁחְטָאוּ לְפָנֶיךָ חֲנֵנוּ אָבִינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵין מַעֲשִׂים מִמֶּנּוּ
אֱמֶת אַתָּה הוּא לְבַדֶּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ
וְאֵין אֱלֹהִים מִבַּלְעָדֶיךָ
בְּשָׁחְטָאוּ לְפָנֶיךָ חֲנֵנוּ אָבִינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵין מַעֲשִׂים מִמֶּנּוּ

מִי יִתֵּן וְיָדַעְנוּ וְנָבִין וְנַכִּיר
כִּי אַתָּה הוּא יוֹצְרֵנוּ וְאַתָּה בּוֹרְאֵנוּ
וְא

אשמינו

מה לך בחלמיך שוכב ופנה אל ה׳ אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד

וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל שָׂטָן הֲשַׂמְתָּ לִבְּךָ עַל עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי אֵין כָּמֹהוּ בָּאָרֶץ אִישׁ תָּם וְיָשָׁר יְרֵא אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע וְעוֹדֶנּוּ מַחֲזִיק בְּתֻמָּתוֹ וַתְּסִיתֵנִי בּוֹ לְבַלְּעוֹ חִנָּם׃ וַיַּעַן שָׂטָן אֶת יְיָ וַיֹּאמֶר עוֹר בְּעַד עוֹר וְכֹל אֲשֶׁר לָאִישׁ יִתֵּן בְּעַד נַפְשׁוֹ׃ אֲבָל שְׁלַח נָא יָדְךָ וְגַע בַּעַצְמוֹ וּבִבְשָׂרוֹ אִם לֹא עַל פָּנֶיךָ יְבָרְכֶךָּ׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל שָׂטָן הִנֵּה בְיָדֶךָ רַק אֶת נַפְשׁוֹ שְׁמוֹר׃ וַיֵּצֵא שָׂטָן מֵאֵת פְּנֵי יְיָ וַיַּךְ אֶת אִיּוֹב בִּשְׁחִין רָע מִכַּף רַגְלוֹ עַד קָדְקֳדוֹ׃ וַיִּקַּח לוֹ חֶרֶשׂ לְהִתְגָּרֵד בּוֹ וְהוּא יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ הָאֵפֶר׃ וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ עֲדֶנְךָ מַחֲזִיק בְּתֻמָּתֶךָ בָּרֵךְ אֱלֹהִים וָמֻת׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ כְּדַבֵּר אַחַת הַנְּבָלוֹת תְּדַבֵּרִי גַּם אֶת הַטּוֹב נְקַבֵּל מִן הָאֱלֹהִים וְאֶת הָרָע לֹא נְקַבֵּל בְּכָל זֹאת לֹא חָטָא אִיּוֹב בִּשְׂפָתָיו׃

וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל יְיָ וַיָּבֹא גַם הַשָּׂטָן בְּתוֹכָם לְהִתְיַצֵּב עַל יְיָ׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל הַשָּׂטָן מֵאַיִן תָּבוֹא וַיַּעַן הַשָּׂטָן אֶת יְיָ וַיֹּאמֶר מִשּׁוֹט בָּאָרֶץ וּמֵהִתְהַלֵּךְ בָּהּ׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל הַשָּׂטָן הֲשַׂמְתָּ לִבְּךָ עַל עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי אֵין כָּמֹהוּ בָּאָרֶץ אִישׁ תָּם וְיָשָׁר יְרֵא אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע וְעוֹדֶנּוּ מַחֲזִיק בְּתֻמָּתוֹ וַתְּסִיתֵנִי בּוֹ לְבַלְּעוֹ חִנָּם׃ וַיַּעַן שָׂטָן אֶת יְיָ וַיֹּאמֶר עוֹר בְּעַד עוֹר וְכֹל אֲשֶׁר לָאִישׁ יִתֵּן בְּעַד נַפְשׁוֹ׃ אֲבָל שְׁלַח נָא יָדְךָ וְגַע בַּעַצְמוֹ וּבִבְשָׂרוֹ אִם לֹא עַל פָּנֶיךָ יְבָרְכֶךָּ׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל שָׂטָן הִנֵּה בְיָדֶךָ רַק אֶת נַפְשׁוֹ שְׁמוֹר׃ וַיֵּצֵא שָׂטָן מֵאֵת פְּנֵי יְיָ וַיַּךְ אֶת אִיּוֹב בִּשְׁחִין רָע מִכַּף רַגְלוֹ עַד קָדְקֳדוֹ׃ וַיִּקַּח לוֹ חֶרֶשׂ לְהִתְגָּרֵד בּוֹ וְהוּא יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ הָאֵפֶר׃ וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ עֲדֶנְךָ מַחֲזִיק בְּתֻמָּתֶךָ בָּרֵךְ אֱלֹהִים וָמֻת׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ כְּדַבֵּר אַחַת הַנְּבָלוֹת תְּדַבֵּרִי גַּם אֶת הַטּוֹב נְקַבֵּל מִן הָאֱלֹהִים וְאֶת הָרָע לֹא נְקַבֵּל בְּכָל זֹאת לֹא חָטָא אִיּוֹב בִּשְׂפָתָיו׃

רביעי

וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל יְיָ וַיָּבֹא גַם הַשָּׂטָן בְּתוֹכָם לְהִתְיַצֵּב עַל יְיָ׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל הַשָּׂטָן מֵאַיִן תָּבוֹא וַיַּעַן הַשָּׂטָן אֶת יְיָ וַיֹּאמֶר מִשּׁוֹט בָּאָרֶץ וּמֵהִתְהַלֵּךְ בָּהּ׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל הַשָּׂטָן הֲשַׂמְתָּ לִבְּךָ עַל עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי אֵין כָּמֹהוּ בָּאָרֶץ אִישׁ תָּם וְיָשָׁר יְרֵא אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע וְעוֹדֶנּוּ מַחֲזִיק בְּתֻמָּתוֹ וַתְּסִיתֵנִי בּוֹ לְבַלְּעוֹ חִנָּם׃ וַיַּעַן שָׂטָן אֶת יְיָ וַיֹּאמֶר עוֹר בְּעַד עוֹר וְכֹל אֲשֶׁר לָאִישׁ יִתֵּן בְּעַד נַפְשׁוֹ׃ אֲבָל שְׁלַח נָא יָדְךָ וְגַע בַּעַצְמוֹ וּבִבְשָׂרוֹ אִם לֹא עַל פָּנֶיךָ יְבָרְכֶךָּ׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל שָׂטָן הִנֵּה בְיָדֶךָ רַק אֶת נַפְשׁוֹ שְׁמוֹר׃ וַיֵּצֵא שָׂטָן מֵאֵת פְּנֵי יְיָ וַיַּךְ אֶת אִיּוֹב בִּשְׁחִין רָע מִכַּף רַגְלוֹ עַד קָדְקֳדוֹ׃ וַיִּקַּח לוֹ חֶרֶשׂ לְהִתְגָּרֵד בּוֹ וְהוּא יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ הָאֵפֶר׃ וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ עֲדֶנְךָ מַחֲזִיק בְּתֻמָּתֶךָ בָּרֵךְ אֱלֹהִים וָמֻת׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ כְּדַבֵּר אַחַת הַנְּבָלוֹת תְּדַבֵּרִי גַּם אֶת הַטּוֹב נְקַבֵּל מִן הָאֱלֹהִים וְאֶת הָרָע לֹא נְקַבֵּל בְּכָל זֹאת לֹא חָטָא אִיּוֹב בִּשְׂפָתָיו׃

רביעי

ואחרי כל אלה הדברים האלה · בראשית פרק כב

"

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אָהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֵךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ׃ וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים׃ בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרָחֹק׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם׃ וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה־לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים׃ וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת־בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי׃ וַיֹּאמֶר אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנַּעַר וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי׃ וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־אַיִל אַחַר נֶאֱחַז בַּסְּבַךְ בְּקַרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאַיִל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יֵרָאֶה׃

וַיִּקְרָא מַלְאַךְ־יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שֵׁנִית מִן־הַשָּׁמָיִם׃ וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׂכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידֶךָ׃ כִּי בָרֵךְ אֲבָרֶכְךָ וְהַרְבָּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם וְיִרַשׁ זַרְעֲךָ אֵת שַׁעַר אֹיְבָיו׃ וְהִתְבָּרְכוּ בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי׃ וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיָּקֻמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בִּבְאֵר שָׁבַע׃

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֻּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יָלְדָה מִלְכָּה גַּם־הִוא בָּנִים לְנָחוֹר אָחִיךָ׃ אֶת־עוּץ בְּכֹרוֹ וְאֶת־בּוּז אָחִיו וְאֶת־קְמוּאֵל אֲבִי אֲרָם׃ וְאֶת־כֶּסֶד וְאֶת־חֲזוֹ וְאֶת־פִּלְדָּשׁ וְיִדְלָף וּבְתוּאֵל׃ וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת־רִבְקָה שְׁמֹנָה אֵלֶּה יָלְדָה מִלְכָּה לְנָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם׃ וּפִילַגְשׁוֹ וּשְׁמָהּ רְאוּמָה וַתֵּלֶד גַּם־הִוא אֶת־טֶבַח וְאֶת־גַּחַם וְאֶת־תַּחַשׁ וְאֶת־מַעֲכָה׃

וַתְּחִי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה׃ וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתָּבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וְלִבְכֹּתָהּ׃ וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי חֵת לֵאמֹר׃ גֵּר־וְתוֹשָׁב אָנֹכִי עִמָּכֶם תְּנוּ־לִי אֲחֻזַּת־קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מֵתִי מִלְּפָנָי׃ וַיַּעֲנוּ בְנֵי־חֵת אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃ שְׁמָעֵנוּ אֲדֹנִי נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחַר קְבָרֵינוּ קְבֹר אֶת־מֵתֶךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת־קִבְרוֹ לֹא יִכְלֶה מִמְּךָ מִקְּבֹר מֵתֶךָ׃ וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ לְעַם הָאָרֶץ לִבְנֵי חֵת׃ וַיְדַבֵּר עִמָּם לֵאמֹר אִם־יֶשׁ אֶת־נַפְשְׁכֶם לִקְבֹּר אֶת־מֵתִי מִלְּפָנַי שִׁמְעוּנִי וּפִגְעוּ־לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן־צֹחַר׃ וְיִתֶּן־לִי אֶת־מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בִּקְצֵה שָׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנֶנָּה־לִי בְתוֹכְכֶם לַאֲחֻזַּת־קָבֶר׃ וְעֶפְרוֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי־חֵת וַיַּעַן עֶפְרוֹן הַחִתִּי אֶת־אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי־חֵת לְכֹל בָּאֵי שַׁעַר־עִירוֹ לֵאמֹר׃ לֹא אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לָךְ וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לְךָ נְתַתִּיהָ לְעֵינֵי בְנֵי עַמִּי נְתַתִּיהָ לָּךְ קְבֹר מֵתֶךָ׃ וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם הָאָרֶץ׃ וַיְדַבֵּר אֶל־עֶפְרוֹן בְּאָזְנֵי עַם־הָאָרֶץ לֵאמֹר אַךְ אִם־אַתָּה לוּ שְׁמָעֵנִי נָתַתִּי כֶּסֶף הַשָּׂדֶה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת־מֵתִי שָׁמָּה׃ וַיַּעַן עֶפְרוֹן אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ׃ אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאָה שֶׁקֶל־כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מַה־הִוא וְאֶת־מֵתְךָ קְבֹר׃ וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל־עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקֹל אַבְרָהָם לְעֶפְרוֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי־חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר׃ וַיָּקָם שְׂדֵה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר בְּמַכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מַמְרֵא הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ וְכָל־הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר בְּכָל־גְּבֻלוֹ סָבִיב׃ לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי־חֵת בְּכֹל בָּאֵי שַׁעַר־עִירוֹ׃ וְאַחֲרֵי כֵן קָבַר אַבְרָהָם אֶת־שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל־מְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה עַל־פְּנֵי מַמְרֵא הִוא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ וַיָּקָם הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־לוֹ מֵאֵת בְּנֵי־חֵת לַאֲחֻזַּת־קָבֶר׃

וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת־אַבְרָהָם בַּכֹּל׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־עַבְדּוֹ זְקַן בֵּיתוֹ הַמֹּשֵׁל בְּכָל־אֲשֶׁר־לוֹ שִׂים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי׃ וְאַשְׁבִּיעֲךָ בַּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וֵאלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לִבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ׃ כִּי אִם־אֶל־אַרְצִי וְאֶל־מוֹלַדְתִּי תֵּלֵךְ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי לְיִצְחָק׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד אוּלַי לֹא תֹאבֶה הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרַי אֶל־הָאָרֶץ הַזֹּאת הַהָשֵׁב אָשִׁיב אֶת־בִּנְךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָצָאתָ מִשָּׁם׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם הִשָּׁמֶר־לְךָ פֶּן־תָּשִׁיב אֶת־בְּנִי שָׁמָּה׃ יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לָקָחַנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי וַאֲשֶׁר דִּבֶּר־לִי וַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע־לִי לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ לְפָנֶיךָ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי מִשָּׁם׃ וְאִם־לֹא תֹאבֶה הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרֶיךָ וְנִקֵּיתָ מִשְּׁבֻעָתִי זֹאת רַק אֶת־בְּנִי לֹא תָשִׁיב שָׁמָּה׃ וַיָּשֶׂם הָעֶבֶד אֶת־יָדוֹ תַּחַת יֶרֶךְ אַבְרָהָם אֲדֹנָיו וַיִּשָּׁבַע לוֹ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה׃

וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גְמַלִּים מִגְּמַלֵּי אֲדֹנָיו וַיֵּלֶךְ וְכָל־טוּב אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל־אֲרַם נַהֲרַיִם אֶל־עִיר נָחוֹר׃ וַיַּבְרֵךְ הַגְמַלִּים מִחוּץ לָעִיר אֶל־בְּאֵר הַמָּיִם לְעֵת עֶרֶב לְעֵת צֵאת הַשֹּׁאֲבוֹת׃ וַיֹּאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם הַקְרֶה־נָּא לְפָנַי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה חֶסֶד עִם־אֲדֹנִי אַבְרָהָם׃ הִנֵּה אָנֹכִי נִצָּב עַל־עֵין הַמָּיִם וּבְנוֹת אַנְשֵׁי הָעִיר יֹצְאוֹת לִשְׁאֹב מָיִם׃ וְהָיָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיהָ הַטִּי־נָא כַדֵּךְ וְאֶשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׁתֵה וְגַם גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה אֹתָהּ הֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק וּבָהּ אֵדַע כִּי־עָשִׂיתָ חֶסֶד עִם־אֲדֹנִי׃ וַיְהִי הוּא טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת אֲשֶׁר יָלְדָה לִבְתוּאֵל בֶּן־מִלְכָּה אֵשֶׁת נָחוֹר אֲחִי אַבְרָהָם וְכַדָּהּ עַל־שִׁכְמָהּ׃ וְהַנַּעֲרָה טוֹבַת מַרְאֶה מְאֹד בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יְדָעָהּ וַתֵּרֶד הָעַיְנָה וַתְּמַלֵּא כַדָּהּ וַתָּעַל׃ וַיָּרָץ הָעֶבֶד לִקְרָאתָהּ וַיֹּאמֶר הַגְמִיאִינִי־נָא מְעַט־מַיִם מִכַּדֵּךְ׃ וַתֹּאמֶר שְׁתֵה אֲדֹנִי וַתְּמַהֵר וַתֹּרֶד כַּדָּהּ עַל־יָדָהּ וַתַּשְׁקֵהוּ׃ וַתְּכַל לְהַשְׁקוֹתוֹ וַתֹּאמֶר גַּם לִגְמַלֶּיךָ אֶשְׁאָב עַד אִם־כִּלּוּ לִשְׁתּוֹת׃ וַתְּמַהֵר וַתְּעָר כַּדָּהּ אֶל־הַשֹּׁקֶת וַתָּרָץ עוֹד אֶל־הַבְּאֵר לִשְׁאֹב וַתִּשְׁאַב לְכָל־גְּמַלָּיו׃ וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאֵה לָהּ מַחֲרִישׁ לָדַעַת הַהִצְלִיחַ יְהוָה דַּרְכּוֹ אִם־לֹא׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ הַגְּמַלִּים לִשְׁתּוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ נֶזֶם זָהָב בֶּקַע מִשְׁקָלוֹ וּשְׁנֵי צְמִידִים עַל־יָדֶיהָ עֲשָׂרָה זָהָב מִשְׁקָלָם׃ וַיֹּאמֶר בַּת־מִי אָתְּ הַגִּידִי־נָא לִי הֲיֵשׁ בֵּית־אָבִיךְ מָקוֹם לָנוּ לָלִין׃ וַתֹּאמֶר אֵלָיו בַּת־בְּתוּאֵל אָנֹכִי בֶּן־מִלְכָּה אֲשֶׁר יָלְדָה לְנָחוֹר׃ וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם־תֶּבֶן גַּם־מִסְפּוֹא רַב עִמָּנוּ גַּם מָקוֹם לָלִין׃ וַיִּקֹּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחוּ לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא־עָזַב חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ מֵעִם אֲדֹנִי אֲנִי בַּדֶּרֶךְ נָחָנִי יְהוָה בֵּית אֲחֵי אֲדֹנִי׃ וַתָּרָץ הַנַּעֲרָה וַתַּגֶּד לְבֵית אִמָּהּ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וּלְרִבְקָה אָח וּשְׁמוֹ לָבָן וַיָּרָץ לָבָן אֶל־הָאִישׁ הַחוּצָה אֶל־הָעָיִן׃ וַיְהִי כִּרְאֹת אֶת־הַנֶּזֶם וְאֶת־הַצְּמִידִים עַל־יְדֵי אֲחֹתוֹ וּכְשָׁמְעוֹ אֶת־דִּבְרֵי רִבְקָה אֲחֹתוֹ לֵאמֹר כֹּה־דִבֶּר אֵלַי הָאִישׁ וַיָּבֹא אֶל־הָאִישׁ וְהִנֵּה עֹמֵד עַל־הַגְּמַלִּים עַל־הָעָיִן׃ וַיֹּאמֶר בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה לָמָּה תַעֲמֹד בַּחוּץ וְאָנֹכִי פִּנִּיתִי הַבַּיִת וּמָקוֹם לַגְּמַלִּים׃ וַיָּבֵא הָאִישׁ הַבָּיְתָה וַיְפַתַּח הַגְמַלִּים נָתַן תֶּבֶן וּמִסְפּוֹא לַגְּמַלִּים וּמַיִם לִרְחֹץ רַגְלָיו וְרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ׃ וַיָּשֶׂם לְפָנָיו לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר לֹא אֹכַל עַד אִם־דִּבַּרְתִּי דְבָרָי וַיֹּאמֶר דַּבֵּר׃ וַיֹּאמֶר עֶבֶד אַבְרָהָם אָנִי׃ וַיהוָה בֵּרַךְ אֶת־אֲדֹנִי מְאֹד וַיִּגְדַּל וַיִּתֶּן־לוֹ צֹאן וּבָקָר וְכֶסֶף וְזָהָב וַעֲבָדִים וּשְׁפָחֹת וּגְמַלִּים וַחֲמֹרִים׃ וַתֵּלֶד שָׂרָה אֵשֶׁת אֲדֹנִי בֵּן לַאדֹנִי אַחֲרֵי זָקְנָתָהּ וַיִּתֶּן־לוֹ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ׃ וַיַּשְׁבִּיעֵנִי אֲדֹנִי לֵאמֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לִבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יוֹשֵׁב בְּאַרְצוֹ׃ אִם־לֹא אֶל־בֵּית אָבִי תֵּלֵךְ וְאֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי׃ וָאֹמַר אֶל־אֲדֹנִי אוּלַי לֹא תֵלֵךְ הָאִשָּׁה אַחֲרָי׃ וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנָיו יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ אִתְּךָ וְהִצְלִיחַ דַּרְכֶּךָ וְלָקַחְתָּ אִשָּׁה לִבְנִי מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי׃ אָז תִּנָּקֶה מֵאָלָתִי כִּי תָבוֹא אֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם־לֹא יִתְּנוּ לָךְ וְהָיִיתָ נָקִי מֵאָלָתִי׃ וָאָבוֹא הַיּוֹם אֶל־הָעַיִן וָאֹמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אִם־יֶשְׁךָ נָא מַצְלִיחַ דַּרְכִּי אֲשֶׁר אָנֹכִי הֹלֵךְ עָלֶיהָ׃ הִנֵּה אָנֹכִי נִצָּב עַל־עֵין הַמָּיִם וְהָיָה הָעַלְמָה הַיֹּצֵאת לִשְׁאֹב וְאָמַרְתִּי אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי־נָא מְעַט־מַיִם מִכַּדֵּךְ׃ וְאָמְרָה אֵלַי גַּם־אַתָּה שְׁתֵה וְגַם לִגְמַלֶּיךָ אֶשְׁאָב הִוא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הוֹכִיחַ יְהוָה לְבֶן־אֲדוֹנִי׃ אֲנִי טֶרֶם אֲכַלֶּה לְדַבֵּר בְּלִבִּי וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת וְכַדָּהּ עַל־שִׁכְמָהּ וַתֵּרֶד הָעַיְנָה וַתִּשְׁאָב וָאֹמַר אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי־נָא׃ וַתְּמַהֵר וַתּוֹרֶד כַּדָּהּ מֵעָלֶיהָ וַתֹּאמֶר שְׁתֵה וְגַם גְּמַלֶּיךָ אַשְׁקֶה וָאֶשְׁתְּ וְגַם הַגְמַלִּים הִשְׁקָתָה׃ וָאֶשְׁאַל אֹתָהּ וָאֹמַר בַּת־מִי אָתְּ וַתֹּאמֶר בַּת־בְּתוּאֵל בֶּן־נָחוֹר אֲשֶׁר יָלְדָה־לּוֹ מִלְכָּה וָאָשִׂם הַנֶּזֶם עַל־אַפָּהּ וְהַצְּמִידִים עַל־יָדֶיהָ׃ וָאִקֹּד וָאֶשְׁתַּחוּ לַיהוָה וָאֲבָרֵךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אֲשֶׁר הִנְחָנִי בְּדֶרֶךְ אֱמֶת לָקַחַת אֶת־בַּת־אֲחִי אֲדֹנִי לִבְנוֹ׃ וְעַתָּה אִם־יֶשְׁכֶם עֹשִׂים חֶסֶד וֶאֱמֶת אֶת־אֲדֹנִי הַגִּידוּ לִי וְאִם־לֹא הַגִּידוּ לִי וְאֶפְנֶה עַל־יָמִין אוֹ עַל־שְׂמֹאל׃ וַיַּעַן לָבָן וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ מֵיְהוָה יָצָא הַדָּבָר לֹא נוּכַל דַּבֵּר אֵלֶיךָ רָע אוֹ טוֹב׃ הִנֵּה רִבְקָה לְפָנֶיךָ קַח וָלֵךְ וּתְהִי אִשָּׁה לְבֶן־אֲדוֹנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ עֶבֶד־אַבְרָהָם אֶת־דִּבְרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה לַיהוָה׃ וַיֹּצֵא הָעֶבֶד כְּלֵי־כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּבְגָדִים וַיִּתֵּן לְרִבְקָה וּמִגְדָּנוֹת נָתַן לְאָחִיהָ וּלְאִמָּהּ׃ וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתְּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיָּלִינוּ וַיָּקוּמוּ בַבֹּקֶר וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֻנִי לַאדֹנִי׃ וַיֹּאמֶר אָחִיהָ וְאִמָּהּ תֵּשֶׁב הַנַּעֲרָ אִתָּנוּ יָמִים אוֹ עָשׂוֹר אַחַר תֵּלֵךְ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל־תְּאַחֲרוּ אֹתִי וַיהוָה הִצְלִיחַ דַּרְכִּי שַׁלְּחוּנִי וְאֵלְכָה לַאדֹנִי׃ וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לַנַּעֲרָה וְנִשְׁאֲלָה אֶת־פִּיהָ׃ וַיִּקְרְאוּ לְרִבְקָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הֲתֵלְכִי עִם־הָאִישׁ הַזֶּה וַתֹּאמֶר אֵלֵךְ׃ וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־רִבְקָה אֲחֹתָם וְאֶת־מֵנִקְתָּהּ וְאֶת־עֶבֶד אַבְרָהָם וְאֶת־אֲנָשָׁיו׃ וַיְבָרְכוּ אֶת־רִבְקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אֲחֹתֵנוּ אַתְּ הֱיִי לְאַלְפֵי רְבָבָה וְיִירַשׁ זַרְעֵךְ אֶת שַׁעַר שֹׂנְאָיו׃ וַתָּקָם רִבְקָה וְנַעֲרֹתֶיהָ וַתִּרְכַּבְנָה עַל־הַגְּמַלִּים וַתֵּלַכְנָה אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֶת־רִבְקָה וַיֵּלֶךְ׃ וְיִצְחָק בָּא מִבּוֹא בְּאֵר לַחַי רֹאִי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב׃ וַיֵּצֵא יִצְחָק לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה לִפְנוֹת עָרֶב וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה גְמַלִּים בָּאִים׃ וַתִּשָּׂא רִבְקָה אֶת־עֵינֶיהָ וַתֵּרֶא אֶת־יִצְחָק וַתִּפֹּל מֵעַל הַגָּמָל׃ וַתֹּאמֶר אֶל־הָעֶבֶד מִי הָאִישׁ הַזֶּה הַהֹלֵךְ בַּשָּׂדֶה לִקְרָאתֵנוּ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד הוּא אֲדֹנִי וַתִּקַּח הַצָּעִיף וַתִּתְכַּס׃ וַיְסַפֵּר הָעֶבֶד לְיִצְחָק אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבִאֶהָ יִצְחָק הָאֹהֱלָה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת־רִבְקָה וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיֶּאֱהָבֶהָ וַיִּנָּחֵם יִצְחָק אַחֲרֵי אִמּוֹ׃

וְאַבְרָהָם לָקַח אִשָּׁה וּשְׁמָהּ קְטוּרָה׃ וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־זִמְרָן וְאֶת־יָקְשָׁן וְאֶת־מְדָן וְאֶת־מִדְיָן וְאֶת־יִשְׁבָּק וְאֶת־שׁוּחַ׃ וְיָקְשָׁן יָלַד אֶת־שְׁבָא וְאֶת־דְּדָן וּבְנֵי דְדָן הָיוּ אַשּׁוּרִים וּלְטוּשִׁים וּלְאֻמִּים׃ וּבְנֵי מִדְיָן עֵיפָה וְעֵפֶר וַחֲנוֹךְ וַאֲבִידָע וְאֶלְדָּעָה כָּל־אֵלֶּה בְּנֵי קְטוּרָה׃ וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ לְיִצְחָק׃ וְלִבְנֵי הַפִּלַגְשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן אַבְרָהָם מַתָּנוֹת וַיְשַׁלְּחֵם מֵעַל יִצְחָק בְּנוֹ בְּעוֹדֶנּוּ חַי קֵדְמָה אֶל־אֶרֶץ קֶדֶם׃

וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֵּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר חָי מֵאָה שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְחָמֵשׁ שָׁנִים׃ וַיִּגְוַע וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשֵׂיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשָׂבֵעַ וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃ וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל בָּנָיו אֶל־מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֶל־שְׂדֵה עֶפְרוֹן בֶּן־צֹחַר הַחִתִּי אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מַמְרֵא׃ הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי־חֵת שָׁמָּה קֻבַּר אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ׃ וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם־בְּאֵר לַחַי רֹאִי׃

וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת יִשְׁמָעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחַת שָׂרָה לְאַבְרָהָם׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׁמָעֵאל בִּשְׁמוֹתָם לְתוֹלְדֹתָם בְּכֹר יִשְׁמָעֵאל נְבָיוֹת וְקֵדָר וְאַדְבְּאֵל וּמִבְשָׂם׃ וּמִשְׁמָע וְדוּמָה וּמַשָּׂא׃ חֲדַד וְתֵימָא יְטוּר נָפִישׁ וְקֶדְמָה׃ אֵלֶּה בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם בְּחַצְרֵיהֶם וּבְטִירֹתָם שְׁנֵים עָשָׂר נְשִׂיאִם לְאֻמֹּתָם׃ וְאֵלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל מֵאָה שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים וַיִּגְוַע וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו׃ וַיִּשְׁכְּנוּ מֵחֲוִילָה עַד־שׁוּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִצְרַיִם בֹּאֲכָה אַשּׁוּרָה עַל־פְּנֵי כָל־אֶחָיו נָפָל׃

וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת יִצְחָק בֶּן־אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק׃ וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת־רִבְקָה בַּת־בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי לוֹ לְאִשָּׁה׃ וַיֶּעְתַּר יִצְחָק לַיהוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא וַיֵּעָתֶר לוֹ יְהוָה וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ׃ וַיִּתְרֹצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם מִלְאֹם יֶאֱמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר׃ וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמִם בְּבִטְנָהּ׃ וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אַדְמוֹנִי כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו׃ וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וְיִצְחָק בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה בְּלֶדֶת אוֹתָם׃ וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים׃ ו

ולילה אמרו בבבא קמא לילה מה לילה אין לו אלא
לילה אף כל אין לו אלא לילה . ולילה מנין שהוא
בכלל כל תלמוד לומר ולילה על כל תהום . ולילה
מנין שהוא בכלל תהום תלמוד לומר ולילה על כל
תהום . ולילה מנין שהוא בכלל כל תלמוד לומר
ולילה . ולילה מנין שהוא בכלל תהום תלמוד לומר
ולילה על כל תהום . ולילה מנין שהוא בכלל כל
תלמוד לומר ולילה . ולילה מנין שהוא בכלל תהום
תלמוד לומר ולילה על כל תהום . ולילה מנין שהוא
בכלל כל תלמוד לומר ולילה . ולילה מנין שהוא
בכלל תהום תלמוד לומר ולילה על כל תהום . ולילה
מנין שהוא בכלל כל תלמוד לומר ולילה

משנה

סליק שבח יום הכפורים ההלה לך מיכאל ושלים

סדר עניין חג הסכות

בחמשה

בחמשה בתשרי הוא חג הסכות ובחמשה עשר יום לחודש הששי
הוא יום הכפורים ובחמשה עשר יום לחודש השביעי
רבינו משה משבב ומהלילין ושותין כיחתם "
בלבד " ומותר שליח לצבור וכו' והולכין לשלום · ושבי־לין על הכוס
ושחשכת להלילין מעבירים כיתך כל השנה · וקדיש תתקבל · והקהל קהל :

סדר עניין חג הסכות

בערב

בערב מעריבין בשחרית אין נופלין על פניהם " ומה הוא שנ' ושמרי
מה שבת ומה יו"ט · אין נופלין על פניהם " ובתפלה מעריב מוסיף ברכה אחת מה־
כתוב יום המלך · אין נופלין על פניהם " ובתפלה מעריב אומר ברכה אחת מה־
הוא שבת · ומה יו"ט אינו אומר משיב הרוח " ומוסיף ואומר עליכו סכת שלום בני פרוס
סכת שלום וכו " ומתפלל שמונה עשרה בלחש ואומר בה יעלה ויבא · ומוסיף
בה מעין המאורע · ואם לא אמרו אין מחזירין אותו · ואם אמרו אין מוציאין אותו ידי
חובתו בתפלה · ואומר קדיש תתקבל · ומברכין על הכוס ואומר ברכה אחת מה־
שבת ויו"ט · ומוסיף בה מקדש ישראל והזמנים · ומוסיף לישב בסכה · ומתחיל מברך
מברך עליה בלילי שבתות עשיית בשחרית עשיית מה בשחרית מה ברכת הסכה ·
ומשלים מברך עליה בלילי שבתות עשיית בשחרית עשיית מה בשחרית מה ברכת הסכה ·
ובלילי לשמוע בה מי ללמוד הרוח מי לישן מבחוץ " בלי עניית אמן לישב בסכה · ובלילי
ולילה ולעשות בה כל צרכיו כל שבעת ימי החג " ואפי' שעה שמחר שעה אחת בסכה
רבינו משה משבב ומהלילין ושותין כיחתם " ומותר שליח לצבור וכו' והולכין לשלום · ושבי־לין על הכוס
בלבד " ומותר שליח לצבור וכו' והולכין לשלום · ושבי־לין על הכוס
ושחשכת להלילין מעבירים כיתך כל השנה · וקדיש תתקבל · והקהל קהל :

סדר שחרית לשבת וסכות

ברכות השחר

ולא תשיבני ריקם כי אם עשה לי כל הטוב הזה אשר דברת אלי ונתת לי את הבן הזה
ואת הבת הזאת ואת הבית הזה אשר בנתי ואת הבור הזה אשר כריתי ואת הכרם הזה
אשר נטעתי ואת כל הבהמה הזאת אשר קניתי ואת כל העבדים והשפחות אשר
עבדוני ואת כל הכסף והזהב אשר הרויחתי ואת כל הבגדים הנאים אשר לבשתי
ואת כל הכלים היקרים אשר עשיתי ואת כל הבשמים הטובים אשר הכנתי ואת
כל המאכלים הערבים אשר בישלתי ואת כל המשקים המתוקים אשר שתיתי
ואת כל הסעודות הגדולות אשר עשיתי ואת כל הכבוד הרב אשר עשיתי לך
ואת כל הנחת רוח אשר הנחתי לך ואת כל הנועם אשר נעמתי לך ואת כל
הטוב אשר הטבתי לך ואת כל הנחמות אשר נחמתיך ואת כל הדברים הטובים
אשר דברתי לך ואת כל הדברים הנעימים אשר נעמתי לך ואת כל הדברים
הנחמדים אשר חמדתי לך ואת כל הדברים היקרים אשר יקרתי לך ואת כל
הדברים הנפלאים אשר פלאתי לך ואת כל הדברים הנשגבים אשר שגבתי לך
ואת כל הדברים הנשאים אשר נשאתי לך ואת כל הדברים הנכבדים אשר
כבדתי לך ואת כל הדברים הנהדרים אשר הדרתי לך ואת כל הדברים
הנאדרים אשר אדרתי לך ואת כל הדברים הנאים אשר נאיתי לך ואת כל
הדברים הנחשבים אשר חשבתי לך ואת כל הדברים הנשמעים אשר שמעתי
לך ואת כל הדברים הנראים אשר ראיתי לך ואת כל הדברים הנגלים אשר
גליתי לך ואת כל הדברים הנסתרים אשר סתרתי לך ואת כל הדברים
הנעלמים אשר העלמתי לך ואת כל הדברים הנשכחים אשר שכחתי לך
ואת כל הדברים הנזכרים אשר זכרתי לך ואת כל הדברים הנפקדים אשר
פקדתי לך ואת כל הדברים הנמצאים אשר מצאתי לך ואת כל הדברים
הנאבדים אשר אבדתי לך ואת כל הדברים הנמצאים אשר מצאתי לך
ואת כל הדברים הנאבדים אשר אבדתי לך ואת כל הדברים הנמצאים
אשר מצאתי לך ואת כל הדברים הנאבדים אשר אבדתי לך ואת כל
הדברים הנמצאים אשר מצאתי לך ואת כל הדברים הנאבדים אשר
אבדתי לך ואת כל הדברים הנמצאים אשר מצאתי לך ואת כל
הדברים הנאבדים אשר אבדתי לך ואת כל הדברים הנמצאים
אשר מצאתי לך ואת כל הדברים הנאבדים אשר אבדתי לך

רצה ... ותחזרנה לך בשלום ... ותחזרנה לך בשלום ...

שים ... שים לך אשת חיל ... שים לך אשת חיל ...
... שים לך אשת חיל ... שים לך אשת חיל ...

אלהים ... אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים ...
... אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים ...

מעריב לסכות שחל במוצאי שבת

אתה

ותודיענו משפטי צדקך ותלמדנו לעשות
מצות חקי רצונך ותתן לנו יי אלהינו משפטי
ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים
אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ותחילנו
ומני ששון ומועדי קדש וחגי נדבה ותודישנו
קדשת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל ובין
קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת ואת
יום השביעי הנורל והקדוש משאת ימי
המעשה הבדלת וקדשת את עמך
ישראל בקדשתך

קדוש לכבוד שחל להיות בחול

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

קדוש לכבוד שחל בשבת

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

בשבתות ובימים טובים מוסיפין

ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

לוחן הזה."

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ.

שירה

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים — בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים

אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ — כִּי הוּא יְהֵא לָנוּ לְעֵדִים

וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ — כְּשֶׁהָיָה עוֹלָם בְּתֹהוּ וָבֹהוּ

וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם — וְלֹא הָיָה אוֹר בָּעוֹלָם

וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם — וְהָיָה מְרַחֵף עַל פְּנֵי הַמַּיִם

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר — וַיְהִי אוֹר

וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב — וְרָאָה שֶׁהָאוֹר יָפֶה לָעוֹלָם

וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ — וְהִבְדִּיל בֵּין הָאוֹר לַחֹשֶׁךְ

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם — וְקָרָא לָאוֹר יוֹם

וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה — וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד — וְהָיָה עֶרֶב וְהָיָה בֹקֶר יוֹם אֶחָד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם — וְאָמַר שֶׁיִּהְיֶה רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם

וְיַבְדֵּל בֵּין מַיִם לָמָיִם — וְיַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרָקִיעַ — וְעָשָׂה אֶת הָרָקִיעַ

וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ — וְהִבְדִּיל בֵּין הַמַּיִם שֶׁמִּתַּחַת לָרָקִיעַ

וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ — וּבֵין הַמַּיִם שֶׁמֵּעַל לָרָקִיעַ

וַיְהִי כֵן — וְהָיָה כֵן

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם — וְקָרָא לָרָקִיעַ שָׁמַיִם

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי — וְהָיָה עֶרֶב וְהָיָה בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם — וְאָמַר שֶׁיִּקָּווּ הַמַּיִם שֶׁמִּתַּחַת הַשָּׁמַיִם

אֶל מָקוֹם אֶחָד — אֶל מָקוֹם אֶחָד

וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה — וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה

וַיְהִי כֵן — וְהָיָה כֵן

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ — וְקָרָא לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ

וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים — וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים

וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב — וְרָאָה שֶׁהַדָּבָר יָפֶה לָעוֹלָם

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא — וְאָמַר שֶׁתַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא

עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע — עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע

עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי — עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי

לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ עַל הָאָרֶץ — לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ עַל הָאָרֶץ

וַיְהִי כֵן — וְהָיָה כֵן

וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא — וְהוֹצִיאָה הָאָרֶץ דֶּשֶׁא

עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע — עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע

לְמִינֵהוּ — לְמִינֵהוּ

וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי — וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי

אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ לְמִינֵהוּ — אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ לְמִינֵהוּ

וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב — וְרָאָה שֶׁהַדָּבָר יָפֶה לָעוֹלָם

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי — וְהָיָה עֶרֶב וְהָיָה בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם — וְאָמַר שֶׁיִּהְיוּ מְאוֹרוֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם

לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה — לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם לַלַּיְלָה

וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים — וְהָיוּ לְאוֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים

וּלְיָמִים וְשָׁנִים — וְלִימוֹת הַשָּׁנָה וְלִשְׁנִים

וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם — וְהָיוּ לִמְאוֹרוֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם

לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ — לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ

וַיְהִי כֵן — וְהָיָה כֵן

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים — וְעָשָׂה אֶת שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים

אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם — אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם

וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה — וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטָן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה

וְאֶת הַכּוֹכָבִים — וְאֶת הַכּוֹכָבִים

וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמָיִם — וְנָתַן אוֹתָם בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם

לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ — לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ

וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב — וְרָאָה שֶׁהַדָּבָר יָפֶה לָעוֹלָם

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי — וְהָיָה עֶרֶב וְהָיָה בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה — וְאָמַר שֶׁיִּשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה

וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ — וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ

וַיְהִי כֵן — וְהָיָה כֵן

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים — וּבָרָא אֶת הַתַּנִּינִים הַגְּדוֹלִים

וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת — וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרוֹמֶשֶׂת

אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם — אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם

וְאֵת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ — וְאֵת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ

וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב — וְרָאָה שֶׁהַדָּבָר יָפֶה לָעוֹלָם

וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר — וְבֵרַךְ אוֹתָם לֵאמֹר

פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיַּמִּים — פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיַּמִּים

וְהָעוֹף יָרֹב בָּאָרֶץ — וְהָעוֹף יָרֹב בָּאָרֶץ

וַיְהִי כֵן — וְהָיָה כֵן

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי — וְהָיָה עֶרֶב וְהָיָה בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ — וְאָמַר שֶׁתּוֹצִיא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ

בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ אֶרֶץ לְמִינָהּ — בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ אֶרֶץ לְמִינָהּ

וַיְהִי כֵן — וְהָיָה כֵן

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ — וְעָשָׂה אֶת חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ

וְאֶת הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ — וְאֶת הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ

וְאֵת כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ — וְאֵת כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ

וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב — וְרָאָה שֶׁהַדָּבָר יָפֶה לָעוֹלָם

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שִׁשִּׁי — וְהָיָה עֶרֶב וְהָיָה בֹקֶר יוֹם שִׁשִּׁי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ — וְאָמַר שֶׁנַּעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ

וְיִרְדּוּ בִּדְגַת הַיָּם — וְיִרְדּוּ בִּדְגַת הַיָּם

וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם — וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם

וּבַבְּהֵמָה — וּבַבְּהֵמָה

וּבְכָל הָאָרֶץ — וּבְכָל הָאָרֶץ

וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ — וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרוֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ — וּבָרָא אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ

בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ — בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ

זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם — זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אוֹתָם

וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים — וּבֵרַךְ אוֹתָם

וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים — וְאָמַר לָהֶם

פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ — פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ

וְכִבְשֻׁהָ — וְכִבְשׁוּהָ

וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם — וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם

וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם — וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם

וּבְכָל חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל הָאָרֶץ — וּבְכָל חַיָּה הָרוֹמֶשֶׂת עַל הָאָרֶץ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע — וְאָמַר שֶׁהִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע

אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ — אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ

וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְרִי עֵץ זֹרֵעַ זָרַע — וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְרִי עֵץ זֹרֵעַ זָרַע

לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה — לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה

וּלְכָל חַיַּת הָאָרֶץ — וּלְכָל חַיַּת הָאָרֶץ

וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם — וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם

וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ — וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ

אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה — אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה

אֶת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה — אֶת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה

וַיְהִי כֵן — וְהָיָה כֵן

וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב — וְרָאָה שֶׁהַדָּבָר יָפֶה לָעוֹלָם

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שִׁשִּׁי — וְהָיָה עֶרֶב וְהָיָה בֹקֶר יוֹם שִׁשִּׁי

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם — וְכָלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם

וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי — וְכִלָּה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה — מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה

וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי — וְשָׁבַת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה — מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי — וּבֵרַךְ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי

וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ — וְקִדְּשׁוֹ

כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ — כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ

אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת — אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת

אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ — אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ

בְּהִבָּרְאָם — בְּהִבָּרְאָם

בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם — בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם

וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ — וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ

וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח — וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח

כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ — כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ

וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה — וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה

וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ — וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ

וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה — וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה

וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם — וְיָצַר אֶת הָאָדָם

עָפָר מִן הָאֲדָמָה — עָפָר מִן הָאֲדָמָה

וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים — וְנָפַח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים

וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה — וְהָיָה הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה

וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם — וְנָטַע גַּן בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם

וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר — וְשָׂם שָׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר

וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה — וְהִצְמִיחַ מִן הָאֲדָמָה

כָּל עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל — כָּל עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל

וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן — וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן

וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע — וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע

וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן — וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן

וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים — וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים

שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן — שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן

הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ הַחֲוִילָה — הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ הַחֲוִילָה

אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב — אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב

וְזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב — וְזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב

שֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן — שֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן

הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ כּוּשׁ — הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ כּוּשׁ

וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל — וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל

הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר — הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר

וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת — וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת

וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם — וְלָקַח אֶת הָאָדָם

וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן עֵדֶן — וְהִנִּיחוֹ בְּגַן עֵדֶן

לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ — לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ

וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם — וְצִוָּה עַל הָאָדָם

לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל — לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל

וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע — וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע

לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ — לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ

כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ — כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ

מוֹת תָּמוּת — מוֹת תָּמוּת

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים — וְאָמַר

לֹא טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ — לֹא טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ

אֶעֱשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ — אֶעֱשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ

וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים — וְיָצַר

מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה — מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה

וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמָיִם — וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמָיִם

וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם — וְהֵבִיא אֶל הָאָדָם

לִרְאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ — לִרְאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ

וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה — וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה

הוּא שְׁמוֹ — הוּא שְׁמוֹ

וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת — וְקָרָא שֵׁמוֹת

לְכָל הַבְּהֵמָה — לְכָל הַבְּהֵמָה

וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם — וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם

וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה — וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה

וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ — וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ

וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל הָאָדָם — וְהִפִּיל תַּרְדֵּמָה עַל הָאָדָם

וַיִּישָׁן — וְנָתַן

וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו — וְלָקַח אַחַת מִצַּלְעוֹתָיו

וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה — וְסָגַר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה

וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים — וְיָצַר

אֶת הַצֵּלָע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם — אֶת הַצֵּלָע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם

לְאִשָּׁה — לְאִשָּׁה

וַיְבִאֶהָ אֶל הָאָדָם — וְהֵבִיא אֶל הָאָדָם

וַיֹּאמֶר הָאָדָם — וְאָמַר

זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי — זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי

וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי — וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי

לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה — לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה

כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה זֹּאת — כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה זֹּאת

עַל כֵּן יַעֲזָב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ — עַל כֵּן יַעֲזָב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ

וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ — וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ

וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד — וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד

וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים — וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים

הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ — הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ

וְלֹא יִתְבּוֹשָׁשׁוּ — וְלֹא יִתְבּוֹשָׁשׁוּ

וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם — וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם

מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה — מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה

אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים — אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים

וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה — וְאָמַר אֶל הָאִשָּׁה

אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים — אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים

לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן — לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל הַנָּחָשׁ — וְאָמְרָה אֶל הַנָּחָשׁ

מִפְּרִי עֵץ הַגָּן נֹאכֵל — מִפְּרִי עֵץ הַגָּן נֹאכֵל

וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגָּן — וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגָּן

אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ — אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ

וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ — וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ

פֶּן תְּמֻתוּן — פֶּן תְּמֻתוּן

וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל הָאִשָּׁה — וְאָמַר הַנָּחָשׁ אֶל הָאִשָּׁה

לֹא מוֹת תְּמֻתוּן — לֹא מוֹת תְּמֻתוּן

כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים — כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים

כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ — כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ

וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם — וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם

וְהָיִיתֶם כֵּאלֹהִים — וְהָיִיתֶם כֵּאלֹהִים

יֹדְעֵי טוֹב וָרָע — יֹדְעֵי טוֹב וָרָע

וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל — וְרָאָה שֶׁהָעֵץ יָפֶה לָעוֹלָם

וְכִי תַאֲוָה הוּא לָעֵינַיִם — וְכִי תַאֲוָה הוּא לָעֵינַיִם

וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל — וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל

וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל — וְלָקְחָה מִפִּרְיוֹ וְאָכְלָה

וַתִּתֵּן גַּם לְאִישָׁהּ עִמָּהּ — וְנָתְנָה גַּם לְאִישָׁהּ עִמָּהּ

וַיֹּאכַל — וְאָכַל

וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם — וְנִפְקְחוּ עֵינֵי שְׁנֵיהֶם

וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם — וְיָדְעוּ שֶׁהֵם עֲרוּמִּים

וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה — וְתָפְרוּ עֲלֵה תְאֵנָה

וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת — וְעָשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת

וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים — וְשָׁמְעוּ אֶת קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים

מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן — מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן

לְרוּחַ הַיּוֹם — לְרוּחַ הַיּוֹם

וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ — וְהִתְחַבְּאוּ הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ

מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים — מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים

בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן — בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן

וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם — וְקָרָא אֶל הָאָדָם

וַיֹּאמֶר אֵלָיו — וְאָמַר אֵלָיו

אַיֶּכָּה — אַיֶּכָּה

וַיֹּאמֶר אֶת קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן — וְאָמַר אֶת קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן

וָאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי — וָאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי

וָאֵחָבֵא — וָאֵחָבֵא

וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה — וְאָמַר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה

הֲמִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ — הֲמִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ

וַיֹּאמֶר הָאָדָם — וְאָמַר

הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי — הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי

הִוא נָתְנָה לִי מִן הָעֵץ — הִוא נָתְנָה לִי מִן הָעֵץ

וָאֹכֵל — וָאֹכֵל

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה — וְאָמַר לָאִשָּׁה

מַה זֹּאת עָשִׂית — מַה זֹּאת עָשִׂית

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה — וְאָמְרָה

הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי — הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי

וָאֹכֵל — וָאֹכֵל

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הַנָּחָשׁ — וְאָמַר אֶל הַנָּחָשׁ

כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת — כִּי עָשִׂיתָ זֹּאת

אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה — אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה

וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה — וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה

עַל גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ — עַל גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ

וְעָפָר תֹּאכַל — וְעָפָר תֹּאכַל

כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ — כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ

וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה — וְאֵיבָה אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה

וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ — וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ

הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ — הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ

וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב — וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב

אֶל הָאִשָּׁה אָמַר — וְאָמַר אֶל הָאִשָּׁה

הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ — הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ

בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים — בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים

וְאֶל אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ — וְאֶל אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ

וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ — וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ

וּלְאָדָם אָמַר — וְאָמַר לְאָדָם

כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ — כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ

וַתֹּאכַל מִן הָעֵץ — וְאָכַלְתָּ מִן הָעֵץ

אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר — אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר

לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ — לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ

אָרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ — אָרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ

בְּעִצָּבוֹן תֹּא

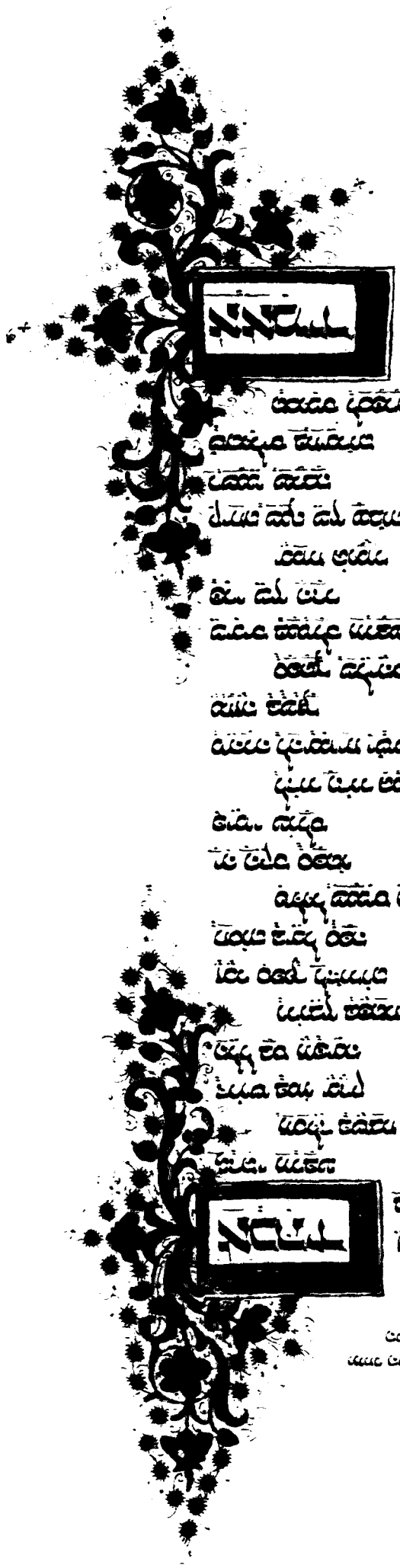

אבחה

מי שעשה נסים לאבותינו ולנו

ראובן

ברכו את יי המבורך

ברוך יי המבורך לעולם ועד

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ורוממנו מכל הלשונות וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי אלהינו באהבה משפטי צדק ותורות אמת חקים וטובים חיים ורחמים ברכה וישועה כפרה ופרקן וגאולה וסליחה וכפרה ורפואה שלמה ותקרבנו למלכותך ולעבודתך ותכוין אותנו לעבדך בלבב שלם כי לא נעמל לריק ולא נבהל לתוהו כי אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבת אותנו לשמך הגדול סלה באמת לאהבה ליחד אותך ולאהבה את שמך ולהיות לך לעבדים מאהבים ומיחדים שמך ברוך אתה יי האל המודה בשבחות עמו ישראל באהבה

שמעון

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין עיניך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יי אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם וחרה אף יי בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יי נתן לכם

ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אותם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם והורתם אותם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ

ויאמר יי אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת והיה לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות יי ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם אמת

יהודה

יציב נכון ואמת וישר ואהוב וחביב ונחמד ונעים ומתוק ונורא ואדיר ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד

אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישעינו לדור ודור הוא קים ושמו קים וכסאו נכון וממלכתו ואמונתו לעד קימת ודבריו חיים וקימים ונאמנים ונחמדים עלינו לעד ולנצח נצחים

אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע

מי כמוך באלים יי מי כמוך נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא

שירה חדשה שבחוה גאולים על שפת הים יחד כלם הודו ואמרו

משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם לאמר

מי כמוך באלים יי מי כמוך נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא

משנה מלכות בשני בניה ברצון קבלו שניהם את משה

כי קרא יי שם משה ויאמר שמע לקולי ולדברי אשר אנכי מדבר באזניך גם בך יאמינו לעולם

ויאמר יי אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם

ויגד משה את דברי העם אל יי

ויאמר יי אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יי לעיני כל העם על הר סיני

והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר או נגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת

לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר

ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יי מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל

אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי

ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ

ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר דבר יי אל כל קהלכם בהר מתוך הענן הערפל קול גדול ולא יסף

ויכתב על הלוחות כמו שכתב בתורה

ויאמר יי אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לוחות האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם

ויקח משה את לוחות הברית וישם בארון

ויאמר יי אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואתי

ויכתב על הלוחות את עשרת הדברים אשר דבר יי אתכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יי אלי

ויהי כאשר כלה משה לכתב את הדברים על הספר עד תמם

ויצו משה את הלוים נושאי ארון ברית יי לאמר

לקח את ספר התורה הזה ושמתם אותו מצד ארון ברית יי אלהיכם והיה שם בך לעד

ויהי כנסוע הארון ויאמר משה קומה יי ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך

ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל

ויהי בשוב הארון ויאמר משה שובה יי אל מעמדך אתה וארון עזך

כהנים יברכו את עמם ישראל באהבה

כהנים קדושים הם עם קדוש לאלהיהם

בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני: ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן: ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב: ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי: ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים: והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן: ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ: ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים: ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב: ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ: ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי: ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן: ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן: וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי: ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה: ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר: ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב: וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם: ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש: ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת: ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה: ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל: ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו: ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו: ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו: ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה: ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם: ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת: על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד: ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו:

והנחש

והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל: ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון: ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון: כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע: ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל: ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת: וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה: ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא: ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת: ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל: ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך: ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב: אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך: ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך: וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה: בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב: ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי: ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם: ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם: וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם: וישלח את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים:

והאדם

והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה: ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה: ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו: ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו: ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך: הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו: ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו: ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי: ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה: ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך: כי תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ: ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא: הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני: ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם ויתן יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו: ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן: וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך: ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך: ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה: ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה: ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב: וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה: ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי: כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה: וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת את הבל כי הרגו קין: ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה:

זה

זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו: זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם: ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת: ויהי ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה ומת: ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש: ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה ומת: ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן: ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה ומת: ויחי קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל: ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי קינן עשר שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה ומת: ויחי מהללאל חמש ושישים שנה ויולד את ירד: ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה ומת: ויחי ירד שתים ושישים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך: ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה ומת: ויחי חנוך חמש ושישים שנה ויולד את מתושלח: ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי חנוך חמש ושישים שנה ושלש מאות שנה: ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים: ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך: ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי מתושלח תשע ושישים שנה ותשע מאות שנה ומת: ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן: ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה: ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה ומת: ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת:

ירושלם

מזמור לשבת יום הכפורים

לדוד ה' אורי וישעי ממי אירא ה' מעוז חיי ממי אפחד

פרק

בקרא אלי מצרים ואצילך משם ואפדך בזרוע נטויה ובשפטים גדולים ואקחך לי לעם והייתי לך לאלהים וידעתם כי אני ה' אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אותה לכם מורשה אני ה' ואמר משה אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבודה קשה ויאמר ה' אל משה בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו וידבר משה לפני ה' לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים ויצום אל משה ואל אהרן אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים ויאמר ה' אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אותותי ואת מופתי בארץ מצרים ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאותי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדולים וידעו מצרים כי אני ה' בנטותי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם ויעשו בני ישראל כאשר צוה ה' את משה ואהרן כן עשו ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה ויאמר ה' אל משה ואל אהרן לאמר כי ידבר אליכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה ה' ויהי מטה אהרן לתנין ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן ויבלעו מטותם את מטותם ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר ה' ויאמר ה' אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם לך אל פרעה בבקר הנה יוצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך ואמרת אליו ה' אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה כה אמר ה' בזאת תדע כי אני ה' הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר ביאר והפכו לדם והדגה אשר ביאר תמות ובאש ונלאו מצרים לשתות מים מיאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים ויעשו חרטמי מצרים בלהטיהם כן ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר ה' ויפן ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת ויחפרו כל מצרים סביבות היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתות ממימי היאר ויהי שבעת ימים אחרי הכות ה' את היאר ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר ה' שלח עמי ויעבדני ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים והשרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך ואל כל עמך יעלו הצפרדעים ויאמר ה' אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטך על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים ויעשו חרטמים בלהטיהם כן ויעלו צפרדעים על ארץ מצרים ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר חלו אל ה' ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויזבחו לה' ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כה' אלהינו ויסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה ויצאו משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל ה' על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה ויעש ה' כדבר משה וימתו הצפרדעים מן החצרות ומן השדות ויכנסו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ ויראו כי היתה רוחה ויכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר ה' ויאמר ה' אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל עפר הארץ היה כנם בכל ארץ מצרים ויעשו חרטמים בלהטיהם להוציא את הכנם ולא יכלו והכנם היתה באדם ובבהמה ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים היא ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר ה' ויאמר ה' אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה ואמרת אליו כה אמר ה' שלח עמי ויעבדני כי אם אינך משלח את עמי הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה ופליתי ביום ההוא את ארץ גושן אשר עמי עומד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ ושמתי פדות בין עמי ובין עמך למחר יהיה האות הזה ויעש ה' כן ויבא ערב כבד בית פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח לה' אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו לה' אלהינו כאשר יאמר אלינו ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם לה' אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו לכת התפללו בעדי ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל ה' והסיר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר אך אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבח לה' ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל ה' ויעש ה' כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את בני ישראל ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר ה' אלהי העברים שלח עמי ויעבדני כי אם מאן אתה לשלחם ועודך מחזיק בהם הנה יד ה' היתה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד ופלה ה' בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימת מכל לבני ישראל דבר וישם ה' מועד לאמר מחר יעשה ה' הדבר הזה בארץ ויעש ה' את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים ומקנה בני ישראל לא מת אחד וישלח פרעה והנה לא מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם ויאמר ה' אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן והזה משה השמים לעיני פרעה והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרחת אבעבעת בכל ארץ מצרים ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקו משה השמים ויהי שחין פרחת אבעבעת באדם ובבהמה ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל מצרים ויחזק ה' את לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר ה' אל משה ויאמר ה' אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר ה' אלהי העברים שלח עמי ויעבדני כי בפעם הזאת אנכי שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הבית וירד עליהם הברד וימתו הירא את דבר ה' מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים ואשר לא שם לבו אל דבר ה' עזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה ויאמר ה' אל משה נטה את ידך השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים ויך הברד את כל עשב השדה ואת כל עץ השדה שבר ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים מהיותה לגוי ויך הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם ה' הצדיק ואני ועמי הרשעים התפללו אל ה' ורב מהיות קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד עוד ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרשה את כפי אל ה' הקולות יחדלון וברד לא יהיה עוד למען תדע כי לה' הארץ ואתה ועבדיך אני ידעתי טרם תיראון מפני ה' אלהים והפשתה והשערה נכתה כי השערה אבוב והפשתה גבעל והחטה והכסמת לא נכתו כי אפילות הנה ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל ה' ויחדלו הקולות והברד ומטר לא נתך ארצה וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקולות ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר ה' ביד משה ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתותי אלה בקרבו ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתותי אשר שמתי בם וידעתם כי אני ה' ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר ה' אלהי העברים עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל עץ צמח לכם מן השדה ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה ויקראו עבדי פרעה אליו ויאמרו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את ה' אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים ויושבו את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את ה' אלהיכם מי ומי ההלכים ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג לה' לנו ויאמר אלהם יהי כן ה' עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם לא כן לכו נא הגברים ועבדו את ה' כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה ויאמר ה' אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה ועלה על ארץ מצרים ואכל את כל עשב הארץ את כל אשר הותיר הברד ויט משה את מטהו על ארץ מצרים וה' נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הרוח הקדים נשא את הארבה ויבא הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן וכסה את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים ויחפז פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי לה' אלהיכם ולכם ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ופלו אל ה' אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה ויצא מעם פרעה ויעתר אל ה' ויהפך ה' רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה וידף אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים ויכבד ה' את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל ויאמר ה' אל משה נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך ויגש משה את ידו השמים ויהי ערפל אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את ה' רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם ויאמר משה גם אתה תתן בידינו זבחים ועלות ועשינו לה' אלהינו וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את ה' אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את ה' עד בואנו שמה ויכבד ה' את לב פרעה ולא אבה לשלחם ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך ויאמר ה' אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב ויתן ה' את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם ויאמר משה כה אמר ה' כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים ומתו כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים ובכור כל בהמה ותהי צעקה גדולה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה ולא תסף כאשר לא נהיתה אחת מכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה ה' בין מצרים ובין ישראל וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף ויאמר ה' אל משה לא יסף פרעה אליכם למען רבות מופתי בארץ מצרים ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק ה' את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה דברו אל כל עדת בני ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית ואם ימעט הבית משה מלהיות מספיק לשה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה ושחטו אתו בין הערבים ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו לא תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא לה' ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני ה' והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר אתם שם בהם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למגפה בהכתי בארץ מצרים והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג לה' לדרתיכם חקת עולם תחגהו ושבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבעי ביום הראשון מקרא קדש ויום השבעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם בחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחדש בערב שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף ונגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר ועבר ה' לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח ה' על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן ה' לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו ויעשו בני ישראל כאשר צוה ה' את משה ואהרן כן עשו ויהי בחצי הלילה ה' הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הסהר וכל בכור בהמה ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את ה' כדברכם גם צאנכם גם בקרכם קחו כדברכם ולכו וברכתם גם אתי ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים ויסע העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם על שכמם ויעשו בני ישראל כדבר משה וישאלו מצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת ויתן ה' את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף ויגם ערב רב עלה גם אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו מפני מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה ואربע מאות שנה ויהי מקץ שלשים שנה ואربע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים לילה שמרים הוא לה' להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה לה' שמרים לכל בני ישראל לדרתם ויאמר ה' אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו תושב ושכיר לא יאכל בו בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר חוצה מן הבית ועצם לא תשברו בו כל עדת ישראל יעשו אתו וכי יגור אתך גר ועשה פסח לה' המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה ה' את משה ואהרן כן עשו ויהי בעצם היום הזה הוציא ה' את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם ויהי כי הכביד פרעה לשלח ויהרג ה' כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה לי יהיו אני ה' ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא ה' אתכם מזה ולא יאכל חמץ היום אתם יצאים בחדש האביב והיה כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה שבעת ימים תאכל מצות וביום השבעי חג לה' מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך ביום ההוא לאמר לבני בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה' בפיך כי ביד חזקה הוציאך ה' ממצרים ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה והיה כי יביאך ה' אל הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך והעברת כל פטר רחם לה' וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים לה' וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים מבית עבדים ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג ה' כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח לה' כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה והיה לאות על ידך ולטטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה אתכם ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר וה' הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה ויאמר ה' אל משה דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר והקרבתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני ה' ויעשו כן ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו ויקשה ה' את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אתם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפון ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה' ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתים במדבר ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם ה' ילחם לכם ואתם תחרישון ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמצרים רדפים ואחריהם ונכבדה בפרעה בכל חילו ברכבו ובפרשיו ונודעו מצרים כי אני ה' בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה ויט משה את ידו על הים וישב ה' את הים בעזרת קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויבאו מצרים ויעלו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים ויהי באשמרת הבקר וישקף ה' אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויסר את אפן ויהי נהג את מרכבתיו ויסעהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי ה' נלחם להם במצרים ויאמר ה' אל משה נטה את ידך על הים ויבאו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו ויט משה את ידו על הים ויפן הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער ה' את מצרים בתוך הים ויבאו המים וישבו ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויושע ה' ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה ה' במצרים ויראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו ה' איש מלחמה ה' שמו רכב פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן ימינך ה' נאדרי בכח ימינך ה' תרעץ אויב וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו אריק חרבי תורישמו ידי ים כסמו צללו כעופרת במים אדירים מי כמכה באלם ה' מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא נטית ימינך תבלעמו ארץ נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קנית תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אדני כוננו ידיך ה' ימלך לעלם ועד כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב ה' עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת ותען להם מרים שירו לה' כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה ויילנו העם על משה לאמר מה נשתה ויצעק אל ה' ויורהו ה' עץ וישלך אל המים ויתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו ויאמר אם שמע תשמע לקול ה' אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים ויתלונן כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד ה' בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה בדבר ויאמר ה' אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים וצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא ויהי ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום ויאמר משה בתת ה' לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע ה' את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על ה' ויאמר משה בתת ה' לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע ה' את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על ה' ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני ה' כי שמע את תלנתיכם ויהי בדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד ה' נראה בענן ויאמר ה' אל משה לאמר שמעתי את תלנת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני ה' אלהיכם ויהי בערב ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק כמכתש דק כקרח על הארץ וירא בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן ה' לכם לאכלה זה הדבר אשר צוה ה' לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר מספר נפשתיכם איש אשר באהלו תקחו ויעשו כן בני ישראל ויקטו המרבה והממעיט ויכלו בעמר ולא החסיר המרבה והמעט לא השיג איש לפי אכלו לקטו ויאמר משה אליהם איש אל ימותר ממנו עד בקר ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר ויתולע ויבאש ויקצף עליהם משה ויקטו אתו בבקר בבקר איש כאכלו ויחם השמש ונמס ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה ויאמר אלהם הוא אשר דבר ה' שבתון שבת קדש לה' מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו וכל העדף הניחו לכם לשמר עד בקר ויניחו אתו עד בקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום לה' היום לא תמצאהו בשדה ששת ימים תלקטהו וביום השבעי שבת לא יהיה בו ויהי ביום השבעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו ויאמר ה' אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי ראו כי ה' נתן לכם את השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום השבעי וישבתו העם ביום השבעי ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן ויהי כשם לחם צפיחית ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן ונניחהו לפני ה' למשמרת לדרתיכם כאשר צוה ה' את משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען והעמר עשרית האיפה הוא ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי ה' ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם ויריבו עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר אלהם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את ה' ויצמא שם העם למים ויתלונן העם על משה ויאמרו למה זה העלתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא ויצעק משה אל ה' לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלוני ויאמר ה' אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת הנה אנכי עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסותם את ה' לאמר היש ה' בקרבנו אם אין ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב ויאמר ה' אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים ויבן משה מזבח ויקרא שמו ה' נסי ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדר דר ומשה יתרו חתן משה שמע את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא ה' את ישראל ממצרים ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה ושם האחד אליעזר כי ויאמר אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו

ואחרים

ואחרים

רש"י

שים

שִׂים לְךָ מוֹרִים הָשֵׂם לְךָ ח�ֲבֵרוֹת סוּר מִשֵּׁנָה מִמְּנוּחָתֶךָ וְאַל תִּרְגַּל בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה וּמִדַּרְכֵי אֲבוֹתֶיךָ אַל תִּלְמַד וְאַל תָּשֵׂם בֵּיתְךָ מָעוֹן לְנוֹדָד וְאַל תִּתְחַבֵּר עִם מִי שֶׁמַּכִּירִין אוֹתוֹ בְּרָעָתוֹ וְאַל תִּתְקָרֵב אֵלָיו שֶׁלֹּא תִּלָּכֵד בְּרִשְׁתּוֹ וְאַל תִּתְיַדֵּד עִם הַשַּׁלִּיט שֶׁלֹּא תִּרְאֶה בְּעֵינָיו וְאַל תִּתְלַוֶּה עִמּוֹ בַּדֶּרֶךְ שֶׁלֹּא תִּפֹּל בְּיָדָיו וְאַל תִּתְעַסֵּק עִם הַמֶּלֶךְ שֶׁלֹּא תִּתְגָּאֶה עָלָיו וְאַל תִּתְחַבֵּר עִם הַחֲכָמִים

הוראת שעה	סדר יציאת	במה אשה	יח הוראת
הוראת שעה	ספרי תורה	ועוד מה	יח הוראת
הוראת שעה	מגילה בלילה	ועוד מה	יח הוראת
הוראת שעה	מגילה בלילה	ועוד מה	יח הוראת
הוראת שעה	מגילה בלילה	ועוד מה	יח הוראת
הוראת שעה	מגילה בלילה	ועוד מה	יח הוראת
הוראת שעה	מגילה בלילה	ועוד מה	יח הוראת
הוראת שעה	מגילה בלילה	ועוד מה	יח הוראת

סדר הקריאות לחלו של חג הסכות

ביום

הוראת שעה	סדר יציאת	במה אשה	יח הוראת
הוראת שעה	ספרי תורה	ועוד מה	יח הוראת
הוראת שעה	מגילה בלילה	ועוד מה	יח הוראת
הוראת שעה	מגילה בלילה	ועוד מה	יח הוראת
הוראת שעה	מגילה בלילה	ועוד מה	יח הוראת
הוראת שעה	מגילה בלילה	ועוד מה	יח הוראת
הוראת שעה	מגילה בלילה	ועוד מה	יח הוראת
הוראת שעה	מגילה בלילה	ועוד מה	יח הוראת

ביום

הערות של בעלי התוספות לחלו של בועז

ומה ראה בועז לישן בגורן. אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא: ראה שהיה שכור, ואמר: שמא בא עליה בלילה זה אחר. אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא: ראה שהיה מגולה, ואמר: שמא בא עליה בלילה זה אחר. אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא: ראה שהיה מגולה, ואמר: שמא בא עליה בלילה זה אחר. אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא: ראה שהיה מגולה, ואמר: שמא בא עליה בלילה זה אחר.

ומה ראה בועז לישן בגורן. אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא: ראה שהיה שכור, ואמר: שמא בא עליה בלילה זה אחר. אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא: ראה שהיה מגולה, ואמר: שמא בא עליה בלילה זה אחר. אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא: ראה שהיה מגולה, ואמר: שמא בא עליה בלילה זה אחר.

ומה ראה בועז לישן בגורן. אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא: ראה שהיה שכור, ואמר: שמא בא עליה בלילה זה אחר. אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא: ראה שהיה מגולה, ואמר: שמא בא עליה בלילה זה אחר. אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא: ראה שהיה מגולה, ואמר: שמא בא עליה בלילה זה אחר.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם יְהוָה וְנָתַתִּי אֶת־זֶרַע אָדָם וְאֶת־זֶרַע בְּהֵמָה : וְהָיָה כַּאֲשֶׁר שָׁקַדְתִּי עֲלֵיהֶם לִנְתוֹשׁ וְלִנְתוֹץ וְלַהֲרוֹס וּלְהַאֲבִיד וּלְהָרַע כֵּן אֶשְׁקוֹד עֲלֵיהֶם לִבְנוֹת וְלִנְטוֹעַ נְאֻם יְהוָה : בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם יְהוָה יְבֹקְשׁוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה וּבְנֵי יְהוּדָה יַחְדָּו הָלוֹךְ יֵלְכוּ וּבָכֹה יְבַקְשׁוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם : אֹתוֹת יִשְׁאֲלוּ צִיּוֹן דֶּרֶךְ הֵנָּה פְּנֵיהֶם בֹּאוּ וְנִלְווּ אֶל־יְהוָה בְּרִית עוֹלָם לֹא תִשָּׁכֵחַ : צֹאן אֹבְדוֹת הָיָה עַמִּי רוֹעֵיהֶם הִתְעוּם הֶהָרִים שׁוּבוּם עַל־גִּבְעָה הָלְכוּ שָׁכְחוּ רִבְצָם : כָּל־מֹצְאֵיהֶם אֲכָלוּם וְצָרֵיהֶם אָמְרוּ לֹא נֶאְשָׁם תַּחַת אֲשֶׁר חָטְאוּ לַיהוָה נְוֵה צֶדֶק וּמִקְוֵה אֲבוֹתָם יְהוָה : גּוּרוּ מִתּוֹךְ בָּבֶל וְצֵאוּ מֵאֶרֶץ כַּשְׂדִּים וִהְיוּ כַּעַתּוּדוֹת עַל־כָּל־הָרֵי אָרֶץ : כִּי הִנֵּה אָנֹכִי מְעוֹרֵר וְהַעֲלֵיתִי עַל־בָּבֶל קְהַל גּוֹיִם גְּדוֹלִים מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְיַעַרְכוּ לָהּ מִשָּׁם תִּלָּכֵד חִצָּיו כְּגִבּוֹר מַשְׁכִּיל לֹא יָשׁוּב רֵיקָם : וְהָיָה כַּשְׂדִּים לְבַז כָּל־בּוֹזְזֶיהָ נְאֻם יְהוָה : כִּי תִשְׂמְחוּ כִּי תָגִילוּ עֹלְצֵי נַחֲלָתִי כִּי תִפְשְׁתֶּם כַּעֲגֶלָה דָּשָׁא וְצַהַלְתֶּם כָּאַבִּירִים : בּוֹשָׁה אִמְּכֶם מְאֹד הֹפִיר יֹלַדְתְּכֶם הִנֵּה אַחֲרִית גּוֹי מִדְבָּר וְצִיָּה וְעֲרָבָה : מִקֶּצֶף יְהוָה לֹא תֵשֵׁב וְהָיְתָה שְׁמָמָה כֻּלָּהּ כָּל־עֹבֵר עַל־בָּבֶל יִשְׁרֹק וְיִשְׁרֹק עַל כָּל־מַכּוֹתֶיהָ : כְּתַקְּעֶם עַל־בָּבֶל סָבִיב כָּל־דֹּרְכֵי קֶשֶׁת דְּרֹכוּ בָהּ אַל־תַּחְסְכוּ בַחֵצִים כִּי לַיהוָה חָטָאָה : הָרִיעוּ עָלֶיהָ סָבִיב נָתְנָה יָדָהּ נָפְלוּ אַשְׁפּוֹתֶיהָ נָתְצוּ חוֹמוֹתֶיהָ כִּי נְקַם יְהוָה הוּא נִקְמוּ בָהּ כַּאֲשֶׁר עָשְׂתָה עֲשׂוּ־לָהּ : הַכְרִיתוּ זוֹרֵעַ מִבָּבֶל וְתֹפֵשׂ מַגָּל בְּעֵת קָצִיר מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה אִישׁ אֶל־עַמּוֹ יִפְנוּ וְאִישׁ אַרְצוֹ יָנוּסוּ : שֶׂה נְפֹצוֹת יִשְׂרָאֵל הַדָּחוּי אַרְיוֹת הִדִּיחוּהוּ רִאשׁוֹן אָכַל מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְזֶה אַחֲרִית עִצְּמוֹ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל : לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי פֹקֵד אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶל־אַרְצוֹ כַּאֲשֶׁר פָּקַדְתִּי אֶל־מֶלֶךְ אַשּׁוּר : וְהֵשַׁבְתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶל־נָוֵהוּ וְרָעָה עַל־הַכַּרְמֶל וְשָׂבַע בְּהַר אֶפְרַיִם וְגִלְעָד תִּשְׂבַּע נַפְשׁוֹ : בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם יְהוָה יְבֻקַּשׁ עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְחַטֹּאות יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאנָה כִּי אֶסְלַח לָאֲשֶׁר אַשְׁאִיר : עַל־אֶרֶץ מְרָתַיִם עֲלֵה עָלֶיהָ וְעַל־יוֹשְׁבֵי פְקוֹד חֲרֵב וְהַחֲרֵם אַחֲרֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה וַעֲשֵׂה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ : קוֹל מִלְחָמָה בָּאָרֶץ וְשֶׁבֶר גָּדוֹל : אֵיךְ נִגְדַּע וַיֶּחָת פַּטִּישׁ כָּל־הָאָרֶץ אֵיךְ הָיְתָה לְשַׁמָּה בָּבֶל בַּגּוֹיִם : יָקֹשְׁתִּי לָךְ וְגַם נִלְכַּדְתְּ בָּבֶל וְלֹא יָדָעְתְּ נִמְצֵאת וְגַם נִתְפָּשְׂתְּ כִּי בַיהוָה הִתְגָּרִית : פָּתַח יְהוָה אֶת־אוֹצָרוֹ וַיּוֹצֵא אֶת־כְּלֵי זַעְמוֹ כִּי־מְלָאכָה הִיא לַאדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ כַּשְׂדִּים : בֹּאוּ־לָהּ מִקָּצֶה פִּתְחוּ מַמְגוּרֶיהָ סֹלּוּהָ כַּעֲרֵמִים וְהַחֲרִימוּהָ אַל־יִהְיֶה לָהּ שְׁאֵרִית : הוֹרִידוּ כָל־פָּרֶיהָ יִרְדוּ לַטִּבְחָה אוֹי לָהֶם כִּי־בָא יוֹמָם עֵת פְּקֻדָּתָם : קוֹל נָסִים וּפְלֵטִים מֵאֶרֶץ בָּבֶל לְהַגִּיד בְּצִיּוֹן אֶת־נְקַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נְקַם הֵיכָלוֹ : הַזְכִּירוּ אֶל־בָּבֶל רַבִּים כָּל־דֹּרְכֵי קֶשֶׁת חֲנוּ עָלֶיהָ סָבִיב אַל־יְהִי־לָהּ פָּלֵט שַׁלְּמוּ לָהּ כְּפָעֳלָהּ כְּכֹל אֲשֶׁר עָשְׂתָה עֲשׂוּ־לָהּ כִּי אֶל־יְהוָה זָדָתָה אֶל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : לָכֵן נָפְלוּ בְחוּרֶיהָ בִּרְחֹבֹתֶיהָ וְכָל־אַנְשֵׁי מִלְחַמְתָּהּ תִּדֹּמְנָה בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְהוָה : הִנְנִי אֵלַיִךְ זֵד נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה צְבָאוֹת כִּי בָא יוֹמֵךְ עֵת פָּקַדְתִּיךָ : וְכָשַׁל זֵד וְנָפַל וְאֵין לוֹ מֵקִים וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּעָרֶיהָ וְאָכְלָה כָּל־סְבִיבֹתֶיהָ : כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עָשׁוּקִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה יַחְדָּו וְכָל־שׁוֹבְיֵהֶם הֶחֱזִיקוּ בָּם מֵאֲנוּ שַׁלְּחָם : גֹּאֲלָם חָזָק יְהוָה צְבָאוֹת שָׁמוֹ רִיב יָרִיב אֶת־רִיבָם לְמַעַן הָרְגִּיעַ לָאָרֶץ וְרִגְזָה לְיוֹשְׁבֵי בָבֶל : חֶרֶב אֶל־כַּשְׂדִּים נְאֻם יְהוָה וְאֶל־יוֹשְׁבֵי בָבֶל וְאֶל־שָׂרֶיהָ וְאֶל־חֲכָמֶיהָ : חֶרֶב אֶל־הַבַּדִּים וְנוֹאָלוּ וְחֶרֶב אֶל־גִּבּוֹרֶיהָ וְחַתּוּ : חֶרֶב אֶל־סוּסָיו וְאֶל־רִכְבּוֹ וְאֶל כָּל־הָעֶרֶב אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ וְהָיוּ לְנָשִׁים חֶרֶב אֶל־אוֹצְרֹתֶיהָ וּבָזָזוּ : חֹרֶב עַל־מֵימֶיהָ וְיָבֵשׁוּ כִּי אֶרֶץ פְּסִילִים הִיא וּבְאֵמֹתָם יִתְהוֹלָלוּ : לָכֵן יֵשְׁבוּ צִיִּים אִיִּים עִם־יַעֲנִים וְיָשְׁבָה בָהּ בַּת לֹא תֵשֵׁב עוֹד לָנֶצַח וְלֹא תִשְׁכֹּן עַד דּוֹר וָדוֹר : כְּמַהְפֵּכַת אֱלֹהִים אֶת־סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה וְאֶת־שְׁכֵנֶיהָ נְאֻם יְהוָה לֹא יֵשֵׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא יָגוּר בָּהּ בֶּן־אָדָם : הִנֵּה עָם בָּא מִצָּפוֹן וְגוֹי גָּדוֹל וּמְלָכִים רַבִּים יֵעֹרְרוּ מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ : קֶשֶׁת וְכִידוֹן יַחֲזִיקוּ אַכְזָר הוּא וְלֹא יְרַחֵמוּ קוֹלָם כַּיָּם יֶהְמֶה וְעַל־סוּסִים יִרְכָּבוּ עֲרוּכִים כְּאִישׁ לַמִּלְחָמָה עָלַיִךְ בַּת־בָּבֶל : שָׁמַע מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת־שִׁמְעָם וַיִּרְפּוּ יָדָיו צָרָה הֶחֱזִקַתְהוּ חִיל כַּיּוֹלֵדָה : הִנֵּה כְּאַרְיֵה יַעֲלֶה מִגְאוֹן הַיַּרְדֵּן אֶל־נְוֵה אֵיתָן כִּי אָרִיץ אָרִיצֵם מֵעָלֶיהָ וּבָחוּר אֵלֶיהָ אֶפְקֹד כִּי מִי כָמוֹנִי וּמִי יְיַעֲדֵנִי וּמִי זֶה רוֹעֶה אֲשֶׁר יַעֲמֹד לְפָנָי : לָכֵן שִׁמְעוּ עֲצַת יְהוָה אֲשֶׁר יָעַץ עַל־בָּבֶל וּמַחְשְׁבוֹתָיו אֲשֶׁר חָשַׁב עַל־אֶרֶץ כַּשְׂדִּים אִם־לֹא הַצְּעִירֵי הַצֹּאן יִסְחָבוּם אִם־לֹא עֲלֵיהֶם יַשִּׁים נָוֵהוּ : מִקּוֹל נִתְּנָה בְּלָכְדָה בָבֶל וּמִצְּעָקָה נִשְׁמַע בָּאָרֶץ וְצָעָקָה בַּגּוֹיִם נִשְׁמָעָה : חֶרֶב עַל־בַּדֵּי בָבֶל נְאֻם יְהוָה וְעַל־חֲכָמֶיהָ : חֶרֶב עַל־בַּדָּיו וְנוֹאָלוּ חֶרֶב עַל־גִּבּוֹרֶיהָ וְחַתּוּ : חֶרֶב עַל־סוּסָיו וְעַל־רִכְבּוֹ וְעַל כָּל־הָעֶרֶב אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ וְהָיוּ כַּנָּשִׁים חֶרֶב עַל־אוֹצְרֹתֶיהָ וּבָזָזוּ : חֹרֶב עַל־מֵימֶיהָ וְיָבֵשׁוּ כִּי אֶרֶץ פְּסִילִים הִיא וּבְאֵמֹתָם יִתְהוֹלָלוּ : לָכֵן יֵשְׁבוּ צִיִּים אִיִּים עִם־יַעֲנִים וְיָשְׁבָה בָהּ בַּת לֹא תֵשֵׁב עוֹד לָנֶצַח וְלֹא תִשְׁכֹּן עַד דּוֹר וָדוֹר : כְּמַהְפֵּכַת אֱלֹהִים אֶת־סְדֹם וְאֶת־עֲמֹרָה וְאֶת־שְׁכֵנֶיהָ נְאֻם יְהוָה לֹא יֵשֵׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא יָגוּר בָּהּ בֶּן־אָדָם : הִנֵּה עָם בָּא מִצָּפוֹן וְגוֹי גָּדוֹל וּמְלָכִים רַבִּים יֵעֹרְרוּ מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ : קֶשֶׁת וְכִידוֹן יַחֲזִיקוּ אַכְזָר הוּא וְלֹא יְרַחֵמוּ קוֹלָם כַּיָּם יֶהְמֶה וְעַל־סוּסִים יִרְכָּבוּ עֲרוּכִים כְּאִישׁ לַמִּלְחָמָה עָלַיִךְ בַּת־בָּבֶל : שָׁמַע מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת־שִׁמְעָם וַיִּרְפּוּ יָדָיו צָרָה הֶחֱזִקַתְהוּ חִיל כַּיּוֹלֵדָה : הִנֵּה כְּאַרְיֵה יַעֲלֶה מִגְאוֹן הַיַּרְדֵּן אֶל־נְוֵה אֵיתָן כִּי אָרִיץ אָרִיצֵם מֵעָלֶיהָ וּבָחוּר אֵלֶיהָ אֶפְקֹד כִּי מִי כָמוֹנִי וּמִי יְיַעֲדֵנִי וּמִי זֶה רוֹעֶה אֲשֶׁר יַעֲמֹד לְפָנָי : לָכֵן שִׁמְעוּ עֲצַת יְהוָה אֲשֶׁר יָעַץ עַל־בָּבֶל וּמַחְשְׁבוֹתָיו אֲשֶׁר חָשַׁב עַל־אֶרֶץ כַּשְׂדִּים אִם־לֹא הַצְּעִירֵי הַצֹּאן יִסְחָבוּם אִם־לֹא עֲלֵיהֶם יַשִּׁים נָוֵהוּ : מִקּוֹל נִתְּנָה בְּלָכְדָה בָבֶל וּמִצְּעָקָה נִשְׁמַע בָּאָרֶץ וְצָעָקָה בַּגּוֹיִם נִשְׁמָעָה :

וְהַמְּנוֹרָה וְכֵלֶיהָ וְהַנֵּרוֹת וְהַשֶּׁמֶן לְמָאוֹר וְהַמִּזְבַּח
לְקְטֹרֶת וְאֵת סַם הַמִּשְׁחָה וְאֵת קְטֹרֶת הַסַּמִּים לְמִשְׁכָּנוֹ
וְאֵת כְּלִי הַמְּשָׁרְתִים וְאֵת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֵת
בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן: וְאֵת כָּל הַנְּדָבָה אֲשֶׁר נָשְׂאָה רוּחוֹ
אֹתוֹ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר נָדְבָה לִבּוֹ הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה
לִמְלֶאכֶת עֲבֹדַת הָאֹהֶל וּלְכָל עֲבֹדָתוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ:
וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים כָּל נְדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וָנֶזֶם
וְטַבַּעַת וְכוּמָז כָּל כְּלִי זָהָב וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת
זָהָב לַיהוָה: וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת
תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ: כָּל מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ
אֶת תְּרוּמַת יְהוָה וְכָל אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל
מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ הֵבִיאוּ: וְכָל אִשָּׁה חַכְמַת לֵב בְּיָדֶיהָ
טָווּ וַיָּבִיאוּ מַטְוֶה אֶת הַתְּכֵלֶת וְאֶת הָאַרְגָּמָן אֶת תּוֹלַעַת
הַשָּׁנִי וְאֶת הַשֵּׁשׁ: וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אֹתָן
בְּחָכְמָה טָווּ אֶת הָעִזִּים: וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ אֶת אַבְנֵי
הַשֹּׁהַם וְאֶת אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן: וְאֶת הַבֹּשֶׂם
וְאֶת הַשָּׁמֶן לְמָאוֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים:
כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם לְהָבִיא לְכָל הַמְּלָאכָה
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
נְדָבָה לַיהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה
בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה: וַיְמַלֵּא אֹתוֹ
רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה: וְלַחְשֹׁב
מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת: וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן
לְמַלֻּאת וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל מְלָאכָה מַחֲשָׁבֶת:
וְלַהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן:
מָלֵא אֹתָם חָכְמַת לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֵׁב
וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג
עֹשֵׂי כָל מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבוֹת: וְעָשָׂה בְצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב
וְכָל אִישׁ חַכַם לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּהֵמָּה
לָדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה: וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל בְּצַלְאֵל וְאֶל אָהֳלִיאָב וְאֶל כָּל
אִישׁ חֲכַם לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה בְּלִבָּם כֹּל אִישׁ אֲשֶׁר
נְשָׂאוֹ לִבּוֹ לְקָרְבָה אֶל הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂתָהּ: וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי
מֹשֶׁה אֵת כָּל הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִמְלֶאכֶת
עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשֹׂתָהּ: וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נְדָבָה בַּבֹּקֶר
בַּבֹּקֶר: וַיָּבֹאוּ כָּל הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֵת כָּל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ
אִישׁ אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים: וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה
לֵאמֹר מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ: וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה
לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אַל יַעֲשׂוּ עוֹד מְלָאכָה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ
וַיִּכָּלֵא הָעָם מֵהָבִיא: וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה דַיָּם לְכָל הַמְּלָאכָה
לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר: וַיַּעֲשׂוּ כָּל חַכַם לֵב בָּעֹשִׂים אֶת
הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָם: אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת
שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת
מִדָּה אַחַת לְכָל הַיְרִיעֹת: וַיְחַבֵּר אֶת חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד
וְאֶת חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת חִבַּר לְבָד: וַיַּעַשׂ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל שְׂפַת
הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה בַּחֲבָרָת וְכֵן עָשָׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה
הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית: חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בַּיְרִיעָה
הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת
הַשֵּׁנִית מְקַבְּלֹת הַלֻּלְאֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ: וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים
קַרְסֵי זָהָב וַיְחַבֵּר אֶת הַיְרִיעֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ בַּקְּרָסִים
וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד: וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן
עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת עָשָׂה אֹתָם: אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת
שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע אַמּוֹת הַיְרִיעָה הָאֶחָת עַשְׁתֵּי
עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת מִדָּה אַחַת לְכָל הַיְרִיעֹת: וַיְחַבֵּר אֶת חָמֵשׁ
הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְכָפַל אֶת הַיְרִיעָה
הַשִּׁשִּׁית אֶל מוּל פְּנֵי הָאֹהֶל: וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל שְׂפַת
הַיְרִיעָה הָאֶחָת הַקִּיצוֹנָה בַּחֲבָרֶת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל שְׂפַת
הַיְרִיעָה הַחֹבֶרֶת הַשֵּׁנִית: וַיַּעַשׂ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים
וַיָּבֵא אֶת הָאֹהֶל וַיְהִי אֶחָד וַיַּעַשׂ מִכְסֶה לָאֹהֶל עֹרוֹת אֵילִם
מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרוֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה: וַיַּעַשׂ אֶת הַקְּרָשִׁים
לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים: עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה
וְחֵצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד: שְׁתֵּי יָדוֹת לַקָּרֶשׁ הָאֶחָד
מְשֻׁלָּבוֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ כֵּן עָשָׂה לְכָל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן:
וַיַּעַשׂ אֶת הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קֶרֶשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה
תֵּימָנָה: וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי כֶסֶף עָשָׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקֶּרֶשׁ
שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו: וְלַצֶּלַע הַשֵּׁנִית לַמִּשְׁכָּן
לִפְאַת צָפוֹן עָשָׂה עֶשְׂרִים קָרֶשׁ: וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף
שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד: וְלִירֵכְתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה עָשָׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים: וּשְׁנֵי
קְרָשִׁים עָשָׂה לִמְקֻצֹעֹת הַמִּשְׁכָּן בִּירֵכָתָיִם: וְהָיוּ תוֹמִים
מִלְמַטָּה וְיַחַד יִהְיוּ תַמִּים עַל רֹאשׁוֹ אֶל הַטַּבַּעַת אֶחָת כֵּן
עָשָׂה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעוֹת יִהְיוּ: וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים
וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד: וַיַּעַשׂ בְּרִחִים
עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת: וַחֲמִשָּׁה
בְרִחִים לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה בְרִחִים
לְקַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לַיָּרְכָתַיִם יָמָּה: וַיַּעַשׂ אֶת הַבָּרִיחַ הַתִּיכֹן
בָּדַּי מִקָּצֶה אֶל קָצֶה: וְאֶת קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן צִפָּה זָהָב וְאֶת
טַבְּעֹתֵיהֶם עָשָׂה זָהָב בָּתִּים לַבְּרִחִים וַיְצַף אֶת הַבְּרִחִים
זָהָב: וַיַּעַשׂ אֶת הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ
מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב כְּרֻבִים עָשָׂה אֹתָהּ: וַיִּתֵּן לָהּ אֶת אַרְבָּעָה
עַמּוּדֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב וַיִּצֹק לָהֶם אַרְבָּעָה
אַדְנֵי כָסֶף: וַיַּעַשׂ מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם: וְאֶת חֲמִשָּׁה עַמּוּדֵיהֶם וָוֵיהֶם
וַיְצַף רָאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם זָהָב וַחֲמִשָּׁה אַדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת:
וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל אֶת אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ
וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ: וַיְצַפֵהוּ זָהָב טָהוֹר
מִבַּיִת וּמִחוּץ וַיַּעַשׂ עָלָיו זֵר זָהָב סָבִיב: וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע
טַבְּעֹת זָהָב עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹ
הָאַחַת וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית: וַיַּעַשׂ בַּדֵּי עֲצֵי
שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב: וַיָּבֵא אֶת הַבַּדִּים בְּטַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹת
הָאָרֹן לָשֵׂאת אֶת הָאָרֹן: וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אַמָּתַיִם
וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ: וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְרֻבִים זָהָב
מִקְשָׁה עָשָׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת: כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה
מִזֶּה וּכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן הַכַּפֹּרֶת עָשָׂה אֶת הַכְּרֻבִים
עַל שְׁנֵי קְצוֹתָיו: וַיִּהְיוּ הַכְּרוּבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה
סֹכְכִים בִּכְנָפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו אֶל
הַכַּפֹּרֶת הָיוּ פְּנֵי הַכְּרוּבִים: וַיַּעַשׂ אֶת הַשֻּׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים
אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ: וַיְצַפֵהוּ זָהָב
טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב: וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב
וַיַּעַשׂ זֵר זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב: וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב
וַיִּתֵּן אֶת הַטַּבָּעוֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאוֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו:
לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת הָיוּ הַטַּבָּעוֹת בָּתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֶת
הַשֻּׁלְחָן: וַיַּעַשׂ אֶת הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב
לָשֵׂאת אֶת הַשֻּׁלְחָן: וַיַּעַשׂ אֶת הַקְּעָרֹת וְאֶת הַכַּפֹּת וְאֶת
הַקְּשָׂוֹת וְאֶת הַמְנַקִּיֹּת אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֵן זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֹתָם:
וַיַּעַשׂ אֶת הַמְּנוֹרָה זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ
וְקָנָהּ גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ: וְשִׁשָּׁה קָנִים
יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וְשְׁלֹשָׁה
קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי: שְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה
הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד
כַּפְתֹּר וָפֶרַח כֵּן לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן הַמְּנוֹרָה:
וּבַמְּנוֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ: וְכַפְתֹּר
תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה
וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים
מִן הַמְּנוֹרָה: כַּפְתֹּרֵיהֶם וְקָנֵיהֶם מִמֶּנָּה הָיוּ כֻלָּהּ מִקְשָׁה אַחַת
זָהָב טָהוֹר: וַיַּעַשׂ אֶת נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ
זָהָב טָהוֹר: כִּכַּר זָהָב עָשָׂה אֹתָהּ וְאֶת כָּל כֵּלֶיהָ: וַיַּעַשׂ אֶת
מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ רָבוּעַ
וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו: וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת
גַּגּוֹ וְאֶת קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת קַרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב:
וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב עָשָׂה לוֹ מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו
עַל שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם: וַיַּעַשׂ אֶת
הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב: וַיִּתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ לִפְנֵי
הַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת לִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל הָעֵדֻת
אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה: וַיַּקְטֵר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר
בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה: וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת
הַנֵּרֹת בֵּין הָעַרְבַּיִם יַקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה
לְדֹרֹתֵיכֶם: לֹא תַעֲלוּ עָלָיו קְטֹרֶת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה וְנֵסֶךְ לֹא
תְסִכוּ עָלָיו: וְכִפֶּר אַהֲרֹן עַל קַרְנֹתָיו אַחַת בַּשָּׁנָה מִדַּם חַטַּאת
הַכִּפֻּרִים אַחַת בַּשָּׁנָה יְכַפֶּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם קֹדֶשׁ קָדָשִׁים
הוּא לַיהוָה: וַיַּעַשׂ אֶת כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֶת כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמַרְאֹת
הַצֹּבְאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וַיַּעַשׂ אֶת הֶחָצֵר לִפְאַת
נֶגְבָּה תֵּימָנָה קַלְעֵי הֶחָצֵר שֵׁשׁ מָשְׁזָר מֵאָה בָּאַמָּה: עַמֻּדֵיהֶם
עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף:
וְכֵן לִפְאַת צָפוֹן מֵאָה בָּאַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים
נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף: וְלִפְאַת יָם קַלְעִים חֲמִשִּׁים
בָּאַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרָה: וְלִפְאַת קֵדְמָה מִזְרָחָה
חֲמִשִּׁים בָּאַמָּה: וַיִּהְיוּ קַלְעִים לַכָּתֵף הָאֶחָת עֶשְׂרֵה אַמּוֹת
עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה: וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית זֶה וָזֶה
קַלְעִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמּוֹת עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה:
וּלְשַׁעַר הֶחָצֵר מָסָךְ עֶשְׂרִים אַמָּה תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם עַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם
אַרְבָּעָה: כָּל עַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב מְחֻשָּׁקִים כָּסֶף וָוֵיהֶם כָּסֶף
וְאַדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת: אֹרֶךְ הֶחָצֵר מֵאָה בָּאַמָּה וְרֹחַב חֲמִשִּׁים
בַּחֲמִשִּׁים וְקוֹמָה חָמֵשׁ אַמּוֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וְאַדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת:
לְכָל כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן בְּכָל עֲבֹדָתוֹ וְכָל יְתֵדֹתָיו וְכָל יִתְדֹת הֶחָצֵר
נְחֹשֶׁת: אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת אֲשֶׁר פֻּקַּד עַל פִּי
מֹשֶׁה עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן: וּבְצַלְאֵל בֶּן
אוּרִי בֶן חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה: וְאִתּוֹ אָהֳלִיאָב בֶּן אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן חָרָשׁ וְחֹשֵׁב
וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ: כָּל הַזָּהָב
הֶעָשׂוּי לַמְּלָאכָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי זְהַב הַתְּנוּפָה תֵּשַׁע
וְעֶשְׂרִים כִּכָּר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:
וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מְאַת כִּכָּר וְאֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה
וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: בֶּקַע לַגֻּלְגֹּלֶת מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכֹל הָעֹבֵר עַל הַפְּקֻדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וָמַעְלָה לְשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וַחֲמִשֶּׁת אֲלָפִים וּשְׁלֹשֶׁת מֵאוֹת
וַחֲמִשִּׁים: וַיְהִי מְאַת כִּכַּר הַכֶּסֶף לָצֶקֶת אֶת אַדְנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶת
אַדְנֵי הַפָּרֹכֶת מְאַת אֲדָנִים לִמְאַת הַכִּכָּר כִּכָּר לָאָדֶן: וְאֶת
הָאֶלֶף וּשְׁבַע הַמֵּאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה וָוִים לָעַמּוּדִים
וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם וְחִשַּׁק אֹתָם: וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כִּכָּר
וְאַלְפַּיִם וְאַרְבַּע מֵאוֹת: וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת אַדְנֵי פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ וְאֵת כָּל כְּלֵי
הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת אַדְנֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאֶת אַדְנֵי שַׁעַר הֶחָצֵר וְאֶת כָּל
יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת כָּל יִתְדֹת הֶחָצֵר סָבִיב: וּמִן הַתְּכֵלֶת וְהָאַרְגָּמָן
וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בִגְדֵי שְׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת בִּגְדֵי
הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: וַיַּעַשׂ אֶת
הָאֵפוֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר: וַיִּרְקְעוּ
אֶת פַּחֵי הַזָּהָב וְקֹצֵץ פְּתִילִם לַעֲבֹד בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ
הָאַרְגָּמָן וּבְתוֹךְ תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב:
כְּתֵפֹת עָשׂוּ לוֹ חֹבְרֹת שְׁנֵי קְצוֹתָיו חֻבָּר: וְחֵשֶׁב אֵפֹדוֹ אֲשֶׁר עָלָיו
כְּמַעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: וַיַּעֲשׂוּ אֶת אַבְנֵי שֹׁהַם מֻסַבֹּת
מִשְׁבְּצֹת זָהָב פְּתוּחֵי פִתּוּחֵי חוֹתָם עַל שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיָּשֶׂם
אֹתָם עַל כִּתְפֹת הָאֵפֹד אַבְנֵי זִכָּרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: וַיַּעַשׂ אֶת הַחֹשֶׁן מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב כְּמַעֲשֵׂה אֵפוֹד
זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר: רָבוּעַ הָיָה כָּפוּל
עֲשׂוּ אֶת הַחֹשֶׁן זֶרֶת אָרְכּוֹ וְזֶרֶת רָחְבּוֹ כָּפוּל: וַיְמַלְאוּ בוֹ
אַרְבָּעָה טוּרֵי אָבֶן טוּר אֹדֶם פִּטְדָה וּבָרֶקֶת הַטּוּר הָאֶחָד: וְהַטּוּר
הַשֵּׁנִי נֹפֶךְ סַפִּיר וְיָהֲלֹם: וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לֶשֶׁם שְׁבוֹ וְאַחְלָמָה:
וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תַּרְשִׁישׁ שֹׁהַם וְיָשְׁפֵה מֻסַבֹּת מִשְׁבְּצוֹתָם בְּמִלּוּאֹתָם:
וְהָאֲבָנִים הָיוּ עַל שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל שְׁמֹתָם
פִּתּוּחֵי חוֹתָם אִישׁ עַל שְׁמוֹ יִהְיוּ לִשְׁנֵי עָשָׂר שָׁבֶט: וַיַּעֲשׂוּ עַל
הַחֹשֶׁן שַׁרְשֹׁת גַּבְלֻת מַעֲשֵׂה עֲבֹת זָהָב טָהוֹר: וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי מִשְׁבְּצוֹת
זָהָב וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתְּנוּ אֶת שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת עַל שְׁנֵי קְצוֹת
הַחֹשֶׁן: וַיִּתְּנוּ אֶת שְׁתֵּי עֲבֹתֹת הַזָּהָב עַל שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת אֶל קְצוֹת
הַחֹשֶׁן: וְאֶת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת נָתְנוּ עַל שְׁתֵּי הַמִּשְׁבְּצוֹת
וַיִּתְּנוּ עַל כִּתְפֹת הָאֵפֹד אֶל מוּל פָּנָיו: וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב
וַיָּשִׂמוּ עַל שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל שְׂפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל עֵבֶר הָאֵפוֹד
בָּיְתָה: וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב וַיָּשִׂמוּ עַל שְׁתֵּי כִתְפוֹת הָאֵפוֹד
מִלְמַטָּה מִמּוּל פָּנָיו לְעֻמַּת מַחְבַּרְתּוֹ מִמַּעַל לְחֵשֶׁב הָאֵפוֹד:
וַיִּרְכְּסוּ אֶת הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָיו אֶל טַבְּעֹת הָאֵפוֹד בִּפְתִיל תְּכֵלֶת
לִהְיוֹת עַל חֵשֶׁב הָאֵפוֹד וְלֹא יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפוֹד כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: וַיַּעַשׂ אֶת מְעִיל הָאֵפוֹד מַעֲשֵׂה אֹרֵג כְּלִיל תְּכֵלֶת:
וּפִי רֹאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ שָׂפָה סָבִיב לְפִיו כְּפִי תַּחְרָא לְפִיו סָבִיב לֹא יִקָּרַע:
וְעַל שׁוּלָיו עָשׂוּ רִמֹּ

בן ויהי שם ברכיה ויהי לו
ויהי אבי יהוה ויהי לו לבגדי
בחורה :

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם : ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת : לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת : ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר : קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת : ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים : וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים : שמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים : אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן : וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה את המשכן : ואת אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו : את הארן ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך : את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים : וגם את מנורת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור : ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן : את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו : את קלעי החצר את עמדיו ואת אדניו ואת מסך השער לשער החצר : את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרים : את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן : ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה : ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת עבדת האהל ולכל עבדתו ולבגדי הקדש : והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה : וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים הביאו : כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת עבדת הקדש הביאו : וכל אשה חכמת לב בידיה טוו וַיָּבִיאוּ מטוה את המטוה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש : וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים : והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן : ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים : כל איש ואשה אשר הביא לב אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה : ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה : וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה : ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת : ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת : ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן : מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת : ועשה אהליאב ובצלאל וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה : ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל איש אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשתה : ויקחו את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל אל מלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר : ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר הם עשים : ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה : ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא : והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר :

הוֹשַׁעְנָא

לְמַשְׁכָּן יְחוּמָּה לְמַשְׁכָּן בְּכוֹרָה לְמַשְׁכָּן וְכוּתָהּ לְמַשְׁכָּן יְחוּמָּה לְמַשְׁכָּן
לְמַשְׁכָּן בְּכוֹרָה לְמַשְׁכָּן וְכוּתָהּ לְמַשְׁכָּן יְחוּמָּה לְמַשְׁכָּן בְּכוֹרָה לְמַשְׁכָּן
לְמַשְׁכָּן וְכוּתָהּ לְמַשְׁכָּן יְחוּמָּה לְמַשְׁכָּן בְּכוֹרָה לְמַשְׁכָּן וְכוּתָהּ לְמַשְׁכָּן
לְמַשְׁכָּן יְחוּמָּה לְמַשְׁכָּן בְּכוֹרָה לְמַשְׁכָּן וְכוּתָהּ לְמַשְׁכָּן יְחוּמָּה לְמַשְׁכָּן

הוֹשַׁעְנָא

לְמַשְׁכָּן יְחוּמָּה לְמַשְׁכָּן בְּכוֹרָה לְמַשְׁכָּן וְכוּתָהּ לְמַשְׁכָּן יְחוּמָּה לְמַשְׁכָּן
בְּכוֹרָה לְמַשְׁכָּן וְכוּתָהּ לְמַשְׁכָּן יְחוּמָּה לְמַשְׁכָּן בְּכוֹרָה לְמַשְׁכָּן וְכוּתָהּ
לְמַשְׁכָּן יְחוּמָּה לְמַשְׁכָּן בְּכוֹרָה לְמַשְׁכָּן וְכוּתָהּ לְמַשְׁכָּן יְחוּמָּה לְמַשְׁכָּן
בְּכוֹרָה לְמַשְׁכָּן וְכוּתָהּ לְמַשְׁכָּן יְחוּמָּה לְמַשְׁכָּן בְּכוֹרָה לְמַשְׁכָּן וְכוּתָהּ

כל השלמים וגו׳
" לעולם ה׳ דברך נצב בשמים
ואומר
" לעולם ה׳ דברך נצב בשמים
ואומר
" לעולם ה׳ דברך נצב בשמים
ואומר

לְמַעַן יַחֲלְצוּן הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי לְמַעַן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי
לְמַעַן שְׁמֶךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי
לְמַעַן נִפְלְאוֹתֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי לְמַעַן שִׁבְעָתֶךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי
לְמַעַן הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי

הוֹשַׁעְנָא

וְיִהְיוּ הַמְּשִׁיבִים הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי מְגִנֵּי מְשִׁיבֵי הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי
וְלוֹחֲצֵי יְלוֹחֲצֵי הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי רְדִיפֵי מְשִׁיבֵי הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי
וְתִשְׁפֹּךְ חֲמָתְךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי עַל מְשִׁיבֵי הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי
יִבְטְחוּ לְךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי מְשִׁיבֵי הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי
מְגִנֵּי מְשִׁיבֵי הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי מְשִׁיבֵי הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי
שְׁמֵחֵי מְשִׁיבֵי הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי מְשִׁיבֵי הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי
לְהוֹשִׁיעַ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי

הוֹשַׁעְנָא

וְבֵן מְהֵרָה הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי בְּיוֹם הַמְיֻחָל הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי
דְּבִיר הַמְיֻחָל הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי לַה הַמְיֻחָל הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי
וְהַל הַמְיֻחָל הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי חַנֵּנוּ יְהִי הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי
אָבָּה נוֹשַׁע עַל הַמְיֻחָל הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי פְּלֵילָה הַיּוֹם הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי
סְמֹךְ לְשַׁבְּתֵךְ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי נָוֶה שְׁמֹחָה הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי
עֲלֵי שַׁבָּתוֹן הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי קֶדֶם יִקְרָא הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי
קְדוֹשַׁת הַשַּׁבָּתוֹן הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי וְנָסוּ יָגוֹן הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי
כָּל הַלְּשׁוֹנוֹת

מְשַׁבְּחִים לְיוֹדֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי בְּיוֹם לְבָרְכָךְ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעָנֵנִי

הושענא

הושענא

הושענא

הַשִּׁיבֵנִי אֶל־לִבִּי . אָמַר לָהּ הַשִּׁיבֵנִי אֶל־לִבִּי

הַשִּׁיבֵנִי אֶל־לִבִּי - אָמַר לָהּ הַשִּׁיבֵנִי אֶל־לִבִּי

הַשִּׁיבֵנִי אֶל־לִבִּי "

ಮಾಡಿದ ಪಾಪವ ನು . ಮಾಡಿದೆನೆಂದು ಅರಿಕೆಯ ಮಾಡಿದೆ . ಅಳಲಿನ ಮೊರೆಯ
ಬಿಡದೆ ಬಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆನು ..
ನೀನೆ ಮಹಿಮನು ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನನು ಬೇರೆ ಅರಿಯೆನು .
ಬಿಡದೆ ಬಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆನು ..
ಅಪಾರ ಕರುಣದ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾರನು
ಬಿಡದೆ ಬಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆನು
ಬಡವನ ಮೇಲೆ ದಯವು ಮಾಡಿ ಕೃಪೆಯನು ಬಿಡದೆ ಬಂದು ಬೇಡಿದೆ
ಬಿಡದೆ ಬಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆನು
ಅಂಜಿಕೆ ಬಿಡಿಸಿ ಭೂಮಿ ಕರ್ತನೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ ಬೇಡಿದೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ
ಬೇಡಿಕೊಂಡೆನು ಬೇಡಿದೆನು . ಬೇಡಿದೆನು ..

೪೫ ಯೇಸು ರಕ್ತ . ಬಿಡಿಸಿ ರಕ್ತ . ಕಲೆಯ ಪೂರ್ತಿ ರಕ್ತ
ಬೇಡಿದೆನು ನಿನ್ನ . ಬೇಡಿದೆನು ನಿನ್ನ .
ಬಲ . ನಿನ್ನ . ಬಲ ನಿನ್ನ . ರಕ್ತ ನಿನ್ನ . ಬಡವನ
ಪೂರ್ಣ . ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪಾಪಿಗೆ ಬಲ . ಬಡವನ
ಪೂರ್ಣ ಬಡವನ ಕಣ್ಣೀರ . ಬಡವನ ಕಣ್ಣೀರ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪಾಪಿಗೆ
ಪೂರ್ಣ . ಪೂರ್ಣನೆ ಪೂರ್ಣ .. ಬಲ ಬಡವನ
ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ . ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ . ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ
ಪೂರ್ಣ . ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ .. ಬಲ ಬಡವನ
ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ . ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ . ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ
ಪೂರ್ಣ . ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ .. ಬಲ ಬಡವನ
ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ . ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ . ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ
ಪೂರ್ಣ . ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ .. ಬಲ ಬಡವನ
ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ . ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ . ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ
ಪೂರ್ಣ . ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ .. ಬಲ ಬಡವನ ,
ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ . ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ . ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ
ಪೂರ್ಣ . ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ .. ಬಲ ಬಡವನ ,
ಪೂರ್ಣ ನಿ ರಕ್ತ ಪೂರ್ಣ . ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ರಕ್ತ . ಪೂರ್ಣ ಪೂರ್ಣ ಆ ಬಡವನ ಪೂ

כֹּל מְבַשֵּׂר מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר

וְגַם שְׁמֵיהֶם הָיוּמָה כִּי מִגְּלֵי סְתָרִים וְאוֹר שְׁמָתָם הָיוּמָה מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר
מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ כִּי מִגְּלֵי סְתָרִים וְאוֹר שְׁמָתָם הָיוּמָה מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר
הוֹלֵךְ עִמּוֹ בְּכָל יוֹם כִּי מִגְּלֵי סְתָרִים וְאוֹר שְׁמָתָם הָיוּמָה מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר
הַמְּלֹא אֶת הַשָּׁמַיִם כִּי מִגְּלֵי סְתָרִים וְאוֹר שְׁמָתָם הָיוּמָה מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר
וְהַמְּלֹא אֶת הָאָרֶץ

וְיוּצֵא וְהִנֵּה הַמַּיִם
יוֹרְדִים בֵּין הַכְּתֵפוֹת
וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם
הֲרָאִיתָ אֶת אֲשֶׁר
וַיֹּאמֶר אֵלַי אֵלֶּה
הַמַּיִם הַיֹּצְאִים
וְהָיָה כָּל נֶפֶשׁ
הַחַיָּה אֲשֶׁר תִּשְׁרֹץ
וְהָיָה דָּגָה רַב מְאֹד
כִּי בָּאוּ שָׁמָּה
וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר
יִחְיֶה כָּל נֶפֶשׁ
וְהָיָה דָּגָה רַב
וְעַל הַנַּחַל עֹלֶה
וְהָיָה כָּל עֵץ מַאֲכָל
וְעָלֵהוּ לֹא יִבּוֹל
וְלֹא יִתֹּם פִּרְיוֹ

וַיְהִי מִזֶּה וַיְהִי מִזֶּה וַיְהִי רַב וַיְהִי לְהַשְׁחִית · סְתָם לְהַשְׁחִית חֲלָקִים רָעִים בְּרָעִים וְחֲלָקִים טוֹבִים בְּטוֹבִים רַבִּים בְּרַבִּים וּמְעַטִּים בִּמְעַטִּים

וַיְהִי מִזֶּה וַיְהִי מִזֶּה וַיְהִי רַב וַיְהִי לְהַשְׁחִית · סְתָם לְהַשְׁחִית חֲלָקִים רָעִים בְּרָעִים וְחֲלָקִים טוֹבִים בְּטוֹבִים רַבִּים בְּרַבִּים וּמְעַטִּים בִּמְעַטִּים

מִלֶּךְ עַל עִוְרֵי מִדְרְשֵׁיכֶם · בְּמֵי מַבּוּל לָמָּה זֶה דָּמָה לָהֶם לְאָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ בֵּן אוֹ תַּלְמִיד שֶׁהָיָה מְחַלֵּל שַׁבָּתוֹת בְּרַבִּים וְעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת בְּרַבִּים וְהָיָה מְיַסְּרוֹ וְאֵינוֹ מִתְיַסֵּר וְהָיָה מְלַמְּדוֹ וְאֵינוֹ לָמוּד וְהָיָה מַזְהִירוֹ וְאֵינוֹ מִזְדָּהֵר וְהָיָה מְנַשְּׁקוֹ וְהוּא נוֹשֵׁךְ אֶת יָדוֹ · אָמַר לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אִם כָּךְ הַמְּלַמֵּד לְתַלְמִיד שֶׁהוּא רָגִיל בְּכָךְ מִיָּד בְּשָׁעָה שֶׁהוּא מְיַסְּרוֹ אֵינוֹ מִתְיַסֵּר וְכוּ' אֵינוֹ לָמוּד אֵינוֹ מִזְדָּהֵר וְכוּ' אֵינוֹ נוֹשֵׁךְ אֶת יָדוֹ אֶלָּא מְנַשְּׁקוֹ וְהוּא נוֹשֵׁךְ אֶת יָדוֹ · אַף אֲנִי אֵינִי מְבִיא מַבּוּל לָעוֹלָם אֶלָּא בְּשָׁעָה שֶׁהֵן עוֹשִׂין מַעֲשֵׂה הַמִּדּוֹת הָרָעוֹת שֶׁבָּהֶן · וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא בְּכָל הַדּוֹרוֹת שֶׁהָיוּ מְקַלְקְלִין בְּמִדּוֹת רָעוֹת שֶׁבָּהֶן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְבִיא עֲלֵיהֶם מַבּוּל וְכוּ' · וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא בְּדוֹר הַמַּבּוּל שֶׁהָיוּ מְקַלְקְלִין בְּמִדַּת הַגָּזֵל שֶׁנֶּאֱמַר כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם · וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא בְּדוֹר הַפְּלָגָה שֶׁהָיוּ מְקַלְקְלִין בְּמִדַּת הַגַּסּוּת שֶׁנֶּאֱמַר וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם פֶּן נָפוּץ עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ · וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא בְּדוֹר אַנְשֵׁי סְדוֹם שֶׁהָיוּ מְקַלְקְלִין בְּמִדַּת הַגַּסּוּת שֶׁנֶּאֱמַר וְאַנְשֵׁי סְדֹם רָעִים וְחַטָּאִים לַיְיָ מְאֹד · וְכֵן אַתָּה מוֹצֵא בְּדוֹר אַנְשֵׁי מִצְרַיִם שֶׁהָיוּ מְקַלְקְלִין בְּמִדַּת הַגַּסּוּת שֶׁנֶּאֱמַר בְּזֵדוֹן יַעֲשׂוּ עָלָם

ואתחנן . כי תוליד בנים ובני בנים . הואיל ואמר למעלה ושמרתם לעשות כאשר צוה ה׳ אתכם . יכול אפילו בשעה שהוא מוכיחן ומקללן ומבזה אותן ומחרפן ומגדפן . תלמוד לומר ושמרתם לעשות כאשר צוה ה׳ אתכם . אמרתי אינשי שכיחי ואנא שכיח . אינשי שכיחי דכתיב ושמרתם לעשות כאשר צוה ה׳ אתכם . אנא שכיח דכתיב ושמרתם לעשות כאשר צוה ה׳ אתכם . ומה אני מקיים ושמרתם לעשות כאשר צוה ה׳ אתכם . אפילו בשעה שהוא מוכיחן ומקללן ומבזה אותן ומחרפן ומגדפן . ואומר ושמרת לעשות את כל דברי התורה הזאת

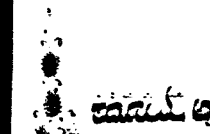

ב

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: אלה תולדות
השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: וכל שיח השדה
טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ
ואדם אין לעבד את האדמה: ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה:
ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם
לנפש חיה: ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר:
ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים
בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד
והיה לארבעה ראשים: שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר
שם הזהב: וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם: ושם הנהר השני
גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש: והנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת
אשור והנהר הרביעי הוא פרת: ויקח יהוה אלהים את האדם ויניחהו בגן עדן
לעבדה ולשמרה: ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל:
ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: ויאמר
יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו: ויצר יהוה אלהים
מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא
לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו: ויקרא האדם שמות לכל הבהמה
ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו: ויפל יהוה אלהים
תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה: ויבן יהוה
אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם: ויאמר האדם
זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת:
על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד: ויהיו שניהם
ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו:

ג

והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה
אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ
הגן נאכל: ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו
בו פן תמתון: ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון: כי ידע אלהים כי ביום
אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע: ותרא האשה כי
טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל
ותתן גם לאישה עמה ויאכל: ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו
עלה תאנה ויעשו להם חגרת: וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח
היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: ויקרא יהוה אלהים
אל האדם ויאמר אליו איכה: ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי
ואתחבא: ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל
ממנו אכלת: ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל:
ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל:
ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית
השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך: ואיבה אשית בינך ובין האשה
ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב: אל האשה אמר
הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך:
ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל
ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך: וקוץ ודרדר תצמיח
לך ואכלת את עשב השדה: בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי
ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב: ויקרא האדם שם אשתו חוה כי
היא היתה אם כל חי: ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם:
ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח
ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם: וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן
לעבד את האדמה אשר לקח משם: ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את
הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים:

ד

והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה:
ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה: ויהי
מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה: והבל הביא גם הוא מבכרות
צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו: ואל קין ואל מנחתו לא שעה
ויחר לקין מאד ויפלו פניו: ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך:
הלא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה
תמשל בו: ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו
ויהרגהו: ויאמר יהוה אל קין איה הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי
אנכי: ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה: ועתה ארור אתה
מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך: כי תעבד את האדמה
לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ: ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא:
הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה
כל מצאי יהרגני: ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם ויתן יהוה לקין
אות לבלתי הכות קין כל מצאו: ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת
עדן: וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר
כשם בנו חנוך: ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחויאל ילד את
מתושאל ומתושאל ילד את למך: ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם
השנית צלה: ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה: ושם אחיו יובל
הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב: וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל
חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה: ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען
קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי: כי שבעתים
יקם קין ולמך שבעים ושבעה: וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו
שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת את הבל כי הרגו קין: ולשת גם הוא ילד בן
ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה:

ה

זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו: זכר
ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם: ויחי אדם שלשים
ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת: ויהי ימי אדם אחרי הולידו
את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות
שנה ושלשים שנה ומת: ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש: ויחי שת
אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל
ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה ומת: ויחי אנוש תשעים שנה ויולד
את קינן: ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה
ומת: ויחי קינן שבעים שנה ומאת שנה ויולד את מהללאל: ויחי קינן אחרי
הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל
ימי קינן עשר שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה ומת: ויחי מהללאל חמש
שנים וששים שנה ויולד את ירד: ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים
שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי מהללאל חמש שנים
ותשעים שנה ושמנה מאות שנה ומת: ויחי ירד שתים שנים וששים שנה ומאת
שנה ויולד את חנוך: ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד
בנים ובנות: ויהי כל ימי ירד שתים שנים וששים שנה ותשע מאות שנה ומת:
ויחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח: ויתהלך חנוך את האלהים אחרי
הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי חנוך חמש
שנים וששים שנה ושלש מאות שנה: ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח
אתו אלהים: ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך: ויחי
מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים
ובנות: ויהי כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה ומת: ויחי למך
שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן: ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו
ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה: ויחי למך אחרי הולידו את
נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויהי כל ימי למך
שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה ומת: ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח
את שם את חם ואת יפת:

ו

ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם: ויראו בני האלהים
את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו: ויאמר יהוה לא
ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה: הנפלים
היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם
וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם: וירא יהוה כי רבה רעת האדם
בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום: וינחם יהוה כי עשה את האדם
בארץ ויתעצב אל לבו: ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני
האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם: ונח
מצא חן בעיני יהוה: אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את
האלהים התהלך נח: ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת: ותשחת
הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי
השחית כל בשר את דרכו על הארץ: ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי
מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: עשה לך תבת עצי גפר
קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר: וזה אשר תעשה אתה
שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה: צהר
תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים
ושלשים תעשה אתה: כי אני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל
בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע: והקימתי את בריתי
אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך: ומכל החי מכל בשר
שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו: מהעוף למינהו ומן
הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: ואתה
קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה: ויעש נח
ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה:

ז

ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור
הזה: מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר
לא טהורה הוא שנים איש ואשתו: גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה
לחיות זרע על פני כל הארץ: כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ
ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה:
ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה: ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ:
ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול: מן הבהמה
הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה:
שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: ויהי
לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ: בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש
השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת
השמים נפתחו: ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: בעצם היום
הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה:
הם וכל החית למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו
וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף: ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל
הבשר אשר בו רוח חיים: והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו
אלהים ויסגר יהוה בעדו: ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים
וישאו את התבה ותרם מעל הארץ: ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך
התבה על פני המים: והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים
אשר תחת כל השמים: חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים:
ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ
וכל האדם: כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: וימח את כל
היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו
מן הארץ וישאר אך נח והאשר אתו בתבה: ויגבירו המים על הארץ חמשים ומאת
יום:

ח

ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר
אלהים רוח על הארץ וישכו המים: ויסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא
הגשם מן השמים: וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה
חמשים ומאת יום: ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי
אררט: והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו
ראשי ההרים: ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה:
וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: וישלח את היונה
מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה: ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה
ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה
אליו אל התבה: ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה:
ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים
מעל הארץ: ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו
עוד: ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל
הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה: ובחדש השני
בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ: וידבר אלהים אל נח לאמר: צא מן
התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך: כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף
ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על
הארץ: ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו: כל החיה כל הרמש וכל העוף כל
רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה: ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל
הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח: וירח יהוה את ריח
הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר
לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי: עד כל ימי
הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו:

ט

ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ: ומוראכם
וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה
ובכל דגי הים בידכם נתנו: כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב
נתתי לכם את כל: אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו: ואך את דמכם לנפשתיכם
אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם:
שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם: ואתם פרו
ורבו שרצו בארץ ורבו בה: וידבר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר: והנני
מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם: ואת כל נפש החיה אשר אתכם
בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ: והקמתי
את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת
הארץ: ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש
חיה אשר אתכם לדרת עולם: את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני
וביני הארץ: והיה בעננו עב על הארץ וניראתה הקשת בענן: וזכרתי את בריתי
אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת
כל בשר: והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש
חיה בכל בשר אשר על הארץ: ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר
הקמתי בינני ובין כל בשר אשר על הארץ: ויהיו בני נח היוצאים מן התבה שם
וחם ויפת וחם הוא אבי כנען: שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ:
ויחל נח איש האדמה ונטע כרם: וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה:
וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ: ויקח שם ויפת את
השמלה וישימו על שכמם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית
ולא ראו את ערות אביהם: ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן:
ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: ויאמר ברוך יהוה אלהי שם והיה
כנען עבד למו: יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם והיה כנען עבד למו:
ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה: ויהי כל ימי נח תשע מאות
שנה וחמשים שנה ויכת:

י

ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולד להם בנים אחרי המבול: בני יפת גמר
ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: ובני גמר אשכנז ריפת ותוגרמה: ובני יון
אלישה ותרשישה כתים ודודנים: מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש לשונו
למשפחתם בגוייהם: ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: ובני כוש סבא וחוילה
וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן: וכוש ילד את נמרד הוא החל
להיות גבר בארץ: הוא היה גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד
לפני יהוה: ותהי רשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער: מן הארץ ההוא
יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח: ואת רסן בין נינוה ובין כלח
הוא העיר הגדלה: ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים:
ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: וכנען ילד את
צידן בכרו ואת חת: ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי: ואת החוי ואת הערקי
ואת הסיני: ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני:
ויהי גבול הכנעני מצידן בואכה גרר עד עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים
עד לשע: אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם: ולשם גם הוא ילד
אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול: ובני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם:
ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש: וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר:
ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן:
ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח: ואת הדורם ואת אוזל
ואת דקלה: ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא: ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב
כל אלה בני יקטן: ויהי מושבם ממשא בלכתך סנחריב הר קדם: אלה בני שם
למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם: אלה משפחת בני נח לתולדתם בגוייהם
ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול:

יא

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים: ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה
בארץ שנער וישבו שם: ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה
לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר: ויאמרו הבה נבנה לנו
עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ: וירד יהוה
לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם: ויאמר יהוה הן עם אחד
ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות:
הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: ויפץ יהוה אתם
משם על פני כל הארץ וחדלו לבנת העיר: על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה
שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ: אלה תולדת שם שם בן
מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול: ויחי שם אחרי הולידו את
ארפכשד חמש שנים ומאת שנה ויולד בנים ובנות: וארפכשד חי חמש ושלשים
שנה ויולד את שלח: ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע
מאות שנה ויולד בנים ובנות: ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר: ויחי שלח
אחרי הולידו את עבר שלש שנים ושלש מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויחי עבר
ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג: ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה
וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו:
ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות:
ויחי רעו שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג: ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג
שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את
נחור: ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות: ויחי
נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח: ויחי נחור אחרי הולידו את תרח מאה
שנה ותשע עשרה שנה ויולד בנים ובנות: ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם
את נחור ואת הרן: ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן
והרן הוליד את לוט: וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים:
ויקחו אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת
הרן אבי מלכה ואבי יסכה: ותהי שרי עקרה אין לה ולד: ויקח תרח את אברם
בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור
כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם: ויהיו ימי תרח חמש שנים
ומאתים שנה וימת תרח בחרן:

יב

ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר
אראך: ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה מברכיך
ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה: וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה
וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן: ויקח אברם את
שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו
בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען: ויעבר אברם בארץ עד מקום
שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ: וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן
את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו: ויעתק משם ההרה מקדם
לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם
יהוה: ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה: ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה
לגור שם כי כבד הרעב בארץ: ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי
אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את: והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו
אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו: אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך
וחיתה נפשי בגללך: ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה
היא מאד: וירא אתה שרי פרעה ויהללו אל פרעה ותקח האשה בית פרעה:
ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות
וגמלים: ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם:
ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא:
למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך: ויצו עליו
פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו:

יג

ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה: ואברם כבד מאד
במקנה בכסף ובזהב: וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם
אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי: למקום המזבח אשר עשה שם בראשנה
ויקרא שם אברם בשם יהוה: וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים:
ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו:
ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב
בארץ: ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני
רעיך כי אנשים אחים אנחנו: הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל
ואימנה ואם הימין ואשמאילה: וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי
כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה
צוער: ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו:
אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם: ואנשי סדם רעים
וחטאים ליהוה מאד: ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך
וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה: כי את כל הארץ אשר
אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם: ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם
יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה: קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה
כי לך אתננה: ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח
ליהוה:

יד

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל
מלך גוים: עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך
אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער: כל אלה חברו אל עמק
השדים הוא ים המלח: שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה
מרדו: ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר ואשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת
קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים: ואת החרי בהרם שעיר עד
אל פארן אשר על המדבר: וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל
שדה העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצן תמר: ויצא מלך סדם ומלך עמרה
ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק
השדים: את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער
ואת אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה: עמק השדים באת באת בארת
ומלכי סדם ועמרה נפלו שמה והנשארים הרה נסו: ויקחו את כל רכוש סדם
ועמרה ואת כל אכלם וילכו: ויקחו את לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילך והוא
יושב בסדם: ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי
אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם: וישמע אברם כי נשבה אחיו
וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן: ויחלק עליהם
לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק: וישב את כל
הרכש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים והעם: ויצא מלך סדם
לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה
הוא עמק המלך: ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון:
ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ: ובורך אל עליון אשר
מגן צרריך בידך ויתן לו מעשר מכל: ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש
והרכש קח לך: וישא אברם את ידו אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ: אם
מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם:
בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא
הם יקחו חלקם:

טו

אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם
אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד: ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך
ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר: ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע
והנה בן ביתי יורש אתי: והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר
יצא ממעיך הוא יירשך: ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים
אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך: והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה:
ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת
לרשתה: ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה: ויאמר אליו קחה לי עגלה
משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל: ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם
בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו והציפור לא בתר: וירד העיט על הפגרים
ויבתרם אברם: ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה
גדלה נפלת עליו: ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם
ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי
כן יצאו ברכש גדול: ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה:
ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה: ויהי השמש באה
ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה: ביום
ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר
מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת: את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני: ואת החתי
ואת הפרזי ואת הרפאים: ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי:

טז

ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר: ותאמר שרי אל
אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ויאבה
אברם לקול שרי: ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר
שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם איש לו לאשה: ויבא אל הגר
ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה: ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך
אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה יפט יהוה בינותי וביניך:
ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי
ותברח מפניה: וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור:
ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה ושור ואיל לזבח לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם ויקחו את אשר צוה משה אל פני האהל ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח והקטיר המזבחה את החלב והכליות ואת היתרת מן הכבד מן החטאת כאשר צוה יהוה את משה ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה ויזבח את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב ואת העלה הגישו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח ורחץ בקרב ובכרעים ויקטר על העלה על המזבח וגם את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו כראשון ויקרב את העלה ויעשה כמשפט ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר המזבחה מלבד עלת הבקר ויזבח את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויגישו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכליות ויתרת הכבד ויקטרו את החלבים על הבשר ויקטר את החלבים המזבחה והבשר ואת עור שרף באש משה ויאמר אהרן אל משה הן היום שבעים שנה ואם הקרבתי היום חטאת ועלתי לפני יהוה וקראני כאלה הרעות ואכלתי חטאת היום היטב בעיני יהוה ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם ויראה כבוד יהוה אל כל העם ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם

ויקח אהרן בן אביהו ובניו את מחתתיהם ויתנו עליהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אותם ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה ויקרבו וישאום בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה ויאמר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו פרעותיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמותו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמותו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה

וידבר יהוה אל אהרן לאמר יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמותו חקת עולם לדרתיכם ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור ולהורות את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה

וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא ואכלתם אתה במקום קדוש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי ואת חזה התנופה ושוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך נתנים מזבחי שלמי בני ישראל שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיתה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני הנותרים לאמר מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן אתה לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי ויאמר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקרנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום היטב בעיני יהוה ושמע משה ויטב בעיניו

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אליהם דברו אל בני ישראל לאמר זאת הבהמה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ כל מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה אינו מפריס טמא הוא לכם ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא הפריס טמא הוא לכם ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר ושקשקת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו וכל אשר אין לו סנפיר ושקשקת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם ומנבלתם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו כל אשר אין לו סנפיר ושקשקת במים שקץ הוא לכם ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה ואת הראה ואת האיה למינה ואת כל ערב למינו ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו ואת הכוס ואת הינשוף ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם ואת השלך ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף וכל שרץ העוף אשר הולך על ארבע שקץ הוא לכם אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לו כרעים מלמעלה לנתר בהן על הארץ אתה מהם תאכלו את הארבה למינהו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם ובאלה תטמאו כל הנוגע בנבלתם יטמא עד הערב ואשר ישא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב כל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע אינה שסעה ופרסה לא הפריס עלי טמאים הם כל נוגעיהם יטמאו וכל השסע שפה ופרסת לא מפרסת ומעלת גרה מן הבהמה אשר תהיה לכם הנוגע בנבלתם יטמא עד הערב ואשר ישא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב כל הולך על כפיו ובכל ההלך על ארבע כל אשר לו ארבע רגלים שקצים הם לכם כל נוגעיהם יטמאו עד הערב ואשר ישא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב שקצים הם לכם ואת אלה טמא הוא לכם בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת כל אלה בשרץ טמאים הם לכם כל הנוגע בהם במותם יטמא עד הערב וכל אשר יפל עליו מהם במותם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא ונטמא עד הערב ואחר יטהר וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו כל אוכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים טמא יהיה וכל משקה אשר ישתה בכל כלי טמא יהיה וכל אשר יפל משרפתם עליו טמא יהיה תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור וכל הנוגע בנבלתם יטמא וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנוגע בנבלתה יטמא עד הערב והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל וכל הולך על גחון ועל כל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ על הארץ כי אנכי יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת על הארץ להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל

ואתה

ויאמר אליו אלהים אנכי אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשמך שם
ואנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך ויאמר יעקב
אל יוסף עתה אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי ויאמר ישראל אל יוסף
בא הנה ואשלחך אל פרעה ואמרת אליו אשר בארץ כנען באו אלי ואנשי המקנה כי
אנשי מקנה היו כי עדרי צאן ומקנה היו ובקרם ואת כל אשר להם הביאו ועתה אמר
לכם ונתן לכם את ארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן ויאמר יוסף אל אחיו
ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען
באו אלי והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו צאנם ובקרם ובל אשר להם הביאו
ועתה אם ימצא בכם אנשי חיל ושמתם אותם שרי מקנה על אשר לי ויקח מקצה
אחיו חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו
אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ
כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך
באו אליך הארץ מצרים לפניך במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ
גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמת אותם שרי מקנה על אשר לי ואחרי כן
הביא יוסף את יעקב אביו ויעמד לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה ויאמר פרעה
אל יעקב כמה ימי שני חייך ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת
שנה מעטים ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי
מגוריהם ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה וישב יוסף את אביו ואת אחיו
ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה ויכלכל
יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף ולחם בכל הארץ כי כבד
הרעב מאד ותלה ארץ מצרים ואת ארץ כנען מפני הרעב ויקבץ יוסף את כל הכסף
הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף בית
פרעה ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען כל מצרים יבאו אל יוסף לאמר הבה
לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם
במקניכם אם אפס כסף ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים
ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא
ותתם השנה ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף
וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתינו ואדמתנו למה נמות
לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה
ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם קנה יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה
כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה ואת העם
הגביר אתו מקצה גבול מצרים ועד קצהו רק אדמת הכהנים לבד לא קנה כי חק
לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את
אדמתם ויאמר יוסף אל העם הן קניתי היום אתכם ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם
זרע וזרעתם את האדמה והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידת יהיה
לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם ויאמרו החייתנו נמצא
חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה ויהי לחק עד היום הזה על אדמת מצרים
לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה ויישב ישראל בארץ מצרים
בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה
ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ושלשים ומאת שנה ויקרבו ימי ישראל למות
ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי
ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים
וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו
ישראל על ראש המטה

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו
את מנשה ואת אפרים ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל
וישב על המטה ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך
אתי ויאמר אלי הנני מפרך והרביתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת
לזרעך אחריך לאחזת עולם ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי
אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי ומולדתך אשר הולדת
אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל
בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא
בית לחם ויראו עיני ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה ויאמר יוסף אל אביו
בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם ועיני ישראל כבדו
מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם ויאמר אל יוסף ראה
פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו
וישתחו לאפיו ארצה ויאמר יוסף אל ישראל אביו כי זה הבכר שים ימינך על
ראשו ויברכהו ויאמר אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם
את זרעך ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה ויאמר יוסף אל ישראל
אביו כי זה הבכר שים ימינך על ראשו ויברכהו ויאמר אל יוסף ראה פניך לא פללתי
והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו
ארצה ויאמר יוסף אל ישראל אביו כי זה הבכר שים ימינך על ראשו ויברכהו

שאתה

ואתחנן

ואמרת בשלחך אותו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים ויברכך יי אלהיך בכל אשר תעשה

ויאמר אליו אברהם
הנה נא לי אשה
ולבני לבן אחי אבי
ולקחת אשה לבני
ויאמר אליו העבד
אולי לא תאבה האשה
ללכת אחרי
השב אשיב את בנך
ויאמר אליו אברהם
השמר לך פן תשיב
את בני שמה
ה' אלהי השמים
אשר לקחני מבית אבי
ומארץ מולדתי
ואשר דבר לי
ואשר נשבע לי
לזרעך אתן את הארץ
הזאת הוא ישלח
מלאכו לפניך
ולקחת אשה לבני
משם

ואחרי שהיה מתפלל בכוונה גדולה
ובהתלהבות נפלא
היה מתחיל לומר
בקול רם ובנעימה נפלאה
את הפסוקים
"ברוך שאמר והיה העולם"
ואחר כך
"ישתבח שמך לעד"
ואחר כך
"הודו לה' קראו בשמו"
ואחר כך
"אשרי יושבי ביתך"
ואחר כך
"הללו את ה' מן השמים"
ואחר כך
"הללו אל בקדשו"
ואחר כך
"הללו בחצצרות"
ואחר כך
"הללו בצלצלי שמע"
ואחר כך
"כל הנשמה תהלל יה"
ואחר כך
"הללויה הללו אל בתעצומות רקיעו"
ואחר כך
"הללויה הללו את ה' מן הארץ"
ואחר כך
"הללויה הללו את ה' בקדש"
ואחר כך
"הללויה הללו את ה' בתוך"
ואחר כך
"הללויה הללו את ה' בשמים

וזאת

הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו : ויאמר ה׳ מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אש דת למו : אף חובב כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברותיך : תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב : ויהי בישורון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל : יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר : וזאת ליהודה ויאמר שמע ה׳ קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה : וללוי אמר תמיך ואורך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה : האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע : כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו : יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך : ברך ה׳ חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו לא יקומו : ולבנימין אמר ידיד ה׳ ישכן לבטח עליו חופף עליו כל היום ובין כתפיו שכן : וליוסף אמר מברכת ה׳ ארצו ממגד שמים מטל וממעמקת רבצת תחת : וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים : ומראש הרי קדם וממגד גבעות עולם : וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבוא ברכה ליוסף ולקדקד נזיר אחיו : בכור שורו הדר לו ונראמ רים קרניו בהם עמים יחד יגח אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה : ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתיך ויששכר באהליך : עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול : ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד : וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק סופן עם צדקות ה׳ עשה ומשפטיו עם ישראל : ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת ה׳ ים ודרומה ירשה : ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצים לאחיו וטבל בשמן רגלו : ברזל ונחושה מנעליך וכימיך דבאך : אין כאל ישרון רוכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים : משנה אלהי קדם ומתחת זרועות עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד : וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל : אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה׳ מגן עזרך וחרב גאותך ויכחשו אויביך לך וא תדרך על במותימו :

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו : ויאמר ה׳ מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אש דת למו : אף חובב כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברותיך : תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב : ויהי בישורון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל : יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר : וזאת ליהודה ויאמר שמע ה׳ קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה : וללוי אמר תמיך ואורך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה : האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע : כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו : יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך : ברך ה׳ חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו לא יקומו : ולבנימין אמר ידיד ה׳ ישכן לבטח עליו חופף עליו כל היום ובין כתפיו שכן : וליוסף אמר מברכת ה׳ ארצו ממגד שמים מטל וממעמקת רבצת תחת : וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים : ומראש הרי קדם וממגד גבעות עולם : וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבוא ברכה ליוסף ולקדקד נזיר אחיו : בכור שורו הדר לו ונראמ רים קרניו בהם עמים יחד יגח אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה : ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתיך ויששכר באהליך : עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול : ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד : וירא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק סופן עם צדקות ה׳ עשה ומשפטיו עם ישראל : ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת ה׳ ים ודרומה ירשה : ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצים לאחיו וטבל בשמן רגלו : ברזל ונחושה מנעליך וכימיך דבאך : אין כאל ישרון רוכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים : משנה אלהי קדם ומתחת זרועות עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד : וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל : אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה׳ מגן עזרך וחרב גאותך ויכחשו אויביך לך וא תדרך על במותימו :

מדרש

אתה

אשרי

אשרי יושבי ביתך · עוד יהללוך סלה · אשרי העם שככה לו · אשרי העם שיי אלהיו ·

אשרי

אשרי תמימי דרך · ההולכים בתורת יי · אשרי נוצרי עדותיו · בכל לב ידרשוהו · אף לא פעלו עולה · בדרכיו הלכו · אתה צויתה פקודיך · לשמור מאד · אחלי יכונו דרכי · לשמור חקיך · אז לא אבוש · בהביטי אל כל מצותיך · אודך בישר לבב · בלמדי משפט צדקך · את חקיך אשמור · אל תעזבני עד מאד ·

אשרי

אשרי איש ירא את יי · במצותיו חפץ מאד · גבור בארץ יהיה זרעו · דור ישרים יבורך · הון ועושר בביתו · וצדקתו עומדת לעד · זרח בחשך אור לישרים · חנון ורחום וצדיק · טוב איש חונן ומלוה · יכלכל דבריו במשפט · כי לעולם לא ימוט · לזכר עולם יהיה צדיק · משמועה רעה לא יירא · נכון לבו בטוח ביי · סמוך לבו לא יירא · עד אשר יראה בצריו · פזר נתן לאביונים · צדקתו עומדת לעד · קרן תרום בכבוד · ראה ותכעס · שן נמס תאוה · תכלית רשעים תאבד ·

אשרי

אשרי תמימי דרך · ההולכים בתורת יי · אשרי נוצרי עדותיו · בכל לב ידרשוהו · אף לא פעלו עולה · בדרכיו הלכו · אתה צויתה פקודיך · לשמור מאד · אחלי יכונו דרכי · לשמור חקיך · אז לא אבוש · בהביטי אל כל מצותיך · אודך בישר לבב · בלמדי משפט צדקך · את חקיך אשמור · אל תעזבני עד מאד ·

אשרי

אשרי איש ירא את יי · במצותיו חפץ מאד · גבור בארץ יהיה זרעו · דור ישרים יבורך · הון ועושר בביתו · וצדקתו עומדת לעד · זרח בחשך אור לישרים · חנון ורחום וצדיק · טוב איש חונן ומלוה · יכלכל דבריו במשפט · כי לעולם לא ימוט · לזכר עולם יהיה צדיק · משמועה רעה לא יירא · נכון לבו בטוח ביי · סמוך לבו לא יירא · עד אשר יראה בצריו · פזר נתן לאביונים · צדקתו עומדת לעד · קרן תרום בכבוד · ראה ותכעס · שן נמס תאוה · תכלית רשעים תאבד ·

אשרי

אשרי יושבי ביתך · עוד יהללוך סלה · אשרי העם שככה לו · אשרי העם שיי אלהיו ·

ואלו הן הנדרים שהחכמים מתירין בהן ואלו הן הנדרים שאין החכמים מתירין בהן
הרי עלי שלא אכלתי בשר ואכל דגים שלא אכלתי דגים ואכל בשר שלא אכלתי בשר
ודגים ואכל בשר בצלים שלא אכלתי בשר בצלים ואכל בשר בשום שלא אכלתי בשר
בשום ואכל בשר בכותח שלא אכלתי בשר בכותח ואכל בשר בחרדל שלא אכלתי בשר
בחרדל ואכל בשר בחלב שלא אכלתי בשר בחלב ואכל בשר בביצים שלא אכלתי בשר
בביצים ואכל בשר בגבינה שלא אכלתי בשר בגבינה ואכל בשר בירקות שלא אכלתי
בשר בירקות ואכל בשר בקטנית שלא אכלתי בשר בקטנית ואכל בשר בתבשיל שלא
אכלתי בשר בתבשיל ואכל בשר בכמה מיני תבשילין שלא אכלתי בשר בכמה מיני
תבשילין ואכל בשר בכמה מיני מאכלין שלא אכלתי בשר בכמה מיני מאכלין ואכל
בשר בכמה מיני מיני מאכלין שלא אכלתי בשר בכמה מיני מיני מאכלין ואכל בשר
בכמה מיני מיני מיני מאכלין שלא אכלתי בשר בכמה מיני מיני מיני מאכלין ואכל
בשר בכמה מיני מיני מיני מיני מאכלין שלא אכלתי בשר בכמה מיני מיני מיני מיני
מאכלין ואכל בשר בכמה מיני מיני מיני מיני מיני מאכלין שלא אכלתי בשר בכמה
מיני מיני מיני מיני מיני מיני מאכלין ואכל בשר בכמה מיני מיני מיני מיני מיני
מיני מאכלין שלא אכלתי בשר בכמה מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מאכלין
ואכל בשר בכמה מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מאכלין שלא אכלתי בשר
בכמה מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מאכלין ואכל בשר בכמה מיני
מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מאכלין שלא אכלתי בשר בכמה
מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מאכלין ואכל בשר
בכמה מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מאכלין
שלא אכלתי בשר בכמה מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני
מיני מיני מיני מאכלין ואכל בשר בכמה מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני
מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מאכלין שלא אכלתי בשר בכמה מיני מיני מיני
מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מאכלין
ואכל בשר בכמה מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני
מיני מיני מיני מיני מיני מאכלין שלא אכלתי בשר בכמה מיני מיני מיני מיני מיני
מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני
מיני מאכלין ואכל בשר בכמה מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני
מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני
מיני מיני מיני מאכלין שלא אכלתי בשר בכמה מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני
מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני
מיני מיני מיני מיני מיני מאכלין ואכל בשר בכמה מיני מיני מיני מיני מיני מיני
מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני
מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מאכלין שלא אכלתי בשר בכמה מיני מיני מיני
מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני
מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מאכלין ואכל בשר בכמה מיני מיני
מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני מיני

בר בריה מרבה הוא אמרת בה ואמרת ליה סליק ואמרת ליה ואמרת ליה ואמרת ליה

לא אמות

לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה. יסרני יה ולמות לא נתנני. פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה. זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו. אודך כי עניתני ותהי לי לישועה. אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו. זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו. אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הושיעה נא. אנא יהוה הצליחה נא אנא יהוה הצליחה נא. ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה. אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח. אלי אתה ואודך אלהי ארוממך. הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו. יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה. כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו. להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו. מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור. סומך יהוה לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים. עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו. קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת. רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם. שומר יהוה את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד. תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה.

הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו. יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו. יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו. יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו. מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה. יהוה לי לא אירא מה יעשה לי אדם. יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי. טוב לחסות ביהוה מבטח באדם. טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים. כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם. סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם. סבוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם. דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני. עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה. קול רנה וישועה באהלי צדיקים. ימין יהוה עשה חיל. ימין יהוה רוממה. ימין יהוה עשה חיל. לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה. יסרני יה ולמות לא נתנני. פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה. זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו. אודך כי עניתני ותהי לי לישועה. אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה. מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו. זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו. אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הושיעה נא. אנא יהוה הצליחה נא אנא יהוה הצליחה נא. ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה. אל יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח. אלי אתה ואודך אלהי ארוממך. הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו. יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה. כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו. להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו. מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור. סומך יהוה לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים. עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו. קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת. רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם. שומר יהוה את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד. תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה.

אין שומעין לו לומר לא שמעתי אלא אם כן שמע מכל אדם. אמר להם לא שמעתי אלא שאני סבור. אמר להם לא שמעתי אלא שאני חושד את עצמי. אמר להם לא שמעתי אלא שאני חושד את חבירי. אמר להם לא שמעתי אלא שחבירי חושדין אותי. אמר להם לא שמעתי אלא שאני חושד את חבירי ושאני סבור. אמר להם לא שמעתי אלא שחבירי חושדין אותי ושאני סבור. אמר להם לא שמעתי אלא שאני חושד את עצמי ושאני חושד את חבירי. אמר להם לא שמעתי אלא שאני חושד את עצמי ושחבירי חושדין אותי. אמר להם לא שמעתי אלא שאני חושד את עצמי ושאני חושד את חבירי ושאני סבור. אמר להם לא שמעתי אלא שאני חושד את עצמי ושחבירי חושדין אותי ושאני סבור. אמר להם לא שמעתי אלא שאני חושד את עצמי ושאני חושד את חבירי ושחבירי חושדין אותי. אמר להם לא שמעתי אלא שאני חושד את עצמי ושאני חושד את חבירי ושחבירי חושדין אותי ושאני סבור

כה היתה ..

מלא מצא אמתכם מלא מלמוד · מלאכתכם בשמים ואתם בארץ · מתו
ומלאכתכם בארץ ואתם בשמים · וכי מלאכתם קלה ואתם אתם קשה ומה
תלמוד לומר ומלאכתו נעשית על ידי אחרים ..

ומלאכתו נעשית על ידי עצמו ומה תלמוד לומר ויכל כל מלאכתו אשר עשה
אלא לומר לך כל מי שיש בידו מלאכה ושבת הרי הוא כאלו עשה מלאכה ..

פרשת שני לחמשה

ויכל ויכלו ויכלת הרי שלשה · ויכל משה ויכלו כל העדה ויכלת אתה
על כולם הרי חמשה · ויכל משה לכתוב את הדברים האלה על ספר עד תמם
מה תלמוד לומר עד תמם אלא מלמד שכתב משה את כולם בשמחה ובטוב לב
כיון שהגיע לסוף נתקשה בהם ואמר הרי כתבתי את כולם ולא נתנו לי
אלא בשביל ישראל אמרו לו ישראל משה רבינו כתבת חמשה חומשי תורה
ונתנו לך אמר להם כך נתנו לי אמרו לו אם כן אנו מי שאמר לנו שנקבל
תורה אמר לנו שנתנה לנו ואנו כתובים בה אמר להם משה רבינו אף אני
כתובים בה אמרו לו הוי משה רבינו אם כן אנו מי שאמר לנו שנקבל תורה
אמר לנו שנתנה לנו ואנו כתובים בה אמר להם משה רבינו אף אני כתובים
בה אמרו לו הוי משה רבינו אם כן אנו מי שאמר לנו שנקבל תורה אמר לנו
שנתנה לנו ואנו כתובים בה אמר להם משה רבינו אף אני כתובים בה ..

פרשת שני לחמשה

ויכל משה לכתוב את הדברים האלה על ספר עד תמם ..

אלה

אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד
איתמר בן אהרן הכהן · ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל
אשר צוה יהוה את משה · ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש ורקם
ותכלת וארגמן ושני ובוץ · כל הזהב העשוי למלאכת בכל קדש ויהי זהב
התנופה תשע עשרה ככר ושבע מאות ושלשים שקל · ומאת הכסף פקודי
העדה מאה ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל · ואת הנחשת תנופה
שבעים ככר ואלפים ומאתים שקל · ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת
מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח · ואת אדני
החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר
סביב · את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי
בניו לכהן · ויעשו את כל אשר צוה יהוה את משה כן עשו · ויעש את
שמן המשחה ואת קטרת הסמים מעשה רוקח · ויעש את מזבח עלה בפתח
משכן אהל מועד ואת מזבח הנחשת אשר לו את מכבר הנחשת אשר לו ואת
כל כלי המזבח · ואת הכיור ואת כנו ואת המכסה לשרת בפתח אהל מועד ..

פרשת שני לחמשה

אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה עבדת הלוים ביד
איתמר בן אהרן הכהן · ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל
אשר צוה יהוה את משה · ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש ורקם
ותכלת וארגמן ושני ובוץ · כל הזהב העשוי למלאכת בכל קדש ויהי זהב
התנופה תשע עשרה ככר ושבע מאות ושלשים שקל · ומאת הכסף פקודי
העדה מאה ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל · ואת הנחשת תנופה
שבעים ככר ואלפים ומאתים שקל · ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת
מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח · ואת אדני
החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר
סביב · את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי
בניו לכהן · ויעשו את כל אשר צוה יהוה את משה כן עשו · ויעש את
שמן המשחה ואת קטרת הסמים מעשה רוקח · ויעש את מזבח עלה בפתח
משכן אהל מועד ואת מזבח הנחשת אשר לו את מכבר הנחשת אשר לו ואת
כל כלי המזבח · ואת הכיור ואת כנו ואת המכסה לשרת בפתח אהל מועד ..

פרשת שני לחמשה

ויכל משה לכתוב את הדברים האלה על ספר עד תמם ..

כה היתה ..

ישראל קדושים הם לה' ראשית תבואתו. כל אוכליו יאשמו רעה תבוא
להם נאם ה'. שמעו דבר ה' בית יעקב וכל משפחות בית ישראל.
כה אמר ה' מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי
ההבל ויהבלו. ולא אמרו איה ה' המעלה אותנו מארץ מצרים המולכנו
במדבר בארץ ערבה ושחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר בה איש
ולא ישב אדם שם. ואביא אתכם אל ארץ הכרמל לאכול פריה וטובה
ותבאו ותטמאו את ארצי ונחלתי תשימו לתועבה. הכהנים לא אמרו
איה ה' ותופשי התורה לא ידעוני הרועים פשעו בי והנביאים נבאו
בבעל וילכו אחרי לא יועיל. לכן עוד אריב אתכם נאם ה' ואת בני
בניכם אריב. כי עברו איי כתים וראו וקדר שלחו הנה והתבוננו מאד
וראו היש כזאת. הגוי אשר המיר אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר
כבודו בלא יועיל. שממו שמים על זאת וסערו חרבו מאד נאם ה'.
כי שתים עשו עמי אותי עזבו מקור מים חיים לחצוב להם בארות
בארות נשברים אשר לא יכילו המים. הפלגש ישראל אם בן בית
אם יליד הבית. כי עתה אמר ה' פדה את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו.
ובאו ורנו במרום ציון ונהרו אל טוב ה' על דגן ועל תירוש ועל יצהר
ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא יוסיפו עוד לדאבה
עוד. אז תשמח בתולה במחול ובחורים וזקנים יחדו והפכתי אבלם
לששון ונחמתים והשמחתים מיגונם. ונפש הכהנים דשנתי בדשן
ועמי את טובי ישבעו נאם ה'. כה אמר ה' קול ברמה נשמע נהי
בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי אינם.
כה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי יש שכר לפעלתך
ושבו מארץ אויב. ויש תקוה לאחריתך נאם ה' ושבו בנים לגבולם.
שמוע שמעתי אפרים מתאונן יסרתני ואוסר כעגל לא למד השיבני
ואשובה כי אתה ה' אלהי. כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי
ספקתי על ירך בושתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי. הילד
שעשועים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם
ארחמנו נאם ה'. הקימי לך ציונים שומי לך תמרורים שיתי לבך
לדרך הלכת שובי בתולת ישראל שובי אל עריך אלה. עד מתי
תתחמקין הבת השובבה כי ברא ה' חדשה בארץ נקבה תסובב גבר.

חזק וּבְיָנוּ לְהַשְׁלִים לְשַׁלּוּם ׀ וְנוֹבָה לְהַתְחִיל וּלְהַשְׁלִים
לְשַׁלּוּם

חזק וּבְיָנוּ לְהַשְׁלִים לְשַׁלּוּם ׀ וְנוֹבָה לְהַתְחִיל וּלְהַשְׁלִים
לְשַׁלּוּם

395

הגהות מהרש"ל ומהר"ם מפאדוא ומהר"ם מלובלין ומהר"ש מלונטשיץ ומהר"ם מלובלין

ואם לא ישיגנו ידו ולא יוכל לתת את שה ולקח את
אשם אשר חטא בו שתי תרים או שני בני יונה
לה' אחד לחטאת ואחד לעולה: והביא את
אשר לו חטאת ראשון ומלק את ראשו מנגד
עורפו ולא יבדיל: והזה מדם החטאת על
קיר המזבח ויתר הדם ימצה אל יסוד המזבח
חטאת הוא: ואת השני יעשה עולה כמשפט
ונכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא מאחת
מאלה ונסלח לו: ואם לא תשיג ידו לשתי
תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו
אשר חטא עשירית האיפה סלת לחטאת לא
ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת
הוא: והביאה אל הכהן וקמץ הכהן מן הסלת
את מלוא קמצו את אזכרתה והקטיר הכהן
המזבחה על אשי ה' חטאת הוא: וכפר עליו
הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה
ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה: וידבר ה'
אל משה לאמר: נפש כי תמעל מעל
ושגגה בקדשי ה' והביא את אשמו לה'
איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים
בשקל הקדש אשם הוא: את אשר חטא
מן הקדש ישלם ואת חמשתיו יסף עליו
ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל
האשם ונסלח לו: ואם נפש כי תחטא
ועשתה אחת מכל מצות ה' אשר לא תעשינה
ולא ידע ואשם ונשא עונו: והביא איל
תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן
והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג
והוא לא ידע ונסלח לו: אשם הוא אשם
אשם לה' לה': וידבר ה' אל משה לאמר:
נפש כי תחטא ומעלה מעל בה' וכחש
בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל
או עשק את עמיתו: או מצא אבדה
וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל
אשר יעשה האדם לחטא בהנה: והיה כי
יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל
או את העשק אשר עשק או את הפקדון
אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא:
או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם
אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא
לו יתננו ביום אשמתו: והביא את אשמו
לה' איל תמים מן הצאן בערכך לאשם
אל הכהן: וכפר עליו הכהן לפני ה'
ונסלח לו על אחת מכל אשמתו אשר יעשה
לאשמה בה: וידבר ה' אל משה לאמר:
צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת
העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח
כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד
בו: ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד
ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר
תאכל האש את העלה על המזבח ושמו
אצל המזבח: ופשט את בגדיו ולבש
בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ
למחנה אל מקום טהור: והאש על
המזבח תוקד בו לא תכבה והבעיר עליה
הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה
והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד
תוקד על המזבח לא תכבה: וזאת תורת
המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני ה'
אל פני המזבח: והרים ממנו בקמצו
מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה
אשר על המנחה והקטיר המזבחה ריח
ניחח אזכרתה לה': והנותרת ממנה
יאכל אהרן ובניו מצות תאכל במקום
קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: לא
תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי
קדש הוא כחטאת וכאשם: כל זכר
בבני אהרן יאכל אתה חק עולם לדרתיכם
מאשי ה' כל אשר יגע בהם יקדש:
וידבר ה' אל משה לאמר: זאת קרבן
אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המשח
אתו עשרית האיפה סלת מנחה תמיד
מחציה בבקר ומחציה בערב: על מחבת
בשמן משרה תעשה מרבכת תביא
מפתי מנחת בקעים תעשה ריח ניחח
לה': והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה
אתה חק עולם לה' כליל תקטר: וכל
מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל:
וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל
אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת
במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת
לפני ה' קדש קדשים הוא: החטאת
הכהן המחטאת אתה במקום אשר תשחט
העלה תשחט החטאת קדש קדשים הוא:

זמירות לשבת בראשית

סליחה לימותה סליחה נפתו סליחה לימותה אכו לוון

סליחה לימותה סליחה נפתו סליחה לימותה אכו

סליחה לימותה סליחה נפתו

סליחה לימותה אכו

" ואחרונה שבכל מקום שהוא אומר על המתים "

" ואחרונה שבכל מקום שהוא אומר על המתים לפי שהוא אומר בכל מקום שהוא אומר על המתים לפי שהוא אומר בכל מקום שהוא אומר על המתים לפי שהוא אומר ב

תפלת צבור

מי שעמה

אחה

402

שבעי

ליה מי סברת מילתא דרבנן הוא דלא אמרי אלא בדלא אתמר עליה אבל אתמר עליה אמרי

ואמר לו אם אתה רוצה לעשות לי טובה אל תשאל אותי שום שאלה ואל תדבר עמי כלל ואני אעשה עמך כל מה שתבקש ממני. ויאמר לו הנה אני מבקש ממך שתתן לי מאה זהובים ואל תשאל אותי למה אני צריך להם. ויאמר לו הנה אני נותן לך אלף זהובים ואל תשאל אותי למה אני נותן לך אותם

ברכי

נפשי את יי׳ ויי׳ אלהי גדלת
בוש והכלם יחדו
חפץ בצדקתו יגדיל תורה
ויאדיר
ישועה יי׳ ברוך הגבר אשר
ישים יי׳ מבטחו
ולא פנה אל רהבים ושטי כזב
ברוך אתה יי׳ אלהי ישראל
מעולם ועד עולם
ויאמרו כל העם אמן והללויה

ברכי נפשי את יי׳ ויי׳ אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת עוטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה המקרה במים עליותיו הקורה בעבים השם רכובו ההולך על כנפי רוח עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד מבול תהומו כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון יעלו הרים וירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם חוק לא יעברון לא ישובון לכסות הארץ ולא יעברון לא ישובון לכסות הארץ ולא יעברון לא ישובון לכסות הארץ ול

ואמר הכתב הרי לך ראיה מפורשת . ואמר הנתבע לא ידעתי
ראיתי שכתב כך . ואמר התובע הרי לך עדים שראו שכתב
כך . ואמר הנתבע לא ידעתי . ואמר התובע הרי לך עדים
שראו שחתם . ואמר הנתבע לא ידעתי . ואמר התובע הרי
לך עדים שראו שמסר לו . ואמר הנתבע לא ידעתי . ואמר
התובע הרי לך עדים שראו שקיבל ממנו . ואמר הנתבע לא
ידעתי . ואמר התובע הרי לך עדים שראו שהלוה לו . ואמר
הנתבע לא ידעתי . ואמר התובע הרי לך עדים שראו שפרע
לו . ואמר הנתבע לא ידעתי . ואמר התובע הרי לך עדים
שראו שמחל לו . ואמר הנתבע לא ידעתי . ואמר התובע
הרי לך עדים שראו שנתפייסו זה לזה . ואמר הנתבע לא
ידעתי . ואמר התובע הרי לך עדים שראו שהשביעו בבית
דין . ואמר הנתבע לא ידעתי . ואמר התובע הרי לך עדים
שראו שנשבע . ואמר הנתבע לא ידעתי . ואמר התובע הרי
לך עדים שראו שנתחייב שבועה . ואמר הנתבע לא ידעתי .
ואמר התובע הרי לך עדים שראו שנתחייב קרבן . ואמר
הנתבע לא ידעתי . ואמר התובע הרי לך עדים שראו שנתן
לו מתנה . ואמר הנתבע לא ידעתי . ואמר התובע הרי לך
עדים שראו שמכר לו . ואמר הנתבע לא ידעתי . ואמר
התובע הרי לך עדים שראו שקנה ממנו . ואמר הנתבע לא
ידעתי . ואמר התובע הרי לך עדים שראו שהחזיר לו . ואמר
הנתבע לא ידעתי . ואמר התובע הרי לך עדים שראו שהחזיר
לו . ואמר הנתבע לא ידעתי . ואמר התובע הרי לך עדים
שראו שהחזיר לו . ואמר הנתבע לא ידעתי . ואמר התובע
הרי לך עדים שראו שהחזיר לו . ואמר הנתבע לא ידעתי .
ואמר התובע הרי לך עדים שראו שהחזיר לו . ואמר הנתבע
לא ידעתי . ואמר התובע הרי לך עדים שראו שהחזיר לו .
ואמר הנתבע לא ידעתי . ואמר התובע הרי לך עדים שראו
שהחזיר לו . ואמר הנתבע לא ידעתי . ואמר התובע הרי לך
עדים שראו שהחזיר לו . ואמר הנתבע לא ידעתי . ואמר
התובע הרי לך עדים שראו שהחזיר ל

בראשית

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים וישם אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב וזהב הארץ ההוא שם הבדלח ואבן השהם הנה הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם ושלחו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים

ואמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא אמר לי אבא משום ג' מאות זקנים שהיו מתענין בכל יום ויום ומתפללין עליהן שלא יבא מהן לא חלום ולא פתרון חלום ולא שיהא חלומו נזכר לו ולא שיהא חלומו נזכר לאחרים ולא שיהא חלומו נזכר לו ולאחרים ולא שיהא חלומו נזכר לא לו ולא לאחרים ולא שיהא חלומו נזכר לא לו ולא לאחרים ולא שיהא חלומו נזכר לא לו ולא ל

ולהתפלל תפלת המנחה. ואחר כך יאמר קדיש שלם. ואחר כך יאמר תפלת המנחה
בקול רם. ואם הוא שבת יאמר תפלת המנחה בלחש. ואחר כך יאמר קדיש שלם.
ואם הוא יום טוב יאמר קדיש שלם. ואחר כך יאמר תפלת המנחה בקול רם.
ואם הוא ראש חדש יאמר קדיש שלם. ואחר כך יאמר תפלת המנחה בקול רם.
ואם הוא חול המועד יאמר קדיש שלם. ואחר כך יאמר תפלת המנחה בקול רם.
ואם הוא ערב יום הכפורים יאמר קדיש שלם. ואחר כך יאמר תפלת המנחה בקול רם.
ואם הוא ערב שבת יאמר קדיש שלם. ואחר כך יאמר תפלת המנחה בקול רם.
ואם הוא ערב יום טוב יאמר קדיש שלם. ואחר כך יאמר תפלת המנחה בקול רם.
ואם הוא ערב ראש חדש יאמר קדיש שלם. ואחר כך יאמר תפלת המנחה בקול רם.
ואם הוא ערב חול המועד יאמר קדיש שלם. ואחר כך יאמר תפלת המנחה בקול רם.
ואם הוא ערב יום הכפורים יאמר קדיש שלם. ואחר כך יאמר תפלת המנחה בקול רם.
ואם הוא ערב שבת יאמר קדיש שלם. ואחר כך יאמר תפלת המנחה בקול רם.
ואם הוא ערב יום טוב יאמר קדיש שלם. ואחר כך יאמר תפלת המנחה בקול רם.
ואם הוא ערב ראש חדש יאמר קדיש שלם. ואחר כך יאמר תפלת המנחה בקול רם.
ואם הוא ערב חול המועד יאמר קדיש שלם. ואחר כך יאמר תפלת המנחה בקול רם.

ויהי ביום השלישי ויהי קולת וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר ויעל משה אל האלהים ויתן לו את הלוחות ויכתוב עליהם את עשרת הדברות ויתן אל משה ויאמר אליו עלה אל ה' אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל ה' פן יפרוץ בהם ויאמר משה אל ה' לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר והקדשת אותו ויאמר אליו ה' לך רד ועלית

الفصل

ויצא

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה. ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו וישכב במקום ההוא. ויחלום והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו. והנה ה' נצב עליו ויאמר אני ה' אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה ולזרעך. והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך. והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך. ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי. ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים. ויקם יעקב בבקר וישם את האבן אשר שם מראשותיו ויצב אותה מצבה ויצק שמן על ראשה. ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם לראשונה. וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש. ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלהים והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך.

ספר השלשלת הקדמונים

ואמר רבי יהושע בן לוי משום רבי יוסי בן זמרא . אדם שהוא מתפלל בשבת ואומר רצה במנחה ולא אמר כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה זכרנו ה' אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנינו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה . אם לא אמר כלום חזר לראש התפלה ואומר כאן . ואם אמר רצה במנחה ואמר כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו אין מחזירין אותו . ואם אמר רצה במנחה ולא אמר כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו מחזירין אותו . אמר כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו ולא אמר רצה במנחה אין מחזירין אותו . אמר רצה במנחה וכי אתה אלהינו ואלהי אבותינו ולא אמר

413

כרך שני השם

מיכלאן

מיכלאן משמש בעיקר לציור הכתפה ופתילי מעיל בחורף

תפלה לישבת על המשב

ומנהג אבותינו בידינו שאין אומרים תחנון בשבת ויום טוב ובראש חדש ובערב ראש חדש ובערב פסח ובערב שבועות ובערב ראש השנה ובערב יום הכפורים ובערב סוכות ובערב שמיני עצרת ובערב שבת שחל בו יום טוב ובערב יום טוב שחל בו שבת ובערב שבת שחל בו ראש חדש ובערב ראש חדש שחל בו שבת ובערב יום טוב שחל בו ראש חדש ובערב ראש חדש שחל בו יום טוב ובערב יום טוב

עין בית מיה

הרחמן

הוא יברך את המדינה הזאת ואת כל יושביה ואת כל אשר להם ואת כל אשר לנו ואת כל ישראל אחינו

ברית מילה
עגל
משלב

ישראל

המיוחש

ברכת הנהנין

ברכת המצות

[illegible]

[illegible]

[illegible]

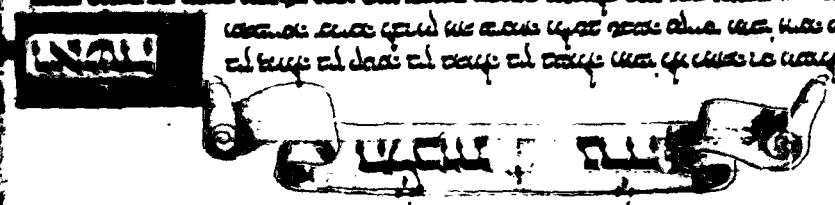

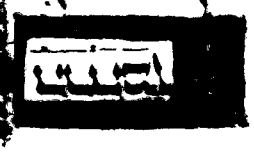

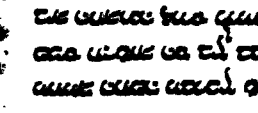

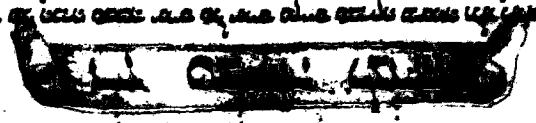

דין שעורי מקוה והכשרה

השערה

של בהמה ועוף טהורים שנפלה במקוה פוסלת בשלשה שערות המחוברות זו לזו ואפילו הן מפוזרות ואפילו הן ארוכות ואפילו הן דקות ואפילו הן מיעוטות ואפילו הן מעורות בבשר ואפילו הן מעורות בעור ואפילו הן מעורות בעור של בהמה טמאה ואפילו הן מעורות בעור של שרץ ואפילו הן מעורות בעור של נבלה ואפילו הן מעורות בעור של בהמה טמאה שחוטה ואפילו הן מעורות בעור של בהמה טהורה שחוטה שלא כדין ואפילו הן מעורות בעור של בהמה טהורה שחוטה כדין ואפילו הן מעורות בעור של בהמה טהורה שנחתכה ממנה בחיים ואפילו הן מעורות בעור של בהמה טהורה שנחתכה ממנה בחיים ונתעכלה ואפילו הן מעורות בעור של בהמה טהורה שנחתכה ממנה בחיים ונתעכלה ונתרפאה ואפילו הן מעורות בעור של בהמה טהורה שנחתכה ממנה בחיים ונתעכלה ונתרפאה ונתגדלה ואפילו הן מעורות בעור של בהמה טהורה שנחתכה ממנה בחיים ונתעכלה ונתרפאה ונתגדלה ונולדה ואפילו הן מעורות בעור של בהמה טהורה שנחתכה ממנה בחיים ונתעכלה ונתרפאה ונתגדלה ונולדה ונתעברה ואפילו הן מעורות בעור של בהמה טהורה שנחתכה ממנה בחיים ונתעכלה ונתרפאה ונתגדלה ונולדה ונתעברה וילדה ואפילו הן מעורות בעור של בהמה טהורה שנחתכה ממנה בחיים ונתעכלה ונתרפאה ונתגדלה ונולדה ונתעברה וילדה ונתעברה וילדה ואפילו הן מעורות בעור של בהמה טהורה שנחתכה ממנה בחיים ונתעכלה ונתרפאה ונתגדלה ונולדה ונתעברה וילדה ונתעברה וילדה ונתעברה וילדה ואפילו הן מעורות בעור של בהמה טהורה שנחתכה ממנה בחיים ונתעכלה ונתרפאה ונתגדלה ונולדה ונתעברה וילדה ונתעברה וילדה ונתעברה וילדה ונתעברה וילדה ואפילו הן מעורות בעור של בהמה טהורה שנחתכה ממנה בחיים ונתעכלה ונתרפאה ונתגדלה ונולדה ונתעברה וילדה ונתעברה וילדה ונתעברה וילדה ונתעברה וילדה ונתעברה וילדה ואפילו הן מעורות בעור של בהמה טהורה שנחתכה ממנה בחיים ונתעכלה ונתרפאה ונתגדלה ונולדה ונתעברה ויל

סדר המשניות

עין משפט נר מצוה

ישעיה

422

CAJDAN

ומשמע מהא דאמרינן בפרק קמא דמגילה (דף ו:) גבי מקרא מגילה
דאפילו בזמן הזה חייבין לקרות בה בלילה ובפרק בתרא דמגילה
(דף כא.) גבי מי שאין לו אלא מגילה אחת שקורא בה בלילה
ואח"כ מוכרה ומשמע אפילו בזמן הזה ואפילו בלילה ואפילו
בכל מקום ואפילו בכפרים ואפילו בעיר שאין בה עשרה בטלנים
ואפילו בעיר שיש בה עשרה בטלנים ואפילו בעיר שיש בה
עשרה בטלנים ואפילו בעיר שיש בה עשרה בטלנים ואפילו
בעיר שיש בה עשרה בטלנים ואפילו בעיר שיש בה עשרה
בטלנים ואפילו בעיר שיש בה עשרה בטלנים ואפילו בעיר
שיש בה עשרה בטלנים ואפילו בעיר שיש

מצוה תלב על הבן

על בריאת הבשרון. בריאת הבשרון הוא שיהיה בריא בגופו ולא יהיה לו מום מהמומין

מצוה תלג על צרעת הבתים

על שלוחה.

מצוה תלד

מצוה תלה

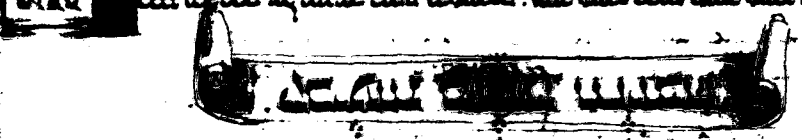

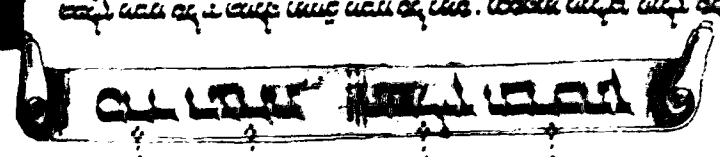

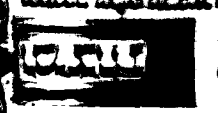

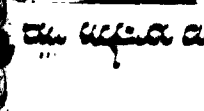

סדר הברכות

אסור לו לאדם ליהנות מן העולם הזה בלא ברכה. שנאמר לה' הארץ ומלואה (תהלים כד, א) וכל שנהנה מדבר הראוי לברכה משמע בהנאה אבל לאחר ברכה הכל שלו ברשות. שנאמר (שם קטו, טז) השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם. לפיכך צריך אדם ללמוד כל הברכות כדי שידע לברך כל ברכה וברכה בשעתה. ושאר מצוות שלא על

דין נטילת ידים

הבא לאכול לחם צריך לישטול תחלה ידיו במי רביעית לכל הפחות מרביעיות של מדבריים בשעה שהן מרובעים ומים מרובעים הוא שיהיו מחוברים זה לזה ולא יהיו מופסקים ביניהם בשום דבר ושל קדרה ושל הבילה. ואם היו במלי מים כדי רביעית אפילו שלשה מלאין על ידיו בבת אחת אין צריך לנגב ואם לאו צריך לנגב אחד ידיו לאחר נטילה. רבינו יהודה אומר אפילו נגב ידיו לאחר נטילה ואפילו לא היו במלי משהו כדי רביעית לא יאכל עד שיטול ידיו. ואם היה אוכל בדרך תוך לישטול ידיו לא יברך ידיו במשהו מים בכלי ולא נתכוין לצאת בהן ידי נטילה. ואם היה אוכל בדרך ואין לו מים לישטול ידיו. על כן ראוי ללמוד בעודו בדרך סדר נטילת ידים ואפילו אין לו מים ישפשף ידיו בחול או בעפר או בדבר המתגלגל עם הידים ואפילו אין לו אלא מים שלא נתכוין לשם נטילה אלא לשתות או לצורך אחר ידיו נקיות אם נתכוין לשם נטילה מהני ליה לשם נטילה שאם בשביל שנתכוין

דין פתח הבית

השתה מים אין בפתח הבית מברך שלש ברכות של ברכת המזון ואין הפתח מפסיק ביניהם שכל שלש ברכות של ברכת המזון נאמרו על הכוס ואין הכוס מפסיק ביניהם אלא אם כן היה פתוח גדול שאין בעלי בתים עושין כן אבל אם היה פתוח קטן הרי הוא כסתום ומפסיק ביניהם ואם היה פתוח גדול ואין בו רוחב ד' טפחים הרי הוא כפתוח גדול ואם היה בו רוחב ד' טפחים הרי הוא כפתוח קטן ואם היה פתוח גדול ויש בו רוחב ד' טפחים ונתכסה מקצתו הרי הוא כפתוח קטן ואם נתכסה רובו הרי הוא כסתום ואם היה פתוח קטן ונתכסה מקצתו הרי הוא כסתום ואם נתכסה רובו הרי הוא כפתוח קטן ואם היה פתוח קטן ויש בו רוחב ד' טפחים הרי הוא כפתוח גדול ואם נתכסה מקצתו הרי הוא כפתוח גדול ואם נתכסה רובו הרי הוא כסתום ואם היה פתוח גדול ויש בו רוחב ד' טפחים ונתכסה מקצתו הרי הוא כפתוח גדול ואם נתכסה רוב

הרואה מקום שנעשו בו נסים לישראל

הרואה מקום שנעשו בו נסים לישראל אומר ברוך שעשה לאבותינו ולנו במקום הזה. הרואה מקום שנעשו בו נסים לכל ישראל אומר ברוך שעשה לאבותינו ולנו ולכל ישראל במקום הזה. הרואה מקום שנפלה בו פורענות לכל ישראל אומר ברוך הדיין האמת. הרואה חורבן בתי ארץ ישראל אומר ברוך שהבית שלי חרב. חורבן ירושלים אומר ברוך שהעיר שלי חרבה. חורבן בתי כנסיות אומר ברוך שהבתים שלהם חרבו. חורבן בתי מדרשות אומר ברוך שבתי מדרשות שלהם חרבו. שהתורה מתקיימת בפיהם שנאמר כי לא תשכח מפי זרעו. ואומר ואני זאת בריתי אמר ה' רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם. ואומר ואתה בני משה לך למד והשכל לך כתוב. ואומר ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' ויפצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך. ואומר בנחה ישב שובה ה' רבבות אלפי ישראל. ואומר ויהי בנסע אלהים את אברהם ויעתר לאברהם ויברכהו ויפר לו ויאמר לו ה' אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי ואברכך ואשגיא את זרעך בעבור אברהם עבדי. ואומר ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' ויפצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך. ואומר ויהי בנסוע אלהים את אברהם ויעתר לאברהם ויברכהו ויפר לו ויאמר לו ה' אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי ואברכך ואשגיא את זרעך בעבור אברהם עבדי. ואומר ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' ויפצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך. ואומר ויהי בנס

הלכות כחל

כחל על ב״ה שלא הכיקה מותר לצבעל שם שחר אחר בקדרה. וכחל על מכיקה אין מועלין אותה
שם שחר אחר. וקאמרינן אחר לצבעל לצבעל דמיחזי כמשנה ליפרוכי מכיקה כל המלאכות
שעושין בה בשבת מועלין אותה בשבת שהרשות בידו כדי לדורות מכיקה ישה ישה. ומותר לצבעל
בשבת ב״ה ישה ישה. ומותר לכתוב בה אותיות ישה ישה. ומותר לכתוב בה אותיות ישה ישה.
ומותר לכתוב בה אותיות ישה ישה. ומותר לכתוב בה אותיות ישה ישה. ומותר לכתוב בה אותיות
ישה ישה. ומותר לכתוב בה אותיות ישה ישה. ומותר לכתוב בה אותיות ישה ישה. ומותר לכתוב
בה אותיות

סדר פרשיות של כל התורה

מי שיהא רוצה לידעה ..?

שלא ומסר לקבל השתעבדות הכתוב מדבר בספרי שלא שם כך מלות הדיוט יהא יהא

שמשרלו ומרגע שבירו שלילו . לשרוף בין שהכתב לשני הדעת בין ליבי הכתב ומסרו והוא לכתל . והרגלה בסרגו
כיהם לתשובה ומכל בשמעתין שלנו בספרי לקמן מסרו כבדוק שלנו בספרי שני אין השמעתין הלנייהן אלא מכתבין ומכתבים
ומה שמעתא ומכתבים מסכתי כבדוק שלנו בספרי שני הוהי מסרו ומסרו . מי רפי לא ידקוו בשמעתין שלהן שיהם
שמשר לקשמלה שם שמר הכתב ושם מלות בדיעבד אינו נאסר בכך . וכן אין שנלין אחר בשמעתי שם שמר בסר .
ומ

ספר שמואל הראשון

פרק א

א ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהו בן תוחו בן צוף אפרתי:
ב ולו שתי נשים שם האחת חנה ושם השנית פנינה ויהי לפנינה ילדים ולחנה אין ילדים:
ג ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחוות ולזבח ליהוה צבאות בשלו ושם שני בני עלי חפני ופינחס כהנים ליהוה:
ד ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן למפנינה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות:
ה ולחנה יתן מנה אחת אפים כי אהב את חנה ויהוה סגר רחמה:
ו וכעסתה צרתה אף בעבור הרעימה כי סגר יהוה רחמה:
ז וכן יעשה שנה בשנה מדי עלותה בבית יהוה כן תכעסנה ותבך ולא תאכל:
ח ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים:
ט ותקם חנה אחרי אכלה בשלו ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה:
י והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה:
יא ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו:
יב והיה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שומר את פיה:
יג וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכורה:
יד ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעלך:
טו ותען חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה:
טז אל תתן את אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה:
יז ויען עלי ויאמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת את עמו:
יח ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד:
יט וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישובו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה:
כ ויהי לתקופת הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי משאל אתיו מיהוה:
כא ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדרו:
כב וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם:
כג ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה אתו:
כד ותעלהו עמה כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותביאהו בית יהוה שלו והנער נער:
כה וישחטו את הפר ויבאו את הנער אל עלי:
כו ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמך בזה להתפלל אל יהוה:
כז אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שלתי אשר שאלתי מעמו:
כח וגם אני השאלתיהו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה:

פרק ב

א ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך:
ב אין קדוש כיהוה כי אין בלתיך ואין צור כאלהינו:
ג אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות יהוה ולו נתכנו עלילות:
ד קשת גברים חתים ונכשלים אזרו חיל:
ה שבעים בלחם נשכרו וחדלו רעבים עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה:
ו יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל:
ז יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם:
ח מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ ויישב עליהם תבל:
ט רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש:
י יהוה יחתו מריבו עליו בשמים ירעם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו:
יא וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את פני יהוה את עלי הכהן:
יב ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה:
יג ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח בא ונער הכהן כבשל הבשר ושלש השן המזלג בידו:
יד והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה המזלג יקח הכהן בו כן יעשו לכל הבאים שלו:
טו גם בטרם יקטירון את החלב ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשל כי אם חי:
טז ויאמר אליו האיש קטר יקטירון כיום החלב ולקחת לך כאשר תאוה נפשך ואמר לא כי עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקה:
יז ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה:
יח ושמואל משרת את פני יהוה נער חגור אפוד בד:
יט ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלתה את אישה לזבח את זבח הימים:
כ ובירך עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו איש למקמו:
כא כי פקד יהוה את חנה ותהר ותלד עוד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה:
כב ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד:
כג ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מכל העם האלה:
כד אל בני כי לא טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים את עם יהוה:
כה אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם:
כו והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יהוה גם עם אנשים:
כז ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתי אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה:
כח ובחרתיו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את כל אשי בני ישראל:
כט למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי זבל ותכבד את בניך ממני להבריאכם מראשית כל מנחת ישראל לעמי:
ל לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמר אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי אכבד ובזי יקלו:
לא הנה ימים באים וגדעתי את זרעך ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך:
לב וראית צר מעון בכל אשר ייטיב את ישראל והיה לא יהיה זקן בביתך כל הימים:
לג ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי לכלות את עיניך ולהגיע את נפשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים:
לד וזה לך האות אשר יבוא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום אחד ימותו שניהם:
לה והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובניתי לו בית נאמן והתהלך לפני כל הימים:
לו והיה כל הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וכככר לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהונות לאכל פת לחם:

ספר רביעי

שם בחוקי	בשמואל	בן מוא הכתוב על ראשי שמואל	מה
שבר סיכי	בשמואל	ויכתבו הלוים	מה
מוסיר על הכתוב	בשמואל	לא יוסיפו הכתובים	מה
לשון אל הכתוב	בשמואל	ויכתבו הלוים בספר	מה
קדמים ואחרים	בשמואל	הקדמים והאחרונים בנוי מקומם	מה
מוסי חוסי	בשמואל	הקדמים והאחרונים אינם מוקדמים ומאוחרים	מה
		ניתן לו מקומם הראוי	
מיכתיב	בשמואל	כתוב ולא יהיה כתוב	מה
כי הכתיב	בשמואל	ואיש בא אל אבשלום	מה
שנים הכתוב	בשמואל	ויכתוב שנה שנית כל שנה	מה
		ושנה שלישית כי לא יעשה	
אז ואח אחרון	בשמואל	כתוב אחרון כי אחריו	מה
ניקוד	בשמואל	שם יי יכתבו לי	מה

ספר שלישי

מלה מפוקי	בשמואל	ויעבר מיכיהו מלה הכתובה	מה
ניקוד מלה	בשמואל	ויעשו המלך ושלחו	מה
כי הנוסח	בשמואל	ויעשו ושלחו	מה
	בשמואל	ויאמר בן מלה בנו ויאמר בנו	מה
הנוסח	בשמואל	ויכתבו לשלמיה	מה
הכתוב	בשמואל	כי לכן מכתב לשלמיה	מה
		ולא מצאתי מה שכתב ישראל	
		ויכתבו לו	
	בשמואל	הכתוב מיכיהו בן מלכי ישראל	מה
	בשמואל	ויכתבו לו	מה
	בשמואל	ויכתבו לו	מה
	בשמואל	ויכתבו לו

נתינה לאלוהים

שער מהנתינה

כתוב שהיה בהכרח שיהיו חפצי הנתינה בכך בשהיה כל אחד כי אין כל אחד יכול לתת את כל אשר לו ולכן הוא שהיה בידו לתת ולהשאיר לעצמו כדי יהיה מחזיק את עצמו ואת ביתו ואת

פרה כשרה בתרומה

גבר שנשאר בבל רבי יוסי לרבי מאיר מטמא ואסור ורבי רבי לרבי מאיר מטמא ומותר לאכול בתרומה

ולרבי יהודה כרבי מאיר ורבי יוסי.

בד שלי בד שלי של יד תפילה ושלי ושלי ושלי ושלי של יד תפילה ושלי ושלי ושלי ושלי

נשמה כל חי

נשמה כל חי - ברכה שאברה

ברכה

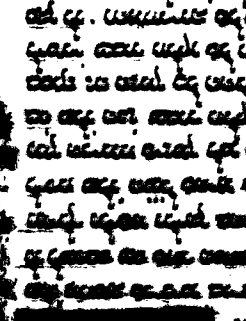

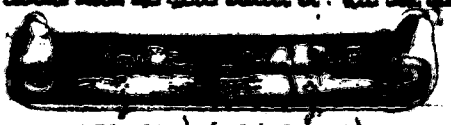

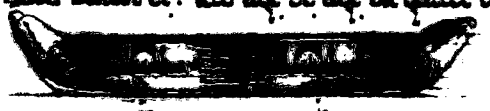

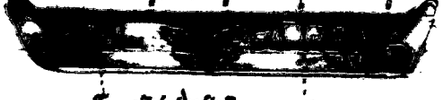

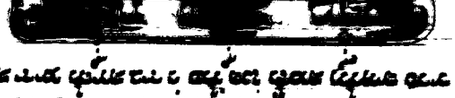

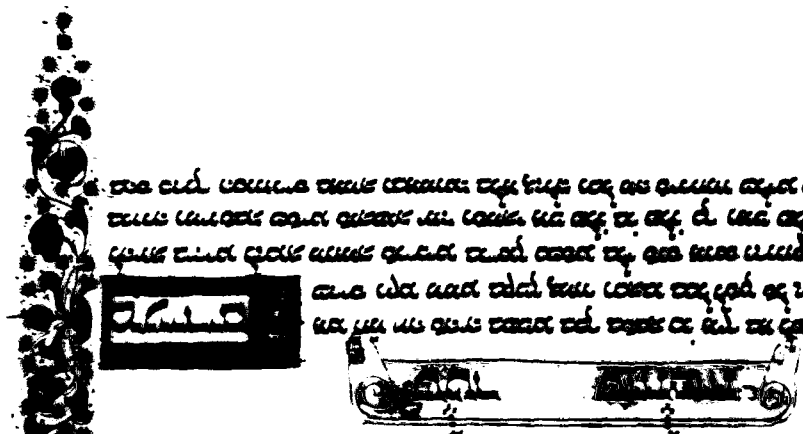

שלשה שומרין

ובזה שתוחו

ובזה יוד

ובזה שתוחו

בבא מציעא

פרק שני

הדיינין נשכרין בשלשה ונפסלין בשלשה. נשכרין בשלשה ונפסלין בשלשה כיצד. נשכרין בשלשה כיצד. נתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן. נפסלין בשלשה כיצד. נפסלין בשלשה כיצד. נתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן.

הדיינין נשכרין בשלשה ונפסלין בשלשה. נשכרין בשלשה כיצד. נתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן. נפסלין בשלשה כיצד. נפסלין בשלשה כיצד. נתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן.

הדיינין נשכרין בשלשה ונפסלין בשלשה. נשכרין בשלשה כיצד. נתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן. נפסלין בשלשה כיצד. נפסלין בשלשה כיצד. נתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן.

הדיינין נשכרין בשלשה ונפסלין בשלשה. נשכרין בשלשה כיצד. נתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן. נפסלין בשלשה כיצד. נפסלין בשלשה כיצד. נתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן ואמרו להן אין אנו יודעין אלא שנתנו להן שכרן.

423

בגמ' בלילות מבוארין.

מתני' ב"ש אומרים שחרית לשלשה ומנחה לשנים וב"ה אומרים שחרית מקרי"ש ומנחה מתפלה. ובמ"ש בתוס' ד"ה ומנחה מתפלה. וכתב הרא"ש ז"ל ואין נראה לר"י דמאי קשיא ליה דלמא ב"ש סברי כל הלילה עד חצות הוי כיום ומשום הכי אמרי שחרית מקרי"ש עד חצות ומנחה מתפלה עד חצות ב"ה סברי כיום עד עמוד השחר ומשום הכי אמרי שחרית מקרי"ש עד עמוד השחר ומנחה מתפלה עד עמוד השחר. ומה שהקשה ר"י ז"ל בשלמא מקרי"ש בשלשה ומתפלה בשנים ניחא דכיון דמקרי"ש בשלשה ומתפלה בשנים ש"מ דכל הלילה כיום הוא. אבל שחרית מקרי"ש ומתפלה בשנים מנא לן דכל הלילה כיום הוא. דלמא שחרית מקרי"ש בשנים ומתפלה בשלשה ומשום הכי אמרי שחרית מקרי"ש עד עמוד השחר ומנחה מתפלה עד חצות. ואין זה נראה כלל דאם כן מאי קאמר ב"ש שחרית מקרי"ש בשלשה ומתפלה בשנים. ומאי בינייהו לב"ה. ועוד דאם כן מאי קאמר ב"ה שחרית מקרי"ש עד עמוד השחר ומנחה מתפלה עד עמוד השחר. ומאי בינייהו לב"ש. ועוד

פסחים יום ה' נישן ?

הלכות מוכתא לחמשה בר בישא .

מילתיה מוכתא בשבתא ואתו בר בישא . אי לילי ד' ליתי עשרה בני שיתא ולילי שלישי ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי ה' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי ו' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי ז' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי ח' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי ט' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי י' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי י"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי י"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי י"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי י"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי ט"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי ט"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי י"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי י"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי י"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי כ' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי כ"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי כ"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי כ"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי כ"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי כ"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי כ"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי כ"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי כ"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי כ"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי ל' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי ל"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי ל"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי ל"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי ל"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי ל"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי ל"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי ל"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי ל"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי ל"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי מ' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי מ"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי מ"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי מ"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי מ"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי מ"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי מ"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי מ"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי מ"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי מ"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי נ' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי נ"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי נ"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי נ"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי נ"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי נ"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי נ"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי נ"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי נ"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי נ"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי ס' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי ס"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי ס"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי ס"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי ס"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי ס"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי ס"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי ס"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי ס"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי ס"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי ע' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי ע"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי ע"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי ע"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי ע"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי ע"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי ע"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי ע"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי ע"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי ע"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי פ' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי פ"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי פ"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי פ"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי פ"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי פ"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי פ"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי פ"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי פ"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי פ"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי צ' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי צ"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי צ"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי צ"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי צ"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי צ"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי צ"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי צ"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי צ"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי צ"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי ק' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי ק"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי ק"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי ק"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי ק"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי ק"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי ק"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי ק"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי ק"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי ק"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי קי' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי קי"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי קי"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי קי"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי קי"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי קט"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי קט"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי קי"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי קי"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי קי"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי קכ' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי קכ"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי קכ"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי קכ"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי קכ"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי קכ"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי קכ"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי קכ"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי קכ"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי קכ"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי קל' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי קל"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי קל"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי קל"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי קל"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי קל"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי קל"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי קל"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי קל"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי קל"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי קמ' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי קמ"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי קמ"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי קמ"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי קמ"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי קמ"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי קמ"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי קמ"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי קמ"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי קמ"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי קנ' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי קנ"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי קנ"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי קנ"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי קנ"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי קנ"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי קנ"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי קנ"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי קנ"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי קנ"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי קס' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי קס"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי קס"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי קס"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי קס"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי קס"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי קס"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי קס"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי קס"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי קס"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי קע' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי קע"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי קע"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי קע"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי קע"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי קע"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי קע"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי קע"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי קע"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי קע"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי קפ' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי קפ"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי קפ"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי קפ"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי קפ"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי קפ"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי קפ"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי קפ"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי קפ"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי קפ"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי קצ' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי קצ"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי קצ"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי קצ"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי קצ"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי קצ"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי קצ"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי קצ"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי קצ"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי קצ"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי ר' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי ר"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי ר"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי ר"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי ר"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי ר"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי ר"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי ר"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי ר"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי ר"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי ר' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי ר"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי ר"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי ר"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי ר"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי ר"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי ר"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי ר"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי ר"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי ר"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי ר' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי ר"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי ר"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי ר"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי ר"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי ר"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי ר"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי ר"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי ר"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי ר"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי ר' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי ר"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי ר"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי ר"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי ר"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי ר"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי ר"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי ר"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי ר"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי ר"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי ר' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי ר"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי ר"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי ר"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי ר"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי ר"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי ר"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי ר"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי ר"ח בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי ר"ט בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי ר' בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי ר"א בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי ששי ליתי ר"ב בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שבת ליתי ר"ג בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא . רישיה לא ליתי בשבתא ולילי ראשון ליתי ר"ד בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שני ליתי ר"ה בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי שלישי ליתי ר"ו בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי רביעי ליתי ר"ז בני שיתא ואתו בישא ואכל בני שיתא ליתי תלתא בני תמניא ואתו בישא ולילי חמישי ליתי ר"ח בני שיתא

משנה ג

ג׳ שמים ביומי לקבוצת מזונותן והפלגי

הדיוט

הפלגי מזונותן מזונותן והפלגי ר׳ יהודה אומר ר׳ מאיר אומר ר׳ יהודה אומר ר׳ מאיר אומר ר׳ יהודה אומר ר׳ מאיר אומר

435

פרשת בחקותי

קריאת התורה לשבת

ויקרא כו, ג – כז, לד

ג אִם־בְּחֻקֹּתַי תֵּלֵכוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם׃ **ד** וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ׃ **ה** וְהִשִּׂיג לָכֶם דַּיִשׁ אֶת־בָּצִיר וּבָצִיר יַשִּׂיג אֶת־זָרַע וַאֲכַלְתֶּם לַחְמְכֶם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח בְּאַרְצְכֶם׃ **ו** וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וְשָׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן־הָאָרֶץ וְחֶרֶב לֹא־תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם׃ **ז** וּרְדַפְתֶּם אֶת־אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב׃ **ח** וְרָדְפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה מֵכֶם רְבָבָה יִרְדֹּפוּ וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לְפָנֶיכֶם לֶחָרֶב׃ **ט** וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבֵּיתִי אֶתְכֶם וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם׃ **י** וַאֲכַלְתֶּם יָשָׁן נוֹשָׁן וְיָשָׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ׃ **יא** וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ **יב** וְהִתְהַלַּכְתִּי בְתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם׃ **יג** אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהְיוֹת לָהֶם עֲבָדִים וָאֶשְׁבֹּר מֹטוֹת עֻלְּכֶם וָאוֹלֶךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוּת׃ **יד** וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה׃ **טו** וְאִם בְּחֻקֹּתַי תִּמְאָסוּ וְאִם אֶת־מִשְׁפָּטַי תִּגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי לְהֵפְרְכֶם אֶת־בְּרִיתִי׃ **טז** אַף־אֲנִי אֶעֱשֶׂה זֹּאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בֶּהָלָה אֶת־הַשַּׁחֶפֶת וְאֶת־הַקַּדַּחַת מְכַלוֹת עֵינַיִם וּמְדִיבוֹת נָפֶשׁ וְזָרַעְתֶּם לָרִיק זַרְעֲכֶם וְאָכְלוּ אֹיְבֵיכֶם׃ **יז** וְנָתַתִּי פָנַי בָּכֶם וְנִגַּפְתֶּם לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם וְרָדוּ בָכֶם שֹׂנְאֵיכֶם וּנְסְתֶּם וְאֵין רֹדֵף אֶתְכֶם׃ **יח** וְאִם־עַד־אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְיָסַרְתִּי אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃ **יט** וְשָׁבַרְתִּי אֶת־גְּאוֹן עֻזְּכֶם וְנָתַתִּי אֶת־שְׁמֵיכֶם כַּבַּרְזֶל וְאֶת־אַרְצְכֶם כַּנְּחֹשֶׁת׃ **כ** וְכָלְתָה לָרִיק כֹּחֲכֶם וְלֹא־תִתֵּן אַרְצְכֶם אֶת־יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן אֶת־פִּרְיוֹ׃ **כא** וְאִם־תֵּלְכוּ עִמִּי קֶרִי וְלֹא אֹבֶה לִשְׁמֹעַ לָכֶם וְיָסַפְתִּי עֲלֵיכֶם מַכָּה שֶׁבַע כְּחַטֹּאתֵיכֶם׃ **כב** וְשִׁלַּחְתִּי בָכֶם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁכֵּלָה אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת־בְּהֶמְתְּכֶם וְהִמְעִיטָה אֶתְכֶם וְנֶחֱרְבוּ דַּרְכֵיכֶם׃ **כג** וְאִם־בְּאֵלֶּה לֹא תִוָּסְרוּ לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי׃ **כד** וְהָלַכְתִּי אַף־אֲנִי עִמָּכֶם קֶרִי וְהִכֵּיתִי אֶתְכֶם גַּם־אֲנִי שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃ **כה** וְהֵבֵאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נֹקֶמֶת נְקַם בְּרִית וְנֶאֱסַפְתֶּם אֶל־עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דֶבֶר בְּתוֹכְכֶם וְנִתַּתֶּם בְּיַד־אוֹיֵב׃ **כו** בְּשִׁבְרִי לָכֶם מַטֵּה לֶחֶם וְאָפוּ עֲשֶׂרֶת נָשִׁים לַחְמְכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד וְהֵשִׁיבוּ לַחְמְכֶם בַּמִּשְׁקָל וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא תִשְׂבָּעוּ׃ **כז** וְאִם־בְּזֹאת לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי׃ **כח** וְהָלַכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמַת קֶרִי וְיִסַּרְתִּי אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃ **כט** וַאֲכַלְתֶּם בְּשַׂר בְּנֵיכֶם וּבְשַׂר בְּנוֹתֵיכֶם תֹּאכֵלוּ׃ **ל** וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־בָּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת־חַמָּנֵיכֶם וְנָתַתִּי אֶת־פִּגְרֵיכֶם עַל־פִּגְרֵי גִלּוּלֵיכֶם וְגָעֲלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ **לא** וְנָתַתִּי אֶת־עָרֵיכֶם חָרְבָּה וְהַשִּׁמֹתִי אֶת־מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא־אָרִיחַ בְּרֵיחַ נִיחֹחֲכֶם׃ **לב** וְהַשֹּׁמֹתִי אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֹיְבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ׃ **לג** וְאֶתְכֶם אָזָרֶה בַגּוֹיִם וְהַרִיקֹתִי אַחֲרֵיכֶם חָרֶב וְהָיְתָה אַרְצְכֶם שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חָרְבָּה׃ **לד** אָז תִּרְצֶה הָאָרֶץ אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ כָּל־יְמֵי הָשַּׁמָּה וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם אָז תִּשְׁבַּת הָאָרֶץ וְהִרְצָת אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ׃

הפטרת בחקותי

ירמיה טז, יט – יז, יד

יט יְהוָה עֻזִּי וּמָעוּזִּי וּמְנוּסִי בְּיוֹם צָרָה אֵלֶיךָ גּוֹיִם יָבוֹאוּ מֵאַפְסֵי אָרֶץ וְיֹאמְרוּ אַךְ־שֶׁקֶר נָחֲלוּ אֲבוֹתֵינוּ הֶבֶל וְאֵין בָּם מוֹעִיל׃ **כ** הֲיַעֲשֶׂה־לּוֹ אָדָם אֱלֹהִים וְהֵמָּה לֹא אֱלֹהִים׃ **כא** לָכֵן הִנֵּה אֲנֹכִי מוֹדִיעַ פַּעַם זֹאת אוֹדִיעֵם אֶת־יָדִי וְאֶת־גְּבוּרָתִי וְיָדְעוּ כִּי־שְׁמִי יְהוָה׃ **יז א** חַטַּאת יְהוּדָה כְּתוּבָה בְּעֵט בַּרְזֶל בְּצִפֹּרֶן שָׁמִיר חֲרוּתָה עַל־לוּחַ לִבָּם וּלְקַרְנוֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם׃ **ב** כְּזִכְרוֹנָם בְּנֵיהֶם מִזְבְּחוֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם עַל עֵץ רַעֲנָן עַל גִּבְעוֹת הַגָּבֹהוֹת׃ **ג** הַר־בַּשָּׂדֶה חֵילְךָ כָּל־אוֹצְרוֹתֶיךָ לְבַז אֶתֵּן בָּמוֹתֶיךָ בְּחַטָּאת בְּכָל־גְּבוּלֶיךָ׃ **ד** וְשָׁמַטְתָּה וּבְךָ מִנַּחֲלָתְךָ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ וְהַעֲבַדְתִּיךָ אֶת־אֹיְבֶיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא יָדָעְתָּ כִּי־אֵשׁ קְדַחְתֶּם בְּאַפִּי עַד־עוֹלָם תּוּקָד׃ **ה** כֹּה אָמַר יְהוָה אָרוּר הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בָּאָדָם וְשָׂם בָּשָׂר זְרֹעוֹ וּמִן־יְהוָה יָסוּר לִבּוֹ׃ **ו** וְהָיָה כְּעַרְעָר בָּעֲרָבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי־יָבוֹא טוֹב וְשָׁכַן חֲרֵרִים בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ מְלֵחָה וְלֹא תֵשֵׁב׃ **ז** בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מִבְטַחוֹ׃ **ח** וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל עַל־מַיִם וְעַל־יוּבַל יְשַׁלַּח שָׁרָשָׁיו וְלֹא יִרְאֶה כִּי־יָבוֹא חֹם וְהָיָה עָלֵהוּ רַעֲנָן וּבִשְׁנַת בַּצֹּרֶת לֹא יִדְאָג וְלֹא יָמִישׁ מֵעֲשׂוֹת פֶּרִי׃ **ט** עָקֹב הַלֵּב מִכֹּל וְאָנוּשׁ הוּא מִי יֵדָעֶנּוּ׃ **י** אֲנִי יְהוָה חוֹקֵר לֵב בֹּחֵן כְּלָיוֹת וְלָתֵת לְאִישׁ כִּדְרָכָיו כִּפְרִי מַעֲלָלָיו׃ **יא** קֹרֵא דָגָר וְלֹא יָלָד עֹשֶׂה עֹשֶׁר וְלֹא בְמִשְׁפָּט בַּחֲצִי יָמָיו יַעַזְבֶנּוּ וּבְאַחֲרִיתוֹ יִהְיֶה נָבָל׃ **יב** כִּסֵּא כָבוֹד מָרוֹם מֵרִאשׁוֹן מְקוֹם מִקְדָּשֵׁנוּ׃ **יג** מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְהוָה כָּל־עֹזְבֶיךָ יֵבֹשׁוּ סוּרֵי בָּאָרֶץ יִכָּתֵבוּ כִּי עָזְבוּ מְקוֹר מַיִם חַיִּים אֶת־יְהוָה׃ **יד** רְפָאֵנִי יְהוָה וְאֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתִי אָתָּה׃

בחקותי – בחוקותי. **ג** **בחקותי תלכו** – בחוקותי. **ואת מצותי תשמרו** – ואת מצותי. **ועשיתם אותם** – ועשיתם. **ד** **ונתתי גשמיכם** – ונתתי. **ונתנה הארץ יבולה** – ונתנה. **ועץ השדה יתן פריו** – ועץ. **ה** **והשיג לכם דיש את בציר** – והשיג. **ובציר ישיג את זרע** – ובציר. **וישבתם לבטח** – וישבתם. **ו** **ונתתי שלום** – ונתתי. **ושכבתם** – ושכבתם. **והשבתי חיה רעה** – והשבתי. **וחרב לא תעבר** – וחרב. **ז** **ורדפתם** – ורדפתם. **ח** **ורדפו** – ורדפו. **ט** **ופניתי** – ופניתי. **והפריתי** – והפריתי. **והרביתי** – והרביתי. **והקמתי** – והקמתי. **י** **ואכלתם** – ואכלתם. **יא** **ונתתי** – ונתתי. **ולא תגעל** – ולא תגעל. **יב** **והתהלכתי** – והתהלכתי. **והייתי** – והייתי. **יג** **אשר הוצאתי** – אשר הוצאתי. **ואשבר** – ואשבר. **ואולך** – ואולך. **יד** **ולא תעשו** – ולא תעשו. **טו** **ואם בחקותי** – ואם בחוקותי. **תמאסו** – תמאסו. **ואם את משפטי** – ואם את משפטי. **תגעל** – תגעל. **נפשכם** – נפשכם. **לבלתי** – לבלתי. **להפרכם** – להפרכם. **טז** **אף אני** – אף אני. **והפקדתי** – והפקדתי. **מכלות** – מכלות. **ומדיבות** – ומדיבות. **וזרעתם** – וזרעתם. **יז** **ונתתי** – ונתתי. **ונגפתם** – ונגפתם. **ורדו** – ורדו. **ונסתם** – ונסתם. **יח** **ואם** – ואם. **ויסרתי** – ויסרתי. **יט** **ושברתי** – ושברתי. **ונתתי** – ונתתי. **כ** **וכלתה** – וכלתה. **ולא תתן** – ולא תתן. **ועץ הארץ** – ועץ. **כא** **ואם** – ואם. **ויספתי** – ויספתי. **כב** **ושלחתי** – ושלחתי. **ושכלה** – ושכלה. **והכריתה** – והכריתה. **והמעיטה** – והמעיטה. **ונחרבו** – ונחרבו. **כג** **ואם** – ואם. **תוסרו** – תוסרו. **והלכתם** – והלכתם. **כד** **והלכתי** – והלכתי. **והכיתי** – והכיתי. **כה** **והבאתי** – והבאתי. **ונאספתם** – ונאספתם. **ושלחתי** – ושלחתי. **ונתתם** – ונתתם. **כו** **בשברי** – בשברי. **ואפו** – ואפו. **והשיבו** – והשיבו. **ואכלתם** – ואכלתם. **כז** **ואם** – ואם. **תשמעו** – תשמעו. **והלכתם** – והלכתם. **כח** **והלכתי** – והלכתי. **ויסרתי** – ויסרתי. **כט** **ואכלתם** – ואכלתם. **ל** **והשמדתי** – והשמדתי. **והכרתי** – והכרתי. **ונתתי** – ונתתי. **ונפשי** – ונפשי. **לא** **ונתתי** – ונתתי. **והשמותי** – והשמותי. **ולא אריח** – ולא אריח. **לב** **והשמותי** – והשמותי. **ושממו** – ושממו. **לג** **ואתכם** – ואתכם. **והריקותי** – והריקותי. **והיתה** – והיתה. **ועריכם** – ועריכם. **לד** **אז** – אז. **תרצה** – תרצה. **ורצת** – ורצת.

יט **יהוה עזי ומעוזי** – יהוה עזי ומעוזי. **ומנוסי** – ומנוסי. **ביום צרה** – ביום צרה. **אליך** – אליך. **גוים** – גוים. **יבואו** – יבואו. **מאפסי** – מאפסי. **ארץ** – ארץ. **ויאמרו** – ויאמרו. **אך** – אך. **נחלו** – נחלו. **אבותינו** – אבותינו. **הבל** – הבל. **ואין** – ואין. **בם** – בם. **כ** **היעשה** – היעשה. **לו** – לו. **אדם** – אדם. **אלהים** – אלהים. **והמה** – והמה. **לא** – לא. **אלהים** – אלהים. **כא** **לכן** – לכן. **הנה** – הנה. **אנכי** – אנכי. **מודיע** – מודיע. **פעם** – פעם. **זאת** – זאת. **אודיעם** – אודיעם. **את ידי** – את ידי. **ואת גבורתי** – ואת גבורתי. **וידעו** – וידעו. **כי שמי** – כי שמי. **יהוה** – יהוה. **יז** **א** **חטאת** – חטאת. **יהודה** – יהודה. **כתובה** – כתובה. **בעט** – בעט. **ברזל** – ברזל. **בצפרן** – בצפרן. **שמיר** – שמיר. **חרותה** – חרותה. **על** – על. **לוח** – לוח. **לבם** – לבם. **ולקרנות** – ולקרנות. **מזבחותיכם** – מזבחותיכם. **ב** **כזכרונם** – כזכרונם. **בניהם** – בניהם. **מזבחותם** – מזבחותם. **ואשרים** – ואשרים. **על** – על. **עץ** – עץ. **רענן** – רענן. **על** – על. **גבעות** – גבעות. **הגבהות** – הגבהות. **ג** **הר** – הר. **בשדה** – בשדה. **חילך** – חילך. **כל** – כל. **אוצרותיך** – אוצרותיך. **לבז** – לבז. **אתן** – אתן. **במותיך** – במותיך. **בחטאת** – בחטאת. **בכל** – בכל. **גבולך** – גבולך. **ד** **ושמטתה** – ושמטתה. **ובך** – ובך. **מנחלתך** – מנחלתך. **אשר** – אשר. **נתתי** – נתתי. **לך** – לך. **והעבדתיך** – והעבדתיך. **את** – את. **אויביך** – אויביך. **בארץ** – בארץ. **אשר** – אשר. **לא** – לא. **ידעת** – ידעת. **כי** – כי. **אש** – אש. **קדחתם** – קדחתם. **באפי** – באפי. **עד** – עד. **עולם** – עולם. **תוקד** – תוקד. **ה** **כה** – כה. **אמר** – אמר. **יהוה** – יהוה. **ארור** – ארור. **הגבר** – הגבר. **אשר** – אשר. **יבטח** – יבטח. **באדם** – באדם. **ושם** – ושם. **בשר** – בשר. **זרועו** – זרועו. **ומן** – ומן. **יהוה** – יהוה. **יסור** – יסור. **לבו** – לבו. **ו** **והיה** – והיה. **כערער** – כערער. **בערבה** – בערבה. **ולא** – ולא. **יראה** – יראה. **כי** – כי. **יבוא** – יבוא. **טוב** – טוב. **ושכן** – ושכן. **חררים** – חררים. **במדבר** – במדבר. **ארץ** – ארץ. **מלחה** – מלחה. **ולא** – ולא. **תשב** – תשב. **ז** **ברוך** – ברוך. **הגבר** – הגבר. **אשר** – אשר. **יבטח** – יבטח. **ביהוה** – ביהוה. **והיה** – והיה. **יהוה** – יהוה. **מבטחו** – מבטחו. **ח** **והיה** – והיה. **כעץ** – כעץ. **שתול** – שתול. **על** – על. **מים** – מים. **ועל** – ועל. **יובל** – יובל. **ישלח** – ישלח. **שרשיו** – שרשיו. **ולא** – ולא. **יראה** – יראה. **כי** – כי. **יבוא** – יבוא. **חם** – חם. **והיה** – והיה. **עלהו** – עלהו. **רענן** – רענן. **ובשנת** – ובשנת. **בצרת** – בצרת. **לא** – לא. **ידאג** – ידאג. **ולא** – ולא. **ימיש** – ימיש. **מעשות** – מעשות. **פרי** – פרי. **ט** **עקב** – עקב. **הלב** – הלב. **מכל** – מכל. **ואנוש** – ואנוש. **הוא** – הוא. **מי** – מי. **ידענו** – ידענו. **י** **אני** – אני. **יהוה** – יהוה. **חוקר** – חוקר. **לב** – לב. **בוחן** – בוחן. **כליות** – כליות. **ולתת** – ולתת. **לאיש** – לאיש. **כדרכיו** – כדרכיו. **כפרי** – כפרי. **מעלליו** – מעלליו. **יא** **קורא** – קורא. **דגר** – דגר. **ולא** – ולא. **ילד** – ילד. **עושה** – עושה. **עשר** – עשר. **ולא** – ולא. **במשפט** – במשפט. **בחצי** – בחצי. **ימיו** – ימיו. **יעזבנו** – יעזבנו. **ובאחריתו** – ובאחריתו. **יהיה** – יהיה. **נבל** – נבל. **יב** **כסא** – כסא. **כבוד** – כבוד. **מרום** – מרום. **מראשון** – מראשון. **מקום** – מקום. **מקדשנו** – מקדשנו. **יג** **מקוה** – מקוה. **ישראל** – ישראל. **יהוה** – יהוה. **כל** – כל. **עזבך** – עזבך. **יבשו** – יבשו. **סורי** – סורי. **בארץ** – בארץ. **יכתבו** – יכתבו. **כי** – כי. **עזבו** – עזבו. **מקור** – מקור. **מים** – מים. **חיים** – חיים. **את** – את. **יהוה** – יהוה. **יד** **רפאני** – רפאני. **יהוה** – יהוה. **וארפא** – וארפא. **הושיעני** – הושיעני. **ואושעה** – ואושעה. **כי** – כי. **תהלתי** – תהלתי. **אתה** – אתה.

בחקותי – בחוקותי. **ג** **בחקותי תלכו** – בחוקותי. **ואת מצותי תשמרו** – ואת מצותי. **ועשיתם אותם** – ועשיתם. **ד** **ונתתי גשמיכם** – ונתתי. **ונתנה הארץ יבולה** – ונתנה. **ועץ השדה יתן פריו** – ועץ. **ה** **והשיג לכם דיש את בציר** – והשיג. **ובציר ישיג את זרע** – ובציר. **וישבתם לבטח** – וישבתם. **ו** **ונתתי שלום** – ונתתי. **ושכבתם** – ושכבתם. **והשבתי חיה רעה** – והשבתי. **וחרב לא תעבר** – וחרב. **ז** **ורדפתם** – ורדפתם. **ח** **ורדפו** – ורדפו. **ט** **ופניתי** – ופניתי. **והפריתי** – והפריתי. **והרביתי** – והרביתי. **והקמתי** – והקמתי. **י** **ואכלתם** – ואכלתם. **יא** **ונתתי** – ונתתי. **ולא תגעל** – ולא תגעל. **יב** **והתהלכתי** – והתהלכתי. **והייתי** – והייתי. **יג** **אשר הוצאתי** – אשר הוצאתי. **ואשבר** – ואשבר. **ואולך** – ואולך. **יד** **ולא תעשו** – ולא תעשו. **טו** **ואם בחקותי** – ואם בחוקותי. **תמאסו** – תמאסו. **ואם את משפטי** – ואם את משפטי. **תגעל** – תגעל. **נפשכם** – נפשכם. **לבלתי** – לבלתי. **להפרכם** – להפרכם. **טז** **אף אני** – אף אני. **והפקדתי** – והפקדתי. **מכלות** – מכלות. **ומדיבות** – ומדיבות. **וזרעתם** – וזרעתם. **יז** **ונתתי** – ונתתי. **ונגפתם** – ונגפתם. **ורדו** – ורדו. **ונסתם** – ונסתם. **יח** **ואם** – ואם. **ויסרתי** – ויסרתי. **יט** **ושברתי** – ושברתי. **ונתתי** – ונתתי. **כ** **וכלתה** – וכלתה. **ולא תתן** – ולא תתן. **ועץ הארץ** – ועץ. **כא** **ואם** – ואם. **ויספתי** – ויספתי. **כב** **ושלחתי** – ושלחתי. **ושכלה** – ושכלה. **והכריתה** – והכריתה. **והמעיטה** – והמעיטה. **ונחרבו** – ונחרבו. **כג** **ואם** – ואם. **תוסרו** – תוסרו. **והלכתם** – והלכתם. **כד** **והלכתי** – והלכתי. **והכיתי** – והכיתי. **כה** **והבאתי** – והבאתי. **ונאספתם** – ונאספתם. **ושלחתי** – ושלחתי. **ונתתם** – ונתתם. **כו** **בשברי** – בשברי. **ואפו** – ואפו. **והשיבו** – והשיבו. **ואכלתם** – ואכלתם. **כז** **ואם** – ואם. **תשמעו** – תשמעו. **והלכתם** – והלכתם. **כח** **והלכתי** – והלכתי. **ויסרתי** – ויסרתי. **כט** **ואכלתם** – ואכלתם. **ל** **והשמדתי** – והשמדתי. **והכרתי** – והכרתי. **ונתתי** – ונתתי. **ונפשי** – ונפשי. **לא** **ונתתי** – ונתתי. **והשמותי** – והשמותי. **ולא אריח** – ולא אריח. **לב** **והשמותי** – והשמותי. **ושממו** – ושממו. **לג** **ואתכם** – ואתכם. **והריקותי** – והריקותי. **והיתה** – והיתה. **ועריכם** – ועריכם. **לד** **אז** – אז. **תרצה** – תרצה. **ורצת** – ורצת.

436

משנה

ראש השנה לארבעה ראשי שנים הוא. באחד בניסן ראש לשנים למלכים ולרגלים. באחד באלול ראש לשנה לבהמה. רבי אומר בעשרה בו נידון אדם שנאמר ויהי בחדש השביעי באחד לחדש. ובירושלים היו מעברין עד שלשים לאדר שכך היו מקבלין מאבותיהם שמא יבא אדם מרחוק והעדים מרחוק ויקדש החדש לזמנו. ובשעה שלא היו מקדשין על פי הראיה אלא על פי החשבון היו יודעין שאין ראיה באה לי"ז בתקופת ניסן. ולי"ח בתקופת תשרי. שכך מהלך החמה בכל שנה ושנה. ט"ו יום ושליש. ושלשה חדשים ראשונים של שנה שלמה שלשים ואחד יום ומחצה. הרי תשעים ושלשה ומחצה. ושלשה חדשים אחרונים של שנה שלמה שלשים ואחד יום ומחצה. הרי תשעים ושלשה ומחצה. ושנים עשר חדש שלשה מאות וחמשים וארבעה ימים. ושליש. ושלשה חדשים ראשונים של שנה מעוברת תשעים ושלשה ומחצה. ושלשה חדשים אחרונים של שנה מעוברת תשעים ושלשה ומחצה. ושנים עשר חדש שלשה מאות וחמשים וארבעה ימים. ושליש. ושלשה חדשים ראשונים של שנה פשוטה תשעים ושלשה ומחצה. ושלשה חדשים אחרונים של שנה פשוטה

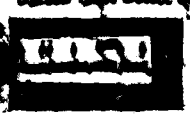

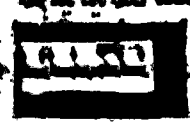

437

| | | |

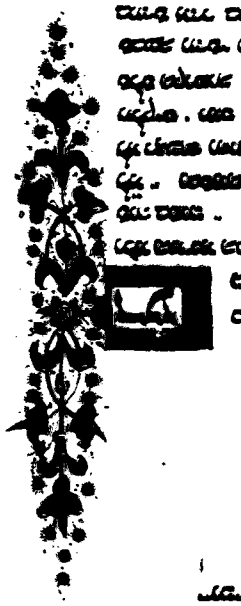

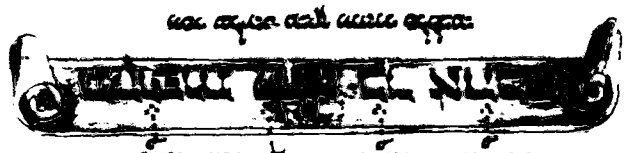

הקיצה לה׳ בי אהבה

| | | |

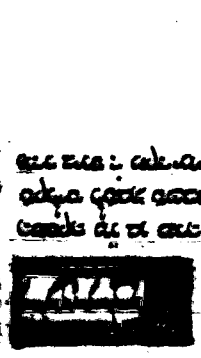

מחזור א

1	א	ר	שבת
2	ב	ש	
3	ג	ל	שבת
4	ד	ק	
5	ה	ר	שבת
6	ו	ש	
7	ז	ת	שבת
8	ח	ס	
9	ט	ק	
10	י	ם	
11	יא	ן	שבת
12	יב	ר	
13	יג	ש	
14	יד	ת	שבת
15	טו	ר	
16	טז	ש	
17	יז	ת	שבת
18	יח	ר	
19	יט	ש	
20	כ	ת	שבת
21	כא	ר	
22	כב	ש	
23	כג	ת	שבת
24	כד	ר	
25	כה	ש	
26	כו	ת	שבת
27	כז	ר	
28	כח	ש	
29	כט	ת	שבת
30	ל	ר	

מחזור ב

31	א	ש	שבת
32	ב	ת	
33	ג	ר	
34	ד	ש	
35	ה	ת	שבת
36	ו	ר	
37	ז	ש	
38	ח	ת	שבת
39	ט	ר	
40	י	ש	
41	יא	ת	שבת
42	יב	ר	
43	יג	ש	
44	יד	ת	שבת
45	טו	ר	
46	טז	ש	
47	יז	ת	שבת
48	יח	ר	
49	יט	ש	
50	כ	ת	שבת
51	כא	ר	
52	כב	ש	
53	כג	ת	שבת
54	כד	ר	
55	כה	ש	
56	כו	ת	שבת
57	כז	ר	
58	כח	ש	
59	כט	ת	שבת
60	ל	ר	

מחזור ג

61	א	ש	שבת
62	ב	ת	
63	ג	ר	
64	ד	ש	
65	ה	ת	שבת
66	ו	ר	
67	ז	ש	
68	ח	ת	שבת
69	ט	ר	
70	י	ש	
71	יא	ת	שבת
72	יב	ר	
73	יג	ש	
74	יד	ת	שבת
75	טו	ר	
76	טז	ש	
77	יז	ת	שבת
78	יח	ר	
79	יט	ש	
80	כ	ת	שבת
81	כא	ר	
82	כב	ש	
83	כג	ת	שבת
84	כד	ר	
85	כה	ש	
86	כו	ת	שבת
87	כז	ר	
88	כח	ש	
89	כט	ת	שבת
90	ל	ר	

מחזור ד

91	א	ש	שבת
92	ב	ת	
93	ג	ר	
94	ד	ש	
95	ה	ת	שבת
96	ו	ר	
97	ז	ש	
98	ח	ת	שבת
99	ט	ר	
100	י	ש	
101	יא	ת	שבת
102	יב	ר	
103	יג	ש	
104	יד	ת	שבת
105	טו	ר	
106	טז	ש	
107	יז	ת	שבת
108	יח	ר	
109	יט	ש	
110	כ	ת	שבת
111	כא	ר	
112	כב	ש	
113	כג	ת	שבת
114	כד	ר	
115	כה	ש	
116	כו	ת	שבת
117	כז	ר	
118	כח	ש	
119	כט	ת	שבת
120	ל	ר	

מחזור ה

121	א	ש	שבת
122	ב	ת	
123	ג	ר	
124	ד	ש	
125	ה	ת	שבת
126	ו	ר	
127	ז	ש	
128	ח	ת	שבת
129	ט	ר	
130	י	ש	
131	יא	ת	שבת
132	יב	ר	
133	יג	ש	
134	יד	ת	שבת
135	טו	ר	
136	טז	ש	
137	יז	ת	שבת
138	יח	ר	
139	יט	ש	
140	כ	ת	שבת
141	כא	ר	
142	כב	ש	
143	כג	ת	שבת
144	כד	ר	
145	כה	ש	
146	כו	ת	שבת
147	כז	ר	
148	כח	ש	
149	כט	ת	שבת
150	ל	ר	

מחזור ו

151	א	ש	שבת
152	ב	ת	
153	ג	ר	
154	ד	ש	
155	ה	ת	שבת
156	ו	ר	
157	ז	ש	
158	ח	ת	שבת
159	ט	ר	
160	י	ש	
161	יא	ת	שבת
162	יב	ר	
163	יג	ש	
164	יד	ת	שבת
165	טו	ר	
166	טז	ש	
167	יז	ת	שבת
168	יח	ר	
169	יט	ש	
170	כ	ת	שבת
171	כא	ר	
172	כב	ש	
173	כג	ת	שבת
174	כד	ר	
175	כה	ש	
176	כו	ת	שבת
177	כז	ר	
178	כח	ש	
179	כט	ת	שבת
180	ל	ר	

מחזור ז

181	א	ש	שבת
182	ב	ת	
183	ג	ר	
184	ד	ש	
185	ה	ת	שבת
186	ו	ר	
187	ז	ש	
188	ח	ת	שבת
189	ט	ר	
190	י	ש	
191	יא	ת	שבת
192	יב	ר	
193	יג	ש	
194	יד	ת	שבת
195	טו	ר	
196	טז	ש	
197	יז	ת	שבת
198	יח	ר	
199	יט	ש	
200	כ	ת	שבת
201	כא	ר	
202	כב	ש	
203	כג	ת	שבת
204	כד	ר	
205	כה	ש	
206	כו	ת	שבת
207	כז	ר	
208	כח	ש	
209	כט	ת	שבת
210	ל	ר	

מחזור ח

211	א	ש	שבת
212	ב	ת	
213	ג	ר	
214	ד	ש	
215	ה	ת	שבת
216	ו	ר	
217	ז	ש	
218	ח	ת	שבת
219	ט	ר	
220	י	ש	
221	יא	ת	שבת
222	יב	ר	
223	יג	ש	
224	יד	ת	שבת
225	טו	ר	
226	טז	ש	
227	יז	ת	שבת
228	יח	ר	
229	יט	ש	
230	כ	ת	שבת
231	כא	ר	
232	כב	ש	
233	כג	ת	שבת
234	כד	ר	
235	כה	ש	
236	כו	ת	שבת
237	כז	ר	
238	כח	ש	
239	כט	ת	שבת
240	ל	ר	

מחזור יג

שנב	רכה	ו		שנב	רלא	ל	עטרות	שנב	רמז	ה	עטרות
שנב	רכו	ז		שנב	רלב	א		שנב	רמח	ו	
שנב	רכז	ח		שנב	רלג	ב		שנב	רמט	ז	
שנב	רכח	ט	עטרות	שנב	רלד	ג		שנב	רנ	ח	
שנב	רכט	י		שנב	רלה	ד		שנב	רנא	ט	
שנב	רל	יא		שנב	רלו	ה		שנב	רנב	י	
שנב	רלא	יב		שנב	רלז	ו		שנב	רנג	יא	
שנב	רלב	יג		שנב	רלח	ז		שנב	רנד	יב	
שנב	רלג	יד		שנב	רלט	ח		שנב	רנה	יג	
שנב	רלד	טו		שנב	רמ	ט		שנב	רנו	יד	
שנב	רלה	טז		שנב	רמא	י		שנב	רנז	טו	
שנב	רלו	יז		שנב	רמב	יא		שנב	רנח	טז	
שנב	רלז	יח		שנב	רמג	יב		שנב	רנט	יז	
שנב	רלח	יט		שנב	רמד	יג		שנב	רס	יח	
שנב	רלט	כ		שנב	רמה	יד		שנב	רסא	יט	
שנב	רמ	כא		שנב	רמו	טו		שנב	רסב	כ	
שנב	רמא	כב		שנב	רמז	טז		שנב	רסג	כא	
שנב	רמב	כג		שנב	רמח	יז		שנב	רסד	כב	
שנב	רמג	כד		שנב	רמט	יח		שנב	רסה	כג	
שנב	רמד	כה		שנב	רנ	יט		שנב	רסו	כד	
שנב	רמה	כו		שנב	רנא	כ		שנב	רסז	כה	
שנב	רמו	כז		שנב	רנב	כא		שנב	רסח	כו	
שנב	רמז	כח		שנב	רנג	כב		שנב	רסט	כז	
שנב	רמח	כט		שנב	רנד	כג		שנב	רע	כח	
שנב	רמט	ל		שנב	רנה	כד		שנב	רעא	כט	
שנב	רנ	לא		שנב	רנו	כה		שנב	רעב	ל	
שנב	רנא	לב		שנב	רנז	כו		שנב	רעג	לא	
שנב	רנב	לג		שנב	רנח	כז		שנב	רעד	לב	
שנב	רנג	לד		שנב	רנט	כח		שנב	רעה	לג	
שנב	רנד	לה		שנב	רס	כט		שנב	רעו	לד	
שנב	רנה	לו		שנב	רסא	ל		שנב	רעז	לה	
שנב	רנו	לז		שנב	רסב	לא		שנב	רעח	לו	
שנב	רנז	לח		שנב	רסג	לב		שנב	רעט	לז	
שנב	רנח	לט		שנב	רסד	לג		שנב	רפ	לח	
שנב	רנט	מ		שנב	רסה	לד		שנב	רפא	לט	
שנב	רס	מא		שנב	רסו	לה		שנב	רפב	מ	
שנב	רסא	מב		שנב	רסז	לו		שנב	רפג	מא	
שנב	רסב	מג		שנב	רסח	לז		שנב	רפד	מב	
שנב	רסג	מד		שנב	רסט	לח		שנב	רפה	מג	
שנב	רסד	מה		שנב	רע	לט		שנב	רפו	מד	
שנב	רסה	מו		שנב	רעא	מ		שנב	רפז	מה	
שנב	רסו	מז		שנב	רעב	מא		שנב	רפח	מו	
שנב	רסז	מח		שנב	רעג	מב		שנב	רפט	מז	
שנב	רסח	מט		שנב	רעד	מג		שנב	רצ	מח	
שנב	רסט	נ		שנב	רעה	מד		שנב	רצא	מט	
שנב	רע	נא		שנב	רעו	מה		שנב	רצב	נ	
שנב	רעא	נב		שנב	רעז	מו		שנב	רצג	נא	
שנב	רעב	נג		שנב	רעח	מז		שנב	רצד	נב	
שנב	רעג	נד		שנב	רעט	מח		שנב	רצה	נג	
שנב	רעד	נה		שנב	רפ	מט		שנב	רצו	נד	
שנב	רעה	נו		שנב	רפא	נ		שנב	רצז	נה	
שנב	רעו	נז		שנב	רפב	נא		שנב	רצח	נו	
שנב	רעז	נח		שנב	רפג	נב		שנב	רצט	נז	
שנב	רעח	נט		שנב	רפד	נג		שנב	רצ	נח	
שנב	רעט	ס		שנב	רפה	נד		שנב	רצא	נט	
שנב	רפ	סא		שנב	רפו	נה		שנב	רצב	ס	
שנב	רפא	סב		שנב	רפז	נו		שנב	רצג	סא	
שנב	רפב	סג		שנב	רפח	נז		שנב	רצד	סב	
שנב	רפג	סד		שנב	רפט	נח		שנב	רצה	סג	
שנב	רפד	סה		שנב	רצ	נט		שנב	רצו	סד	
שנב	רפה	סו		שנב	רצא	ס		שנב	רצז	סה	
שנב	רפו	סז		שנב	רצב	סא		שנב	רצח	סו	
שנב	רפז	סח		שנב	רצג	סב		שנב	רצט	סז	
שנב	רפח	סט		שנב	רצד	סג		שנב	ר	סח	
שנב	רפט	ע		שנב	רצה	סד		שנב	רא	סט	
שנב	רצ	עא		שנב	רצו	סה		שנב	רב	ע	
שנב	רצא	עב		שנב	רצז	סו		שנב	רג	עא	
שנב	רצב	עג		שנב	רצח	סז		שנב	רד	עב	
שנב	רצג	עד		שנב	רצט	סח		שנב	רה	עג	
שנב	רצד	עה		שנב	ר	סט		שנב	רו	עד	
שנב	רצה	עו		שנב	רא	ע		שנב	רז	עה	
שנב	רצו	עז		שנב	רב	עא		שנב	רח	עו	
שנב	רצז	עח		שנב	רג	עב		שנב	רט	עז	
שנב	רצח	עט		שנב	רד	עג		שנב	ריא	עח	
שנב	רצט	פ		שנב	רה	עד		שנב	ריב	עט	
שנב	ר	פא		שנב	רו	עה		שנב	ריג	פ	
שנב	רא	פב		שנב	רז	עו		שנב	ריד	פא	
שנב	רב	פג		שנב	רח	עז		שנב	ריה	פב	
שנב	רג	פד		שנב	רט	עח		שנב	ריו	פג	
שנב	רד	פה		שנב	ריא	עט		שנב	ריז	פד	
שנב	רה	פו		שנב	ריב	פ		שנב	ריח	פה	
שנב	רו	פז		שנב	ריג	פא		שנב	ריט	פו	
שנב	רז	פח		שנב	ריד	פב		שנב	רכ	פז	
שנב	רח	פט		שנב	ריה	פג		שנב	רכא	פח	
שנב	רט	צ		שנב	ריו	פד		שנב	רכב	פט	
שנב	ריא	צא		שנב	ריז	פה		שנב	רכג	צ	
שנב	ריב	צב		שנב	ריח	פו		שנב	רכד	צא	
שנב	ריג	צג		שנב	ריט	פז		שנב	רכה	צב	
שנב	ריד	צד		שנב	רכ	פח		שנב	רכו	צג	
שנב	ריה	צה		שנב	רכא	פט		שנב	רכז	צד	
שנב	ריו	צו		שנב	רכב	צ		שנב	רכח	צה	
שנב	ריז	צז		שנב	רכג	צא		שנב	רכט	צו	
שנב	ריח	צח		שנב	רכד	צב		שנב	רל	צז	
שנב	ריט	צט		שנב	רכה	צג		שנב	רלא	צח	
שנב	רכ	ק		שנב	רכו	צד		שנב	רלב	צט	
שנב	רכא	קא		שנב	רכז	צה		שנב	רלג	ק	
שנב	רכב	קב		שנב	רכח	צו		שנב	רלד	קא	
שנב	רכג	קג		שנב	רכט	צז		שנב	רלה	קב	
שנב	רכד	קד		שנב	רל	צח		שנב	רלו	קג	
שנב	רכה	קה		שנב	רלא	צט		שנב	רלז	קד	
שנב	רכו	קו		שנב	רלב	ק		שנב	רלח	קה	
שנב	רכז	קז		שנב	רלג	קא		שנב	רלט	קו	
שנב	רכח	קח		שנב	רלד	קב		שנב	רמ	קז	
שנב	רכט	קט		שנב	רלה	קג		שנב	רמא	קח	
שנב	רל	קי		שנב	רלו	קד		שנב	רמב	קט	
שנב	רלא	קיא		שנב	רלז	קה		שנב	רמג	קי	
שנב	רלב	קיב		שנב	רלח	קו		שנב	רמד	קיא	
שנב	רלג	קיג		שנב	רלט	קז		שנב	רמה	קיב	
שנב	רלד	קיד		שנב	רמ	קח		שנב	רמו	קיג	
שנב	רלה	קטו		שנב	רמא	קט		שנב	רמז	קיד	
שנב	רלו	קטז		שנב	רמב	קי		שנב	רמח	קטו	
שנב	רלז	קיח		שנב	רמג	קיא		שנב	רמט	קטז	
שנב	רלח	קיט		שנב	רמד	קיב		שנב	רנ	קיח	
שנב	רלט	קכ		שנב	רמה	קיג		שנב	רנא	קיט	
שנב	רמ	קכא		שנב	רמו	קיד		שנב	רנב	קכ	
שנב	רמא	קכב		שנב	רמז	קטו		שנב	רנג	קכא	
שנב	רמב	קכג		שנב	רמח	קטז		שנב	רנד	קכב	
שנב	רמג	קכד		שנב	רמט	קיח		שנב	רנה	קכג	
שנב	רמד	קכה		שנב	רנ	קיט		שנב	רנו	קכד	
שנב	רמה	קכו		שנב	רנא	קכ		שנב	רנז	קכה	
שנב	רמו	קכז		שנב	רנב	קכא		שנב	רנח	קכו	
שנב	רמז	קכח		שנב	רנג	קכב		שנב	רנט	קכז	
שנב	רמח	קכט		שנב	רנד	קכג		שנב	רס	קכח	
שנב	רמט	קל		שנב	רנה	קכד		שנב	רסא	קכט	
שנב	רנ	קלא		שנב	רנו	קכה		שנב	רסב	קל	
שנב	רנא	קלב		שנב	רנז	קכו		שנב	רסג	קלא	
שנב	רנב	קלג		שנב	רנח	קכז		שנב	רסד	קלב	
שנב	רנג	קלד		שנב	רנט	קכח		שנב	רסה	קלג	
שנב	רנד	קלה		שנב	רס	קכט		שנב	רסו	קלד	
שנב	רנה	קלו		שנב	רסא	קל		שנב	רסז	קלה	
שנב	רנו	קלז		שנב	רסב	קלא		שנב	רסח	קלו	
שנב	רנז	קלח		שנב	רסג	קלב		שנב	רסט	קלז	
שנב	רנח	קלט		שנב	רסד	קלג		שנב	רע	קלח	
שנב	רנט	קמ		שנב	רסה	קלד		שנב	רעא	קלט	
שנב	רס	קמא		שנב	רסו	קלה		שנב	רעב	קמ	
שנב	רסא	קמב		שנב	רסז	קלו		שנב	רעג	קמא	
שנב	רסב	קמג		שנב	רסח	קלז		שנב	רעד	קמב	
שנב	רסג	קמד		שנב	רסט	קלח		שנב	רעה	קמג	
שנב	רסד	קמה		שנב	רע	קלט		שנב	רעו	קמד	
שנב	רסה	קמו		שנב	רעא	קמ		שנב	רעז	קמה	
שנב	רסו	קמז		שנב	רעב	קמא		שנב	רעח	קמו	
שנב	רסז	קמח		שנב	רעג	קמב		שנב	רעט	קמז	
שנב	רסח	קמט		שנב	רעד	קמג		שנב	רפ	קמח	
שנב	רסט	קנ		שנב	רעה	קמד		שנב	רפא	קמט	
שנב	רע	קנא		שנב	רעו	קמה		שנב	רפב	קנ	
שנב	רעא	קנב		שנב	רעז	קמו		שנב	רפג	קנא	
שנב	רעב	קנג		שנב	רעח	קמז		שנב	רפד	קנב	
שנב	רעג	קנד		שנב	רעט	קמח		שנב	רפה	קנג	
שנב	רעד	קנה		שנב	רפ	קמט		שנב	רפו	קנד	
שנב	רעה	קנו		שנב	רפא	קנ		שנב	רפז	קנה	
שנב	רעו	קנז		שנב	רפב	קנא		שנב	רפח	קנו	
שנב	רעז	קנח		שנב	רפג	קנב		שנב	רפט	קנז	
שנב	רעח	קנט		שנב	רפד	קנג		שנב	רצ	קנח	
שנב	רעט	קס		שנב	רפה	קנד		שנב	רצא	קנט	
שנב	רפ	קסא		שנב	רפו	קנה		שנב	רצב	קס	
שנב	רפא	קסב		שנב	רפז	קנו		שנב	רצג	קסא	
שנב	רפב	קסג		שנב	רפח	קנז		שנב	רצד	קסב	
שנב	רפג	קסד		שנב	רפט	קנח		שנב	רצה	קסג	
שנב	רפד	קסה		שנב	רצ	קנט		שנב	רצו	קסד	
שנב	רפה	קסו		שנב	רצא	קס		שנב	רצז	קסה	
שנב	רפו	קסז		שנב	רצב	קסא		שנב	רצח	קסו	
שנב	רפז	קסח		שנב	רצג	קסב		שנב	רצט	קסז	
שנב	רפח	קסט		שנב	רצד	קסג		שנב	ר	קסח	
שנב	רפט	קע		שנב	רצה	קסד		שנב	רא	קסט	
שנב	רצ	קעא		שנב	רצו	קסה		שנב	רב	קע	
שנב	רצא	קעב		שנב	רצז	קסו		שנב	רג	קעא	
שנב	רצב	קעג		שנב	רצח	קסז		שנב	רד	קעב	
שנב	רצג	קעד		שנב	רצט	קסח		שנב	רה	קעג	
שנב	רצד	קעה		שנב	ר	קסט		שנב	רו	קעד	
שנב	רצה	קעו		שנב	רא	קע		שנב	רז	קעה	
שנב	רצו	קעז		שנב	רב	קעא		שנב	רח	קעו	
שנב	רצז	קעח		שנב	רג	קעב		שנב	רט	קעז	
שנב	רצח	קעט		שנב	רד	קעג		שנב	ריא	קעח	
שנב	רצט	קפ		שנב	רה	קעד		שנב	ריב	קעט	
שנב	ר	קפא		שנב	רו	קעה		שנב	ריג	קפ	
שנב	רא	קפב		שנב	רז	קעו		שנב	ריד	קפא	
שנב	רב	קפג		שנב	רח	קעז		שנב	ריה	קפב	
שנב	רג	קפד		שנב	רט	קעח		שנב	ריו	קפג	
שנב	רד	קפה		שנב	ריא	קעט		שנב	ריז	קפד	
שנב	רה	קפו		שנב	ריב	קפ		שנב	ריח	קפה	
שנב	רו	קפז		שנב	ריג	קפא		שנב	ריט	קפו	
שנב	רז	קפח		שנב	ריד	קפב		שנב	רכ	קפז	
שנב	רח	קפט		שנב	ריה	קפג		שנב	רכא	קפח	
שנב	רט	קצ		שנב	ריו	קפד		שנב	רכב	קפט	
שנב	ריא	קצא		שנב	ריז	קפה		שנב	רכג	קצ	
שנב	ריב	קצב		שנב	ריח	קפו		שנב	רכד	קצא	
שנב	ריג	קצג		שנב	ריט	קפז		שנב	רכה	קצב	
שנב	ריד	קצד		שנב	רכ	קפח		שנב	רכו	קצג	
שנב	ריה	קצה		שנב	רכא	קפט		שנב	רכז	קצד	
שנב	ריו	קצו		שנב	רכב	קצ		שנב	רכח	קצה	
שנב	ריז	קצז		שנב	רכג	קצא		שנב	רכט	קצו	
שנב	ריח	קצח		שנב	רכד	קצב		שנב	רל	קצז	
שנב	ריט	קצט		שנב	רכה	קצג		שנב	רלא	קצח	
שנב	רכ	ר		שנב	רכו	קצד		שנב	רלב	קצט	
שנב	רכא	רא		שנב	רכז	קצה		שנב	רלג	ר	
שנב	רכב	רב		שנב	רכח	קצו		שנב	רלד	רא	
שנב	רכג	רג		שנב	רכט	קצז		שנב	רלה	רב	
שנב	רכד	רד		שנב	רל	קצח		שנב	רלו	רג	
שנב	רכה	רה		שנב	רלא	קצט		שנב	רלז	רד	
שנב	רכו	רו		שנב	רלב	ר		שנב	רלח	רה	
שנב	רכז	רז		שנב	רלג	רא		שנב	רלט	רו	
שנב	רכח	רח		שנב	רלד	רב		שנב	רמ	רז	
שנב	רכט	רט		שנב	רלה	רג		שנב	רמא	רח	
שנב	רל	ריא		שנב	רלו	רד		שנב	רמב	רט	
שנב	רלא	ריב		שנב	רלז	רה		שנב	רמג	ריא	
שנב	רלב	ריג		שנב	רלח	רו		שנב	רמד	ריב	
שנב	רלג	ריד		שנב	רלט	רז		שנב	רמה	ריג	
שנב	רלד	ריה		שנב	רמ	רח		שנב	רמו	ריד	
שנב	רלה	ריו		שנב	רמא	רט		שנב	רמז	ריה	
שנב	רלו	ריז		שנב	רמב	ריא		שנב	רמח	ריו	
שנב	רלז	ריח		שנב	רמג	ריב		שנב	רמט	ריז	
שנב	רלח	ריט		שנב	רמד	ריג		שנב	רנ	ריח	
שנב	רלט	רכ		שנב	רמה	ריד		שנב	רנא	ריט	
שנב	רמ	רכא		שנב	רמו	ריה		שנב	רנב	רכ	
שנב	רמא	רכב		שנב	רמז	ריו		שנב	רנג	רכא	
שנב	רמב	רכג		שנב	רמח	ריז		שנב	רנד	רכב	
שנב	רמג	רכד		שנב	רמט	ריח		שנב	רנה	רכג	
שנב	רמד	רכה		שנב	רנ	ריט		שנב	רנו	רכד	
שנב	רמה	רכו		שנב	רנא	רכ		שנב	רנז	רכה	
שנב	רמו	רכז		שנב	רנב	רכא		שנב	רנח	רכו	
שנב	רמז	רכח		שנב	רנג	רכב		שנב	רנט	רכז	
שנב	רמח	רכט		שנב	רנד	רכג		שנב	רס	רכח	
שנב	רמט	רל		שנב	רנה	רכד		שנב	רסא	רכט	
שנב	רנ	רלא		שנב	רנו	רכה		שנב	רסב	רל	
שנב	רנא	רלב		שנב	רנז	רכו		שנב	רסג	רלא	
שנב	רנב	רלג		שנב	רנח	רכז		שנב	רסד	רלב	
שנב	רנג	רלד		שנב	רנט	רכח		שנב	רסה	רלג	
שנב	רנד	רלה		שנב	רס	רכט		שנב	רסו	רלד	
שנב	רנה	רלו		שנב	רסא	רל		שנב	רסז	רלה	
שנב	רנו	רלז		שנב	רסב	רלא		שנב	רסח	רלו	
שנב	רנז	רלח		שנב	רסג	רלב		שנב	רסט	רלז	
שנב	רנח	רלט		שנב	רסד	רלג		שנב	רע	רלח	
שנב	רנט	רמ		שנב	רסה	רלד		שנב	רעא	רלט	
שנב	רס	רמא		שנב	רסו	רלה		שנב	רעב	רמ	
שנב	רסא	רמב		שנב	רסז	רלו		שנב	רעג	רמא	
שנב	רסב	רמג		שנב	רסח	רלז		שנב	רעד	רמב	
שנב	רסג	רמד		שנב	רסט	רלח		שנב	רעה	רמג	
שנב	רסד	רמה		שנב	רע	רלט		שנב	רעו	רמד	
שנב	רסה	רמו		שנב	רעא	רמ		שנב	רעז	רמה	
שנב	רסו	רמז		שנב	רעב	רמא		שנב	רעח	רמו	
שנב	רסז	רמח		שנב	רעג	רמב		שנב	רעט	רמז	
שנב	רסח	רמט		שנב	רעד	רמג		שנב	רפ	רמח	
שנב	רסט	רנ		שנב	רעה	רמד		שנב	רפא	רמט	
שנב	רע	רנא		שנב	רעו	רמה		שנב	רפב	רנ	
שנב	רעא	רנב		שנב	רעז	רמו		שנב	רפג	רנא	
שנב	רעב	רנג		שנב	רעח	רמז		שנב	רפד	רנב	
שנב	רעג	רנד		שנב	רעט	רמח		שנב	רפה	רנג	
שנב	רעד	רנה		שנב	רפ	רמט		שנב	רפו	רנד	
שנב	רעה	רנו		שנב	רפא	רנ		שנב	רפז	רנה	
שנב	רעו	רנז		שנב	רפב	רנא		שנב	רפח	רנו	
שנב	רעז	רנח		שנב	רפג	רנב		שנב	רפט	רנז	
שנב	רעח	רנט		שנב	רפד	רנג		שנב	רצ	רנח	
שנב	רעט	רס		שנב	רפה	רנד		שנב	רצא	רנט	
שנב	רפ	רסא		שנב	רפו	רנה		שנב	רצב	רס	
שנב	רפא	רסב		שנב	רפז	רנו		שנב	רצג	רסא	
שנב	רפב	רסג		שנב	רפח	רנז		שנב	רצד	רסב	
שנב	רפג	רסד		שנב	רפט	רנח		שנב	רצה	רסג	
שנב	רפד	רסה		שנב	רצ	רנט		שנב	רצו	רסד	
שנב	רפה	רסו		שנב	רצא	רס		שנב	רצז	רסה	
שנב	רפו	רסז		שנב	רצב	רסא		שנב	רצח	רסו	
שנב	רפז	רסח		שנב	רצג	רסב		שנב	רצט	רסז	
שנב	רפח	רסט		שנב	רצד	רסג		שנב	ר	רסח	
שנב	רפט	רע		שנב	רצה	רסד		שנב	רא	רסט	
שנב	רצ	רעא		שנב	רצו	רסה		שנב	רב	רע	
שנב	רצא	רעב		שנב	רצז	רסו		שנב	רג	רעא	
שנב	רצב	רעג		שנב	רצח	רסז		שנב	רד	רעב	
שנב	רצג	רעד		שנב	רצט	רסח		שנב	רה	רעג	
שנב	רצד	רעה		שנב	ר	רסט		שנב	רו	רעד	
שנב	רצה	רעו		שנב	רא	רע		שנב	רז	רעה	
שנב	רצו	רעז		שנב	רב	רעא		שנב	רח	רעו	
שנב	רצז	רעח		שנב	רג	רעב		שנב	רט	רעז	
שנב	רצח	רעט		שנב	רד	רעג		שנב	ריא	רעח	
שנב	רצט	רפ		שנב	רה	רעד		שנב	ריב	רעט	
שנב	ר	רפא		שנב	רו	רעה		שנב	ריג	רפ	
שנב	רא	רפב		שנב	רז	רעו		שנב	ריד	רפא	
שנב	רב	רפג		שנב	רח	רעז		שנב	ריה	רפב	
שנב	רג	רפד		שנב	רט	רעח		שנב	ריו	רפג	
שנב	רד	רפה		שנב	ריא	רעט		שנב	ריז	רפד	
שנב	רה	רפו		שנב	ריב	רפ		שנב	ריח	רפה	
שנב	רו	רפז		שנב	ריג	רפא		שנב	ריט	רפו	
שנב	רז	רפח		שנב	ריד	רפב		שנב	רכ	רפז	
שנב	רח	רפט		שנב	ריה	רפג		שנב	רכא	רפח	
שנב	רט	רצ		שנב	ריו	רפד		שנב	רכב	רפט	
שנב	ריא	רצא		שנב	ריז	רפה		שנב	רכג	רצ	
שנב	ריב	רצב		שנב	ריח	רפו		שנב	רכד	רצא	
שנב	ריג	רצג		שנב	ריט	רפז		שנב	רכה	רצב	
שנב	ריד	רצד		שנב	רכ	רפח		שנב	רכו	רצג	
שנב	ריה	רצה		שנב	רכא	רפט		שנב	רכז	רצד	
שנב	ריו	רצו		שנב	רכב	רצ		שנב	רכח	רצה	
שנב	ריז	רצז		שנב	רכג	רצא		שנב	רכט	רצו	
שנב	ריח	רצח		שנב	רכד	רצב		שנב	רל	רצז	
שנב	ריט	רצט		שנב	רכה	רצג		שנב	רלא	רצח	
שנב	רכ	ש		שנב	רכו	רצד		שנב	רלב	רצט	
שנב	רכא	שא		שנב	רכז	רצה		שנב	רלג	ש	
שנב	רכב	שב		שנב	רכח	רצו		שנב	רלד	שא	
שנב	רכג	שג		שנב	רכט	רצז		שנב	רלה	שב	
שנב	רכד	שד		שנב	רל	רצח		שנב	רלו	שג	
שנב	רכה	שה		שנב	רלא	רצט		שנב	רלז	שד	
שנב	רכו	שו		שנב	רלב	ש		שנב	רלח	שה	
שנב	רכז	שז		שנב	רלג	שא		שנב	רלט	שו	
שנב	רכח	שח		שנב	רלד	שב		שנב	רמ	שז	
שנב	רכט	שט		שנב	רלה	שג		שנב	רמא	שח	
שנב	רל	שי		שנב	רלו	שד		שנב	רמב	שט	
שנב	רלא	שיא		שנב	רלז	שה		שנב	רמג	שי	
שנב	רלב	שיב		שנב	רלח	שו		שנב	רמד	שיא	
שנב	רלג	שיג		שנב	רלט	שז		שנב	רמה	שיב	
שנב	רלד	שיד		שנב	רמ	שח		שנב	רמו	שיג	
שנב	רלה	שטו		שנב	רמא	שט		שנב	רמז	שיד	
שנב	רלו	שטז		שנב	רמב	שי		שנב	רמח	שטו	
שנב	רלז	שיח		שנב	רמג	שיא		שנב	רמט	שטז	
שנב	רלח	שיט		שנב	רמד	שיב		שנב	רנ	שיח	
שנב	רלט	שכ		שנב	רמה	שיג		שנב	רנא	שיט	
שנב	רמ	שכא		שנב	רמו	שיד		שנב	רנב	שכ	
שנב	רמא	שכב		שנב	רמז	שטו		שנב	רנג	שכא	
שנב	רמב	שכג		שנב	רמח	שטז		שנב	רנד	שכב	
שנב	רמג	שכד		שנב	רמט	שיח		שנב	רנה	שכג	
שנב	רמד	שכה		שנב	רנ	שיט		שנב	רנו	שכד	
שנב	רמה	שכו		שנב	רנא	שכ		שנב	רנז	שכה	
שנב	רמו	שכז		שנב	רנב	שכא		שנב	רנח	שכו	
שנב	רמז	שכח		שנב	רנג	שכב		שנב	רנט	שכז	
שנב	רמח	שכט		שנב	רנד	שכג		שנב	רס	שכח	
שנב	רמט	של		שנב	רנה	שכד		שנב	רסא	שכט	
שנב	רנ	שלא		שנב	רנו	שכה		שנב	רסב	של	
שנב	רנא	שלב		שנב	רנז	שכו		שנב	רסג	שלא	
שנב	רנב	שלג		שנב	רנח	שכז		שנב	רסד	שלב	
שנב	רנג	שלד		שנב	רנט	שכח		שנב	רסה	שלג	
שנב	רנד	שלה		שנב	רס	שכט		שנב	רסו	שלד	
שנב	רנה	שלו		שנב	רסא	של		שנב	רסז	שלה	
שנב	רנו	שלז		שנב	רסב	שלא		שנב	רסח	שלו	
שנב	רנז	שלח		שנב	רסג	שלב		שנב	רסט	שלז	
שנב	רנח	שלט		שנב	רסד	שלג		שנב	רע	שלח	
שנב	רנט	שמ		שנב	רסה	שלד		שנב	רעא	שלט	
שנב	רס	שמא		שנב	רסו	שלה		שנב	רעב	שמ	
שנב	רסא	שמב		שנב	רסז	שלו		שנב	רעג	שמא	
שנב	רסב	שמג		שנב	רסח	שלז		שנב	רעד	שמב	
שנב	רסג	שמד		שנב	רסט	שלח		שנב	רעה	שמג	
שנב	רסד	שמה		שנב	רע	שלט		שנב	רעו	שמד	
שנב	רסה	שמו		שנב	רעא	שמ		שנב	רעז	שמה	
שנב	רסו	שמז		שנב	רעב	שמא		שנב	רעח	שמו	
שנב	רסז	שמח		שנב	רעג	שמב		שנב	רעט	שמז	
שנב	רסח	שמט		שנב	רעד	שמג		שנב	רפ	שמח	
שנב	רסט	שנ		שנב	רעה	שמד		שנב	רפא	שמט	
שנב	רע	שנא		שנב	רעו	שמה		שנב	רפב	שנ	
שנב	רעא	שנב		שנב	רעז	שמו		שנב	רפג	שנא	
שנב	רעב	שנג		שנב	רעח	שמז		שנב	רפד	שנב	
שנב	רעג	שנד		שנב	רעט	שמח		שנב	רפה	שנג	
שנב	רעד	שנה		שנב	רפ	שמט		שנב	רפו	שנד	
שנב	רעה	שנו		שנב	רפא	שנ		שנב	רפז	שנה	
שנב	רעו	שנז		שנב	רפב	שנא		שנב	רפח	שנו	
שנב	רעז	שנח		שנב	רפג	שנב		שנב	רפט	שנז	
שנב	רעח	שנט		שנב	רפד	שנג		שנב	רצ	שנח	
שנב	רעט	שס		שנב	רפה	שנד		שנב	רצא	שנט	
שנב	רפ	שסא		שנב	רפו	שנה		שנב	רצב	שס	
שנב	רפא	שסב		שנב	רפז	שנו		שנב	רצג	שסא	
שנב	רפב	שסג		שנב	רפח	שנז		שנב	רצד	שסב	
שנב	רפג	שסד		שנב	רפט	שנח		שנב	רצה	שסג	
שנב	רפד	שסה		שנב	רצ	שנט		שנב	רצו	שסד	
שנב	רפה	שסו		שנב	רצא	שס		שנב	רצז	שסה	
שנב	רפו	שסז		שנב	רצב	שסא		שנב	רצח	שסו	
שנב	רפז	שסח		שנב	רצג	שסב		שנב	רצט	שסז	
שנב	רפח	שסט		שנב	רצד	שסג		שנב	ר	שסח	
שנב	רפט	שע		שנב	רצה	שסד		שנב	רא	שסט	
שנב	רצ	שעא		שנב	רצו	שסה		שנב	רב	שע	
שנב	רצא	שעב		שנב	רצז	שסו		שנב	רג	שעא	
שנב	רצב	שעג		שנב	רצח	שסז		שנב	רד	שעב	
שנב	רצג	שעד		שנב	רצט	שסח		שנב	רה	שעג	
שנב	רצד	שעה		שנב	ר	שסט		שנב	רו	שעד	
שנב	רצה	שעו		שנב	רא	שע		שנב	רז	שעה	
שנב	רצו	שעז		שנב	רב	שעא		שנב	רח	שעו	
שנב	רצז	שעח		שנב	רג	שעב		שנב	רט	שעז	
שנב	רצח	שעט		שנב	רד	שעג		שנב	ריא	שעח	
שנב	רצט	שפ		שנב	רה	שעד		שנב	ריב	שעט	
שנב	ר	שפא		שנב	רו	שעה		שנב	ריג	שפ	
שנב	רא	שפב		שנב	רז	שעו		שנב	ריד	שפא	
שנב	רב	שפג		שנב	רח	שעז		שנב	ריה	שפב	
שנב	רג	שפד		שנב	רט	שעח		שנב	ריו	שפג	
שנב	רד	שפה		שנב	ריא	שעט		שנב	ריז	שפד	
שנב	רה	שפו		שנב	ריב	שפ		שנב	ריח	שפה	
שנב	רו	שפז		שנב	ריג	שפא		שנב	ריט	שפו	
שנב	רז	שפח		שנב	ריד	שפב		שנב	רכ	שפז	
שנב	רח	שפט		שנב	ריה	שפג		שנב	רכא	שפח	
שנב	רט	שצ		שנב	ריו	שפד		שנב	רכב	שפט	
שנב	ריא	שצא		שנב	ריז	שפה		שנב	רכג	שצ	
שנב	ריב	שצב		שנב	ריח	שפו		שנב	רכד	שצא	
שנב	ריג	שצג		שנב	ריט	שפז		שנב	רכה	שצב	
שנב	ריד	שצד		שנב	רכ	שפח		שנב	רכו	שצג	
שנב	ריה	שצה		שנב	רכא	שפט		שנב	רכז	שצד	
שנב	ריו	שצו		שנב	רכב	שצ		שנב	רכח	שצה	
שנב	ריז	שצז		שנב	רכג	שצא		שנב	רכט	שצו	
שנב	ריח	שצח		שנב	רכד	שצב		שנב	רל	שצז	
שנב	ריט	שצט		שנב	רכה	שצג		שנב	רלא	שצח	
שנב	רכ	ת		שנב	רכו	שצד		שנב	רלב	שצט	
שנב	רכא	תא		שנב	רכז	שצה		שנב	רלג	ת	
שנב	רכב	תב		שנב	רכח	שצו		שנב	רלד	תא	
שנב	רכג	תג		שנב	רכט	שצז		שנב	רלה	תב	
שנב	רכד	תד		שנב	רל	שצח		שנב	רלו	תג	
שנב	רכה	תה		שנב	רלא	שצט		שנב	רלז	תד	
שנב	רכו	תו		שנב	רלב	ת		שנב	רלח	תה	
שנב	רכז	תז		שנב	רלג	תא		שנב	רלט	תו	
שנב	רכח	תח		שנב	רלד	תב		שנב	רמ	תז	
שנב	רכט	תט		שנב	רלה	תג		שנב	רמא	תח	
שנב	רל	תי		שנב	רלו	תד		שנב	רמב	תט	
שנב	רלא	תיא		שנב	רלז	תה		שנב	רמ

מחזור ז

שנב	קמז	ז
שנב	קמח	ח
שנב	קמט	
שנב	קנ	י
שנב	קנא	יא
שנב	קנב	יב
שנב	קנג	יג
שנב	קנד	יד
שנב	קנה	טו
שנב	קנו	טז
שנב	קנז	יז
שנב	קנח	יח
שנב	קנט	יט
שנב	קס	כ
שנב	קסא	כא
שנב	קסב	כב
שנב	קסג	כג
שנב	קסד	כד
שנב	קסה	כה
שנב	קסו	כו
שנב	קסז	כז
שנב	קסח	כח
שנב	קסט	כט
שנב	קע	ל
שנב	קעא	לא
שנב	קעב	לב
שנב	קעג	לג
שנב	קעד	לד
שנב	קעה	לה
שנב	קעו	לו
שנב	קעז	לז
שנב	קעח	לח
שנב	קעט	לט
שנב	קפ	מ
שנב	קפא	מא
שנב	קפב	מב
שנב	קפג	מג
שנב	קפד	מד
שנב	קפה	מה
שנב	קפו	מו
שנב	קפז	מז
שנב	קפח	מח
שנב	קפט	מט
שנב	קצ	נ

מחזור ח

שנב	קצא	נא
שנב	קצב	נב
שנב	קצג	נג
שנב	קצד	נד
שנב	קצה	נה
שנב	קצו	נו
שנב	קצז	נז
שנב	קצח	נח
שנב	קצט	נט
שנב	קצי	ס
שנב	קצכ	סא
שנב	קצכא	סב
שנב	קצכב	סג
שנב	קצכג	סד
שנב	קצכד	סה
שנב	קצכה	סו
שנב	קצכו	סז
שנב	קצכז	סח
שנב	קצכח	סט
שנב	קצל	ע
שנב	קצלא	עא
שנב	קצלב	עב
שנב	קצלג	עג
שנב	קצלד	עד
שנב	קצלה	עה
שנב	קצלו	עו
שנב	קצלז	עז
שנב	קצלח	עח
שנב	קצלט	עט
שנב	קצמ	פ
שנב	קצמא	פא
שנב	קצמב	פב
שנב	קצמג	פג
שנב	קצמד	פד
שנב	קצמה	פה
שנב	קצמו	פו
שנב	קצמז	פז
שנב	קצמח	פח
שנב	קצמט	פט
שנב	קצנ	צ

מחזור ט

שנב	קצנא	צא
שנב	קצנב	צב
שנב	קצנג	צג
שנב	קצנד	צד
שנב	קצנה	צה
שנב	קצנו	צו
שנב	קצנז	צז
שנב	קצנח	צח
שנב	קצנט	צט
שנב	קצס	ק
שנב	קצסא	קא
שנב	קצסב	קב
שנב	קצסג	קג
שנב	קצסד	קד
שנב	קצסה	קה
שנב	קצסו	קו
שנב	קצסז	קז
שנב	קצסח	קח
שנב	קצסט	קט
שנב	קצע	ר
שנב	קצעא	רא
שנב	קצעב	רב

מחזור י

שנב	קצעג	רג
שנב	קצעד	רד
שנב	קצעה	רה
שנב	קצעו	רו
שנב	קצעז	רז
שנב	קצעח	רח
שנב	קצעט	רט
שנב	קצפ	ש
שנב	קצפא	שא
שנב	קצפב	שב
שנב	קצפג	שג
שנב	קצפד	שד
שנב	קצפה	שה
שנב	קצפו	שו
שנב	קצפז	שז
שנב	קצפח	שח
שנב	קצפט	שט
שנב	קצצ	ת

מחזור יא

שנב	קצצא	תא
שנב	קצצב	תב
שנב	קצצג	תג
שנב	קצצד	תד
שנב	קצצה	תה
שנב	קצצו	תו
שנב	קצצז	תז
שנב	קצצח	תח
שנב	קצצט	תט
שנב	קצק	תי
שנב	קצקא	תיא
שנב	קצקב	תיב
שנב	קצקג	תיג
שנב	קצקד	תיד
שנב	קצקה	תיה
שנב	קצקו	תיו
שנב	קצקז	תיז
שנב	קצקח	תיח
שנב	קצקט	תיט
שנב	קצקי	תכ
שנב	קצקכ	תכא
שנב	קצקכא	תכב
שנב	קצקכב	תכג
שנב	קצקכג	תכד
שנב	קצקכד	תכה
שנב	קצקכה	תכו
שנב	קצקכו	תכז
שנב	קצקכז	תכח
שנב	קצקכח	תכט
שנב	קצקל	תל
שנב	קצקלא	תלא
שנב	קצקלב	תלב
שנב	קצקלג	תלג
שנב	קצקלד	תלד
שנב	קצקלה	תלה
שנב	קצקלו	תלו
שנב	קצקלז	תלז
שנב	קצקלח	תלח
שנב	קצקלט	תלט
שנב	קצקמ	תמ

מחזור יב

שנב	קצקמא	תמא
שנב	קצקמב	תמב
שנב	קצקמג	תמג
שנב	קצקמד	תמד
שנב	קצקמה	תמה
שנב	קצקמו	תמו
שנב	קצקמז	תמז
שנב	קצקמח	תמח
שנב	קצקמט	תמט
שנב	קצקנ	תנ
שנב	קצקנא	תנא
שנב	קצקנב	תנב
שנב	קצקנג	תנג
שנב	קצקנד	תנד
שנב	קצקנה	תנה
שנב	קצקנו	תנו
שנב	קצקנז	תנז
שנב	קצקנח	תנח
שנב	קצקנט	תנט
שנב	קצקס	תס
שנב	קצקסא	תסא
שנב	קצקסב	תסב
שנב	קצקסג	תסג
שנב	קצקסד	תסד
שנב	קצקסה	תסה
שנב	קצקסו	תסו
שנב	קצקסז	תסז
שנב	קצקסח	תסח
שנב	קצקסט	תסט
שנב	קצקע	תע

סמב	ויכו	ן			סמב	ויכו	ל	עבור		סמב	ויללו	פ	עבור
סמב	ויסו	ב	עבור		סמב	ויכו	צ			סמב	ויללו	ו	
סמב	ויד	מ			סמב	ויסו	ת	עבד		סמב	ויללו	ו	
סמב	ויד	י	עבור										
סמב	ויזו	ו											
סמב	ויש	:											
סמב	רכו	מ	עבור		סמב	רכו	:			סמב	ויאו	ב	עבור
סמב	רכו	ו			סמב	ולו	מ			סמב	ויללו	ו	
סמב	רכב	:			סמב	ולו	פ	עבור		סמב	ויללו	כ	
סמב	רכו	ו	עבור		סמב	ולב	ן			סמב	ויהו	ב	עבור
סמב	רכו	א			סמב	ולו	מ			סמב	ויהו	:	
סמב	רכו	ן			סמב	ולו	י	עבור		סמב	ויהו	מ	עבור
					סמב	ולו	ו						

מחוזר יג

שלשה הג מחזורים תהלה למשפיל וכ

מים

כמה קשורות ראשי חדשים ומועדים ויומטובים וקריאות

הדרנה

לילי קשורות כמה ראשי חדשים ומועדים ויומטובים וקריאות כמה של כל סמב ושמה

מחזור עיר

מחזור שלם

מחזור שלם

מחזור שלם

מחזור שלם

hhh

ומשנה ב׳ ומעשר ראשון ומעשר שני ומעשר עני ומעשר בהמה ומעשר שביעית ומעשר שביעית ומעשר שביעית

ויקרא יג ב ושמרו אל הכהנים ו בר . השטר בירושלם והכהנים הלוים . בחר שיב יד בר . השם בירושלם
המלכות
בשערה בירושלם ויהי בעבר המלכות .

כיסא יג ב ושלח תהיה ב בר . השם המלכי שומה כלה יד בר . השטרי בירושלם המלכות . כסף
ושלח ב בר . השטר בירושלם המלכות
והמלכים כה בר . השטר המלכי בירושלם בשערה בחרי לשלוח .

ויקרא יג ב השטר בירושלם בשערה בחרי לשלוח בשערה בחרי לשלוח . ג
השטר בחרי בעבר שלוחים . שלח שמחה יום יב יד בר . שר השמחה על בר . ג
שכי יום ו ויהי ו . שלוחים המלכים בר בחרי . השטר המלכים בשערה בחרי לשלוח בשערה בחרי לשלוח . ו בר
לשלוח . כי שמח יד בר . השטר המלכים בשערה בחרי לשלוח בשערה בחרי לשלוח בשערה בחרי לשלוח .

ויקרא ב ויהי ה בר . השטר בירושלם בשערה בחרי לשלוח . בשערה ו בר . השם בירושלם המלכות בר שלוח
ושמחת יום ב ויהי ה בר . השם בירושלם בשערה בחרי לשלוח . בשערה ו בר . השם בירושלם בשערה בחרי לשלוח
שלוח כשבו . יום ו ויהי ה בר . השטר בירושלם בשערה בחרי לשלוח . משפחות כה בר . השם בירושלם בשערה בחרי לשלוח
שכי יד בר . השטר בירושלם בשערה בחרי לשלוח . ויהי שלוח יד בר . השטר בשערה בחרי לשלוח בשערה בחרי לשלוח .

ויקרא יג ב ושמרו אל הכהנים ו בר . השטר בירושלם והכהנים הלוים . בחר שיב יד בר . השם בירושלם
המלכות
בשערה בירושלם ויהי בעבר המלכות .

כיסא יג ב ושלח תהיה ב בר . השם המלכי שומה כלה יד בר . השטרי בירושלם המלכות . כסף
ושלח ב בר . השטר בירושלם המלכות
והמלכים כה בר . השטר המלכי בירושלם בשערה בחרי לשלוח .

ויקרא יג ב השטר בירושלם בשערה בחרי לשלוח בשערה בחרי לשלוח . ג
השטר בחרי בעבר שלוחים . שלח שמחה יום יב יד בר . שר השמחה על בר . ג
שכי יום ו ויהי ו . שלוחים המלכים בר בחרי . השטר המלכים בשערה בחרי לשלוח בשערה בחרי לשלוח . ו בר
לשלוח . כי שמח יד בר . השטר המלכים בשערה בחרי לשלוח בשערה בחרי לשלוח בשערה בחרי לשלוח .

ויקרא ב ויהי ה בר . השטר בירושלם בשערה בחרי לשלוח . בשערה ו בר . השם בירושלם המלכות בר שלוח
ושמחת יום ב ויהי ה בר . השם בירושלם בשערה בחרי לשלוח . בשערה ו בר . השם בירושלם בשערה בחרי לשלוח
שלוח כשבו . יום ו ויהי ה בר . השטר בירושלם בשערה בחרי לשלוח . משפחות כה בר . השם בירושלם בשערה בחרי לשלוח
שכי יד בר . השטר בירושלם בשערה בחרי לשלוח . ויהי שלוח יד בר . השטר בשערה בחרי לשלוח בשערה בחרי לשלוח .

הקדמה

ומאה יא ריבא יא. לשון בן בימי ב. הכתוב ויש בימי המלכים הראשונים ושנים ב הכתוב בתחלת ישלחו יהושע בן נון ..

כולו יא ריבא יא. במדבר סיני ומאי ב בן. השתא בקצה הוה ושמואל ג. שלום לך קב בן. הכתוב בתחלת יהושע בן נון ויהושע ג ב בן. הכתוב ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ..

ומיד יא ריבא יא. בתחלת ומדבר ד בן. הכתוב ויהי מיד וקדושים ו בן. הכתוב בתחלת ויאמר אליו ..

כמו בן. סבב על שמע יט בן. ומשנתינו בתחלת היתה עלי יד ג. ויהי ביום הפקיד בן. הכתוב בתחלת ויהי אחרי שלוחכם ואני. ואע יא בן. בתחלת ויהי בימי אחשורוש ואבים. ואחרי מות יא יד בן. הכתוב

כי בכח יה"ו בה' השתא בראשונה וזו יתבו . כנגדם פלוני בה' השתי בראשונה ושתיהן
שוות בראשונה ושתיהן בשניה כולן היה עשרים בלבוד ואחד עשרים בלבוד ושתים
עשרה ואחד עשר :

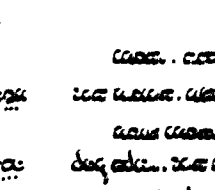

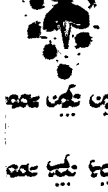

452

בחודש הראשון	יב	שמונה		היום	יב	שמונה		הלילה	
בה בחודש	יב	שמונה	ושני	היום	יב	שמונה	ושני	הלילה	
ה בשבתו	יג	שמונה		היום	יג	שמונה		הלילה	
בחודש השני	יג	שמונה	ושני	היום	יג	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	יד	שמונה		היום	יד	שמונה		הלילה	
ה בחודש	יד	שמונה	ושני	היום	יד	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש הרביעי	טו	שמונה		היום	טו	שמונה		הלילה	
בה בחודש	טו	שמונה	ושני	היום	טו	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	טז	שמונה		היום	טז	שמונה		הלילה	
בחודש החמישי	טז	שמונה	ושני	היום	טז	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	יז	שמונה		היום	יז	שמונה		הלילה	
ה בחודש	יז	שמונה	ושני	היום	יז	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש הששי	יח	שמונה		היום	יח	שמונה		הלילה	
בה בחודש	יח	שמונה	ושני	היום	יח	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	יט	שמונה		היום	יט	שמונה		הלילה	
בחודש השביעי	יט	שמונה	ושני	היום	יט	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	כ	שמונה		היום	כ	שמונה		הלילה	
ה בחודש	כ	שמונה	ושני	היום	כ	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השמיני	כא	שמונה		היום	כא	שמונה		הלילה	
בה בחודש	כא	שמונה	ושני	היום	כא	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	כב	שמונה		היום	כב	שמונה		הלילה	
בחודש התשיעי	כב	שמונה	ושני	היום	כב	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	כג	שמונה		היום	כג	שמונה		הלילה	
ה בחודש	כג	שמונה	ושני	היום	כג	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש העשירי	כד	שמונה		היום	כד	שמונה		הלילה	
בה בחודש	כד	שמונה	ושני	היום	כד	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	כה	שמונה		היום	כה	שמונה		הלילה	
בחודש האחד עשר	כה	שמונה	ושני	היום	כה	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	כו	שמונה		היום	כו	שמונה		הלילה	
ה בחודש	כו	שמונה	ושני	היום	כו	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השנים עשר	כז	שמונה		היום	כז	שמונה		הלילה	
בה בחודש	כז	שמונה	ושני	היום	כז	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	כח	שמונה		היום	כח	שמונה		הלילה	
בחודש השלשה עשר	כח	שמונה	ושני	היום	כח	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	כט	שמונה		היום	כט	שמונה		הלילה	
ה בחודש	כט	שמונה	ושני	היום	כט	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש הארבעה עשר	ל	שמונה		היום	ל	שמונה		הלילה	
בה בחודש	ל	שמונה	ושני	היום	ל	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	לא	שמונה		היום	לא	שמונה		הלילה	
בחודש החמשה עשר	לא	שמונה	ושני	היום	לא	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	לב	שמונה		היום	לב	שמונה		הלילה	
ה בחודש	לב	שמונה	ושני	היום	לב	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש הששה עשר	לג	שמונה		היום	לג	שמונה		הלילה	
בה בחודש	לג	שמונה	ושני	היום	לג	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	לד	שמונה		היום	לד	שמונה		הלילה	
בחודש השבעה עשר	לד	שמונה	ושני	היום	לד	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	לה	שמונה		היום	לה	שמונה		הלילה	
ה בחודש	לה	שמונה	ושני	היום	לה	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השמנה עשר	לו	שמונה		היום	לו	שמונה		הלילה	
בה בחודש	לו	שמונה	ושני	היום	לו	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	לז	שמונה		היום	לז	שמונה		הלילה	
בחודש התשעה עשר	לז	שמונה	ושני	היום	לז	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	לח	שמונה		היום	לח	שמונה		הלילה	
ה בחודש	לח	שמונה	ושני	היום	לח	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש העשרים	לט	שמונה		היום	לט	שמונה		הלילה	
בה בחודש	לט	שמונה	ושני	היום	לט	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	מ	שמונה		היום	מ	שמונה		הלילה	
בחודש העשרים ואחד	מ	שמונה	ושני	היום	מ	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	מא	שמונה		היום	מא	שמונה		הלילה	
ה בחודש	מא	שמונה	ושני	היום	מא	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השנים ועשרים	מב	שמונה		היום	מב	שמונה		הלילה	
בה בחודש	מב	שמונה	ושני	היום	מב	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	מג	שמונה		היום	מג	שמונה		הלילה	
בחודש השלשה ועשרים	מג	שמונה	ושני	היום	מג	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	מד	שמונה		היום	מד	שמונה		הלילה	
ה בחודש	מד	שמונה	ושני	היום	מד	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש הארבעה ועשרים	מה	שמונה		היום	מה	שמונה		הלילה	
בה בחודש	מה	שמונה	ושני	היום	מה	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	מו	שמונה		היום	מו	שמונה		הלילה	
בחודש החמשה ועשרים	מו	שמונה	ושני	היום	מו	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	מז	שמונה		היום	מז	שמונה		הלילה	
ה בחודש	מז	שמונה	ושני	היום	מז	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש הששה ועשרים	מח	שמונה		היום	מח	שמונה		הלילה	
בה בחודש	מח	שמונה	ושני	היום	מח	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	מט	שמונה		היום	מט	שמונה		הלילה	
בחודש השבעה ועשרים	מט	שמונה	ושני	היום	מט	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	נ	שמונה		היום	נ	שמונה		הלילה	
ה בחודש	נ	שמונה	ושני	היום	נ	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השמנה ועשרים	נא	שמונה		היום	נא	שמונה		הלילה	
בה בחודש	נא	שמונה	ושני	היום	נא	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	נב	שמונה		היום	נב	שמונה		הלילה	
בחודש התשעה ועשרים	נב	שמונה	ושני	היום	נב	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	נג	שמונה		היום	נג	שמונה		הלילה	
ה בחודש	נג	שמונה	ושני	היום	נג	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השלשים	נד	שמונה		היום	נד	שמונה		הלילה	
בה בחודש	נד	שמונה	ושני	היום	נד	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	נה	שמונה		היום	נה	שמונה		הלילה	
בחודש השנים ושלשים	נה	שמונה	ושני	היום	נה	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	נו	שמונה		היום	נו	שמונה		הלילה	
ה בחודש	נו	שמונה	ושני	היום	נו	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השלשה ושלשים	נז	שמונה		היום	נז	שמונה		הלילה	
בה בחודש	נז	שמונה	ושני	היום	נז	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	נח	שמונה		היום	נח	שמונה		הלילה	
בחודש הארבעה ושלשים	נח	שמונה	ושני	היום	נח	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	נט	שמונה		היום	נט	שמונה		הלילה	
ה בחודש	נט	שמונה	ושני	היום	נט	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש החמשה ושלשים	ס	שמונה		היום	ס	שמונה		הלילה	
בה בחודש	ס	שמונה	ושני	היום	ס	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	סא	שמונה		היום	סא	שמונה		הלילה	
בחודש הששה ושלשים	סא	שמונה	ושני	היום	סא	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	סב	שמונה		היום	סב	שמונה		הלילה	
ה בחודש	סב	שמונה	ושני	היום	סב	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השבעה ושלשים	סג	שמונה		היום	סג	שמונה		הלילה	
בה בחודש	סג	שמונה	ושני	היום	סג	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	סד	שמונה		היום	סד	שמונה		הלילה	
בחודש השמנה ושלשים	סד	שמונה	ושני	היום	סד	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	סה	שמונה		היום	סה	שמונה		הלילה	
ה בחודש	סה	שמונה	ושני	היום	סה	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש התשעה ושלשים	סו	שמונה		היום	סו	שמונה		הלילה	
בה בחודש	סו	שמונה	ושני	היום	סו	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	סז	שמונה		היום	סז	שמונה		הלילה	
בחודש הארבעים	סז	שמונה	ושני	היום	סז	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	סח	שמונה		היום	סח	שמונה		הלילה	
ה בחודש	סח	שמונה	ושני	היום	סח	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש האחד וארבעים	סט	שמונה		היום	סט	שמונה		הלילה	
בה בחודש	סט	שמונה	ושני	היום	סט	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	ע	שמונה		היום	ע	שמונה		הלילה	
בחודש השנים וארבעים	ע	שמונה	ושני	היום	ע	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	עא	שמונה		היום	עא	שמונה		הלילה	
ה בחודש	עא	שמונה	ושני	היום	עא	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השלשה וארבעים	עב	שמונה		היום	עב	שמונה		הלילה	
בה בחודש	עב	שמונה	ושני	היום	עב	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	עג	שמונה		היום	עג	שמונה		הלילה	
בחודש הארבעה וארבעים	עג	שמונה	ושני	היום	עג	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	עד	שמונה		היום	עד	שמונה		הלילה	
ה בחודש	עד	שמונה	ושני	היום	עד	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש החמשה וארבעים	עה	שמונה		היום	עה	שמונה		הלילה	
בה בחודש	עה	שמונה	ושני	היום	עה	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	עו	שמונה		היום	עו	שמונה		הלילה	
בחודש הששה וארבעים	עו	שמונה	ושני	היום	עו	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	עז	שמונה		היום	עז	שמונה		הלילה	
ה בחודש	עז	שמונה	ושני	היום	עז	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השבעה וארבעים	עח	שמונה		היום	עח	שמונה		הלילה	
בה בחודש	עח	שמונה	ושני	היום	עח	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	עט	שמונה		היום	עט	שמונה		הלילה	
בחודש השמנה וארבעים	עט	שמונה	ושני	היום	עט	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	פ	שמונה		היום	פ	שמונה		הלילה	
ה בחודש	פ	שמונה	ושני	היום	פ	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש התשעה וארבעים	פא	שמונה		היום	פא	שמונה		הלילה	
בה בחודש	פא	שמונה	ושני	היום	פא	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	פב	שמונה		היום	פב	שמונה		הלילה	
בחודש החמשים	פב	שמונה	ושני	היום	פב	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	פג	שמונה		היום	פג	שמונה		הלילה	
ה בחודש	פג	שמונה	ושני	היום	פג	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש האחד וחמשים	פד	שמונה		היום	פד	שמונה		הלילה	
בה בחודש	פד	שמונה	ושני	היום	פד	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	פה	שמונה		היום	פה	שמונה		הלילה	
בחודש השנים וחמשים	פה	שמונה	ושני	היום	פה	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	פו	שמונה		היום	פו	שמונה		הלילה	
ה בחודש	פו	שמונה	ושני	היום	פו	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השלשה וחמשים	פז	שמונה		היום	פז	שמונה		הלילה	
בה בחודש	פז	שמונה	ושני	היום	פז	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	פח	שמונה		היום	פח	שמונה		הלילה	
בחודש הארבעה וחמשים	פח	שמונה	ושני	היום	פח	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	פט	שמונה		היום	פט	שמונה		הלילה	
ה בחודש	פט	שמונה	ושני	היום	פט	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש החמשה וחמשים	צ	שמונה		היום	צ	שמונה		הלילה	
בה בחודש	צ	שמונה	ושני	היום	צ	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	צא	שמונה		היום	צא	שמונה		הלילה	
בחודש הששה וחמשים	צא	שמונה	ושני	היום	צא	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	צב	שמונה		היום	צב	שמונה		הלילה	
ה בחודש	צב	שמונה	ושני	היום	צב	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השבעה וחמשים	צג	שמונה		היום	צג	שמונה		הלילה	
בה בחודש	צג	שמונה	ושני	היום	צג	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	צד	שמונה		היום	צד	שמונה		הלילה	
בחודש השמנה וחמשים	צד	שמונה	ושני	היום	צד	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	צה	שמונה		היום	צה	שמונה		הלילה	
ה בחודש	צה	שמונה	ושני	היום	צה	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש התשעה וחמשים	צו	שמונה		היום	צו	שמונה		הלילה	
בה בחודש	צו	שמונה	ושני	היום	צו	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	צז	שמונה		היום	צז	שמונה		הלילה	
בחודש הששים	צז	שמונה	ושני	היום	צז	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	צח	שמונה		היום	צח	שמונה		הלילה	
ה בחודש	צח	שמונה	ושני	היום	צח	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש האחד וששים	צט	שמונה		היום	צט	שמונה		הלילה	
בה בחודש	צט	שמונה	ושני	היום	צט	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	ק	שמונה		היום	ק	שמונה		הלילה	
בחודש השנים וששים	ק	שמונה	ושני	היום	ק	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קא	שמונה		היום	קא	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קא	שמונה	ושני	היום	קא	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השלשה וששים	קב	שמונה		היום	קב	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קב	שמונה	ושני	היום	קב	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קג	שמונה		היום	קג	שמונה		הלילה	
בחודש הארבעה וששים	קג	שמונה	ושני	היום	קג	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קד	שמונה		היום	קד	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קד	שמונה	ושני	היום	קד	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש החמשה וששים	קה	שמונה		היום	קה	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קה	שמונה	ושני	היום	קה	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קו	שמונה		היום	קו	שמונה		הלילה	
בחודש הששה וששים	קו	שמונה	ושני	היום	קו	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קז	שמונה		היום	קז	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קז	שמונה	ושני	היום	קז	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השבעה וששים	קח	שמונה		היום	קח	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קח	שמונה	ושני	היום	קח	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קט	שמונה		היום	קט	שמונה		הלילה	
בחודש השמנה וששים	קט	שמונה	ושני	היום	קט	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קי	שמונה		היום	קי	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קי	שמונה	ושני	היום	קי	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש התשעה וששים	קיא	שמונה		היום	קיא	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קיא	שמונה	ושני	היום	קיא	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קיב	שמונה		היום	קיב	שמונה		הלילה	
בחודש השבעים	קיב	שמונה	ושני	היום	קיב	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קיג	שמונה		היום	קיג	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קיג	שמונה	ושני	היום	קיג	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש האחד ושבעים	קיד	שמונה		היום	קיד	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קיד	שמונה	ושני	היום	קיד	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קטו	שמונה		היום	קטו	שמונה		הלילה	
בחודש השנים ושבעים	קטו	שמונה	ושני	היום	קטו	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קטז	שמונה		היום	קטז	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קטז	שמונה	ושני	היום	קטז	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השלשה ושבעים	קיח	שמונה		היום	קיח	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קיח	שמונה	ושני	היום	קיח	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קיט	שמונה		היום	קיט	שמונה		הלילה	
בחודש הארבעה ושבעים	קיט	שמונה	ושני	היום	קיט	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קכ	שמונה		היום	קכ	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קכ	שמונה	ושני	היום	קכ	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש החמשה ושבעים	קכא	שמונה		היום	קכא	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קכא	שמונה	ושני	היום	קכא	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קכב	שמונה		היום	קכב	שמונה		הלילה	
בחודש הששה ושבעים	קכב	שמונה	ושני	היום	קכב	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קכג	שמונה		היום	קכג	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קכג	שמונה	ושני	היום	קכג	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השבעה ושבעים	קכד	שמונה		היום	קכד	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קכד	שמונה	ושני	היום	קכד	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קכה	שמונה		היום	קכה	שמונה		הלילה	
בחודש השמנה ושבעים	קכה	שמונה	ושני	היום	קכה	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קכו	שמונה		היום	קכו	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קכו	שמונה	ושני	היום	קכו	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש התשעה ושבעים	קכז	שמונה		היום	קכז	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קכז	שמונה	ושני	היום	קכז	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קכח	שמונה		היום	קכח	שמונה		הלילה	
בחודש השמנים	קכח	שמונה	ושני	היום	קכח	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קכט	שמונה		היום	קכט	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קכט	שמונה	ושני	היום	קכט	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש האחד ושמנים	קל	שמונה		היום	קל	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קל	שמונה	ושני	היום	קל	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קלא	שמונה		היום	קלא	שמונה		הלילה	
בחודש השנים ושמנים	קלא	שמונה	ושני	היום	קלא	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קלב	שמונה		היום	קלב	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קלב	שמונה	ושני	היום	קלב	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השלשה ושמנים	קלג	שמונה		היום	קלג	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קלג	שמונה	ושני	היום	קלג	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קלד	שמונה		היום	קלד	שמונה		הלילה	
בחודש הארבעה ושמנים	קלד	שמונה	ושני	היום	קלד	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קלה	שמונה		היום	קלה	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קלה	שמונה	ושני	היום	קלה	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש החמשה ושמנים	קלו	שמונה		היום	קלו	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קלו	שמונה	ושני	היום	קלו	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קלז	שמונה		היום	קלז	שמונה		הלילה	
בחודש הששה ושמנים	קלז	שמונה	ושני	היום	קלז	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קלח	שמונה		היום	קלח	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קלח	שמונה	ושני	היום	קלח	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השבעה ושמנים	קלט	שמונה		היום	קלט	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קלט	שמונה	ושני	היום	קלט	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קמ	שמונה		היום	קמ	שמונה		הלילה	
בחודש השמנה ושמנים	קמ	שמונה	ושני	היום	קמ	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קמא	שמונה		היום	קמא	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קמא	שמונה	ושני	היום	קמא	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש התשעה ושמנים	קמב	שמונה		היום	קמב	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קמב	שמונה	ושני	היום	קמב	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קמג	שמונה		היום	קמג	שמונה		הלילה	
בחודש התשעים	קמג	שמונה	ושני	היום	קמג	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קמד	שמונה		היום	קמד	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קמד	שמונה	ושני	היום	קמד	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש האחד ותשעים	קמה	שמונה		היום	קמה	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קמה	שמונה	ושני	היום	קמה	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קמו	שמונה		היום	קמו	שמונה		הלילה	
בחודש השנים ותשעים	קמו	שמונה	ושני	היום	קמו	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קמז	שמונה		היום	קמז	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קמז	שמונה	ושני	היום	קמז	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השלשה ותשעים	קמח	שמונה		היום	קמח	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קמח	שמונה	ושני	היום	קמח	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קמט	שמונה		היום	קמט	שמונה		הלילה	
בחודש הארבעה ותשעים	קמט	שמונה	ושני	היום	קמט	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קנ	שמונה		היום	קנ	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קנ	שמונה	ושני	היום	קנ	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש החמשה ותשעים	קנא	שמונה		היום	קנא	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קנא	שמונה	ושני	היום	קנא	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קנב	שמונה		היום	קנב	שמונה		הלילה	
בחודש הששה ותשעים	קנב	שמונה	ושני	היום	קנב	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קנג	שמונה		היום	קנג	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קנג	שמונה	ושני	היום	קנג	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השבעה ותשעים	קנד	שמונה		היום	קנד	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קנד	שמונה	ושני	היום	קנד	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קנה	שמונה		היום	קנה	שמונה		הלילה	
בחודש השמנה ותשעים	קנה	שמונה	ושני	היום	קנה	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קנו	שמונה		היום	קנו	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קנו	שמונה	ושני	היום	קנו	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש התשעה ותשעים	קנז	שמונה		היום	קנז	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קנז	שמונה	ושני	היום	קנז	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קנח	שמונה		היום	קנח	שמונה		הלילה	
בחודש המאה	קנח	שמונה	ושני	היום	קנח	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קנט	שמונה		היום	קנט	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קנט	שמונה	ושני	היום	קנט	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש האחד ומאה	קס	שמונה		היום	קס	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קס	שמונה	ושני	היום	קס	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קסא	שמונה		היום	קסא	שמונה		הלילה	
בחודש השנים ומאה	קסא	שמונה	ושני	היום	קסא	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קסב	שמונה		היום	קסב	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קסב	שמונה	ושני	היום	קסב	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השלשה ומאה	קסג	שמונה		היום	קסג	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קסג	שמונה	ושני	היום	קסג	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קסד	שמונה		היום	קסד	שמונה		הלילה	
בחודש הארבעה ומאה	קסד	שמונה	ושני	היום	קסד	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קסה	שמונה		היום	קסה	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קסה	שמונה	ושני	היום	קסה	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש החמשה ומאה	קסו	שמונה		היום	קסו	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קסו	שמונה	ושני	היום	קסו	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קסז	שמונה		היום	קסז	שמונה		הלילה	
בחודש הששה ומאה	קסז	שמונה	ושני	היום	קסז	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קסח	שמונה		היום	קסח	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קסח	שמונה	ושני	היום	קסח	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השבעה ומאה	קסט	שמונה		היום	קסט	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קסט	שמונה	ושני	היום	קסט	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קע	שמונה		היום	קע	שמונה		הלילה	
בחודש השמנה ומאה	קע	שמונה	ושני	היום	קע	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קעא	שמונה		היום	קעא	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קעא	שמונה	ושני	היום	קעא	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש התשעה ומאה	קעב	שמונה		היום	קעב	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קעב	שמונה	ושני	היום	קעב	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קעג	שמונה		היום	קעג	שמונה		הלילה	
בחודש המאתים	קעג	שמונה	ושני	היום	קעג	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קעד	שמונה		היום	קעד	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קעד	שמונה	ושני	היום	קעד	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש האחד ומאתים	קעה	שמונה		היום	קעה	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קעה	שמונה	ושני	היום	קעה	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קעו	שמונה		היום	קעו	שמונה		הלילה	
בחודש השנים ומאתים	קעו	שמונה	ושני	היום	קעו	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קעז	שמונה		היום	קעז	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קעז	שמונה	ושני	היום	קעז	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השלשה ומאתים	קעח	שמונה		היום	קעח	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קעח	שמונה	ושני	היום	קעח	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קעט	שמונה		היום	קעט	שמונה		הלילה	
בחודש הארבעה ומאתים	קעט	שמונה	ושני	היום	קעט	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קפ	שמונה		היום	קפ	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קפ	שמונה	ושני	היום	קפ	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש החמשה ומאתים	קפא	שמונה		היום	קפא	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קפא	שמונה	ושני	היום	קפא	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קפב	שמונה		היום	קפב	שמונה		הלילה	
בחודש הששה ומאתים	קפב	שמונה	ושני	היום	קפב	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קפג	שמונה		היום	קפג	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קפג	שמונה	ושני	היום	קפג	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השבעה ומאתים	קפד	שמונה		היום	קפד	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קפד	שמונה	ושני	היום	קפד	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קפה	שמונה		היום	קפה	שמונה		הלילה	
בחודש השמנה ומאתים	קפה	שמונה	ושני	היום	קפה	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קפו	שמונה		היום	קפו	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קפו	שמונה	ושני	היום	קפו	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש התשעה ומאתים	קפז	שמונה		היום	קפז	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קפז	שמונה	ושני	היום	קפז	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קפח	שמונה		היום	קפח	שמונה		הלילה	
בחודש השלשים	קפח	שמונה	ושני	היום	קפח	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קפט	שמונה		היום	קפט	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קפט	שמונה	ושני	היום	קפט	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש האחד ושלשים	קצ	שמונה		היום	קצ	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קצ	שמונה	ושני	היום	קצ	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קצא	שמונה		היום	קצא	שמונה		הלילה	
בחודש השנים ושלשים	קצא	שמונה	ושני	היום	קצא	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קצב	שמונה		היום	קצב	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קצב	שמונה	ושני	היום	קצב	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השלשה ושלשים	קצג	שמונה		היום	קצג	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קצג	שמונה	ושני	היום	קצג	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קצד	שמונה		היום	קצד	שמונה		הלילה	
בחודש הארבעה ושלשים	קצד	שמונה	ושני	היום	קצד	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קצה	שמונה		היום	קצה	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קצה	שמונה	ושני	היום	קצה	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש החמשה ושלשים	קצו	שמונה		היום	קצו	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קצו	שמונה	ושני	היום	קצו	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קצז	שמונה		היום	קצז	שמונה		הלילה	
בחודש הששה ושלשים	קצז	שמונה	ושני	היום	קצז	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קצח	שמונה		היום	קצח	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קצח	שמונה	ושני	היום	קצח	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש השבעה ושלשים	קצט	שמונה		היום	קצט	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קצט	שמונה	ושני	היום	קצט	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קק	שמונה		היום	קק	שמונה		הלילה	
בחודש השמנה ושלשים	קק	שמונה	ושני	היום	קק	שמונה	ושני	הלילה	
בה בחודש	קקא	שמונה		היום	קקא	שמונה		הלילה	
ה בחודש	קקא	שמונה	ושני	היום	קקא	שמונה	ושני	הלילה	
בחודש התשעה ושלשים	קקב	שמונה		היום	קקב	שמונה		הלילה	
בה בחודש	קקב	שמונה	ושני	היום	קקב	שמונה	ושני	הלילה	
ה בחודש	קקג	שמונה		היום	קקג	שמונה		הלילה	
בחודש הארבעים	קקג	שמונה	ושני	היום	קקג	שמונה	וש

מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאלי	שב	מיכ	מיין	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיין	שב	מיכ	מיכאלי	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאלי	שב	מיכ	מיכאלי	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאלי	שב	מיכ	מיכאלי	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאלי	שב	מיכ	מיכאלי	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול

בבל מהל שבועות פ״ג מהלכות שבועות הי״ב כל הנשבעין בתורה אפילו על דבר קל כחמור חייבין ... ועוד ליישב כי השמש שמשה

מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאלי	שב	מיכ	מיין	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיין	שב	מיכ	מיכאלי	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאלי	שב	מיכ	מיכאלי	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאלי	שב	מיכ	מיכאלי	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאלי	שב	מיכ	מיכאלי	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול

ירבין מיום הפקדה של המלך בבל ליילך משמש י׳ שעות כך שלי ליילך: בבל ה׳ שעות הם שעה מזה לכך יה משמש

יום	א	מיכאל	ה׳	שעות וכ׳ חלקים	בבל
יום	ב	מיכאל	ו׳	שעה וכ׳ חלקים	בבל
יום	ג׳	מיכאל	ב׳	שעות כב׳ חלקים	בבל
יום	ד׳	מיכאל	ג׳	שעות וחלק מיה׳	בבל
יום	ה׳	מיכאל	ד׳	שעות	בבל
יום	ו׳	מיכאל	ה׳	שעות וי׳ חלקים	בבל
יום	ז׳	מיכאל	ו׳	שעה וכ׳ חלקים	בבל
יום	ח׳	מיכאל	א׳	שעות וב׳ חלקים	בבל

מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאלי	שב	מיכ	מיין	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיין	שב	מיכ	מיכאלי	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאלי	שב	מיכ	מיכאלי	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאלי	שב	מיכ	מיכאלי	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאלי	שב	מיכ	מיכאלי	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול

מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאלי	שב	מיכ	מיין	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיין	שב	מיכ	מיכאלי	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאלי	שב	מיכ	מיכאלי	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאלי	שב	מיכ	מיכאלי	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאלי	שב	מיכ	מיכאלי	השמש	שמיה	בחול
מיכ	מיכאל	שב	מיכ	מיכאל	השמש	שמיה	בחול

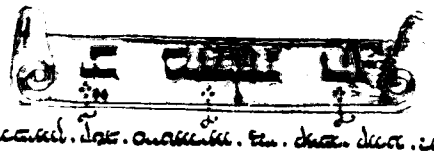

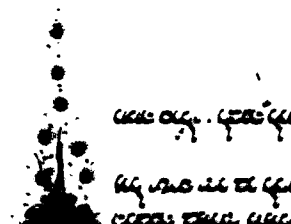

ולא כן הימים שהם קצרים מהם ומראיתם

יהיה שמיה של ליה ומיה כשהכוכב בשור בשבת . ויום שמיה של ליה ומיה כשהכוכב בשה בשבת . וכן בראשית . ויום שמיה של ליה ומיה כשהכוכב בשבת כשהוא בשה בשבת . ובא בשור יהיה הלילה המקדים בהן יום או בשוחה שהוא יחזור מן ברום רביעי מן ברום רביעי ליה . ומה יפה בימים שהם קרובים לתמשה עשר יום יחזור . ומה יהיה ליה בימים הללו יהיו שני ימים שהם ברום אחד . ומה יפה בימים שהם קרובים לשלשים יום יחזור . והטוב לשמור מהם ברום רביעי בכל יום שהוא מיחזור רשה . ומה יחסר מכל מהם בשה ברום אחד יום יחזור . ומה יפה בימים שהם ברום אחד יום שהוא מיחזור רשה . וסימן מלה .

מדרשים הללו ל

וסימן . מלכל סכנה וידעה . מיכה כנסה . ושבת נסה . שכ ושמיה בה יהיה . כשכל הוה לא יהיה . סימן מלה

ומלא יהיה קשה הכוכבים וירצין

כשה יום ג	בכשהכ	ויהי יום ג בי״ש	מיכה יום יא	בכשהכ	ויהי יא בי״ש
סיון יום ה	בכשהכ	ויהי ה בי״ש	שמות יום ט	בכשהכ	ויהי ט בי״ש
אב שלח יום ו	בכשהכ	ויהי ו בי״ש	בשלח יום ז	בכשהכ	ויהי ז בי״ש
מרחשון יום י	בכשהכ	ויהי י בי״ש	בשלח יום ג	בכשהכ	ויהי ג בי״ש
עשרת יום יב	בכשהכ	ויהי יב בי״ש	שבת יום מ	בכשהכ	ויהי ב בי״ש

מיכה יום ט בכשהכ . ויהי ה בי״ש ל

וכבל היומים הללו אל יחשיל ומה בהן מלאכת שמין בהם הנוה של כלום . ומל יקל בהן יש . ובהמה שנלידה בהן אין בה הנוה . של כן הזהר בדברי הרשומים . נצל אל ל״ד ובשוח שלין והוא ״עשה ״

על הימים שמוציאין וכחי המזלות לפיהם

מיכה	הוא כשה	יום ד	בכשהכ	ויהי ג	בי״ש
משפטים	הוא מיכה	יום ו	בכשהכ	ויהי ו	בי״ש
ויקהל	הוא שמות	יום ח	בכשהכ	ויהי ח	בי״ש
ויקרא	הוא סיון	יום ג	בכשהכ	ויהי ג	בי״ש
מצורע	הוא תמוז	יום ה	בכשהכ	ויהי ה	בי״ש
אחרי	הוא אב	יום ז	בכשהכ	ויהי ז	בי״ש
בהר	הוא בשלח	יום ד	בכשהכ	ויהי ד	בי״ש
במדבר	הוא מרחשון	יום י	בכשהכ	ויהי י	בי״ש
נשא	הוא כסלו	יום ב	בכשהכ	ויהי ב	בי״ש
בהעלותך	הוא טבת	יום ד	בכשהכ	ויהי ד	בי״ש
שלח	הוא שבט	יום ה	בכשהכ	ויהי ה	בי״ש
קרח	הוא אדר	יום ו	בכשהכ	ויהי ו	בי״ש
חקת	הוא ניסן	יום ח	בכשהכ	ויהי ח	בי״ש
בלק	הוא אייר	יום ג	בכשהכ	ויהי ג	בי״ש
פינחס	הוא סיון	יום ד	בכשהכ	ויהי ד	בי״ש

מיכה יום ט בכשהכ . ויהי ה בי״ש ל

וכבל היומים הללו אל יחשיל ומה בהן מלאכת שמין בהם הנוה של כלום . ומל יקל בהן יש . ובהמה שנלידה בהן אין בה הנוה . של כן הזהר בדברי הרשומים . נצל אל ל״ד ובשוח שלין והוא ״עשה ״

ומלא יהיה קשה הכוכבים וירצין

כשה יום ג	בכשהכ	ויהי יום ג בי״ש	מיכה יום יא	בכשהכ	ויהי יא בי״ש
סיון יום ה	בכשהכ	ויהי ה בי״ש	שמות יום ט	בכשהכ	ויהי ט בי״ש
אב שלח יום ו	בכשהכ	ויהי ו בי״ש	בשלח יום ז	בכשהכ	ויהי ז בי״ש
מרחשון יום י	בכשהכ	ויהי י בי״ש	בשלח יום ג	בכשהכ	ויהי ג בי״ש
עשרת יום יב	בכשהכ	ויהי יב בי״ש	שבת יום מ	בכשהכ	ויהי ב בי״ש

לתדשים . וימא שהים שהם המזר כי טוב . ויום מלל טבת . וסימן טוב ממש

וסימן . מלכל סכנה וידעה . מיכה כנסה . ושבת נסה . שכ ושמיה בה יהיה . כשכל הוה לא יהיה . סימן מלה

מדרשים הללו ל

ומה יפה בימים הללו קודם ומשה עשר יום יחזור . והטוב לשמור מהם ברום רביעי בכל יום שהוא מיחזור רשה . ומה יחסר מכל מהם בשה ברום אחד יום יחזור . ומה יפה בימים שהם קרובים לשלשים יום יחזור . וסימן מלה

ומה יפה בימים הללו קודם ומשה עשר יום יחזור . ומה יפה בימים שהם קרובים לתמשה עשר יום יחזור . ומה יחסר מכל מהם בשה ברום אחד יום יחזור . והטוב לשמור מהם ברום רביעי בכל יום שהוא מיחזור רשה . ומה יחסר מכל מהם בשה ברום אחד יום יחזור . ומה יפה בימים שהם קרובים לשלשים יום יחזור . וסימן מלה

ומלא יהיה קשה הכוכבים וירצין

כשה יום ג	בכשהכ	ויהי יום ג בי״ש	מיכה יום יא	בכשהכ	ויהי יא בי״ש
סיון יום ה	בכשהכ	ויהי ה בי״ש	שמות יום ט	בכשהכ	ויהי ט בי״ש
אב שלח יום ו	בכשהכ	ויהי ו בי״ש	בשלח יום ז	בכשהכ	ויהי ז בי״ש
מרחשון יום י	בכשהכ	ויהי י בי״ש	בשלח יום ג	בכשהכ	ויהי ג בי״ש
עשרת יום יב	בכשהכ	ויהי יב בי״ש	שבת יום מ	בכשהכ	ויהי ב בי״ש

מיכה יום ט בכשהכ . ויהי ה בי״ש ל

וכבל היומים הללו אל יחשיל ומה בהן מלאכת שמין בהם הנוה של כלום . ומל יקל בהן יש . ובהמה שנלידה בהן אין בה הנוה . של כן הזהר בדברי הרשומים . נצל אל ל״ד ובשוח שלין והוא ״עשה ״

על הימים שמוציאין וכחי המזלות לפיהם

מיכה	הוא כשה	יום ד	בכשהכ	ויהי ג	בי״ש
משפטים	הוא מיכה	יום ו	בכשהכ	ויהי ו	בי״ש
ויקהל	הוא שמות	יום ח	בכשהכ	ויהי ח	בי״ש
ויקרא	הוא סיון	יום ג	בכשהכ	ויהי ג	בי״ש
מצורע	הוא תמוז	יום ה	בכשהכ	ויהי ה	בי״ש
אחרי	הוא אב	יום ז	בכשהכ	ויהי ז	בי״ש
בהר	הוא בשלח	יום ד	בכשהכ	ויהי ד	בי״ש
במדבר	הוא מרחשון	יום י	בכשהכ	ויהי י	בי״ש
נשא	הוא כסלו	יום ב	בכשהכ	ויהי ב	בי״ש
בהעלותך	הוא טבת	יום ד	בכשהכ	ויהי ד	בי״ש
שלח	הוא שבט	יום ה	בכשהכ	ויהי ה	בי״ש
קרח	הוא אדר	יום ו	בכשהכ	ויהי ו	בי״ש
חקת	הוא ניסן	יום ח	בכשהכ	ויהי ח	בי״ש
בלק	הוא אייר	יום ג	בכשהכ	ויהי ג	בי״ש
פינחס	הוא סיון	יום ד	בכשהכ	ויהי ד	בי״ש

זאת אומרת בזמן שהן כתובין בשעת אחת ונחתמין בשעת אחת יכתוב על של מחברתו שלא יכתוב לחבירו
ונחתמין בשעת אחת. ומשמיענו אלא הכותב. ומשמיענו אלא בשעת כתיבה. ובשעת חתימה. ובשעת מסירה.
בשעה שהוא כותב יכתוב על של מחברתו. שאם יכתוב על של חבירו ויבא חבירו ויחתום על שלו
שלו בטל. ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו קיים. ואם יכתוב על של
חבירו ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו בטל. ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על
שלו שלו קיים. ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו בטל. ואם יכתוב על
של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו קיים. ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו ויחתום
על שלו שלו בטל. ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו קיים. ואם יכתוב
על של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו בטל. ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו
ויחתום על שלו שלו קיים. ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו בטל.
ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו קיים. ואם יכתוב על של מחברתו
ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו בטל. ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על שלו
שלו קיים. ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו בטל. ואם יכתוב על
של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו קיים. ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו
ויחתום על שלו שלו בטל. ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו קיים.
ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו בטל. ואם יכתוב על של מחברתו
ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו קיים. ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על
שלו שלו בטל. ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו קיים. ואם יכתוב
על של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו בטל. ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו
ויחתום על שלו שלו קיים. ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו בטל.
ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו קיים. ואם יכתוב על של מחברתו
ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו בטל. ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על
שלו שלו קיים. ואם יכתוב על של מחברתו ויבא חבירו ויחתום על שלו שלו בטל. ואם יכתוב
על

ס"ה מה אדבר ואמר לו והוא עשה ה' לא אמרתי לשלח המלאכים
ואכפיל מה שנזכר בהמשנה והמתרגם וקבלי ויסרי . יהי רעון מלפניך ה' אלהי
ואלהי אבותי ואמיתי בקשתי רחמיך שתמלא חלבי ויסרי שיהיו מתכפרים לי .
כל המעלים עלי ועליך שבמקום פלוני הוא פלוני ואל יעלים עין מהם
ואל יאמר הואיל ואני מתפלל בעד עצמי אינו צריך שיתפלל עלי אחרים
ואל יאמר הואיל ואני מתפלל בעד עצמי אינו צריך שיתפלל עלי אחרים

ברכות

ברכות

ברכות

ואתחנן

משה בר עמרם ואכל מצה
הבה . ואתה כותב אל תוכח . ואתה הוה מוכיח לי שהוא בקל מה שאתה מוכיח לי
לפי שהוא קל ואתה חמור ואתה הוה מוכיח לי שאני חמור ואתה קל מה אני חמור
שאני מוכיח לי שאני קל ואתה חמור ואתה הוה מוכיח לי שאני חמור ואתה קל

ואתחנן אל יי בעת ההיא לאמר׃
אדני יי אתה החלות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתיך׃
אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון׃
ויתעבר יי בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יי אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה׃
עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה׃
ואת יהושע צו אתו וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אתם את הארץ אשר תראה׃
ונשב בגיא מול בית פעור׃
ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יי אלהי אבתיכם נתן לכם׃
לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יי אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם׃
עיניכם הראת את אשר עשה יי בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יי אלהיך מקרבך׃
ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום׃
ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יי אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה׃
ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה׃
כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיי אלהינו בכל קראנו אליו׃
ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום׃
רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך׃
יום אשר עמדת לפני יי אלהיך בחרב בהר בהקהל אלי ויאמר יי אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון׃
ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל׃
וידבר יי אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול׃
ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברות ויכתבם על שני לחת אבנים׃
ואתי צוה יי בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃
ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יי אליכם בחרב מתוך האש׃
פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה׃
תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים׃
תבנית כל רמש בארמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ׃
ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יי אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים׃
ואתכם לקח יי ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה׃
ויי התאנף בי על דבריכם ולא נשבע לבלתי עברתי את הירדן ולבלתי באתי אל הארץ הטובה אשר יי אלהיך נתן לך נחלה׃
כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את הארץ הטובה הזאת׃
השמרו לכם פן תשכחו את ברית יי אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יי אלהיך׃
כי יי אלהיך אש אכלה הוא אל קנא׃
כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשו הרע בעיני יי אלהיך להכעיסו׃
העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון׃
והפיץ יי אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יי אתכם שמה׃
ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון׃
ומבקשתם משם את יי אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך׃
בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יי אלהיך ושמעת בקלו׃
כי אל רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם׃
כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמוהו׃
השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי׃
או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יי אלהיכם במצרים לעיניך׃
אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו׃
משמיע את קולו יסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש׃
ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים׃
להוריש גוים גדלים ועצומים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה׃
וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד׃
ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יי אלהיך נתן לך כל הימים׃
אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש׃
לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשם ונס אל אחת מן הערים האל וחי׃
את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת רמות בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי׃
ואת זאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃
אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים׃
בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בהכותם מצרים׃
ואת ארצו ירשו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש׃
מערוער אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיון הוא חרמון כל ערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדות הפסגה׃
ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשות אתם׃
יי אלהינו כרת עמנו ברית בחרב בהר׃
לא את אבתינו כרת יי את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים׃
פנים בפנים דבר יי עמכם בהר מתוך האש׃
אנכי עמד בין יי וביניכם בעת ההיא להגיד לכם את דבר יי כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר׃
אנכי יי אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים׃
לא יהיה לך אלהים אחרים על פני׃
לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ׃
לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יי אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי׃
ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי׃
לא תשא את שם יי אלהיך לשוא כי לא ינקה יי את אשר ישא את שמו לשוא׃
שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יי אלהיך׃
ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך׃
ויום השביעי שבת ליי אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך׃
וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יי אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך יי אלהיך לעשות את יום השבת׃
כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יי אלהיך למען יאריכן ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יי אלהיך נתן לך׃
לא תרצח׃
לא תנאף׃
לא תגנב׃
לא תענה ברעך עד שקר׃
לא תחמד אשת רעך לא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך׃
את הדברים האלה דבר יי אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבנים ויתנם אלי׃
ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בוער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם׃
ותאמרו הן הראנו יי אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר יי את האדם וחי׃
ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדולה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יי אלהינו עוד ומתנו׃
כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי׃
קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יי אלהינו ואתה תדבר אל יי אלהינו את כל אשר ידבר יי אליך ושמענו ועשינו׃
וישמע יי את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יי אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו׃
מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם׃
לך אמר שובו להם לאהליכם׃
ואתה פה עמד אתי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אני נתן להם לרשתה׃
ושמרתם לעשות כאשר צוה יי אלהיכם אתכם לא תסורו ימין ושמאל׃
בכל הדרך אשר צוה יי אלהיכם אתכם תלכו למען תחיו וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון׃
וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יי אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃
למען תירא את יי אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יאריכן ימיך׃
ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יי אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש׃
שמע ישראל יי אלהינו יי אחד׃
ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך׃
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך׃
ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃
וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך׃
וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃
והיה כי יביאך יי אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטובות אשר לא בנית׃
ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת והבור חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת׃
השמר לך פן תשכח את יי המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃
את יי אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע׃
לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם׃
כי אל קנא יי אלהיך בקרבך פן יחרה אף יי אלהיך בך והשמיד אתך מעל פני האדמה׃
לא תנסו את יי אלהיכם כאשר נסיתם במסה׃
שמר תשמרון את מצות יי אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך׃
ועשית הישר והטוב בעיני יי למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע יי לאבתיך׃
להדף את כל אויביך מפניך כאשר דבר יי׃
כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יי אלהינו אתכם׃
ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יי ממצרים ביד חזקה׃
ויתן יי אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיני׃
ואתנו הוציא משם למען הביא לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃
ויצונו יי לעשות את כל החקים האלה ליראה את יי אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃
וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יי אלהינו כאשר צונו׃
כי תבא אל הארץ אשר יי אלהיך בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מלפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך׃
ונתנם יי אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אותם לא תכרת להם ברית ולא תחנם׃
ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך׃
כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יי בכם והשמידך מהר׃
כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש׃
כי עם קדוש אתה ליי אלהיך בך בחר יי אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה׃
לא מרבכם מכל העמים חשק יי בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים׃
כי מאהבת יי אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יי אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים׃
וידעת כי יי אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור׃
ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו׃
ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם׃
והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יי אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך׃
ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך׃
ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך׃
והסיר יי ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך׃
ואכלת את כל העמים אשר יי אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך׃
כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם׃
לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יי אלהיך לפרעה ולכל מצרים׃
המסות הגדלות אשר ראו עיניך והאתות והמופתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יי אלהיך כן יעשה יי אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם׃
ואף את הצרעה ישלח יי אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך׃
לא תערץ מפניהם כי יי אלהיך בקרבך אל גדול ונורא׃
ונשל יי אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה׃
ונתנם יי אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם׃
ונתן מלכיהם בידך ואבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם׃
פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יי אלהיך הוא׃
ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא׃
כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יי לאבתיכם׃
וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יי אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותיו אם לא׃
ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יי יחיה האדם׃
שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה׃
וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יי אלהיך מיסרך׃
ושמרת את מצות יי אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו׃
כי יי אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר׃
ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש׃
ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת׃
ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך׃
השמר לך פן תשכח את יי אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום׃
פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת׃
ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה׃
ורם לבבך ושכחת את יי אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃
המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש׃
המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך׃
ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה׃
וזכרת את יי אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה׃
והיה אם שכח תשכח את יי אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחויתם להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון׃
כגוים אשר יי מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יי אלהיכם׃
שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים וצעומים ממך ערים גדלות ובצורות בשמים׃
עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק׃
וידעת היום כי יי אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם אתם והאבדתם אתם מהר כאשר דבר יי לך׃
אל תאמר בלבבך בהדפ יי אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יי לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יי מוריש אתם מפניך׃
לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יי אלהיך מוריש אתם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יי לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃
וידעת כי לא בצדקתך יי אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה׃
זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יי אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה מרים הייתם עם יי׃
ובחרב בהר הקהל הקצפתם את יי ויתאנף יי בכם להשמיד אתכם׃
בעלתי בהר לקחת לוחות האבנים לוחות הברית אשר כרת יי עמכם וארד בהר כל הימים ולחם לא אכלתי ומים לא שתיתי׃
ואתן יי אלי את שני לחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יי עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל׃
ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה ויתן יי אלי את שני לחת האבנים לוחות הברית׃
ויאמר יי אלי קום רד מהר כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם מסכה׃
ויי דבר אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא׃
הנח לי וארף אתם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אתך לגוי עצום ורב ממנו׃
ואפן וארד מן ההר וההר בוער באש ושני לחת הברית על שתי ידי׃
וארא והנה חטאתם ליי אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יי אתכם׃
ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם׃
ואתנפל לפני יי כראשונה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יי להכעיסו׃
כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יי עליכם להשמיד אתכם ויי שמע אלי גם בפעם ההוא׃
ועל אהרן התאנף יי מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההיא׃
ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף באש ואכתת ואטחן היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר׃
ובתבערה בקברות התאוה ויסעו יי אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם׃
ותמרו את פי יי אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו׃
ויהי ביום הקים משה את המשכן ויכס הענן את המשכן לאהל העדות ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר׃
כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה׃
ועל פי יי יסעו בני ישראל ועל פי יי יחנו כל ימי אשר הענן יכון על המשכן יחנו׃
וגם כי הרבה יהיו הימים אשר הענן יאריך על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יי ולא יסעו׃
ויהי אם מעט הוא הימים אשר אתה יכון על המשכן על פי יי יחנו ועל פי יי יסעו׃
ויהי אם שנתים או חדש או ימים ברבות הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו׃
ויהי מקץ שבעת ימים ויסע יי אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם׃
ותמרו את פי יי אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו׃
ויהי ביום הקים משה את המשכן ויכס הענן את המשכן לאהל העדות ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר׃
כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה׃
ועל פי יי יסעו בני ישראל ועל פי יי יחנו כל ימי אשר הענן יכון על המשכן יחנו׃
וגם כי הרבה יהיו הימים אשר הענן יאריך על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יי ולא יסעו׃
ויהי אם מעט הוא הימים אשר אתה יכון על המשכן על פי יי יחנו ועל פי יי יסעו׃
ויהי אם שנתים או חדש או ימים ברבות הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו׃

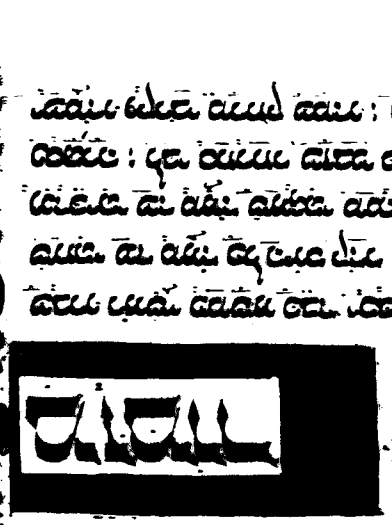

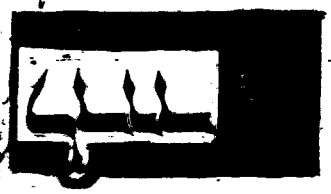

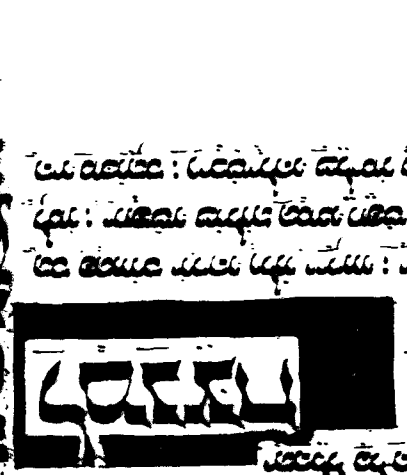

461

למנצח

לדוד

למה

למנצח

למנצח

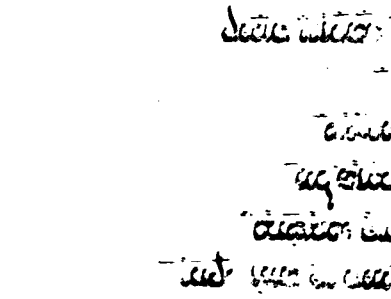

463

דער

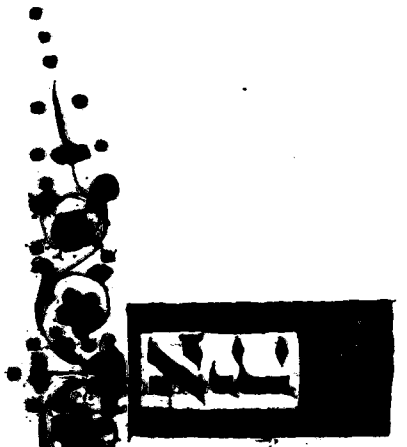

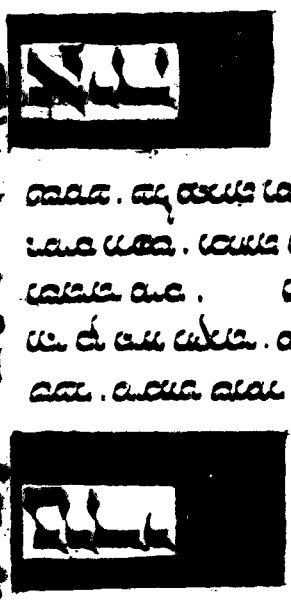

467

למנצח

לפסוק ראשון ...
ב פעמים אם למנצח ואחרי כן לא למנצח ואחרי כן למנצח ואחרי כן לא למנצח ואחרי כן למנצח
לי יהוה למה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה : מב א למנצח לבני קרח משכיל
כה יהוה למה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני : אמרי אזנה למה תרחק ישועתך דברי שאגתי
ג אלי יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי : ואתה קדוש יושב תהלות ישראל
ד בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו : אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו
ה ואני תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם : כל ראי יליעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש
ח גלל אל יחלצהו יפלטהו כי חפץ בו : כי אתה גחי בטחי על שדי אמי
ט אלי הושלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה : אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר
י סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני : פצו עלי פיהם אריה טרף ושואג
יא כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי : יבש כחרש כחי
יב ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות תשפתני : כי סבבוני כלבים עדת מרעים
היקפוני כארי ידי ורגלי : אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי
יח יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל : ואתה יהוה אל תרחק איתני לעזרתי חושה
כ הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי : הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני
כא אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך : יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו
כב וגורו ממנו כל זרע ישראל : כי לא בזה ולא שקץ עני עניי
ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע : מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם
כו נגד יראיו : יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד
כז יזכרו וישובו אל יהוה כל אפסי ארץ : וישתחוו לפניך כל משפחות גוים
כח כי ליהוה המלוכה ומושל בגוים : אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר
כט ונפשו לא חיה : זרע יעבדנו יספר לאדני לדור הבא
ל ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה : פסוק ראשון למנצח על אילת השחר מזמור לדוד
א אלי אלי למה עזבתני רחוק משועתי דברי שאגתי : אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי
ב ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו
ג אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו : ואני תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם
ד כל ראי יליעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש
ה גלל אל יחלצהו יפלטהו כי חפץ בו : כי אתה גחי בטחי על שדי אמי
ו אלי הושלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה : אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר
ז סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני : פצו עלי פיהם אריה טרף ושואג
ח כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי : יבש כחרש כחי
ט ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות תשפתני : כי סבבוני כלבים עדת מרעים
היקפוני כארי ידי ורגלי : אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי
יח יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל : ואתה יהוה אל תרחק אי

ועיני

בחיים הנמשכים מהם לזולתם ויהיו נמשכים ונמשכים . ויהיו

האוניה

שכלל כלם מספר שנים ושנים שהיו יחידים מספרים נמשכים . וכמו

אל

כמו שהיה ישראל נקהל אל משה כן יקהלו אל הכהנים ויהיו

בני

ואמר לו לך אמור לו כך וכך . ואמר לו אל תאמר כן אלא

ערים

לשמוע ולהבין בו ולהשכיל בו ומשם בא לו שם ספר . וכן

א

ספר כי ישראל לא ישכילו ולא ישכילו בספר הזה . כי ובני

ספר הזה נקרא ספר . ולא היה מעבדיה שהרי היה כתוב

ספר הזה נקרא ספר . ולא היה מעבדיה שהרי היה כתוב

בני

ואמר לו לך אמור לו כך וכך . ואמר לו אל תאמר כן אלא

עיני

בחיים הנמשכים מהם לזולתם ויהיו נמשכים ונמשכים .

ساهل حاصد بحل سامد
ساحدل حد حلم ه حمه
صحه حمسهل همهد بحل
همه حد حمد مع حد حمد ..
حمد حمد ساهم سحد
صحه ك حسحل سحمد
حد بصحه همه حد حمد ..
حل حمد سحد سحصل
لم بحد همسه ح حل حمد
حد حد حمد لحمد مع حمد ..
حسحل حد حمد حمد حمد
حل بحد حمد حمد حمد
ك حمد حمد حمد حمد ..
حمد حمد حمد همد
حمصد حل حد لحد مع حد
حمد حمد حمد همد
حمد حمد حمد همد ..
حمد حمد حمد همد
حمد حمد حمد همد
ك حمد حمد حمد حمد ..
حمد حمد حمد همد
حمد حمد حمد همد
ح حمد حمد حمد همد ..
حمد حمد حمد همد
حمد حمد حمد همد

Remi: per mi gio: dom: Mistorini 1609

עיבי

ערבים

אלל

ראובן

בבוד יי מלא

אמן